

THE COMPLETE TIKUNEI ZOHAR

Zohar Text begins on page 23 of this document

<http://DailyZohar.com>

<http://UnityZohar.com>

<http://ZoharVoice.com>

No Copyrights.

**You are welcome to copy and distribute
without any limitations**

מחנכים שפני לנים נזהרים בזהר הרקיע

לימוד תקוני זהר היומי

ספר תקוני זהר המחולק ל-354 ימות השנה

סיון תשס"ט לפ"ק

עידה"ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

"חברה מזכיי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מזהאלמין שליט"א

**CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
MIFAL OILUMI L'HATZULAS HADAS**

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם את כל ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות – בבתי מדרשות – בשמחות – לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל – לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזוכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

להורדת הספרים בחינם: www.ha-zohar.com

hazohar.com@gmail.com

לקבלת הספרים בחינם: הרב אברהם ווייס

בבית המדרש "עטרת ישעיה" האלמין

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
011-972-548-436-784

מכון 'זוהר הקדוש השנתי' – ללימוד כל ספר 'זוהר הקדוש' במעגל השנה – שעל ידי 'מפעל עולמי ללימוד ספר הזוהר הקדוש' מטרת המפעל: כמו שכתוב בזה"ק (רע"מ ח"ג קכד): ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן כ"י ל"א תשנ"ח מפ"י זרע'ו גלותא ברחמי ויתקיים בהון ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר. ע"ד ו'קדוש מ'ן ש'מ"א נ'חית

דרך הבעש"ט האמיתי

הבעל שם טוב זיע"א צוה לאנשיו, שקודם כל תפילה (שחרית, מנחה, וערבית), ילמדו מאמר זוהר ותיקונים. (ליקו"י תורה פשערוטביל, הדרנה ו')

מציל ממגיפה

לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערוות. (אמרי פנחס שערו אות עג)

מכבד כל מיני פורעניות

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזרות קשות ורעות ומותאם וחרבא וביזה מעלמא. (רבינו יושלים חרפ"א)

מה שגורמים אליו שלא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה

קול אומר קרא, "מה אקרא כל הבשר חציר", הכל הם כבהמות שאוכלות חציר.

"וכל חסדו כציץ השרה", כל חסד שעושים לעצמם עושים.

ואפילו כל אלו שעושים בתורה, כל חסד שעושים לעצמם עושים.

באותו זמן ויזכור כי בשור המה רוח הולך ולא ישוב לעולם, וזה הוא רוח המשיח.

אוי להם מי שגורמים שילך לו מן העולם ולא ישוב לעולם, שאלו הם שעושים את התורה יבשה, ולא רוצים לעסוק בחכמת הקבלה, שגורמים שמסתלקת נביעת החכמה שהיא י' ממנה, ונשארת ב' יבישה.

אוי להם שגורמים עניות וחרב וביזה והרג ואבדון בעולם. וזה הרוח שמסתלק, הוא רוח המשיח, שהוא רוח הקודש. והוא רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת ה'. (תיקוני זוהר, תיקון ל')

עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ

תקוני זהר

השלם והמנוקד על תמונת חמשי תורה

מהתנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

על ידי באי בשערי זוהר הקדוש לבנם ולטיל בפרדם הזוהר, ויתקיים מה שאמר אליהו לבר יוחאי בספר הזוהר: "יתגליא לתתאי בסוף יומיא, ובגנייה וקראתם דרור בארץ לכל ישביה וגו', ושבתם איש אל אחותו" וגו'.

ספר תקוני זהר הקדוש הזה סדר מחדש ומחלק לקטעים. כדי ללמד את תקוני זהר מדי יום ביומו. וכל שנה ושנה ישלים את כל ספר תקוני זהר הקדוש.

כל נפש מישראל למגדול ועד קטן מחיב ללמד ספר תקוני זהר דבר יום ביומו. ולסיים את כל ספר תקוני זהר בכל שנה ושנה. חק ולא יעבר. לתקון הגאולה האמתית. ובשעה אחת יזכה להיות בן עולם הבא

כל הזכויות של תקוני זהר הקדוש המנוקד השלם, שמורות להמחבר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א, ומצוה גדולה לכל אחד מישראל להדפיסו ולהפיצו בהנם ולחלקם לכל אחד ואחד מישראל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות בן עולם הבא, ולהיות במחיצת הרשב"י זיע"א. וכל המזכה את הרבים אין קץ לשכרו, וזוכה לפנים צדיקים, ואין הטא בא על ידו.

נא לפרסם בבתי פגסיות ובבתי מדרשות, ובשמוחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים להיות בן עולם הבא על ידי לימוד "תקוני זהר" בכל יום, שהוא "תורה לשמה"!

בונה עולמות

לימוד הזוהר בגידסא בעלמא וכל שכן עולמות, וכל שכן אם יזכה ללימוד ולהבין פירוש מאמר אחד, יעשה בו תיקון למעלה בשעה אחת, מה שלא יעשה בלימוד הפשט שנה תמימה כו'. (כסא מלך לתיקוני, תיקון מג אות ט)

לימוד הזוהר שעה אחת יותר מלימוד פשט בשנה תמימה

לימודו כל השנה אינו כלום אם אינו מעטרו ביום אחד בלימוד הקבלה, כי שקול הוא כנגד כולם. (שם)

בן עולם הבא

אם קובע עת לה' שעה אחת בכל לילה, אז מובטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקינא. (שם)

מרומם על כל לימוד

לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שימטה בקריאתו. והוא תיקון גדול לנשמה. (מורה באצבע להחיד"א זיע"א, אות מד)

מביא חשק לכל מיני לימודים

על ידי לימוד הזוהר נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה. (שיחות הר"ן אות קח)

אשרי הזוכה

אשרי הזוכה להיות עמלו בתורה, הן בגולה, הן בנסתר בספר זוהר הקדוש והתיקונים, וכדאי הוא רשב"י התנא האלקי זיע"א לפסוד את כל העולם כולו מן הדין ולקרב את הגאולה.

(נאום יצחק ירוחם בהגאון החסיד מוה"ר"ר משה יהושע לייב זצ"ל דיסקין)

ל' עמי שומע ל'י. בדור הרע הזה שהמינות גובר. היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר ותיקונים להגות בה. והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו. ויתקיים. (בוצר חסד מוס' אבות פ"ד)

מי שהוא בעל עסק גדול. יהיה רוב לימודיו בזהר הקדוש. אף שאינו מבין. כי זה איכפת ליה שאינו מבין. אפילו הכי הוא סגולה. (מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים דף תקע"א)

תפלה קודם למוֹד הזֶהר (קבלה מהאר"ל)

רבוֹן העוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים, אָב הַרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִדְהָ וּבְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, שֶׁקִּרְבַּתְנוּ לְתוֹרַתְךָ וְלְעִבּוּדְךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְנָתַתְּ לָנוּ חֵלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מָה אָנוּ, מָה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל כְּזֶה. עַל כֵּן אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, שֶׁתִּמְחֹל, וְתִסְלַח, לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ, וְאֵל יִהְיוּ עוֹנוֹתֵינוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵינוּ לְבֵינֶיךָ.

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּכּוֹנֵן לְבַבֵּינוּ לִירְאָתְךָ וְאֶהְבְּתְךָ, וְתִקְשִׁיב אֲזַנֶּיךָ לְדַבְרֵינוּ אֵלֶּהָ, וְתִפְתַּח לְבַבֵּינוּ הָעֵרֶל בְּסוּדוֹת תּוֹרַתְךָ, וְיִהְיֶה לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ כְּרִיחַ גִּיחוֹחַ. וְתֵאָצִּיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשֻׁמָּתֵנוּ בְּכָל בְּחִינַתֵּינוּ, וְשִׁיתְנוּצְצוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם גָּלִיתָ דְבַרְיֶךָ אֵלֶּהָ בְּעוֹלָם. וְזָכוֹתֶם, וְזָכוֹת אֲבוֹתֶם, וְזָכוֹת תּוֹרַתֶם, וְתַמְיִמוֹתֶם, וְקִדְשָׁתֶם, יַעֲמוּד לָנוּ לְבַל נִכְשַׁל בְּדַבְרֵי אֱלֹהֵינוּ. וּבְזָכוֹתֶם תֵּאִיר עֵינֵינוּ בְּמָה שָׁאֲנוּ לּוֹמְדִים. כְּמֵאֲמַר נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל "גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ". יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי. כִּי יי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:

תפלה לְאַחַר לְמוֹד הזֶהר (יאמר בפְּנוֹת הַלֵּב)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְחִלָּה וְכוֹנֵן מְקַדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וּשְׂמֵחָנוּ בְּתַקּוּנוּ. וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעִבּוּדְתֶם וְלוֹיִים לְדוֹכְנָם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם. וּמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעַת אֶת ה' לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

זוהר הכנה לתפילה

הבעש"ט צוה לאנשיו שקודם כל תפילה ילמדו מאמר זוהר ותיקונים.

(ליקוטי תורה (טשרנוביל) הדרכה ז', דף ט' טור ג')

בדור הזה שהמינות גובר צריכין ללמוד עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים

ולו עמי שומע לי בדור הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמתו ויתקיים.

(ר' יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ').

ראוי לקבוע שיעורו בלימוד הזוהר והתיקונים באופן שישלימם כל שנה

ויתנהג בדרך זו שיראה לסיים זוהר ישן וזוהר חדש והתיקונים בכל שנה. אך אם ילמוד סדר הפרשיות של הזוהר הקדוש על סדר השבועות, לא יספיק לפעמים שנים ושלושה שבועות בפרשה אחת, דהיינו בפרשת גדולות. לכן ראוי שיקבע שיעור הלימוד מזוהר הקדוש ותיקונים ג' דפין בכל יום, שיוכל להשלים כל הזוהר ישן וחדש ותיקונים בכל שנה, ואחר לימוד ג' דפין יקבע לימודו בשאר ספרי המקובלים, וילמוד ספרי המקובלים על סדר שיכול עד שייסיים כל ספרי המקובלים הנמצאים וכו', אך הזוהר הק' והתיקונים יזוהר לסיימם בכל שנה כנ"ל, וכזה יתנהג כל ימי חייו.

(יסוד ושורש העבודה, שער השישי, שער הניצוץ)

זוהר הקדוש מסוגל לנשמה ודבר השוה לכל נפש

וגם צריך כל אדם להרגיל את עצמו לומר בכל יום ספר זוהר הקדוש קודם התפילה ומן אלול עד אחר ימים טובים לגמור ספר תיקונים הקדוש ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש ומי אנכי לגשת אל הקודש פנימה בספרי קבלה. כי כבר הסכימו כל הצדיקים ובראשם הצדיק המפורסם המנוח מהר"צ ז"ל מזידיטשוב בספרו סור מרע בכמה ראיות מוכיחות כי זהו מעצת היצר ושקר בימינו ואף שאינו מבין הכל, מכל מקום לשון הזוהר הקדוש מסוגל לנשמה

והוא דבר השוה לכל נפש ישראל קטן וגדול שם הוא, כל אחד לפי הבנתו ושורש נשמתו.

(הנהגות ישרות רבי צבי הירש האראוויץ מבאקשעוויץ אות ה')

אשרי אדם שילמוד התיקונים באלו הימים כל תיקון של אותו היום דבר יום ביומו ולא יעבור

ואשרי אדם שילמוד התיקונים באלו הימים כל תיקון של אותו היום דבר יום ביומו ולא יעבור כי לכל דבר יש שורש וטעם וכוונה. לכן טוב שלא יקדום ולא יאחר, וכן היה מנהגו הטוב של עטרת ראשינו מורינו הרב המופלא קדוש מר שארוננו הפרד"ס זיע"א ואפילו בזמן שהיה לו עול הצבור היה פונה מכל העניינים ולימד חובת היום, גם טוב לבעל תשובה שילמוד חמשת דפים בכל יום מהזוהר הקדוש כמו שכתב בספר שם הגדולים חלק ב' מערכה ב' אות ב'.

(רבינו חיים פאלאג', מועד לכל ח')

תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקונים בכל יום

וכן נתן מרן האר"י תיקון לבעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקונים בכל יום וכן נהג מורי ורבי לקבוע לימודו בלילה, במשניות או בזוהר, או שניהם כאחד טובים.

(מורה באצבע להחיד"א אות מ')

קודם התפילה ללמוד איזה ענין בזוהר

קודם התפילה למעט בדבור כל מה דאפשר וללמוד איזה ענין בזוהר או תיקונים או זוהר חדש.

(הנהגות צדיקים - סדר היום מרבי אהרן מקארליון)

אחר התפילה בכל יום וכו' יאמר מאמר מזוהר הקדוש או מתיקונים.

(סדר היום ואזהרות שכתב הרה"ק הרב ר' אהרן מקארליון, ספר בית אהרן)

אחיי ורעיי, אם כל כך גדלה לשמים שיאו ומעלתו וכמה תקיף חילא דהאי אילנא רברבי של לימוד ספר הזוהר הקדוש, ושורש בארץ גזעו לשלח רצוצים חפשי מן הגלות המר, האין לא יתלהב לב

הזוהר קדוש ונורא, אך אין ערכו כהתיקונים

פעם אחת אמר כמתמיה, אצל העולם הכל שוין ספר הזוהר והתיקונים. והמובן מדבריו היה, שבאמת יש חילוק גדול ועצום בין ספר הזוהר הקדוש ובין ספר התיקונים, אף על פי שספר הזוהר הוא קדוש ונורא מאוד, אין לו שום ערך נגד קדושת וסודות של ספר התיקונים.

(ח"י מוהר"ן מברסלב, שנ"ט)

אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים

לימוד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי הם מסוגלים לטהר הנשמה.

(סידור כוונות האריז"ל מהמקובל האלוקי מוהר"ר יעקב קאפיל זצוק"ל)

בניי ואחיי תרגילו עצמיכם ללמוד בדברי הזוהר והתיקונים בשקידה, ומי שלא ראה אור הזוהר מתוקים מדבש לא ראה מאורות מימיו ולא טעם טעם התורה, ועוד שהוא מטהר הנפש ומזככה אפילו אמירה בעלמא מן השפתים סגולה ותיקון הנפש מאוד, ובפרט ספר התיקונים שהם תקוני הנפש ממש מכל פגם וסיג וחולאת.

(הקדמת ספר עצי עדן על משניות)

אוי לאלו שלא רוצים ללמוד את הזוהר, מפני שהם מביאים לעולם עוני, מלחמות ואסונות

"אוי לאלו שלא רוצים ללמוד את הזוהר, מפני שהם מביאים לעולם עוני, מלחמות ואסונות."

("תיקוני הזוהר", תיקון 30)

לימוד התיקוני זוהר הקדוש מקרב הגאולה במהרה בימינו

לימוד התיקוני זוהר הקדוש... מטהר הגוף והנשמה וסגולתו לקרב הגאולה במהרה בימינו.

(ר' אפרים בן אברהם ארדוט, מטה אפרים, קצה המטה, סעיף קטן כ"ג)

האדם להאיר און לשמוע בלימודים לקבוע שיעור קבוע בכל יום בזה"ק ובתיקונים ושאר ספרי המקובלים כו'.

(יסוד ושו"ש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

תיקון לבעל תשובה לאמר ה' דפין זוהר או תיקונים בכל יום, שמטהר הגוף והנשמה

ראוי לקבוע עצמו ללמוד חמש דפים זוהר בכל יום, והוא תועלת גדולה ותיקון גדול לנפש להאירה ולזככה ולתקנה, ולכלות קוצים, מדות רעות ותאות רעות, לזכות בנועם ה', והוא מרפא ותיקון לחטאים ופשעים של הנפש. וכן נתן מרן האריז"ל תיקון לבעל תשובה שיאמר חמש דפים זוהר או תיקונים בכל יום, וכן נהג מורי ורבי דודי הקדוש מוהר"ר צבי.

(נתיב מצותיך למהר"א מקאמארנא, שביל התורה אות א' סי' ל"א)

לומר בכל יום כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים

ותראה לומר בכל יום אם אפשר קודם התפלה יותר טוב כמה דפים תיקוני זוהר וימתקו הדינים בעזרת ה'.

(אגרות שומרי אמונים כ"ז)

זהר הוא חלק מהתיקון על חטאת נעורים

לשוב באמת על חטאת נעורים... להיות ניעור כל ליל ששי וללמוד באותו לילה... תיקונים.

(הנהגות צדיקים - הדרכות מרבי מרדכי מטשערנאביל)

בספר התיקונים כלולים כל החכמות שבעולם

הפליג מאוד כמה פעמים בשבח גדלות קדושת התיקוני זוהר, והיי רגיל לעסוק בו ביותר גם בכל השנה אפילו שלא בימי אלול. ואמר, שבספר התיקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.

(שיחות הר"ן מברסלב סי' קכ"ח)

(ר' יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, נוצר חסד, פרק ד' משנה כ')

**נודע בשערים גודל מעלת אמירת
תיקוני זוהר אשר היא מזכך הנפש,
וישוטטו רבים ותרבה הדעת בעולם
וזה יקרב בעזרת השם את ביאת
הגואל**

נודע בשערים גודל מעלת אמירת
תיקוני זוהר אשר היא מזכך הנפש ובפרט
בימי חודש אלול, ומובא בהקדמת כסא
מלך שאמירת התיקונים גרידא אפילו בלי
הבנה הוא תיקון הנפש גדול וכעין זה
מובא בספרי תלמידי הבעש"ט... וישוטטו
רבים ותרבה הדעת בעולם וזה יקרב בע"ה
את ביאת הגואל.

(הסכמת הגה"ק הגאב"ד רבי משה אריה פריינד
זצ"ל לספר תיקוני זוהר עם פירוש "מתוק מדבש"
להגה"צ המקובל רבי דניאל פריש זצ"ל)

**יעשו רושם למעלה בפמליא של
מעלה**

גם אני מצטרף בהדייהו לחזקו
ולאמצו, ויהיו דבריו נחת רוח להקב"ה
ויעשו רושם למעלה בפמליא של מעלה.

(הסכמת הגה"צ פוסק הדור רבי שמואל הלוי
וואזנער שליט"א לספר תיקוני זוהר עם פירוש
"מתוק מדבש" להגה"צ המקובל רבי דניאל פריש
זצ"ל)

**בלי ספק שחיבור קדוש זה יוסיף
הרבה לומדים בתיקוני זוהר, ובלי
נדר בס"ד ברצוני גם כן ללמוד בו את
כל תיקוני זוהר, ובוודאי כל בני גילי
כן יעשו, ויהיה להם חיבור זה
לתועלת רבה, ועל ידי זה תתרבה
הדעת דקדושה**

בלי ספק שחיבור קדוש זה יוסיף
הרבה לומדים בתיקוני זוהר, ובלי נדר
בס"ד ברצוני גם כן ללמוד בו את כל
תיקוני זוהר, ובוודאי כל בני גילי כן יעשו,
ויהיה להם חיבור זה לתועלת רבה, ועל ידי
זה תתרבה הדעת דקדושה, ויקויים בנו
מאמר הזוה"ק ברע"מ (ח"ג קכד): עתידין
ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו ספר
הזוהר יפקון ביה מגלותא ברחמי.

(הסכמת הגה"צ רבי יוסף ליברמן שליט"א ר"מ
כולל שומרי החומות, לספר תיקוני זוהר עם

**כי מי שטרח ולא השיג יזכה ויבין בגן
עדן ולכן טוב לגרוס ספר הזוהר ותיקונים
ורעיא מהימנא וכיוצא גם שלא יבין אותם.**

(מעבר יבק מאמר שפתי רננות פרק כ"ו)

**על ידי לימוד ספר הזוהר והתיקונים
וכתבי מר"ן האר"י, מבער הקוצים והרע
שבנפשו, ויזכה לדבק עצמו באור עליון,
ויזכה לכל מידות טובות שבעולם -
אמר מר"ן האר"י: שבזמן הזה נסתרות
נעשו נגלות ושמחה לפני המקום ללמוד
ברזי התורה ולגלות רזין לכל בר
ישראל**

ובעת עיקבתא דמשיחא התגברות הרע
והעזות והמדות רעות בהנהגות ראשי ערב רב
נתגלה האור הגנוז מן השמים ספר הזוהר
והתיקונים ואחריהם כתבי מר"ן האר"י
ובזה הלימוד מבער הקוצים והרע שבנפשו
ויזכה לדבק עצמו באור עליון ויזכה לכל
מידות טובות שבעולם ולזה נתגלה האור הזה
ועיקר למודך בפנימיות התורה יהיה שתשיג
הארה וחיות אלוקיית בנפשך בעת למודך
ובכל היום... אמר מר"ן האר"י שבזמן הזה
נסתרות נעשו נגלות ושמחה לפני המקום
ללמוד ברזי התורה ולגלות רזין לכל בר
ישראל.

(ר' יצחק איזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנה, היכל
הברכה, דברים רח:)

**על ידי לימוד בספר הזוהר והתיקונים
וכתבי מרן מבטלין כל גזירות רעות
וממשיכים שפע ואור חיות אדם
הישראלי - חיות אדם הישראלי תלוי
בספר הזוהר ובכתבי מרן ללמוד
בקדושה ובשמחה ובנועם וביראה
ואהבה**

וכן יש הרבה שוטים שבורחים מללמוד
רזין של מר"ן האר"י וספר הזוהר אשר הם
חינו ולו עמי שומע לי בעקבות משיחא אשר
הרע והמינות גובר היו שוקדין כל ימיהם
ללמוד ספר הזוהר והתיקונים כתבי מרן והיו
מבטלין כל גזירות רעות והיו ממשיכים שפע
ואור... חיות אדם הישראלי תלוי בספר
הזוהר ובכתבי מרן ללמוד בקדושה ובשמחה
ובנועם וביראה ואהבה כל אחד לפי השגתו
וקדושתו וכל ישראל קדושים.

ועוסק בפלפול של הבל שלא לשמה ואינו לומד לשמה להשיג נועם עריבות ידידות מתיקות התורה אשר זה אי אפשר להשיג אם לא בהסיר ממנו כל תאות הזמן ועריבות המורגש וללמוד בספר הזוהר ובכתבי מרן אלק"י האר"י בעץ חיים ופרי עץ חיים ושער היחודים במתיקות ונועם זיו השכינה שלזה יקרא חכם וכו' **כי אין לך חיים בעולם הזה ובעולם הבא אלא בלימוד גמרא ופוסקים עם חכמת הזוהר וכתבי מרן אלק"י האר"י על פי הקדמות מר"ן אלק"י הריב"ש זצ"ל וכו', ודבק נפשך תמיד לפי השגתך בספר הזוהר ובכתבי מרן האר"י, ודבק נפשך מאוד ביראה ואהבה והכנעה שלא תהיה כוונתך חלילה להיות רב ורבי, כי זה הוא עבודה זרה ממש וכו' ולכן אחיי ובניי נפשות יקרות גבוהים ורמים תדבקו נפשכם בספר הזוהר תקונים זוהר חדש וכו'.**

(נוצר חסד פרק ד' משנה א')

אשר חנן לו אלוקי"ם עושר חטאיו בצדקה יפרק וירבה בימים אלו בצדקה ולימוד זהר ותיקונים ותהלים.

(מורה באצבע סימן ח' אות רמ"ח)

בלילה ילמוד זוהר כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות

אם זכה לחכמת אמת מסוגלת ההצלחה בעתים הללו כי אז נאמר סוד הוי"ה ליריאו ואין האשה מגלה סתרה אלא לבעלה ובלילה ילמוד זוהר באשמורות כי בזכותו יצאו ישראל מהגלות והגלות נמשל ללילה ומי שלא זכה להבין בזוהר אף על פי כן יקרא כי הלשון מסוגל לזכך הנשמה ולהאירה זוהר נפלא ובספר התיקונים על היותר טוב וכשלומו זהו יענין לחכמת אמת בכל מלה ומלה כי כל אות חידוש בפני עצמו והדברים הנראים פשוטים אינם רק סוד.

(סידור ר' שבתי ראשקובער סדר לימוד דף י"ז)

פירוש "מתוק מדבש" להגה"צ המקובל רבי דניאל פריש זצ"ל)

וזה עצה נפלאה בכל מיני צער ח"ו וירידה וקטנות המוחין וטמטום הלב ללמוד בדברים קלים כמו... או לומר זהר ותיקונים... וזה עצה גדולה ונפלאה להתעלות מכל מיני ירידה וקטנות ולא כדעת השוטים שאומרים שאין ללמוד בשעה שלבו בל עמו וידוע כמה מעשיות מאנשים פשוטים שזכו על ידי זה לענינים גבוהים.

(נועם הלבבות מאמר לימוד התורה)

לכן נקרא הספר תיקונים, כי מדבר ביחודים תיקון עולמות לברר וללבן הטוב מן הסיגים והפסולת

תקוני זהר: נראה לי שנקרא ספר התיקונים כי מדבר בכאן בזה הספר מיחודים וצינורות הספירות והם נקראים בלשון הקדוש הזה תיקונים כמו שאמר בתיקון א' אתה הוא דאפיקת עשר תיקונים וקרינן להון עשר ספירן והנה הספירות הם היה נקודות וכו' ורוב דברי זה הספר הולך על דרך צירופי השמות ויחודים והם עצם עולם התיקון ממ"ה וב"ן החדש עשר הספירות התיחדם בצינורי הספירות לאסתכלא אנפין באנפין למתק הדינים לכן נקרא זה הספר תיקונים כי מדבר ביחודים תיקון עולמות לברר וללבן הטוב מן הסיגים והפסולת על ידי יחודי שמות הקדושים בכלים מכלים שונים לפי הזמן והשעה והעולם אשר הוא מדבר בו הקדוש הזה מה שאין כן ספר הזוהר שרוב דבריו סובב על עצמות המדות בדרך חיים ותוכחות מוסר ואינו מדבר מן יחודים זולת במקומות מועטים ובספרי אדרא.

(בעל העטרת צבי בריש ספר התיקונים שלו)

בספר הקנה: אפשר שילמד אדם ש"ס ופוסקים ויחכם הרבה ויהיה עם הארץ גמור "עם נבל"

או יאמר איזהו חכם כמבואר בספר הקנה שאפשר שילמד אדם ש"ס ופוסקים ויחכם הרבה ויהיה עם הארץ גמור "עם נבל" "דקבילו אורייתא" [תורה] שהוא נובלות חכמה שלמעלה ואינו לומד ברזין דאורייתא שהוא החיות הפנימי של התורה ומי שאינו למדן מופלג בקי בכל התורה

אדם אלה שהצעתי הדברים לפניו והמשכיל יבין ויבחר.

(סדר היום, סדר הלימודים במועדי ה')

ויאר את הלילה בתיקוני הזוהר כעצם השמים לטוהר

ועם היותו בחו"ר כארזים נכנס בכי טוב אל תא הרזים ולא השיב אחר ימינו מפני חוסר זמנו כי אמר **מחשבת המקו"ם קדמה למחשבת הזמן ובעת פקודת המשמורות קדמו עיניו אשמורות והתקין מאורות ויאר את הלילה בתיקוני הזוהר כעצם השמים לטוהר.**

(שו"ת דביר יוסף בהקדמה, מתלמידו בעל יד מלאכי)

לימוד התיקונים מתקן עולם העשיה הלומד בתיקונים מבריח הקליפות ומתקן עולם העשיה.

על כן ראוי ללמוד בזוהר הקדוש ובספר תיקונים, אשר הם מלאים זיו ומפיקים נוגה בסתרי תורה, גם דלא ידע מה קאמר. **ועל ידי לימוד הנסתר בורא שמים חדשים, ועל ידי לימוד הפשט בורא ארצות חדשות,** כמו שנאמר כי כאשר השמים החדשים וכו'. ובזה רמזו רז"ל ושמים **בזר"ת** תכן, נוטריקון זוהר ריעיא מהימנא תיקונים.

(ספר חסד ואמת לחיים חורי ז"ל)

בדורנו מי שאינו עוסק בזוהר ותיקונים וכתבי האר"י כל עסק תורתו הוא מן השפה ולחוץ

א. בדור הזה האחרון, **מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותיקונים וכתבי מרן האר"י** שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, **ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כולו טעות ורמאות,** ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים...

ב. ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי

כבר עשינו חשבון שכ"ה דפין של דפוס מנטובה מזוהר לחמשה לילות ישלים הזוהר ותיקונים

יזהר שיהיה לו קביעות בזוהר אחד לגירסא ואחד לעיוני ויקדים אל המעיין ואחר כך לגירסא כשיקרא בקול תעורר הכוונה ותעבור השינה כבר עשינו חשבון שכ"ה דפין של דפוס מנטובה מזוהר לחמשה לילות ישלים הזוהר ותיקונים.

(סידור ר' שבת' ראשקובער סדר לימוד דף י"ז)

הספרים שידבק בהם האדם להשביח בהם הם חיבורי הרשב"י עליו השלום כמו הזוהר והתיקונים ורעיא מהימנא ושיר השירים וסבא

אמנם הספרים שידבק בהם האדם להשביח בהם הם חיבורי הרשב"י עליו השלום כמו הזוהר והתיקונים ורעיא מהימנא ושיר השירים וסבא וכו' והנה אל המעיין בספרים אלה צריך שני דרכים האחד לשקן לשונו פעמים הרבה ולציין לו ציונים כדי שיזכור הבקיאות ואל יעמיק ראשונה הרבה והב' ילמוד במקום ב' בעיון רב כפי כחו נמצא אל המעיין שתי הלכות בבקיאות הא' בעיון בשעות הנזכרים בפרק א' הב' בבקיאות כפי כחו פעמים ירבה בזה פעמים ימעט בזה הכל לפי הצורך השעה והשקט השכל ובזה בריאה לו כי הוא ילך לבטח דרכו וישיג הדרך הישרה ואף אם יראה אל המעיין שאינו מבין עם כל זה לא יפסיק גירסתם מפומיה כי נאמן בעל מלאכתו להמציאו נסתר החמה כי כאשר ירגיל איש את בנו כן הקדוש ברוך הוא מזה לעוסק בחכמה זו מעט מעט ודבר זה נסיתיו ויש ראייה אל העצה הזו ממה שהעתקנו מהזוהר (פרשת קדושים דף פה) בחלק א'.

(אור נערב להרמ"ק חלק ג' פרק ג')

יעסוק בספר התיקונים להרשב"י זלה"ה... וספר הזוהר עצמו יעסוק בו מדי שבת בשבת וחודש בחודשו

יעסוק בספר התיקונים להרשב"י זלה"ה שהוא פינת להבין על ידו בספר הזוהר וספר הזוהר עצמו יעסוק בו מדי שבת בשבתו וחודש בחודשו והכל לפי מה שהיא

לדבר עמך קודם נסיעתי שתתחיל לומר
תיקוני הזהר הקדוש וכו'.

(ספר בית אהרן דף קמ"ט, מכתבים קודש,
מהרה"ק אדמו"ר ר' אהרן זצ"ל)

עיקר לימוד הקבלה - הזוהר והתיקונים

אינו דומה חיות ותענוג לימוד הנגלה
כלימוד הזהר והתיקונים. ואמר על עצמו
שהוא **אין לו חיות ותענוג אפילו בלימוד
הגמרא כמו מן הזהר ותיקונים.**

(מדרש פנחס, מהרה"ק ר"פ מקוריץ, עב, אות ג')

בענין ללימוד קבלה וכתבי האר"י ז"ל,
ידעתי כי אתה בעצמך לא תרצה ללימוד
בלעדי איזהו גדול ממך ולא תמצא זה, רק
תלמוד ספר שערי אורה וגינת אגוז [להר"י
גיקטליא], **ועיקר ספר הזהר ותיקונים.**

(יושר דברי אמת סימן לט)

הזוהר והתיקונים - נשמת התורה עוגן הצלה נגד כל רע

והמשכילים יבינו אינון מארי קבלה
דאתמר **בהון והמשכילים יזהירו כזוהר
הרקיע, אילין אינון דקא משתדלין בזוהר**
דא דאתקרי ספר הזוהר דאיהו כתיבת נח
דמתכנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא
דבהון יתקיים כל הבן הילוד היאורה
תשליכוהו ודא אורה דספרא דא.

(זוהר בהעלותך קנ"ג)

עיינ שם (זוהר פרשת בהעלותך) גודל
החיוב **לעסוק בספר הזהר ותיקונים,**
והם נשמת התורה, **ובזה יזכה בנשמתא
לנשמתא דברים עתיקים וכו'.**

(הדרת מלך לזוהר פרשת בהעלותך שם, דף רמ"ז
ע"א)

בנים מארי קבלה.

(תיקוני זוהר בהקדמה דף א' ע"א)

על ידי לימוד הזוהר זוכים לכל מדות טובות שבעולם

בעת עיקבא דמשיחא התגברות הרע
והעזות והמדות רעות בהנהגות ראשי ערב
רב, נתגלה האור הגנוז מן השמים **ספר
הזוהר והתיקונים ואחריהם וכו', ובזה
הלימוד מבער הקוצים והרע שבנפשו
ויזכה לדבק עצמו לאור עליון, ויזכה לכל**

הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד
שנאמרו ברוה"ק, ובדור הזה מי האיש החפץ
חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי
קדושה לראות טוב עוה"ב בעולם הזה ידבק
בספר הזוהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל
בלבד שנאמרו ברוה"ק.

(היכל הברכה פרשת עקב ז', י"ט)

ובאמת, בעת לימוד הסודות, ובפרט ספר הזוהר והתיקונים מאיר הנפש.

(נתיב מצותיך קאמארגא, נתיב היחוד, שביל א' אות
ב')

לשון הזוהר מסוגל לנשמה אף דלא ידע מאי קאמר

כבר נודע גודל יקר תפארת וגודל תהלות
ספר היקר והקדוש תיקוני זוהר שחיבר
התנא האלק"י רבי שמעון בן יוחאי זצ"ל
אשרי אדם שומע לו לשקוד על דלתותיו יום
יום אשר חכמים הגידו שאף לשונו לשון
הזהב (הזוהר) מסוגל מאוד לנשמה אף דלא
ידע מאי קאמר.

(הסכמת הרה"ק מאפטא תקו"ז דפוס מעזבז).

ספר התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש

ללימוד כל אחד מחברתינו בהתמדה ספר
התיקונים, כי הוא תיקון גדול לנפש
(אגרות שומרי אמונים אגרת ה')

ללימוד תקוני זוהר בכל יום

ואני מצווה לכל אחד מהאברכים לומר
איזה דפים תקוני זוהר בכל יום המסוגל
מאוד לנפש, ולא להתרשל מזה חלילה, כי
אין לשער גודל ועוצם הטובה הנצמח מזה
וימתקו הדינים.

(אגרות שומרי אמונים אגרת ט"ו)

גודל מעלת לימוד הזוהר והתיקונים

**סגולה להנצל מגאווה, להרבות בלימוד
זוהר הקדוש, בדוק ומנוסה.**

(י"ו)

לאהובי בני ידיד נפשי, נפשי קשורה
בנפשו וכו', וכעת באתי במכתב ששכחתי

לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיני וקראתם דרור בארץ וגו'.

(תיקוני זוהר תיקון ו' בסופו)

וז"א וקראתם דרור בארץ לכל יושבי, וקראת"ם דייקא, אשר תקרא"ו אותם בספר הזוהר והתיקונים, ובזכותא תליא מילתא, דעל ידי זה דרור בארץ לכל יושבי. ועל זה סיים וקאמר יובל היא, כלומר דהם בחינה אחת, כמו שיובל בחינת בינה, כמו כן לימוד הזוהר הקדוש אני בינה לי גבורה.

ומה שאמרו בזוהר הקדוש במאמר הלזה על ידי לימוד ספר הזוהר שהוא מסטרא דבינה ויהיו טועמי"ם מלמטה מאילנא דחיי נפשי יסוב"ב ינחני לרמוז בזה כי בינה עם הכולל גימי חיי"ם.

(נפש חיים מערכת הז' אות ה')

גאולת ישראל על ידי לימוד הזוהר

אמר ר"מ בריך היא בוצינא קדישא דאמר מילין אילין ליחדא בהון קודשא בריך הוא ושכינתו, קום אליהו נביאה ליקרא דקודשא בריך הוא ושכינתו ויתערון עמד שאר נביאי ועביד ליי קנא בהאי חיבורא וכו' לחברא לון בהאי חיבורא לאשתכחא ביי נייחא וכו' (תיקוני זוהר דף ל"ג ע"א). דייק אומרו בהאי חיבורא, להודיענו כי דוקא חיבור זה ספר התיקונים מסוגל לסגולה זה לאשתכחא ביי נייחא ולמיעבד קן שכינתו, ואז צפור מצאה בית ודרור קן לה בירושלים כסא ה', כמו שכתוב בעת ההיא יקראו לירושלים כסא ה' וכו', כשתתוקן עולם העשי' בסגולת חיבור שכל סודותיו בנויים על מספר קטן לתקן עולם העשיה.

(מתוך הקדמת כסא מלך)

אור החמה כתב: שכן אמר רבי שמעון בן יוחאי בעצמו שנערים קטנים ילמדו מסוד ה' עיין שם.

ראוי ללמוד הזוהר והתיקונים עם

תינוקות בני תשע, כדי שיראתם תהי' קודמת לחכמתם

לו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר היו לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזוהר והתיקונים

מדות טובות שבעולם, ולזה נתגלה האור הזה.

ועיקר לימוד בפנימיות התורה יהי שתשיג הארה וחיות אלוקית בנפשך בעת לימודך ובכל היום, ולא שתהיי מקובל או חוקר וכו'. ולפעמים האדם הוא בקטנות השכל, לא יפטור את עצמו מכלום כי זה מינות וכו' ואז עקימת שפתיו הוה מעשה ומלכא שכיב על אבנים ואותיות כמו שהן.

(היכל הברכה דברים דף ר"ח ע"ב)

הי' מתמיד בלימודו מאוד ש"ס ופוסקים ותנ"ך ועין יעקב וספרי הזוהר ותיקונים וכו', וקצת הי' בלי שיעור, ובפרט בספרי תנ"ך ועין יעקב וכל כתבי האר"י וספרי הזוהר ותיקונים.

(שבחי הר"ן מברסלב ז')

לימוד הזוהר, תיקונים וזוהר חדש, מעלות השחר עד צאת הכוכבים מנע שריפת התלמוד

תקנות ראשונות לקבוע לימוד תמידי אשר לא יפסיק בבה"ת הקדוש הזה בספר הזוהר הקדוש ותיקונים, ללמוד כל איש מהם חלקו זא"ז מאחר תפילת הבוקר ועד עת תפילת מנחה ערב כל הימים תמיד חוץ משבת ויו"ט וכו', ועוד הוסיפו בלימוד התמידי של הזוהר הק' ללמוד כל היום כולו ועוד שש שעות בלילה חוץ מן הלילות ממוצאי יום כיפור וכו' וכו'.

ובשנת תצ"א הי' גזירות נוראות וכו' לבער ספרי התלמוד של בני ישראל וכו', והגאון ר"י באסאן שאל לרבינו רמח"ל לבאר לו סוד הענין, ורבינו השיב לו בביאור סוד כל הענין, כי הוא ראה זאת מקודם והקדים רפואה למכה ותיקן בישיבה שלו שילמדו זוהר ותיקונים וזוהר חדש בלי הפסק מעלות השחר עד צאת הכוכבים וכו'.

(ירים משה, עינים נפלאים מרבינו משה חיים לוצאטו)

רבי רבי, אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא, בענפין דילך דאינון אברין קדישין, כמה עופין שריין תמן דנשמתיין קדישין, כגוונא דלעילא דאתמר ביי ובענפוהי ידורון צפרי שמיא, וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך כד אתגלייא

**כל עורות אילי נביות לא יספיקו
לבאר סודותיו ורמזותיו של ספר
התיקונים אשר לא יכולם הרעיון**

**על ספר התיקונים לבד לא יספיקו
אלפים ספרים לבאר עוצם ריבוי הסודות
שיש שם, אשר לא יכולם הרעיון, כידוע
לכל גדלות קדושת התיקונים הקדוש,
אשר כל עורות אילי נביות לא יספיקו
לבאר סודותיו ורמזותיו.**

(שיחות הר"ן מברסלב סי' רפ"ה)

**לימוד בספרי קבלה, ואף אם אינו
מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותיקונים, כי
הם מסוגלים לטהר הנשמה.**

(סידור האריז"ל לר' יעקב קאפיל ז"ל, בסדר כוונת
הלימוד)

פעם שאלו רבינו לאחד התלמידים
החשובים, מדוע לא לומד בזוהר הקי'
והתיקונים ובכתבי האריז"ל, וענה בשברון
לב: רבי, מה אעשה כי ללימוד הקדוש הזה
צריכים קדושה יתירה וטהר גברא, ואני
אין בי זאת, ואיך אוכל לגשת לקודש
קדשים ללימוד. ואמר לו רבינו: **אם אינך
עוד קדוש וטהור צא ולמד לימוד הקדוש
הזה ותדבק בו וכזה ראה וקדש, ואז
תתקדש ותתטהר, כי אי אפשר בדור הזה
להשיג דבר מה בלעדה.**

(הקדמה לספר צבי לצדיק)

**על ידי לימוד בתיקונים הבין שנמתקו
כל הדינים**

כאשר התעוררתי בחצות הלילה
וראיתי שאגרת אי מונחת לפני, אשר בעוד
חבלי שינה על עיני לא יכולתי לקרותו, **עד
אשר למדתי תורת בספר תיקוני הזוהר
הקדוש, והוא עד מחצית שעה ב', ואז
נזכרתי לקרות האגרת של מכ"ת,
והבינותי על ידו מאמר הזוהר הנזכר
שנמתקו כל דינים וכו'.**

(ספר עבודת ישראל, ליקוטים בסופן)

**ענין לימוד פנימיות התורה שהאריכו
בזוהר ותיקונים ובעץ חיים בחיוב לימוד
זה וכמו שכתב בספר ראשית חכמה
בהקדמה ובשלי"ה במסכת שבועות שלו
בפרק נר מצוה הפליג מאוד במעלת לימוד
זה... והנה בכלל מקרא הוא גם כן לימוד**

להגות בה, והיי יראת חטאו קודמת לחכמתו
ויתקיים.

(נוצר חסד על מסכת אבות פ"ד מ"כ)

ולפי"ה יתפרש לרמוז לו, דאף על גב
שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עכ"ז
משמיה יכפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק אדם
ובהמה תושיע ה', דתיבות **תושיע ה'** עם
התיבות ובי' כוללים של תיבות יעלו כמספר
תיבות זה"ר **תיקוני"ם** בדקדוק צ"ח.

(הקדמת המוצאים לאור ספר התיקונים דפוס ליוורנו)

**ללמוד זוהר ותיקונים או זוהר חדש
קודם התפילה**

קודם התפילה למעט בדיבור כל מה
דאפשר, וללמוד איזה ענין בזוהר הקי' או
בתיקונים או בזוהר חדש.

(סדר היום ואזהרות הקודש בספר בית אהרן)

**ללמוד לפני כל תפילה מאמר אחד
מהזוהר הקי' או מהתיקונים**

ובליקוטי תורה מהרה"ק מטשערנוביל
זי"ע (בהדרכה זי) מביא מהבעש"ט זי"ע,
ללמוד לפני כל תפילה **מאמר אחד מהזוהר
הקדוש או מהתיקונים.**

לימוד הזוהר מוביל לתשובה באמת

ירבה בימים אלו [ימי אלול] בצדקה
ובלימוד זוהר ותיקונים...

(מורה באצבע סי' ח' קטע רמ"ח)

צריך לשוב באמת על חטאות נעורים
ולהתענות חמשה שנים רצופים יום אחד
בשבוע וכו' ולהיות ניעור כל ליל שישי וללמוד
באותו לילה תנ"ך, משנה, גמרא, זוהר, ר"ח,
תיקונים, עין יעקב וכו'.

(ליקוטי תורה (טשערנאביל) הדרכה א')

וזהו יראת ה' ראשית דעת, דעת היא
לשון התבוננות ובינה ליבא, זהו חכמה בלב.
ועיקר הוא על ידי התורה, כמו שכתוב בשם
הבעש"ט שצוה לאנשיו שקודם כל תפלה
ילמדו מאמר זוהר ותיקונים וכו'.

(ליקוטי תורה (טשערנאביל) הדרכה ז')

בפי זה בורר. וקיימו וקבלו היהודים עליהם ועל זרעם, בנדבות הלב המתנדבים בעם, ועליהם קבענום חובה, **ללמוד דבר יום ביומו** אז ירדו לשעורייך שעורא זוטא ושעורא רבה.

(הקדמת הרב המביא לבית הדפוס ספר התיקונים דפוס ליוורנו, כהר"ר יצחק פרחי ז"ע)

מהניגון של התיקונים בחודש אלול ומהחלישות הלב כשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותיקונים גדולים למעלה

פעם אחת היה מדבר מענין אלול, ואמר שמה שנוהגין לומר תיקונים באלול, שהניגון של התיקונים וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מכל זה נעשה דברים עליונים ותיקונים גדולים למעלה.

(שיחות הר"ן מברסלב, קכ"ז)

הצדיקים הגדולים האמיתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גילה עליו ע' פנים שנוהגין לעסוק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התיקונים הקדוש

להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמיתיים, כי כל צדיק אמיתי הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גילה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסוק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התיקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

(ספר ליקוטי הלכות - הלכות ראש השנה הלכה ו)

ללמוד תקוני זוהר ארבעים יום מראש חודש אלול עד יום הכפורים

יעויין בסוף הקדמת בעל כסא מלך ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיבו מאד ללמוד התקוני זהר בארבעים יום שמראש חודש אלול עד יום הכפורים (ואולי יש להסמך זה ממה שכתב בתיקון ו' ויפתח נח את חלון התיבה אשר עשה

פנימית התורה שהרי מדרש הזוהר הוא על פסוקי התורה.

(ליקוטי תורה פרשת ויקרא דף ה:)

אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדולתו ורוממותו ית"ש מכל לימודו כמו מלימודי חכמת הקבלה, ביחוד מלימוד ספר הזוהר הקדוש והתיקונים, חכמת אדם תאיר פניו מריבוי העולמות העליונים הקדושים לאין קץ וסוף ותכלית.

(יסוד ושורש העבודה, שערי הששי, שער הניצוץ)

גודל מעלת אמירת תיקונים בחודש אלול, שמזכך הנפש רוח ונשמה

אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חודש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תיקוני הזוהר, ומכוונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועיין בספרים שהלהיבו מאוד על לימוד התקוני זוהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזוהר הקדוש והתיקונים מסוגל מאוד לנשמה.

(מטה אפרים סימן תקפ"א ס"ק י"ז)

כבר נהגו גם כן חסידים ואנשי מעשה בכל יום מאותן מ' ימים מר"ה עד יוהכ"פ בספר הקדוש תיקוני הזוהר, כי לימוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, וסגולתו לקרב הגאולה בב"א.

(קצה המטה למטה אפרים שם ס"ק כ"ג)

בשם הרב ז"ל: **אשרי למי שישלים ספר תיקונים בימים הללו.**

(מטא אפרים סימן תר"ג ס"ק ט')

ללמוד דבר יום ביומו

כמה ארכי"ן הוא זה, מרפא וארוכה לימוד הזה, כאשר העד העיד בנו עדות נאמנה, הרב הקדוש האר"י זי"ע, ויהי עדיין אמונה, שכל הרגיל בלימוד הזוהר הקדוש אף על פי שאין לו חלק בבינה, מזכך את נפש רוח נשמה כבן או"ר באי"ם לבינה, ובפרט בספר התיקונים היינו דאהניא לי, תעלי"ה באיתנ"ה שקי"ד ליה, ותקנת הקדמונים, ללמוד בספר התיקונים מר"ח אלול עד יום הכפורים לברר אוכל מתוך פסולת שדרך התינוק לפר"ר, בלימוד זה בא עדי ברורי"ן

התיקונים בימים אלו ויקירי ירושלים מתחילים באמירת התיקונים מט"ו באב.

וכן נהג הארמו"ר מסקוורא ז"ל.

(נטעי גבריאל בין המצרים פרק מ"ט סימן י"ג)

ע"י דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה, וזהו כל עיקר תיקון לימוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה

כי הנה עיקר קדושת וגודל מעלות לימוד הקבלה הוא לדבר למעלה ולא למטה וכדי לתקן ולעורר באורותיהם למעלה. ועיין בהקדמת זוהר בראשית ב' ע"א. אמר ר' אלעזר. שתיקא דילי בנא מקדשא כו' ע"ש. וכן בהקדמת תיקונים ג' סוף עמוד ב' ונענה מלאך מגו אשא משמיא ואמר הן הן מעשה מרכבה והו מתקצין מלאכי השרת כו'. והוא כי ע"י דרשת הרשב"י בענינים הללו נעשו ונבנו אותן הענינים למעלה. וזהו כל עיקר תיקון לימוד הקבלה יותר מכל שאר חלקי התורה. כי שאר כל חלקי התורה הרי מלושב בנושאי הענינים אשר בעולם הזה מה שאין כן לימוד הקבלה ובפרט דברי האריז"ל אשר הם בנוים על האדרות וספרא דצניעותא ועמקי סתרי הזוהר הקדוש. הו כל נושאי הענינים רק באצילות ובעולמות דאור אין סוף.

חכמת הקבלה נקרא בשם נסתר, משום שמדבר מעולמות העליונים למעלה למעלה, שאין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והוא נעלם ונסתר מהכל

ולכך נקרא חכמת הקבלה בשם נסתר. משום שכל נושאי הענינים שאנו מדברים בהם. הוא מעולמות העליונים אשר למעלה למעלה. אשר אין השגה ותפיסה בזה לשום בריה והרי הוא נעלם ונסתר מהכל. משא"כ כל חלקי הנגלה מתורתנו הקדושה. הרי הו כל נושאי הענינים שבהם גלויים לכל. ועיין בזה בנפש החיים שער ד' פ' כ"ח ע"ש. וכן הוא בשל"ה בהקדמת תולדות אדם. ועיין בנפש החיים שם שער ב' פ"ה בהגהה ב'. כי כל

ודא יום הכפורים דתיבת נח היא אימא עלאה חלון דילי הוא עמודא דמצעיתא דביה אור יתירה אור וכתב בביאור הגר"א שביום הכפורים חלונות התיבה והוא תשובה אימא עילאה פתוחים וזהו שכתוב מקץ ארבעים יום שהם ארבעים יום הידועים מראש חודש אלול ור"מ איתא על התיקוני זהר דאיהי כגוונא דתיבת נח וכו' כידוע.

(הקדמת המו"ל תיקוני זהר מהגר"א)

בחודש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת - ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד כי אם חכמת האמת דוקא ובימים שבין כפור לסוכות תרבה בלימוד התהילים והזוהר

ובחודש אלול חצי היום תלמוד חכמת האמת וחצי היום תלמוד טור ובית יוסף ושלחן ערוך הלכות ראש השנה וכפור וסוכה ולולב עם כל הפוסקים השייכים להם ובעשרת ימי תשובה לא תלמוד כי אם חכמת האמת דוקא ובימים שבין כפור לסוכות תרבה בלימוד התהילים והזוהר וכיוצא ובעזרת השם יתברך כל אשר תפנה תשכיל ותצליח אמן כן יהי רצון.

(עבודת הקודש חלק התכלית פרק ע')

בחודש אלול יד הכל משמשת בספר התיקונים

ולהיות ספר התיקונים בחודש אלול יד הכל משמשת בו.

(כסא מלך בהקדמה)

אשרי מי שישלים ספר התיקונים בימים אלו מט"ו באב עד יוה"כ - יקירי ירושלים מתחילים באמירת התיקונים מט"ו באב

הרבה חסידים ואנשי מעשה מתחילים ללמוד סדר תיקוני זהר הקדוש מחמשת עשר באב עד יום הכיפורים. כי מעלת אמירת תיקוני זהר בחודש אלול מבואר בהקדמת כסא מלך שמטהר הגוף והנשמה. וסגולתו לקרב קץ הגאולה, וכן כתוב באור צדיקים סימן ל"ו סימן ב' אשרי מי שישלים ספר

לימוד הקבלה, הוא ראש לכל התיקונים, כמו שאמר הרב הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, זכרונו לברכה, בפה מלא, **דביה יפקון ישראל מגלותא - בזכות לימוד הקבלה יצאו ישראל מן הגלות.**

(ספר דרך עץ חיים)

מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותיקונים וכתבי מרן האר"י, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, והוא כולו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובודאי לא ישיג אורחות חיים אלא על ידי לימוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותיקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כולו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. ועיין בתיקוני ז"ח: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צווחין בכל יומא וליליא באורייתא דעל פה בכמה קושיין וצווחין בה ככלבין דאמרו הב הב, הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכינתא. ובודאי לא ישיג אורחות חיים אלא על ידי לימוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שכולו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהי מקובל, אלא עבוד מאהבה ועבוד מיראה.

אי אפשר להמשיך השכינה בדור הזה רק על ידי הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה האחרון אי אפשר להמשיך שכינתא עליונה אלא על ידי הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוה"ק.

התורה כולה הוא בכל עולם עולם. על כל עניניהם המתייחס בכל אחד. וכמו שהוא בעולם הזה על הענינים השייך כאן. ואם כן הרי מבואר בה מפורש באר היטיב כל מה שלמעלה ולמטה. ועוד כי לפי דבריו הרי שייך גם כן לקרוא לכל תורה שבעל פה כולה בשם נסתר משום שנסתר ונטמן כל עניניהם רק ברמז בתורה שבכתב. אך העיקר הוא כמו שכתבתי כי משום שנושאי כל הענינים הללו הם נעלמים מעיני כל חי. לכך נקרא בשם נסתר.

(שערי הלשם חלק ב - סימן יד - משנת חכמת האמת)

כל הפורש מחכמת האמת פורש מן החיים הנצחיים - סוד לימוד חכמת הקבלה מחכימת פתי - מי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו

עוד פירוש הפסוק, מה שכתוב דע את אלהי אביך, בענין אחדותו יתברך, וידיעת שמותיו, וסוד האצילות. אמר דע, כמו שאמר הפסוק (תהלים צא, יד), אשגבהו כי ידע שמי, הוא סוד לימוד חכמת הקבלה [אשר] מחכימת פתי, ומי שלא ראה אור החכמה זו לא ראה מאורות מימיו, כי אז יבין וישכיל סוד אחדותו ברוך הוא וסוד השגחתו וענייני התוארים הנזכרים בתורה הנעלמים מחכמי הפילוסופים, אשרי עין ראתה כל אלה. ויען כי הרבה בני אדם פורשים מזו החכמה, וכל הפורש ממנה פורש מהחיים הנצחיים הרוחניים, על כן אעתיק דברי החכמים חכמי האמת מה שכתבו על ענין הזה.

(של"ה הקדוש - בעשרה מאמרות - המאמר הראשון י')

לימוד חכמת האמת פועל שיבנה בית המקדש

והנה כלל זה הוא בידינו, שכל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו - כאילו נחרב בימיו (ירושלמי יומא פ"א ה"א), מאחר שהמה בעלי בחירה והיו יכולים לפעול במעשיהם הטובים שיבנה בית המקדש ולא עשו, לכן מעלה עליהם כאילו נחרב בימיהם. כן הדבר הזה מאחר שלנו משפט הבחירה למאוס ברע ולבחור בטוב ולעשות תיקונים גדולים על ידי עסק תורתנו ואין אנו עוסקים, נמצא - אנו הגרמא בנזקין, שהסיטרא אחרא מתגברת, חס וחלילה, בפרט לימוד חכמת האמת, הוא

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב עוה"ב בעולם הזה, ידבק בספר הזוהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד

ובדור הזה מי האיש החפץ חיים אוהב ימים מבלי לבלות יום בלתי קדושה לראות טוב עוה"ב בעולם הזה ידבק בספר הזוהר ובכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד שנאמרו ברוה"ק.

(היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט)

ספר תיקוני זוהר מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד אותו בחודש אלול

ובכן יהי רצון מלפניך שיטע אהבתו ותורתו בלבנו ללמוד בחיבור זה בלב שלם ובחשק רב, כי הוא מטהר הגוף ומקדש הנשמה לכל הלומד בחודש אלול אפילו בגירסא בעלמא באין מבין פירוש אמריו.

(הקדמת ספר כסא מלך על התיקונים)

התיקונים - סגולתן למתק הדינין

תיקוני זוהר, נראה לי שנקרא ספר התיקונים, כי מדבר בכאן בזה הספר מיחודים וצינורות הספירות, והם נקראים בלשון הקודש הזה תיקונים, כמו שאמר (בתיקון א') [בהקדמת התיקונים] אנת הוא דאפיקת עשר תיקונים וקרינן להון עשר ספירות.

והנה הספירות הם היו נקודות וכו', ורוב דברי זה הספר הולך על דרך צירופי השמות ויחודים, והם עצם עולם התיקון ממ"ה וב"ן החדש על ידי התייחדם בצינורי הספירות לאסתכלא אנפין באנפין למתק הדינין, לכן נקרא זה הספר תיקונים, כי מדבר ביחודים תיקון עולמות, לברר וללבן הטיב מן הסיגים והפסולת על ידי יחודי שמות הקדושים בכלים מכלים שונים לפי הזמן והשעה והעולם אשר הוא מדבר בו הקדוש הזה. מה שאין כן ספר הזוהר שרוב דבריו סובב על עצמות המדות בדרך חיים ותוכחות מוסר ואינו מדבר מן יחודים זולת במקומות מועטים ובספרי אדרא וספרא דצניעותא.

(הר"ר צבי הירש זידיטשוב בריש ספר התיקונים שלו)

תיקוני הנפש והגוף

וזאת לפנינו בישראל, רב בעלי"ם מכבש"י א-ל באחד באלול ר"ה למאש"ר באימ"ה רצון קונם, האלילים מתאשרים בפני אשם, כי אתיא למודי"ן מדי שנה ושנה, ב"א על"י מקרא, ב"א על"י משנה, ה"ן סדר למשנה בספר תיקונים קנ"ה וצו"ף, תיקוני הנפש ותיקוני הגוף, לשם גרוסי"ן גומרים הללו מטהרי"ן והללו אושרי"ם כל באיה ל"ו ישובן.

(מתוך הקדמת המגיה לתיקוני זוהר דפוס בילוגראדו)

סוד תיקוני הזוהר שגילה הרבי שמעון בן יוחאי

רבי שמעון בן יוחאי גילה ופתח העי פנים שבמלת בראשי"ת, וקרא אותם תיקוני זוהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימ' ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהי ביכולת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השי"ת שיהי חטאיכם כשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז כשגל ילבינו.

ולכן נוהגין ישראל ללמוד בספר התיקונים בחודש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה.

(פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין ז"ע, סימן ח' דף נ"א ע"א)

התופס חלק מן האחדות כאילו תופס כולו

הניעור בלילה, היינו שהוא ניעור ועוסק רק בלבושי התורה בחלק הנגלה הנקרא ליל"ה כידוע, ואינו חפץ מאור התורה, כי או"ר גימטריא ר"ז, היינו ברוי התורה וסודותיה, שזהו בחינת תורת ה' שנק' יו"ם, הרי זה דומה כאילו דוחה את האחדות כולו ומתחייב בנפשו. מה שאין כן אם חפץ גם תורת הנסתר, הגם שאי אפשר לו להשיגו, על זה נאמר כי אם

לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדל
בחכמה דקבלה. [אוי להם לאותם אנשים
הגורמים שרוחו של משיח יסתלק וילך לו
מהעולם ולא יוכל לשוב לעולם, שהמה הם
העושים את התורה ליבשה, כלומר, בלי
משהו לחלוחית של שכל ודעת, כי
מצטמצמים רק בחלק המעשי של התורה,
ואינם רוצים להשתדל ולהבין בחכמת
הקבלה, לידע ולהשכיל בסודות התורה
וטעמי מצווה]. ווי לון דגרמין עניותא
וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא. אוי
להם, שהם גורמים במעשיהם הללו, שיהיו
עניות וחרב וחמס וביזה והריגות
והשמדות בעולם].

(הקדמת ה"סולם" אות ע')

או"ר בגימטריא ר"ז

עיקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא,
כי או"ר גי' ר"ז, וזה נקרא כ"ן שגי' סו"ד
מיסו"ד. וזה שכתוב במדרש, **אני אמרתי
יהי כן, והרשעים אומרים לא כן, שהם
אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על כ"ן
לא יקומו. ועיקר היא חכמת התורה ורזיה
שיתגלה לנו ב"ב כו', ועל דור שלנו נאמר
משוד עניים גופיהו, עתה אקום, בזכות
אמרות ה' המזוקקות שבעתיים, אך ה'
ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכון
ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם
כרום זלות, דברים העומדים ברומו של
עולם והקדוש ברוך הוא ירומם.**

(אור ישראל על תיקוני זוהר להמגיד מקאזניץ ז"ע
- תיקון ל"ו - דף ע"ז ע"ב)

רבינו נחמן מברסלב זיע"א הפליג מאד כמה פעמים בשבח גדולת קדושת התיקוני זהר

רבינו נחמן מברסלב זיע"א ידע כל
דברי ה"עץ חיים" ו"פרי עץ החיים" וכל
כתבי האר"י זכרונו לברכה מספר הזוהר
והעיקר מהתיקונים. והמובן מדבריו היה
שזה היה בימי נעוריו, והפליג מאד כמה
**פעמים בשבח גדולת קדושת התיקוני
זהר. והיה רגיל לעסוק בו ביותר גם בכל
השנה אפילו שלא בימי אלול.**

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

בתורת ה' חפצו, וכמו שפי' האלשיך הק',
וכאילו השיג גם חלק זה שבתורה, כי התופס
חלק מן האחדות כאילו תופס כולו וכו'.

(כתונת פסים פרשת קדושים)

גודל מעלת לימוד הזוהר

וזהו שאמרו בתיקונים (תיקון ל' נתיב
תנינא), וזה לשונו: קומו ואתערו לגבי
שכינתא דאית לכוּן לבא בלא סוכלתנו למנדע
בה, ואיהי בינייכו [קומו והתעוררו בשביל
השכינה הקדושה, שהרי יש לכם לב ריקן בלי
בינה לדעת ולהשיג אותה, אף על פי שהיא
בתוככם]. ורזא דמלה קול אומר קרא, כגון
קרא נא היש עונך, ואל מי מקדושים תפנה,
והיא אומרת, מה אקרא, כל הבשר חציר,
כולא אינון כבעירן דאכלין חציר, וכל חסדו
כציץ השדה, כל חסד דעבדין לגרמייהו
עבדין. [וסוד הדבר, כמו שכתוב (ישעי' מ')]
קול אומר קרא, [שקול דופק בלבו של כל
אחד ואחד מישראל לקרות ולהתפלל להרמת
השכינה הקדושה, שהיא כללות נשמות של
כל ישראל (ומביא רא"י מהכתוב קרא נא היש
עונך, שקריאה פירושו תפילה), אבל השכינה
אומרת] מה אקרא, [כלומר אין בה כח
להרים את עצמי מעפר, בשביל] שכל בשר
חציר, [כולם המה כבהמות אוכלי עשב
וחציר, כלומר שעושים המצות בלי דעת כמו
בהמות], וכל חסדו כציץ השדה, [כל החסדים
שעושים, לעצמם הם עושים, כלומר שאין
כוונתם במצות שעושים, שתהינה בכדי
להשפיע נחת רוח ליוצרם אלא רק לתועלת
עצמם הם עושים המצוות]. ואפילו כל אינון
דמשתדלי באורייתא, כל חסד דעבדין
לגרמייהו עבדין, [ואפילו הטובים שבהם,
שמסרו זמנם על עסק התורה, לא עשו זה,
אלא לתועלת גופם עצמם, בלי כוונה הרצויה,
בכדי להשפיע נ"ר ליוצרם]. בההוא זמנא
[וכו'] רוח הולך ולא ישוב, לעלמא, ודא איהו
רוחא דמשיח. [בעת ההיא נאמר על הדור,
רוח הולך ולא ישוב, להעולם, דהיינו רוח
המשיח, הצריך לגאול את ישראל מכל
צרותיהם עד לגאולה השלימה לקיים הכתוב,
ומלאה הארץ דעה את ה' וגוי הרוח הזה
נסתלק לו והלך, ואינו מאיר בעולם].

וי לון מאן דגרמין דיזיל ליי מן עלמא,
ולא יתוב לעלמא, דאילין אינון דעבדי

את ספר תקוני הזוהר תמיד

ראה בהקדמת המהר"י לשער ההקדמות, וזה תוכן דבריו: ולא מביא בחלק הנגלה שבזוהר, שבו בודאי יכול כל אדם לעסוק, כמו שהוא עוסק בשאר מדרשי חז"ל, אלא אפילו בחלק סתרי התורה שבזוהר יכול כל אדם לעסוק בו אפילו בעיון, כמו שהוא עוסק בנגלות התורה בעיון, ומי שאינו יכול לעסוק בנגלות התורה בעיון, לפחות יעסוק בבקיות בספר הזוהר, חוץ מה שרגילים כלל ישראל לגרוס את לשון הזוהר ואת ספר תקוני הזוהר תמיד, ובפרט בחדש אלול, המקדש ומטהר את נפש האדם ומלהיבו לעבודת השם יתברך, שזהו כל תכלית לימוד וגירסת הזוהר הקדוש אך ורק להתקרב להקדוש ברוך הוא ולזכות ליראת השם.

שאלה: אמור נא לי, מהו הסגולה בלימוד ספר הזוהר.

תשובה: סגולות רבות מצינו בספרים להעוסקים בספר הזוהר, וכאן נעלה בקיצור לדוגמא שבעה עשר מהם:

- א. על ידי לימוד בספר הזוהר זכות רבי שמעון והחברים שלו יגיני עליו. (זכירה לחיים דף יד ע"ד).
- ב. ועוד שזכות רבי שמעון בן יוחאי בפרטות יגן עליו גם לעולם הבא. (ספר אברהם במחזה דרוש ט"ז).
- ג. ולימוד הזוהר הקדוש סגולה ליראת שמים. (הקדמת רבי משה בסולה לספר התקונים).
- ד. העסק בספר הזוהר סגולה להשגה. (האריז"ל בשער רוח הקודש דף יא ע"ב).
- ה. העסק בזוהר הקדוש בתדירות סגולה להביא את האדם להתקשרות לאין סוף ב"ה. (שארית ישראל שער ההתקשרות שער א' דרוש ה מאמר ב).
- ו. הלימוד בזוהר הוא תיקון גדול לבעל תשובה. (שבחי האריז"ל).
- ז. הלימוד בזוהר הוא תקון גדול לנשמה. (מורה באצבע אות מד).

בספר התיקונים כלולים כל החכמות שבעולם וכו'.

(ספר שיחות הר"ן אות קכח)

על ספר התיקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל עורות אילי נביות לבאר עוצם ריבוי הסודות ורמיזות שיש שם

שמעתי מפיו הקדוש פעם אחד שדבר בהפלגת גדולות סודות נוראות תורתנו הקדושה. אמר: הלא כל ספר תקונים הוא על תיבת בראשית לבד. ועל ספר התיקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים לבאר עוצם ריבוי הסודות שיש שם, אשר לא יכלם העיון, כידוע לכל גדולת קדושת התיקונים הקדוש, אשר כל עורות אילי נביות לא יספיקו לבאר סודותיו ורמיזותיו וכו'. וכל ספר התיקונים עם כל מה שנכלל בו כנזכר לעיל הוא רק פירוש על תיבת בראשית לבד, וכן על תיבת בראשית גם כן לעשות ספר תיקונים עם ריבוי סודות וכו' כנ"ל.

ומזה יכולין להבין ולשער קצת גבהות עמקות תורתנו הקדושה, כי כן על כל תיבה ותיבה של התורה יש סודות רבות כמו אלו הסודות הכלולים ב"ספר התקונים" שהוא על תיבת בראשית לבד. ועתה, כלליות התורה הקדושה שיש בה הרבה תבות כאלו, מה גדלו סודותיה. אשר אי אפשר לבאר ולדבר מזה כלל.

(שיחות הר"ן אות רפה)

כי אף על פי שעדיין אין אנו יודעין ומבינים כלל סתרי התורה שגילה רבי שמעון בר יוחאי בזוהר ותיקונים, אף על פי כן הוא תיקון גדול לנפשינו, כי כבר עשה והכין לנו כלים נפלאים ותיקונים גדולים על ידי דרכי תורתו הקדושה שגילה, שעל יד זה מי שרוצה להתיגע לבקש אותו יתברך, יוכל לבוא בניקל להשגות אלקות, על ידי הדרכים והכלים והתיקונים שגילה.

ועל כן גם אחר התנא רבי שמעון בר יוחאי זכינו לכתבי האריז"ל שהוסיף לגלות תיקונים נפלאים וכו', וכן בדורותיו זכינו למה שזכינו על ידי גדולי הצדיקים שהיו מימות הבעל שם טוב ז"ל עד עכשיו.

(ספר ליקוטי הלכות הלכות נזיקין הלכה ד)

תיקון לגאולה האמיתית
מטעם הרבנים הגאונים מארי דארעא
קדישא בשנת תרפ”א לפ”ק

ילמדו הזוהר והתיקונים אלף פעמים בסוד האלף לך שלמה

הרי כי לימוד הזוהר הוא מעורר הרחמים ונשמתו של משיח ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישכון לבטח, והלומד בו בטוח שלא יסבול צער חבלי משיח, אשר על כן אנחנו חכמי ורבני עיר הקודש ירושלים תו”ב ובתי דינים נתעוררנו ליסוד לימוד הזוהר בארץ ובחוץ לארץ בכדי לגמור הספר הזוהר ויהיה הסיום בכ”ה אלול הבע”ל יום בריאת העולם, וילמדו הזוהר והתיקונים אלף פעמים בסוד האלף לך שלמה. ולכן אנחנו קוראים לכם אחינו חכמים רבנים, סוחרים בעלי בתים בעלי מלאכות חזקו ואמצו לקחת חלק עמנו, והחלש יאמר גבור אני זכו והתחברו בחברה הזאת וכל אחד יחטוף חלק מהזוהר ובשעת הפנאי ובין הדבקים ילמדו איזה עלין כפי הסדר אשר יתנו לכם הגבאים והמנהלים בין בארץ בין בחו”ל אשריכם ישראל דעו מי מטהר אתכם אביכם שבשמים, דעו כל מלה ומלה נעשית אלף אלפין ורבי רבוון עולמות עליונים בשמים כנזכר בהקדמת אור החמה.

דברי הגאון כמוה”ר י. י. דיסקין
שליט”א

עמ”י עש”ו ירושלם עה”ק תובב”א

כבר אמרו חכז”ל שתלמוד תורה היא שקולה כנגד כל המצות אשרי הזוכה להיות עמלו בתורה הן בנגלה הן בנסתר בספר זוה”ק והתיקונים.

וכדאי הוא רשב”י התנא האלקי זיע”א לפטור את כל העולם כלו מן הדין ולקרב את הגאולה ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור ה’ ומלאה הארץ דעה את ה’ בבא גא”צ וישראל נושע בה’ תשועת עולמים בעגלא ובקרוב

נאם יצחק ירוחם

ח. לימוד הזוהר מביא לטהרת וקדושת הנפש. (פלא יועץ ערך זוהר) ולזכות הנשמה (הגהות מהרצ”א אות ט).

ט. לימוד בזוהר הקדוש מסיר טמטום הלב (מאה שערים לבעל התניא).

י. בלימוד הזוהר בונה עולמות (כסא מלך על תיקוני הזוהר תי’ מג אות ס).

יא. הלומד בספר זוהר הקדוש בעולם הזה, אז לעתיד לבא לא ישב בבושה. (זוהר פרשת וישב דף קפה ע”א בכללות, ובפרטות בלקוטי תורה לבעל התניא פרשת צו).

יב. לימוד סתרי התורה הוא סיוע רב להבנת נגלות התורה. (רבי אברהם מסלונים בספר תורת אבות).

יג. הלימוד בזוהר מביא את האדם לאהבת הבורא (הרמ”ז בהגהותיו לספר הכוונות).

יד. הלימוד בזוהר מביא את האדם לאמונה. (אמרי פנחס שער ט אות ג).

טו. לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערורות. (שם שער ו אות עג).

טז. מביא רפואה לכאב שיניים. (מעשי אמת לתלמיד החוזה מלובין נדפס בספר אמת ויציב ח”ד עמ’ ל).

יז. והוא רפואה לרגלים ולהוצאת קוץ. (אמרי פנחס שער ט אות ג).

* * *

למד כל הלילה זוהר, תיקוני זוהר,
ותהלים, במים הקפואים, אפילו בעת
שהי’ חולה

רבינו הקדוש מוהרצ”א מזידיטשוב זי”ע אפי’ בעת שהי’ חולה וצריך לרפואה גדולה תבר גזיזא דברדא וירד וטבל בנהר הקפוא תחת הקרח הנורא ולמד שם כל הלילה הזוהר הקדוש ותיקוני הזוהר ותהלים בתוך המים הקפוא.

(מתוך הקדמה לספר צבי לצדיק, עיין שם מעשה באריכות)

ויהי אלקים אתך - בכל לילה קודם השינה ממש, תלמוד מאמר אחד מתיקוני זהר וכו". ועוד רבים אשר מפליגים בגודל לימוד וקריאת הזה"ק והתיקונים בעקבתא דמשיחא דא, כמה תועלת יש בה לנפש להאירה, לתקנה ולזככה, ו**זהר דא יפקון ביה מגלותא "ברחמי"**.

כשלומדים כל יום דף אחד, אזי במשך שנים ספורות זוכים לעבור על כל הזהר ועל תיקוני זהר והזהר חדש - זה מחדיר באדם הרבה יראת שמים בנועם ובזיו מיוחד, כנראה בחוש

ואף אלו שאינם בעלי סדר כל כך, בכל זאת צריכים לקבוע ללמוד מדי יום לפחות דף אחד של זהר, כגון לפני קריאת שמע שעל המיטה, או בזמן מסויים אחר. ובאופן כזה, **כשלומדים כל יום דף אחד, אזי במשך שנים ספורות זוכים לעבור על כל הזהר ועל תיקוני זהר והזהר חדש, ויש הרבה ענינים שמבינים בהם מעט, ובפרט בדברי אגדה שבהם, המאירים את היהדות. ואח"כ, כשלומדים פעם שניה, זוכים להבין מעט יותר. וזה מחדיר באדם הרבה יראת שמים בנועם ובזיו מיוחד, כנראה בחוש.**

דע, שעל ידי לימוד הזהר, נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה

ועוד אומר רבינו הקי' (שם אות ק"ח): "ודע, שעל ידי לימוד הזהר, נעשה חשק לכל מיני לימודים של התורה הקדושה", עכ"ל. הרי לנו סגולה בדוקה להגיע לצמאון לדבר ה'.

(ונכתב בספר להגרי"מ שכטר)

לגמור בכל שנה כל ספרי הזהר ותיקונים וזהר חדש, וכל ספרי קבלה מהאר"י ז"ל

ופעם אחד חישב רבינו ז"ל מה שהאדם צריך ללמוד בכל יום עד שאין היום מספיק, דהיינו לגמור בכל שנה ש"ס עם הרי"ף והרא"ש, וארבעה שולחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים כולם, **וכל ספרי הזהר ותיקונים וזהר חדש, וכל ספרי קבלה מהאר"י ז"ל.** גם צריכין ללמוד

בהגאון החסיד מוהר"ר משה יהושע יהודא ליב זצ"ל דיסקין

ע"ד תועלת ונחיצות הלימוד הקדוש של הזוהר הקדוש התיקונים כבר כתבתי בזה שנה שעברה השי"ת ברחמי יתן התעוררות תשובה מלעילא בלב עמלו ישראל ונזכה לראות בישועה קרובה כעתירת לב ונפש המחכה.

הק' יוסף חיים זאנענפעלד

רב ואב"ד לקהלת האשכנזים

בעה"ק ירושלים תובב"א

אף מי שאין לו יד בחכמה זו לא ימנע משוט בספרי המקובלים

והרגיל בספר הזוהר והתיקונים וספרי המקובלים בעיניו יראה ולבבו יבין גודל מעלת חכמה זו וימסור נפשו עליה ולפום צערא אגרא אמנם אף מי שאין לו יד בחכמה זו לא ימנע משוט בספרי המקובלים המפרשים כונת התפילות וברכות ומצות.

כי אז בשעת מעשה יתלהב לבו בזיכרו כי הם דברים העומדים ברומו של עולם עמוק עמוק וגבוה מעל גבוע אשרי ילוד אשה הבונה בשמים עליותיו ולא יהא עובד בתפילתו לקבל פרס רק יכוין לתקן הדברים ששורשן לדעת קדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי במ ולבו למו אב יצעק שמעשה ידינו יכונן עלינו.

(חיים שאל מערכת גדולים ערך סוד)

כי מה יגן עלינו מן המקטרגים, אם לא קריאתנו בחכמה זאת הנפלאה והעמוקה

והגאון רבי צמח זלה"ה (מבוא בסוף ההקדמה לעץ חיים) כותב וז"ל: **"כי מה יגן עלינו מן המקטרגים, אם לא קריאתנו בחכמה זאת הנפלאה והעמוקה. ומכל שכן בדור הזה, ומכל שכן ספר התיקונים, אשר מובא מהאר"י הק' שנעשה לתיקון עולם עשיה", ע"כ.**

בכל לילה קודם השינה ממש, תלמוד מאמר אחד מתיקוני זהר

ובמכתב מהבעש"ט להרה"ק רבי דוד מניקולייאב זי"ע כתוב וז"ל: "אבל איעצך

**אפילו אמירה בעלמא מן השפתים
סגולה ותיקון הנפש מאוד ובפרט
ספר התקונים שהם תקוני הנפש ממש**

וכן מביא הרה"ק מקאמאראנא
ב"נתיב מצותיך" שביל התורה א' אות
לא: "וכך נתן מרן האר"י תיקון לבעל
תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או
תיקונים בכל יום".

**בלימוד ספר זה בחודש אלול
ובעשרת ימי תשובה סגולתו לקרב
גאולתו יתברך וקץ ישועתו**

וכה כותב הרב ז"ל על חשיבות הלימוד
בספר התיקונים: והלומדים בו עלימו
טטוף מילתו להבין עמקי סודות אמרתו,
כי בלימוד ספר זה בחודש אלול ובעשרת
ימי תשובה סגולתו לקרב גאולתו יתברך
וקץ ישועתו, ומהרה יגלה עלינו כבוד
מלכותו ומשיח צדקנו בירושלים ירים ניסו
ודגלו.

זוה לשון הרב בהקדמתו: אקדים
טעם לשבח למה קרא הרשב"י זלה"ה
לחיבור זה תיקונים, בשלמא לספר הזוהר
מצינו טעמו מפורש ברעיא מהימנא פרשת
נשא, שאמר רעיא מהימנא להרשב"י האי
חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר מן זוהרא
דאימא עילאה תשובה. ובגין דעתידין
ישראל למטעם מאילנא דחיי דבינה איהי
אילנא דחיי, דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה
מגלותא ברחמי.

(פדה את אברהם חלק שני להגה"צ הרב אברהם
מונסה ס"ט שנת תשס"ב)

איזה שיעור ביום בקצת עיון, ועוד חישב
הרבה דברים. גם צריכין לומר תהלים בכל
יום, ותחנות ובקשות הרבה הרבה.

ואז סיפר הרבה מענין זה שצריכין
ללמוד במהירות גדול ובזריזות ולבלי לבלבל
דעתו בדקדוקים הרבה מענין לענין. והדברים
הללו הם בדוקים ומנוסים.

גם לא היה מצוה לחזור תיכף על
לימודו, רק רצונו תמיד היה ללמוד הספר או
הפוסק שלומד כסדר מראשו לסופו בזריזות,
ואחר כך יתחיל פעם שני ויגמור אותו כולו.
וכן פעם אחר פעם.

גם אמר לבל יהיה נבהל מזה שהזהיר
שצריכין ללמוד כל כך בכל יום... 'ולא עלידך
המלאכה לגמור ואי אתה בן חורין להבטל
ממנה' (אבות ב טז).

(ספר שיחות הר"ן מברסלב אות עו)

**התקוני זוהר מטהר הגוף ומקדש
הנשמה לכל הלומדו בחודש אלול
אפילו בגירסא בעלמא באין מבין
פירוש אמריו**

ובסוף הקדמת הכסא מלך לתקוני: "כי
הוא [התקוני] מטהר הגוף ומקדש הנשמה
לכל הלומדו בחודש אלול אפילו בגירסא
בעלמא באין מבין פירוש אמריו: ושם בסוף
תיקון ו': "כי הלומד גירסא בעלמא... יש לו
שכר טוב בעמלו ומקדש בטהרה נשמתו".
ובסידור האריז"ל לרבי יעקב קאפיל בסדר
כונת הלימוד: "לימוד בספרי קבלה... ואף
אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר
ותיקונים כי הם מסוגלים לטהר הנשמה".
וראה גם נפש חיים מר"ח פאלאגיי מערכת
זוה"ק.

**ללמוד בדברי הזוהר והתקונים
בשקידה, שהוא מטהר הנפש ומזככה**

תקוני הזוהר - הקדמת תקוני הזוהר

[תיקוני זוהר - דף א ע"א]

דף א ע"א) רבי שמעון אזל ליה וערק למדברא דלוד ואתגניז בחד מערתא הוא ורבי אלעזר בריה, אתרחיש ניסא נפק להון חד חרוב וחד מעיינא דמיא, אכלי מההוא חרוב ושתן מההוא מיא, והוה אליהו זכור לטוב אתי להון בכל יומא תרי זימני ואוליף לון, ולא ידע איניש בהו וכו', בזוהר חדש פרשת תבוא פתוב שם. ודא אתקרי תקוני הזוהר דאינון שבעין אנפין לאורייתא דפריש רבי שמעון בר יוחאי במלת בראשית מסתרי אורייתא.

קום רבי שמעון אפתח מילין קמי שכנינתא, פתח ואמר והמשפילים יזהירו פוהר הרקיע וגומר (דניאל יב ג), והמשפילים אלין רבי שמעון וחברייא, יזהירו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתיבתאן לנחתא בינייהו ולכל מלאכיא באתכסיא ובארח שכל.

ועלת על פלא יהיב רשו לכל שמהן קדישין ולכל הויין ולכל פנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דיייתי דרא דמלפא משיחא.

פזוהר הרקיע דאיהו כליל כל גוון, זוהר טמיר וגניז, זוהר בהיר בשחקים, זוהר זריק נצוצין ומבהיק כפרק לעיינין, זוהר זהיר חוור פסיהרא, זוהר זהיר סומקא פמאדים, זוהר מבהיק כליל ירוקא פחמה, זוהר ירוק פככב, זוהר כליל חוור וסומק, זוהר זהיר לכל עיבר, פמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטרא, הכי מהאי זוהר זהירין פמה נשמתין, דאינון זהירין פלהו ברקיע.

נוסחא אחרינא: תאנא והמשפילים יזהירו פוהר הרקיע, דאיהו זוהר טמיר וגניז דא פת"ר, זוהר בהיר בשחקים דא חכמ"ה, זוהר זריק נצוצין ומבהיק כפרק לעיינין דא בינ"ה, זוהר חוורו פסיהרא דא גדול"ה, זוהר זהיר סומקא פמאדים דא גבור"ה, זוהר מבהיק כליל ירוקא פחמה דא תפאר"ת, זוהר ירוק פככב דא נצ"ח, זוהר כליל אופם וסומק דא הו"ד, זוהר זהיר לכל עיבר פמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין לכל סטר דא יסו"ד.

ואלין אינון נשמתין מאלין משפילים דאית בהון שכל לאשתמודעא ברזין דמאריהון, פלהו רשימין ומצויירין במלכותא דרקיעא פכוכביא דנהרין ברקיעא, והיינו יזהירו פזוהר הרקיע, מאי הרקיע דנהרין ביה נשמתין דמשפילים פכוכביא ברקיע הכי נהרין בכרסיא.

וכלהו פרחין מן רקיע, ודא צדיק חי עולמים דמניה פרחין נשמתין דצדיקיא ונהרין פסיהרא, ועלייהו כתיב (בראשית א יז) ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ.

[תיקוני זוהר - דף א ע"ב]

ואיהו רקיע דאיהו לעיל מחיוון הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כו) וממעל לרקיע אשר על ראשם, והפוך רקיע ותשכח ליה עיק"ר, ויסודא דמרפבתא דעליה קיימין חיוון וכרסיא דמרפבתא עלאה, ועליה אתמר (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם, על

צדיק דלעילא (דף א ע"ב) קיימא עלמא דאתכסייא, ועל צדיק דלתתא קיימא עלמא דאתגלייא, והיינו מצדיקי הרבים, מההוא צדיקא דעלמא תליין, מאי הרבים אלין דאתמר עלייהו הלכה כרבים דאינון מסטרא דאבהן, דלית רבים פחות מתלת הלכה כרבים דא שכינתא.

ומתמן (ישעיה ס כא) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ, האי דאתמר בה (שם סו א) והארץ הים רגלי, דא שכינתא דאיהי כלילא מעשר ספירן, ומתמן אתקריאו ישראל מלכים צדיקים חוזים נביאים מארי תורה גבורים חסידים נבונים חכמים ראשי אלפי ישראל.

ורשותא אתיהיב לאלין נשמתין דאתתרכו מאתרייהו בתר קודשא בריך הוא ושכינתיה, לקננא בהאי חבורא, דאתמר בה (משלי כו י) כצפור נודדת מן קנה פן איש נודד ממקומו, ולית צפור אלא שכינתא, דאיהי מתתרכא מאתרהא הדא הוא דכתיב (דברים כב ז) שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך, את לרבות שכינתא תתאה, האם שכינתא עלאה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אמהם, דתרויהו אתתרכו מאתריהון, ובגין דא שלח תשלח תרין שלוחין חד מבית ראשון וחד מבית שני, לקיימא ביה (שם מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן שכינתא עלאה, ותהלתי לפסילים שכינתא תתאה, פן איש נודד ממקומו דא קודשא בריך הוא דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, דאתתרך אבתרייהו.

ועוד פן איש נודד ממקומו, דא משה דכתיב (במדבר יב ג) והאיש משה ענו מאד, דאתתרך רוחיה אבתריהו. ועוד פן איש נודד ממקומו מאן דאיהו איש צדיק דאזל נע ונד מאתריה כשכינתא, דאתמר בה (בראשית ח ט) ולא מצאה היונה מנוח, דהכי אוקמוהו רבנן בזמנא דאתחרב בי מקדשא גזר על בתי הצדיקים דיחרבו, דאזלין כל חד נודד ממקומו, דדיו לעבד למהוי כרביה, ורזא דמלה נדד הוא ללחם איה אי"ה דמרחם עליה, אוף הכי (ישעי, נא יח) אין מנהל לה וגומר, ובגין דא דיו לעבד למהוי כרביה, ולית לחם אלא אורייתא, האי גרם למארי תורה דאזלין מתתרכין.

זכאה איהו מארי מתיבתא מארי מדרש מארי תורה, דגם צפור מצאה בית (תהלים פד ד), בית דנשמעין ביה פתגמי אורייתא, דבאתר דאית תמן תורה דאיהו עמודא דאמצעיתא, גם צפור מצאה בית תמן, ובגין דא אוקמוה רבנן כל בית שאין נשמעין בו דברי תורה לסוף תחרב, ואלין דנשמעין דברי תורה בהון אתקריאו ביצים אפרחים בנים, ביצים מארי מקרא, אפרחים מארי משנה, בנים מארי קבלה.

ועלייהו אתמר (דברים כב ו) והאם רובצת על האפרחים או על הביצים, שלח תשלח מניהו, אבל על מארי קבלה אתמר (שם) לא תקח האם על הבנים, דלית סכלתנו לאשתמודע בשכינתא כאלין מארי קבלה, ואלין עבדין לה דירה ולקודשא בריך הוא ופרחין עמה, בכל אתר דאיהי פרכת כלהו מנדדין עמה בשליחותא דילה, אבל אפרוחי לית גדפין דלהון שלמין דפרחין בהון, דאינון פקודי דעשה, כל שכן בצים, ובגין דא אתמר עליהו לגבי אימא שלח תשלח את האם.

[תיקוני זוהר - דף ב ע"א]

עד דאמר מלין אלין הא סבא אזדמן ליה ואמר, והא פתיב ואת הפנים תקח לך, אמר ליה סבא כל אתין לרבוויי, ובגין דא לא אמר והפנים תקח לך, אלא ואת, לרבות אפרוחים, אבל לא אמר הפנים תקח לך, אמר ליה בריך אנת בוצינא קדישא דהכי הוא ודאי, ובנים אינון ודאי תחות אימא עלאה, חסידים גבורים מארי תורה חוזים נביאים צדיקים, חסידים מסטרא דחסד דרגא דאברהם, ואוקמוה עליה אין חסיד אלא המתחסד עם קונו, דעביד ליה קן דאיהו אכסניא דיליה, ודא שכנינא דאיהי (דף ב ע"א) קן דיליה בית דיליה היכל דיליה, מלון דיליה ובארעא קדישא איהי יחודיה וביתה, ולא מלון ואכסניא, אלא כפום ההוא בר נש דתקין לה, ובגין דא יהיב מדת חסד לאברהם.

גבורים מסטרא דגבורה דיהבין תוקפא למאריהון לכבוש עבד תחת רבו ושפחה תחות גברתה בקשורא דתפלין, דמאן דלית ליה תפלין בשעת קריאת שמע, מסטרא דיליה שליט עבד ושפחה על עלמא, ובההוא שעתא רגזא שכנינא, הדא הוא דכתיב (משלי ל כב) תחת עבד פי ימלוך ושפחה פי תירש גבירתה.

ואוף הכי איהי רגזא יתיר על נבל פי ישבע לחם (שם), דאתמר ביה (שם ט ו) לכו לחמו בלחמי, דאיהו קמצן נבל בממוניה נבל שמייה, דלאו איהו נדיב ולאו איהו מזרעא דאבהן דאתמר עליהו (תהלים מז ו) נדיבי עמים נאספו, דהא קמצן איהו עני הדעת, בתר דלא עביד טיבו למארי תורה למהוי מחזיק בידיהו, ואורייתא בלא פקודיא לאו איהי תורת יהו"ה.

מארי תורה מסטרא דעמודא דאמצעינא, דביה חצות לילה הוה קם דוד לתברא ליה בשכנינא דאתקריאת לילה, ואיהו שומר מה מלילה (ישעיה כא יא), ליל ה', ליל שמורים הוא ליהו"ה (שמות יב סב), ובגינה אתמר כל העוסק בתורה בלילה הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום, שנאמר (תהלים מב ט) יומם יצוה יהו"ה חסדו ובלילה שירה עמי.

חוזים נביאים מסטרא דנצח והוד, דבהון פלילן תרין שמהן דאינון יאהדונה", דבהון תמניא אתוון, לקבל תמניא ספרי נביאים, ונביאים תרין הא עשר, לקבל עשר ספירן, לקבליה חזא יחזקאל עשר מראות. צדיקים מסטרא דצדיק, על כל אלין אתמר (דברים כב ו) לא תקח האם על הבנים.

ועוד אלין דעסקין באורייתא לשמה, ונטרין פקודה דאינון תרני"ג מצות דתליין משם יהו"ה כענבין באתפלא, כדי ליחדא בהון לשם יהו"ה בשכינה, כבר נש דמתיחד עם בת זוגיה בכל אברין דיליה לאפקא זרעא מעליא, אתמר בהון (שם) לא תקח האם על הבנים, ואלין דלא משתדלי באורייתא לשמה, אתמר בהון שלח תשלח את האם, את לרבות שם יהו"ה דאסתלק עמה מההוא בר נש.

ועוד אלין דאוקרין שבתות וימים טובים, אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים, דעבדין עובדא דבנין עם שבת מלכתא, ועם קודשא בריך הוא דאיהו יום

השבת, מאן דקיים ביה (ישעיה נח יג) וכבדתו מעשות דרכיה, האי איהו (שמות כ יב) כבד את אביך ואת אמך וגומר.

דתלת עלמין ניהו, תרין ירית בכבוד אב ואם, ותליתאה ירית באורייתא, דכליל לון ב"ן י"ה, הדא הוא דכתיב (דברים ל כ) כי הוא חייך ואורך ימך, כי הוא חייך בעולם הזה דא גן דלתתא, וארך ימך דא עלמא דאתי עלמא אריכא, על האדמה אשר יהו"ה אלהיך נותן לך עלמא שפלה.

ועוד אלין דקשרין לשכינתא עם קודשא בריך הוא בקשורא דתפלין, אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים, ואינון דלא קשרין לון כחדא, אתמר בהון שלח תשלח את האם, ועוד אלין דמיחדין לון כחדא, לעמודא דאמצעייתא ושכינתא תתאה בקריאת שמע, אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים, ואלין דלא מייחדין לון ביחודא דקריאת שמע, כתיב בהון שלח תשלח את האם, בכל אתר את לרבות, והכא לרבות חכמה עלאה אב האמונה דאיהי בינה, ועלה אתמר הכא לא תקח האם, שלח תשלח את האם, הדא הוא דכתיב (משלי ב ג) כי אם לביתה תקרא, ואיהי אורייתא דלעילא דאתמר בה (שם א ח) ואל תטש תורת אמך.

[תיקוני זהר - דף ב ע"ב]

ועוד אלין דנטרין אות ברית בתחומיה, דאיהו שמונה ימים, ונטרי אות שבת בתחומיה, דאינון י"י מן יאהדונה", דבגינייהו אוקמוה מארי מתניתין, דלא אשתכח בר נש פחות מתרוייהו, כתיב לא תקח האם על הבנים, ואינון דלא אשתכחו בכל יומא בשתי אותות אלו דאינון אות תפלין ואות ברית (דף ב ע"ב) מילה, ובשבת אות ברית ואות שבת, כתיב בהון שלח תשלח את האם.

ואי תמרון אמאי צריכין למהוי תרוייהו בכל בר נש בכל יומא, בגין דלא תשתכח שכינתא דאיהו יו"ד מן אדנ", יחידה בלא קודשא בריך הוא דאיהו יו"ד מן יהוה, וצריך בר נש דלא ישתכח בכל יומא פחות מתרוייהו, ואי לא עליה אתמר (משלי טז כח) ונגן מפריד אלון, דאפריד אלופיה דעלמא משכינתא, נוקבא אתמר בה (שמות לא יז) אות היא לעולם, דכורא ברית מלח עולם הוא, ובגין דא אות תפלין נוקבא, אות ברית דכורא, ורזא דמילה (דברים ל יב) מ"י ע"ה ל"נו ה"שמיה, פרישי תיבין מיל"ה ובסופי תיבין יהו"ה, בתפלין נוקבא הדא הוא דכתיב (שמות יג טז) והיה לאות על ידכה יד כהה

ועל קן דצפורא דא אתמר, (ישעיה ד ו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכך שמסככת בה אימא על בניה, אפרוחים דילה תלת הדסים ותרי בדי ערבות ולולב, או ביצים דא אינון אתרוגין דכל חד שיעוריה בכביצה, ואלין דרשימינן בהון כתיב עלייהו לא תקח האם על הבנים, דתלת הדסים רמיזין לתלת אבהן, תרי בדי ערבות לתרי נביאי קשוט, לולב צדיק פתמר יפרח (תהלים צד יג), אתרוג רמיז לשכינתא, סופה רמיזא לאימא דמסככת עלייהו, הא אינון תמניא לקבל יאהדונה", דאיהו חושבן סופ"ה כ"ו ה"ס, ואלין דלא נטלין אלין סימנין בידיהון

כתיב בהון שלח תשלח פת"ר חכמ"ה, דלא שריין אלין באלין תמניא, למהוי פלהו עשר ספירן בכל נענוע ונענוע דנענועי דלולב ומיניו, בכל פקודא ופקודא

ועל האי צפור קא רמיזו רבנן בהגדה דבתרא, דרבה בר בר חנה דהוה אזיל בספינתא, וחזא לההיא צפרא דימא מטא עד קרסולוי, ומאן צפור הכא חד מאלין אפרוחי או מאינון ביצים, אפרוחים כגון פרחים דלאו אינון גמר פרי מתתא לעילא, או מבנים שית דאינון מעילא לתתא תחות אימא עלאה, דהא ביצים מסטרא דאימא תתאה אינון דאיהי ביצה, אפרוחים מסטרא דצדיק מתתא לעילא, אלא לא הוה אלא מאלין אפרוחי וצדיק שמייה עמודא חדא מארעא עד רקיעא, וימא מטי עד קרסולוי אלין נצח והוד, דאימא עלאה איהי ימא דאתפשטת לחמשין תרעין, עד קרסולוי דההוא עופא.

כגוונא דא יו"ד איהו עשר ה' חמש, עשר זמנין ה' אינון חמשין, עשר בכל ספירה מאלין חמש מחסד עד הוד, יסוד נטיל לון פלהו ואיקרי כ"ל כליל מאלין חמשין, וכרסיא דלתתא ים המלח פסא דין.

עוף דאיהו צפור דיליה איהו מטטרוין, עליה אתמר (קהלת י כ) פי עוף השמים יוליך את הקול, קול דקריאת שמע דאיהו כליל שית יומין דחול ושליט עליהו, ונטיל ההוא קול ופרח ביה עד עמודא דאמצעיתא, דאיהו קול יהו"ה על המים, (תהלים כט ג) ולית מים אלא תורה, ואיהו קול יהו"ה בהדר, עד שית קלין ואיהו שביעאה לון באימא.

[תיקוני זוהר - דף ג ע"א]

ובעל כנפים יגיד דבר (קהלת י כ), דא צלותא, דמטי לה עד צדיק חי עלמין, כליל ח"י ברכאן, דאתמר בהון (משלי י ו) וברכות לראש צדיק, חי העולמים, וצלותא איהו דבור דרכיבת עליה, ואיהו מרכבה לגבה ביומין דחול, ודא שכנינתא ודא אדנ"י, קול רכיב בפומוי דא יהו"ה, ורזא דדבור (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח וגומר, ואיהו מרכבה לתרוייהו כגוונא דא יאהדונה"י, והכי סליק מלאך פחושפן תרין שמהן פחדא, ובגין דא אתקרי מלאך שר הפנים, דעל יד שליחא דא מתיחדין בשית יומי דחול, אבל ביומא דשבתא לא סלקין תרין שמהן אלין, דאינון עמודא דאמצעיתא ושכנינתיה, ולא מתיחדין על ידי שליח, אלא בצדיק חי עלמין, ועליה אתמר פי עוף השמים יוליך את הקול, קול (דף ג ע"א) דקריאת שמע, ובעל כנפים יגיד דבר דבור דצלותא, ולא על ידי שליח, ובגין דא (משלי י כו) וצדיק יסוד עולם הוא כליל פלא, וביה מתיחדין תרין שמהן אלין, ועל תרין שמהן אלין אתמר (דהי"א טז לג) אז ירננו עצי היער, ונענה מלאך מגו אשא משמיא ואמר, הן הן מעשה מרכבה, והווי מתקבצין מלאכי השרת כבמזמוטי חתן וכלה. אמר רעיא מהימנא בריך יהא בוצינא קדישא דאמר מלין אלין, ליחדא בהון קודשא בריך הוא ושכנינתיה.

קום אליהו נביאה ליקרא דקודשא בריך הוא ושכנינתיה, ויתערון עמך שאר נביאי, ועביד ליה קנא בהאי חבורא, ולכלל משריין דאזלין מתתרכי בתר קודשא

ברוך הוא ושכינתיה, לחברא לון בהאי תבורא, לאשתכחא ביה נייחא לאלין
משריין דנשמתין דאזלין מתתרכין משכינתא, דאיהי יחידאה איכה ישבה בדר (איכה
א א), ולאשתכחא ביה נייחא למשריין דקודשא בריך הוא, דאתמר בהון (ישעיהו לג
ז) הן אראלם צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבכיון, ולית שלום אלא קודשא בריך
הוא.

קום לחברא לון בהאי תבורא, דהא כד אית בישראל משכילים, מאלין דאתמר
בהון (דניאל יד ג) והמשכילים יזהירו פזתה הרקיע, דא דאתקרי ספר הזהר, דידיעין
למפלח למאריהון, ולאפקא אזכרות דשמהן דקודשא בריך הוא ושכינתיה בכונה,
ולחברא לון בקול דקריאת שמע, ובדבור דצלותא, דאינון תרין שמהן יאהדונה,
דבהון פליין כל הוויין וכנויין ועשר ספירן.

כמה מלאכין דאינון חיוון דמרפבתא ושרפים ואופנים, וכל עשר פתות דכלילין
בהון דמשמשיין לעשר ספירות, כלהו ופניהם וכנפיהם פרודות (יחזקאל א יא) לפומי,
לקבל אלין אזכרות, דאינון יאהדונה, בין בקריאת שמע בין בצלותא בין בשירות
ותשבחות והודאות, דבכל אזכרה דיפוק מפומי בכל אתר ובכל ממלל, צריך
לכוונא דיבור באדני קול ביהוה, וליחדא לון כחדא, ביחודא דאיהו יחיד נעלם,
דמחבר לון ומיחד לון כחדא, וביה צריך הפונה, דלא תליא למימר ביה קול ודבור
אלא מחשבתא.

כד נחית קודשא בריך הוא בקריאת שמע, אתמר בחיון ואשמע את קול כנפיהם
(שם כד), בעשר מיני הלולים, בשיר פשוט דאיהו י' כת"ר, כפול דאיהו י"ה חכמ"ה
ובינ"ה, משולש ביה"ו דאיהו חס"ד גבור"ה תפאר"ת, מרובע ביהו"ה דאיהו נצ"ח
הו"ד יסו"ד מלכו"ת, דנטרין צפרא קדישא ישראל ביניהו, וקראן בה לישראל
דאיהו עמודא דאמצעיתא, והיינו שמע ישראל, הא נחית לגבה, צריך לקשרא ליה
בהדה, וליחדא לון ביחודא חדא בלא פירודא כלל, ובגין דא מאן דשח בנתיים
עבירה היא בידו ההיא שיחה.

ואמאי קשרין ליה בהדה לא"ח עם ד', כלילא מארבע פרשיין, בגין דלא יהא
פרח מינה, ואשתארת יחידה, איכה ישבה בדר, ובגין דא קשרין ליה בהדה בכמה
קשורי דתפלי, בכמה קשורי דציצית, דלא יזו מינה.

[תיקוני זוהר - דף ג ע"ב]

וכל קשר איהו מסטרא דאת י', ותריין קשרין אנון, דאנון קשר דרישא קשר
דדרועא שמאלא, ואנון י"י מן יאהדונה, יהו"ה ארבע פרשיין דתפלי, וראו כל
עמי הארץ כי שם יהוה וכו' (דברים כח י), אדני ארבע בתי דתפלי, אהי"ה אשר
אהי"ה מלגאו דתפלי, בכ"א אזכרות דתפלין דרישא ובכ"א אזכרות דתפלין דיד, ודא
אימא עלאה, תפלי דמארי עלמא קארינן ליה, תפלין על רישא דעמודא
דאמצעיתא, כסי ליה אימא בגדפהא דאינון רצועין דתפלי, וקשרין ליה ישראל
בשכינתא תתאה בתפלין דיד, וליה אמרין שמע ישראל, ברא דסבא דסבין, ודא
חכמה עלאה, ועל שמה אתקרי עמודא דאמצעיתא ישראל, שיר א"ל שיר

משמאלא שיר דלויים, א"ל מימינא דכהנא, עמודא דאמצעייתא (דף ג ע"ב) ישראל כליל תרויהו, חכמה נחית בברכתא דכהנא בימינא, וביה הרוצה להחפים ידרים, אימא נחית בקדושה דליואי משמאלא, וביה הרוצה להעשיר יצפין, עמודא דאמצעייתא קשורא דתרויהו יחודא דתרויהו.

אוף הכי יסוד חי עלמין, קשורא דעמודא דאמצעייתא ושכינתא תתאה, באן אתר בצלותא, דביה כלילן ח"י ברכאן, וביה מתייחדין תרין שמהן פחדא אינון יאהדונה", וחבורא דתרין שמהן צריכין בחשאי, ורזא דמלה (יחזקאל א כה) בעמדם תרפינה כנפיהן, בעמדם ישראל בצלותא דעמידה חיוון תרפינה כנפיהם דלא למשמע בהון קלא, דתמן קול דממה דקה (מ"א יט יב), קדש הקדשים דאיהו בעמידה, בגין דתמן קאתא מלכא.

דהא ברוח גדולה וברעש ובאש, דאשתמעון בהון גדפי חיוון לא אתא מלכא, אלא בקול דממה דקה, דאיהו בתר רוח רעש אש, ואיהו רביעאה לון, ועליהו אמר יחזקאל (א ד), וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, ענן גדול, ואש מתלקחת, הא אינון תלת, דרכיבין בהון תלת אתוון הו"ה, קול דממה דקה דא י' מן הוה", ואיהו י' מן אדנ", תמן קא אתא מלכא דאיהו יהו"ה. דכל הו"ה דשליט ה' על ו' ה' על י' נוקבא איהו ההו"ה, פגון טפה דנוקבא פד שליט על טפה דדכורא בת איהו.

אתא אליהו וכל מארי מתיבתא, ואשתטחו קמיה ואמרו, סיני סיני מאן יכיל למימר מלין קמך, אלא בקול דממה דקה, דבפומך קא אתי מלכא, קום אליהו תקין לבושי מלכא ומטרוניתא, דאנת כהנא, תקין ליה לקודשא בריך הוא ארבע בגדי לבן, וארבע בגדי זהב למטרוניתא, דאתמר בה (תהלים מה יד) כל כבודת בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה.

ארבע בגדי לבן פלהו רחמי בשמא דיהו"ה, ולית מאן דמחיל בהון עריין אלא איהו, ארבע בגדי זהב פלהו דינא מסטרא דאדנ", ולית מאן דמחיל על עבודה זרה אלא איהו, דשלטאן שפחה באתר דגבירתה.

כשמייה פן פרסייה, פן לבושייה, ובאלין לבושיין לא אתלבש עד כען מיומא דאתחרב פי מקדשא, דהא כתיב (ישעיה נ ג) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אתמר בה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחורת, בגין דאיהו בגלותא, וכרסיא דילה פגימא בחובין דישראל, דתמן נשמתין דישראל, ובגין דא זכאה איהו מאן דתקין לה פרסיא בצלותא דילה, בפקודין דילה, בתר דאיהו מתמן פרסיא פגים בגיניהו, ואסתלק שם יהו"ה מתמן, דאיהו לא שריא באתר פגים, הדא הוא דכתיב (ויקרא כא כא) כל איש אשר בו מום לא יקרב, אוף הכי בנשמתא פגימא לא שריא.

זכאה איהו מאן דאשלים נשמתיה, לשריא ביה שם יהו"ה, ועביד ליה פרסיא לגבייה, וזכאה פומא דמתחבר בה קודשא בריך הוא עם שכינתיה דאיהו תורת יהו"ה, וזכאה איהו מאן דלביש מלכא ומטרוניתא בעשר ספירן דבריאה, דכלילן בשם יאהדונה", כשמייה פן לבושהי.

וּמֵאֵן דְּתִקִין לִיה סוּסְיָא, דְּאִתְמַר בֵּה (שיר א ט) לְסוּסְתֵי בְּרַכְבֵי פְרַעָה דְּמִיתִין רַעֲיָתִי, דְּאִיהִי מְרַכְבָּה דִּילֵיה, דְּבִיּוּמֵי דְשִׁפְתוֹת וַיִּמִּים טוֹבִים אִיהוּ לְבוּשׁ לְבוּשֵׁי מַלְכוּתָא, דְּאִינוּן עֵשֶׁר סְפִירוֹת דְּבְרִיאָה, וּבִיּוּמֵי דְחוּל לְבִישׁ עֵשֶׁר פְּתוֹת דְּמַלְאכְיָא, דְּמִשְׁמֵשִׁי לֹון לְעֵשֶׁר סְפִירָן דְּבְרִיאָה.

דְּעֵשֶׁר סְפִירוֹת דְּאִצִּילוֹת מְלָכָא בְּהוּן, אִיהוּ וְגַרְמִיָּה חַד בְּהוּן, אִיהוּ וְחִיּוּי חַד בְּהוּן, מַה דְּלָאוּ הֵכִי בְּעֵשֶׁר סְפִירוֹת דְּבְרִיאָה, דְּלָאוּ אִינוּן וְחִיּוּן חַד, לָאוּ אִינוּן וְגַרְמִיּוֹן חַד.

[תיקוני זוהר - דף ד ע"א]

וְעֵלֶת עַל כְּלָא הוּא נְהִיר (נ"א נחית) בְּעֵשֶׁר סְפִירוֹת דְּאִצִּילוֹת, וּבְעֵשֶׁר סְפִירוֹת דְּבְרִיאָה, וְנְהִיר בְּעֵשֶׁר פְּתוֹת דְּמַלְאכְיָא, וּבְעֵשֶׁר גְּלַגְלֵי דְרַקִיעָא, וְלָא אֲשַׁתְּנִי בְּכָל אֲתַר. (דף ד ע"א) קוּם יְחֻזְקָאֵל נְבִיאָה, לְגַלְאָה אֶלְיָן מְרֵאוֹת קָמִי שְׂכִינְתָא, דְּאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א ג) וְדַמּוֹת הַחַיּוֹת מְרֵאִיהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ, בְּנִקּוּדֵי אֹרִיּוֹתָא וְטַעְמֵי דְּאֹרִיּוֹתָא, דְּעֲלִיּוּן דְּאִתּוּן אִתְמַר (שם) וְדַמּוֹת הַחַיּוֹת, מְרֵאִיהֶם כְּגַחְלֵי אֵשׁ אֶלְיָן אִינוּן נְקוּדִין, בּוֹעֲרוֹת כְּמֵרֵאָה הַלְפִידִים אֶלְיָן טַעְמֵי, וּבְהוּן (דניאל יב ג) וְהַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ, וְהַמְשַׁכִּילִים אֶלְיָן אִתּוּן, יִזְהִירוּ אֶלְיָן נְקוּדִין דְּנְהִירִין בְּהוּן, כְּזֹהַר אֶלְיָן טַעְמֵי.

וְשְׂכִינְתָא כְּלִילָא מְכֻלְהוּ, עֲלֵה אִתְמַר (יחזקאל א ג) הִיא מִתְהַלְכֶת בֵּין הַחַיּוֹת, דְּאִינוּן חִיוּן עֲלֵאִין דְּנְקוּדֵי דְטַעְמֵי, וְחִיוּן תְּתַאִין דְּנְקוּדֵי דְאִתּוּן, כְּגוּוֹנָא דָּא הֵ, וְאִינוּן סְגוּלַת"א לְעִילָא תְּלַת חִיוּן עִילָאִין, דְּרַמִּיזוּן ' י ' י ' בְּרֵאשִׁי תִיבוֹת יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה, וְאִינוּן יְהו"ה מְלַךְ יְהו"ה מְלַךְ יְהו"ה יְמַלְךְ, אֲנִפִי תְּלַת חִיוּן עִילָאִין, דְּאִינוּן חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֲרִית, וְלִתְתָא סְגוּלָּא דְּאִינוּן חִיוּן תְּתַאִין, אֲנִפִי נְצַח יְסוּד וְהו"ד, דְּרַמִּיזוּן בִּיבְרַכְךָ יְהו"ה יְאֵר יְהו"ה יְשׁ"א יְהו"ה, נְקוּדָה דְּאִמְצַעִיתָא חִיָּה שְׁשֻׁמָּה אָדָם כְּגוּוֹנָא דָּא הֵ, הִיא מִתְהַלְכֶת בֵּין הַחַיּוֹת, דְּאִינוּן תְּלַת לְעִילָא, וְתְּלַת לְתַתָּא, כְּגוּוֹנָא דָּא הֵ.

אִיהִי רְבִיעָאָה לְכָל תְּלַת, וְשְׂבִיעָאָה לְשִׁית. וְרוּא דְּתְּלַת חִיוּן תְּתַאִין, עֲלִיּוּן אִיהוּ קָא רְמִיז וְיְהִי בְּשִׁלְשִׁים שָׁנָה (יחזקאל א א), וְעַל נְקוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא קָא רְמִיז בְּרְבִיעֵי, דְּאִיהוּ אַרְבַּע אֲנִפִי אָדָם, חֲכָמָה עֲלָאָה כ"ח מ"ה, דְּאִתְמַר בֵּיה (שם כו) דַּמּוֹת כְּמֵרֵאָה אָדָם עֲלִיו מְלַמְעֵלָה, וְכֵלָא בְּרוּא דְּנְקוּדֵי דָּאֵת הֵ. בְּחֻמְשָׁה לְחַדְשׁ, דָּא אֵת ה', דְּאִיהִי אֱלֹהִי"ם, כְּנוּ"י לְשֵׁם יְהו"ה, וְאִיהִי פְּרִסְיָא, דְּהֵכִי סְלִיק הַכֶּסֶף אֶכְחוּשְׁבָן אֱלֹהִי"ם.

וְאִיהִי כְּתֵר עֲלִיוֹן, חֲמִישָׁאָה לְאַרְבַּע חִיוּן עֲלֵאִין, וְחֲמִישָׁאָה לְאַרְבַּע תְּתַאִין, וְאִיהִי פְּרִסְיָא לְמֵאֲרֵי כְּלָא, אָדוּן עַל כְּלָא, דְּאִיהוּ טְמִיר וְגִנִּיז

וְאִי תִימָא דְּרוּא דָּא חֻזָּא יְחֻזְקָאֵל, לָא הוּא אֵלָא דַּמּוֹת דְּאֶלְיָן חִיוּן, וְלָא דְּחֻזָּא חִיוּן, אֵלָא כְּמֵלְכָא דְּשִׁלַּח שְׁטַר בְּחוֹתְמִיָּה, וְדִיּוּקְנָא דְּמֵלְכָא רְשִׁימָא עַל שְׁעוּהַ מְחוֹתְמִיָּה. דְּבִסְפִירָן דְּאִצִּילוֹת אִיהוּ דִּיּוּקְנָא דְּמֵלְכָא מְמֵשׁ, וּבִסְפִירָן דְּבְרִיאָה חוֹתְמָא דְּמֵלְכָא, וּבִסְפִירָן דִּיצִירָה וּבְמֵלְאֲכִין דְּאִינוּן חִיוּן צִירָא דְּחוֹתְמָא בְּשְׁעוּהַ, וּבְגִין דָּא

אתמר במראות יחזקאל (שם) דמות כמראה אדם, ודמות החיות, ולא החיות ממש. למאן דכל יומי לא חזא מלפא, והוה בן פפר, ושאל בגיניה, ורשימין ליה על טבלא או על נייר דיוקניה.

ואית נקודה דכל עלמא תליא תחותה, כגון שמשא לגבי תתאין, אתחזיא לבני נשא תחות רקיעא פנקודת קמ"ץ, ואיהו פמה זמנין רב מפל ארעא, כל שפן נקודין דאורייתא, לגבי גובה דלהון, ואתחזיין לן נקודין. (עד כאן).

ואני בתוך הגולה על נהר פפר (יחזקאל א א), דא נהר דינור נגיד ונפיק מן קדמוהי, אלף אלפים ישמשוניה, ורבוא רבון דמלאכיא קדמוהי יקומון, דינא יתיב, וספרין פתיחו (דניאל ז י), דאינון תלת ספרין דנפתחין בראש השנה, וביה טבלין נשמתין בהאי נהר דינור, מזוהמתן דמזוהמין בעלמא שפלה, ודא מטטרו"ן, בדיוקנא דצדיק יסוד עלמא, דאיהו נהר דינור מסטרא דגבורה, נהר פלגיו מסטרא דחסד, פלגי מים, והאי איהו על נהר פפר, מאי פפר, דא מטטרו"ן, רכ"ב לעמודא דאמצעיתא, וירכב על פרוב ויעף (תהלים יח יא), ואיהו רכב אש וסוסי אש (מ"ב ב יא), פליל שתין רבוא מרפבות, ומסטרא דצדיק חי עלמין הוא פליל י"ח רבוא מרפבות, והיינו רכב אלהים רבותים אלפי שנאן (תהלים סח יח), ואוקמוה מארי מתניתין תרי אלפי שאינן מתרין רבוא, דאנון כל רבוא עשרת אלפים, רבותים עשרים אלפים, תרי שאינן, אשתארו תמני (דף ד ע"ב) סרי אלפי, דנחתין עם מטטרו"ן לקבלא י"ח ברכאן דצלותין דישראל, לסלקא לון קמי קודשא בריך הוא, ח"י עלמין, צדיק יסוד עולם, וברכות לראש צדיק.

ואני בתוך הגולה דא שכנתא, נפתחו השמים, ה' רקיעי דיומא תנינא, ה' דהשמים, דבה רשימין חיוון, דמקוריהון יו"ד ה"י וא"ו ה"י (נ"א יוד ה"א וא"ו ה"א), יהו"ה, ואראה מראות אלהים (יחזקאל א א), חמש אור דיומא קדמאה, לקבל ה' קדמאה, פלילא מחמש אור, דאיהו אאאאא פתוחי חותם קדש ליהו"ה (שמות כח לו).

וכל חד אחזי אהי"ה, ונקודין אלין סלקין אלהים, דבהון שבע נקודין, תלת לעילא תלת לתתא חלם באמצעיתא, וחד רקיעא תמינאה לון, דאתמר ביה (בראשית א ז) ויתן אתם אלהים ברקיע השמים.

ושבע נצוצי דנקודי אאאאא לקבל שבע ככבי לכת, תלת מפאן ותלת מפאן חמ"ה באמצעיתיה, רביעאה לכל תלת, ושביעאה לשית, ואיהי בצורת חל"ם, באלין חמש (ויקרא ב ב) וקמץ הכהן משם מלא קמצו, קמ"ץ איהו י' כד אתפתח בה' נקודין איהו ה', חמש אצבעאן, דבהון אתפתח קומץ דאיהו י', לחמשין תרעין דחירו.

ואתוון י"ה פחשפן חל"ם דאיהו אמצעי, וחר"ק פחשפן ו"ה, ו' דרועא ה' פתח, קמ"ץ י"ד פרקין דאצבען, והאי איהו (שמות יז טז) ויאמר פי י"ד על פס י"ה, ואינון רמיזין יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובחמש אצבעאן דיד שמאלא י"ד פרקין, רמיזין כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ואינון כ"ח, דאתמר עלייהו (במדבר יד יז) ועתה יגדל

נא פ"ח יהו"ה, והכי סליק אי"ה או"ה כ"ח, דרמיזין (ירמיה יז יב) בפסא כבוד מרום מראשון.

מיד דאסתלקו, וילכו בלא כח לפני רודף (איכה א ו), ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, כל האומר אמן יהא שמייה רבא בכל פחו, קורעין לו גזר דינו של שבעים שנה, דאינון שבעין שנין, בתר אלף ומאתן שנין, דאתחרב בי מקדשא, ואית דחשיב לון משבוטל התמיד, בגין דבדרגא דיעקב תליא קץ דפורקנא, דדרגיה אמת, הדא הוא דכתיב (מיכה ז כ) תתן אמ"ת ליעקב, דאיהו סימן אלף מאתים תשעים, ואית דאוסיה ביה ב', קרוב יהו"ה לכל קוראיו לכל אשר יקראהו באמת (תהלים קמה יח), לדעת בארץ דרפך (שם סז ג), אוף הכי ארץ, אלף ר"ן, מאתים ותשעים, לקיימא בהון אמ"ת מאר"ץ תצמח (שם פד יב), פד יהון לבר פחושפן אר"ן, אבל גזר דינם שבעים שנים.

דבר אחר, והמשכילים אינון נקודי, וזהירו דנהרין באתוון, דאנון נקודין עגולין, אתוון מרובעין, דבאתוון אתבריאן ארבע חיוון דכרסיא, דאתמר עלייהו בענינא דיחזקאל (א יג), ודמות החיות מראיהם פגחלי אש, אלין אינון נקודי דאורייתא, דאינון תשעה, דבהון אתבריאן תשעה גלגלי דכרסיא, פרסיא איהי עשיראה לתשעה גלגלים, דנהרין בהון עשר אתוון דאנון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ובהון אתבריאן, וארבע אתוון דאינון יהו"ה, נהרין בארבע חיוון, ובהון אתבריאן.

ושם יהו"ה איהו עמודא דאמצעיתא, אמת, ושכינתיה תורת אמת, בה אתבריאן פרסיא דאיהי אלהי"ם, והיינו בראשית ברא אלהי"ם, באורייתא דאיהי ראשית ברא פרסיא דאיהי אלהי"ם, דהכי סליק הפס"א לחושפן אלהי"ם.

[תיקוני זוהר - דף ה ע"א]

ואית אורייתא דבריא, ואורייתא דאצילות, אורייתא דבריא, יהו"ה קנני ראשית דרפך (משלי ח כב), ואורייתא דאצילות תורת יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ובה תמים תהיה עם יהו"ה אלהי"ך (דברים יח יג), ומסטר אדלע אתמר על ישראל, (שם יד יג) בנים אתם ליהו"ה, ומנא לן דאורייתא דאצילות איהי תורת יהו"ה דתליא בשמייה, אלא הכי אוקמוה זה שמי לעלם (שמות ג טו), שמי עם י"ה שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח, תור"ה פחושפן אתווי תרי"א, ועם אנכי ולא יהיה (דף ה ע"א) לך איהי תרי"ג, והיינו ב' דאתוספת בתורה, זאת התורה אדם דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ובגין דא פבוד חכמים ינחלו (משלי ג לה), ואוקמוהו רבנן דמתניתין אין פבוד אלא תורה, ואית פבוד נברא, ואית פבוד נאצל, מסטר אדלע דאורייתא דבריא, אתמר בישראל (ויקרא כה נה) פי לי בני ישראל עבדים, ומסטר אדלע דאצילות, בנים אתם ליהו"ה וגומר (דברים יד א).

ולעילא על פלא עלת על פלא דלית אל"ה עליה, ולא תחותיה, ולא לארבע סטרי עלמא, ואיהו ממלא כל עלמין, ואיהי אסחר ומקבל בה יסורין ומרעין ומכאובין בדחילו דמאריה, אהבה בסופה, פגוונא דאוקמוה מארי מתניתין, על אלין מארי קושטין ומחלוקות, את והב בסופה (במדבר כא יד), ואוקמוה אהבה

בסופה, דמה דהות לון שכינתא סוף דכל דרגין, קושיא ודין מסטרא דגבורה, אתחזרת לון אהבה מסטרא דימינא, אהבת חסד, ובגין דא כל המקיים את התורה מעוני, סופו לקיימה מעושר, והאי איהו אהבה בסופה, וכל מאן דלא מקיים לה מעושר, לא יקיימה מעוני.

דרגא חמישאה ביראת יי' אוקמוהו מארי מתניתין, כל הקודם יראתו לחכמתו חכמתו מתקיימת, וכל הקודם חכמתו ליראת חטאו אין חכמתו מתקיימת, דכל הקודם חכמתו ליראתו למה הוא דומה, למי שמסרו לו מפתחות הפנימיים, ולא מסרו לו מפתחות החיצוניים, במה יכנס.

ובארה רזא, אדנ"י תמן י' יראת יי', ואלין ארבע אתוון אינון מפתחות החיצוניים דילה, י' מן יהו"ה איהי חכמה, וארבע אתוון דהאי שמא אינון מפתחות הפנימיים, ובגין דא אקדימו בצלותא אדנ"י שפתי תפתח, ולבתר חתמין לה בשם יהו"ה, ברוך אתה יהו"ה מגן אברתם, ואוף הכי אקדים שב"א דאיהי יראה בשם יהו"ה, לאהבה דאיהי קמ"ץ רחמי, שב"א מסטרא דגבורה, פי באש יהו"ה נשפט (ישעיהו סו טז), קמ"ץ מימינא, וקמ"ץ הפתח משם (ויקרא ה יב), בגין דמעלין בקדש ולא מורדין, ובגין דא אקדימו שס"ה לא תעשה דאינון דחילו, לרמ"ח פקודין דאינון רחימו, הדא הוא דכתיב (שמות ג טו) זה שמי לעלם וכו', שמי עם י"ה שס"ה, זכרי עם ו"ה רמ"ח.

דרגא שתיתאה ביראת יי', והיה אמונת עתיך וכו' (ישעיה לג ו), אמונת סדר זרעים, עתיך סדר מועד, חסן סדר נשים, ישועות סדר נזיקין, חכמה סדר קדשים, ודעת סדר טהרות, אי איכא יראת יי' אין, ואי לא לא, וסימן זמ"ן נק"ט.

ואלין שית סדרי משנה בארה רזא, אינון מעמודא דאמצעיתא, דכליל שית סדרי מתניתין, ומאן דבעי לנטלא ליה בלא שכינתיה דאיהי יראת יי', עליה אתמר (משלי טז כח) ונרגן מפריד אלוף. כאלו עביד קצוץ ופרוד בין קודשא בריך הוא ושכינתיה, ובגין דלא יעבדון פרודא, אף על גב דאוליה אדם שית סדרי משנה, ולא אקדים ליה יראת יי', דאיהי שכינתיה, קודשא בריך הוא לא שריא לגביה, ובגין דא אי איכא יראת יי' אין, ואי לא לא, כאלו לא הוה כלום בידיה.

אמונה איהי אימא עלאה מסטרא דחסד, דבה קריאת שמע דאיהי אמונה, ואיהי עתיך מסטרא דגבורה, דביה אתמר (ויקרא טז ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש וגומר, חסן איהו מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ישועות אתקריית מסטרא דנצח, וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם (שמואל א טו כט), חכמה איהי סדר קדשים דאיהו הוד, ודעת איהו יסוד דאיהו סדר טהרות.

ואית דיימא בהפוכא, מסטרא דשכינתא תתאה איהי אמונה, ומסטרא דצדיק דביה כלילן תרין שמהן אמ"ן, דאינון יאהדונה", ובצדיק עץ פרי עשה פרי (דף ה ע"ב) למינו אשר זרעו בו על הארץ (בראשית א יא), ובגין דא אתקרי סדר זרעים.

עתיך איהי מסטרא דהוד דאיהי סדר מועד, דביה אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש, חסן איהו מסטרא דעמודא דאמצעיתא דביה סדר

נשים, ישועות איהי סדר נזיקין מסטרא דגבורה, דתמן כל דינין נפקין למאן דעביד נזק לחבריה, חכמה אתקריאת מסטרא דחסד, דבה הרוצה להחכים ידרים והוא סדר קדשים, ועמיה נצח, הדא היא דכתיב (תהלים טז יא) נעימות בימינך נצח, דעת דאיהו סדר טהרות, ואינון שית סדרי מתניתין, ברזא דלהט החרב המתהפכת, מרחמי לדינא ומדינא לרחמי.

דרגא שביעאה ביראת יי' דלית ליה חוסר, הדא הוא דכתיב (תהלים לד י) יראו את יי' קדושו פי אין מחסור ליראיו, לאו יהא מאינון דאתמר בהון (משלי יא כד) וחושף מיושר אף למחסור, ולא יהא ליה חוסר באורייתא אם הוא מארי תורה, דבלאו אורייתא לית דחילו, כמא דאתמר אין בור ירא חטא, כגוונא דלית אורייתא בלא דחילו, אופי הכי לית דחילו בלא אורייתא, לא יהא חסרון בנשמתייה, ולא יהא חסרון בעובדוי טבין, דלית חוסר ועניות פחוסר דאורייתא ופקודייה טבין, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, אין עני אלא מתורה ומן המצות, דגופא איהו עובדי ידוי דבר נש, לית חוסר סגי מגיה בתר דלאו איהו עובדוי דקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (תהלים קכז א) אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בן, ודא גרם דיתחרב בי מקדשא, דלא הוה עובדי יהו"ה.

דרגא תמינאה ביראת יי', למחוי ליה בשת אנפין, מאן דאית ליה בשת אנפין דלא למעבד עבירה דאתי לידיי בגין דחילו דקודשא בריך הוא, כאלו ביה אתברי עלמא, ובגין דא בראשיית יר"א בש"ת, הרי יראה עם בשת כלא חד, ומאן דלית ביה בשת אנפין אוקמוהו מארי מתניתין בודאי שלא עמדו רגלי אבותיו על הר סיני.

והפוך בש"ת ותשכח שב"ת, והיינו בראשית יר"א שב"ת, דלא תחלל ליה בפרהסיא, כבר נש דלאו ביה בשת אנפין, ווי ליה מאן דמחלל שבת מלכתא דאיהי קדש למעבד ליה חול, דאוקמוהו מארי מתניתין, כל המשתמש בתגא חלה, זה המשתמש במי ששונה הלכות, כל שכן בשבת מלכתא.

ועוד בושת פנים לגן עדן, עז פנים לגיהנם, אנון דעברין עבירה ביד רמה, ולית לון בשת פנים מקודשא ברוך הוא, דאתמר ביה (תהלים לג כג) משמים הביט יהו"ה ראה את כל בני האדם, ואתמר ביה (ישעיה ו ג) מלא כל הארץ כבודו, ואתמר ביה (משלי כ כז) חפש כל חדרי בטן, (ירמיה כ יב) רואה כליות ולב.

וענוה קטירא בדחילו, הדא הוא דכתיב (משלי כב ד) עקב ענוה יראת יי', מאן דאית ביה יראת יי' איתי ליה לידי ענוה דאיהי שכינתא עלאה, דיראת יי' עקב לגבה, ודא דרגא דמשה, דאתמר ביה (במדבר יב ג) והאיש משה עניו מאד, ובגין דאיהי יראה עקב לגבה, אוקמוהו מארי מתניתין, יראה מלה זוטרתיה היא לגבי משה.

דרגא תשיעאה ביראת יי', כל מאן דאית ביה יראת יהו"ה יתהלל, וכי אית לבר נש לשבחא גרמיה, אלא איהו משופח קדם יהו"ה, הדא הוא דכתיב (משלי לא ל)

שָׁקַר חֲחֹן וְהֶבֶל הִיפִי וְגוֹמֵר, דָּא דְרָא דְחֻזְקֵיהּ, דְּבִירָת יי' קָא אֶתִי בַר נֶשׁ לְקִיָּמָא
תְּרִי"ג מְצוֹת, כְּחֻשְׁבֵּן בִּירָא"ת.

[תיקוני זוהר - דף ו ע"א]

דְּרָגָא עֲשִׂירָאָה בִּירָת יי', אֵית יִרְאָה וְאֵית יִרְאָה, לֹא כֹל אֲפִיא שׁוֹיָן, אֵית
יִרְאָה דְּדַחִיל בַּר נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין דְּלֹא יִלְקָה לִיה בְּרַצוּעָה, דְּאִתְמַר (דף ו
ע"א) בָּה (בראשית א ב) וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ, מִסְטָרָא דְאִילָנָא דְטוֹב וְרַע, דְּאֵיהִי
אֲרַעָא רְקֻנְיָא, שְׁפָחָא בִישָׂא, כְּגוּוֹנָא דְחַד מְאַרְבַּע אַבוֹת גְּזִיקִין דְּאֵיהוּ הַבוּר,
וּכְגוּוֹנָא דְבוּר דִּיּוֹסָר, דְּאוּקְמוּהוּ עֲלֵיהּ הַבְּרָה, וְהַבוּר רַק וְכו' (בראשית לו כד), הַבְּרָה
נְקָבָא בִישָׂא, בוּר דְכוּרָא, וּבוּר בְּגִין דְּאֵיהוּ מִתְמָן, אוּקְמוּהוּ עֲלֵיהּ אִין בוּר יִרָא
חֻטָּא, בְּתַר דְּלִית בֵּיה יִרָאָת יי'.

מָאן דְּאֵיהוּ דְּחִיל מְגוֹ אוּרִייתָא דְּאֵיהִי תְּפִאָרַת, דְּמַנְיָה נְפִקַת, כְּגוּן דָּא אֵיהִי
שְׁקוּלָה לְגַבְיָה, וּבְגִין דָּא אִין כָּל יִרְאָה שׁוּה, דְּהָא יִרָאָת יי' הִיא מְלֻכּוֹת דִּילֵיהּ,
כְּלִילָא מְכַל פְּקוּדֵי אוּרִייתָא, בְּגִין דְּאֵיהִי יִרְאָה דְּנְפִקַת מְגוֹ תוֹרָה דְּאֵיהוּ עֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאֵיהוּ יְהו"ה, דְּבְגִינָה אוּקְמוּהוּ מְאַרִי מִתְנִיתִין, גְּדוּלָה תוֹרָה שְׁמַבִּיאָה
לְאָדָם לִידֵי מַעֲשָׂה, דְּאִי בַר נֶשׁ לֹא יִדַע אוּרִייתָא, וְאֲגָרָא דְּפְקוּדֵיִיא דִּילָהּ, וְעוֹנְשִׁין
דִּילָהּ לְמָאן דְּעֵבֵר עַל פְּקוּדֵיִיא, וּמָאן הוּא דְּבִרָא אוּרִייתָא, וּמָאן הוּא דִּיהִיב לָהּ
לְיִשְׂרָאֵל, אִיךְ דְּחִיל לִיה וְנָטִיר פְּקוּדוּי, וּבְגִין דָּא אֲמַר דּוּד לְשִׁלְמָה בְּנוֹ (ד"ה א כח
ט) דַּע אֵת אֱלֹהֵי אָבִיךָ וְעַבְדֵהוּ.

דְּאִי בַר נֶשׁ לֹא אֲשַׁתְּמוּדַע הֵהוּא דִּיהִיב לִיה אוּרִייתָא, וּמַנִּי לִיה לְנִטְרָא לָהּ, אִיךְ
דְּחִיל מַנְיָה וְעַבִּיד פְּקוּדוּי, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן, וְלֹא עִם הָאָרֶץ חֲסִיד, וְאִין בוּר
יִרָא חֻטָּא.

בְּגִין דְּאוּרִייתָא דְּאֵיהִי תְּרִי"א מְתִרִין דְּרָגִין אֲתִיהִיבַת, מַחְסַד וּגְבוּרָה, דְּמִתְמָן תְּרִין
פְּקוּדִין אֲהֵבַת חֶסֶד וּדְחִילוּ דְּגְבוּרָה דְּאֵיהִי יִרְאָה, דְּבַהוּן אֲשַׁתְּלִימוּ תְּרִי"ג פְּקוּדֵיִיא,
וּבְגִין דְּכָל אוּרִייתָא וּפְקוּדֵיהָ מִתְרִין סְטֵרִין אֲתִיהִיבַת, אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן וְלֹא עִם הָאָרֶץ
חֲסִיד, וְאִין בוּר יִרָא חֻטָּא.

וְאִי תִימָא הָא חֶסֶד גְּבוּרָה דְּמִתְמָן מְלֻכּוֹת אֵיהִי אֲהֵבָה וְיִרְאָה, אִיךְ אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן
גְּדוּלָה תוֹרָה שְׁמַבִּיאָה לְאָדָם לִידֵי מַעֲשָׂה, דְּמַהֲכָא מְשֻׁמַע דְּכָל הַקּוּדָם יִרְאָתוֹ
לְחַכְמָתוֹ חַכְמָתוֹ מִתְקִיִּימַת, אֲלֹא כְּלָא קְשׁוּט, תְּפִאָרַת אֲתִקְרִי אָדָם, כְּגוּוֹנָא דִּילֵיהּ
הוּא אָדָם ה"א דְּלִתְתָא, דְּאוּקְמוּהוּ עֲלֵיהּ דְּהוּה רֵאשׁוֹן לְמַחְשְׁבָה וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשָׂה,
וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן, יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשְׁבָה לְיִבְרָאוּת, דְּאִתְמַר עֲלֵיהּ אָדָם
אֲתָם, אוּף הַכִּי תְּפִאָרַת דְּאֵיהוּ יְהו"ה, אֵיהוּ רֵאשׁוֹן לְמַחְשְׁבָה דְּאֵיהִי חַכְמָה עֲלָאָה,
וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשָׂה דְּאֵיהוּ י' מִן אֲדָנִי, חַכְמָה תְּתָאָה, יִרָאָת יי', מְלֻכּוֹת דִּילֵיהּ.

וּבְגִין דָּא אִתְמַר בָּה (ויקרא יב ד) אֲשֶׁה כִּי תוֹרִיעַ, אֲתִתָּא אֵית לָהּ לְאֲקָדְמָא בְּכָל
פְּקוּדֵיִיא, דְּאִתְמַר בָּה אֲשֶׁה יִרָאָת יי' הִיא תְּתַהַלֵּל (משלי לא ל), וּבְגִין דָּא מְצָא אֲשֶׁה
בְּקַדְמִיתָא, מְצָא טוֹב (שם יח כב), דְּאִתְמַר בֵּיה (תהלים קמה ט) טוֹב יְהו"ה לְכָל.

וְאֵי אַקְדִּים לָהּ בְּצִלוֹתָא, כְּמָה דְאִיקְמוּהוּ (תהלים נא יז) אַדְנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח, מִיַּד (משלי ח לה) וַיִּפֶק רְצוֹן מִיְהוָה, וּבִגִּין דָּא פּוֹנָה דְאִיְהִי מַחְשְׁבָהּ, צְרִיךְ לְאִקְדָּמָא לְמַצוֹה, וּבִגִּין דָּא שׁוּיָאוּ רַבְּנֵי כּוּוֹן מַחְשְׁבֵתָא דְצִלוֹתָא בְּבִרְכָה קְדָמָא, דְהִכִּי אִיקְמוּהוּ אִם לֹא כּוּוֹן בְּבִרְכָה רֵאשׁוֹנָה חוּזֵר לְרֵאשׁ, וּבִגִּין דָּא צְרִיךְ לְאִקְדָּמָא יְרָאָה מִסְטָרָא דְשְׁכִינְתָא, בֵּין בְּאוֹרֵייתָא, בֵּין בְּפִקּוּדֵיִיא, אֲבָל מִסְטָרָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, צְרִיךְ לְאִקְדָּמָא אוֹרֵייתָא לְיְרָאָה בְּכָל פִּקּוּדֵיִיא, דְיְרָאָה דְאוֹרֵייתָא אִית, דְאִתְקְרִי נּוֹקְבָא תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, דְבִגִּינָה אֲתִמַּר תַּמָּן אִזְ יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר (דהי"א טו לג).

עָנָה מְלָאךְ מִן הַשָּׁמַיִם וְאָמַר הֵן הֵן מַעֲשֵׂה מְרַכְּבָה, מֵהָאֵי אִ"ז תְּלִינן ע"ב שְׁמֵהּ דְהַיְינוּ חֶסֶד, דְבִיָּה צְרִיךְ לְאִתְקַנָּא פְּרִסְיָא לְמֵאֲרִיָּה, בְּכַנְפֵי מַצוֹה, וַיֵּשֶׁב עָלָיו בְּאַמַּת, עֲשׂוֹר אַמַּת מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, מוֹרִיד הַטָּל לְאַנְהָרָא לְגַבֵּי ה"א.

[תיקוני זוהר - דף ו ע"ב]

דְאִיְהוּ כְּלִיל תְּלִית בְּרַכָּאן קְדָמָאִין דְצִלוֹתָא, וְתִלַּת בְּתְרָאִין, וְדָא עֲשֵׂר סְפִירוֹת בְּלִי מָה, דְאִינּוֹן לְקַבְּלֵייהוּ תְרִין שְׁמֵהּ יְהו"ה אַדְנִי, וְתַמְנֵיא אֲתוּוֹן, דְאִינּוֹן עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ (במדבר ז פז), וְדָא כ' מִן פְּתָר, עֲשָׂרָה מִן (דף ו ע"ב) שְׁכִינְתָא תְתָאָה אַדְנִי, מִתְתָּא לְעֵילָא מִן אַנִּי עַד אִי"ן, עֲשָׂרָה מְעִילָא לְתַתָּא מְעִמוּדָא דְאַמְצֵייתָא דְאִיְהוּ יְהו"ה, וּבִגִּין דָּא כ' כְּלִיל לּוֹן.

וּבִקְץ דְפּוֹרְקָנָא מְדִלְג עַל הַהָרִים (שיר ב ח), דָּא מ"ה, וְלִית הָרִים אֲלָא אֲבָהּן, דְאִינּוֹן מְרַכְּבֵיהֶּן, אוֹף הִכִּי מְקַפֵּץ עַל הַגְּבְעוֹת אַנּוֹן אֲמָהּן, אַהִי"ה אַדְנִי, בְּהַהוּא זְמַנָּא אִ"ז יִשִּׁיר מִשָּׁה וְכו' (שמות טו א), וְכֹלָא אֲתַקְשֵׁר וְאֲתַכְּלִיל בְּח"י עֲלָמִין, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי י ו) בְּרִכּוֹת לְרֵאשׁ צְדִיק.

וְאִית כְּבוֹד נְבִרָא פְּגוּוֹנָא דְכְּבוֹד נְאֲצֵל, מִסְטָרָא דְכְּבוֹד נְבִרָא אֲמִרִין יִשְׂרָאֵל לְגַבֵּי אָדוֹן עַל כָּלָא אִם כְּעַבְדִּים, וּמִסְטָרָא דְכְּבוֹד נְאֲצֵל אֲתִמַּר בְּהוֹן אִם כְּבָנִים, אִיְהוּ עֵלַת עַל כָּלָא לִית אֵל"ה עֲלֵיהֶּן, וְלֹא תַחֲוִיתִיהֶּן, וְלֹא לְאַרְבַּע סְטָרִין דְעֲלָמָא, אִיְהוּ מְמַלָּא כָּל עֲלָמִין.

וְאִיְהוּ אֲסַחֵר לְכָל סְטָרִין, דְלֹא מִתְפַּשְׁטִין יִתִּיר מְגַבּוּל דְשׁוּי לְכָל חַד, וּמְדָה דְשׁוּי לְכָל חַד, וְכִלְהוּ בְרִשׁוֹ דִּילֵיהֶּן בְּרִשׁוֹת הַיְחִיד.

אַדְנִי מְרַכְּבָה לְיְהו"ה, וּבָהּ אֲתַעֲטָף, וְאוֹף הִכִּי יְהו"ה אֲתַעֲטָף בְּאַהִי"ה לְמַבְרִי עֲלָמָא, אֲבָל שֵׁם יְהו"ה אִיְהוּ מְרַכְּבָה לְמֵאֲרִיָּה לְכַתֵּר עֲלָאָה, וּבִגִּין דָּא (ש"א ב ב) אִין קְדוּשׁ פִּיְהו"ה, עֵלַת עַל כָּלָא טְמִיר וּגְנִיז בְּכַתֵּר, וּמְנִיָּה אֲתַפְּשֵׁט נְהוּרִיָּה עַל יְהו"ה, דְאִיְהוּ י' חֲכָמָה, ה' בִּינָה, ו' כְּלִיל שִׁית סְפִירָן, ה' מְלָכוּת, וְהָאֵי אִיְהוּ אֲתַפְּשֵׁטוּתִיָּה מְעִילָא לְתַתָּא, וְאוֹף הִכִּי אֲתַפְּשֵׁט נְהוּרִיָּה עַל י' מִן אַדְנִי מִתְתָּא לְעֵילָא, עַד אִין סוּף, דְאֲתִרְמִיז בְּאַדְנִי אִי"ן, וּבִגִּין דָּא י' מִן יֵהוּדוֹנָה"י עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכֶּף, דָּא כ' מִן פְּתָר, וּמֵאֲרִי דְכָלָא לִית בֵּיה צִיּוֹר דְאוֹת וּנְקוּדָה, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מ יח כה) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי וְאַשׁוּהָ, וְאֵל מִי תְדַמְיוּן אֵל, וּמָה דְמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ.

אִיְהוּ צִיּוֹר בְּתִרִין אֲתוּוֹן תְרִין עֲלָמִין, בְּאֵת י' צִיּוֹר עֲלָמָא דְאֲתִי, וּבְאֵת ה' עֲלָמָא דִין, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם כו ד) כִּי בִי"ה יְהו"ה צוֹר עוֹלָמִים.

וּמְקוֹרֵינִי דְכָל שְׁמֵהּ אֵינֹנִי יוֹדֵד ה"י וי"ו ה"י, יְהוּ"ה, יוֹדֵד ה"א וַאֲזוֹ ה"א, יְהוּ"ה, כָּל יוֹדֵד אֵיהִי אַחְזִי יְהוּ"ה, כָּל א' אַחְזִי אֵהִי"ה לְעִילָא, אַדְנִי לְתַתָּא, הַכָּא שֵׁם יְהוּ"ה אֵיהוּ בְכַנְוִייהָ חַד, בְּגִין דְמַגִּיחָה אֲשַׁתְּכַח כְּנֻייהָ, אַבְל מְסַטְרָא דְעֵשֶׁר סְפִירָן דְבְרִיאתָהּ, לְאוֹ שֵׁם יְהוּ"ה וְכַנְוִייהָ חַד, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (שם מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְרִאתִיו וְכוּ', הָרִי סְפִירוֹת אֲתִקְרִיאוּ בְשֵׁם יְהוּ"ה, וּבְשֵׁם אַדְנִי, וְאַנּוּן דְאַדְנִי אֲתַבְרִיאוּ.

וּבְגִין דָּא אֵית שְׁמֵהּ דְמִיין לְחֻתְמָא דְמַלְכָא, דְבַהוּן אֲשַׁתְּמוּדְעֵי דִיוֹקְנָא דְמַלְכָא וּמְטְרוֹנִיתָא צִיּוֹרָא מְמִשׁ, וְאֵית שְׁמֵהּ דְאֵינֹנִי כְּגוּוֹנָא דְרְשִׁימוֹ דְצִיּוֹרָא דְחֻתְמָא בְשַׁעוֹתָהּ, וְהַכִּי דְחִילִין מִתְהוּא רְשִׁימוֹ כְּאִילוּ הוּא מַלְכָא מְמִשׁ, אַבְל אֲדוּן עַל כֹּלָּא לֵית לֵיהּ מְכַל אֲלִין צִיּוֹרִין כֹּלָּל, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (שם מ יח) וְאֵל מִי תִדְמִיוֹן אֲלִי וְכוּ'.

וּמְסַטְרָא דְצִיּוֹרִין דְשַׁעוֹתָהּ, חֲמָא יְחֻזְקָאֵל כָּל אֲלִין מְרֵאוֹת דְחֲמָא, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בְּהוּן (יְחֻזְקָאֵל א כו) וְדַמּוֹת כְּמַרְאֵה אָדָם, וְלֹא מְרֵאֵה אָדָם מְמִשׁ, כְּמַרְאֵה חֲשַׁמְ"ל וְלֹא חֲשַׁמְ"ל, כְּמַרְאֵה אֵשׁ בֵּית לָהּ סְבִיב, הוּא מְרֵאֵה דַמּוֹת כְּבוֹד יי', וְלֹא כְבוֹד יי' מְמִשׁ, אֲלֵא מְרֵאֵה צִיּוֹר דִּילֵיהּ.

פְּתַח וְאָמַר, יְחֻזְקָאֵל נְבִיאתָהּ, קוּם מְשִׁינְתָךְ לְגַלְתָּא הַכָּא מְרֵאוֹת דְאַתְגַּלְיִין לָךְ, דְכֻלְהוּ לְגַבְךָ בְּאַרְחַ סְתִים וּבְאַתְגַּלְיָא, בְּאַתְגַּלְיָא צִיּוֹרִין, אַבְל בְּסִתְיֵמוֹ דְעֵינִין דִּיוֹקְנָא דְמַלְכָא וּמְטְרוֹנִיתָא, כָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן הַהוּא דְלֵית לֵיהּ דִּיוֹקְנָא, דְבְּגִינֵיהּ אֲתַמַּר הָאִי קָרָא לְמָאן דְצִייר בֵּיהּ דִּיוֹקְנָא, (דְּבָרִים כו טו) אַרְוֵר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פְסָל וְכוּ', וְשֵׁם בְּסִתְרָה, בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאַפִּילוּ מְכַל מַה דְבַר נֶשׁ יְכִיל לְאַסְתְּפֵלָא בְּעֵינָא, וְאַפִּילוּ מְכַל דִּיוֹקְנִין דְאַחְזִי לְנְבִיאי.

[תיקוני זוהר - דף ז ע"א]

צִוֵּרֵת דִּיוֹקְנָא דְכֻלְיָא מְכַמָּה נְהוֹרִין, חַד וּמְמַעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רֵאשֵׁם א כְּמַרְאֵה אַבְן סְפִיר דַמּוֹת כְּסָא (יְחֻזְקָאֵל א כו), דָּא אַבְן סְפִיר דַמּוֹת כְּסָא, וְאֵיהוּ לְעִילָא כְּגוּוֹנָא דָּא [צִיּוֹר] וְתַחַת רַגְלֵיו כְּמַעֲשֶׂה לְבַנַּת (דף ז ע"א) הַסְפִיר (שְׁמוֹת כד י), כְּגוּוֹנָא דָּא א וְכֻלָּא א, נְקוּדָה דָּא הוּא כְּגוֹן חֲלָ"ם לְעִילָא כְּתַר עֲלִיוֹן, דְרַכִּיב עַל י"ה דְאֵינֹנִי חֲכָמָה וּבִינָה כְּחֻשְׁבֵּן חֲלָם, וְתַחַת רַגְלֵיו כְּמַעֲשֶׂה לְבַנַּת הַסְפִיר חִירָק, וְדָא מְלָכוֹת, וְהָאָרֶץ הַדּוּם רַגְלֵי, אֵיהִי תַחַת ו"ה, דְאֵיהוּ חֻשְׁבוֹן חֲרָ"ק, וְהַכִּי סְלִיק א יְהוּ"ה יוֹ"י.

וְעוֹד רַקִּיעַ דָּא עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְכֻלְיָל שֵׁם יְהוּ"ה, וְאֵיהוּ כֻלְיָל שֵׁם סְפִירָן בְּאַמְצַעִיתָא, דְעֵלִיהּ אֲתַמַּר (יְחֻזְקָאֵל א כב) נְטוּי עַל רֵאשִׁיהֶם מְלַמְעֵלָה, דְעֵלִיהּ אֲתַמַּר (תַּהֲלִים קד ב) נּוֹטָה שְׁמִים כְּרִיעֵתָהּ, כְּגוּוֹנָא דָּא [צִיּוֹר] בְּאַמְצַע א, נּוֹטָה שְׁמִים לְבִדֵּי (ישעיה מד כד), מָאן נּוֹטָה לֵיהּ, עֲלַת עַל כֹּלָּא לְבַדּוֹ, יְחִידָא בְּלֹא תַנְיִנָּא לְמַעְזוֹר לֵיהּ.

תַּנְיִנָּא (יְחֻזְקָאֵל א כו), וְעַל דַמּוֹת הַכְּסָא דַמּוֹת כְּמַרְאֵה אָדָם עֲלִיו מְלַמְעֵלָה דָּא אֵיהוּ יוֹד הָא וְאֹ הָא כֻלְיָל תַּשַּׁע נְקוּדִין, וְעֵשֶׂר מְכַנְיָתָא כֻלְיָלָא מְכַלְהוּ, וְכֻלָּא

א, דלית אדם בלא א, וכלא איהו עמוּדא דאמצעיִתא, איהו יהו"ה דכליל א, ואיהו שמא מפרש דכליל א לאחזאה דאם רץ לבך שוב לאחור.

תליתאה, כמראה אש בית לה סביב, ודא שכנינתא, דהכי אוקמוהו רבנן, דנשמתינ דומין קדם שכנינתא פנרות לפני האבוקה, ובגין דא כמראה אש בית לה (שם א כז), ואיהי בי פנישתא דלעילא, א"ש נג"ה, פי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים (ישעיה נז ז), ואיהי אש בית לה מסטרא דגבורה, דאיהי ב', יומא תניינא דאתברי ביה גיהנם, א' יומא קדמאה דאתברי ביה גן עדן, ודא חסד, עמוּדא דאמצעיִתא כמראה אדם כליל תרויהו, וא"ו לימינא אח"ד, ל"ב לשמאלא יו"ד ה"א ה"א.

ממראה מתניו ולמעלה, וממראה מתניו ולמטה, אינון תרין שוקין, תרין גביאי קשוט, ואינון רביעאה וחמשאה לחסד, דמתמן בנינא דעלמא, הדא הוא דכתיב (תהלים פט ג) עולם חסד יבנה, ה' עלאה אתפשטת עד הוד, חמשין תרעין, ובגין דא קא רמיז עלה, ראיתי כמראה אש בית לה, ובה שית מראות.

שביעאה, (יחזקאל א כח) כמראה הקשת, הקשת דא צדיק יסוד עלמא, כמראה דילה לתתא מטטרוין, דא חזא יחזקאל, דאיהו כליל כל מראות.

חיזו תמינאה, כן מראה הנגה סביב, דא שכנינתא תתאה, דאתמר בה (ירמיהו לא כא) נקבה תסובב גבר, ובגין דא כן מראה הנגה סביב, אש נגה.

תשיעאה, הוא מראה דמות כבוד יהו"ה, חכמה עלאה, דמות דילה חזא יחזקאל לתתא, ולא חכמה.

וכד מטא לדמות פתר דאיהו דרגא עשיראה, חזי מה כתיב ביה, ואראה ואפול על פני, דלא יכיל למסבל, ואם מראות דלתתא הכי, כל שפן וכל שפן מראות עלאין דספירות דבריאה, כל שפן וכל שפן מראות דאצילות.

וברזא דאת א תשפח חל"ם חיר"ק שורק פגוונא דא ו ואיהו גלגל דאתהפך לשית סטרין לעילא ולתתא ולארבע סטרין, אתהפך לימינא וסהיד על עלת על כלא דלית אל"ה אחרא לימינא דעלמא, אתהפך לשמאלא וסהיד עליה, והכי לכל סטרא סהיד על יחודיה, דלית אל"ה אחרא עילא ותתא ולארבע סטרין, האי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין כדי שתמליכהו על השמים ועל הארץ ועל ארבע רוחות העולם.

[תיקוני זוהר - דף ז ע"ב]

ו' כליל תלת נקודין, עילא ותתא ואמצעיִתא, דסהדין, ותלת סהדין תחותיהו לתתא, על עלת על כלא דאיהו ראשון ואחרון ומבלעדיו אין אלהים, דאיהו כליל שית נקודין כחושבן ו', דסהדין על עלת על כלא, דלית אל"ה אחרא לשית סטרין אלא הוא, הא תשע נקודין דכלילן באת ו' מן א, ואת א' ביה אשתלימו לעשר, וביה פלהו אזלין לאתר חד, הא הכא רזא דבניינא דיחזקאל (דף ז ע"ב) ברזא דנקודין.

ועוד רזא נקודי צריך לאחזרא עלייהו, פתח בחושבן אותיותיו איהו יו"ד, וכתוב (תהלים קמה טז) פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון, ואוקמוהו אל תקרי ידך אלא יודי"ך, ואינן י"י מן יאהדונה", ובאן אתר מתפתחין ברקיעא דאיהו פתח, ואיהו מפתח כליל אהדונה"ה שית אתון באמצע י"י, ותרין יודין עם רקיע דאיהו ו' סליק לחושבן יהו"ה.

קמין רקיע וניצוץ, אינן י"ו, איהו קומץ כל נקודין, דאינן שית סרי כחושבן שית סרי אנפין דחיון, ובגין דא איהו קומץ כל נקודין, צר"י איהו חושבן ו' ו', ותחות צדיק תרין ניצוצין דאינן י' י', את שני המאורות הגדולים, ואינן ו' ו' י' סלקין ל"ב, ואינן ל"ב נתיבות פליאות חכמה, ונקודה תחות ר' מן צר"י דאיהו י' עשר ספירות, הרי מ"ב, ובגין דא צר"י, ביה צייר עלמין, וייצר תמן צר"י, ביה צייר אדם, הרי רזא דנקוד צרי מ"ב, ותלת אתון הרי מ"ה, כחושבן אד"ם.

שבא אוף הכי (בראשית א טז) את המאור הגדול לממשלת היום, ואת המאור הקטן וגו', וביה רזא מ"ב, וביה רזא דאדם, כגוונא דא, חושבן שבא ו', ותלת ניצוצות ורקיע י' י' ו' דחושבנהון ל"ו, הרי מ"ב, ותלת אתון שב"א הרי מ"ה, ורזא דמלה (שמות ג יג) ואמרו לי מה שמו מ"ה אומר אליהם, ונקוד שב"א נקוד בשם יהו"ה באורייתא.

סגול ח"י חשבניה, ואיהו ו' ו' ו' מן ו' יסע ו' יבא ו' יט, ותלת נקודין י' י' י' איהו ח"ם, וארבע אתון מן סגול"ל איהו חמ"ד, ותיבה הא אינן חמ"ה, פני משה כפני חמה.

חלם חסר ו' חושבניה י"ה, ותלת ניצוצות י' י' י' הא אינן מ"ה, שמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ועם תלת אתון ותיבה הא איהו מ"ט, כחושבן מ"ט אתון דשמע ישראל וכו' (דברים ו ד), ברנך שם כבוד וכו', ואוקמוהו רבנן דמתניתין, חמשים שערי בינה נבראו בעולם ונתנו למשה, חוץ מאחד, שנאמר (תהלים ח ו) ותחסרהו מעט מאלהי"ם, ולתתא במלאכים אינן מ"ט פנים טהור מן מטטרו"ן, דאיהו חל"ם במלאכים.

חירק עם חושבן אתון איהו א"ם, חרק חושבניה ו"ה, ותלת ניצוצות י' י' י' תלתין, הא איהו א"ם.

שרק איהו חושבן אתווי ו', וחמש ניצוצות חמשים, הא נ"ו, תלת אתון ותיבה הא אנון ס', סוד יהו"ה ליראיו, וביה (ירמיה לא ו) ר' נה' ליצק ב ש' מחה נוטריקון שור"ק.

דכל נקודי מחכמה עלאה מתפשטאן, תשעה עד מלכות, וטעמי מפתר עד מלכות, ושור"ק צדיק יסוד עלמא, ביה סוד שורק תניינא בתוספת ו' מ"ב.

ועוד קמ"ץ, אוקמוהו מארי דקדוק דאיהו תנועה גדולה, בגין דאיהו קדמא דכלהו נקודין דספיראן, אף על גב דכלהו שמהן קדישין אתעבידו דא פסא לדא, כגון ברא דצריך למפלח לאבוי ולאמיה, ולמעבד לגרמיה לגבייהו כעבד, ושמש, וכרסייא, ומצב תחותייהו, הכי אינן ספירן דא לדא, ובגין דא אית נקודה מלכא,

ואית נקודה עבדא לגביה, פגון שב"א דאיהו עבד לקמ"ץ, ורץ בשליחותיה ומזבזב אחריו, אבל באתריה מלפא איהו.

ורזא דקמ"ץ, חושבן קמץ י"ד, ותלת ניצוצי ורקיע נ', מ' דאיהו מלך, אנון רמיזין ארבע יודין מן יו"ד ה"י וי"ו ה"י, ולאו למגנא אתמר ביה מלך, דאיהו מלך גדול על כל מלכין.

[תקוני זוהר - דף ה ע"א]

פת"ח איהו מ"ב, חושבן פתח איהו כ', וניצוץ ותריין רקיעי וו"י, הא מ"ב, (תהלים צא יד) פ"י ב"י חשק ואפליטהו, פתחו לי שערי צדק אבא בם וכו', ב"ם ארבעים ותריין, פי בי חשק ואפליטהו, חשק חירק שבא קמץ מן אבגיתץ, קמץ קומץ (דף ה ע"א) סתים באת יו"ד, פת"ח אתפתח ביה בחמש אצבעאן דאינון ה', וכמה רזין בנקודי, והאי איהו אבא בם אודה י"ה, ופתח עליה אתמר (תהלים קיח יט) פתחו לי וכו', זה השער ליהו"ה.

מלאכין אית דמשמשין לאלין נקודין, ואינון אתוון, דאינון פסוסוון לנקודי, וטעמי מנהיגי לון, ואינון תנועות לגבייהו, פגון על פי יהו"ה יחנו, ועל פי יהו"ה יסעו (במדבר ט כ), ואינון נקודין לגבי טעמי, פקאנא בתר רעין דאנהיגין לון לכל סטרא, לסלקא ולנחתא עילא ותתא, ולאנהגא לון לכל סטרא לימינא ושמאלא לקמא ולאחורא.

וטעמי אינון נשמתין, ונקודין רוחין, ואתוון נפשין, אלין מתנהגין בתר אלין, ואלין בתר אלין, אתוון מתנהגי בתר נקודי, ונקודי בתר טעמי, פי גבוה מעל גבוה שומר (קהלת ה ז), ועוד אתוון אנון אש, נקודי רוח, אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו (יחזקאל א יב), ואנון כמבועי מיא, דאתמר עליהו (תהלים קד י) המשלח מעינים בנחלים, ישקו כל חיתו שדי וגו', אלין אתוון.

ואית דשוי לון לאתוון, מים אש רוח ועפר ארבע רגלין דכרסיא, נקודי אדם לשבת על הכסא, מסטרא דאבא יודיין לעילא, מסטרא דברתא יודיין לתתא, מסטרא דבן ווי"ן לעילא, פגוונא דא וו"י, מסטרא דאבא ווי"ן לתתא, פגוונא דא יו"ו, ההי"ן דאימא פגוונא דא הה"ו הה"י, ההי"ן דברתא פגוונא דא יה"ה וה"ה, והכי בכל הויה והויה.

ועוד מאן דאוליה אלין הויין, צריך לאולפא לון למבני בהון בנינא לקודשא בריך הוא, דאתמר ביה (מלכים א יח ל) וירפא את מזבח יהו"ה ההרוס, ורזא דמלה דיכלין למחרס באתווי דשמיה, הדא הוא דכתיב (שמות יט כא) פן יחרסו אל יהו"ה, ובגין דא דיהרסו לון בחובייהו, צריך למבני לון בצלותהון.

דאת י' איהי אבן יסודא דבנינא, י"י מן י"ה, מן י"ו, מן וי"י, בהון אבנים שלמות תבנה את מזבח יהו"ה אלהיך (דברים כז ו) דא ה', ו' דא קורה, ועמודא, לסמוך עלה בית, ובגין דא חבורא דתלת אתוון בית, ב' בנינא, י' יסוד בנינא, ת' תפארת, ואנון ב' מלכות, י' יסוד ספירה תשיעאה, דאיהו סומך גאולה לתפלה, וביה סומך יהו"ה לכל הנופלים (תהלים קמה יד), ת' תפארת, דאתמר ביה (ישעי, מד

כְּרִיסְיָן, וְתַמָּן קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ כְּשִׁמְשָׁא (דף ט ע"א) וְסִיְהָרָא, וְעַל שְׁמִיּהוּ
אֲתַקְרִי כִּי שְׁמֵשׁ וּמַגֵּן יְהוּ"ה אֱלֹהִי"ם (תהלים פד יב), וּבְהֵהוּא זְמַנָּא יִתְקַיִים בֵּיה, לֹא
יבא עוֹד שְׁמֵשׁ וִירְחָךְ לֹא יֵאָסֶף (ישעיה ס כ).

וְהִכִּי צָרִיךְ לְאֶעְבְּרָא לִיה מְשִׁמְאֵלָא דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהִי גְבוּרָה, דְמִתַּמָּן
מְצַפּוֹן תַּפְתַּח הָרַעָה (ירמיה יד א), וְתַמָּן יִיתִי לְמַתְבַּע חוּבִין, מְאֲלִין דְאֲתַמַּר בְּהוֹן בְּנִים
אֲתֵם לִיהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם (דברים יד א).

מִתַּמָּן וְאִילָךְ אֲנוּן שָׂרִים, וְעַבְדִּים, מְסִטְרָא דְחִיוּן דְכְרִסְיָא שָׂרִים וּמְמַנָּן, מְסִטְרָא
דְכַכְבִּיָּא דְנִהְרִין בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא עַבְדִּין, וְהֵאֵי אִיהוּ אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים, וְהֵאֵי
אִיהוּ דְצָרִיךְ לְאַנְפָּא לִיה חֲרַבָּא לְשִׁית סְטְרִין, דְאֲנוּן שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, שְׁמֵשׁא וְסִיְהָרָא,
כְּפָא דִין וְכְפָא רַחֲמִים, לְאֶעְבְּרָא סְמַ"ל וְנַח"שׁ מְנִיָּהוּ, דְמְסִטְרָא דְלֵהוֹן שְׁלִיט
סְמַ"ל וּבֵת זִוְגוּ.

וְצָרִיךְ לְקַשְׂרָא לִיה בְּרַצוּעִין דְתַפְלִין, תְּרִין בְּתִרִין קַרְנוֹי, וְחַד בְּדְרוּעָא, וּלְבַתֵּר
יִשְׁחוּט לִיה בְּקַרְיָאֵת שְׁמַע, בְּגִין דְלֹא יִתְקַרֵּיב לְסִטְרָא דְגְבוּרָה, אֲבָל מְסִטְרָא דְסַפִּירָן
וְהוּוִית דְלֵהוֹן, אֲתַמַּר לֹא יִגְוֹרֶךְ רַע (תהלים ה ה), וְהַזֵּר הַקָּרֵב יוֹמֵת (במדבר א נב).

וְעוֹד ה' דִּיד כְּהָה, דְאִיהִי יוֹנָה קְדִישָׁא, מְצַפְצָפָאן לָהּ בְּנֵהָא בְּכֶמָה צְפֻצּוּפִין
דְזִמְרֹת שִׁירֹת וְתוֹשְׁבַחֹת וְהוֹדָאוֹת, עַד דְנַחְתִּין לָהּ לְגַבְיִיהוּ, הָא נַחְתִּין לָהּ לְגַבְיִיהוּ
קְשָׁרִין לָהּ בְּרַצוּעָה, דְאִיהִי ו' שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וְהֵינּוּ רְזָא וְהִיָּה לְאוֹת עַל יְדֵכָה
(שמות יג ט), קְשׁוּרָא דְתִרְוּיָהוּ דָא י', וְדָא יְחוּד, וּבְגִין דָּא בְּקְשׁוּרָא דְתִרְוּיָהוּ, מְאֵן
דְשַׁח שִׁיחָה בִּינְיָהוּ, דְאִיהִי שִׁיחַת חוּלִין, עֲבִירָה הִיא בִּידוּ, דְעַבְד בַּהּ פְּרוּדָא בִּין ו' ה'
דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וּמְלֻכוּתִיהָ.

תַּפְלִין דְרִישִׁיָּה דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ ו', אִיהִי ה' עֲלָאָה, אִימָא עֲלָאָה,
עֲטָרַת תַּפְאָרַת, עֲלָה אֲתַמַּר פְּאָרְךְ חֲבוּשׁ עֲלִיךְ (יחזקאל כד יז), אֲלוֹ תַפְלִין שְׁפִרָאֵשׁ,
וְהֵאֵי אִיהוּ רְזָא הוּי"ה, דְאֲתַמַּר בֵּיה תְּנֵה יְד יְהוּ"ה הוּי"ה וְכו' (שמות ט ג), וּבְגִין דָּא
אוּקְמוּהָ מְאֵרִי דְתַלְמוּדָא יְרוּשְׁלָמִי, הוּוִית בְּאַמְצַע.

יְד יְהוּ"ה מִימִינָא, דְאֲתַמַּר בַּהּ וִירָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה (שם יד לא) מְסִטְרָא
דְחֶסֶד, יְד רְמָה מְסִטְרָא דְתַפְאָרַת, דְאֲתַמַּר בַּהּ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצֵאִים בְּיַד רְמָה, יְד
חֲזֻקָה בְּאַמְצְעִיתָא דְאִיהִי יְד יְהוּ"ה הוּי"ה, לְמַהוּי רַחֲמֵי מְכַל סְטְרָא, דִּינָא כְּבוּשׁ
בְּאַמְצְעִיתָא, יְד רְמָה עֲלָה אֲתַמַּר וְהִי"ה יְהוּ"ה לְמַלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ (זכרי, יד ט),
וְתַלַּת זְמַנִּין י"ד אֲנוּן מ"ב אֲזַכְרוֹת דְתַפְלִין דִּיד וְתַפְלִין דְרִישָׁא.

י"ד שְׁכִינְתָא תַתָּאָה אִיהִי הַיָּד הַגְּדוֹלָה מִימִינָא דְחֶסֶד, דְתַמָּן חֲכָמָה, יְד הַחֲזֻקָה
מְסִטְרָא דְגְבוּרָה, דְתַמָּן בִּינָה, יְד רְמָה מְסִטְרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, מְעוּטָר בְּכַתֵּר
עַל רִישִׁיָּה, תַפְלִי דְמְאֵרִי עֲלָמָא.

שִׁין שֶׁל תַּפְלִין הִלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינֵי, שׁ דְתַלַּת רְאִשִׁין, שִׁי דְאַרְבַּע רְאִשִׁין, לְקַבֵּל
שְׁבַע הַנְּעֻרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתַת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ (אסתר ב ט), וְאִינּוֹן בְּשַׁחַר שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ
וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְב שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וְשְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וּלְקַבֵּל אֶלֶין שְׁבַעָה, אִית
שְׁבַעָה רוּאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רְאִשׁוֹנָה בְּמַלְכוּת.

וּתְפַאֲרַת אִיהוּ כְבוֹשׁ בְּאֵת יו"ד, עִם ה' תְּתַאֲהוּ, וּנְפִשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ, וְאִיהוּ חְבוֹשׁ עִם אֵת י' מִסְטֵרָא דְה' עֲלָאָה, וּבְגִין דָּא אֵין חְבוֹשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאִסוּרִין, דְּאִיהוּ בְּגִלוּת עִם יִשְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (ישעיה סג ט) בְּכָל צָרְתֶם לֹו צָר בּוֹ, לֹא צָר בָּא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְאִיהוּ עִם יִשְׂרָאֵל לֹא צָר וּדְאִי, וְלִית צָר אֶלְא יְצַר תְּרַע, דְּהוּר הַקָּרֵב יוֹמַת (במדבר א נב).

[תיקוני זוהר - דף ט ע"ב]

וְרִזָּא דְמַלְאָה פִּי בִי חֲשֵׁק וְאֶפְלִטְהוּ (תהלים צא יד), פִּי בִי בְּגִימְטֵרִיא מ"ב אֲזַכְרוֹת דְתַפְלִי, אֲשַׁגְּבֵהוּ פִּי יַדַּע שְׁמִי, יִקְרָאֲנִי בְּקִרְיַאת שְׁמַע, וְאֶעֱנֵהוּ, הִדָּא הוּא דְכְתִיב אֹז תִּקְרָא וַיְהוֹ"ה יַעֲנֵה (ישעי, נח ט), יְהו"ה בְּאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִי דְרִישָׁא, דְאֵינֹן אַרְבַּע אֲתוּן אַהֲי"ה, וַיְהוֹ"ה יַעֲנֵה, יְהו"ה בְּאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דִּיד, דְאֵינֹן אַדְנִי, וְאִי תִימָא לֹאוּ אֵינֹן בִּיד אֶלְא בֵּית אֶחָד חֲמִשָּׁאָה, יַד כְּהָה, הִכִּי הוּא וּדְאִי דְאִיהִי חֲמִשָּׁאָה (דף ט ע"ב) וְאִיהִי רְבִיעָאָה, רְבִיעָאָה לִיהו"ו יַד כְּהָה, יְהו"ו אִיהוּ אַהֲי"ה, וְסָלִיק לְחֻשְׁבֵּן כ"א, וְאַרְבַּע אֲתוּן בְּכָלֵל כ"ה, ה' מִן יְהו"ה רְבִיעָאָה לִיהו"ו, וְחֲמִשָּׁאָה לְאַהֲי"ה, דְאִיהוּ אַרְבַּע בְּתֵי, וְאִיהוּ בֵּית חֲמִשָּׁאָה.

וְעוֹד אַהֲי"ה אַדְנִי סָלְקִי לְחֻשְׁבֵּן אֱלֹהִי"ם, דְאִיהוּ כְּלָלָא דְחֲמִשָּׁה בְּתֵי תַפְלִי, יְהו"ה אַרְבַּע פְּרֻשְׁיִין, י' קַדְשׁ לִי (שמות יג ב) וְדָא חֲכֻמָּה, ה' וְהִיָּה פִּי יְבִיאָךְ (שם יא) וְדָא בִינָה, וְאֵינֹן לִימִינָא וְשְׂמָאלָא, דְאֵינֹן חֲסֵד גְּבוּרָה, ו' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל (דברים ו ד) תְּפַאֲרַת, כְּלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, ה' וְהִיָּה אִם שְׁמַע (שם יא יג) מְלָכוֹת, שְׂכִינְתָא תְּתַאֲהוּ.

תְּלַת רְצוּעִין נְצַח וְהוּד וַיְסוּד, יְסוּד רְצוּעָה דְקִשִּׁיר וְאִו עִם ה', פִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי (דה"א כט יא), דְאֶחָד בְּשָׂמִיא וּבְאַרְעָא, תְּרִין רְצוּעִין נְצַח וְהוּד, דְאֶחָדִין בְּה' עֲלָאָה, וְהַקְרָנִים גְּבוּהִים, וְהָאֲחַת גְּבוּהָ מִן הַשְּׁנַיִת (דניאל ח ט), אוּף הִכִּי תְרִין רְצוּעִין חַד אַרוּכָה וְחַד קְצָרָה, קְצָרָה עַד הַחֹזָה, אַרוּכָה עַד טְבוּרָא.

וְאֶתְפִּשְׁטוּתָא דְה' עֲלָאָה עַד הוּד בְּאֵת י' אִיהוּ, דְאִיהוּ קִשִּׁיר שֶׁל תַּפְלִין דְרִישָׁא, דְאִיהִי ה' עֲלָאָה, סָלִיקַת לְחֲמִשִּׁין, חֲמִשׁ זְמַנִּין עֲשָׂר בְּאֵת י', וְהֵינֹן ה' י' מִן אֱלֹהִי"ם, חֲמִשׁ זְמַנִּין ה' בְּאֵת י' חֲמִשִּׁין, בְּחֲמִשׁ סְפִירֹן, יְסוּד כָּל נְטִיל לֹון כְּלָהוּ, וַיְרִית לֹון לְכָלָה וְהֵינֹן כָּל כָּלָה.

בְּאֵת ה' תְּתַאֲהוּ קֶרֶן אַחַת, וְרִזָּא דְמַלְאָה אוּקְמוּהוּ רַבְּנִין, שׁוּר שְׁהַקְרִיב אָדָם הָרִאשׁוֹן קֶרֶן אַחַת הָיְתָה לוֹ בְּמִצְחוֹ, שְׁנַאֲמַר (תהלים סט לב) מִשׁוּר פֶּר מִקְרֵן מִפְרִיס, מִקְרֵן חֲסֵר יו"ד כְּתִיב, וְדָא רְצוּעָה דִּיד דְתַפְלִי דְמֵאֲרִי עֲלָמָא.

כ' כְּתַר דְמֵאֲרִי עֲלָמָא, אִיהוּ שְׁמִיָּה תַפְלִין דְשׁוּי, אֲבָל כְּתַר תַּפְלִין עֲלִיָּה, וְרִזָּא דְמַלְאָה אֵין קְדוּשׁ פִּיהו"ה פִּי אֵין בְּלִתָּךְ (שמואל א ב ב), לִית פְּקוּדָא דְלֹא אֲתַפְלִילֵן בֵּיה עֲשָׂר סְפִירֵן.

וְעִיקַר דְתַפְלִין מְשֻׁמָּאלָא, וּבְגִין כְּךָ נִשְׁבַּע יְהו"ה בִּימִינוֹ (ישעיה סב ד) זֹו תוֹרָה, וּבְזוּרְעַ עֵזֶל אֵלוּ תַפְלִין, וּמִסְטֵרָא דְשְׂמָאלָא ה' תַּפְלִין עַל ו', אִימָא עַל בְּרָה, בְּגִין דְבָה אֲתַבְּנִי, הִדָּא הוּא דְכְתִיב כּוֹנֵן שְׁמַיִם בְּתַבּוּנָה (משלי ג ב). י' אֲבָא, תַּפְלִין עַל

בְּרַתָּא ה', דְּבִיָּה אֲתַבְּנִיָּאת, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב יְהו"ה בְּחַכְמָה יֶסֶד אָרֶץ, וְדָא הוּא הוּי"ה, וְדָא הוּא רְזָא אַרְבַּע מִשְׁמֵרוֹת הוּיָה לִילָה.

וְאִית דְּאִמַר הוּיָה בְּאֲמָצֵע, כְּגוֹנוֹנָא דָא יְהו"ו, י' קִדְשׁ לִי, ה' ה' וְהִיָּה כִּי יִבְיָאָךְ וְהִיָּה אִם שָׁמַע, ו' שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, הוּי"ה ו' י' בְּאֲמָצֵעִיתָא, יְהו"ו ה' ה' בְּאֲמָצֵעִיתָא. וּבְצִרוּף דִּי"ב הוּיָה, אֲשֶׁתְּמוֹדְעוּ כְּלָהוּ, וְאֵלִין אֵינּוֹן יְהו"ה יְהו"ו יוה"ה, דְּרַמְיָי בְּשֵׁם יו"ד ה"י וי"ו ה"י, הָאִי שְׁמָא מְקוֹרָא דְאַתּוּן, וּמְקוֹרָא דְלָהוֹן בְּקִרְאֵי בְּנִקּוּדֵי יְהו"ה יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ (תהלים צו יא), מְקוֹרָא דְנִקּוּדֵי מִן יְהו"ו (ירמיה ט כג) יִתְהַלֵּל הַמֶּתְהַלֵּל הַשָּׁכֵל וְיִדּוּעַ, יוה"ה (שמות כו יט כ) יְדוּתֵי וְלִצְלַע הַמִּשְׁכָּן הַשְּׁנִית.

תְּלַת ווּי"ן בְּהָאִי שְׁמָא יו"ד ה"י וי"ו ה"י, וְהִיָּה וְהו"י וְהו"ה, וּנְקוּדֵין דְלָהוֹן וְיִרְאוּ אוֹתָהּ שְׂרֵי פִרְעָה (בראשית יב טו) וְהִיָּתָה, וְהו"י וְדָבַשׁ הַיּוֹם הַזֶּה יְהו"ה (דברים כו טו), וְיְהו"ה וְיִרְא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי (בראשית נ טו). הוה"י הו"ה הַחֵי"ו מְקוֹרָא דְלָהוֹן, הוה"י וְכָל זֶה אֵינּוֹן שׁוּהָ לִי (אסתר ה יג), הַחֵי"ה הַמֵּר יְמִירְנוּ וְהִיָּה הוּא (ויקרא כו לג), הַחֵי"ן עִירָה וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֲתָנוּ (בראשית מט יא), הַחֵי"ו הוּי"ה הַחֵי"י, הַחֵי"ן לִיְהו"ה אֲתֵי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוֹ (תהלים לד ד), הוּי"ה הַנְּהָ יְד יְהו"ה הוּיָה (שמות ט ג), הַחֵי"י (דברים ו כה) וְצִדְקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי.

[תיקוני זוהר - דף י ע"א]

וְכָל קִרְאֵין דְקָא אֲתֵיין הוּיָין אֵלִין בְּרֵאשֵׁי אֲתוּן, אוּ בְּסוֹפֵי אֲתוּן, בֵּין מִן הַתּוֹרָה בֵּין מִן הַנְּבִיאִים בֵּין מִן הַפְּתוּבִים, יְכִיל לְנִקְדָא לֹון בְּנִקּוּדֵיהוּ, אוּף הָכִי כָּל הוּיָין דְקָא אֲתֵיין מִתְּלַת אֲתוּן, נְקוּדָה דְלָהוֹן בְּקִרְאֵין, כְּגוֹן יְהוּ מְקוֹרָא דִילִיָּה כִּי יְהו"ה יְהו"ה בְּכִסְלֹף (משלי ג כו), וְאִית דְּנִקִּיד לֹון מְרֵאשֵׁי תִיבִין לְהוּיָה דְבְּסוֹפֵי תִיבִין, וְאִם הוּיָה בְּרֵאשֵׁי תִיבֹות נְקוּדָא דִילִיָּה בְּסוֹפֵי תִיבִין. וְאִית נְקוּדָה בְּרֵזָא אַחְרָא (דף י ע"א) כְּגוֹנוֹנָא דָא, יְהו"ה מְלֹךְ יְהו"ה מְלֹךְ יְהו"ה יְמֹלֵךְ, שְׁמַתָּן לְעִילָא, נְקוּדָאן דְלָהוֹן כְּתִיבִין דְתַחֲוִתִיָּהוּ.

אַרְבַּע שְׁמַתָּן תְּלִיין מְכָל שְׁמָא וְשְׁמָא, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר וְקָרָא זֶה (ישעיהו ו ב) לְקַבֵּל י"ב אַנְפִּין דְתְּלַת חִיוּן, אֶל זֶה י"ב גְּדַפִּין דְתְּלַת חִיוּן, וְעַל כְּלָהוּ פְּנֵי אָדָם, וְתַפְלִין הוּא פְּנֵי אָדָם, צִיצִית פְּנֵי חִיוּן וְגִדְפֵי חִיוּן, וְאוּקְמוּהוּ רַבְּנָן שֵׁם בֶּן י"ב כָּל הַיּוֹדְעוּ וְהַזְהִיר בּוֹ כָּל תְּפִלוֹתָיו מִתְּקַבְּלוֹת, וּמְקוּרוֹ יו"ד ה"י וְא"ו ה"י, כָּל י' אִיהוּ אַנְפּוּי יְהו"ה, א' וְדַמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם (יחזקאל א ט), הָכָא בְּהָאִי שְׁמָא רְזָא דְתַפְלִין וְצִיצִית.

תָּא חֲזִי כָּל הוּיָה דְאִיהִי ה' עַל י' ה' עַל ו' נּוֹקְבָא, כָּל הוּיָה דְתֵרִין הַחִין כְּחָדָא בְּאֲמָצֵע אֵינּוֹן אַחִיוֹת, כְּגוֹנוֹנָא דָא יְהו"ו, כָּל הוּיָה י' ו' כְּחָדָא בְּאֲמָצֵע הוּי"ה (נ"א הוּי"ה) אֵינּוֹן אַחִים, (דברים כה ה) כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו, תֵּרִין הַחִין כְּחָדָא, וְתַלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶן (רות א יט), י' ו' רְחוּקִים דָּא מִן דָּא אוּ קְרוּבִים דָּא מִן דָּא, עֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (ישעיה נז ט) שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוּב וְגו', דְהֵינּוּ קָרְבָן עוֹלָה וְיִוֵּרֵד יְהו"ו, ה' דְאִיהִי אִימָא עוֹלָה, סְלִיקָא לְגַבֵּי י' הִיא הָעוֹלָה, ה' דְאִיהִי בְּרַתָּא נְחִיתָת לְגַבֵּי ו',

וירד מעשות החטאת (ויקרא ט כב), על פן יעזב איש את אביו ואת אמו וגו' (בראשית ב כד), והאי איהו קרבן עולה ויורד, חמש אשות סלקין, וחמש נחתין.

לית הויה דלא אחזי על רזא עלאה, הוה"י פד נוקבין שלטין על דכורין, דינא אחזי בעלמא ומיתה ועוני, ודא הוא רזא דהפך משה שמייה וקטל למצרי, דאתמר ביה ואמרו לי מה שמו מה (שמות ג יג), ומשה הפך ליה פגוונא דא מה שמו מה לי הוה"י, ונקודה הוה"י, מצרי דמזלזל בשמייה ואמר מה שמו, מה יכיל למעבד לי, לקטיל ליה ביה, ואם אתוון בסופי תיבות נקודין אנון מראשי תיבין:

תקונא ה', בראשית ב"ת ראש"י, אלה ראשי בית אבותם (שמות ו יד), בת עלה אוקמוהו מארי מתניתין, בת בתחלה סימן יפה לבנים, ואיהי י' מן אדנ"י, מרגלית יקרא פלילא מפל גוונין, דאת י' מן יהו"ה לא תפיס ביה גוון פלל, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג ו) אני יהו"ה לא שניתי, לא ישתני בשום גוון פלל, אלא נהיר מלגאו דגוונין, דשם יהו"ה כנשמתא בגופא דאיניש, או כשרגא בהיכלא.

ואת י' מן אדנ"י איהו ספיר, נטיל גוון תכלת ואוכם מסטרא דדינא, ונהיר ביה נהורא חורא מסטרא דרחמי, ואיהו את י' מן אדנ"י, אודם מסטרא דגבורה, פטדה מסטרא דימינא, ברקת מסטרא דעמודא דאמצעיתא, איהי אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, פלילן מי"ב גוונין, וכלהו משולשין באבהן, משולשין בכהנים לויים וישראלים, קדושה לך ישלשו.

כל אבן דגוון דילה חיוור נטילת חסד, ואיהי סגולה דיליה רחימו, ורזא דמלה ואהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד (ירמיהו לא ב), אבנא סומקא נטילת מן גבורה, וסגולה דילה למהוי אימתו מוטלת על בריין דעלמא, אבנא פלילא מתרין גוונין חוור וסומק איהי מעמודא דאמצעיתא, ירוק פוהב מסטרא דאימא עלאה, דאיהי תשובה, קו ירוק דאסחר כל עלמא.

ואית גוון פשוט כפול משולש מרובע, עד דסליק לעשרה גוונין, דנהירין בהון י' אתוון, דאינון י' י"ה יה"ו יהו"ה, וסלקין אלין י' לע"ב נהורין, דנהירין בע"ב גוונין.

חש"ק חל"ם שב"א קמ"ץ, אינון נקוד צבאו"ת, נצח והוד יסוד, וכלהו נהירין באבנא יקרא מלכות, פלילא מפל סגולות, שב"א גוון סומק דגבורה דנטיל מניה הוד, קמ"ץ גוון חוור, ולא צריך לארכא בהון דהא אתמרו לעילא.

[תיקוני זוהר - דף י ע"ב]

ועוד תקונא ו' והמשפילים יזהירו (דניאל יב ג) אלין אינון דידיעין רזא בפקודא תנינא במלת בראשית, דאיהי אהב"ה, דאיהי (דף י ע"ב) לחשבן ועיר בראשית, במתקלא חדא סלקין, ודא אהבת חסד, דאיהי ע"ב בחושבן, לקבל שמא מפרש ויסע ויבא ויט, דביה וא"ו בחושבן אח"ד, דהיינו מאמר אחד דאיהו בראשית, דאוקמוה עליה והלא במאמר אחד יכול להבראות, והאי איהו רחימוי דמאריה, מאן דמסר נפשיה באחד, ברחימוי דמאריה, ובגין דא ואהבת את יהו"ה אלהי"ך (דברים ו ה), אפילו נוטל את נפשו, דאם חביב עליה נפשיה מגופא לכה נאמר ובכל

נפשה, ואם חביב עליה גופיה מממוניה לכך נאמר בכל לבבה, ואם חביב עליה ממונא מגופא לכך נאמר בכל מאדה, במה דחביב עלך מסור ליה ברחימו דמארך בעת צרה.

ודא איהו נסיון דעתידין ישראל לאתנסאה בשבעין שנין דגלות בתראה, דעני חשוב כמת, וכאלו נטלין נפשיה, גופא ונפשא וממונא פלהו שקולין, במה דחביב עליה מסור ליה ברחימו דמאריה, ובההוא זמנא אתקשר במלת אהב"ה דאיהי בראשי"ת, וכאלו ביה ברא עלמא, ומאן דלא מסר נפשיה או גופיה או ממוניה ברחימו דמאריה בשעת השמד, כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, ומאן דמסר נפשיה וגופיה וממוניה בשעת השמד ברחימו דמאריה, דא אתקרי רחימא דמאריה ודאי, ובההוא עלמא לית לעילא מיניה. ובגין דא קרא סמיך ליה והארץ היתה תהו ובהו (בראשית א ב).

ואהבת יהו"ה איהי מלכות, כלילא מפל ספירן, ואיהי פקודא דקודשא בריך הוא בכל תרי"ג פקודין, ובגינה אתמר (אסתר ג ג) מדוע אתה עובר את מצות המלך, ואיהי בנין עלמא, שפחה בישא איהי חרבן עלמא, ובגין דא אתמר בה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו, ואיהי רצועה בידי דקודשא בריך הוא לאלקאה ביה חייביא.

ובגין דא מאן דרחים לקודשא בריך הוא מגו נפשיה או גופיה או ממוניה, דינטיר ליה קודשא בריך הוא, הא רחימו דיליה תלויה בהחיא דיהיב ליה, ולאו עקר רחימו, דלאו איהו האי רחימו, דאם נטל ממוניה או גופיה פפר ביה, לאו איהו עקר רחימו, עד דמסר נפשיה ברחימו דמאריה, ואם כל תלת שקולין לגביה, ימסור לון פלהו על קדושת שמייה ברחימו, והאי איהו עקרא דרחימו, דאיהו אהבת יהו"ה מלכות, דאיהי אהבת חסד, דיראה מסטרא דגבורה איהי, ומחסד איהי מלכות אהבת יהו"ה כמה דאתמר, מגבורה איהי יראת יי'.

ואורייתא דאיהי תרי"א מתרויהו אתיהיב לישראל ודא עמודא דאמצעיתא, מסטריה אתקריאת מלכות תורת יהו"ה (תמימה), ואיהי מצוה דיליה בכל תרי"ג פקודי דתליין משמיה, דאינון שמ"י עם י"ה שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח, היא בצלמו כדמותו:

ועוד תקונא ז', והמשפילים יזחירו, אלן דידיעין במלת בראשית פקודא תליתאה דאיהי ברית מילה, והיינו בראשי"ת ברי"ת א"ש, וברית איהי י', ועם א"ש אתעביד אי"ש, ואוף הכי את ה' עם אש איהי נוקבא, ועל תרין אישות אתמר בקדמיתא פתנות אור, דבהון עקבו מכהה גלגל חמה.

והיינו בורא מאורי האש דאינון בהבדלה, י"ה מן איש ואשה, בתר דחאבו ויעש יהו"ה אלהי"ם לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם (בראשית ג כא), והיינו בורא מאורי האש (אשה), ודא עור של נחש, לאתדכאה במה דחאב, ובגין דא צדיקים דנטרי ברית שוב אינם חוזרים לעפרן, דאיהו עור משכא דחויא דאתברי מעפרא, דאתמר ביה ונחש עפר לחמו (ישעיהו סה כב).

[תיקוני זוהר - דף יא ע"א]

ובגין דא מאן דלא נטיר ברית אתדן בחפוט הקבר בההוא עפרא, ואלין אינון דגופא דלהון אינון לון קבר בחייהון, דדחקין לון שעתא בכל יומא, ובמלאכא דלהון דאתבקע דמא בצפרניהון, ובגין דא תקינו לאחזאה צפרנים בהבדלה, דהוה אדם מלוכלך בכתנות צפרנים, דהוה נהרין פענני כבוד. (דף יא ע"א) ואיהו בהבדלה מנייהו, (בראשית ג ז) וידעו כי עירמים הם מנייהו, בגופא ונשמתא ורוחא ונפשא, ערומים מכתנות אור, דאינון מאורי האש, ובגין דבשבת אתחזא לון באדלקת שרגא דשבת בתרין פתילות דאש, ובמוצאי שבת יתעברון מנייהו, תקינו למימר במוצאי שבת הבדלה באש.

ובגין דבשבת וימין טבין מתלבשין נשמתין בכתנות אור, אמר הנביא (ישעיה כד טו) על פן באורים כבדו יהוה, ואוקמוהו רבנן כפדוהו בכסות נקייה, מיך דאמר מלין אלין אשתטחו קמיה פלהו בני מתיבתא, דלית חדוה ביניהו כחדוה פד אתחדש ביניהו רזא דאורייתא.

ובגין דא מאן דנטיר ברית אש, קרי איש צדיק תמים, ואות י' דשד"י איהו חוליא על צואר דשד יצר הרע, חוליא דשלשלאה, ובגין דא רשים שד"י בברית, ורשים במזוזה, דמזדעזעין פלהון מהאי שלשלאה, דאיהי אות ברית, אות ימין טבין, אות תפלין.

ומיך דאיהו תפיס בה יצר הרע דאיהו ש"ד, נטיל בר נש חרבא דאתמר בה (תהלים קמט ו) רוממות א"ל בגרונם, דאיהו י' רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, ה' ה' תרי פפיות דילה, ושחיט ליה, ובגיניה אתמר הבא להרגך השכם להרגו בצלותא, דאתמר בה (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר.

ועוד קריאת שמע איהי רומ"ח, כלילא משית תיבין דיחודא, ומרמ"ח תיבין עם יהו"ה אלהיכם אמת, והוא קירטא, והא אתמר חמש אבנין ה', דאתעבידו חד אבנא באת י', וקטיל בה ליצר הרע, ובאן אתר איהי קירטא, בתפלין, חוט דקלע דכריף ביד דא רצועה דיד, דאיהו פחוט דזרקא, ואיהי קריאת שמע, קשת דזריק חצים מסטרא דפרוך שם כבוד מלכותו, וברכות לראש צדיק (משלי י ו), דאיהו קשת הברית.

רומחא דא עמודא דאמצעיתא, בחמש אצבעאן דיד, דאיהי ה' תתאה, ואיהי לימינא דחסד, דרגא דאברהם דחושבניה רמ"ח, ועם ו' דעמודא דאמצעיתא אתעביד רומ"ח, קלע ה' עלאה לשמאלא, י' אבנא דקלע, י"ה דתפלין, וכלא י"ה עם שמ"י שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח.

ומאן דאיהו נטיר י' בתמניא יומין דמילה, בתמניא אלפי תחום שבת, בתמניא פרשיין דתפלי, איהו נטיר מפל מזיקי דתחות ידא דיצר הרע, דאיהו ממנא על שתין רבוא, כל שכן מאן דקשיר ליה בשלשלאין וקטיל ליה.

ועוד ברית דתקינו ליה מנא בעפרא, לשדייא לה בעפרא, ודם דאטיפין מניה, אתחשיב ליה כאלו עביד ליה עולה, וההוא עפרא לתקנא ביה מזבח אדמה, ודם

דְּבָרִית כְּאֵלֹה דְּבַח עֲלֵה עֲלוּן, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שמות כ כא) מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וְגו', וְשׁוֹיב לִי בְּהוּא עֲפָרָא מִחֲבוּט הַקְּבֵר, וּבְדָם מִיֵּלָה שׁוֹיב לִי מִשְׁחִיטַת מְלֹאךְ הַמּוֹת.

וְאִם הֵהוּא דְקָבִיל בְּרִית אִיהוּ מְמוּזָר, הֵהוּא עֲפָרָא תְקִין לִי לְחוּיָא, דְאֲתָמַר בֵּיה (ישעיה סה כה) וּנְחַשׁ עֲפָר לְחָמוֹ, וְאִיהוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה יְהוָה (בראשית ה כט), דְאֲתָמַר בָּהּ (שם ג יז) אָרְרָה הָאֲדָמָה, וְאִיהִי עֲפָרָא מֵהָאִי דְאֲתָמַר בָּהּ (שם א ב) וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוּ וּבְהוּ, דְאֲתָמַר בָּהּ (ישעיה נא ו) וְהָאָרֶץ כְּבָגַד תְּבֹלָה, עֲמִיָּה יְהֵא חוּלְקִיָּה, כְּאֵלֹה קָשִׁיר לִי לְמִיעֵבַד עוֹלָה לְעִבּוּדָה זָרָה, דְּהֵהוּא בֵּן אוּ בַת אֵינּוֹן פְּסָל וּמִסְכָּה, וְעַל דָּא אֲתָמַר (דברים כז טו) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פְּסָל וּמִסְכָּה, וְאֲתָמַר וְשֵׁם בְּפִתְרָא, בְּסִתְרוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן, דְּהֵהוּא בַר מְנַחֵשׁ הַקְּדָמוֹנִי אִיהוּ, דְגָרִים מוֹת לְאָדָם וּלְאֲתִתִּיהָ, דְאֲתָמַר בֵּיה (בראשית ג יד) אָרְרָה אֶתְּהָ מִכָּל הַבְּהֵמָה כו'.

[תיקוני זוהר - דף יא ע"ב]

קְלִיפָה דְעָרְלָה דְכָסִי עַל י', אִית לָהּ תְּלַת קְלִיפֵי כְּגַלְדֵי בְּצִלִּים דָּא עַל דָּא, וְאֵינּוֹן כְּקְלִיפִין דְאֶגְוֹזָא, דְאֲתָמַר עֲלֵיהוּ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוּ, דָּא קוּ יְרוּק קְלִיפָה קְדָמָא דְאֶגְוֹזָא, וּבְהוּ אֲבָנִים מְפּוֹלְמוֹת דָּא קְלִיפָה תְנִינָא דְאֶגְוֹזָא קְשָׁה כְּאֲבָן, וְחֲשֵׁךְ קְלִיפָה תְלִיתָא, וּבְהוּן (דף יא ע"ב) אוּקְמוּהוּ רַבְּנָן אֵין דוֹרְשִׁין בְּעֵרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, שְׁלֹשׁ שָׁנִים יְהִיָּה לָכֶם עָרְלִים (ויקרא יט כג), וְלִקְבֹּל מוֹחָא, אִיהוּ וּבְשָׁנָה הַרְבִּיעִית יְהִיָּה כָּל פְּרִי קֹדֶשׁ הַלְוִיִּם לִיהוָה.

וּבְהוּן מְסֻטָּרָא דְעָרְלָה אַרְבַּעָה נְכַסּוּ לְפָרְדֵּס, שְׁלֹשָׁה אָכְלוּ מֵאֵלִין קְלִיפֵי וּמְתוּ, רְבִיעָאָה אָכַל אֵיבָא וְזָרַק קְלִיפִין וְחִי, כְּגוּוֹנָא דָּא אֲתָמַר רַבִּי מְאִיר רְמוּן מְצָא, תוֹכוֹ אָכַל קְלִיפְתוֹ זָרַק.

וּכְגוּוֹנָא דְאֵלִין קְלִיפִין, אֵינּוֹן קוּשְׁיִין דְחֲפִיִין עַל הַלְכָה, דְאִיהִי מוֹחָא מְלָגָא, וְלִית בַּר נֶשׁ יְכִיל לְמִיכַל בְּנִהְמָא דְאוּרִיתָא, דְאֲתָמַר בָּהּ עֵץ חַיִּים הִיא (משלי ג יח), עַד דְזָרִיק קוּשְׁיִין מֵהַלְכוֹת, וְאִית הַלְכָה דְכָל קוּשְׁיִין דִּילָהּ אֵינּוֹן כְּאֵילָנָא, דְקְלִיפָה דִּילָהּ וּקְנָה דִּילָהּ וְעֵצוֹ וְעֵלִין וְאֵיבָא כְּלָהוֹן שׁוֹיֵן לְמִיכַל, וְעֵלִיָּה אֲתָמַר (שיר ד יד) נֶרֶד וְכַרְפוֹם וְכו', וּבְגִין דָּא לָאו כָּל קְשִׁיִין שׁוֹיֵן.

פְּקוּדָא רְבִיעָאָה בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, דָּא אוּרִיתָא, דְאֲתָמַר בָּהּ (משלי ח כב) יְהוָה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְרָכּוֹ, וְדָא שְׁכִינְתָא תְתָא, דְאִיהִי רֵאשִׁית לְנִבְרָאִים, וְאִיהִי אַחֲרִית לְחֲכָמָה עֲלָאָה, וּבְגִינָה אֲתָמַר (ישעיה מו י) מְגִיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית.

כַּד אֲתַנְטִילַת מִכְתָּר אֲתַקְרִיאַת עֲטָרַת תְּפָאֶרֶת, עֲטָרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, תְּגָא דְסִפְרָא תוֹרָה, וּבְגִינָה אֲתָמַר כָּל הַמְשַׁתְּמֵשׁ בְּתַגָּא חֲלָף, כַּד אֲתַנְטִילַת מֵהָאִי חֲכָמָה עֲלָאָה דְאִיהִי רֵאשִׁית, אֲתַקְרִיאַת עַל שְׁמָה, וְכַד אֲתַנְטִילַת מִבִּינָה אֲתַקְרִיאַת עַל שְׁמָה תְבוּנָה.

וְכַד אֲתַנְטִילַת מִחֶסֶד, אֲתַקְרִיאַת תוֹרָה שְׁבַכְתָּב דְאִיתִיהִבַת מִימִינָא, דְכָתִיב (דברים לג יב) מִימִינֹו אֵשׁ דֶּת לְמוֹ, וְכַד אֲתַנְטִילַת מִגְבוּרָה אֲתַקְרִיאַת תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, דְהִכִּי אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה מִפִּי הַגְּבוּרָה נִתְנָה, וּמִתְמָן

גבורים עומדים בפרץ, ולא יכיל למיקם בה אלא גבור במלחמתה של תורה, גבור ביצרו.

וביזמא תליתאה נחיתת לעמודא דאמצעייתא על ידי דמשה, הדא הוא דכתיב (שמות יט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר, בתרי לוחי אבנין, נצח והוד, הדא הוא דכתיב (שם לב טז) פתובים משני עבריהם, ואינון תרין נביאי קשוט, ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקריאו נביאי האמת, ושכינתא תורת אמת, הדא הוא דכתיב (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ואתקריאת מראה דנבואה, ורוח הקודש מסטרא דתרוייהו.

וביום השביעי נתנה, דא צדיק יסוד עולם, ובדרגא דיליה מלכות מליל עמהון, והא אוקמוהו, לעשר מלכין שמא לא יוכלו לדבר על פה אחד, נגע בבת, וכלל בה כל העשר, ודא י ב"ת אחת, תחות הי' מן אלהי"ם, י' מן אדנ"י, י' מן שד"י, כלילא מפל פנויין, ומפל הויין, פגון הוה"י, או פוותיה, דיהא י' תחות ה', בכל שם דכינוי והויה איהי נוקבא.

ובגין דאורייתא מינה אתיהיבת, אמר למשה (שמות לג כג) וראית את אחורי כו', דלית נביא וחכם יכיל לעאלא לעילא פחות מן דא, ובגין דא אתקריאת מפתחות החיצוניים אנפין דילה, ואנפין דלגאו מפתחות הפנימיים, והא אתמר לעיל, דאם בר נש לית בידי מפתחות החיצוניים במאי ייעול, ובגין דא אתמר בה (תהלים קיח כ), זה השער ליהו"ה.

ובגין דלית השגה לנביא וחזוה וחכם פחות מינה, אמר הנביא (ירמיהו ט כב) פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו כו', פי אם בזאת יתהלל כו', וידוע אותי, ובגין דא יעקב אוליף לה לבנוי, ויהיב לון קבלה מינה, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם, ודוד דהוה ליה קבלה מינה, אמר לגבה (תהלים כז ג) אם תחנה עלי מחנה כו', רמיו לה בהאי תגא, וסליק מחשבתיה לגבה, ואמר לא יירא לבי כו'.

[תיקוני זוהר - דף יב ע"א]

ואהרן דהוה ליה קבלה מינה, לא הוה עאל לפני ולפנים פחות מינה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, דהוה ידע דאיהי עקרא דכלא, דאיהי קרבן ליהו"ה, עולה ליהו"ה, אשה ליהו"ה, וישראל דהוה לון קבלה מינה, לא בעו מקודשא בריך הוא משכונא אחרא (דף יב ע"א) דיפדון לון בגינה מן גלותא, אלא זאת, הדא הוא דכתיב (שם כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם וכו', ונביא אמר בגינה פד חזא בנבואתא דוחקא דישראל תקיפא, אמר (איכה ג כא) זאת אשיב אל לבי כו', וזאת ליהודה ויאמר (דברים לג ג).

איהי מרגלית כלילא מפל גוויין נהירין, דאינון נהירין מגרמיה, וסגולה דיליה בכל נקודין דאתון וטעמי, בכל שם ושם, מסטרא דחל"ם, איהי סגולתא.

חולם מלא בוא"ו, סליק באתווי אהי"ה, ותלת ניצוצין י' י' י' פחושבן יהו"ה, דאיהו כ"ו וארבע אתון סליק לחשבן יהו"ה אהי"ה נ"א, ברזא יהו"ה די' י' י'.

וסגולה דיליה (במדבר יב יג) א"ל נא רפא נ"א לה, אנא יהו"ה הושיעה נ"א (תהלים קיח כה), אהי"ה כ"א, כ' פתר, א' אין סוף, אין קדוש פי' וגו' (ש"א ב ב).

וחולם סגולתיה לחלמא, דביה אתמר ויחלם והנה סלם מצב ארצה כו' (בראשית כח יב), ועוד חולם מוחל עונות ישראל, חלם חסר איהו ה"י מן אלהי"ם, תלת ניצוצות ל' מן אלהי"ם, אשתאר א"ם, דאתמר בה פי אם לבניה תקרא (משלי ב ג), ולא צריך לארכא בנקודי, דהא אתאמרו.

דבר אחר והמשפילים, אלין דידיעי בפקודא חמישאה במלת בראשי"ת, יר"א שב"ת, אזהרה דיליה דלא לחללא ברתיא דמלכא בט"ל מלאכות, דאינון ארבעים מלאכות חסר חד, לקבל ארבעים מלקיות חסר חד, רצועה לאלקאה איהי שפחה בישא, שעטנז, כלילא משור וחמור, דאמר יעקב ויהי לי שור וחמור (בראשית לב ו), על כל דבר פשע על שור על חמור (שמות כב ח), דאין מלקין בשבת, דלא שלטא שפחה בישא על עלמא, ווי ליה למאן דאשליט לה על עלמא.

ובגין דא את שבתותי תשמרו (ויקרא כו ב), דא בת יחידה, דאיהי שמירה אחת לשבתות הרבה, בה תליין כל שמירתן דעשר ספירות, דאתקריאו שבתות הרבה, ושמרו בני ישראל את השבת (שמות לא טז), דא בת יחידה, דאיהי שמירה לישראל בכל שבת ושבת, ומאן דמחלל לה לאו איהו נטיר מקודשא בריך הוא, ולא עוד אלא דאתמר בה (שם יד) מחלליה מות יומת, מאן דאעיל ברשות דילה שפחה חללה זונה, דרשות דילה איהו תחום שבת, כגוונא דתחום וגבול דימא, דאתמר שמתי חול גבול לים (ירמיהו ה כב), ומאי גיהו והיה מספר בני ישראל כחול הים (הושע ב כ), ולית ים אלא אורייתא.

מאן דאעבר עלה כאלו חזר עלמא לתהו ובהו, ובגין דא קרא סמיך ליה, והארץ היתה תהו ובהו (בראשית א ב), דאיהו חול לים, כחוליא דשלשלאה לכלבא, מאן דאפיק ליה משלשלאיה, גרים כמה נשוכין דיסורין דנשיך ליה, ובגיניה אמר דוד הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי (תהלים כב כא), ודא סמא"ל דאיהו תפיס בקולר, מסטרא דאלין דקשרין ליה באות דתפלין, ורצועה בקשר על דרועיה, וקשור בתרין רצועין על קרנוי, דאיהו שור מועד.

ושכינתא שבת יחידה, איהי רשות דיחודא דעלמא, דאיהו גבהו עשר אתון דשמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ד' יהו"ה, ענ"ג שבת בהפוכא נג"ע, מאן דאית ליה ולא מקיים ליה, אתהפך ליה לנג"ע צרעת, שפחה דחריבת ביתיה, ונתן את הבית את אבניו ואת עציו (ויקרא יד מה), ודא הוא ענינתא, דאיהו באתר דנגע צרעת, חזר בתיובתא וטהרו הכהן, דא מיכא"ל כהן גדול, ממנא תחות יד חסד.

ענ"ג איהו נה"ר יוצא מע"דן להשקות את הג'ן, דאיהו עדון נשמתי, ו' נהר דנפיק מעדן, מבין י"ה, ולית עדן אלא פתר עליון, דאיהו מופלא ומכוסה, ובגין דא אתמר בעדן עין לא ראתה אלהי"ם זולתך (ישעיה סד ג), להשקות את הג'ן (בראשית ב ו) דא ה' תתאה.

אַרְבַּעִים מְלָקוֹת חָסַר חַד כַּחֲשַׁבַן ט"ל, מָאן דְּנָטִיר לָהּ מִנֵּייהוּ, נְחִית ט"ל עֲלֶיהָ, דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו, ט"ל לְהַחֲיוֹת הַמַּתִּים, וְעֲלֶיהָ אוֹקְמוּהוּ רַבְּנָן דְּמַתְּנִיתִין, כָּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה טַל תּוֹרָה מְחִייהוּ. (דף יב ע"ב) וְעוֹד וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ (דניאל יב ג), אֲלִין דִּידְעִין בְּפִקוּדָא שְׁתִּיתָאָה דְּאַתְרֵמִיזוֹת בְּמַלְתָּ בְּרֵאשִׁית, בִּי"ת תַּמָּן, דְּאַתְמַר עֲלָה גַם צְפוּר מְצָאָה בֵּית, וְדָרוּר קָן לָהּ (תהלים פד ד), וְהָא יִנּוּקִין יִדְעִין דְּדָרוּר קָן לָהּ, וְאַתָּא דוּד לְמִימַר בְּרוּחַ קוּדְשָׁא, אֲלָא דָּא מְצוֹת קָן צְפוּר, דְּאִית בֵּיהּ כְּמָה רִזִּין, וְעֲלֶיהָ אֲתַמַּר גַּם צְפוּר מְצָאָה בֵּית, דְּכַתִּיב בְּגִינָה כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה (ישעיה נו ז), דָּא בִּי כְּנִישְׁתָּא, וְדָרוּר קָן לָהּ דָּא בִּי מְדַרְשָׁא, אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרוּחִיהָ אֲלִין מְאָרִי תּוֹרָה, מְאָרִי מְשָׁנָה, מְאָרִי קְבֻלָּה, דְּבִגִּינָהוֹן לָא זֹזָה שְׁכִינְתָּא מִיִּשְׂרָאֵל.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ כִּזְהַר הַרְקִיעַ (דניאל יב ג), אֲלִין אֲתוּוֹן, דְּאִינוּן לְבוּשִׁין דְּאוּרִייתָא, מְרַקְמָן מִכָּל גּוֹוְנָא דְּנִוְרָא, חוֹר וְסוּמַק וְיָרוּק וְאוּפָם, וּמְנַהוֹן אֲתַפְרָשֵׁן לְכַמָּה גּוֹוְנִין.

וְכִלְהוּ גּוֹוְנִין, אִינוּן מְרַקְמָן בְּמִשְׁכָּא דְּגוּפָא דְּבַר נֶשׁ דְּאִיהוּ בְּגִינְתָּא דְּעָדוֹן, וְרַקִּיעָא בְּאֲלִין אֲתוּוֹן אִיהוּ מְצוּיִיר וּמְרוּקָם, בְּגִין דְּבַהוֹן אֲתַבְרִי.

יִזְהִירוּ אֲלִין נְקוּדִין דְּנַהֲרִין בְּאֲתוּוֹן, וּבַהוֹן נַהֲרִין כְּכַבִּיא בְּרַקִּיעָא בְּגִנְתָּא דְּעָדוֹן, וְכִלְהוּ נַהֲרִין בְּעֵינֵין דְּגוּפָא בְּגִנְתָּא דְּעָדוֹן.

כִּזְהַר אֲלִין טַעְמֵי אוּרִייתָא, דְּבַהוֹן מִתְּנַהֲגִין אֲתוּוֹן וּנְקוּדֵי, וּבַהוּא גוּפָא דְּגִנְתָּא, כִּזְהַר דָּא נִשְׁמַתָּא, דְּאִיהִי תְּנוּעָה דְּאֲתוּוֹן וּנְקוּדֵי, דְּנַהֲרִין בְּאַנְפִּין וּבְעֵינֵין, וּנְפִשָׁא אִיהִי כְּלָלָא דְּאֲתוּוֹן, וְאִיהִי שְׁתוּפָא דְּגוּפָא, רוּחָא אִיהִי כְּלָלָא דְּנְקוּדֵי דְּנַהֲרִין בְּעֵינֵין.

קָם סְבָא חַד פֶּתַח וְאָמַר, בּוֹצִינָא קוּדְשָׁא, כְּמָה חִילִין נְטָרִין לָךְ בְּגִנְתָּא דְּעָדוֹן, כְּמָה מְשָׁרְיִין דְּמִלְאָכִין מִסְתַּכְּלִין מִמְשַׁקּוּפֵי רַקִּיעָא בְּגִנְתָּא, בְּזִמְנָא דְּתַעוּל תַּמָּן, וְכִלְהוּ מִסְתַּכְּלִין בָּךְ, וּגּוֹוְנִין דְּרַקִּיעָא בָּךְ יִזְהִירוּ, בְּגִין דְּבָךְ נַהֲרָא שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי זֹהַר הַרְקִיעַ, וְגַן אִיהוּ סְתִים וְחֲתִים, עַד דְּתַיעוּל בֵּיהּ שְׁכִינְתָּא, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב גַּן נְעוּל אַחֲוֵתִי כָּלָה (שיר ד יב).

וּגּוֹוְנִין לָא נַהֲרִין בְּרַקִּיעָא עַד דְּיַעוּל תַּמָּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִיַּד דְּיַעוּל תַּמָּן, אֲתַמַּר בַּהוֹן נְפִתְחוּ הַשְּׁמַיִם וְאַרְאֵה מְרֵאוֹת אֱלֹהִים (יחזקאל א א), מְאִי מְרֵאוֹת אֲלָא מִ"ר או"ת, מִר דְּאַתְמַר בֵּיהּ מְלָאכִי שְׁלוֹם מִר יְבִכְיוּן (ישעיהו לג ז), וְאִיהוּ אוֹת בְּצַבָּא דִּילֵיהּ, לֵיהּ מִתְּפַתְחִין רַקִּיעִין, וּבֵיהּ נַהֲרִין כָּל גּוֹוְנִין דְּלַהוֹן, וְכַעַן בּוֹצִינָא קוּדְשָׁא קוּם נַהֲרִי גּוֹוְנִין דְּרַקִּיעָא בְּאֲתוּוֹן דְּאוּרִייתָא, וְנַהֲרִי כְּכַבִּיא בַּהוֹן בְּנְקוּדֵי, כִּזְהַר דָּא כְּרִסִּיא יְקָרָא, דְּכָל נִשְׁמַתִּין קוּדְשִׁין מִתַּמָּן אֲתַגְזִרוּ.

קָם בּוֹצִינָא קוּדְשָׁא, פֶּתַח כְּמִלְקַדְמִין, וְאָמַר וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ אֲלִין אֲתוּוֹן, דְּכִלְהוּ כְּלִילָן בְּאֵת ב' מִן בְּרֵאשִׁית, ב' אִיהִי בֵּית, ב' מִקְדְּשָׁא, דְּתַמָּן בַּהּ נַהֲרִין כָּל אֲתוּוֹן, רֵאשִׁית נְקוּדָה בְּחִיכְלִיהּ, כְּגוֹוְנָא דָּא ב', עֲלָה אֲתַמַּר כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מְלָךְ פְּנִימָה (תהלים מה יד), תִּשַׁע נְקוּדִין תְּלִיין מִינָהּ, וְאִיהִי סְפִיר גּוֹרְתָם עֲשִׁירִית לוֹן.

ואלין אינון דנהרין באת ב' דאיהי בי מקדשא דלעילא, וספירים אתקריאו על שם השמים מספרים כבוד א"ל (שם יט ב), ולבתר דאינון מספרים כבוד א"ל, אתקריאו עשר ספירות בלי מה, ונחית בהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א לאנהרא בהון, דעל שמיא אתקריאו, וכלהו נהירין באתוון אלין ספירן, ואתוון די בהון אתבניאת דאיהי ב', כגוונא דא, ודא איהו רזא דמלה בחכמה יבנה בית (משלי כד ג).

וביתא דא אית ליה תלת גגין, ואינון תלת עמודין דסמכין לה, ואינון ו' ו' ו', עליהו אתמר ווי העמודים וחשוקיהם כסף (שמות כו ז), תלת עמודים אלין תלת אבהן, דסמכין לביתא דאיהי שכנתא, וחשוקיהם אלין תרין סמכי קשוט, דאתמר בהון יכין ובוועז, ועליהו ביתא קיימא, והברית התיכון (שם כו ח) דא נקודה מלגא, דסתים מלגא, מברית דא ו', אתפשטותא (דף יג ע"א) דהתיא נקודה דאיהי י', מברית ודאי, מן קצה דא ה' עלאה, אל הקצה דא ה' תתאה, קשורא דתלת עמודים דאינון ווי העמודים, דא ח"י עלמין, דכך אינון סלקין תלת ו' ו' ו' לחושבן ח"י, דאיהו צדיק יסוד עולם, ה' ה' כד נטלין מעמודא דאמצעיתא דאתקרי הברית התיכון, אתקריאו אינון בריחים על שמיא, הדא הוא דכתיב (שמות כו כז) וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן כו'.

ותקוונא דמשכנא הוה ציורא דעובדא דבראשית, וגנתא דעדן, ובאלין ציורין דנקודין, ורקימו דגוונין, דתמן המשפילים יזהירו, וכלא בראשית, ב' ראשית, בה והמשפילים יזהירו, כזהר דא אלהי"ם, והוא הכפ"א לחשבנא.

אדהכי הא סבא אתחור כמלקדמין, ואמר בוצינא קדישא, חזור בך, עאלת לגנתא ואתבהילת לנפקא מתמן, ומתמן עאלת למשכנא דאיהו ציור דעובדא דבראשית, ונפקת מתמן, אית לך לאחורא תמן, דהא כמה חיילין נטרין לך מעמא קדישא, למשמע מאן ציורין דתמן, דאינון כגוונא דדיורין דשכינתא, דאתמר בהון (שם כה ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, דודאי משכנא ומנרתא ומקדשא ומדבחא ופתורא, כלא איהו דיוקנא דדיורין דשכינתא לעילא ותתא.

מיד פתח רבי שמעון ואמר ויעשו כל חכם לב בעושי המלאכה וגו' (שם לו ז), מאי כל חכם לב, תהוא דאיהו חכם בחכמה, ובל"ב נתיבות דיליה, דאינון כלילין בשית יומי דבראשית, והיינו שש משור, דאינון שית יומי דבראשית כלילין מעשר אמירן ול"ב שבילין, דאינון ל"ב זמנין אלהי"ם בעובדא דבראשית.

והמשפילים, בהון אשתמודעין אתוון, דאתמר בהון יודע היה בצלאל לצרף אותיות שבהם נבראו שמים וארץ, ואינון כ"ח אתוון, וארבע סרי אחרנין גניזין בהון, ואלין אינון כ"ח אתוון, בראשית ברא אלהי"ם את השמים ואת הארץ, ועליהו אתמר (תהלים קיא ו) פח מעשיו הגיד לעמו, ובגלותא אסתלק האי כ"ח מנייהו, ואתמר בהון (איכה א ו) וילכו בלא כח לפני רודף, ובגין דא אמרין בקדיש ועתה יגדל נא פח אדני, לקבל כ"ח אתוון אחרנין, דאית באלין שבע תיבין דאינון, יהא שמיא רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא, ודא איהו העונה אמן יהא שמיא רבא בכל פחו, י"ד אחרנין אינון יהו"ה אלהינ"ו יהו"ה, וסימן אור לארבעה

עֶשֶׂר בּוֹדְקִין אֶת הַחֲמִין לְאוֹר הַנֵּר, וּבְאֵלִין י"ד אֲתוּן אֹמְאָה, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שמות יז טז) כִּי י"ד עַל פֶּס יָהּ.

קָם סְבָא וְאָמַר, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, בּוֹדְאֵי אֵלִין אַרְבַּע סְרֵי דְפּוֹרִים אֵינוּן, בְּאַרְבַּעָה עֶשֶׂר בּוֹ וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר בּוֹ דָּא י"ד י"ה, אֲבָל סִימְנִין דְכ"ח אֵינוּן אֹר אַרְבַּעָה עֶשֶׂר י"ד קְדָמָיִן דְכ"ח, י"ד תְּנִינִין אֵינוּן בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עֶשֶׂר יוֹם כּו' (במדבר ט ה), וְאֵינוּן י"ד פְּרָקִין דִּי י"ד יְמִינָא, וְי"ד שְׁמַאלָא, וְי"ד פְּרָקִין דְּגּוֹפָא, וְאֵינוּן תְּלַת פְּרָקִין דְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְתְלַת דְּדְרוּעָא שְׁמַאלָא, וְתְלַת דְּשׁוּקָא יְמִינָא, וְתְלַת דְּשׁוּקָא שְׁמַאלָא, וְתֵרִין דְּגּוֹפָא, וְרִזָּא דְּמְלָה שְׁלֶשָׁה פּוֹנִים יְמָה, וְשְׁלֶשָׁה פּוֹנִים נְגַבָּה וְכו' (מלכים א ז כה), וְכֹלָא דָּא כְּגֹוֹנָא דְדָא, תְּקוּנָא דְּגּוֹפָא כְּתוּנָא דְּמִשְׁכָּנָא, הָא תְּלַת זְמָנִין אַרְבַּע סְרֵי, פּוֹרִים בְּאַרְבַּעָה עֶשֶׂר בּוֹ, פֶּסַח אֹר לְאַרְבַּעָה עֶשֶׂר, תְּלִיתָאָה בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עֶשֶׂר יוֹם, וְסִלְקִין לְאַרְבַּעִין וְתֵרִין יוֹמִין, וְדָא אִיהוּ וַיַּעֲשׂוּ כָּל חֻכְּם לֵב כּו' (שמות לו ח).

[תיקוני זוהר - דף יג ע"ב]

וַיַּעֲשׂוּ אַרְוֹן דָּא שֶׁבַת, דְּמִשְׁכָּנָא אִיהוּ שֵׁשׁ מְשׁוֹר, כְּלִיל שֵׁיט יוֹמִין דְּבְרֵאשִׁית, דְּאֵינוּן תְּרִין דְּרוּעִין חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְגוֹף עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, וְתֵרִין שׁוּקִין תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, וְצְדִיק אֹת בְּרִית בִּינִייהוּ, מִשְׁכָּנָא שְׁכִינְתָא תְּתָאָה כְּלִילָא מְכַלְהוּ תְּקוּנִין דְּגּוֹפָא, צְלַע הַמִּשְׁכָּן דָּא מִטְרוּן, שְׁפָחָה דְּמִטְרוּנִיתָא עֲלָה (דף יג ע"ב) אֲתַמַּר (בראשית ב כג) עֵצִים מְעֻצְמִי, עֵצִים הַשָּׁמַיִם לְטַהַר (שמות כד ו), אַרְוֹן וְדָאֵי דָּא ל"ב, נוֹר דְּלִיק, כְּלִיל ל"ב נְתִיבוֹת, וְאִיהוּ שֶׁבַת, וּבֵיהּ שְׁכִינְתָא עֲלָה, דְּאִיהִי תוֹרַת חֻכְּם, וּבָהּ לֵב מִבִּין, וְאִיהוּ נְשֻׁמָּה יְתִירָה דְּשֶׁבַת, וְאִיהוּ חִירוּ דְּשֶׁבַת, דְּבִגִּינָה לָא שְׁלִטִין מְאִרֵי דְּגִיהֶנָּם עַל עֲלָמָא, וּמְאִי גִיהֶנָּם בְּגּוֹפָא, דָּא כְּבֵד, וְאִיהִי מְזֻבַּח הַנְּחֻשֶׁת, לְאַעְבְּרָא לִיהּ מְעֻלָּמָא, וְכְבֵד בֵּיהּ מְרָה גִיהֶנָּם דְּאוּקִיד בֵּיהּ.

כְּפֻרַת הַלֵּב דָּא פְּרִישׁוּ דְּסַכַּת שְׁלוֹם, דְּאֲתַמַּר בְּהּ הַפּוֹרֶשׁ סַכַּת שְׁלוֹם, מְנַרְתָּא דָּא רִישָׁא, וְשֶׁבַע נְרוֹתֶיהָ עֲלֶיהָ, אֵינוּן תְּרִין אֹדְנִין, וְתֵרִין עֵינִין, וְתֵרִין נוֹקְבֵי חוֹטְמָא, וּפּוֹמָא, וּמְנַרְתָּא לְיְמִינָא, וְאֲתַמַּר בְּהּ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, בְּגִין דְּתַמְן מוּחָא בְּרִישָׁא, וְחֻכְמָה בְּמוּחָא שְׂרִיא, וּבֵיהּ נְהִיר מְנַרְתָּא, בְּגִין דְּאִיהוּ מְשַׁחָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (תהלים קלג ב) כְּשֶׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ, כְּנֶפֶס רִיאָה, עֲלִייהוּ אֲתַמַּר (שמות כה כ) וְהָיוּ הַכְּרֵבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה, סוֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכְּפֻרַת, דָּא כְּפֻרַת הַלֵּב.

פְּתוּרָא דָּא לְבָא, וְאֲתַמַּר בֵּיהּ שְׁלַחֵן בְּצַפּוֹן, וְדָא שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, אִיהִי מְנַרְתָּא כְּד נְטֻלָּא מִיְמִינָא, וְשְׂרִיא עֲלָה חֻכְמָה, וְאֲתַמַּר בְּהּ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וְכַד נְטֻלָּא מְשַׁמְאָלָא דְּאִיהִי גְבוּרָה, אֲתַקְרִיאַת פְּתוּרָא, וְאֲתַמַּר בְּהּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יְצִפִּין, וְשְׂרִיא עֲלָה בֵּינָה, דְּאֲתַמַּר בְּהּ (משלי י כב) בְּרַכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר, וְכַד נְטֻלָּא מְגוֹפָא דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, אֲתַקְרִיאַת מְשַׁכָּנָא כְּלִיל מְתְרוּיָהּ.

כְּיֹור וְכֵנוּ אֵינוּן תְּרִין כְּלִיין, וּבְהוֹן שְׂרִיין תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, מוּחָא, עֲלִיהּ אֲתַמַּר (יחזקאל א ט) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיְמִין, וְתַמְן מְנַרְתָּא דְּלִיק, לְבָא וּפְנֵי שׁוֹר מְהַשְׁמָאֵל, וְתַמְן פְּתוּרָא מְתַתְּקָנָא, בְּגִין דְּלְבָא אִיהוּ לְשְׁמַאלָא, גּוֹפָא עֲלִיהּ אֲתַמַּר וּפְנֵי נֶשֶׁר,

וְתַמְנֵן מִשְׁפָּנָא מִתְתַקְנָא, וְשְׂכִינְתָא אִיהִי דְמוֹת אַחַד לְאַרְבַּעְתָּן, וְאִיהִי ד' דְּאֶחָד, וְאִיהִי אַרְבַּע אַנְפִין דְּכָל חַיָּה.

בְּגִין דְּבַה אַרְבַּע אַתּוּן נְהִירִין דְּאִינוּן יְהוּ"ה, וְאִיהִי דְמוֹת אָדָם, דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, וְעֵשֶׂר אַתּוּן אֵלִין אַנוּן שְׁעוֹר קוּמָא דְגּוּפָא דָא, דְּאִיהוּ מִשְׁפָּנָא, וְעֵלְיָהוּ אַתְמַר (שְׁמוֹת כו טו) עֵשֶׂר אַמוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ, וְאַמְלָא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים, בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבִדְעַת וּבְכָל מְלָאכָה (שם לא ג), בְּחֻכְמָה דָא י', בְּתַבּוּנָה דָא ה', וּבִדְעַת דָא ו', וּבְכָל מְלָאכָה דָא ה'.

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים, אֵלִין אַרְבַּע יְסוּדִין דְּגּוּפָא, יְזַהִירוּ בְּהוּן אַרְבַּע חִוּוּן, דְּאִינוּן מְזַל אַרְיָה, מְזַל שׁוּר, מְזַל נֶשֶׁר, מְזַל אָדָם, דְּפִרְצוּפָא דְּבַר נֶשׁ אֲשֶׁתְּמוֹדְעַת בְּהוּן בְּאַנְפוּי דְּבַר נֶשׁ, וְדָא אִיהוּ הַפְּרַת פְּנִיָּהּ עֲנַתָּה בִּם (ישעיה ג ט), פְּזַהֵר דָא נִשְׁמַתָּא, וּמַצְדִּיקֵי הַרְבִּים בְּאַבְרִין דְּגּוּפָא, יְהוּן נְהִירִין מְזַלְיָהוּ כְּכַבִּים לְעוֹלָם וְעַד.

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁכְּלִים אֵלִין אַרְבַּע סְטְרֵי עֲלָמָא, יְזַהִירוּ אֵלִין אַרְבַּע מְלָאכְיָא, דְּאִינוּן מִיכָא"ל גְּבִרִיא"ל רְפָא"ל נּוֹרִיא"ל, פְּזַהֵר דָא פְּרִסְיָא יְקָרָא.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים אֵלִין שְׁפוּוֹן, דְּאֶתְמַר בְּהוּן וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שְׁבַח, וּבְהוּן אַחַה"ע בּוּמ'ף גִּיכ"ק דְּטַלְנ'ת זִסְשֶׁר"ץ, דְּמִשְׁמִשִּׁין בְּפּוּמָא בְּכ"ב אַתּוּן, וּבְהוּן חַתוּד דְּבוּרָא דְּצִלוּתָא לְשִׁבְחָא לְמַלְכָא, יְזַהִירוּ אֵלִין עֵינִין, דְּאֶתְמַר בְּהוּן וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ וְכִירַת, שְׁבַעָה גְלָדֵי עֵינָא אִינוּן, דְּנְהִירִין בְּהוּן שְׁבַעָה כְּכַבִּי לְכַת, וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהִרָא, דְּאֶתְמַר בְּהוּן וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ וְכִירַת, הָא תִּשְׁעָה, כְּגוּוּנָא דְּתִשְׁעָה נְקוּדִין דְּאוּרִייתָא, וְהָא חֲמָה וּלְבָנָה בְּכָלֵל שְׁבַעָה כְּכַבִּי אִינוּן אִידָּ חֲשִׁיב לוֹן תּוֹסַפַּת עַל ז', אֶלָּא חֲמָה אִיהִי נּוֹקְבָא לְגַבִּי שְׁמִשָׁא, לְבָנָה נּוֹקְבָא לְגַבִּי יְרַח, וְשִׁמְשׁ וְיְרַח אִינוּן נְהִירִין לְשִׁבַּעָה כְּכַבִּי לְכַת, דְּאִינוּן כְּשִׁבַּעָה גְלָדֵי עֵינָא, וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהִרָא הָא תִּשְׁעָה, בַּת עֵין עֲשִׁירִית לוֹן, כְּלָה דְּכִלְיָא מְכֻלָּהוּ.

[תיקוני זוהר - דף יד ע"א]

פְּזַהֵר הַרְקִיעַ, (דף יד ע"א) דָא אֲסַפְקִלְיָאָה דְּנְהִרָא בְּאַנְפוּי דְּאָדָם, דְּמִינָה תְּלִין אַוּדְנִין וְעֵינִין וְחוּטְמָא וּפּוּמָא, דְּאִינוּן מְנַהִיגֵי גּוּפָא וְאַבְרִין דִּילִיָּה, כְּגוּוּנָא דְּטַעְמִי, דְּאִינוּן מְנַהִיגֵי אַתּוּן וְנְקוּדֵי דְּאוּרִייתָא, כְּמָה דְּשְׁפוּוֹן וְשִׁינִין וְחִידָּ וְלִשׁוֹן וְגִרְוֹן אַנוּן מְשַׁמְשִׁין לְאַתּוּן, הָכִי כְּגוּוּנָא דָא כְּנַפִּי עֵינָא וְעַפְעַפִּי עֵינָא וְתַלְת גּוּוּנֵי דְּעֵינָא, אִינוּן מְשַׁמְשִׁין לְעֵינָא, וְכִלָּא אַתְקֶשֶׁר בְּחַמֶּשׁ נְקוּדִין כְּגוּוּנָא דָא אַאֲאֵא, אַתּוּן וְנְקוּדֵי חֲמֵשׁ בְּגוּ חֲמֵשׁ, וְעֵלְיָהוּ אַתְמַר (דְּבָרִים כט ט) רְאִשִׁיכֶם שְׁבִטִיכֶם וְקִנִּיכֶם וְשִׁטְרִיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הָא חֲמִשָּׁה, טַפְכֶם נְשִׁיכֶם וְגִרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחְנֶיךָ מַחֲטָב עֲצִיךָ עַד שֹׁאֵב מִימֶיךָ הָא חֲמֵשׁ אַחַרְנִין, חֲמֵשׁ לְגוּ חֲמֵשׁ אֵלִין ה"ה, וּמְנַיָּהוּ אַתִּיְהִיבוּ עֵשֶׂר דְּבָרִין דָא י', (שְׁמוֹת כו טו) וְכֹל הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת מִסְטְרָא דו'.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁכְּלִים, אֵלִין מְאִרֵי מְקָרָא בְּעֵשִׂיָּה, יְזַהִירוּ אֵלִין מְאִרֵי מִשְׁנָה בְּיִצְרָה, דְּאִינוּן מְאִרֵי מִתְנִיתִין מ"ט אַנְפִין טְהוֹר וּמ"ט אַנְפִין טְמָא, מ"ט אַנְפִין טְהוֹר אַנוּן מ"ט אַתּוּן דְּפִרְשָׁה דִּיחּוּדָא עֲלָאָה דְּאִיהוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כ"ה אַתּוּן, וְכ"ד אַתּוּן דְּפִרְשָׁה תְּנִינָא דִּיחּוּדָא דְּאִיהִי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד, כ"ה

אֲתוּן עֲלֵיהוּ אֲתַמַּר (שמות יט ג) כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, וּבְכֹד אֲתוּן דְּכִלְיָן בְּהוֹן כֹּד סְפָרִים, דְּאִינוֹן כֹּד דְּשֹׁאִיב מִן יִמָּא דְאֹרִייתָא, אֲתַמַּר בְּהוֹן וְתַגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵי נִיהוּ דְשֹׁאֲבִין מִנִּיהָ הָאֵי כֹד דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, כְּלִילָא מְכֹד סְפָרֵי דְאֹרִייתָא, דָּא צְדִיק, דְּאִיהוּ נְהָר דְנִפְיָא מְעַדָן עֲלָאָה, בְּגִין דְנַחֲתִית בֵּיה ו', דְּאִיהוּ בִּין י"ה.

וּבְגִלּוּתָא אֲסַתְּלַק מִנִּיהָ, וְאֲתַמַּר בֵּיה (ישעיהו יט ה) וְנָהָר יַחֲרַב וְיִבֶּשׁ, יַחֲרַב בְּבֵית רֵאשׁוֹן, וְיִבֶּשׁ בְּבֵית שְׁנִי, וְאִיהוּ דָךְ בְּכֹד סְפָרִים, וְעַם כָּל דָּא דְאִיהוּ חָרַב וְיִבֶּשׁ, אֲתַמַּר בֵּיה אֵל יָשׁוּב דָךְ נְכֻלָּם (תהלים עד כא), אֵל יָשׁוּב דָךְ, דְּאִיהוּ צְדִיק בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, ד' דָךְ בְּשְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי כֹד אֲתוּן דִּיחֻדָּא, עֲלִיהָ אֲתַמַּר (מלכים א ב מה) וְהַמְלִךְ שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ, וְעַל אֲלִין כֹּד אֲתוּן אֲתַמַּר (ישעיהו נד יב) וְשִׁמְתִי כֹד שְׁמִשׁוּתֵיךָ וְכוּ', הָאֵי עֲנִי אִיהוּ ד' דָךְ, וּבֵת זִוְגִיָּה דְכָהָה, וְאִיהִי כְדָהָה עַל שְׂכֻמָּה, כֹּד ה', דְּאִיהִי חֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה, וְאִינוֹן ה' אֲצַבְעָאן, דְּבִהוֹן אֲתַמַּר (בראשית כד טז) וְתַמְלָא כְדָהָה וְתַעֲלָ.

וּמֵאִין שׁוֹאֲבִין, מְכָה אֲתוּן, וְרִזָּא דְמִלָּה כָהָה תְּבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (במדבר ו כג), אֶת וְדָאֵי, בְּמֵאֵי אֲתַבְּרַכְתָּ וְאֲתַמְלִיאֲתָ, בְּאֵת ו' דְּאִיהוּ כְלִיל שֵׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דְּאִינוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, וּבֵיה אֲתַעֲבִידַת אוֹת.

כָהָה אִיהִי אִימָא עֲלָאָה יִמָּא דְאֹרִייתָא, ו' נְהָר דְנִפְיָא מִתְּמָן, וּמִנִּיהָ אֲתַמְלִיאֲתָ כֹד דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, וּמִנִּיהָ אֲתַשְׁקִיא בְּגִלּוּתָא, מַה דְהוּהָ בְּקַדְמִיתָא הִיא אֲתַשְׁקִיא מִנִּיהָ, וְרִזָּא דְמִלָּה (בראשית כד יח) וְתַמְהָר וְתוֹרַד כְּדָהָה עַל יְדָה וְתַשְׁקֹהוּ, וְעַלָּה אֲתַמַּר וְתַאמַּר שְׁתַּה אֲדוּנִי, דְּאִיהוּ אֲדוּן דִּילָהּ, וְתַכֵּל לְהַשְׁקוּתוֹ וְתַאמַּר גַּם לְגַמְלִיךָ אֲשָׂאב, אֲלִין רַמָּח תִּיבִין דְקָרִיאֲתָ שְׁמַע, דְּאִינוֹן שְׁקִילִין לְרַמָּח פְּקוּדִין דְאֹרִייתָא, דְּבִהוֹן גְּמוּלָּי חֵלֶב יִנְקִין, וְעַתִּיקֵי מְשֻׁדִּים, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שיר ז ז) שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשֵׁנֵי עֲפָרִים תְּאוּמֵי צְבִיָּה, וְאִינוֹן תְּרֵי לֹחֵי אֹרִייתָא.

כָהָה אִיהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, דְּבִהָ נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּמָה דְאֵת אֲמַר (שמות יא ד) כֹּה אָמַר יְהוָה כַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה וְכוּ', אִיהִי כָהָה אֲתוּן דִּיחֻדָּא דְשַׁחֲרִית, וְכָהָה אֲתוּן דִּיחֻדָּא דְעֶרְבִית, וְשִׁמְתִי כֹד שְׁמִשׁוּתֵיךָ (ישעיהו נד יב) דָּא שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, דְּאִיהִי כֹד אֲתוּן דִּיחֻדָּא קַדְמָאָה דְשַׁחֲרִית, וְכֹד אֲתוּן דִּיחֻדָּא דְעֶרְבִית.

[תיקוני זוהר - דף יד ע"ב]

כָהָה כֹּד דְשַׁחֲרִית אִינוֹן מ"ט אֲנִפִין, וְאִית מ"ט אֲנִפִין לְתַתָּא מִסְטְרָא דִישְׂרָאֵל זֹוּטָא דְאִיהוּ מִסְטְרוֹן, וְאִיהוּ מ"ט אֲנִפִין, וּבְהוֹן יִזְהִירוּ מְאִרֵי מְשֻׁנָּה, דְּאִיהִי תַנְיִינָא לְהִלְכָה שְׁפַחָה דִּילָהּ, בְּגִין כִּי מְרַדְכֵי הִיְהוּדֵי מְשֻׁנָּה לְמַלְךָ (אסתר ו ג), כְּגִוּוֹנָא דָּא מְשֻׁנָּה, (דף יד ע"ב) מְשֻׁנָּה לְמַלְךָ, וּבֵיה יִזְהִירוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, כְּזֹהַר הַרְקִיעַ דָּא הִלְכָה, דְּאִיהִי קַבְּלָה לְמִשְׁהָ מְסִינֵי, וְכְמָה עוֹלִימָאן אִית לָה דְאִינוֹן הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שיר ו ח) וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפֵּר, וְאִיהִי סְלָקָא עַל כְּלָהּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי לא כט) וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה, וְאִיהִי עַם כְּלָהּ, כְּמָה דְאֹקְמוּהוּ הִלְכָה כְּרַבִּים.

וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים בַּהּ יְהוֹן כַּכְּבִּים לְעוֹלָם וָעֵד, כַּכְּבִּים וְדַאי דְלִית לֹון חוּשְׁבָנָא,
דְּכָל כּוֹכְבָא וְכוֹכְבָא אֲתַקְרֵי עֲלֵמָא יְחִידָא, וְדַא הוּא וְעֲלָמוֹת אִין מְסַפֵּר, וְאֵלִין
עֲלָמוֹת אֵל תַּקְרֵי עֲלָמוֹת, אֲלָא עוֹלָמוֹת, וּבְגִין דְּצַדִּיקֵי אִינוּן כַּכְּבִּים, וְכָל חַד
אִית לִיה כַּכְּב, בְּגִין דָּא אוֹקְמוּהוּ קְדָמָאִין, כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק אִית לִיה עוֹלָם בְּפָנֵי
עֲצָמוֹ, וְכָל מָאן דְּזָכָה לְהִלְכָה חַד יִרִית עֲלֵמָא חַד, כָּל שְׁכָן מָאן דְּזָכִי לְמַסְכְּתָא חַדָּא,
אוּ לְתֵרִין, אוּ לְשֵׁתִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שִׁיר ו ח) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת, דְּכָל מְסַכְּתָא
מְטְרוֹנִיתָא אִיהִי בְּגֵרְמָה, זַפְּאָה אִיהוּ מָאן דְּיִרִית לָהּ בְּהַאי עֲלֵמָא, דְּהִלְכָה עוֹלִימָא
דְּמְטְרוֹנִיתָא, דְּאִיהִי קְבֵלָה, זַפְּאִין אִינוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּשְׁכִינְתָא דְּאִיהִי עַל כְּלָהּ
בְּהִלְכָה, לְאַפְקָא לָהּ מִן גְּלוּתָא, דְּאֲתַמַּר בַּהּ (יִשְׁעִיהוּ נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,
וּלְמִיזֹל לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָה, לְמַהוּי לָהּ קְבֵלָה בְּדְרוּעוּי, לְקִיִּים בַּהּ (שִׁיר ב ו) שְׁמַאלוּ תַחַת
לְרַאשֵׁי וְכו'.

דְּבַגְלוּתָא מְשַׁנָּה דְּאִיהִי מְטְרוֹןִין שְׁלֵטָא, וְאִיהוּ מְשַׁנָּה לְמַלְךָ, בְּאַתֵּר
דְּמְטְרוֹנִיתָא יִתְבָּא מְשַׁנָּה, וְדַא אִיהוּ (מְשַׁלֵּי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירְתָהּ, וּבִיּוֹמוֹי
דְּמִשָּׁה לֹא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה אֲלָא מְטְרוֹנִיתָא, לְבַתֵּר דְּמִית מִשָּׁה וִירִית יְהוֹשֻׁעַ דְּאִיהוּ
נַעַר, בְּאַתֵּר מְלָכוֹתָא שְׁלֵטָא שִׁפְחָה, כְּמָה דְּאַתֵּר אִמֵּר (יְהוֹשֻׁעַ ה יד) אֲנִי שֶׁר צָבָא
יְהוָה עִתָּה בְּאַתֵּי.

וְהָא אוֹקְמִנָא, מְטְרוֹןִין אִיהוּ מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה, וְעֲלִיהּ אֲתַמַּר אִין דוֹרְשִׁין בְּמְרַכְבָּה
בִּיחִיד, מְאִי בִיחִיד בִּיחִידָא דְּעֲלֵמָא, אֲלָא אִם כֵּן הָיָה חָכֶם וּמִבִּין מַדְעָתוֹ, חָכֶם
בְּחֻכְמָה וּמִבִּין בְּבִינָה וְיודֵעַ בְּדַעַת, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שְׁמוֹת ל א ג) וְאִמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ
אֱלֹהִים בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת, בְּגִין דְּאִיהוּ מְשַׁכְּנָא דְּאֲתַמְלִי בְּתַלְתָּ דְּרַגְיָן אֵלִין,
וּבְכָל מְלָאכָה דָּא מַעֲשֵׂה בְּרַאשִׁית שְׁכִינְתָא תַתָּא, דְּאִין דוֹרְשִׁין לָהּ בְּעוֹבְדָא
דְּבְרַאשִׁית בְּשָׁנִים, אֲלָא בִיחֻדָּא דְּעֲלֵמָא, מְרַכְבָּה דִּילָהּ אִיהוּ מְטְרוֹןִין גּוּף
שְׁכִינְתָּא.

וּשְׁכִינְתָּא אִיהִי מ'ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א אֲתַקְרִיאָת, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלָלָא דְּעֵשֶׂר
סְפִירָן, רַכְבֵּי דִּילָהּ מְטְרוֹןִין, עֲלִיהּ אֲתַמַּר (תְּהִלִּים סח יח) רַכְבֵּי אֱלֹהִים רַבּוֹתִים אֲלֵפֵי
שְׁנָאן, מְאִי שְׁנָאִין שׁוֹר נֶשֶׁר אֲרִיָּה אָדָם, וְדַא אִיהוּ סוּד מְרַכְבָּה, רַכְבֵּי מ'ה וְדַאי.
וּמְטְרוֹןִין אִיהוּ אַרוֹן, גּוּפָא לְאוֹרִיָּתָא דְּבִכְתָּב דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, וְאִיהוּ
שְׁלַחַן, פְּתוּרָא דְּשְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי ל"ב, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ ל"ב מִבִּין, וְאִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא,
וּבְגִין דָּא אֲמָרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן.

וְאִיהוּ מְנוּרָה נוֹר דְּלִיק מְסַטְרָא דְּשְׁכִינְתָּא, דְּאֲתַמַּר בַּהּ נֵר יְהוָה, וְצַרִּיף לְמַהוּי
לְיִמִּנָא לְקַבְלָא מְשַׁחָא, וּבְגִין דָּא מְנוּרָה בְּדְרוּם, דָּא אִיהוּ מְאֵנָא לְקַבְלָא פְּתִילָה
וּמְשַׁחָא וְנְהוּרָא, פְּתִילָה שְׁכִינָה, מְשַׁחָא דִּילָהּ צַדִּיק שְׁמֹן כְּתִית, נְהוּרָא דִּילָהּ עֲמוּדָא
דְּאִמְצָעִיתָא, כְּגוּוּנָא דָּא נְפִשָׁא דְּאִיהִי שְׁתוּפָא דְּגוּפָא אִיהִי פְּתִילָה, רוּחַ דָּא מְשַׁחָא,
נְהוּרָא דָּא נְשִׁמְתָא, מְאֵנָא דָּא גּוּפָא, אִיהוּ עֶבֶד, וְאִיהוּ רַכְבֵּי לְתַלְתָּ סְטְרִין אֵלִין,
דְּאִינוּן קִיטוּרָא דִּיחֻדָּא חַדָּא, דְּאִינוּן נֵר יְהוָה נְשִׁמַת אָדָם (מְשַׁלֵּי כ כז).

[תיקוני זוהר - דף טו ע"א]

והאי עבד איהו פנוי'א לכל שמ'הו, שנוי לכל שמ'הו, וביה מרפיבין כל אלנין
עלאין מסטרא דטוב, מרפבות דסטרא דרע, עלייהו אתמר ולא בעריות בשלשה,
מאי עריות סמא'ל ונחש, לא צריך למהוי בשלשה, דאינון משחי'ת א'ף וחימ'ה,
למהוי תליתאה בינייהו, דלא מתקשרין בהון, אלא דיהון תרוייהו (דף טו ע"א)
בפרודא, ובגין דא אין דורשין בעריות בתלתא, ועובדא דבראשית בהפוכא, אין
דורשין במעשה בראשית בשנים, דלא יעבדון פרודא, אלא ביחיד דאיהו יחודא
חד, ובגין דא לא יאכל אדם תרי, ולא ישתה תרי.

ולא במרפבה ביחיד, בגין דיחיד לית ליה שתוף דאיהו מטטרו'ן, פגוונא
דנשמ'תא דלית לה שתוף בגופא, ואמאי אמר אלא אם פן היה חכם ומבין מדעתו,
הכא משמע דאית ליה מרפבה לעילא לקודשא בריך הוא, דאיהו מלאכה דיליה,
ומאי איהי ההיא דאיהי כלילא מחכמה ובינה ודעת, דאינון יה'ו, מלאכה דתלת
אתוון איהי ה' שכינתא תתאה, שלימו דתלת אתוון, עלה אתמר (שמות לט לב) ותכל
כל עבודת משכן וגו', ואיהי ה' דיום הששי, ובגין דא אף על גב דאמרין אין
דורשין במרפבה ביחיד, חזר ואמר אלא אם פן היה חכם ומבין מדעתו, דודאי
באלין תלת דורשין במרפבה ביחיד, ובלא אלן תלת לאו איהו יחודא דיליה, ודא
איהו רזא, דאיהו קודשא בריך הוא לעילא חד בשכינתיה.

וכד איהו לתתא במטטרו'ן בלא שכינתיה, אשתני ביה, ובגין דא אמר אלישע
אחר, שמא חס ושלום שתי רשויות יש, ובגין דא אמר אל תמירני בו, פי שמי
בקרבו, בגין דמטטרו'ן איהו שני למלך, וכד איהי שכינתא בלא בעלה, אתקרי
האי מלאך משנה לה, ואשתניאת דלא אשתמודעין בה חילין, ומה דאיהי
מטרוניתא, ובמאי היא מתכסיא, בההיא דאתקריאת אמה.

ודא הוא דאמר קרא (שמות כא יג) וכי ימכור איש את בתו לאמה, איש דא
קודשא בריך הוא, בתו דא שכינתא, לאמה בת זוגיה דמטטרו'ן, דאיהי מיטטרו'ן
בתוספת יו"ד, דשפחה בישא היא אמה דערב רב, ובגין דההיא שפחה בישא ובנהא
לא אשתמודעין בה, איהי מתכסיא בעבדא דילה, פנשמ'תא בגופא.

ובגלותא קדמ'אה דלא חזרת למלכותהא בר'תא דמלכא, ולא נפקת מההוא גופא,
לא נפקת חפ'שית, ובגינהא אתמר בהון, עבדים היינו לפרעה במצרים בגין דהו
תחות רשו דההוא עבד, ובגין דא אמר פרעה בהאי אתר לא ידעתי את יי', וגם את
ישראל לא אשלח (שמות ה ב), ובגין דא נפקו במנוסה, פ'עבדא דלית ליה כתב חירו
וברח מרבניה.

אבל בפודקנא בתראה לא נפקת בר'תא, בהאי עבדא כשפחה, אלא בקודשא
בריך הוא, בגין דאורייתא דאיהי חירו, איהי עמה בגלותא בתראה, דאיהי חירו
דילה, מה דלא הוה הכי בגלותא קדמ'אה, דלא הוה לה ולבנהא אורייתא דאיהי
חירו, דאורייתא ודאי איהי חירו, במלכותא דילה ביקרא דילה, הדא הוא דכתיב
(משלי ג טו) יקרה היא מפנינים, ובגין דא לא תצא כצאת העבדים (שמות כו ז), ודא

וציורא דיליה פגוונא דא א דא איהי דיוקנא דקמץ [ציור] דאיהו ניצוץ ורקיע, ניצוץ איהו ככב, ועליה אתמר (במדבר כד יז) דרך ככב מייעקב, רקיע וקם שבט מישראל, ניצוץ איהו ככב חמה דנהרא ברקיעא, עטרה על רישיה, לתתא אתפלג א פגוונא דא א סיהרא דתחות רקיע ותרוייהו בציורא דא () פד ייתי סמא"ל לאסתכלא בה לתתא אסתכלת לעילא, ואתכסיאת אנפיה אנפיה, והדרת אנפיה מניה לתתא, ואיהי אתרחקא מניה.

בההוא זמנא, תקעו בחדש שופר בפסה ליום חגנו (תהלים פא טז), באן ירחא, בירחא דאתכסיא ביה סיהרא, ומאן הוא דמכסי עליה יהו"ה, דכן סליק א בחשבון, י לעילא י לתתא ו' באמצעיתא, ואיהו נטיר לה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב י) אני יהו"ה הוא שמי וכו'.

ב היכלא לנקודה, גג דילה איהו רקיע, ואיהו פתח עליה אתמר (תהלים קד ב) נוטה שמים פיריעה, ואיהו ו' דמכסי על נקודה עלאה ותתאה ואמצעיתא, פגוונא דא ו' (נ"א א) (נ"א ב).

צ תרין נצוצות דאת צ אינון צר"י, תרי ראשין דצ אינון תרין דע'.

[תיקוני זוהר - דף טז ע"א]

ש אית לה תלת ראשין, ואינון סגו"ל, ואינון תלת נקודין שר"ק. ז (נ"א ו) רישא דילה חל"ם חיר"ק שור"ק בו', קוצא מלגאו חיר"ק קוצא דאת ג', וכלא אתרמיז באת א, נקודה לעילא חל"ם נקודה לתתא חיר"ק באמצעיתא שור"ק פגוונא דא ו', ועוד תרין נקודין דאת א אינון צר"י, ואינון שב"א, ואינון בדיוקנא אחרא א, פגון י לעילא, ו' באמצעיתא, ד' לתתא, א (נ"א ד) איהו קוצא לעילא, קוצא לתתא, קוצא באמצעיתא, ואיהו סגו"ל ואיהו שור"ק תלת נקודין, כלא איהו א, אתוון אחרנין היכלין וכסויין לאלין אתוון, וכלא איהו מרוקם (דף טז ע"א) ומצוייר בכרסיא, ו' שית דרגין לכרסיא, ס' שתין גלגלוי דכרסיא, דאתוון דאורייתא אתמר בהון אין מוקדם ומאוחר בתורה, אבל בכרסיא פלהו מתתקנן פדקא יאות, ורזא דא לחכימי לבא אתמסר.

דבר אחר והמשפילים יזהירו, אלין אינון אתוון, דהוה לון שכל לאעלא קדם מלכא, כל חד על תקוני, מסטרא דגבורה עאלו פלהו למפרע, בגין דאיהי דרועא שמאלא תשר"י, ודא איהו בראשית ב"א תשר"י, בגין דבמדת הדין אתברי עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, והא אוקמוהו דבימינא אתברי עלמא, וביה עאלו אתוון כסדרן, ורזא דמלה אמרתי עולם חסד יבנה (תהלים פט ג), ובגין דא פד עאלו אתוון למפרע, ומנייהו כסדרן, לא בעא קודשא בריך הוא למברי בהון עלמא, עד דשתף לון בימינא ושמאלא וברא בהון עלמא.

נטל א"ב מכסדרן, ונטל תשר"ר מלמפרע, ושתף בהון את י' מן שמייה, וברא בהון עלמא, בגין דיתקיים בניינא, ואינון אב"י תשר"ר, אב"י א"ש בידו נפש כל ח"י, ת' תורת יהו"ה תמימה, ש' שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובכלהו לא בעא למתחל אלא באת ב', בגין דאיהו בנין אב, בניינא דעלמא, ובה שארי למתחל,

בגין דבה עתיד למבני ירושלים, כמה דאת אמר (תהלים קמו ב) בונה ירושלים יהו"ה, דאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו (שם קכו א), ובניינא דאורייתא ודעלמא באת ב' עתידה למבני, ועלה קיימא עלמא, ובההוא זמנא דאתבניאת פאלו בההוא זמנא יתברי עלמא ויתבני, ודא בראשית ברא אלהי"ם, אבל כד חרב בית ראשון פאלו הוה עלמא תהו ובהו, ודא איהו והארץ היתה תהו מיד דאתבניאת ויאמר אלהי"ם יהי אור, בגין דכל אתוון נהירין בה, ואף על גב דאור הוא א, אור דיליה דנהרא בה ב בחמש נהורין דאינון ה' עלאה דשמא קדישא.

ג עמונדא דסמיך ביתא, דאיהו גמילות חסדים טובים, איהו סמיך לד דאיהו דל'ת, ובאן אתר סמיך לה בגלותא, א' סמיך ונהיר לב', ג' גמיל חסד עם ד', ובמאי, ג' איהי גלגל, ובה כל אתוון מתגלגלין בכמה גלילי דדהבא, הדא הוא דכתיב (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש, מאי בתרשיש אלא בתרי שש, ואינון בתרין דרועין גדולה גבורה, דבהון שרי אורייתא בב', ובהון שית פרקין, דאינון ו' אתוון בראשית, דכלילן בעמונדא דאמצעיתא דאיהו ו', ועליה אתמר (דברים לג כא) וידא ראשית לו, לו לאת ו', כי שם חלקת מחוקק ספון.

ד דלת דביתא דירושלים, ו עמונדא דסמיך לדלת (נ"א לב'), ואיהי דלת דתרין תרעין, דאתמר בהון (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק, ובגין דא אית לדלת תרין גגין, ואינון תרין דרועין, בלא ו' דאינון שית פרקין, איהי דלת ודא איהו (שם קיג ו) דלותי ולי יהושיע, ואת ד' איהי דרועא דאית ביה תרין אמין, ה שלימו דתרין דרועין וגופא דאיהי כללא דתלת אבהן, ו' יחודא שלימו דאת ד' דאיהי סיהרא.

כד נהיר בה אתמר בה (ישעיהו ל כו) והיה אור הלבנה כאור החמה, ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים, ודא שלימו דחמה וסיהרא דאינון ה"ה, בגין דאיהו ז' כליל י"ו, ובגין דא איהו זכור ושמור, זכור מסטרא דה' עלאה, שמור מסטרא דה' תתאה.

[תיקוני זוהר - דף טז ע"ב]

ח אית לה תלת גגין, ואינון ו' ו' ו' דכלילן בח"י עלמין, ח' איהי מפשר חלמין טבין בט', והא אוקמוהו חלמא טבא מסטרא דאת ט', דאיהי סחור לה, כמה דאוקמוהו חלמא טבא חזית, ודאי מתמן קא אתיא, בגין דאת ט' איהי ספירה תשיעאה מעילא לתתא, ח' ספירה תמינאה מתתא לעילא, ח' (דף טז ע"ב) מסטרא דאת א', י' ספירה עשיראה, עשירית האיפה, כד נחית ח' לגבה אתעבידת ח"י, ואת י' כד סלקא בכ' אתקריאת פתר עלאה, ועליה אתמר פתר יתנו לך, יהו"ה אלהינו אבא ואימא, מלאכים המוני מעלה אלין נשמתי דאינון מלאכים מסטרא דמלכות, יחד כלם קדושה לך ישלשו, קדושה ודאי איהי שכנינתא, לך ישלשו אינון תלת אבהן דאינון קדוש קדוש קדוש, יהו"ה צבאות מאי צבאות אלין תרין נביאי קשוט, מלא כל דא צדיק, הארץ כבודו דא שכנינתא דאיהי קדושה, דעלה אתמר אין קדושה פחות מעשרה, ודא איהו כ' פתר. ל, ויחלום והנה סלם מצב

אַרְצָה (בראשית כח יב). דָּא שְׂכִינְתָא תְּתָא, וְרָאשׁוּ מְגִיעַ הַשְּׁמִימָה דָּא שְׂכִינְתָא
עֲלָא, וְהִנֵּה מְלָאכֵי אֱלֹהִים דָּא מ', עוֹלָיִם בְּל' וְיִוְרְדִים בְּנ', דָּאֲתָמַר בְּה (ישעיה יד
יב) אִיךְ נִפְלֵת מִשְׁמַיִם הִלֵּל בֶּן שָׁחַר, אֲתָמַר בֵּיה וְיִוְרְדִים בּו.

אַבְל בְּס', בְּה סְלִקִין, בְּגִין דְּאִיהִי ס'נָה, אִיהִי ס'לָם לְסִלְקָא בְּל', ע בְּה מְסִתְכַל
וּבֵיה מְצַפָּה, וְרִזָּא דְמַלְהָ וְכָל עֵינֵי לָךְ תְּצַפָּה, פ, בְּה פֵּל לְשׁוֹן לָךְ תְּשַׁבַּח, בְּזִמְנָא
דְּסִלִּיק לְאַתְרֵיהּ, וְכִי כְעַן לָא מְשַׁבַּחִין לֵיה פֵּל לְשׁוֹן, לָא, עַד דִּיתְקִיִים קָרָא (זכריה
יד ט) וְהִיָּה יְהוָה לְמַלְךְ, לְמַלְךְ וְדָאֵי בָּאֵת ל', וּבְהִהוּא זִמְנָא יִתְקִיִים כָּל פֶּה וְכָל
לְשׁוֹן יִתְנּוּ הֶדְר לְמַלְכוּתָךְ.

צ בְּהִהוּא זִמְנָא אֲתָמַר בְּה (משלי יד לד) צְדָקָה תְרוּמָם גּוֹי, וְלִית צְדָקָה אֲלָא
צְלוּתָא הָא אֲוִקְמוּהוּ, וְאִיהִי אִימָא עֲלָא דְנַחְתָּא לְגַבֵּי צְדָק וְאַתְעֵבִידַת צְדָקָה,
וְאַתְכְּלִיל י'ה בְּתֵרוּיָהּ בְּצַדִּיק וְצְדָקָה, ק בְּהִהוּא זִמְנָא יְסִלְקוּן לֵיה קָלִין דְּצְלוּתִין
קָלִין דְּאוּרִיָּתָא, וּבְהִהוּא זִמְנָא יְהָא הַקּוּל קוּל יַעֲקֹב.

ר רָאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הַנֵּם וְלִירוּשָׁלַם מְבַשֵּׁר אֲתָן (ישעיה מא כז). ש בְּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם
לְרַחוּק וְלְקְרוֹב אָמַר יְהוָה וְרַפְּאֲתִינוּ (שם נז יט), לְרַחוּק שְׁנַתְקַרְב, דְּקְרוֹב קְרוֹב (נ"א
דרחוק רחוק) הָוֵה. ת בְּה (איכה ד כב) תָּם עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן, לָא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתְךָ:

הקדמה אחרת לתקוני הזהר

[תיקוני זוהר - דף יז ע"א]

(דף יז ע"א) בְּרָאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמַר, כְּתִיב (דניאל יב ג) הַמְשַׁכִּילִים יִזְהִירוּ
כְּזֹהַר הַרְקִיעַ וְגוֹמַר, אֲלִין אִינּוֹן רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי וְחִבְרִיו, רַבֵּי אֲלֵעֶזֶר בְּרִיהּ,
וְרַבֵּי אַבָּא, וְרַבֵּי יוֹסֵי, וְרַבֵּי חֲזִיָּא, וְרַבֵּי יִצְחָק, וְשָׂאֵר חִבְרֵיא, דְּאֲזַדְהֵרוּ זְהִירוּ לְעֵילָא
כְּזֹהַר הַרְקִיעַ, מְאִי כְּזֹהַר, אֲלָא כַּד עָבְדוּ הָאֵי חִבְרָא, אֲסַתְכְּמוּ עֲלֵיהּ לְעֵילָא, וְקָרְאוּ
לֵיה סֵפֶר הַזֹּהַר, וּמְצַדִּיקֵי הַרְבִּים בֵּיה יְהוֹן נְפִישִׁין כְּכַבָּבִים לְעוֹלָם וְעַד, דְּלָא
אַתְחַשִּׁיךְ נְהוּרָא דְלְהוֹן לְעֵלָם וְלְעֵלְמֵי עֲלְמִין, בְּהִהוּא זִמְנָא דְאַתְחַבֵּר הָאֵי חִבְרָא,
רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְאַלְיָהּוּ לְאַסְכְּמָא עֲמַהוֹן בֵּיה, וְלְכָל מְאָרֵי מְתִיבְתָא דְלְעֵילָא וְתָא,
וְכָל חֲזִילִין דְּמְלָאכִין עֲלָאִין, וְנִשְׁמַתִּין עֲלָאִין, לְמַהוּי עֲמַהוֹן בְּאַסְכְּמוּתָא וְרַעוּתָא
כְּחָדָא.

פְּתַח אֲלֵיהּ וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלְמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלָא בְּחַשְׁבּוֹן, אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה עַל
כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין, לִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלְל, אַנְתָּ הוּא דְאַפִּיקַת
עֶשֶׂר תְּקוּנִין, וְקָרִינֵן לֹון עֶשֶׂר סְפִירָן, לְאַנְהֶגָא בְּהוֹן עֲלְמִין סְתִימִין דְּלָא אֲתַגְלִינֵן,
וְעֲלְמִין דְּאַתַּגְלִינֵן, וּבְהוֹן אֲתַכְּסִיאת מְבַנֵּי נְשָׂא, וְאַנְתָּ הוּא דְקָשִׁיר לֹון, וּמִיַּחַד לֹון,
וּבְגִין דְּאַנְתָּ מְלַגְּאוּ, כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חִבְרֵיהּ מְאֵלִין עֶשֶׂר, אֲתַחְשִׁיב לֵיה
כְּאֵלוּ אֲפְרִישׁ בְּךָ.

וְאַלִּין עֶשֶׂר סְפִירָן אִינּוֹן אֲזִלִּין כְּסֻדְרוֹן, חַד אַרְיָה, וְחַד קָצֵר, וְחַד בֵּינוּנֵי, וְאַנְתָּ
הוּא דְאַנְהֶיג לֹון, וְלִית מָאן דְּאַנְהֶיג לָךְ, לָא לְעֵילָא וְלָא לְתַתָּא וְלָא מְכָל סְטָרָא,
לְבוּשִׁין תְּקִינַת לֹון, דְּמַנְיָהּ פְּרַחִין נִשְׁמַתִּין לְבַנֵּי נְשָׂא, וְכַמְּה גּוֹפִין תְּקִינַת לֹון,
דְּאַתְקָרִיאוּ גּוֹפָא לְגַבֵּי לְבוּשִׁין דְּמְכַסִּינֵן עֲלֵיהוֹן, וְאַתְקָרִיאוּ בְּתַקּוּנָא דָּא, חֶסֶד דְּרוּעָא

ימינא, גבורה דרועא שמאלא, תפארת גופא, נצח והוד תרין שוקין, ויסוד סיומא
דגופא אות ברית קדש, מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה.

חכמה מוחא איהו מחשבה מלגו, בינה לבא ובה הלב מבין, ועל אלין תרין כתיב
(דברים כט כח) הנסתרות ליהו"ה אלהינו, כתר עליון איהו כתר מלכות, ועליה
אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהו קרקפתא דתפלי, מלגו איהו יו"ד
ה"א וא"ו ה"א, דאיהו ארץ אצילות, איהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי, כמיא
דאשקי לאילנא, ואתרבי בההוא שקיו.

[תיקוני זוהר - דף יז ע"ב]

רבון העולמים, אנת הוא עלת העלות, סבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא
גביעו, וההוא גביעו איהו פנשמטא לגופא, דאיהו חיים לגופא, וכך לית דמיון
ולית דיוקנא מפל מה דלגו ולבר, ובראת שמיא וארעא, ואפיקת מנהון שמשא
וסיהרא וככביא ומזלי, ובארעא אלנין ודשאין וגנתא דעדן ועשפין וחיוון ועופין
ונונין ובני נשא, לאשתמודעא בהון עלאין, ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין,
ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאי, ולית דינדע בך כלל. (דף יז ע"ב) ובר מינך לית
יחידא בעלאי ותתאי, ואנת אשתמודע אדון על פלא, וכל ספירן כל חד אית ליה
שם ידיע, ובהון אתקריאו מלאכיא, ואנת לית לך שם ידיע, דאנת הוא ממלא כל
שמהן, ואנת הוא שלימו דכלהו, וכד אנת תסתלק מנהון, אשתארו פלהו שמהן
כגופא בלא נשמטא.

אנת חכים ולא בחכמה ידיעא, אנת הוא מבין ולא מבינה ידיעא, לית לך אתר
ידיעא אלא לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא, ולאחזאה לון איך אתנהיג
עלמא בדינא וברחמי, דאינון צדק ומשפט, כפום עובדיהון דבני נשא, דין איהו
גבורה, משפט עמודא דאמצעיתא, צדק מלכותא קדישא, מאזני צדק תרין סמכי
קשוט, הין צדק אות ברית, פלא לאחזאה איך אתנהיג עלמא, אבל לאו דאית לך
צדק ידיעא דאיהו דין, ולא משפט ידיעא דאיהו רחמי, ולא מפל אלין מדות
כלל.

קום רבי שמעון ויתחדשון מלין על ידך, דהא רשותא אתיהיב לך לגלאה רזין
טמירין על ידך, מה דלא אתיהיב רשו לגלאה לשום בר נש עד כען, קום רבי
שמעון פתח ואמר, לך יהו"ה הגדולה והגבורה וכו' (ד"ה א כט יא), עלאין שמעו
אינון דמיכין דחברון, ורעיא מהימנא אתערו משנתכון, הקיצו ורננו שוכני עפר
(ישעיהו כו יט), אלין אינון צדיקיא דאינון מסטרא דההוא דאתמר בה (שיר ה ב) אני
ישנה ולפי ער, ולא אינון מתים, ובגין דא אתמר בהון הקיצו ורננו וכו', הקיצו
אנת ואבהן, רעיא מהימנא אתער אנת ואבהן לאתערותא דשכינתא דאיהי ישנה
בגלותא, דעד כען צדיקיא פלהו דמיכין ושינתא בחוריהון.

מיד יהיבת שכינתא תלת קלין לגבי רעיא מהימנא, ויימא ליה קום רעיא
מהימנא, דהא עלך אתמר (שיר ה ב) קול דודי דופק לגבאי בארבע אתון דיליה,

ויימא בהון, פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, דהא תם עונך בת ציון, לא יוסיף להגלותך (איכה ד כב).

שראשי נמלא טל (שיר ה ב), מאי נמלא טל אלא אמר קודשא בריך הוא, אנת חשיבת דמיומא דאתחרב בי מקדשא דעאלנא בביתא דילי, ועאלנא בישובא, לאו הכי, דלא עאלנא כל זמנא דאנת בגלותא, הרי לך סימנא שראשי נמלא טל, ה"א שכינתא בגלותא, שלימו דילה וחיים דילה איהו טל, ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו, וה"א איהו שכינתא דלא מחושבן ט"ל, אלא יו"ד ה"א וא"ו, דסליקו אתוון לחשבן ט"ל, דאיהו מליא לשכינתא מנביעו דכל מקורין עלאין, מיד קם רעיא מהימנא, ואבהן קדישין עמיה, עד כאן רזא דיחודא, מכאן ואילך פרשתא קדמאה דסתיי אורייתא.

פתח רבי שמעון ואמר, בראשית ברא אלהים, סוד יהו"ה ליריאו ובריתו להודיעם (תהלים כה יד), סו"ד אלין אינון שבעין אנפין, דאתפרש מלת בראשית בהאי פרשתא.

תקונא קדמאה

[תיקוני זוהר - דף יח ע"א]

בראשית, ב' ראשית, זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו (תהלים קיח כ), דא איהו תרעא דצדיקייא, דאית לון רשו לאעלא תמן, ואחרנין ודלאו אינון (דף יח ע"א) צדיקיא, אתדחייין מתמן, בה רשימין ומצויירין ומתחקקין דיוקנין דעלאין ותתאין, ציורא דאדם רשימא תמן, ואיהו דמות אדם, רשימא דאריה תמן לימינא, ורשימא דשור לשמאלא, ורשימא דנשרא באמצעיתא, ורזא דמלה ודמות פניהם פני אדם, ופני אריה אל הימין לארבעתם וכו' (יחזקאל א י), לכל חיותא ארבע אנפין, אלין ארבע אתוון דשמא קדישא דיהו"ה, דנהיר בהון, מלכא דכלהו חיוון דא אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק בחשבון חד, דמות אדם דא שכינתא קדישא, דאיהי דיוקניה.

איהי חותם דיליה, ועלה אתמר (שיר ח ו) שימני כחותם על לבך, דהכי אמרת שכינתא, אף על גב דאנת תסתלק לעילא, דיוקנך לא אתעדי מנאי לעלם, כההוא חותם דבההוא אתר דאתדבק ביה רשימו דמארי חותמא, לא אתעדי מניה דיוקנא דחותמא, לאשתמודעא ביה, ובגין כך אמרה כנסת ישראל בגלותא, שימני כחותם על לבך, פרשימו דתפלין דיד דאינון לקבל לבא, כחותם על זרועך, כתפלין דרישא דאינון תליין רצועין לכל סטרין על לבא ודרועא, ובהון אינון רשימין דאינון עמיה דקודשא בריך הוא, ועוד שימני כחותם דא חותם דאות ברית קדש, והוא אות ברית שבת קדש וימים טובים.

פי עזה כמות אהבה, תקיפא איהי אפרשותא דקודשא בריך הוא ושכינתא מישראל, כפרישו דנשמטא ורוחא ונפשא מגופא, ותו פי עזה כמות אהבה, כד ישראל מיחדין שמא דקודשא בריך הוא ברחימו, ואמרי הבוחר בעמו ישראל באהבה, קשה כשאל קנאה דקודשא בריך הוא דאיהי מקני עליהו, בזמנא דיפקון

מִן גְּלוּתָא, דְּאִיהוּ יְהֵא בְּהֵוּא זְמַנָּא קְנָא וְנוֹקֵם וּבַעַל חֲמָה, רְשָׁפִיה רְשָׁפִי אֵשׁ,
בְּהֵוּא זְמַנָּא יִתְעַר שְׂמָאֵלָא בְּשִׁלְהוּבִין דִּילִיה, דְּאִנּוֹן רְשָׁפִי אֵשׁ, שְׁלֵהֶבֶת י״ה,
וְיֻקֵּיד כְּמָה הִיכְלִין דְּבִתֵּי עֲבוּדָה זְרָה, וְיִטּוּל נּוֹקְמִין מְעַמְלָק, דְּאִיהוּ אוּמִי בְּתָרִין
אַתּוֹן דְּשָׂמָא קְדִישָׁא דְּאִנּוֹן י״ה, לְנִטְלָא נּוֹקְמָא מְנִיָּה, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (שְׁמוֹת יז
טז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל פֶּס י״ה, וְדָא אִיהוּ רְשָׁפִי אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת י״ה.

וְיִשְׂרָאֵל אֲמַרִין, רַבּוֹן עֲלָמָא, אַף עַל גַּב דְּאִנָּא בְּגְלוּתָא מְרַחְקָא מִמֶּךָ, שִׁימְנִי
כְּחוּתֵם עַל לְבָבָה, וְלֹא יִתְעַדִּי מִיַּנּוֹן דִּיּוֹקְנָה, דְּאִיְהִי חוּתֵם דִּילָךְ, שְׁכִינְתָּא דִּילָךְ,
דְּבְגִינָה אַנְתָּ הוּיִת דְּכִיר לָן בְּגְלוּתָא, וְחוּתְמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְדָאי אִיְהִי
שְׁכִינְתָּא.

בְּרַאשִׁית בְּרָא, ב' אִיְהִי וְדָאי, בְּה פִתְחַת אוּרִייתָא בְּב', וְדָא בְּרַאשִׁית ב' רַאשִׁית,
ב' אִיְהוּ וְדָאי, אוּצְרָא דְּכְלָא, עֲלָה אַתְמַר (ישעיהו לג ו) יְרַאת יי' הִיא אוּצְרוֹ:

[ודא תקונא תניינא]

(בראשית, זמנין סגיאין אינון באורייתא ראשית, וכל חד אתפרש באתריה, קדמאה איהו
יהו"ה קנני ראשית דרכו (משלי ח כב), ודא אורייתא, דאית בה טעמי ונקודי ואתוון, וכמה
פקודין דעשה ולא תעשה, דכלהו תליין בשם יהו"ה, הדא הוא דכתיב (שמות ג טו) זה שמי
לעלם וכו', שמ"י עם י"ה שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח, שס"ה משמאלא מדחילו דגבורה
אתיהיבו, פחד יצחק).

[תקונא תליתאה] תקונא תניינא

[תיקוני זוהר - דף יח ע"ב]

בְּרַאשִׁית, תַּמָּן יְרַא"ת, מָה אֲשַׁתָּאר מֵאִינוֹן אַתּוֹן, ש"ב, וְרוּא דְּמִלָּה שֶׁב (דף יח
ע"ב) בְּיְרַאת יְהו"ה, וְאִם לִית דְּחִילוֹ לִית חֲכָמָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ אִם אִין יְרַאָה אִין
חֲכָמָה, בְּגִין דְּיְרַאָה הִיא אוּצְרָא לְחֲכָמָה, אִיְהִי גְנִיזוֹ דִּילָה, אִיְהִי טְמִירוֹ דִּילָה, אִיְהִי
בֵּיתָא דְּמִלְכָּא.

ודא תקונא תליתאה כגוונא דא

בְּרַאשִׁית, רַא"ש בִּי"ת, וְרוּא דְּמִלָּה בְּחֲכָמָה יְבִנָּה בֵּית (משלי כד ג), וּמָאן דְּבַעֵי
לְמַחְזִי לְמִלְכָּא, לִית לִיה רִשׁוֹ לְמַחְזִייה אֶלָּא בְּבִיתִיה, וְרוּא דְּמִלָּה חֲכָמָה לָא
אֲשַׁתְּמוּדְעָא אֶלָּא בְּבִיתִיה.

כְּגוּוֹנָא דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא דְּאִיהוּ יְהו"ה, לָא אֲשַׁתְּמוּדְעָא לְנַבִּיא וְחוּזָה אֶלָּא
בְּהִיכְלִיָּה, דְּאִיהוּ אַדְנִי, וְרוּא דְּמִלָּה וַיִּי בְּהִיכַל קְדִישׁוֹ (חבקוק ב כ), וְאִיְהִי כְּלִילָא
מִשְׁבַּעַה הִיכְלִין, מִשְׁבַּעַה אַרְעִין, וְעַלִּיָּהוּ אֲמַר דּוּד (שם קטז טו) אַתְהִלָּךְ לְפָנֵי יְהו"ה
בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים, וְעֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל שְׁבַע רְקִיעִין, וְעַלִּיָּהוּ אֲמַר דּוּד
(שם קטו טז) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהו"ה, וְלִית יְדִיעָה כְּלָל בְּמִלְכָּא וּבְמַלְבוּשִׁיָּה וּבְתַקּוּנֵיהָ
לְבַר נֶשׁ בְּעֲלָמָא, עַד דִּיעוּל לְבִיתִיה וְלִהִיכְלִיָּה, דְּאִיְהִי ב', וְעֲלָה אַתְמַר (ישעיהו נו ז)
כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים.

ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא, עליה נאמר אין תפלתו של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והא אוקמוה מארי מתניתין, ומאן דנטיר ברית, אתקרי איש תמים, ותמן בראשית, ברי'ת א"ש, דנטיר ליה מאשא דגיהנם, אבל מאן דאתעסק באורייתא ונטיר לה, אתקרי אדם, בדיוקנא דהווא דלעילא, הדיא הוא דכתיב (ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, תא חזי, כל מאן דנטיר אות ברית, דיוקניה רשים בשכינתא וצדיק, ומאן דאשתדל באורייתא, דיוקניה רשים בעמודא דאמצעיתא:

תקונא רביעאה

בראשית, כתיב (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה י"ה, פתחו לי דא אינון תרין עפעפי עינא, דאינון פתחין וסגרין, ועלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, אליו תרין פרוכי עינא, פרשי כנפים עפעפי עינא, ועוד פתחו לי שערי צדק אליו אינון תרין עיינין, בזמנא דאינון מסתפלין בארץ מישר, אתמר בהון ופניהם איש אל אחיו, ובזמנא דלאו אנון מסתפלין בארץ מישר, הא נחש עקלתון תמן, עליה אתמר (רות א יז) כי המות יפריד וגומר.

תלת גוויי עינא אנון תלת אבהו, דאתמר בהו (שמות ו יד) אלה ראשי בית אבותם, בת עין דאיהי דקיקא ועירא, דא שכונתא דאשתתפת באבהו, ועלה אתמר (תהלים יז ח) שמרני פאישון בת עין, וכלא ברזא דבראשית, תמן ראש"י תמן ב"ת.

קם רבי שמעון על רגלוי ואמר, רבון עלמין אפתח עיני לאסתפל לא בהון לעילא, אבא ב"ם בארבעים ותרין אתוון דשמא מפרש, למנדע כל את ואת על (דף יט ע"א) תיקוניה, בראשית וכו', והארץ היתה תהו ובהו, ואינון אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב, עשר אמירן אינון, ול"ב שבילין, וכלהו תליין מן אי"ה, ודא איהו אבא בם אודה י"ה (תהלים קיח יט) אי"ה בחושפן אוד"ה י"ה, י"ה חכמה ובינה, א' פתר עלאה, ואנון שבע ספירן כלין בשבע שמהן.

וכלהו כליית לון בת שבע, ולית ספירה מפלהו ספירן דיהא לה רשו לארקא ברכאן ולאשפעא לתתאין, אלא בבת שבע, בגין דאיהי קשורא דכלהו ספירן, דאי ספירן הוה מריקין לבר מינה הוה פרודא, ובגין דא לית רשו לארקא ספירה לשום אתר בר מינה, לגבי תתאין, ובגין דא אתמר בה (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת, בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא טז ג), דלית רשו לנביא וחכמא למנדע לעילא שום מדע אלא בה, ובגינה אתמר (שמות יט ג) ומשה עלה אל האלהים, ודוד בגינה אמר (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום ליהו"ה, איהו שלימו דאדם, שלימו דיהודא, שלימו דשמא קדישא, שלימו דכל ספירה וספירה:

תקונא חמישאה

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי נקודה איהי מחשבה סתימא, אדהכי
הא אליהו אנדמן לגביה דרבי שמעון, אמר ליה רבי רבי, והא ב' פתיחא איהי, אם
פן במאי איהי מחשבה סתימא בה, אלא בריש הורמנותא דמלכא, בוצינא
דקרדינותא, כד מדיד משיחא, האי נקודה, נפיק מינה קו, דסתים ניצוצא, ההיא
מחשבה פגוונא דא, ב, בקדמיתא איהי מ"ם סתימא, וכד אתפשט קו דאיהי ו' מן
המדה, איהי אתפתחת ואתעבדת ב', ודא בראשית ב' ראשית, נקודה בהיכליה.

וכד איהי ם סתימא, איהי מ"ם רבתא מלם רבה המשרה (ישעיה ט ו), ואתעבדת
עזקא, ובגינה אתמר לגבי כלה, תהא לי מקודשת בטבעת זו ם, ועלה אתמר
קוטרא בגולמא, נעוץ בעזקא, ואיהי לא חוור ולא סומק ולא אוכם ולא ירוק ולא
גוון כלל, וכד אתפשטא לאנהרא, איהי עבדת גוונין לאנהרא.

[תיקוני זוהר - דף יט ע"ב]

ורזא דמלה עוטה אור פשלמה כו' (תהלים קד ב), כד איהי אור מעוטה ולא
אתפשט, ואיהו סתים, אתקרי אויר, אור סתים באת יו"ד, נקודה בהיכליה, כד
אפיק י' מאויר, אתגליא או"ר, ודא איהו ויאמר אלהי"ם יהי אור (בראשית א ג),
וחמש זמנין אור אינון בעובדא דבראשית, ואינון ה', ועליהו אתמר (ישעיה מ יב) מי
מדד בשעלו מים, ודא דרועא ימינא, ואיהו גוון חוור, ושמים בירת תפן, דא
דרועא שמאלא, דאיהו גוון סומק, וכל בשליש עפר הארץ, דא גופא עמודא
דאמצעיתא, ודא גוון ירוק, ושקל בפלם הרים (דף יט ע"ב) וגבעות במאזנים, תרי
סמכי קשוט, והאי ה' איהי אתפשטת לאנהרא בחמש גוונין, דאינון חמש זמנין
אור, י' איהי מדה דילה, ה' עלאה חמש אור, ה' תתאה חמש גוונין דנהרין בהון
חמש אור, וכד אתפשטת ה' עלאה לאנהרא בה' תתאה, בחמש גוונין (דנהרין) דילה,
מיד אתפשט ו' לגבה, ודא איהו נוטה שמים פיריעה, דודאי כד איהי נהירא בגוונין
דילה, אתמר בה (בראשית ט טז) וראיתיה לזכור ברית עולם, וראיתיה בתכשיטה,
ככלה דמתקשטא לגבי בעלה, ומיד נוטה שמים פיריעה, דאתי בעלה לגבה.

ודא איהו רזא דקו המדה דאיהו ו', מההיא מדה דאיהי י', ולבתר דאיהי נטלא
שמא קדישא, אתעבדת איהי מדה מתתא לעילא.

כמה דנקודה י' איהי מדה לעשר ריעון, כף איהי אמה מסטרא דאות ו', כלילא
מעשר אמות, הדא הוא דכתיב (שמות כו טז) עשר אמות ארך הקרש, ודא י', ואמה
ה' עלאה, וחצי האמה ה' תתאה, ארך היריעה האחת דא ו', ואמאי אתקרי ה'
תתאה חצי האמה, בגין דאתקרי מצה פרוסה לחם עוני.

והאי נקודה כד סלקא לגבי א' דאיהו אוירא סתים, אתקרי קמ"ץ, קומץ סתים,
בגין וקמץ הפהן משם מלא קמצו (ויקרא ב ב), ואיהי מחשבה סתימא, ם סתימא,
מפתחא דילה מאי ניהו פת"ח, ודא ו', ואיהו נטוי פגוונא דא [ציור] (נ"א), כד
אתפריש מנקודה איהו רקיע פתוח ודאי.

נטוי על ראשי החיה דאיהי ניצוצא דקמ"ץ, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, מאן חיה דא מלכות, דאיהי ניצוץ לתתא מן רקיע, פגוונא דא א (נ"א) מאן רקיע דא צדיק, והאי איהי חיה אשר תחת אלהי ישראל, ראשי החיה דלתתא נצח והוד.

ואית חיה עלאה פגוונא דא [ציור] ודא י' עלאה דאיהי על הרקיע, ואיהי מחשבה עלאה, פתר ברישא דכלה, רקיע דילה ו' עלאה, והאי איהי עטרת תפארת, ראשין דילה תרין דרועין.

ואיהי עטרה בראש אבא ואימא, ואיהי פתר עלאה ודאי, ורישין דילה לעילא אינון אבא ואימא, איהי י' בכל אתר, קוצא דילה לעילא, וגיו דילה באמצעיתא, וסופא דילה לתתא, פללא דאתוון דשמא מפרש.

רישא דילה לעילא ברזא דטעמי, וגיו דילה באמצעיתא ברזא (נ"א כללא) דאתוון, גופא לתרוייהו, וקוצא דילה לתתא ברזא דנקודי, ולתתא איהי האי נקודה מים נוקבין, ולעילא מים דכורין, רקיע באמצעיתא פגוונא דא א, עלה אתמר (בראשית א ו) ויהי מבדיל בין מים למים.

והאי איהו מחלוקת שמיא לשם שמים, דאיהו סופה להתקיים, ולאעלא שלם ויחודא בתרוייהו, ולאו מחלוקת דפרודא, פגון מחלוקת קרח ועדתו באהרן, ומחלוקת האי דאיהו לשם שמים, בגין דמים תתאין אינון בוכין ואמרין אנו בעיין למהוי קדם מלפא עלת העלות, ובען לסלקא לעילא, רקיע אפריש בינייהו, עד דעלת העלות שוי לון שוין, י' מסטרא דא, וי' מסטרא דא, ו' באמצעיתא, פגוונא דא יו"י דאיהי א, ואלין פלהו קרבין לעלת העלות, ורזא דמלה ויעש אלהים את שני המאורות הגדולים, ואינון שוין, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כא) והיה אור הלבנה כאור החמה.

[תיקוני זוהר - דף כ ע"א]

תא חזי קמ"ץ איהו סתים באת י' מפל סטרא, עילא ואמצעיתא ותתא, ודא קומץ סתים בתלת ספירן, פתיחו דיליה איהו בחמש אור, דאינון חמש אצבעאן עלאין ואינון ה' עלאה, (דף כ ע"א) חמש אאאא, דאנון אור אור אור אור, חמש זמנין, חמש נהורין דעובדא דבראשית, ונקודא דלהון אאאא חמש דסקקין לעשר.

ורזא דמלה והנה אנחנו מאלמים וגומר, והנה קמה אלמתי וגם נצבה (בראשית לו ז), דא א' בחל"ם, דאיהו לעילא מפל נקודין, בקומה זקיף, וביה אסתלק (נ"א אסתכל) יוסף בחלמא, וכן יעקב, הדא הוא דכתיב (שם כח יב) ויחלם ונהה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה, דא א דאיהו ראש, והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, אמרו מארי מתניתין, עולים תרי, ויורדים תרי, ואנון אאאא.

והאי את דאיהי אל'ף חל"ם דאיהי באמצעיתא, איהי כתר עלאה דאסחר על רישא דעמודא דאמצעיתא, ובגין דא והנה תספינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי (שם לו), האי פתרא אתמר בה (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה,

וְאִיִּי אֲבָנָא דְאַתְגֹּזֶרֶת דְּלֵא בִּידִין, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דניאל ב לד) עַד דִּי הִתְגֹּזֶרֶת אֲבָן דִּי לֵא בִּידִין וְגוֹמֵר, וּבְגִין דְּלֵא אֲשַׁכְּחֵן לֵה אֲתֵר מֵאֵן אֲתַגְזֹרָא, שְׁאֲלִין מְלֹאכֵיָא קְדִישֵׁיָא אִיִּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֵא אֲשַׁכְּחִין לֵה אֲתֵר, עַד דְּאֲמַרִּין בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ (נ"א אדהכי הא סבא לגביה ואמר רבי רבי האי בשכינתא תתאה דלית לה תמן אלא אצילותא, ודא הוא אתגזרת אבן, בגין דאיהי גזרת מלכין, ובה גזרין דינא רפיא, דא דין בתראה, וכתר מלכות אתקריאת ספירה דלית ספירה שלימה בר מינה לתתא).

וְהֵאֵי אֲבָן אִיִּהי סְגוּלַת מְלָכִים, אִיִּהי שִׁיחַת מְלֹאכֵי הַשָּׁרַת, שִׁיחַת חִיוֹן וְשִׁרְפִים וְאוֹפְנִים, שִׁיחַת כָּל עֲלָאִין וְתַתְּאִין, יְדִיעַת שְׁמֵשׂא וְסִיְהָרָא בְּעֵתִים, עֵת וְזִמְן לְכָלְא.

כָּל טַעְמֵי וּבְנֵי וְאֲתוּוֹן כְּלִילֵן בְּהַ, קָלָא דְבוּר וּמַחְשְׁבָה, כְּלִילֵן בְּהַ, אִיִּהי כְּתֵר תוֹרָה, וְכְתֵר פְּהוּגָה, וְכְתֵר מְלָכוֹת, וְאִיִּהי תְּגָא בְּרִישׁ כָּל אֲתוּוֹן, כְּגוּוֹנָא דָא שׁ, וְעַל הֵאֵי אֲבָנָא אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְחֻבְרִיו, כְּשִׁתְּגִיעוּ לְאֲבָנֵי שֵׁשׁ טְהוֹר אֵל תֹּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם.

וְאִיִּהי קוֹצָא דְכָל אֲתוּוֹן, בְּכְּגוּוֹנָא דָא ד, קוֹץ דְכָל אֵת וְאֵת, שִׁיעוּר קוּמָה דִּילְהוֹן ו', מְעִילָא לְתַתָּא וּמִתַּתָּא לְעִילָא, וְרוּזָא דְמְלָה מְקַצָּה הַשָּׁמַיִם וְעַד קֶצֶה הַשָּׁמַיִם (דברים ד ג), וְרוּזָא דָא לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְּבֹרָה וְהַתְּפַאֲרָת וְגוֹמֵר (ד"ה א כח), לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה דָא מְלָכוֹת, דְּאִיִּהי בְּכָלְא.

וְאִיִּהוּ צְפֻצוּף עוֹפִין קְדִישִׁין, דְּאֲתַמֵּר בְּהוֹן (קהלת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֵת הַקּוֹל, צְפֻצוּפָא דְכָל צְפָרִין דְּאִינֹן נְשַׁמְתִּין קְדִישִׁין, דְּמְצַפְצְפִין בְּכַמְהָ צְלוֹתִין, שִׁיחַת חִיוֹן דְּאִינֹן ת"ת, וּבְגִינָה אֲתַמֵּר (בראשית כד סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה וְכוּ', וְלִית שִׁיחָה אֲלָא צְלוֹתָא.

וּבְגִינָה אֲתַמֵּר תְּפִלַּת שְׁחֵרִית חוּבָה, תְּפִלַּת עֲרִבִית רְשׁוּת, דְּאִיִּהוּ רְשׁוֹ דְלִילָה בְּפָנֵי עֲצֻמָּה, וּבְגִין דָּא לִית לֵה קְבִיעוֹת בְּלִילָא דְדַמְיָא לְגְלוֹתָא, אֲלָא זִמְנִין אֲשַׁתְּכַחַת תַּמָּן וְזִמְנִין לֵא אֲשַׁתְּכַחַת.

זְכָאָה אִיִּהוּ מֵאֵן דְּפָגַע בְּהַ, כְּגוֹן יַעֲקֹב דְּאֲתַמֵּר בֵּיה (שם כח יא) וַיִּפְגַּע בְּמְקוּם וַיִּלָּן שָׁם עָמָה כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, עַד דְּאֲתָא בְּעֵלָה וְנָטִיר לֵה, וּבֵת תַּמָּן עָמָה, מִתַּמָּן וְאִילָךְ קְבִיעוּתָה חוּבָה.

אֲבַל בְּשִׁבְתָּ אִיִּהי רְשׁוּת הַיְחִיד, דְּאִיִּהי בְּרְשׁוּתָא דְּבַעְלָה, וְלֵא כְּגוּוֹנָא דְלִילָא דְהוֹת יְחִידָה בְּרְשׁוּתָא דִּילָה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (איכה א) אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד.

[תיקוני זוהר - דף כ ע"ב]

וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּקָרִיב לֵה לְבַעְלָה בְּפָגִיעָה דִּילָה, וְדֵאֵי עֵבִיד לֵה חוּבָה, וְכַד אֲתָא שְׁמֵשׂא בְּשְׁחֵרִית, דְּאֲתַמֵּר בֵּיה (תהלים פד יב) כִּי שָׁמַשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהֵיִם, אֲתַמֵּר בֵּיה (בראשית לב לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, מִתַּמָּן וְאִילָךְ קָשַׁר לֵה עָמִיָה, דְּאִיִּהוּ קָשַׁר דְּתַפְלִין דִּיד, קָשִׁיר לֵה עָמִיָה דְּלֵא תַזוּז מִיְנִיָה לְעֵלְמִין, מְסַטְרָא דְשְׁמֵאֲלָא קָשִׁיר לֵה בְּתַפְלִין דִּיד, דְּאִינֹן בְּדְרוּעָא שְׁמֵאֲלָא, מְסַטְרָא דִּימִינָא שׁוּי לֵה כְּתָרָא עַל רִישֵׁיה, תַּפְלִין דְּרִישָׁא, וְהֵאֵי בְיוֹמָא דְּאִיִּהי קָשִׁירָא עִם (דף כ ע"ב) בְּעֵלָה, אֲתַמֵּר בְּהַ יִשְׁחַרוּנְגֵי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנְגֵי, אֲבַל בְּלִילָא דְּאִיִּהי גְלוֹתָא, דְּאִיִּהי לְבַר מְבַעְלָה, וְאִיִּהי רְשׁוּת בְּפָנֵי

עצמה, אתמר בה אל תתודע לרשות, ובגין דא אמר דוד (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני וגומר עד אמצא מקום ליי.

עד כאן רזא דקמ"ץ, דאיהו רזא דמחשבה עלאה ותתאה (נ"א עילא ותתא), דאיהו נקודה ברשות בעלה דאיהו ו' רקיע, ופת"ח בלא נקודה רשו בפני עצמו, ונקודה בלא פת"ח רשו בפני עצמה, דכמה דאתון אינון דכר ונוקבא, הכי נקודין אינון דכר ונוקבא, אבל אתון אנהו לגבי נקודי כגון גופא לגבי רוחא, וכן נקודה ב', כגון חל"ם או חיר"ק או שורק, חלם לעילא מן ו' אתעביד ז', חיר"ק לתתא אתעביד זנב גימ"ל, שורק באמצעיתא קוצא דאת ד' קוצא באמצעיתא, וכלא חד, אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים (ישעיהו מד ו).

שב"א מאן איהו, כאשר יהיה האופן בתוך האופן, ואינון את המאור הגדול ואת המאור הקטן, ואינון גוף וברית, ולקבליהו חמה ולבנה, דאינון לקבל אימא עלאה ותתאה.

והנה אופן אחד בארץ אצל החיות (יחזקאל א טו), דא נקודה דתחות סג"ל נקודה דלתתא, אצל החיות דאינון צר"י, את שני המאורות הגדולים.

וכן איהו בתוך האופנים שור"ק, אופן חד לעילא ואופן חד לתתא, ואיהו עמודא דאמצעיתא בינייהו, והנה אופן אחד בארץ דא חירק דאיהו לתתא, כל ניצוץ איהו י', וכל רקיע ו'.

יהו"ה שב"א איהו דינא, קמ"ץ רחמי, שמאלא וימינא, דמתמן אורייתא אתייהב דאיהו עמודא דאמצעיתא, ובזמנא דאינון שב"א קמ"ץ חל"ם, איהו רמוז פי בי חש"ק ואפלטוהו, רק באבותיה חש"ק יי.

מסטרא דחד דאיהו יו"י דסליק יהו"ה, הוה קודשא בריך הוא הוא ושמייה לחוד בכתרא, קדם דאתברי עלמא, עד דסליק במחשבתיה למברי אדם, דאיהו י' ברישא דא', תגא לעילא, ולתתא נקודה, ובנקודי דאתון אשתמודעאן כל ספירן, דתשע נקודי אינון, ובהון י"ד ניצוצין, ועליהו אתמר (שמות יד כח) ובני ישראל יוצאים בי"ד רמה, ואינון לקבל פרקין דה' אצבען דאינון י"ד, ותרין רקיעין תמן, חד מן קמ"ץ וחד מן פת"ח, לקבל תרין קני דדרועי, וכל ניצוץ איהו פרק, ואיהו מדה, ורקיע אמה, וקנה, וקו המדה.

טעמי אינון מן כתרא, ואינון ברישא דעמודא דאמצעיתא, נקודין מן מוחא, ואינון ברכאן על רישא דצדיק, כמה דאת אמר (משלי י ו) ברכות לראש צדיק, ואינון תלת טפין דאתמשכו מן מוחא לגבי ברית מילה, אתון מסטרא דאימא עלאה, וכלהו אתפלילין במלכותא, ונקודי לאתון כנשמתא לגופא, דגופא איהו כסוס לרוכב, ואתון אינון פתיחין לנקודי לקבלא לון, ועליהו אתמר (יחזקאל א יא) וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבלא עליהו נקודי, ונקודי בכל אתר בת קול.

טעמי אינון מאני קרבא, רפ"ה איהו לעילא מאתון, ועליה אתמר (שם כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה, נטוי דא איהו רפ"ה, נטוי על ראשי חיון, דאינון יהו"ה ארבע אתון ודאי, דג"ש איהו

מִלְגָּאוֹ דְאֵתוּוֹן, כְּגוּוֹנָא דָא יְהוּ״ה, רַפְ״ה מְלַבֵּר כְּגוּוֹנָא דָא יְהוּ״ה, וְאֵינּוֹן כְּמַתָּג
וְרַסְן לְאוֹתִיּוֹת, וּבְהוֹן וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב, רְצוּא בְדַג״שׁ, וְשׁוּב בְּרַפְ״ה.

תְּקוּנָא שְׁתִּיתָא

[תיקוני זוהר - דף כא ע"א]

(דף כא ע"א) בְּרֵאשִׁית, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן, (פּתח) וְאָמַר לְאַלְיָהוּ, אַלְיָהוּ אַלְיָהוּ
בְּאוּמָאָה עַלְךָ בְּמַלְכוּת קַדִּישָׁא, דְּאִיְהִי נְפִילָא בְּגִלוּתָא, טוּל רְשׁוּתָא דְלָא תְזוּז מִיַּנּוּן,
דְּהָא שְׂכִינְתָא וְחִילָהּ נְטְרִין לָךְ, מְלֹאכֵי הַשְּׂרָת דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ישעיהו לג ז) הֵן
אַרְאִים צַעֲקוֹ חוּצָה, לְבַר מֵהִיכָלִין, לָא אִית מָאן דְּמַקְבֵּל צְלוֹתִין דִּישְׂרָאֵל, כְּמָה
צַפְרִין מְצַפְצַפִּין בְּצְלוֹתִין לְגַבֵּי אַמְהוֹן, דְּאֵינּוֹן מְקַנְנִין עַל אַרְעָא, דְּנְטְרִין לָךְ, וְכִלְהוּ
אַתְקְרִיאוּ צַפְרִים, עַל שֵׁם קֵן צַפּוֹר דְּאִיְהִי אֵימָא קַדִּישָׁא, דְּאִתְמַר בְּה (דברים כב ו)
כִּי יִקְרָא קֵן צַפּוֹר לְפָנֶיךָ, וְעָלָה אֶתְמַר (תהלים פד ד) גַּם צַפּוֹר מְצָאָה בֵּית, וְדָא ב'
מְבֵרֵאשִׁית, דְּאִתְמַר בְּה (משלי כד ג) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת, וְדָרוֹר קֵן לָהּ דָּא אֵימָא
עַלְמָה יוּבֵל, דְּאִתְמַר בְּה (ויקרא כה י) וְקִרְאתֶם דָּרוֹר בְּאַרְצֵךְ, בְּזִמְנָא דְצַפּוֹר מְצָאָה
בַּיִת דְּאִיְהִי בִּי מְקַדְשָׁא, וְאַתְבְּנִיאת וְאַתְתַּקְנַת, מִיַּד דָּרוֹר דְּאִיְהִי שְׂכִינְתָא עַלְמָה,
אַשְׁכַּחַת קֵן לָהּ לְעִילָא.

וּמִיַּד אֲשֶׁר שְׁתָּה אַפְרוּחִיָּה, אַלִּין שֵׁית בְּנִין דִּילָהּ, שֵׁית סְפִירָן, דְּאֵינּוֹן שֵׁשֶׁת יָמֵי
הַמַּעֲשֶׂה, כְּלָהוּ פְּרַחִין לְגַבְהָ, בְּכַמָּה חֲגִין וּזְמַנִּין וְיוֹמִין טְבִין, וְאַפְרוּחִים דְּאֵינּוֹן
יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, כְּלָהוּ פְּרַחִין עִמָּה בְּגִלוּתָא, וּבְזִמְנָא דְאַנּוֹן בִּיצִים, דְּלִית לֹון גְּדַפִּין
בְּפִקוּדִין דְּעֵשֶׂה לְפָרְחָא, אֶתְמַר בְּה לָא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

אִי הָכִי מָאִי כִּי יִקְרָא קֵן, אֶלָּא בְּזִמְנָא דְלִית לָהּ לְשְׂכִינְתָא אֶתְר לְשְׂרִיא תַמָּן
בְּקַבְיָעוּ, אִיְהִי אֲזֻלַּת בְּמַקְרָה, וְדָא אִיְהוּ כָּל הַקּוֹבַע מְקוּם לְתַפְלָתוֹ וְכוּ', כְּמָה
דְּנִשְׁמַתִּין עַבְדִּין, הָכִי שְׂרִיא שְׂכִינְתָא עִמְהוֹן, נִשְׁמַתָּא דְאִיְהִי קְבוּעָה בְּצְלוֹתָא אוּ
בְּאוּרִייתָא אִיְהִי אֶתְר קְבוּעָה לְשְׂרִיא בְּה שְׂכִינְתָא, אֲבַל נִשְׁמַתָּא דְלִית לָהּ קְבִיעוּ
בְּצְלוֹתָא אוּ בְּאוּרִייתָא, אֶלָּא אִי אֲזַדְמַנַּת לָהּ בְּמַקְרָה, הָכִי אִיְהִי שְׂרִיא עָלָה בְּמַקְרָה,
וְדָא אִיְהוּ כִּי יִקְרָא קֵן צַפּוֹר לְפָנֶיךָ וְכוּ'.

דְּוֹדָאֵי נִשְׁמַתָּא, אִיְהִי קֵן צַפּוֹר וְכֵן הֵיִיא נִשְׁמַתָּא דְבַר נִשְׁ אֶתְקְרִיאת קֵן צַפּוֹר,
וְגוּפָא קֵן דְּנִשְׁמַתָּא, וְכֵן נִשְׁמַתִּין דְּאֵינּוֹן עוֹלִימָאן דִּילָהּ, דְּאֶתְקְרִיאוּ בְּתוּלוֹת אַחֲרֵיהָ
רְעוּתֵיהָ, יְתַבִּין בְּגוּפִין דְּאֵינּוֹן קֵן דְּלָהוֹן בְּאַרְחַ מְקַרָה, בְּזִמְנָא דְלָאוּ אֵינּוֹן קְבוּעִין
בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי מְדַרְשׁוֹת, וְדָא אִיְהוּ כִּי יִקְרָא קֵן צַפּוֹר לְפָנֶיךָ.

וְעוּד קֵן צַפּוֹר לְעִילָא, אִיְהוּ כְּרִסְיָא, וְקֵן דִּילָהּ לְתַתָּא מְטַטְרוּן, וְעָלִיהּ אֶתְמַר
(במדבר יד יח) וְנִקְחָה לָא יִנְקָה, דְּתַמָּן קֵן, וְאִיְהוּ קֵנָא וְנוֹקָם, בְּזִמְנָא דְלָא אֶשְׁכַּחַת
קֵנָא לְשְׂרִיא, בְּדַרְךָ, דָּא דְּאִתְמַר בְּה (יהושע ה ד) מִתּוּ בְּמַדְבַּר בְּדַרְךָ בְּצִאתְכֶם
מִמִּצְרַיִם, וְעוּד בְּדַרְךָ, דָּא קְבוּרַת רְחֵל, דְּאִיְהִי בְּפִרְשַׁת אוּרְחִין, וְעָלָה אֶתְמַר (ירמיהו
ט א) מִי יִתְנַגֵּי בְּמַדְבַּר מְלוֹן אַרְחִים, וְאֵינּוֹן תְּרִין מְשִׁיחִין, דְּמַתְמָן קָא עַבְרִין כַּד
אַתָּאן לְמַפְרָק לְיִשְׂרָאֵל.

בְּכָל עֵץ דָּא אִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הֵיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְעֲלִיָּה אִתְמַר (דברים כ יט) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׁדֶה, וְעוֹד בְּכָל עֵץ דָּא צְדִיק דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בראשית א יא) עֵץ פְּרִי עֲשֵׂה פְּרִי לְמִינוֹ, וְדָא יוֹם הַשַּׁבָּת דְּתַמְן זְווגָא דְשְׁכִינְתָא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְתַמְן אֵית לָהּ נִיחָא, וְעֲלִיָּה אִתְמַר (תהלים א ג) וְהָיָה כַּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם אֲשֶׁר פְּרִיו יִתֵּן בַּעֲתוֹ, דָּא עֲתוֹ דְצְדִיק דְאִיהִי לֵיל שַׁבָּת, דְצְדִיק מְנִיָּה פְּרָחִין נְשַׁמְתִּין חֲדָתִין בְּיִשְׂרָאֵל עַרְב שַׁבָּת דְאִתְקַרְיָאוּ פְּנִים חֲדָשׁוֹת.

[תיקוני זוהר - דף כא ע"ב]

אֲפֻרֹחִים אֵלִין תְּלֻמִּידֵי חֲכָמִים, דְּבִגְיָנְהוֹן שְׂרִיא שְׁכִינְתָא עַל יִשְׂרָאֵל, אוּ בִיּוֹצִים אֵלִין אֵינוֹן תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, דְּבִגְיָנְהוֹן שְׂרִיא שְׁכִינְתָא עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֵלִין אֵינוֹן מְאָרֵי מְקָרָא, וּבְזֻמְנָא דְאֵינוֹן עֶסְקִין בְּאוּרִייתָא אוּ בְמִצְוָה דְאֵינוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָא, וְגַרְמֵי לְחַפְרָא לֹון כְּחֲדָא, יִרְתִּין מִתַּמְן נְשַׁמְתִּין, וְאִתְקַרְיָאוּ בְּנִים דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דְמְאָרֵי מְקָרָא וּמְאָרֵי מְשֻׁנָּה אֵינוֹן מְגַדְפִין (דף כא ע"ב) דִּילָהּ, וּבְגִין דָּא וְהָאֵם רַבְּצַת עַל הָאֲפֻרֹחִים אוּ עַל הַבִּיצִים, אִיהִי רַבִּיעָא עֲלִיָּהוּ בְּאַרְבַּע גְּדָפִין דִּילָהּ, דְאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א ו) וְאַרְבַּע כְּנָפִים, יוֹנְקִין אֲנָפֵי זְוֹטְרֵי, וְאֵינוֹן אַרְבַּע אֲנָפִין לְכָל חֵד וְחֵד, וּבְהוֹן אֵימָא רַבִּיעָא עֲלִיָּהוּ, וּזְמַנִּין אִיהִי עֲלִיָּהוּ, וּזְמַנִּין אֲסַתְלַקַּת מִנִּיָּהוּ, אֲבָל בְּגִין דְאֵינוֹן מִן מְעוּזֵי, (נ"א דאתמר בהון (ירמיהו לא יט) הִמוּ מְעֵי לוֹ), בְּגִין דְרַחֲמֵימוּ דְחִמוּ מִיַּעְהָא עֲלִיָּהוּ וְאֵינוֹן מְאָרֵי קְבֻלָּהּ, אִתְמַר בְּהוֹן (דברים כב ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, דְאֵימָא לֹא זֹוה מְנִיָּהוּ לְעֵלָם.

דְּוִדָּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ אוּרִייתָא, וְשְׁכִינְתָא הֵיא מְצוּהָ, זְכָאָה מָאן דְמִתְעַסֵּק בְּהוֹן לְיַחְדָּא לֹון, וְכֵן זְכוּר וְשְׁמוֹר אֵינוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיהָ, זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְמִיַּחֲד לֹון בְּיוֹם שַׁבָּת, דְאִיהוּ יְסוּד, וּבְרַחֲמֵימוּ וּדְחִילוּ דִי"ה, דְאֵינוֹן אָבָא וְאֵימָא. זְכוּר וְשְׁמוֹר, אֵינוֹן לְקַבֵּל תְּפִלִּין דְרִישָׁא י', וְתְפִלִּין דְיִדָּא ה', דְכַר וְנוֹקְבָא, וְזָכָאָה אִיהוּ מָאן דְמִיַּחֲד לֹון בְּקִרְיַאת שְׁמַע בְּדְחִילוּ וּרַחֲמֵימוּ, דְבְזֻמְנָא דִישְׂרָאֵל מְשַׁתְּדִלִין בְּאוּרִייתָא דְבְכַתְבַּ וּבְאוּרִייתָא דְבַעַל פֶּה, בְּרַחֲמֵימוּ וּדְחִילוּ, אִתְמַר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וּבְזֻמְנָא דְלֹא מְשַׁתְּדִלִין בְּהוֹן בְּרַחֲמֵימוּ וּדְחִילוּ, אִתְמַר בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

בְּזֻמְנָא דִישְׂרָאֵל נְטְרִין שַׁבְּתָא בְּזְכוּר וְשְׁמוֹר בְּדְחִילוּ וּרַחֲמֵימוּ, אִתְמַר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹאוּ כְּתִיב בְּהוֹן שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְגוֹמַר, תְּרִין תְּרוּכִין, וּבְזֻמְנָא דִישְׂרָאֵל מִיַּחְדִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְתְפִלִּין דִּיד וּבְתְפִלִּין דְרֵאשׁ בְּדְחִילוּ וּרַחֲמֵימוּ, אִתְמַר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹאוּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וּבְזֻמְנָא דְמְקִיִּימִין מְצוּת בְּרִית מִלָּה וְאֲעַבְרִין מְנִיָּהוּ עֲרָלָה, וְעַבְדִּין פְּרִיעָה, בְּדְחִילוּ וּרַחֲמֵימוּ, אִתְמַר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹאוּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, בְּזֻמְנָא דְמִיַּחְדִּין בְּזוּגִיָּהוֹן בְּקִדּוּשִׁין וְשַׁבַּע בְּרַכָּאן, דְאֵינוֹן יַחְדָּא דְלְהוֹן בְּקִדּוּשָׁה וּבְבְרַכְתָּא, אִתְמַר בְּהוֹן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹאוּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְכו'.

ואיננו ישראל בגלותא ברשותא אחרא, דכד לא מתייחדין בזוגייהו בקדושיין ושבע ברכאן, דאיננו יחודא דלהון בקדושה וברכה, באתר דקדושה שריא עלייהו מסאבא, ובאתר דברכה שריא עלייהו לטותא, ובאתר דיחודא שריא עלייהו פרוידא, ודא גרים גלותא לשכינתא, דאתתרכת מאתרהא ומקנהא דאיהי ירושלם, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיקם שלחה אמכם, תרין שלוחין שלח תשלח, חד מבית ראשון, וחד מבית שני.

ואי תימא דקודשא בריך הוא לאו אתתתך עמיה, בגין דא אמר קרא (משלי כו ח) כצפור נודדת מן קנה פן איש נודד ממקומו, בגין לנטרא לה בגלותא מרשו נוכראה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני יי' הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן וגומר, לאחר דא אל אחר, דא סמא"ל, לפסילים אלין ממנן דעל שבעין אומין.

ובגינה, קודשא בריך הוא איהו מלך אסור ברהטים, איהו אסור עמהון בתפלין דרישא, דאינון פאר דרישא, דתפלין דרישא אינון באתר דרהטי דמוחא, ודא איהו אסור ברהטים, ואיהו חבוש עמהון בתפלין דיך בקשר של יד, ודא הוא דכתיב (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליך, ובגין דאיהו חבוש עמהון בגלותא, אתמר ביה אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורין, ושכינתא איהי בית האסורין דיליה, בגין רחימו דילה איהו אסור בה, ורזא דמלה צרור המור דודי לי בין שדי ילין (שיר א ג).

[תיקוני זוהר - דף כב ע"א]

ובגין דא מאן דבעי לאשגא למלכא, לית ליה רשו לאשגא ליה אלא בשכינתא, הדא הוא דכתיב (ירמיה ט כב) אל יתהלל כו' כי אם בזאת וגומר, ואהרן פד עאל לקדש קדשין ביומא דכפורי, בה הוה עאל, דכתיב (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, דאיהי עת לעשת ליי', ומשה בגינה אתקיים בעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים לג א) וזאת הברכה אשר וגומר, ובה עביד עשר מכתשין לפרעה, הדא הוא דכתיב (שמות ט טז) ואולם בעבור זאת העמדתיך, ויעקב בגין דהוה ידע דכל רעותא דמלכא בה, מני לבנוי עלה, דלא יעלון קדם מלכא אלא בה, וכל שאלתין דלהון בצלותין ובעותין למלכא דיהון בה, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם (דף כב ע"א) וגומר, ודוד בגין דהוה ידע דכל רעותא וחילא ותוקפא דמלכא בה, אמר (תהלים כו ג) אם תחנה וגומר, בזאת אני בוטח, דאתמר עלה (שם קג ט) ומלכותו בכל משלה, ומאן דלא שת לביה גם לזאת, עליה אתמר (שם צב ז) וכסיל לא יבין את זאת.

ובגין דא כד ישראל בעאן בעותין למלכא, אמרין לה (שיר ו א) אנה הלך דודך, דאתמר ביה ברח דודי, אנה פנה דודך ונבקשנו עמך, בכמה בקשות דצלותין ובעותין, דבגינה איהו נחית עלן, דלא זו מננא אלא בגין דלא נהגנא יקרא בך, דבגינה הוה אסיר עמנא כל שית יומין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מז א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח וביום החדש יפתח, דהכי איהי שכינתא סתימא עמיה ביומא דחולא, כשושנה דאיהי אטימא, וביומא דשבתא וביומא

דְּחַדְשָׁא וּבְיוֹמֵי טַבִּין אֲתַפְתַּחַת, לְקַבְּלָא רִיחִין וּבּוֹסְמִין, וְלִירְתָא נַפְשִׁין וְעוֹנְגִין לְבַנְיָהּ.

ווי לון לבני נשא, דקודשא בריה הוא אסיר עמהון בגלותא, ושכינתא אסירת עמהון, ואתמר בה אין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים, ופורקנא דילה דאיהי תשובה אימא עלאה, איהי תליא בידיהון, דחמשין תרעין דחירו עמה, לקבל חמשין זמנין דאדכר יציאת מצרים באורייתא, דא הוא (שמות ב יב) ויפן כ"ה וכ"ה, באלין חמשין אתוון דמיחדין ליה בכל יומא פעמים שמע ישראל, דאית בהון כ"ה וכ"ה אתוון, וירא פי אין איש דאתער לה בגויהו.

ואיהי משגיח מן החלונות, דאתמר בהון חלו נא פני אל ויחננו, לההיא דאתמר בה (במדבר יב יג) אל נא רפא נא לה, דאסוותא בידיה, דאיהו יד פשוטה לקבל שבים, (שמות ב יב) וירא פי אין איש, ואיהי (שופטים ה כח) בעד החלון נשקפה, ותייב בתרועה דאיהי יבבא, דאתמר בה (בראשית ח ו) ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה, ודא יום הפורים דתיבת נח היא אימא עלאה, חלון דילה הוא עמודא דאמצעיתא, דביה אור, ותורה אור, ואיהו אור הגנוז.

ויפן פה וכה, מציץ מן החרפים, אלו עשרת ימי תשובה, וירא פי אין איש, ועוד משגיח מן החלונות אלין חלונות דבי כנישתא, דאבא ובני אינון בבית (הכנסת) אסירן, ואיהו בכל יומא אשגחותיה עליהו, ויהיב לון מזונא.

ויפן פה וכה, אם אית מאן דיתער בתיובתא לתברא בית אסורין דלהון, הדא הוא דכתיב (ישעיה מט ט) לאמר לאסורים צאו, ולאשר בחשך הגלו, ויפן פה וכה וירא פי אין איש, אלא איש לדרכו פנו, בעסקין דלהון, באורחין דלהון, איש לבצעו מקצהו, בבצעא דהאי עלמא, לירתא האי עלמא, ולא אינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (שמות יח כא), אנשי חיל, יראי אלהי"ם, אנשי אמת, שנאי בצע, אלא פלהו צווחין בצלותין ביומא דכפורי ככלבים, הב לנא מזונא, וסליחה וכפרה וחי, כתבנו לחיים, ואינון עזי נפש ככלבים, דאינון אומין דעלמא דצווחי לגביה ולית לון בשת אנפין, דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא, דחזור שכינתיה לקודשא בריה הוא, דאיהי מרחקא מניה, למהדר לגביה, ואדמיין לכלבים, דאתמר בהון (תהלים קו לה) ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, ואינון ערב רב, דכל חסד דעבדין לגרמיהו עבדין.

[תיקוני זוהר - דף כב ע"ב]

ועוד אינון שאלין מזונא וכסויא ועונה, דאיהי עונת זוגייהו, דאתמר בה (שמות כא ו) שארה פסותה וענתה לא יגרע, ולא אית מאן דשאל מזונא דאיהי תורה, שארה דשכינתא, ואיהי אימא עלאה, דאתמר בה (משלי א ח) ואל תטש תורת אמה, פסותה (דף כב ע"ב) דא כסויא דציצית, ועטיפו דיליה, ותפלין דידי, דאתמר בה (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף, ועונתה דא קריאת שמע בעונתה, דאם שלש אלה לא יעשה לה לשכינתא, ויצאה חנם אין פסך (שמות כא יא), לית ליה פסופא מן שכינתא, חציף איהו, ועוד אין כסף לא יהא ליה כסופא לעלמא דאתי.

וְהוּן כֹּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אִלְפֵי פְעָמִים שְׁלֹשׁ עִם גְּבֵר (איוב לג כט), וּבְגִין דָּא פִי הִיא כְּסוּתָה לְבִדְהָ, דָּא גְּלֻגּוּלָא קְדַמָּאָה, הִיא שְׁמַלְתוֹ לְעוּרוֹ, דָּא גְּלֻגּוּלָא תְּנַיִנָא, בְּמָה יִשְׁכַּב, דָּא גְּלֻגּוּלָא תְּלִיתָאָה, וְאַלִין אֵינּוֹן תְּלַת לְבוּשִׁין, דְּתַלְתַּת פְּסוּיִין, דְּתַלְתַּת גְּוּוּיִין דְּעֵינָא, דְּאֵינּוֹן לְבוּשִׁין לְבַת עֵין, דְּאֵיהִי נִשְׁמַתָּא.

וּבְאַלִין תְּלַת אֲתַמֵּר (שמות כג יז) שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כֹּל זְכוּרָה, וְלִקְבֹּל תְּלַת זְמַנִין אֵינּוֹן תְּלַת גְּוּוּיִין דְּשִׁרְגָא, דְּאֲתַמֵּר בְּהוּן (שם ג ב) וְיִרְא מְלֹאךְ יִי אֱלִיוּ בְּלַבַּת אִשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה, וְיִרְא הָא גְּוּוֹן חַד, בְּלַבַּת אִשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה הָא גְּוּוֹן תְּנַיִנָא, וְיִרְא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בְּעַר בְּאִשׁ הָא תְּלַתָּא, וְאֵינּוֹן לִקְבֹּל שְׁלֹשָׁה גְּוּוּיִין דְּעֵינָא, בְּלַבַּת אִשׁ דָּא בַת עֵין, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דִּיהוּן נְהִירִין תְּלַת גְּוּוּיִין דְּעֵינָא, דְּאֵינּוֹן לִקְבֹּל תְּלַת גְּוּוּיִין דְּקֻשְׁתָּה, מִיַּד וּרְאִיתִיהָ לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וּבְהֵהוּא זְמַנָּא פִי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן (ישעיה נב ח).

אוּר דְּעֵינָא הוּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, בַּת עֵין בֵּיתָא דִּילָהּ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דִּיתְפַּנִּי עֲנָא מִן בַּת עֵינָא, דְּאֲתַמֵּר בַּהּ (איכה ג מד) סִפְתָּה בְּעֵנִין לָךְ וּגּוֹמֵר, דְּאֵיהִי תְּבַלְוִל דְּעֵינָא, דָּא רוּמֵי רַבְתָּא, שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה עֲתִידָה לְמִימַר לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמָה תַעֲמוּד בַּחוּץ, וְאַנְכִי פְּנִיתִי הַבַּיִת (בראשית כד לא), אֲנֹכִי דִּיצִיאַת מִצְרַיִם, וְאַף עַל גַּב דָּאִין חָבוּשׁ מִתִּיר עֲצָמוּ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, דְּאֵיהִי שְׁכִינְתָּא, דְּאֵיהִי אֲסוּרָה בְּגְלוּתָא, שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה יִפְרוּק לָהּ, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב (רות ג יג) אִם יִגְאַלְךָ טוֹב יִגְאַל, וְאִם לֹא יִחַפֵּץ לִגְאַלְךָ וּגְאַלְתִּיךָ אֲנֹכִי, חֵי יִי שְׁכַבִּי עַד הַבֶּקֶר, דְּאֵיהִי יְמִינָא פְּשׁוּטָה לִקְבֹּל שְׁבִים, דְּלִית מְלֵתָא דָּא תְּלִיא אֲלָא בְּתִיבְתָא, יְמִין עֲלָאָה דְּשְׁכִינְתָּא.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה פְּנִשֵׁר יַעִיר קְנוֹ (דברים לב יא), דְּאֵיהִי יְרוּשָׁלַם, קִיִן ו' עַל גּוּזְלוֹי יְרַחַף, יִפְרוּשׁ פְּנִפּוֹ יִקְחָהוּ יִשְׁאַהוּ עַל אֲבָרְתוֹ, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב (שמות יט ד) וְאַשָׁא אֲתַכֶּם עַל פְּנֵי נְשָׂרִים וְאַבִּיא אֲתַכֶּם אֲלֵי.

דְּבִזְמַנָּא דְּשְׁכִינְתָּא אֵיהִי בְּגְלוּתָא, דְּאֲתַמֵּר בַּהּ (בראשית ח ט) וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחָה וּגּוֹמֵר, אֲלָא בְּשַׁבַּת וַיּוֹמִין טְבִין, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא אֲתִיחַדַּת עִם בְּעֵלָהּ, וְכַמָּה נְפִשׁוֹת יִתְרִין קָא נַחְתִּין עִמָּה, לְדִיִּירָא בִּישְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב (שמות לא טז) וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, זְכָאָה אֵיהִי מֵאֵן דְּמִתְקַן לָהּ דִּירָה נָאָה בְּלִבֵּיהָ, וְכֻלִּים נָאִים בְּאִיבְרִים דִּילֵיהָ, וְאַשָּׁה נָאָה דְּאֵיהִי נִשְׁמַתִּיהָ, דְּבִגִּינָה שְׂרִיא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה דְּאֵיהִי נִשְׁמַת כֹּל חֵי עֲלֵיהָ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֵיהִי שַׁבַּת בְּחַד, וַיִּנְפֹּשׁ בְּחַד, בְּשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה אֵיהִי שַׁבַּת עֲלֵיהִי, וּבְשְׁכִינְתָּא תַתָּאָה אֵיהִי וַיִּנְפֹּשׁ עֲלֵיהִי, וַיְהִיב לוֹן נְפִשָׁאן יִתְרִין.

דְּאֵינּוֹן בְּתוּלוֹת אַחְרֵיהָ רְעוּתֵיהָ, דְּקָא אֲתִיִּיאַן עִמָּה, וְכַמָּה מְלֹאכִים מְמַנִין וּמְשַׁמְשִׁין דְּלֵהוּן קָא אֲתִיִּיאַן עִמָּהוּן, דְּאֵינּוֹן שְׁבַעִין, דְּתַלְיִין מִן זְכוּר וְשִׁמּוֹר, וְדָא אֵיהִי וַיְכַלֵּי, כְּלִיל שְׁבַעִין וְתִרְיָן, וְאַתְקִרִיאֵי אֲלִין נְפִשׁוֹת אוּשְׁפּוּזִין, בְּגִין דְּלֹא שְׂרִיאַן בִּישְׂרָאֵל אֲלָא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְכַד נְפִיק שַׁבַּת כְּלֵהוּ חוּרִין לְאַתְרֵיהִי.

[תיקוני זוהר - דף כג ע"א]

וְנִשְׁמַתִּין דְּאִינוּן מִסְטְרָא דְשְׁכִינְתָא עֲלָאָה אֲתַקְרִיאוּ אֶפְרוּחִין, וְנִפְשִׁין מִסְטְרָא דְשְׁכִינְתָא תַתָּאָה אֶקְרוּן בֵּיצִים, וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְהַפּוֹרֶס סַכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, אִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי סַכַּת שְׁלוֹם דְמַסְכָּךְ עֲלֵיהוּ, וְשְׁלוֹם עִמָּה, דְאֲתַמַּר בֵּיה (במדבר כה יב) הַנְּבִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם, וְאִית סוּפָה לְתַתָּא כ"ו ה"ס דְאִיהוּ יֵאֱהֻדוּנָה"י, סוּפַת שְׁלוֹם, כו"ס, ת' דְאִיהוּ תַפְאֶרֶת. (דף כג ע"א) בְּהַהוּא זְמַנָּא יְהוֹן בְּנִין בְּרִשׁוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְקֵלָא נְפִיק וְיִימָא לָא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, מִיַּד דְנִפְיַק זְכוּר וְשִׁמּוֹר דְשַׁבַּת, וְיִיתִי לִילֵיא דְיוֹמָא קָמָא דְשַׁבְּתָא, קֵלָא תְנִינָא נְפִיק שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

וְתוּ כִי יִקְרָא קוֹן צְפוּר לְפָנֶיךָ, דָּא סוּפָה דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּכַל עֵץ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (ויקרא כג ז) וְלִקְחֶתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר, אֶפְרוּחִים אֵלֶיךָ שְׁבַעַת יְמֵי הַסּוּפוֹת, אוּ בֵיצִים דְבַהוֹן עֲבָדִין שְׁבַע הַקְּפוֹת, וְרִזָּא דְמִלָּה נִקְבָּה תְּסוּבֵב גְּבַר (ירמיה לא כא).

פְּרִי עֵץ הָדָר אִימָא תַתָּאָה, עֵץ אִיהוּ לול"ב, ל"ו ל"ב נְתִיבוֹת, דְאִיהוּ אֲתַרוּג, וְצָרִיךְ לְנַעֲנְעָא בֵיה לְשִׁית סְטְרִין, אַרְבַּע רוּחִין וְעֵילָא וְתַתָּא, לְאֲתַעְרָא עֲלֵיהּ ו', וְתַלַּת נַעֲנוּעִין לְכָל סְטְרָא סְלִקִין ח"י, וְצָרִיךְ אַרְבַּע זְמַנִּין ח"י, חַד בְּנִטְיִלַת לול"ב, וְתַרִין בְּאֵנָא י"י, תַרִין אֲחַרְבִין בְּהוֹדוּ לִי תַחֲלָה וְסוּפָה, וּבְאֵלִין נַעֲנוּעִין אִינוּן מִשְׁפִּילִין מְעִילָא לְתַתָּא לְשַׁבְּעִין וְתַרִין אוּמִין, וְלְבַתַּר דְנִצְחִי לוֹן אֲמַרִי אַנ"י וְה"ו הוֹשִׁיעָה נָא תַרִין זְמַנִּין, דְאִינוּן וְא"ו מִן וְה"ו אַנ"י וְה"ו, מִן וְיִסַּע וְיִב"א וְי"ט, וּבְהַהוּא זְמַנָּא לָא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים.

בֵּיצִים אִינוּן מִסְטְרָא דְאוּפְנִים, אֶפְרוּחִים מִסְטְרָא דְנַעַר מִטְרוּ"ן, בְּנִים מִסְטְרָא דְכַרְסִיא דְאִיהִי סַכַּת שְׁלוֹם, דְאִיהִי קְנָא דְשְׁכִינְתָא, דְאִימָא עֲלָאָה מְקַנְנָא בְּכַרְסִיא בְתַלַּת סְפִירָן עֲלֵאִין, עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן, מְקַנְנָן בְּמִטְרוּ"ן, אִימָא תַתָּאָה מְקַנְנָא בְּאוּפִן, דְאֲתַמַּר בֵּיה (יחזקאל א טו) וְהִנֵּה אוּפִן אֶחָד בְּאַרְצֵךְ.

וְעוּד לְשְׁכִינְתָא מִסְטְרָא דְכַרְסִיא אֲתַקְרִיאת נְשָׁר, וּמִסְטְרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמִסְטְרָא דְאוּפִן צְפוּר, וְשְׁכִינְתָא דְמוֹת אָדָם לְהִנָּה.

וְעוּד שְׁלַח תְּשַׁלַּח תָּא חֲזִי מְלֶאכְאָ אִית דְמִמְנָא עַל עוּפִין, דְאִינוּן נִפְשִׁין דְאֲתַקְרִיאוּ צְפָרִין, וְסַנְדְּלוֹפוּ"ן שְׁמִיהּ, וּבְזִמְנָא דִישְׂרָאֵל מְקַיְיִמִי הָאִי פְקוּדָא, וְאֲזַלַּת אִימָא מִתְתַּרְכָּא, וּבְנִין צְוּוּחִין, אִיהוּ אוּלְיָה זְכוּ עַל עוּפִין דִּילֵיהּ, וְיִימָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְהָא פְתִיב בְּךָ (תהלים קמה ט) וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אֲמַאי גְזִירַתְּ עַל הָאִי עוּפָא דְאֲתַתְּרַכַּת מְקִינָה, וְכֵן מִטְרוּ"ן אוּלְיָה זְכוּ עַל עוּפִין דִּילֵיהּ, דְאִינוּן רוּחִין דְפִרְחִין בְּבִנֵי נְשָׂא, דְמַכְרְסִיא אִינוּן נִשְׁמַתִּין, וּמַהֲאִי חִיָּה רוּחִין, וּמַאוּפִן נִפְשִׁין, וְאִינוּן בְּבִרְיָאָה יְצִירָה עֲשִׂיהָ.

בְּשַׁבַּת וְיוֹמִין טְבִין נַחְתִּין עֲלֵיהוּ נִשְׁמַתִּין וְרוּחִין וְנִפְשִׁין בְּאַרְח אֲצִילוֹת, דְאִינוּן רוּחָא דְקוּדְשָׁא מַעֲשֵׁר סְפִירָן, וְכָל מִמְנָא אוּלְיָה זְכוּ עַל עוּפִין דִּילֵיהּ, דְאִינוּן נִשְׁמַתִּין דְפִרְחִין בְּבִנֵי נְשָׂא, וּבְזִמְנָא דִישְׂרָאֵל מְקַיְיִמִין הָאִי פְקוּדָא, כָּל מִמְנָא אוּלְיָה זְכוּ עַל עוּפִין דִּילֵיהּ, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מַה עֲבִיד, כְּנִישׁ לְכָל חִילִין דִּילֵיהּ, וְיִימָא,

וכי (נ"א הא) כל ממנא דעופי דלתתא אוליה זכו על עופין דיליה דממנא עלייהו, ולית בכו מאן דאוליה זכו על בני דאינון ישראל, בני בכרי ישראל, ועל שכינתא דאיהי בגלותא, דקנא דילה דאיהי ירושלים חרבה, ובנוי בגלותא תחות יד אדונים קשין אומין דעלמא, ולית מאן דבעי עלייהו רחמי, ויוליה זכו עלייהו, ביהווא זמנא צווח קודשא בריך הוא ואמר (ישעיה מח יא) למעני למעני אעשה, ואעשה למען שמי (יחזקאל כ יד), ובדא יתער רחמי על שכינתיה ועל בנוי דבגלותא.

[תיקוני זוהר - דף כג ע"ב]

קם רבי אלעזר ואמר, והא קדם דגלו ישראל ושכינתא, במאי הוּוּ מקיימין שלוח הקו, אמר ליה רבי שמעון, ברי, בגין לאתערא רחמין על אינון נפשין ורוחין ונשמתין, דהוּוּ אזלין בגלותא בגלגולא מתתרכין מגופיהון דאתחרבו, דעלייהו אתמר דקודשא בריך הוא הוּוּ בונה עלמין ומחריבין, דאשתארו חרבין גופיהון מנייהו, ומגיעו דברכאן לעילא גרים ונהר יחרב ויבש, והכי אוקמוהו אתחרב בית ראשון והארץ היתה תהו ובהו. (דף כג ע"ב) אתחרב בית שני וחשך על פני תהום, ובגין אלין נשמתין דאתבראו קדם דאתברי עלמא ולית לון גופין, בגין לאתערא רחמי עלייהו, הוּוּ מקיימי האי פקודא, אמר ליה, אבא, אם פן תלמיד חכם דאיהו מסטרא דמחשבה, דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה ליבראות, האי אורייתא איהי בן לתלמיד חכם, אם פן אתתא דילה אמאי צריכא יבום, דהא לא שוּוּ אפרשותא מארי מתניתין לתלמידי חכמים משאר בני נשא, אמר ליה, ברי, ודאי צריכה יבום, לאלין נשמתין דאזלין ערטילאין משית יומי בראשית.

אמר ליה, והא פתיב (ויקרא כז י) לא יחליפנו ולא ימיר אתו וגומר, וכי האי אתתא דאיהי קדש קדשין, תהא קינא למאן דלאו איהו ממינה, דהא פתיב (בראשית א כד) תוצא הארץ נפש חיה למינה, ולית לה הרפכה אלא ממינה, אמר ליה, בני, גלגולין אינון רזא דהרפכה, פגון מאן דמרפיב אילנא דלאו איהו מיניה באילנא אחרא, פגון מאן דמרפיבין אלנין דא בדא, אבל עקרא דאם המר ימירנו, צריך דיהא קדש בקדש, דאילנא אית מסטרא דמסאבו דאיהו רע, ובגיניה אתמר (ויקרא כז י) לא ימיר אתו טוב ברע או רע בטוב, דהאי איהו רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו, אבל (שם לג) אם המר ימירנו, והיה הוא ותמורתו יהיה קדש, ובדא מרפיבין קדש בקדש, ומקבלין דין מן דין, ורזא דמלה (שמות כו ה) מקבילות הללאת, ומין במינו האי איהו צדיק וטוב לו, וכד ההיא נשמתא דאיהי קדש לא אשפחת מינה, אתמר בה (בראשית ח ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה.

והכי רזא דקן צפור, דאתמר בה (דברים כב ז) שלח תשלח את האם, ואזלא מנדדא מן קנה, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט), לקבל תלת שלוחים דיונה, וכד אשפחת אתר לשריא תמן, אתמר בה (בראשית ח יב) ולא יספה שוב אליו עוד, למיתי זמנא אחרא בהרפכה.

ובגין דא שלוח הקו בכל עופין קדישין איהו, ולא במסאבין, דאינון נשמתין דאזלין מתתרכין, לאתערא רחמי עלייהו, ומה פתיב בהו (תהלים פד ד) גם צפור

מִצָּאָה בֵּית דָּא גִּלְגּוּלָא קִדְמָאָה דְּאִיהִי נֶפֶשׁ, וּדְרוּר קִין לָהּ דָּא גִּלְגּוּלָא תַנְיִינָא
דְּרוּחָא, אֲשֶׁר שְׁתֵּה אֶפְרוּחֶיהָ דָּא גִּלְגּוּלָא תְּלִיתָאָה דְּנִשְׁמָתָא, וּבִגִּין דָּא שְׁלַח תְּשַׁלַּח
לְקַבֵּל נֶפֶשׁ וְרוּחַ, אֶת הָאֵם לְרִבּוּת נִשְׁמָתָא, דְּאִתְּמַר בֵּהּ (ישעיה נ א) וּבִפְשָׁעֵיכֶם
שְׁלַחַה אִמְכֶם, אֶת הָאֵם, אֶת אֲתָא לְרִבּוּת גִּלְגּוּלָא תְּלִיתָאָה.

וּבִגִּין דָּא מָאן דְּמִקְבְּלִין אוֹשְׁפִיזִין, דְּאִינוּן נִשְׁמָתִין יִתְרִין, דְּאִינוּן מִרְפִּיבִין עֲלֵייהוּ
בְּעֶרְבֵי שַׁבַּת, בְּאַנְפִּין צְהוּבִין בְּחֻדוּהָ בְּעֶנּוּגָא בְּהַאי עֲלֵמָא, כִּד נִשְׁמָתָא וְרוּחָא וּנְפִשָׁא
נִפְיָק מִן גּוּפִיהָ מִהַאי עֲלֵמָא, הֵכִי מִקְבְּלִין לֹון בְּעֲלֵמָא דְּאִתִּי, וְאִתְּמַר בְּהוּן גַּם צְפוּר
מִצָּאָה בֵּית וְכוּ', זִכְאָה אִיהוּ מָאן דְּמִקְבֵּל אוֹרְחִין בְּרַעּוּ שְׁלִים, כְּאִלוּ מִקְבֵּל אֲנִפִּי
שְׁכִינְתָא, דְּבִמְדָה דְּמִדָּד בְּרַ נֶשׁ בֵּהּ מוֹדֵדִין לֵיהּ, אֲתָא רַבִּי אֲלַעְזָר בְּרִיהּ וּנְשִׁיק יְדוּי,
וְאִשְׁתַּטְּחוּ לֵיהּ כָּל חֲבַרְיָא, וְאָמְרוּ לֵיהּ, אִילוּ לָא אֲתִינָא לְעֲלֵמָא אֲלָא לְמִשְׁמַע מַלְיָן
אֲלִין דִּי:

[תיקוני זוהר - דף כד ע"א]

אֲדַהְכִי הָא אֲלֵיהּ קָא נְחִית מְעִילָא, בְּכִמְהָ חִיילִין דְּנִשְׁמָתִין, וְכִמְהָ מְלֵאכְיָא
סוּחְרַנְיָה, וּשְׁכִינְתָא עֲלָאָה עֲטָרָה עַל כְּלָהּ, כְּתֵר בְּרִישׁ כָּל צְדִיק, בְּהַהוּא זְמַנָּא קָלָא
אֲתַעֵר בְּאִילָנָא דְּלַעֲיָלָא בְּנִגּוּנָא, וְכִמְהָ עוֹפִין דְּנִשְׁמָתִין שְׂרִיין תַּמָּן בְּעֶנְפוּי, הִדָּא
הוּא דְּכִתִּיב (דניאל ד ח) רַבָּה אִילָנָא וְתַקִּיף וְכוּ', וַיִּמָּא הֵכִי, רַבִּי רַבִּי אֲנָתָה הוּא
אִילָנָא דְּרַבָּה וְתַקִּיף בְּאוֹרֵייתָא, בְּעֶנְפִּין דִּילָךְ דְּאִינוּן אֲבָרִין קְדִישִׁין, כְּמָה עוֹפִין
שְׂרִיין תַּמָּן, דְּנִשְׁמָתִין קְדִישִׁין כְּגוּוּנָא דְּלַעֲיָלָא, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (שם ט) וּבְעֶנְפוּהִי יְדוּרִין
צְפָרִי שְׂמִיָּא, וְכִמְהָ בְּנֵי נֶשׂא לְתַתָּא יִתְפָּרְסוּן מִהַאי (דף כד ע"א) חֲבוּרָא דִּילָךְ, כִּד
יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיָּא, וּבִגִּינִיָּה (ויקרא כה י) וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְץ
וּגּוּמֵר.

פְּתַח אֲלֵיהּ וְאָמַר, כִּד נִפְיָק שַׁבְּתָא וְיוֹמִין טְבִין, וְיִשְׂרָאֵל אִינוּן תַּחֲוֹת מְמִשְׁלָה
דְּסַמְא"ל וְשִׁבְעִין מְמַנֵּן, וְדַחְקִין לְיִשְׂרָאֵל, קָלָא נִפְיָק מִן שְׂמִיָּא לְגַבִּיָּה, וַיִּמָּא הֵכִי,
יְר"א בְּש"ת, וְדָא בְּרַאשִׁית, יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מִן שְׂמִיָּא, וְדָא (בראשית)

תְּקוּנָא שְׁבִיעָאָה

בְּרַאשִׁית יְר"א בְּש"ת, וְוִי לֵיהּ לְסַמְא"ל, כִּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיתִי לְמַפְרָק
לְשְׁכִינְתָא וְלְיִשְׂרָאֵל בְּנִהָא, וְתַבַּע מִנִּיהּ וּמִשְׁבַּעֵין אוּמִין וּמִמְמַנֵּן דִּילְהוּן, כָּל עָאקוּ
דְּעָאקוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, בְּגִין דְּקָדָם דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל, גְּלִי לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
דְּהוּ עֲתִידִין יִשְׂרָאֵל לְמַהוּי תַּחֲוֹת שְׁעִבּוּדֵיהוּ, (ס"א למִפְק מִתַּחֲוֹת שְׁעִבּוּדֵיהוּ), וְאַחֲזִי
לֵיהּ וּלְשִׁבְעִין מְמַנֵּן דְּתַחֲוֹת יְדִיהּ, אֲגָרָא דְּלְהוּן אִי הוּוּ אוּקְרִין לְיִשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא,
הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (בראשית לט ה) וַיְבָרֶךְ יְיָ אֶת בֵּית הַמִּצְרִי בְּגִלְלַי יוֹסֵף, וְאִיהוּ וּמְמַנֵּן
דִּילֵיהּ לָא עֲבָדִין לְהוּן יְקָרָא, אֲלָא עֲבָדִין בְּהוּן וּבְשְׁכִינְתָא קָלָנָא, דְּאִמְרִין לֹון כָּל
יוֹמָא אִיהּ אֱלֹהֵיךְ, וּבִגִּין דָּא קָלָא נִפְיָק לְגַבִּיָּה כָּל יוֹמָא מִן שְׂמִיָּא, וְאָמַר יְר"א
בְּש"ת, יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מִן שְׁכִינְתָא, יְר"א שְׂמִים יְהֵא לָךְ כְּסוּפָא מִקּוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא דְּאִיהוּ שְׂמִים, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (מלכים א ח לב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשְּׂמִים, וְדָא

(בראשית)

תקונא תמינאה

בראשית, ש' שמי"ם, (יר"א שמי"ם), יר"א בי"ת דיליה, דאיהו רא"ש בי"ת, דחיל ליה בביתיה, דא הוא בראשי"ת, ואיהו וממנן דיליה לא דחילו מניה, וחריבו ביתיה בית ראשון ובית שני, ובגין דא (ישעיהו כד כג) וחפרה הלבנה דאיהי נחש אשת זנונים, ובושה החמה דאיהי גיהנם, דנחש אשת זנונים חריבת ביתא דשכינתא, וחמה דאיהי גיהנם סם המות אוקידת היכלא.

ובזמנא דקודשא בריך הוא בני לון כמלקדמין, הדא הוא דכתיב (תהלים קמז ב) בונה ירושלם יי', בההוא זמנא וחפרה הלבנה ובושה החמה (ישעיהו כד כג), אימתי, בזמנא דכי מלך יי' צבאו"ת, דבנינא קדמאה אתעביד על ידא דבר נש, ובגין דא שליטו עליהו, בגין (תהלים קכו א) דאם יי' לא יבנה בית שוא עמלו בזיו בו, ובגין דבנינא בתראה יהא על ידא דקודשא בריך הוא, יתקיים, ועל דא אמר קרא, (חגי ב ט) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון.

ובההוא זמנא דיתבני בנינא על ידא דקודשא בריך הוא לעילא ותתא, אתמר בשכינתא עלאה ותתאה, והיה אור הלבנה כאור החמה (ישעיהו ל כו), וחפרה הלבנה ובושה החמה, דאינון נוקבין דסמאל, ובגין דלא דחיל סמאל מן קודשא בריך הוא דאיהו שמים, ובת זוגיה לא דחילת משכינתיה דאיהי ארעיה, אתמר בהון (שם נא ו), כי שמים פעשן נמלחו, והארץ כפגד תבלה, הוא סמאל ובת זוגיה:

תקונא תשיעאה

[תיקוני זוהר - דף כד ע"ב]

בראשית, (דף כד ע"ב) יר"א שב"ת, דאיהי שכינתא, דעלה אתמר (שמות לא יד) מחלליה מות יומת, דעאלו אויבים בחלל דילה דאיהו קדש קדשים, ואתמר בהון (במדבר יט יג) את מקדש יי' טמא, חלל ממלכה ושריה (איכה ב ב), ושפחה עאלת באתר דגבירה, דאיהי נדה שפחה גויה זונה, וסאיבת אתרהא, דתמן הוה נייחא דשכינתא, וקלא הוה נחית ואמר, ירא שבת, ואיהי לא עבדת פך, אלא חלל ממלכה ושריה, וברחת שכינתא מתמן, בההוא זמנא שחקו על משבתיה, ואמרת שפחה, לאו האי כגוונא דעבדת שרי לשפחה דילה, הדא הוא דכתיב (בראשית טז ח) מפני שרי גברתי אנכי ברכת, אמר קודשא בריך הוא, ברתא דרשע חייבא, והא אף על גב דשרי תרכת לה, אנא רחמינא עלה ועל בנה, ואתון לא עבדתון הכי, אלא גרמתון (נ"א גמלתון) ביש תחות טב, אנא אומינא לאעברא מלכותא חייבא מעלמא, ולא יהא חדוה קדמי עד דיתאבידו מעלמא, ובההוא זמנא יהא חדוה קדמי, הדא הוא דכתיב (משלי יא י) ובאבד רשעים רנה:

תקונא עשיראה

בראשית שי"ד תא"ב, והא איהו שיר משופח מכל השירים, תאב מכל השירים, ועליה אתמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, הכי אוקמוהו, והאי

שיר מתי יתער, בזמנא דיתאבדון סמא"ל וממנן דיליה חייביא מן עלמא, ובההוא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), אז שר לא כתיב אלא ישיר, והא אוקמוהו. והאי שיר באז, סליק בפומא, אבל שיר איהו ודאי חכמת שלמה, בההוא זמנא ותרב חכמת שלמה (מלכים א ה י).

ומאן סליק לה לאתרה, דא משה, ורזא דמלה אז ישיר משה, באן סליק לה בתלשא, האי תגא דתלשא איהי י' ישיר, ותקום מן ה' דמשה ושריא על רישא דו', ואתעבידת תגא ז', וסליק לה עד אתר דאתגזרת מתמן.

כד סלקא לגבי י' עלאה אתקריאת שיר זכר, וכד נחתא לגבי ה' אתקריאת שירה, הדא הוא דכתיב אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי' וגומר, דעלה אתמר (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים וגומר, דאיהי אבנא די מחת לצלמא דעבודה זרה, בההיא זמנא דאתמחי צלמא דעבודה זרה דיוקנא בישא, אתמר בה (דניאל ב לה) ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלאת כל ארעא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ו ג) מלא כל הארץ כבודו, והכי סליקת עד דלא אשפחין לה אתר, ושאלין מלאכין בגינה איה מקום כבודו להעריצו, ולא אשפחין לה שיעורא, עד דאמרין ברנך כבוד יי' ממקומו, בגין דסלקא ליה עד אין סוף דאיהו י' רישא דא'.

[תיקוני זוהר - דף כה ע"א]

ובאן סליקת בעמודא דאמצעייתא דאיהו ו', עטרה על רישיה, כד סליקת עטרה על רישיה אתמר בה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה, וכד נחיתת תחותיה אתקריאת בת זוגיה יחודיה. (דף כה ע"א) איהו תגא לעילא, תגא דספר תורה, בגינה אתמר ודאשתמש בתגא חלה, ואיהי נקודה דקמין א' לתתא, כגוונא דא א יחודיה לעילא איהו כגוונא דא א תגא על ספר תורה, לתתא כגוונא דא א נקודה דאורייתא, ובגינה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית.

כד איהי חיה בינייהו, אומרים ממקומו יפן ברחמיו לעמו, כד אסתליקת מינייהו, שואלים איה מקום כבודו להעריצו, ובההוא זמנא דסלקא איהי כלהו חיוון תרפינה כנפיהם (יחזקאל א כד), ואימתי סלקא איהי לעילא, בעמדם ישראל בעמידה, הדא הוא דכתיב (שם) בעמדם תרפינה כנפיהם, דסליקת עד אין סוף, למשאל מזונא מעלת העלות, וכד נחיתת נחיתת מליא מפל טבין, בההוא זמנא חיוון פתחין גדפייהו לגבה, בכמה שירות ותושבחות לקבלא לה בחדוה.

ובאן אתר נחתת באת ו' דאיהי באמצעייתא דא' עמודא דאמצעייתא, ביה קראן ליה שמע ישראל שי"ר א"ל, ובההוא זמנא דנחתת מה פתיב בחיוון (שם) ואשמע את קול כנפיהם.

קם אליהו ואמר רבי רבי חזור בך, בודאי כד איהי סליקת, כלהו חיוון מצפצפין לגבה בכמה שירין ותושבחות, ואיהי סלקא על כלהו עד אין סוף, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה.

עד דקראן לה ישראל לתת בקריאת שמע דתיחות לגביהו, ובאן קראן לה בן זוגה דאיהו ו', ישראל סבא, ואיהו שיר א"ל, שיר דיליה, דאם לא קראן לה ביה לא נחתא עליהו.

ובהוא זמנא דנחיתת קשרין לה בתפלה דיד לתתא, דתהא קשורה עמיה, ורזא דמלה ונפשו קשורה בנפשו (בראשית מד ז), וקשר דתרווייהו איהו שר"ק לתתא, ולעילא שלשל"ת תפלין על רישיה, ברזא דטעמי אתקריאת תנועה, מסטרא דנקודה יחודא, וצריך לארכא לה בתנועה דאיהו רביע עד אין סוף לעילא, וצריך לנחתא לה בחיר"ק עד אין תכלית, לאמלכא לה על תתאין.

ובשור"ק צריך ליחדא לה בבעלה, ובחל"ם איהי תגא על רישיה, ובחיר"ק איהי כרסיא תחותיה, ובשור"ק איהו יחודא לגביה, פגוונא דא ו', וכד איהי לעילא תגא על רישיה, ואיהי בריתא (נ"א נחתא) תחות רגלוי, ואיהי ביחודא דיליה בחיקיה, אתעבידת שר"ק קשורא דיליה, וכד בעי לתברא קליפין דאינון צלמים, בה אתקרי שב"א תבי"ר, ובה שבר תשבר מצבותיהם (שמות כג כד).

אבל יחודא דילה בנקודת שור"ק ו' דאיהו יסוד ח"י עלמין, ח"י ברכאן דצלותא, בזמנא דאינון ביחודא חדא, צריכין ישראל למיקם בצלותא בחשאי, ורזא דמלה הביאו לי בחשאי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לאתערא לגבה ח"י ברכאן בחשאי, לארקא לה ברכאן, אתמר בחיון בעמדם תרפינה כנפיהם, דלא צריך למשמע גדפיהו (נ"א קלא), פגוונא דחנה דאתמר בה (שמואל א א יג) וקולה לא ישמע.

והכי צריכין ישראל ליחדא בבת זוגיהו בחשאי, בענוה באימה ברית ובזיע בכסופא, כמה דאוקמוהו קדמאין כמי שפפאו שד, דאיהי שד מן שד"י, דבההוא זמנא אתעבר מתרעא, ודא רזא דמזוזה, דאתמר בה (דברים ו ט) וכתבתם על מזוזת ביתך, מזוזת פתיב זו מות, ואם הוא אשתמע קליה, מיד לפתח חטאת רבץ (בראשית ד ז), ולא עוד אלא דאיהו זעיר במהמנותא, ולא למגנא אוקמוה קדמאין כל המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה.

[תיקוני זוהר - דף כה ע"ב]

בההוא זמנא דמיחד קודשא בריך הוא בשכינתיה, פלהו חיוון מקבלין דין מן דין ברכאן, וכלהו בקדושה, ובגין דא תקינו קדושין וברכאן לכלה, ולקבל ברכה וקדושה ויחוד דקודשא בריך הוא, הכי צריכין ישראל דיהא יחודא דלהון בקדושה וברכה, והכי כל מזונייהו בברכה וקדושה, ולית קדושה בפחות מעשרה דאיהי י', (דף כה ע"ב) ובגין דטבעת איהי י' פגוונא

דא ס, בה אתקדשת פלה, וצריך לאעלא לה באצבעא דילה, דאיהו דיוקנא דאת ו', ואתעבידת ז', וצריך

תרין סהדין דאינון לקבל ה ה, וכד איהי טבעת ברישא דאצבעא ואתעבידת ז', בההוא זמנא צריך לברכא לה בשבע ברכאן דירתא כלה.

בההוא זמנא דמתיחדין ישקני מנשיקות פיהו (שיר א), מאי נשיקות פיהו, תרין שפון דיליה ותרין דילה, אינון ארבע גדפין דחיוון, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבע כנפים לאחת מהן, וכד אתפלילן תרין אנפין דיליה ותרין דילה, וארבע דרועין דתרויהו, אתמר בהון (שם) וארבעה פנים לאחת, וארבע כנפים לאחת מהם, ואינון ארבע אנפין יהו"ה, ארבע גדפין אדנ"י, בחבורא חדא יאהדונה"י.

כד מתחברן אתוון אקרי חשמ"ל, חיות אש ממללן, זמנין חשות, זמנין ממללות, ובגיניהו אתמר גדול העונה אמן יותר מן המברך, בגין דמתחברין חתן וכלה, תמניא אתוון כחדא.

אינון ארבע חיוון, ואינון אריה שור נשר אדם, אריה מקבל עליה י' במוחא, ובזמנא דאיהו בימנא דאתמר ביה (שם) ופני אריה אל הימין לארבעתם, הרוצה להחפים ידרים, שור לשמאלא לקבל לבא, ה' הבל דלבא, תמן ה' (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, בההוא זמנא דאיהי ה' בלבא, הרוצה להעשיר יצפין.

י"ה דחילו ורחימו, אבא ואימא, דרועא ימינא ושמאלא, ויעב"ר חסד וגבורה, דסלקין לחושבן ע"ב תיבין, ורי"ו אתוון דע"ב שמחה, ודא רזא דויעב"ר עיבור כלל תרויהו.

ו' דא אורייתא דשריא בפומא, וברוחא דפומא פרחת על נשר, דנשר איהו חוטמא, תרין גדפוי דילה תרין שפון, ועלה אתמר (קהלת י כ) פי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, ודא עמודא דאמצעיתא, דחכמה ובינה אינון נסתרות במוחא ולבא ברחימו ודחילו, ואורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרחת לעילא, וכתר ביה תליין בני חיי ומזוני, דאיהו מזלא דכלהו, ואיהו לא תליא במזלא, ובגין דא אוקמוהו בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא, דחסד איהו זכותא.

ה' זעירא דמות אדם, בה אשתלים יהו"ה, והיא מלכותא קדישא, איהי מצוה, עשיית פקודין, דאיהי שריא ברמ"ח אברים, ותורה ומצוה עלייהו אתמר (דברים כח) והנגלות לנו, ומצוה בלא דחילו ורחימו לא יכילת לסלקא ולמיקם קדם י"ה. איהי כלילא דכלא, ועל כלא אד"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דא מחשבה, דסליק כלא עד אין סוף, במלכותא אשתלים כלא עילא ותתא.

ואיהי כלילא מארבע פרשיין דקריאת שמע, דאינון רמ"ח תיבין עם אל מלך נאמן, ובגין דלא יעבדון הפסקה תקינו למהדר שליחא דצבורא יי' אלהיכ"ם אמת, וכד ישראל אמרין שמע, מארי חיוון שמטין גדפייהו, באן אתר, בכנפי מצוה דאתמר בהון (דברים כב יב) על ארבע כנפות פסותך אשר תכסה בה, דאיהו כגוונא דמעיל האפוד, דפעמונים ורמונים אינון לקבל חליין וקשרין, שולי המעיל אינון לקבל כנפי מצוה.

[תיקוני זוהר - דף כו ע"א]

ואינון ה' קשרין, לקבל שמע ישראל יי' אלהינו יי' (דברים ו ד), דאינון לקבל ה' נימין דכנור דדוד דהיה מנגן מאליו, י"ג חליין כחשב"ן אח"ד, דקלא דנגוונא

סְלָקָא בְּאַחַד, וְדָא ח"י בֵּין חֲלִיין וְקִשְׁרִין, לְכָל סֵטֶר, סְלָקִין ע"ב, וְדָא אִיהוּ וְהוּכֵן בְּחֶסֶד פְּס"א (ישעיה טו ה), חֶסֶד ע"ב, כָּל מָאן דְּאֲתַעֲטַף בְּעֵטוּפָא דְּמִצְוָה, כְּאֵלוֹ אֲתַקֵּין כְּרִסְיֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִינוּן יֵאֵהֲדוּנָה", לְכָל חַד אַרְבַּע אַנְפִּין וְאַרְבַּע גְּדַפִּין סְלָקִין ס"ד, וְתַמְנִיא אֲתוּון יֵאֵהֲדוּנָה", סְלָקִין ע"ב, וְכַנְפֵי מִצְוָה (דף כו ע"א) אוֹלְפִין רְזָא, דְּאִינוּן ח' חוּטִין לְכָל סֵטֶר, לְקַבֵּל אַרְבַּע אַנְפִּין וְאַרְבַּע גְּדַפִּין דְּכָל חֵיתָ, וּבְחֻשְׁבָן זַעִיר דְּחֻנּוּף א"ז אִיהוּ שְׁד"י, אֲזִי יִשְׁרֵי בְּכָל אֲתֵר, וְאִמְרוּ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, כָּל מָאן דְּפָחִית לָא יִפְחֹת מִשְׁבַּע, וְכָל מָאן דְּאוּסִיף לָא יוּסִיף עַל י"ג, וְאִינוּן שְׁבַע לְקַבֵּל שְׁבַע יְמֵי בְּרֵאשִׁית, דְּרַמְיִזִין לְשְׁבַע שְׁמֵהֵן אַבְגִּית"ץ וְכו', וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר (ישעיה ו ב) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, דְּבַהוּן פְּרַחַת צְלוֹתָא לְעִילָא, וְאִינוּן תַּמָּן מ"ב, לְקַבֵּל מ"ב אֲזַכָּרוֹת דְּאִינוּן בְּתַפְלִין דִּיד וְתַפְלִין דְּרִישָׁא, וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יִי וְכו'.

וְאִינוּן תְּכַשִּׁיטִין דְּכֻלָּה, תַּפְלִין דְּרִישָׁא עֲטַרְתָּ זֶהָב בְּרִישָׁא דְּכֻלָּה, וְתַפְלִין דִּיד טְבַעַת דְּדְרוּעָא, הָא כֻּלָּה מִתְתַּקְנָא בְּתַכְשִׁיטִין דִּילָהּ, צְרִיךְ לְקַרָּא לְחַתָּן דִּילָהּ, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָא אִינוּן בְּחוּפָה, צְרִיכִין עֲמָא קְדִישָׁא לְמִיקָם בְּעַמִּידָה קְדַמִּיהוּן, עִם חֻזָּן, לְבָרְכָא לֹון בְּשְׁבַע בְּרַכָּאן, וְלְקַדְשָׁא הַחַתָּן לְכֻלָּה בְּקְדַמִּיתָא בְּקְדוּשִׁין, וּבְעַמְדָם עֲמָא קְדִישָׁא וְחֻזָּן לְבָרְכָא לֹון, חִיוּן קְדִישִׁין דְּהוּ מְנַגְנִין בְּגְדַפֵּיהּ תְּרַפִּינָה כְּנַפֵּיהּ.

שׁ שֶׁל תַּפְלִין דָּא אִימָא עֲלָאָה, עֲלָה אֲתַמַּר (שם כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יִי נְקָרָא עֲלֵיהּ וְיִרְאוּ מִמֶּךָ, שִׁי"ן סְלִיק אֲתוּוי ש"ס, ה' דִּיד פְּתָה שְׁס"ה, וְרַמ"ח פְּקוּדִין דְּכֻלִּילֵן בְּרַמ"ח תִּיבִין דְּקַרִיאתָ שְׁמַע בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיין, הָא תְּרִי"ג, עַלֵּיהּ אֲתַמַּר (שמות ג טו) זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְזֶה זְכָרִי לְדֹר דֹּר, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה, וְכַר"י עִם ו"ה רַמ"ח, וְכֻלָּא תְּרִי"ג, אֲוִרִיתָא אִיהִי שְׁמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְעוּד צִיצִית אִיהִי כְּרִסְיָא, תַּפְלִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּנַחִית עַל כְּרִסְיָא, דְּקָרָאן לִיהּ בְּקַרִיאתָ שְׁמַע, הָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְתִיב עַל כְּרִסְיָא, צְרִיכִין לְמִיקָם בְּגִינָה בְּצְלוֹתָא דְּעַמִּידָה, תֵּלַת חֵיילִין דִּילָהּ אֲתִיין בְּזַמִּירוֹת שִׁירוֹת וְתוֹשְׁבַחוֹת.

בְּהוּא זְמַנָּא דְּאִיהוּ עַל כְּרִסְיֵיהּ, מָה אֲמַרִין א"ל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת, הָאִי תְּקוּנָא אִיהוּ לְגַבֵּי צְדִיקִים גְּמוּרִים, דְּמִתְקַנֵּין כְּרִסְיָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצִיצִית, וְנַחֲתִין לִיהּ בְּתַפְלִין, וְקִיִּימִין קְדַמוּהִי בְּצְלוֹתָא, לְבִינוּנִיִּים צִיצִית וְתַפְלִין אִינוּן פְּשׁוּר לְעוֹל וְכַחֲמוּר לְמִשְׁאוּי, וּבְשַׁבַּת אֲתַמַּר בְּהוּן (שמות כג יב) לְמַעַן יִנּוּחַ שׁוֹרֵף וְחַמּוּרָה, לְרַשְׁעִים אִינוּן קְשׁוּרָא לְכָל מְקַטְרְגִין דְּלְהוּן, דְּהִכֵּי אִינוּן עֲשָׂרָה כְּתָרִין תְּתַאֲוִן, דְּהָא דָּא לְקַבֵּל דָּא בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲבָל כְּתָרִין תְּתַאֲוִן אִינוּן קְלִיפִין לְגַבֵּי כְּתָרִין עֲלָאִין, דְּמִתְלַבְּשִׁין בְּהוּן עֲשֵׂר אֲתוּון בְּצְלוֹתָא, לְמַהוּי כְּפוּיִין תַּחוֹתוּי כְּתָרִין תְּתַאֲוִן.

וּבְזַמַּנָּא דְּצְדִיקָא מִתְקַנֵּין בְּכַנְפֵי מִצְוָה וּבְתַפְלִין, אֲתַכְפִּיין תַּחוֹתֵיהּ כְּתָרִין תְּתַאֲוִן, בְּהוּא זְמַנָּא יְעוּל מְלָכָא בְּהִיכְלִיהּ דְּאִיהוּ אַדְנ"י, כְּגוּוֹנָא דָּא יֵאֵהֲדוּנָה", הָא מְלָכָא בְּהִיכְלִיהּ, מָאן דְּבַעֵי לְמִשְׁאָל שְׁאֵלְתוּי יְעוּל, וּבְגִין דָּא (תהלים נא יז)

אדנ"י שפתי תפתח, בתלת קדמאין יסדר בר נש שבחוי, כעבדא דמסדר שבחוי קדם רביה, דאלין תלת כתבין כל זכוון, ותלת בתראין חתמין, ובגין דא צריך בר נש למהוי בהון כעבדא דמקבל פרס מרביה והלך ליה, דתמן איהי בית קבול חותמא דקשורא ואיהי מלכותא קדישא.

באמצעות צריך למשאל, דתמן ו' ו', חד מארי פתיבה וחד מארי חתימה, ואינן ו' עלאה ו' תתאה, כלילן תרין עשר פרקין, תלת קדמאין רישא ותרין דרועין, תלת בתראין גופא ותרין שוקין, הא אתפטר ממלכא, בגין דא צריך למיהב תלת פסיען לאחורא, ורזא דמלה (בראשית מט לג) ויאסוף רגליו אל המטה:

תקונא חד סר

[תיקוני זוהר - דף כו ע"ב]

בראשית (דף כו ע"ב) בר"א שי"ת, ומאי ניהו. שית היכלין לקבל שית יומי בראשית, אלהים אימא עלאה עליהו, דאיהי היכלא שביעאה, וכמה דאימא עלאה אפיקת שית, הכי אימא תתאה אפיקת שית ומאי ניהו את השמים ואת הארץ, ואינן שית מאנין, דאתמר בהון (שמות כ יא) כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ, והיכלין תתאין אינן מאנין להיכלין עלאין.

וכד ישראל הוּו מצלאן, כל היכלין אלין הוּו מתפתחן לגבייהו, וכען בגלותא אתמר בהון כל השערים ננעלו, ושכינתא לבר מהיכלה, וקודשא בריך הוא לבר מהיכליה, ומלאכיא דממנן על צלותין לבר מהיכליהון, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, ולא אית לון לצלותין אתר לאעלא, ודא איהו כל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ולית מאן דאפתח לון לאלין שערים, עד דייתי מארי דדמעה, דאתמר ביה (שמות ב ו) ותפתח ותראהו את הילד והנה נער בכה, ולית היכלא מתפתחא אלא ביה, ודא איהו ותפתח, ותפתח דאתפתח האי היכלא לגביה, במאי אתפתח ליה בדמעה, הדא הוא דכתיב והנה נער בכה, ומיד ותחמל עליו.

ועוד ותפתח, כד ישראל פתחין בתיובתא בבכיה, מיד ותחמל עליו, ודא איהו בבכי יבאו (ירמיה לא ח), בזכות בכיה דיליה יתכנשון מן גלותא.

דאית היכלא דדמעה, דלית לה רשו למפתח אלא בדמעה, ואית היכלא דנגונא, דלית לה רשו למפתח אלא בנגונא, ובגין דא דוד מתקרב לההוא היכלא בנגונא, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה פנגן המנגן, ואית היכלא דנהורא, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה מתעסק בנהורא דאורייתא.

ואית היכלא דנבואה, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה חכם גבור ועשיר, ואית היכלא דיראה, דאתקרי היכל היראה, דלא מתפתחא אלא למאן דאית ביה דחילון, ואית היכלא דעניים, דלא מתפתחא אלא לעניים דהוּו מתעטפים קדם יהו"ה בצלותא, בעטופא דמצוה דציצית ותפלין ועליהו אתמר (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף.

ואית תרעא דצדיקיא, דלא מתפתחא אלא לצדיקיא, הדא הוא דכתיב (שם קח כ) זה השער ליי צדיקים יבאו בו, והאי איהו תרעא דצדיק ח"י עלמין, דאתמר ביה (שם לו כה) ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכען בגלותא אתמר ביה (ישעיה נז א) הצדיק אבד, מאי אבד, אבד למטרוניתא, ואתמר ביה (שם יט ה) ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני, ובגין דלית ליה מדיליה, עניין צווחין בח"י ברכאן דצלותא, לגבי ח"י עלמין, והא אסתלק מתמן נביעו דכל ברכאן, ולית מאן דיהיב לון, ותרעין אחרנין סתימין, ותרעא דצדיק חרבא ויבשה, כמה דעני חרב ויבש, ורזא דמלה (בראשית א ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ולית תרעא פתיחא אלא תרעא דדמעה, ומאי איהי בת עין, דדמעה מינה נפקא, ועלה אתמר (תהלים יז ח) שמרני כאישון בת עין, ובה והנה נער בכח (שמות ב ו), לגבי קודשא בריך הוא, דירחם עליה בגלותא, הדא הוא דכתיב (תהלים קב יד) אתה תקום תרחם ציון, בגין דאיהי לבת אש דאתחזייא למשה בסנה, דכתיב (שמות ג ב) וירא מלאך יי אליו בלבת אש מתוך הסנה, איהי ב"ת מן בראשית, ודא בראשית.

תקונא תריסר

[תיקוני זוהר - דף כז ע"א]

בראשית (דף כז ע"א) מאמר קדמאה דכלא, פלילא מעשר אמירן, ואיהי ל"ב אלהים דעובדא דבראשית, ומסטר א דשמאלא אתייהיבת, דאיהי גבורה אשא סומקא, ובגין דא בלבת אש (שמות ג ב), ומשה הוה מסטר דליואי מסטר דיליה ממש, ואמאי אתגליא ליה בסנה, לאחזאה דהות בדוחקא בין הקוצים, ועם כל דא והסנה אינגו אכל, בגין שושנים דאינון בנהא, דאינון ישראל, דהו עתידין למהוי בגלותא בין ערב רב דאינון קוצים, ודא איהו רזא (ירמיהו מו כח) פי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתיה שמה, ואותך לא אעשה כלה.

אחזי ליה אגרא דכלה, דאיהי לבת אש בין הקוצים דאינון חייביא, פד דחקין לשכינתא וישראל, אגרא דלהון כלה, נפקא שכינתא כלה מפינייהו, וייתי חתן בגינה, ודא איהו אגרא דכלה דוחקא, ויפרוק לון מן גלותא בגינה, ודוחקא דגלותא דערב רב לישראל ממהר לון פורקנא, ורפיון דילהון מעכב לון לישראל פורקנא, בגין דא אתחזי ליה למשה בלבת אש מתוך הסנה, מגו כובין.

פד אתקריב תמן למחזי עובדא דא, אמר ליה הקדוש ברוך הוא, אל תקרב הלום, של נעליך (שמות ג ה), הכא רמו דאתפשט מן גופא דיליה, דאיהו נעל, לגבי גופא אחרא דאתלבש פד אתקריב, ואית מאן דיימא דאיהו אתתיה, וכלא קשוט דא ודא.

וכן אחזי ליה דבי מקדשא דאיהי בנינא דבר נש דעתיד לאתחרבא, ויתבני זמנא אחרא על ידא דקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב גדול יהיה כבוד הבית הזה

הַאֲחֵרוֹן מִן הַרְאִשׁוֹן (חגי ב ט), בְּגִין דְּאֲתַמַּר בּוּ (זכריה ב ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נָאִם יי' חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, אֲתַמַּר בְּבִי מִקְדָּשָׁא בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יי'.

וְאֲתַמַּר הֵתִם לְגַבֵּי אָדָם (בראשית ב כב) וַיִּבְנוּ יי' אֱלֹהֵי־ם אֶת הַצִּלְעַ אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם, דָּא חֲכָמָה, וַיְבִיֵאֵה אֶל הָאָדָם, דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְּרָגָא דְמֹשֶׁה, וְהָאִי צִלְעַ אִיהוּ וְדָאִי פִלַת מֹשֶׁה, וְעֵלָה אֲתַמַּר וַיֵּרָא אֵלָיו מִלְאָךְ יי' בְּלִבַת אֵשׁ, דְּאִיהִי בַת יְחִידָה, דְּמַנְהָ נְפִיק נְהוּרָא דְאֹרִייתָא.

כְּגִוּוֹנָא דָּא אֲתַמַּר (שמות ב ו), וְתַפְתַּח וְתִרְאֶהוּ אֶת הַיֶּלֶד, וְתִרְאֶהוּ דָּא שְׁכִינְתָא, דְּהוּהּ בְּכִי בְּגִינָה, מִיַּד וְתַחְמוּל עֲלֵיו, וְדָא הוּא בְּבִכֵי יְבָאוּ וּבַתְּחִנּוּנִים אוּבִילָם (ירמיהו לא ח), בְּתַחֲנוּנִים וְדָאִי, לְקִיּוּמָא וּבְרַחֲמִים גְּדוּלָם אֶקְבָּצֵךְ (ישעיהו נד ז).

בְּהָאִי זְמַנָּא כָּל חֵיוֹן יִתְעָרוֹן בְּקָלָא, וְעוֹפִין מְצַפְצְפִין בְּשִׁיר, לְקַבְּלָא בְּרַתָּא בְּחֻדוּהָ בְּנִגּוּנָא, לְקַבְּלָא קְדוּשִׁין מִהַחֲתָן, דְּאִינוּן קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ וְכו' (שם ו ג), וְלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת מְעַשְׂרָה, וְקְדוּשִׁין אִינוּן מְסֻטְרָא דְחֲכָמָה דְּאִיהוּ יי', קְדָשׁ יִשְׂרָאֵל לִי־י רֵאשִׁית תְּבוּאֹתָהּ (ירמיהו ב ג), רֵאשִׁית וְדָאִי, וּמִתְבָּרְכִין בְּשִׁבְעַ בְּרַכָּאן מְסֻטְרָא דְאִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי בְּרַכָּה, וְעֵלָה אֲתַמַּר (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרַכָּה אֶל בֵּיתְךָ, וְשִׁבְעַ בְּרַכָּאן אִינוּן, בְּשַׁחֲרִית שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבִית שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ שְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וְאִינוּן שְׁבַע סְפִירָן דְכֻלִּילָן בְּחֲתָן וְכֻלָּהּ, וְדָא אִיהוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוּמַר, הָא הֵכָא קְדוּשָׁה וּבְרַכָּה וְיַחְוּד, בְּהֵוָה זְמַנָּא אֲתַעַר דְּוֹד בְּכַנּוּר דְּאִיהוּ מְנַגֵּן מֵאֲלֵיו, בְּעַשְׂרָה מִינֵי נִיגּוּנִין: קְדַמָּאָה בְּאֲשְׁרֵי וְדָא בְּרֵאשִׁית:

תְּקוּנָא תְּלִיבָר

[תיקוני זוהר - דף כז ע"ב]

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן אֲשֶׁר־י, וְדָא אִיהוּ אֲשְׁרֵי הָאִישׁ, וְאִיהוּ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, רִישָׁא לְכָל (דף כז ע"ב) רִישִׁין, וְעֵלָה אֲתַמַּר (שיר ז ו) רֵאשֶׁךְ עֲלֶיךָ כְּפָרְמֶל וְדָא תְּפִלִּין דְּרִישָׁא, וְדִלַת רֵאשֶׁךְ כְּאַרְגָּמָן דָּא תְּפִלִּין דִּיד, וּבִיהַ מְשַׁבְּחִין לְבַת בְּהָאִי אֲשְׁרֵי, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית ל יג) בְּאֲשְׁרֵי כִי אֲשֶׁרֹנִי בְּנוֹת.

מָאן זְכִי לְאַעְלָא תַּמָּן, אֲשֶׁר לֹא הֵלֶךְ בְּעֵצַת רְשָׁעִים (תהלים א), דְּאִיהִי עֲצָה בִישָׁא מְסֻטְרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים לֹא עָמַד, מָאן דֶּרֶךְ חַטָּאִים הֵהִיא דְאֲתַמַּר בְּהַ (משלי ל כ) כִּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת, אֲכָלָה וּמַחֲתָה פִיהָ וְגוּמַר, וּבְמוֹשָׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב, מָאן מוֹשָׁב לְצִים, דָּא לִילִי'ת אִימָן דְּעֶרְב רַב, דְּאִיהִי מְטַמְּאָה כְּנִדְהָ בְּמוֹשָׁבָה, וְכֵן עֶרְב רַב מְטַמְּאִין בְּמוֹשָׁבָם לְצַדִּיקָא דִּיתְבִּין בִּינֵיהוּ כְּנִדְהָ.

וּמָאן דְּאֲתַדְבֵּק בְּהָאִי אֲשְׁרֵי, דְּאִיהוּ כְּתָרָא וְרִישָׁא דְאֹרִייתָא, אֲתַמַּר בֵּיהַ (תהלים א ג) וְהָיָה כְּעֵץ שְׁתוּל עַל פְּלָגֵי מַיִם, וְדָא עֵץ חַיִּים, דְּאֲתַמַּר בֵּיהַ וְעֵלָהוּ לֹא יִבּוֹל, וְהָאִי תְּקוּנָא קְדַמָּאָה.

תְּנִינָא בְּשִׁיר דָּא חֲכָמָה, שָׁר יי', וְתַלַת יוֹדִי'ן אֲנוּן יי' יי', וְאִינוּן רִישָׁא וְסוּפָא וְאֲמַצְעִיתָא דָּאֵת יי', וְאִינוּן רְמִיזִין בְּשִׁמְא סְתִים דְּאִיהוּ יוֹד ה"י וְא"ו ה"י, בְּאֲלִין תַּלַת שְׁבַח דְּוֹד מְלָכָא לְבְרַתָּא דְמְלָכָא, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (תהלים קכא א) שִׁיר לְמַעְלוֹת, ל' מַעְלוֹת אִינוּן וְדָאִי, אִינוּן תַּלְתִין דְּרָגִין, דְּבַהוּן בְּרַתָּא סְלָקָא לְגַבֵּי אַבָּא.

בְּחֵמֶשׁ נִימִין דְּכַנּוּר, דְּאִינוּן חֵמֶשׁ אֲזָכְרוֹת דְּאֲדָפִיר חֵמֶשׁ זְמַנִּין יְהוּ"ה בְּהַאי
 מִזְמוֹר, חַד עֲזָרִי מֵעַם יִי, ב' יִי שְׁמֵרָה, ג' יִי צִלָּה, ד' יִי יִשְׁמְרֵךְ מִכָּל רָע, ה' יִי
 יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבּוֹאֵךְ, וּבַהוּן מִלְכָּא אָמַר לְגַבֵּי כְּלָה, צְהִלִי קוֹלְךָ בֵּת גְּלִים (ישעיהו י
 ל), בֵּת עֲשֶׂרָה גְּלִים, דְּסֻלִּיק בְּהוּן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, בְּעֲשֶׂרָה מִינֵי נְגוּנִין.

וּבְאַרְבַּע חִיּוֹן דְּסֻלִּיק יְהוּ"ה, בְּשִׁיר פְּשׁוּט, כְּפּוּל, מְשׁוּלֵשׁ, מְרוּבַע, דְּאִיהוּ יְהוּ"ה,
 דְּקוּלוֹ סֻלְקָא כְּגַלֵּי יַמָּא, וְגַלֵּי יַמָּא דְּלַעֲיִלָּא אִינוּן עֲשֶׂרָה גְּלִין, וְעַלִּיהוּ אֲתַמַּר (שיר
 ה יד) יִדְּיוֹ גְּלִילֵי זֶהָב מִמְּלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ, בְּתַרִּין דְּרוּעִין דְּבִרְתָּא.

וּבַהוּן שִׁית פְּרָקִין, וְאִינוּן שִׁית דְּרַגִּין דְּכֶרְסִיא, שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכֶסֶף, וְכַד סֻלִּיק ו'
 בְּהוּן, יִתְעַרוּן לְגַבֵּיהּ לְקַבְּלָא לִיהּ שְׂרָפִים בְּגַדְפִּיָּהּ, הִדָּא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיהו ו ב)
 שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים וְגוֹמַר, וּמֵאֵן דְּסֻלִּיק עַל גְּדַפִּיָּהּ וּפְרַח בְּהוּן
 אִיהוּ ו', כְּלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וּבְגִינֵיהּ אֲתַמַּר (קהלת י כ) כִּי עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וְגוֹמַר.

וְכַד סֻלְקָא בְּרִתָּא סֻלְקָא בְּתַרִּין דְּרוּעֵי דְּאִינוּן חֶסֶד וּגְבוּרָה, דְּבַהוּן שִׁית פְּרָקִין
 דְּאִיהוּ ו', וְרוּזָא דְּמִלָּה שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי וְיַמִּינוֹ תַּחְבֻּקֵּי (שיר ב ו).

כַּד סֻלְקָא הַאי שִׁיר, סֻלְקָא בְּשִׁית תִּיבִין דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר, וְכַד נַחְתָּא,
 נַחְתָּא בְּשִׁית, דְּאִינוּן בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְנִגּוּנָא כַּד סֻלִּיק סֻלִּיק
 בְּשִׁית, וְכַד מְאִיךְ מְאִיךְ בְּשִׁית, וְעַלִּיהוּ אֲתַמַּר (שם ה טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ.

וְעֲשֶׂרָה גְּלִין אִינוּן י', דְּאִינוּן לְקַבֵּל עֲשֶׂר אֲצַבְעָאן דְּבִטְשִׁין בְּנִגּוּנָא, חֵמֶשׁ
 בְּחֵמֶשׁ, וְאִינוּן ה"ה, דְּסֻלְקִין בִּי בְּשִׁית דְּרַגִּין דְּאִיהוּ ו', בֵּיהּ סֻלְקִין וּנְחַתִּין, וְאִיהוּ
 כְּגוּוּנָא דְּסֻלְקִין בֵּיהּ (בראשית כח יב) וְהִנֵּה סֻלְקִין מִצֵּב אֲרֻצָּה וְגוֹמַר, וְהִנֵּה
 מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עֲלִים וִירְדִים בּוֹ, וְכֹלָא יְהוּ"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, י"ד, וְדוּד
 מְנַגֵּן בֵּיד (שמואל א יט ט), ו' אִיהוּ גּוּפָא, גְּדַפּוּי ה"ה, רִישָׁא דִּילֵיהּ י', בֵּיהּ סֻלִּיק
 קָלָא דְּנִגּוּנָא.

וְעוּד ו' אִיהוּ מְנַרְתָּא, ה' ה' שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוּרָה מְצַדָּה הָאֲחַת וְגוֹמַר (שמות כה לב),
 ו' מְנוּרָה בְּאֲמַצַּע, נֵר עַל רִישֵׁיהּ י', כַּד שְׂרִיא בְּאֵת ו' אֲתַעְבִּיד ז', וְרוּזָא דְּמִלָּה יֵאִירוּ
 שְׁבַעַת הַנְּרוֹת (במדבר ח ב).

[תיקוני זוהר - דף כח ע"א]

לְקַבֵּל מְנַרְתָּא דְּאִיהוּ ו', וְשִׁית קְנֵי מְנַרְתָּא דְּאִינוּן ה' ה', שִׁית ווּי"ן, וְרוּזָא דְּמִלָּה
 שְׁבַעַת וְשְׁבַעַת מוּצְקוֹת (זכריה ד ב), עַד דְּסֻלְקִין לִי"ד, דְּאִיהוּ יְהוּ"ה יו"ד ה"א וא"ו
 ה"א, וְדָא אִיהוּ וְדוּד מְנַגֵּן בֵּיד, י"ד לְקַבֵּל י"ד, וְסֻלְקָא ה' בְּאֵת ו', וְלִבְתַּר סֻלִּיק ו'
 בִּי, שִׁית זְמַנִּין עֲשֶׂר, עַד דְּסֻלִּיק לְשִׁתִּין, וְאִינוּן אֲתוּון הַדְּבָקוֹת בְּקִרְיַת שְׁמַע,
 דְּבְגִינֵיהּ אֲתַמַּר כָּל הַמְּשִׁים רִיחַ בֵּין הַדְּבָקִים מְצַנְנִים (דף כח ע"א) לִיהּ גִּיהֶנָם,
 וְשִׁלְמָה עַלִּיהוּ אָמַר (שיר ג ז) הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ, וְאִינוּן
 נְטָרִין (נ"א נטלין) עֲרִסִיהּ, וְלְקַבְּלֵיהוּ (שם ו ח) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת, אֵלִין דְּכוּרִין,
 וְאֵלִין נְיֻקְבִין, אֵלִין דְּקִרְיַת שְׁמַע דְּתַקִּין מִשָּׁה דְּכוּרִין, אֵלִין דְּשִׁלְמָה נְיֻקְבִין, וְאֵלִין

בית קבול לאלין, דרגין דשלמה אינון בית קבול לדרגין דמשה, וכד מתתברן פלא
פאחד, שלמ"ה אתהפך למש"ה.

בתיקונין דארבע אתוון אתקן שיר, ועלייהו אתמר והנה מלאכי אלהים וגומר,
סלקין תרין ואינון י"ה, ונחתין תרין ואינון ו"ה, וכן גלגלי ימא סלקין בעשר,
ואינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וארבע חיוון, כד סלקא ברתא בשיר, נשרא נטיל י'
בפימא ועל רישהא, ו' בגופא, ה"ה בגדפהא, אד"ם יו"ד ה"א וא"ו ה"א רכיב על
פלא, ודמות פניהם פני אדם, דא סליק על פלא, ופני אריה אל הימין לארבעתם
דא יהו"ה, ופני שור, ופני נשר, אינון מרפכה לשמא דיהו"ה, ואדם על פלא.

בזמנא דאיהי סלקא בכל אלין תקונין, איהו משבח לה, הדא הוא דכתיב (שם ד
ג) פחוט השני שפתותיה ומדברך נאווה, הא תרין מיני נגונין דשבח דוד מלא,
באשרי בשיר.

תליתאה בברכה ודא שכנתא עלאה, ועלה אתמר (תהלים קג א) ברכי נפשי את
י', מהאי אתייהיבת בבר נש נשמת חיים, דאתמר בה חמשה תקונין, מה הקדוש
ברוך הוא זן כל עלמא, הכי נשמתא זנת כל גופא, מה הקדוש ברוך הוא רואה
ואינו נראה, הכי נשמתא רואה ואינה נראית, מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי
חדרים, הכי נשמתא יושבת בחדרי חדרים, מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם
הכי נשמתא מלאה את כל הגוף, מה הקדוש ברוך הוא דן את כל העולם, הכי
נשמתא דנה את גופא, ורזא דנשמתא דאיהי שוה לקודשא בריהו הוא, דא בינה,
מ"י, ועלה אתמר (ישעיה מ כה) ואל מי תדמינוי ואשוה, אל מי ודאי, והא אוקמוהו
מארי מתניתין, חמשה דברים אלין, חמשה ודאי, בגין דאינון מסטרא דה' עלאה.

ואינון פלהו תקונין בלב, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין הלב מבין, הלב רואה,
הלב שומע, הא תלת, ה' איהי חמש, ורוחא דפימא דסליק בה קלא ואמירה ודבורא
דא ו', ערקין דלבא אינון פחילין בתר מלכהון, ורזא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר
יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, הכי מתנהגין ערקין דלבא לגבי רוחא הרי לך רוח
בלב, דנפיק מאזן שמאלא דלבא, ואיהו הוה רוח צפונית דבטש בכנור דדוד,
ובהאי רוחא הוה בטש בחמש נימין דכנור, דאינון חמש פנפי ריאה, ובקנה סליק
קול ללבא, ואיהו אש אוכלא, מאודנא ימינא דלבא דאיהי פלפי כבד, ומניה נפיק
דבור, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כט) הלא כה דברי פאש, ואי לאו פנפי ריאה
דנשבין על לבא, הוה אוקיד כל גופא, מחשבה בלבא ודא י', דה' ה' אנון אמירה
ודבורא, ו' קלא כליל פלא.

רביעאה במזמור, ודא הוא דרועא ימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים צח א) מזמור
שירו ליי' שיר חדש פי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו, ועלה אתמר (שם ס ז)
הושיעה ימינה, ואיהו בגלותא עם שכנתא, ואיהו תמיך לה, ורזא דמלה (ישעיה נג
א) וזרוע יי' על מי נגלתה, וביה אומאה דפורקנא, הדא הוא דכתיב (שם סב ח)
נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו, ועוד (רות ג יג) חי יי' שכבי עד הבקר.

[תיקוני זוהר - דף כח ע"ב]

ואמאי אתקרי זרוע יי, בגין דכף היד ביה י, חמש אצבעאן ה, קנה דימינא דאיהו דרועא ו, פתף ביה ה, ודא עמודא דאמצעייתא דאתקשר בימינא, לאקמא ביה שכינתא בגלותא, ומשה דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא, אתמר ביה (ישעיה סג יב) מוליך לימין משה זרוע תפארתו, ואיהו בוקע מיא דאורייתא לגבי זרע אברהם דאיהו ימינא, למתוי ליה שם עולם, (דף כח ע"ב) ואתקשר בה דאברהם, דאיהו חמשה חומשי תורה, ובה אשתלים משה, ומיד אשתלים אתגליא עליה ימינא, ודא הוא (ישעיה נג א) וזרוע יי על מי נגלתה.

חמשאה בנגון, בגין דהאי נגון סליק מניה כמה נגינות, עולימן מסטרא דשמאלא, דמתמן רוח צפון הוה נחתא בכנור דוד והוה מנגן מאליו, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה פנגן המנגן וגומר.

ומתמן רעמין נפקין, הדא הוא דכתיב (איוב כו יד) ורעם גבורותיו מי יתבונן, ומתמן (ישעיה כד יט) רעה התרעעה הארץ בתרועה, מסטרא דמטה כלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ בתקיעה, פור התפוררה ארץ בשברים, בההוא זמנא תלת אבהן מתקשרין בגבורה, ואתעבידו בה תרועה שברים תקיעה, ובהון רעה התרועעה וגומר, ודא יהא בסוף יומיא, וכל אתין אלין בארעא דישראל יהון, בגין דתמן חבורן דאבהן תמן קבורים.

שתיתאה הללויה הללויה ודא ה"ו, עליה אתמר (שמות יב מב) ליל שמונים הוא ליי, ודא איהו עמודא דאמצעייתא, ורזא דמלה (ירמיה לא ו) השמיעו הללו, ואמרו הושע יי את עמך את שארית ישראל, לקיים קרא (מיכה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ורזא דמלה (קהלת א ט) מ"ה ש"היה ה"וה ש"היה, וביה (תהלים לג יד) מ"מכון ש"בתו ה"שגית, בגין דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא, בההוא זמנא אתקיים רזא דמתניתין דאמר אוכלין כל ארבע, ותולין כל חמש דהיינו אלף חמשאה, ושורפין בתחלת שש דאיהו אלף שתיתאה.

ובגין דלא יפרישו בין שש דאיהו עמודא דאמצעייתא, ובין שבע דאיהו בת זוגיה, צריך לבערא שאור וחמץ דאינון ערב רב, דלא יתחזיין בין שש דאיהו ו, ובין שבע דאתמר בה (שם קיט קסד) שבע ביום הללתיך, בגין דערב רב אפרישו בין שש לשבע במתן תורה, כמה דאת אמר (שמות לב א) וירא העם כי בשש משה, ואוקמוהו בשש, באלין שית שעתין עבדו ית עגלא, ואפרישו בין ו"ה דאינון שש לשבע, הכי יפריש לון קודשא בריך הוא בין שש לשבע.

דבגינייהו הות מצה פרוסה לחם עני עני ודאי, ובההוא זמנא תהא שלימה בגוונא דחברתה דאיהי מצה שלימה, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כו) והיה אור הלבנה כאור החמה, ואמאי הות מצה פרוסה, בגין דאסתלק מנה ו' רגל דילה למתוי ביה כמצוה, ומצה פרוסה אשתארת ד', ובגין דא מצה פרוסה ד', מצה שלימה ה', ובגין דא אמרין הלל גמור והלל שאינו גמור בפסח, לקבל מצה שלימה ומצה פרוסה.

ואמרין מרור, על שם ו' דאתפרש מן ה', ודא גרים לון דוימררו את חיייהם, איהו מרור ואיהי מרה, הדא הוא דכתיב (רות א כ) קראן לי מרה פי המר שד"י לי, בעבודה קשה בקשיא, בחמר בקל וחמר, בין אומין דעלמא.

ומאן גרים דא, י' מן שד"י רשימו דברית, דיהיב משה בערב רב, בגין דא נחית משה מדרגיה, הדא הוא דכתיב (שמות לב ז) לך רד פי שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל ידיה עתידה שכינתא ליחדא עם קודשא בריך הוא, בגין דאיהו אפריש לון, צריך ליחדא לון, לתקנא במה דחאב, קמו כלהו חבריא ונשקו ליה, ואמרו אי לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די.

שביעאה בנצח דאיהו נצח ישראל, ועליה אתמר (שמואל א טו כט) וגם נצח ישראל לא ישקר, ועליה אתמר (תהלים כב א) למנצח על אילת השחר, למנצח על השמינית (שם יב א), מאן שמינית הוד, ואיהו נצח עליה.

[תיקוני זוהר - דף כט ע"א]

תמינא בהודאה, וביה הוה משבח דוד הודו ליי, ודא הוד ודאי, למנצח הודו, בהון רמיזין נצח והוד, ואינון נסין, וביה שבח משה אז, הדא הוא דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה, בגין דאיהו הוד דיהיב למשה, (ישעיה נח ז) אז תקרא ויי' יענה, ואיהו תמינא יומין דמילה, ובתריה ברית דאיהו יסוד צדיקא דעלמא, וביה אתגליא י' (דף כט ע"א) דמילה, עשיראה לעשר ספירן, ואיהו הוד תמינא יומי דחנופה, לארבעה ועשרין יומין, דאינון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ומיד דעלה זית טרף בפיה, שריא כ"ה על ישראל בכ"ה בכסלו, ואלין אינון כ"ה אתוון דיחודא, דאינון שמע ישראל וגומר, ודא איהו חנופה חנו' כ"ה.

אבל נצח אתמר ביה (בראשית ח ד) ותנח התיבה בחדש השביעי, בגין דנצח ביה רמיז נח צדיק, וביה והמים גברו מאד (שם ז ט), פד לא נטרין ישראל ברית מילה מתגברין אומין דעלמא דאינון המים הודונים, וכד נטרין ליה אתמר בהון (שם ח ה) והמים היו הלוך ותסור, עד החדש העשירי דא י' דמילה, דאיהי מלכות, עשיראה לעשר ספירן.

ויעקב בהחיא ירכא אתמר ביה (שם לב לב) והוא צולע על ירכו, דפרח מניה י', ואשתאר עקב, ורנא דמלה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב (שם ג טו), פד אשתלימת סופה בירך דילה, אתמר ביעקב (שם לג יח) ויבא יעקב שלם, ויעקב ודאי איהו דיוקנא דעמודא דאמצעיתא מסטרא דלבר, והא משה תמן הוה, אלא מסטרא דלגאו הוה, דא מגופא, ודא מנשמתא, ובגין דא תרין ירכין דעמודא דאמצעיתא שלים אינון נצח והוד.

ומתי יהיה עמודא דאמצעיתא שלים, פד אתחבר בשכינתא, הדא הוא דכתיב (שם יז) ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית, הדא הוא דכתיב (שם ב כב) ויבן יי' אלהים את הצלע, בההוא זמנא דאתחבר עמה, ויבא יעקב שלם (שם לג יח), בההוא זמנא תהא סופה שלימתא, כ"ז ה"ס, יאהדונה"י.

קם רבי אלעזר ואמר, אבא אבא, אמאי אתמר ביומא קדמא דספוח, ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר (ויקרא כג ג), אמר ליה ברי מאני קרבא בימינא נטלין לון, ובאלין מאני קרבא אינון ישראל רשימין דנצחין דינא, מתל למלכא דהוה ליה דינא וקרבא בשבעין אומין, ולא הוה ידעין מאן נצח דינא, ושאלין ליה מאן נצח דינא אמר תסתכלון באלין דרשימין במאני קרבא בידיהו, ותנדעון מאן נצח דינא, ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר דא אתרוג, דאיהי שכנינתא, לבא, דאיהו עקרא דכל אברין דגופא, דאינון תלת הדסים, ולולב ותרי בדי ערבה, לבא באמצעיתא, ואברין סחור סחור ליה, ובגין דא אתרוג דא שכנינתא, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, אי נטלה בוכנתו, ואי עלה חזוית על רובו, פסול, בגין דאיהו דמי לשכנינתא, דאתמר בה (שיר ד ז) כלך יפה רעיתי ומום אין בך.

פפת תמרים דא לולב, ועליה אתמר נפרצו עליו פסול, בגין דדא איהו מקצץ בנטיעות, מאן דמברך עלה ביומא קדמא דספוח, בגין דאיהו קשורא ויחודא דכלא, ח"י עלמין, דאיהו לקבל ח"י חולין דשדרה, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לולב דומה לשדרה, ורזא דלולב צדיק פתמר יפרח, ודא איהו (דה"י א כט יא) כי כל בשמים ובארץ, ותרגם אנקלוס דאחיד בשמיא ובארעא.

וצריך לנענעא ח"י נענועין בשית סטרין, דאינון חותם מזרח ביה"ו וכו', שית הוי"ת דאית בהון תמני סרי אתוון, וכלהו רמיון בספר יצירה בשית סטרין, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, מוליך ומביא למאן דארבע רוחות העולם דיליה, מעלה ומוריד למאן דשמיא וארעא דיליה.

[תיקוני זוהר - דף כט ע"ב]

תלת הדסין גוף ותרין דרועין, ואינון לקבל עינא וכנפי עינא, תרי בדי ערבות לקבל תרין שוקין, ולקבל תרין שפון, וכד אינון פלהו אגודה חדא בלולב דאיהו שדרה, מה פתיב (שיר השירים ז ט) אמרתי אעלה בתמר, א' אתרוג ע' ערבה ל' לולב ה' הדס, פלהו אתעבידו לקבל ארבע מינין דמרפבתא, הרוכב בהון איהו יהו"ה (דף כט ע"ב) וצריך לסדרא בהון בהקפה, פגוונא דמזבח, ולמאן לגן, דאתנטעו אלין נטיעין ביה, ורזא דמלה נקבה תסובב גבר (ירמיה לא כא), נקבה נ' מן גן, גבר ג' מן גן, ג'ן הוא כליל תלת וחמשין סדרין דאורייתא דבכתב, ושבע יומין דסופות, הא שתין לקבל שתין מסכתות.

שמיני עצרת חג בפני עצמו, ביה נביעו דאורייתא, לאשקאה אילנא, דאיהו נטוע בגן, ושרשוי וענפוי איהו, פגוונא דחוג הארץ (ישעיה מ כב), דכל חגין מתחגגין בה.

תשיעאה ברנה ודא איהו רננו צדיקים ביי' (תהלים לג א), ודא דרגא דצדיק ח"י עלמין, מתמן רנה, וביה פורקנא, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג ה) צמח צדיק, (זכריה ו יב) ומתחתיו יצמח, מתחתיו ודאי, ההיא דאיהי עשירית לכלא, וצדיק נטיל משמאלא, ועמודא דאמצעיתא מימינא, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו.

בההוא זמנא דיהון תרין שמהן כחדא, אתערא ברתא דמלכא, בשיר השירים ומשלי וקהלת, דאינון (מ"א ה יב) שלשת אלפים משל, תלת יודיין, דאינון תלת טפין דמוחא, דנחתין מן י', ולאן אתמשכו לגבי צדיק, דאיהו קשת הברית ומה דהוה קטן אתעביד גדול, ורזא דמלה שופר הולך פזר גדול, מתי יהא זריק חץ בדיוקנא דא. [ציור].

פתח רבי שמעון ואמר, עלאין אתתקנו ואזדרזו במאני קרבא לגבי חוּיא, דאיהו מקננא בטורין רברבין, ואיהו קטיל לאדם קדמאה, ולכל דרין דהו אבתריה, ובגין דא פרוזא נפיק בכל יומא, מאן דקטיל ההוא חוּיא דאיהו מקננא בטורין רברבין, יתבין ליה ברתא דמלכא, דאיהי צלותא, דיתיב על מגדלא, דאתמר בה (משלי יח י) מגדל עז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב.

אדהכי הא רעיא מהימנא קא אתי, בכמה עאנין ותורין ואמרין, וחוטרא בידיה, סליק עיניה למגדלא, וחמא חד בר נש עולימא צדיק שמייה, דהוה יתיב על מגדלא, קשתא בידיה, והוה זריק חצים לגבי חוּיא, ודא איהו פזר גדול, וחויא לא הוה חשיב לון.

וקשתא איהו לישנא דפומא, אגוזא דקשתא דפומא, חוט השני חוט של קשת, דביה הוה צדיק זריק חצין, דאינון מלולין דצלותא, לגבי חוּיא, וחויא לא הוה חשיב לון, ולאן בגין חלישו דצדיק ח"י עלמין, אלא בגין חלישו דההוא דזריק לון דאיהו צדיק דלתתא מניה, כד לאו איהו שלים, ובגין דא לא חשיב לון.

עד דאתא רעיא מהימנא, ונטיל חץ חד וזריק לגביה, דא בתר דא בצלותיה, (שם ז כג) עד יפלח חץ כבדו דחוּיא, דאיהו סמא"ל אל אחר, דתמן יסודיה ועקריה, ובגין דא הפכד פועס, במאי פועס, במרה דאיהי דבוקה ביה, ודא סם המות נוקבא דיליה, וזנבא דיליה יותרת הפכד, יותרת אתקריאת, דבתר דעבידת נאופין יחיבת שיורין לבעלה, וזנבא איהי שפחה דיליה, במרה כעים, ובזנבא קטיל, מרה איהי פרצוף דיליה, יותרת זנב דיליה, פגוונא דאדם, דעביד ליה פרצוף ולבתר זנב, דהאי אדם רע אתקרי, ודא פגוונא דדא, דא אדם דאתנטיל מאילנא דחיי, ודא אדם דאתנטיל מאילנא דמותא.

לבתר דיפלח חץ כבדו, זרע יורה פחץ לגבי כלה, יו"ד זרע דאתמשך מיניה ודא ז', ואתמר בה (שמואל א ב כ) לשלח לי למטרה, ודא בת עין, בית קבול לזרע דאיהו ז' ודאי, מאי מטרה, דא ירח בן יומו, [ציור] סיהרא קדישא, מטרה איהי ודאי לבת עין, נקודה זעירא מלגין, לגבה הוה שלח חצים ברחימו דעינין, מטרה ודאי שכנינתא, דאיהי אגינת על ישראל מחויא בישא סמא"ל.

[תיקוני זוהר - דף ל ע"א]

ולמאן (דף ל ע"א) דאיהי אגינת עליה, אתמר ביה (תהלים צא ה) לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, באברתו יסך לה, דא אבר מן החי, צדיק, ותחת כנפיו תחסה, אינון ה"ה, דאת ז' איהו אברתו פלול י"ו, גופא דיליה ו', רישא דיליה י', גדפוי ה"ה, ובגין דא ותחת כנפיו תחסה צנה וסוחרה אמתו, צנה וסוחרה שכנינתא

עֲלָא וְתַתָּא, אַמְתוּ דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, רִישָׁא דִּילִיה חֲכֵמָה עֲלָא, צְדִיק
אִיהוּ בְּצִלְמוּ כְּדֻמוּתוֹ, זַפְּאָה אִיהוּ מָאן דְּנִטִיר בְּרִית מִלָּה, וְאוּרִייתָא דְאִיהוּ עֲמוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא, דְתִרוּיָהּ מְגִינִין עֲלִיהּ, חַד בְּעֵלְמָא דָּא, וְחַד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי.

תְּקוּנָא אַרְבִּיכּוּר

בְּרֵאשִׁית, עֲלָה אַתְמַר (שְׁמוֹת כג יט) רֵאשִׁית בְּפוּרִי אַדְמַתְךָ תְּבִיא בֵּית יִי אֱלֹהֵיךָ,
לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ, תָּא חֲזִי חֲכֵמָה עֲלָא אַתְמַר (שֵׁם יג כ) קִדְשׁ לִי כָּל
בֹּכֵר, דְּכָל בְּפוּרִים עַל שְׁמָה אַתְקִרְיָאוּ, וְשִׁכְנִתָּא מִתְּמָן אַתְקִרְיָאת בְּכוֹרָה, חֲכֵמָה
וְדָאֵי עֲלָה אַתְמַר (יחזקאל מד ל) רֵאשִׁית כָּל בְּפוּרֵי כָּל, וּבָרָא בּוֹכְרָא דִּילָהּ קַדְמָאָה
דְּכָלָא דָּא ו' עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא.

בְּפוּרֵי אַדְמַתְךָ תְּרִי סַמְכֵי קְשׁוּט, מָאֵי אַדְמַתְךָ שִׁכְנִתָּא תַתָּא, וְאַנּוּן כָּל בְּפוּרֵי
כָּל מְסֻטְרָא דְצְדִיק דְאִיהוּ כָּל, וְשִׁכְנִתָּא אִיהוּ אַרְעָא דְבִיהַּ גְּדִלִין וְצִמְחִין אֲלֻנִין,
דְּעֲלָה אַתְמַר (ירמיהו כג ה) צִמַּח צְדִיק, דְאִיהוּ עֵץ פְּרִי, אֵילָנָא רְבָא וְתַקִּיָּה עֲמוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא, עֲשִׁבִין וְדִשְׁאִין דְאִינוּן תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים מִתְּמָן צִמְחִין בְּגִין, בְּגִין דְאִיהוּ
אוּרִייתָא דְבַעַל פֶּה.

וּמָאן אֲשֶׁקִי וְרוּי (נ"א ורבי) בְּהַ אֲלֻנִין וְעֲשִׁבִין וְדִשְׁאִין, מְעִין גְּנִים, דְאִיהוּ חֲכֵמָה
רֵאשִׁית כָּל בְּפוּרֵי כָּל, וּמָאִין נְפָקָא מְעִינָא דְמִיָּא, מִבֵּית יִי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יואל
ד יח) וּמְעִין מִבֵּית יִי יֵצֵא, וּבְגִין דָּא (שְׁמוֹת כג יט) רֵאשִׁית בְּפוּרֵי אַדְמַתְךָ תְּבִיא בֵּית
יִי אֱלֹהֵיךָ, וְכֵן רֵאשִׁית דְּעֵאנֵי וְאִמְרֵי, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים יח ד) וְרֵאשִׁית גֹּז
צֹאנְךָ תִתֵּן לוֹ.

וּסְמִיךְ לִיה לְרֵאשִׁית בְּפוּרֵי אַדְמַתְךָ וְכוּ' לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ, מָאֵי הָאֵי
לְגַבֵּי הָאֵי, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי, פִּתַּח בְּקָלָא סְגִיא וְאָמַר, אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי נְחִית
הָכָא בְּרִשׁוּתָא דְמֵאֲרַךְ, וְאַנְהִיר עֵינְהוּ דְאֲלִין סְבִין בְּהָאֵי מְלָה, דְלֹא יִתּוּן לְמִיכַל בְּשׂר
בַּחֲלֵב.

אַדְהֵכִי הָא אֱלֹהֵי קָא נְחִית וְלֹא אַתְעַכַּב, אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, וְהָא רְזָא דָּא
וְדָאֵי אִיהוּ רְזָא דְלֹא תַחְרוּשׁ בְּשׁוּר וּבַחֲמוּר יַחְדָּיו (דברים כב ו), כַּד בּוֹכְרָא דְאִיהוּ
יִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, לֹא אַתְיִין לִיה לְבֵית יִי, חֲלֵב אַתְעַרְב בְּבִשְׂרָא, וְגִרְמִין
לְאַתְעַרְבָא שׁוּר בַּחֲמוּר, וְדָא אִיהוּ כְּלָאִים מִן דְלָאוּ בְּמִינִיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי, וְהָא שׁוּר אִיהוּ מְסֻטְרָא דְדַכְּיוֹ, וְחֲמוּר מְסֻטְרָא
דְּמְסֻאָבוּ, דָּא אִיהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אֲבָל חֲלֵב אִיהוּ מְסֻטְרָא דְדַכְּיוֹ, וּבִשְׂרָא מְסֻטְרָא
דְדַכְּיוֹ, אָמַר לִיה וְדָאֵי חֵכִי הוּא, אֲבָל הָאֵי רְזָא אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקִרָא דָּא, תּוֹצֵא הָאֲרִץ
נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ (בראשית א כד), דְּאָף עַל גַּב דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דְדַכְּיוֹ, כְּלָהּ אִינוּן דְּכַר
וְנוֹקְבָא, וְאִינוּן זִגְגִין, וּמָאן דְּנִטִיל מִמָּה דְלָאוּ אִיהוּ מִינִיהּ, תְּהוּא בַר דְּאַתְרִכִּיב
מִתְרוּיָהּ, עֲלִיהּ אַתְמַר (שְׁמוֹת כג יט) לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ.

[תיקוני זוהר - דף ל ע"ב]

אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא בּוֹדָאֵי כְּעֵן אִיהוּ מְלָה בְּדוּכְתָהּ, וְדָא אִיהוּ בְּרִירָא דְמְלָה,
וְדָא אִיהוּ, מְלֵאֲתָךְ וְדַמְעָךְ לֹא תֵאָחֵר (שֵׁם כב כח), כְּמָה דְאַתְמַר שְׁמָא יְקַדְמֵנוּ אַחַר

ברחמי, חובא דא דערב בר נש טפה בוכרא בזווגא נדה שפחה גויה זונה, דא גרים
דנטיל אחר בת זוגיה, ואיהו מדה לקבל מדה, (דף ל ע"ב) ובגין דא ראשית בפורי
אדמתך תביא בית יי' אלהיך, לא תבשל גדי בחלב אמו, דההוא בר איהו
ערבוביא דנפיק כלאים, מאתתא דלאו מיניה, דאיהי פנגדו, ובגין דא זכה עזר,
בת זוגיה דאיהי עזר ליה באורייתא בפקודא בדחילו וברחמו, עזר לו בעלמא דין,
ובעלמא דאתי, ואם לאו, אחרא דלאו איהו מיניה, איהי פנגדו, לאובדא ליה
מתרין עלמין, וכל דא גרים ליה בגין דלא נטיר טפה קדמאה לבת זוגיה.

ועם כל דא אם חזר בתשובתא, עליה אתמר (ישעיהו ו י) ושב ורפא לו, ויהיב ליה
בת זוגיה, דאתמר בה (משלי ג ח) רפאות תהי לשרך, ואיהי דיוקנא דאורייתא,
דאיהי אסוותא ואיהי חיים, הדא הוא דכתיב (שם יח) עץ חיים היא למחזיקים בה,
ואתתיה איהי בדיוקנהא, הדא הוא דכתיב (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר
אהבת, אורייתא איהי טוב, הדא הוא דכתיב (משלי ד כב) כי לקח טוב נתתי לכם,
ואתתיה איהי בדיוקנהא, הדא הוא דכתיב (שם יח ב) מצא אשה מצא טוב, סוף סוף
עשר מלין אתמר בהאי, ועשר בהאי, והא אוקמוה חבריא.

תקונא חמיסר

בראשית דא ישראל, הדא הוא דכתיב (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליי' ראשית
תבואתה, ראשית בלא ערבוביא אחרא, ובגין דאיהו קדש, לא הוה ליה הרפכה
ממינא אחרא, ובגין דאיהו קדש, לית ליה הרפכה דצריך ביה נטירו לגבי בת זוגיה
דאיהי ה', ובגין דא ראשית תבואת ה', לית ביה פגימו, הדא הוא דכתיב (בראשית
כה כז) ויעקב איש תם, לית ביה פסולת, (צריך למהוי נטיר) איבא דא למלכא אתחזי,
ובגין דא (ירמיהו ב ג) כל אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי'.

דדא איהו עץ החיים, דאיבא דיליה סם חיים בת זוגיה, נטירא ליה בעלמא דין
ובעלמא דאתי, עלה אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם,
גם לרבות בת זוגיה, סם חיים דיליה, ואיהו נטיר ליה בעלמא דין ובעלמא דאתי,
ומאן דבעי לנטלא בת זוגיה, פגון אוריה דאקדים לדוד, אתמר ביה (ירמיהו ב ג) כל
אוכליו יאשמו רעה תבא אליהם נאם יי'.

דבת זוגיה דצדיק איהו מצה שמורה, לגבי מצה שלימה עשירה, ומאן גרים דא
למהוי בת זוגיה מצה שמורה לגבה, בגין דנטר טפה דיליה, ומאן דפגים טפה
דיליה, אתקרי בת זוגו מצה פרוסה לחם עני, ורזא דמלה כל מאן דמזלזל בנהמא,
או בפירורין דנהמא, דאינון טפין בכזית, עניות קא רדיה אבתריה, אלא צריך
לנטרא טפין דיליה, דלא יזריק לון באתר דלא אצטריך, ובגין דא אוקמוהו מארי
מתניתין, אוקירו לנשייכו פי היכי דתתעתרו, ואוקירו דלהון לנטרא טפה קדמאה,
דלא יעביד בה פסולת.

דפסולת דאברהם ויצחק, גרים לאומה דעשו וישמעאל דאשתעבדון בבניהון
בגלותא, ונסיונא דלהון באשא וסבינא, שזיב לון משריפה והרג דלהון.

[תיקוני זוהר - דף לא ע"א]

יעקב בגין דלא הוה ביה פסולת, אתמר בזרעיה בגלותא (דברים לג כח) וישפן ישראל בטח בדרך עין יעקב, אתמר הכא בטח בדרך, ואתמר התם במפקנו דגלותא (שם לב יב) יי' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, לא אתערבון בבנוי ערבוביא דגזירים, ובגין דא אין מקבלים גרים לימות המשיח, דעלייהו דזרע יעקב אתמר (תהלים פ ט) גפן ממצרים תסיע, מה גפן לא מקבלא הרפכה ממין אחרא, כן זרעיה הוה נטרין אות ברית, ולא מקבלין הרפכה ממין אחרא, וכל מאן דנטיר אות ברית זכי למלכו, (דף לא ע"א) פגוונא דיוסף, וישראל בגין דנטרין ברית זכו למלכותא, ואתמר בהון כל ישראל בני מלכים, ומשה בגין דנטר אות ברית, אתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישורון מלך, זכאה איהו מאן דנטר ברית.

תקונא שיתסר

בראשית דא חלה, הדא הוא דכתיב (במדבר טו כ) ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה, והא אוקמוהו דאדם חלתו של עולם הוה, ומנא לן דחלה איהו ראשית, דקרא אוכח הדא הוא דכתיב ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה ליי', מאי חלה, אלא שבעה מינין אינון, חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, דהוא דבש תמרים.

חטה אילנא איהו דאכיל מגיה אדם קדמאה, ואיהו לא אפיק מתמן חלה, ובגין דא לא חל ביה ה', ושריא ביה ח' ט', וגרים ליה מותא.

וחלה איהי שכונתא, כלילא משבעה מינין אילין, ובה חב אדם קדמאה, טפה דא י', עסה צריך לאפקא מינה חלה, ומיד חל על ההיא טפה, ויהיב ליה זרע כליל מתרוייהו דאיהו ו', ורזא דמלה ה"א לכם זרע (בראשית מז כז).

ובגין דא חלה ודאי איהי פקודא דאתמני לאתתא, דבגינה מת אדם דאיהו חלתו של עולם, צריכה איהי לאפרשא חלה, ולאפקא לה מעסתה, דאיהי טפה דילה, להחזירה על האדם.

איהי אטפת שרגא דילה, דאתמר ביה (משלי כ כז) גר יי' נשמת אדם, צריכה לאוקדא ליה בליל שבת, באתערו דשלהובין דאשא דרחימו לגבי בעלה, ורזא דמלה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה (שיר א ז), ואתערו דחמימותא דליל שבת, מאתתיה צריכה ברחימו ודחילו, ודא איהו אשה פי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב).

איהי שפיכת דמים דאדם, אוזדריקת דמה, ועל דא צריכה לנטרא ליה מדם גדה, ובגין דא על תלת מלין אלין נשים זהירות, בגדה ובחלה ובהדלקת הנר, עד פאן רזא דחטה, דמתמן חלה, חט"ה איהו רזא דעשרין ותרין אתוון דאורייתא.

תקונא שיבסר

בראשית, עלה אתמר (עי, דברים יח ד) ראשית מעשר דגנה, ודא מלכות דאיהו מעשר, ואיהי עשירית לעשר ספירות, ובגינה מעשרין, ומוץ ותבן דאינון לבושין

דחטה, בהאי עלמא פטורין ממעשר, ומאן דבעי לאפקא מעשר מחטה, בעי לנקייה
מן מוץ ותבן דאינון ח"ט, ואשתארת אייהי ה' נקיה, בההוא זמנא יהא זריק בה
טפה דאיהי י'.

וכגוונא דא בזווגא דבר נש, צריך לנקאה טפה מחט"א דאיהו יצר הרע, למהוי
זרעא נקיה בה, הדא הוא דכתיב (בראשית מז כז) ה"א לכם זרע.

[תיקוני זוהר - דף לא ע"ב]

אבל בעלמא דאתי חטה אייהי נקיה, אייהי ולבושה, ואיהי עשרין ותרין אתון
דאורייתא, ובגין דא בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה, למהוי אייהי נקיה
בלא פסולת, ותרין עשרין אינון, דאמר קרא (דברים יד כב) עשר תעשר, אמאי
אלא בגין לקשרא לה בתרין דרועין, דאינון כהן לוי, דאינון מעשר ראשון ללוי,
מעשר מן המעשר לכהן, דכל ספירן סלקין לעשר (בשכינתא), עד דסלקין למאה,
ואיהי אתעבידת תרומה לכלהו מאה, ובגין דא שיעור (דף לא ע"ב) תרומה תרי
ממאה, לקבל תרין לוחין דאורייתא, דאיהי תורה דאתיהיבת בארבעין יומין, ודא
איהו תורה מ', ובה אתעבידו ספירן פלהו עשרונים, תלת אבהן תלת עשרונים,
תרי נביאי קשוט אינון עשרון עשרון.

תקונא תמני סרי

בראשית בר"א שי"ת, אינון שית דרגין דנבואה, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו
עמודי שש, וכמה דאינון שית לתתא, הכי אינון שית לעילא, ואינון שית סלקין
לשתין, באן אתר, ביסוד ח"י עלמין, אשתאר י"ד מן יסוד, דא שכנתא תתאה,
כלילא מארבע סרי פרקין דיד, דאינון בחמש אצבעאן, ואינון יהו"ה יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, ארבע סרי אתון דקודשא בריך הוא, דכלילן בה, ודא איהו וביד
הנביאים אדמה (הושע יב יא).

ס"ו מן יסוד, אנון לקבל שית דרגין דכרסיא, דאתמר ביה (מלכים א י יט) שש
מעלות לפסא, ואת ו' סליק ב' דאיהי עטרה דברית לשתין, שית זמנין עשר,
וסלקין לשתין לקבל שתין גלגלין דסחרין לכרסיא, וכרסיא תמן שכנתא.

דאיהי דמיון ומראה דכלא, דמיון הא דאתמר וביד הנביאים אדמה, ועלה אתמר
(במדבר יב ח) ותמונת יי' ביט, על שם דכל פרצופין דנביאי בה אינון רשימין,
אתקרי דמיון, ועל שם דכל נהורין דלעילא מינה, בה אתחזיין אתקריאת מראה,
הדא הוא דכתיב (שם ו) יי' במראה אליו אתודע, בסתימו דעיינין, אתקריאת מראה
בחלום, ורזא דמלה אני ישנה ולפי ער (שיר ה ב), ובפתיחו דעיינין איהו מראה
בהקיץ, ותרין ממנן תמן, חד סגרו"ן, וחד פתחו"ן, ומטרו"ן דאתקרי בשם
תרוייהו, ממנא על תרין מפתחין אלין.

מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהי שכנתא מראה בהקיץ, ומשה בסטריה,
דכתיב ביה (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונת יי' ביט.
מסטרא דצדיק, דאיהו אור הגנוז לצדיקים לעלמא דאתי (נ"א לעתיד לבא),
אתקריאת מראה בחלום, והוא דאתחזיא בה, מסטרא דגופא, איהו יהו"ה עמודא

דַּמְצַעִיתָא, דַּאֲתַנְטִיל מִתְרִין סְטְרִין, וְאִיהוּ רְכִיב עַל אַרְבַּע חִיוּן דַּאֲיִנוּן פְּנֵי אָדָם
פְּנֵי אַרְיָה פְּנֵי שׁוּר פְּנֵי נֶשֶׁר, יו"ד ה"א וא"ו ה"א אַתְקְרִי מְלַגְאוּ דְגוּפָא, וְאִיהוּ
אָדָם לְשַׁבַּת עַל הַכֶּסֶּא.

לְמָאן דַּאֲיִהוּ אָדָם אַתְחַזִּיא לִיה בְּדַמּוֹת אָדָם, לְמָאן דַּאֲיִהוּ כְּשָׂאָר חִיוּן אַתְחַזִּיא
לִיה בְּדַמּוֹת חִיוּן דְּכַרְסִיא, לְכָל חַד כְּפּוּם חִילִיָּה, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשְּׂכָל לִיה,
אֵלָא בְּשִׁכְיִנְתִּיה, דְּלֹא יִכִּיל לְאַשְׁגָּא לִיה שׁוּם נְבִיא וְחֻזָּה אֵלָא בְּשִׁכְיִנְתָּא, וְאִית
אָדָם לְעִילָא מֵאָדָם, מִסְטְרָא דְחַכְמָה, כ"ח מ"ה וְדַאי, וְאַתְמַר בֵּיה חָכָם עֲדִיף
מִנְבִּיא.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכֻלְהוּ חֲבַרְיָא, וְאָמַר רַעִיא מְהִימְנָא, רַבֵּן דְּכָל נְבִיאִיא, קוּם
אַתְעַר מִשְׁנַתְךָ, דַּאֲנַת אִיהוּ בְּכָל נְבִיאִיא כְּגוּוּנָא דְשִׁמְשָׁא, דְּסִיְהָרָא וְכַכְבִּיא מְנִיָּה
נְהָרִין, וְלִית לֹון נְהוּרָא מִסְטְרָא אַחְרָא, וּבְזַמְנָא דַּאֲנַת אַתְכְּנִישַׁת מְעַלְמָא, אַתְמַר
בְּהוּן (איוב ג ט) יַחֲשֹׁכוּ כַכְבֵּי נֶשֶׁפוּ, קוּם אַנְהִיר נְהוּרְךָ.

[תיקוני זוהר - דף לב ע"א]

וְלֹא עוֹד, אֵלָא בְּזַמְנָא דַּאֲנַת אַתְכְּנִישַׁת מִן עַלְמָא, בֵּיתָא דְנְבוּאָה, דַּאֲתַמַּר בָּהּ (שם)
ז) לֹא כֵן עַבְדֵי מִשָּׁה בְּכָל בֵּיתֵי נְאֻמָן הוּא, אִיהִי סְתִימָא, קוּם אַפְתַּח לָהּ, דַּאֲיִהִי
בֵּיתָא עַלְמָה גְּנִיזָא, דְּכָל גְּנִיזוֹן דְּלְעִילָא סְתִימִין דְּמַלְכָּא עַלְמָה תַּמָּן, וְאַנְתְּ הוּיִת כְּבָן
בֵּית, בָּן דְּהִהוּא בֵּיתָא, בִּי"ת, ב' אִימָא (דף לב ע"א) עַלְמָה, י' חַכְמָה אַבָּא, ת'
תְּפַאֲרַת, בָּן בֵּית דְּלְעִילָא, וְאַנְתְּ הוּיִת בְּדִיּוֹקְנִיָּה, דְּבַהֲהוּא בֵּית לֹא הוּהוּ רְשׁוֹ לְנְבִיא
וְחֻזָּה לְאַעְלָא תַּמָּן אֵלָא בְּרְשׁוֹ, וְאַנְתְּ הוּיִת עָאֵל בְּלֹא רְשׁוֹ, כְּבִרָא דְּמַלְכָּא דְּלִית תַּמָּן
תְּרַעָא סְתִימָא לִיה.

וְלֹא עוֹד, אֵלָא דְנְבִיאִיא אַחְרַנִּין, לֹא הוּוּ עָאֲלִין לְמַחְמֵי לְמַלְכָּא, אֵלָא בְּשַׁעֲתִין
יְדִיעָאן, וּבִיּוֹמִין יְדִיעָאן, כְּגוּוּנָא דַּאֲשַׁכְּחָנָא בְּאַהֲרֹן דְּהוּהוּ עַלְמָה מְכַלְהוּ, דַּאֲתַמַּר בֵּיה
(ויקרא טז ב) וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, אֵלָא בְּזַאת יִבָּא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, כָּל
שָׁפָן אַחְרַנִּין, וְאַנְתְּ בְּכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא, וּבְכָל יוֹמָא דַּאֲנַת בְּעֵי הוּיִת עֵיִל לְמַחְזֵי
לְמַלְכָּא.

וְלֹא עוֹד, אֵלָא כָּל נְבִיאִיא, הוּוּ חֻזִּין נְבוּאָה דְּלִהוּן בְּאַבְרִין דְּמַלְכָּא, כָּל חַד וְחַד
בְּאַבְר יְדִיעָא וְלֹא יִתִּיר, מְנַהוּן בְּרִישָׁא דְּמַלְכָּא, מְנַהוּן בְּנִימִין דְּרִישָׁא, דַּאֲנוּן כַּכְבִּיא
וּמְזוּלֵי דְּלִית לֹון חוּשְׁבָּנָא, מְנַהוּן בְּעֵינִין, מְנַהוּן בְּאוּדְנִין, מְנַהוּן בְּאַנְפִּין, מְנַהוּן
בְּחוּטְמָא, מְנַהוּן בְּפּוּמָא מְנַהוּן בְּצוּאָר, מְנַהוּן בְּיַדִּים, מְנַהוּן בְּקוּמָה דַּאֲיִהוּ גּוּפָא,
מְנַהוּן בְּשׁוֹקִין, מְנַהוּן בְּאוֹת בְּרִית, מְנַהוּן בְּלְבוּשֵׁין דְּמַלְכָּא, דְּלֹא הוּהוּ לֹון רְשׁוֹ
לְאַסְתַּכְּלָא יִתִּיר.

אַבְל מִשָּׁה בְּכָל אַבְר, וּבְכָל אַתְר הוּהוּ מְשִׁיג נְבוּאָה דִּילִיָּה, וּבְכָל אַבְר וְאַבְר אִיהִי
הוּהוּ נְחַתָּא לְגַבִּיָּה, מַה דְּלֹא הוּהוּ הָכִי לְשָׂאָר כָּל נְבִיאִיא, דְּכָל חַד סְלִיק לְאַבְר
דִּילִיָּה, דְּנִשְׁמַתִּיה הוּהוּ אַצִּילוֹת מִהִהוּא אַבְר, וְהִהוּא אַבְר הוּהוּ לִיה אַבּוּי.

וּבְרַתָּא דְּמַלְכָּא אִיהִי הִיכְלָא דְּכָל אַבְר וְאַבְר, מְצוּה דְּכָל אַבְר וְאַבְר, אַדְנִי אִיהוּ
כְּחֻשְׁבָּן הִיכְלָל, וּבְגִין דָּא אַתְמַר (תהלים נא יז) אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, יְהו"ה אִיהוּ בְּכָל

אָבֵר וְאָבֵר, אֲדַנִּי הֵיכַל, יְהוּ"ה בְּכָל אָבֵר וְאָבֵר וְאִיְהִי נְבוּאָה דְכָל אָבֵר וְאָבֵר, מְרָאָה דְכָל אָבֵר וְאָבֵר אֶתְקַרִי, וְכָל אָבֵר וְאָבֵר אֵית לֵיה סְפִירָה יְדִיעָא, הֵיכְלָא דְכֻלְהוּ שְׂכִינְתָא תְתָאָה אֲדַנִּי, וְכַמָּה מְמַנָּן גִּטְרֵי תְרַעִין אֵינּוֹן לְהֵיכְלָא, דְלֹא יַעֲלוֹן תַּמָּן נְבִיאֵי אֱלֹא בְרִשׁוֹ.

קוּם רַעֲיָא מְהֵימְנָא, קוּם אֲפִתַח הֵיכְלָא, דְהָא כַּמָּה מְאִרֵי דְנְבוּאָה אֵינּוֹן דְפָקִין לְתְרַעִין דְהֵיכְלָא, וְאֲמַרִין אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תַפְתַּח, וְאִיְהִי סְתִימָא לְגַבֵּייהוּ, עַד דְאֲנֵת תִּיתִי תַמָּן אִיְהִי לֹא אֲתַפְתַּח, לְמַלְכָא דְהוּוּ צְרִיכִין לֵיה עֲבָדֵי וְאֲפָרְכְסוּי וּמְמַנָּן וְשִׁלְטָנֵי אַרְעָא לְמַחְזֵי עֲמִיה, כָּל חַד כְּפּוּם צְרִכּוּי, וְכָל חַד כְּפּוּם שְׁלִטְנוּתִיה, וְכָל חַד כְּפּוּם עֲסָקוּי, מַה עֲבַד מְלָכָא, שׁוּי כְלָא בִידָא דְמִטְרוֹנִיתָא, וְאֲמַר כָּל מֵאן דְבַעֲי לְמִשְׁאֵל שְׁאֲלָתוּי, יִיתִי לְמִטְרוֹנִיתָא, דְאִיְהִי בֵית דִּילֵי בֵית י', הֵיכַל דִּילֵי, וְהֵאֵי אִיְהוּ (ירמיה ט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁכֶל וְיִדּוּעַ אוֹתִי, כִּי אִם בּוֹזֵאת.

בְּהוּוּא זְמַנָּא דְפָקִין כְּלָהוּ לְפִתְחָא, דְתַמָּן סַגְרוּ"ן דְסַגִּיר, וְתַמָּן פִּתְחוּ"ן דְפִתַח, מִיַּד יִיתִי רַעֲיָא מְהֵימְנָא, וְיִימָא אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תַפְתַּח, קַמִּי"ן פִּתְ"ח, דָּא סַגִּיר וְדָא פִתַח, תְרִין שְׁפוּוֹן (נ"א שבא) שְׁעָרֵי צְדָקָה, עֲלִייהוּ אֲתַמַּר (שם קיח יט) פִּתְחוּ לִי שְׁעָרֵי צְדָקָה. [תיקוני זוהר - דף לב ע"ב]

מְלָגְאוּ אִיְהִי סְגוּלַת"א, סְגוּ"ל אִיְהוּ בְעֵלָה, וְאִיְהִי סְגוּלַת"א, עֲטָרָה עַל רִישִׁיה, חַל"ם עֲלִיה אֲתַמַּר (שם) אָבוּא בַם אוֹדָה י"ה, אָבוּ"א אִיְהִי עֲשֵׂר, דְאִיְהִי נְקוּדַת חַל"ם, וְיִבִּיה (דף לב ע"ב) אוֹדָה י"ה דְאִיְהוּ כְתָר עַל כְּלָהוּ, זֶה דָּא צְרִי, וְאֵינּוֹן תְרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, צְדִיקִים יְבֹאוּ בּוֹ (תהלים קח כ), דָּא צְדִיק דְאִיְהוּ אוֹת בְרִית, בְּתַרוּיְהוּ, אִיְהוּ חִיר"ק תַּחוֹת צְר"י, וְאִיְהוּ שׁוּר"ק, קְשׁוּרָא דְתַרוּיְהוּ, וּבְגִין דָּא אוֹדָה כִּי עֲנִיתֵנִי וְתֵהִי לִי לִישׁוּעָה (שם כא), דָּא שְׂכִינְתָא, דְאִיְהִי מְסֻטְרָא דְצְדִיק שׁוּר"ק לְגַבֵּי בְעֵלָה, קְשׁוּרָא דִּילִיה.

וְאִיְהִי חִיר"ק תַּחוֹת צְר"י, תְרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, וְאִיְהוּ סְגוּ"ל תַּחוֹת תְרִין דְרוּעִין, וְאִיְהִי חַל"ם לְעֵילָא בְכְתָר, וּבְגִין דָּא אָבֵן מְאִסוּי הַבּוֹנִים הֵיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה (שם), כְּלָהוּ אֲמַרִין מֵאֵת י"י הֵיְתָה זֹאת הִיא נְפִלְאָת בְּעֵינֵינוּ (שם), בּוֹזְמָנָא דְאִיְהִי לְרֵאשׁ פְּנֵה אֶתְקַרִיאַת רִישָׁא, וְעֵלָה אֲתַמַּר (שיר ז ו) רֵאשֶׁךְ עֲלִיךְ כְּכַרְמֵל.

כַּד סְלִיקַת לְגַבֵּי מְלָכָא, כַּמָּה מְלָאכִין וְכַמָּה נְשֻׁמְתִין סְלִקִין עֲמָה, דְאֵנּוֹן נִימִין דִּילָה, דְתַלְיִין מִינָה כְּעַנְבִין בְּאֶתְכְּלָא, וְכַמָּה מְלָאכִין וְנְשֻׁמְתִין נְהָרִין קְדַמְהָא דְאֶתְקַרִיאוּ עֵינֵי י"י, וְעֲלִייהוּ אֲתַמַּר (איוב לד כא) כִּי עֵינָיו עַל דְרַכֵּי אִישׁ, וְכַמָּה פְקוּדִין סְלִקִין קְדַמְהָא, דְאֶתְקַרִיאַת בְּכֻלְהוּ מְצוֹת י"י בְּרַה מְאִירַת עֵינָים (תהלים יט ט). וְכַמָּה מְלָאכִין סְלִקִין עֲמָה, דְאֶתְקַרִיאוּ אֲזַנֵי י"י, דְמְמַנָּן עַל קָלִין דְצְלוֹתִין, וְעַל שִׁיחַת בְּנֵי הָאָדָם, לְמִשְׁמַע צְלוֹתִין, וְכַמָּה מְלָאכִין סְלִקִין עֲמָה דְאֶתְקַרִיאוּ פְנֵי י"י, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (יחזקאל א ו) וְדַמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וְגוֹמַר, נְהָרִין בְּכַמָּה גּוֹוִינּוּ, וְכַמָּה מְלָאכִין סְלִקִין עֲמָה דְאֶתְקַרִיאוּ רוּחִין וְאִשִּׁין, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלָאכֵי רוּחוֹת מְשַׁרְתֵּנוּ אֵשׁ לְהֵט, דְמְמַנָּן עַל רִיחָא וְתַנְנָא דְקַרְבָּנִין, וְאֵינּוֹן מְאִרֵי דְחוּטְמָא.

וכמה מארי דקלין ודבורין דפימא סלקין עמה, דאתמר בהון (קהלת י ב) פי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, וכמה מארי דצוארי סלקין עמה, דתמן קנה ושט, דממנן על קרבנין וצלותין, דאתמר בהון (במדבר כח ב) את קרבני לחמי לאשי, ואלין אתקריאו אשי"ם, וכמה מלאכין סלקין עמה דאתקריאו מארי דידין, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, וכמה מארי דגופא סלקין עמה דאתמר בהון (דניאל י ו) וגויתו כתרשיש, וכמה מארי דברית סלקין עמה דאתמר בהון (יחזקאל א כח) כמראה הקשת, ואנון מארי דאותות, וכמה מארי דרגלין סלקין עמה דאתמר בהון (שם) ורגליהם רגל ישרה.

וכד איהו בהיכלהא, כלהו נביאיא סלקין תמן, ודפקין לתרעא ואמרין אדנ"י שפתי תפתח (תהלים נא יז), תלת קדמאין דצלותא אינון מסדרין שאלתין על נפשא, לאעלא בהון קדם עלת העלות, דתמן חיי נפשא, אמצעיות ממנן על שאלתין למשאל בעותהון על צרכי גופא, תלת בתראין מקבלין תיובתא דכל שאלתין מן מלכא.

ולעילא מפלהו יד כותבת, ולתתא מפלהו יד חותמת, הדא הוא דכתיב (איוב לו ז) וביד פל אדם יחתום, יד כותבת אורייתא דבכתב דאיהי לימינא, יד חותמת אורייתא דבעל פה דאיהי לשמאלא, אורייתא דבכתב דאיהי לימינא עליה אתמר (שמות יד ח) ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ודא עמודא דאמצעיתא, דאיהו אורייתא דאתייהב מימינא דתמן חכמה.

[תיקוני זוהר - דף לג ע"א]

אורייתא דבעל פה דתמן שכינתא תתאה, פה אתקריאת מסטרא דצדיק, דהכי סליק פ"ה לחושבן מיל"ה, דאיהו כל פה, ובגין דא (איוב לו ז) וביד פל אדם יחתום, ואיהי לשמאלא, דתמן איהי אימא עלאה, דאתמר בה חתמנו לחיים, וצדיק על שמה אתקרי ספר חיים. (דף לג ע"א) כמה דאמרינן ובספר חיים וגומר, הא אתפתחת היכלא, הא קא אתיין נביאיא מארי דרגלין דקא דפקין לתרעא, ואמרין להווא דסגיר היכלא, סגרו"ן ואתקרי אדנ"י שמייה כשם רביה, אמרין ליה אדנ"י שפתי תפתח, אפתח תרעין דהיכלא, בהווא זמנא עאלין נטורי תרעא למלכא, ואמרי ליה, רבון עלמין הא מארי דרגלין קא דפקין לתרעא, דאינון שלוחי מצוה, דקיימין בעמידה דצלותא קדמך.

בהווא זמנא יהב לון רשו לאעלא, מטרונייתא דאיהי מצוה דמלכא אפטרופוסא דכל פקודין, אוליפת זכו קדם מלכא בגינייהו, ויימא ליה רבון עלמא, הא אלין דקיימין קדמך בצלותין, צריך למיהב לון שאלתין דלהון, בהווא זמנא קלא נפיק לגבי מארי דרגלין, ואמר (יחזקאל ב א) בן אדם עמוד על רגליך ואדבר אותך, מיליל עמי מה שאלתך באמצעיות דצלותין, וינתן לך בבתראין, מטרונייתא קבלת שאלתוי, וצריך למיהב תלת פסיעאן לאחורא, דלא יתחזר כתפוי לגבי מלכא, אלין נפקין וסגרו"ן סגר תרעא אבתרייהו.

הא מארי דאותות קא דפקין לפתחא, ואמריין אדנ"י שפתי תפתח, תפתח דא פתחון, ואלין אינון מארי דח"י ברכאן דצלותא, מסטרא דח"י עלמין, דמיחדין לקודשא בריה הוא ושכינתיה תמן, דצדיק תשיעאה איהו מעילא לתתא ומתתא לעילא, תשע נקודין תשע טעמי, ועלייהו אתמר (בראשית א יז) ויתן אותם אלהים ברקיע השמים, ודא צדיק דביה כל נקודין, להאיר על הארץ דא שכינתא, דאיהי כלילא מפל אתון.

מיד מארי שאלתין דפקין לתרעא, כמה נטורי תרעא עאלין קדם מלכא, ויימרון רבון עלמא, הא מארי צדיקיא מארי דצלותין דמברכין לך בח"י ברכאן, בעון לאעלא קמך, מיד מני למפתח לון, ולמהב שאלתוי, ואלין אינון מארי דאותות, מסטרא דאלין דאתמר בהון (שם יד) והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים, ואלין אנון דסגדין בח"י עלמין, בח"י ברכאן לגבי שכינתא.

אלין נפקין הא מארי דקומה דפקין לפתחא, דאינון פרעין וסגדין למלכא בצלותין, כמה דאמרו כל הפורע פורע בברוך, וכל הזוקף זוקף בשם, פורע לגבי אדנ"י בצדיק, דאתמר ביה (מלכים א ב מה) והמלך שלמה ברוך, וזוקף לגבי יהו"ה, לחברא לון תרוייהו פגוונא דא יאהדונה"י.

ועל פלהו אוליפת שכינתא זכו, ואינון כד סלקין לעילא נשמתהון, כמה חיוון מקבלין לון על גדפיהו, וסלקין לון עד תרעא דהיכלא דמלכא, מיד דאלין דפקין לפתחא, אולפין זכו קדם מלכא בגינייהו, ומני מלכא למפתח לון, ואלין אינון דממללין קדם מלכא בחשאי, ושאלין מניה בעותהון בחשאי, יחידים קדם מלכא, ומלכא יהיב לון שאלתין דלהון.

מיד הא מטרוניתא אחידת בהון, ואוליפת זכו בגינייהו קדם דיפקון מן היכלא, ואמרת רבון עלמין, אלין אינון דהון, מכסיין לי בעטופא דמצוה דציצית, בחמש קשרין ותלת עשר חוליין לכל סטר, ובתלתין ותרין ענפי מצוה, מיד מני קודשא בריה הוא למלאכין דמרפבתא דלעילא, לנטלא לון בגדפיהו, ולפרחא בהון מאתר לאתר, ולכסאה עליהון מפל מזיקין ומלאכי חבלה.

הא אלין נפקין, והא אחרנין דפקין לתרעא, מיד עאלין נטורי תרעין, ואמריין רבון עלמא, הא מארי ידין דקשרין תפלה של יד על דרועייהו שמאלא בצלותא, ותפלין על רישא, קא עאלין, ואלין אינון דיהבין דורונא לך בימינא, דאיהי צדקה, צ' תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה חומשי אורייתא, ומיד מני לון, למפתח לון, בהוא (דף לג ע"ב) זמנא וידי אדם נפקין, דאינון גדולה גבורה, ומקבלין דורונא דלהון, הדא הוא דכתב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, מאי אדם, ההוא דאתמר ביה (ישעיה מד יג) כתפארת אדם, ומקבלין מנייהו דורונא ויהבין ליה למלכא, ואם דורונא לאו איהו כדקא יאות, לכלבא אתמסר, ודחיין לון לבר, דאית דלא פתחין לון תרעין, ואתמר בהון (דברים כד יא) בחוץ תעמד, וממלל מלכא בהון מלבר, ויהיב לון שאלתוי מלבר, ואזלין לון.

דלאו פלהו עאלין לבי מלפא, אלא אלן מארי דביתא, דאתמר בהון (דניאל א ד) ילדים אשר אין בהם כל מום, לא בצלותהון, ולא בנשמתהון, וטובי מראה בכל עובדיהון, ומשכילים בכל חכמה, ושפירן למחזי, דעלייהו אתמר (שיר ב יד) הראיני את מראיך השמיעיני את קולך, פי קולך ערב ומראך נאוה, ויודעי דעת ומביני מדע (דניאל א ד), דיידעין בחכמה ובתבונה ודעת, דאין דורשין במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם בחכמה ומבין בבינה ויודע בדעת, ואשר פח בהם, דא שכונתא עלאה, דאיהי כ"ח אתוון דעובדא דבראשית, לעמוד בכלהו בעמידה דצלותא, אלן יעלון להיכלא דמלפא, דאינון צדיקים גמורים.

בינוניים יהיב לון שאלתין דלהון מלבר, ולא עאלין לגאו, רשיעייא אדחין מתמן, ולא יהיב לון שאלתין דלהון, אלא עלייהו אתמר (ישעיה א יב) מי בקש זאת מידכם רמס חצרי, ואלין אינון רשיעייא, דהו מבזין למלפא בצלותהון, דמנחן למשמע צלותא, ופסקין לה על שיחה בטלה.

אלין נפקין, הא אחרנין עאלין, אינון מארי דצואר, דהו מברכין לקודשא בריך הוא על מאכלין ומשתין דקרבנין, דאמרין בכל יומא צו את בני ישראל, ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי (במדבר כח ב), דהו מקרבין לקודשא בריך הוא ושכינתיה, בכמה קרבנין דצלותין, ואלין אינון דמהניין בענג שבת, ומברכין לקודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא, יהיב לון שאלתין דלהון, ולאחרנין דהו אכלין בלא צלותא אתדחין מתמן, ויהבין לון בידא דכמה מלאכי חבלה דאינון מדיקין.

הא אלן נפקין, הא מארי דקלין ודבורין בזמירות ותושבחות והודאות דצלותא דפקין, ומארי דקלין דקראן לקודשא בריך הוא בקריאת שמע, שמע ישראל תרין זמנין ערב ובקר.

אדהכי הא מארי דרגלין קא דפקין לפתחא, מארי דעמידה דצלותא, דאתמר בהון (דניאל א ד) ואשר פח בהם לעמוד בהיכל המלך, המלך סתם דא קודשא בריך הוא, היכל המלך דא אדנ"י, דאתמר ביה (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, אדנ"י סליק לחושבן היכל, ואתמר (חבקוק א כ) וי"י בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ.

זכאה איהו מאן דזכי לאעלאה להיכליה דקודשא בריך הוא, למחזי למלפא ומטרוניתא, זכאה פומא, דשריא ביה צלותא דאיהי אדנ"י, דאמרין לה אדנ"י שפתי תפתח, וזכאין שפון דאינון תרעין דהיכלא, כגוונא דאלין דאתמר בהון (שם קיח יט) פתחו לי שערי צדק, דכד פומיה פתח בצלותא בשכינתא, וי"י יענה מיד, הדא הוא דכתיב (ישעיה נח ט) אז תקרא וי"י יענה, א"ז תמניא אתוון יהו"ה אהי"ה, וי"י יענה הוא ובית דינו, ודא יהו"ה אדנ"י יאהדונה"י, לקבל תמניא אתוון, אלן אינון חיוון דחשמ"ל, דאינון חיוון דאשא, פעם חשות ופעם ממללות, בצלותא מיושב ממללות, בצלותא דמעומד חשות.

[תיקוני זוהר - דף לד ע"א]

ותא חזי, אם בר נש סליק במחשבתיה בצלותא דיליה לשכינתא, או בכל פקודא ופקודא דעביד, מיד דדפיק לפתחא דהיכלא דמלכא, נביא או חוזה או חכם או צדיק או חסיד, מיד דקרא לה לתרעא, אם שכינתא סליקת תמן, יי' יענה מיד, ולא אמתין לעבד או ממנא דאפתח ליה, אלא איהו ממש אפתח ליה, מחביבו ורחימו דאית ליה לגבה כחתן לגבי כלה, ואם שכינתא לא סליקת בההוא צלותא או פקודא, לא חשיב ליה קודשא בריך הוא למפתח ליה היכליה, ואפילו על ידי שלוחא. (דף לד ע"א) ולא איהו כדאי למיעאל להיכלא דמלכא, ועליה אתמר (דברים כד יא) בחוץ תעמד, ומלבר יהבין ליה בעותיה, על ידי שלוחא או ממנא, ואי לא סליק צלותיה כדקא יאות, דחזין ליה לבר, וסגרין תרעין באנפוי, ועליה אתמר (משלי א כח) אז יקראנני ולא אענה ישחרנני ולא ימצאנני.

והכי כד קראן ישראל כל חד וחד לקודשא בריך הוא, בקריאת שמע או בצלותא או בכל פקודא, אם שכינתא לא איהי תמן לא נחית תמן, הדא הוא דכתיב (שמות כ כד) בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיה, ותרגם אנקלוס בכל אתר דאשרי שכינתי תמן וגומר, דכד בר נש סליק שכינתא בפקודין דיליה לגבי קודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא נחית עליה בגינה, ובגין דא אמר הנביא (ירמיה ט כב), אל יתהלל וגומר, כי אם בזאת והא אוקמוהו.

והכי כד בר נש סליק שכינתא בצלותא דיליה לגבי קודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא נחית לקבל צלותיה, ושכינתיה אקדימת, לאפתחא ליה, הדא הוא דכתיב (בראשית כד טו) ויהי הוא טרם פלה לדבר, והנה רבקה יצאת, ודא איהו רזא דאוקמוה מארי מתניתין, אם שגורה תפלתי בפי יודע אני שהוא מקובל, ואם לאו יודע אני שהוא מטורף, וטורפין לו צלותיה באנפוי, ובגין דא ויהי הוא טרם פלה לדבר, ולמלא בצלותיה בשם יי', מיד שכינתא נפקת לגביה ובגינה נחתת שכינתא לרגלוי, הדא הוא דכתיב (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.

וכד שכינתא איהי עומדת על ישראל, וישראל אינון רגלין דקמת עליהו בגלותא, קודשא בריך הוא משבח לה בהון, מה יפו פעמיך בנעלים וגומר (שיר ז ב), ועוד מה יפו פעמיך, כד ישראל הוו מקיימין שלש פעמים בשנה, ועוד מה יפו פעמיך בנעלים, בזמנא דעמדו ישראל על טורא דסיני, דעלייהו אתמר (זכריה יד ד) ועמדו רגליו ביום ההוא, ועוד מה יפו פעמיך בנעלים, כד קיימין בראש השנה ביומא דדינא בצלותא, קודשא בריך הוא בגינייהו עומד מפסא דין ויושב על פסא רחמים, בזמנא דאינון קיימין בשכינתא בגלותא, וסבלין עלייהו כמה דינן וכמה יסורין, דאמרין כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה (תהלים מד כג).

וכד בר נש מצלי, צריך בקדמיתא לנחתא קודשא בריך הוא דאיהו יהו"ה בקריאת שמע, וליה אמרין שמע ישראל, בכל שבתות וימין טבין, בגין דיומין דחול תרעא דהיכלא פנימאה איהי סתימא, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) פה אמר

אדנ"י אלהים שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה סגור ששת ימי המעשה, ואמאי בגין דמטטרון שליט עליהו, וביום השבת דייתי בעלה יפתח, וכן ביום החדש יפתח, ובגין דא, כד נחית בר נש יהו"ה בקריאת שמע, צריך לנחתא ליה באדנ"י, דאיהו בפמייה, ובגין דא אדנ"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

דתלת צלותין אינון בשבת, ורביעאה צלותא דמוסף, צלותא דערבית אתה קדשת, ודא שכינתא תתאה, דאיהי מסטרא דשמאלא, דתמן ליואי, דאתמר בהון וקדשת את הלויים, צלותא דשחרית ישמח משה במתנת חלקו, ודא נשמת כל חי, דאיהי אימא עלאה, עלה אתמר (תהלים סח יד) אם תשכבון בין שפתיים, אל תקרי אם אלא אם, דעלה אתמר (בראשית כח יא) וישכב במקום ההוא, באתר דיש כ"ב אתוון דאורייתא שכיבת תמן, זכאה איהי פומא, דאורייתא דהיא שעתא שכיבת תמן.

[תיקוני זוהר - דף לד ע"ב]

צלותא תליתאה אתה אחד ושמך אחד, דא יהו"ה עמודא דאמצעיתא דאחיד בתרוייהו, ואינון נשמה יתירה ורוח יתירה ונפש יתירה, נפש יתירה בערב שבת, אתה קדשת, נשמה יתירה נשמת כל חי, דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו, רוח יתירה אתה אחד ושמך אחד, זכאה איהו מאן דאפתח פימוי בתלת צלותין, לקבלא (דף לד ע"ב) לון בשבת, תפלת מוסף דא צדיק, דכליל כלהו צלותין, וביה אמרין בצלותא דמוסף כתר יתנו לך יי אלהינו וכתר איהו כתר עליון, יי אלהינו אבא ואימא, קדוש קדוש קדוש תלת אבהו, יי צבאו"ת ברית מילה ותרין ירכי קשוט, מלא כל הארץ כבודו דא שכינתא.

זכאין שפון דאינון תרעין דהיכלא, לקבלא בהון צלותין אלין, ובגין דא אדנ"י שפתי תפתח (תהלים נא יז), פתחו לי שערי צדק (שם קיח ט), דכד בר נש אפתח פימוי בצלותא בשכינתיה, מיד אז תקרא ויי יענה (ישעיה נח ט), הוא ובית דינו, א"ז תמניא אתוון דאינון יהו"ה אהי"ה, אבא ואימא, ויי יענה מיד הוא ובית דינו יהו"ה אדנ"י.

כד אינון באבא ובאימא, לימינא ושמאלא, כל חד איהו שם בפני עצמו, וכד אינון בכתר עליון אינון ביחודא חדא, כגוונא דא יאהויה"ה, בחסד וגבורה אינון יהו"ה אהי"ה, ענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, בעמודא דאמצעיתא אינון תרוייהו ביחודא חדא, והכי אינון ענפין מתפרדין בנצח והוד, יהו"ה לימינא אהי"ה לשמאלא, בצדיק מתיחדים, הא הכא רזא דאילנא, דאתפשטן ענפוי מעילא, ומתיחדין בשרשוי לתתא, ודא עץ החיים. עץ הדעת טוב, דלית ביה רע, מתתא לעילא, כגוונא דא, אדנ"י שכינתא תתאה, יהו"ה עמודא דאמצעיתא, ואינון בתרין ירכין ענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, והכי בתרין דרועין מתפרדין ענפין לימינא ולשמאלא, בצדיק אינון ביחודא חדא יאהדונה"י, ודא רזא דחשמ"ל, חיוון דאשא ממללן, כל הפורע כורע בברוך, דאיהי יאהדונה"י, וכל הזקף זוקף בשם, בתרין שמהן ודא יהו"ה אהי"ה.

ובהון הוה משבח שכינתא בשיר השירים מתתא לעילא, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן, שררף אגן הסהר, שני שדיך, צוארך, ראשך, הא הכא מתתא לעילא.

והיא משבחת לקודשא בריך הוא מעילא לתתא, ראשו כתר פז, עיניו, לחייו, שפתותיו, ידיו, שוקיו, זכאה איהו מאן דסליק צלותא בכל אבר ואבר בתקונא דא. תא חזי יהו"ה אדנ"י איהו קודשא בריך הוא ושכינתיה, בתרין שוקין יהו"ה לימינא אדנ"י לשמאלא, ואינון אספקלריאה המאירה ואספקלריאה שאינה מאירה, בצדיק תרוייהו חד יאהדונה"י, והכי בתרין דרועין יהו"ה לימינא אדנ"י לשמאלא, בעמודא דאמצעייתא יאהדונה"י תרוייהו ביחודא חדא, בסוד אמ"ן, ובגין דא גדול העונה אמן יותר מן המברך, הא איהו מתתא לעילא.

מעילא לתתא יהו"ה אהי"ה תרוייהו חד בכתר עליון, כגוונא דא יאהויה"ה, בחכמה ובינה יהו"ה אהי"ה, בתרין דרועין יהו"ה אהי"ה, בעמודא דאמצעייתא תרוייהו כחדא, בנצח והוד יהו"ה אהי"ה דא לימינא ודא לשמאלא, בצדיק תרוייהו ביחודא כחדא, וכן במלכות תרוייהו ביחודא חדא כגוונא דא יהו"ה אדנ"י, ובה מתחברין יהו"ה אהי"ה, ובגין דא איהי קרית ארבע, חבורא דארבע שמהן, דאינון בארבע פרשיין דתפלין דיד, ובארבע בתי דתפלין דרישא.

[תיקוני זוהר - דף לה ע"א]

וכד נביא הוה סליק לעילא, ודפיק לתרעא, אי הוה סליק בשכינתא, הוה פתח ליה מיד, והוה אמר ליה בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך (יחזקאל ב א), דאנת הוא דהוית סביל לשכינתא בצלותא בעמידה, עמוד על רגליך, דאתמר בהון (שם א ז) וכף רגליהם ככף רגל עגל, עגולים כנקודים דאינון מנהיגים לאתוון, ומסטררא דאתוון אינון מרובעין, הדא הוא דכתיב (שם יז) על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, ועוד על ארבעת רבעיהם, אינון (דף לה ע"א) ארבע קדושות דאומר בר נש בכל יומא, ועוד עמוד על רגליך בקדמאין, ומה שאלתך עד חצי המלכות באמצעיות, ותעש בבתראין, דתמן איהו בר נש כעבד המקבל פרס מרבו והולך לו, אלין נפקין דיהיב לון מלפא בעותהון, הא אחרגין קא דפקי לתרעא, מארי דברית מילה, ואמרי אדנ"י שפתי תפתח.

זכאין אינון ישראל דאינון רגלין דשכינתא, דקמת עלייהו בצלותא בעמידה, דאיהי ודאי עלייהו תפלה מעומד, וקמת עלייהו בגלותא, ובמאי קמת עלייהו, בגין דנחתין לגבה יהו"ה, דעליה אתמר כל הזקף זוקף בשם, דביה צריך בר נש לזקפא לשכינתא, ואלין דלא זקפין לה בשם יהו"ה בצלותהון, או בפקודין דאורייתא (נ"א דלהון), איהי צוותת עלייהו, נתנני יי' בידי לא אוכל קום (איכה א יד), דסמיכו דילה איהו בתרין דרועין דאינון חסד וגבורה, ועמידה דילה בתרין שוקין דאינון נצח והוד, וזקיפו דילה בגופא דאיהו עמודא דאמצעייתא, יהו"ה שמייה, ובגין דא כל הזקף זוקף בשם, ויחודא דילה בצדיק, ובגין אלין דלא יכילת למיקם בהון בצלותא, ולית לה סמיכו ולא זקיפו בהון בגלותא, אתעציבת בהון, ורזא דמלה בן

חכם ישמח אב, וכן כסיל תוגת אמו (משלי י א), ובגיניה ויתעצב אל לבו (בראשית ו ז), ואמאי כולי האי לאמיה ולא לאבוהי.

אלא דא רזא עלאה איהו, פקודין דעשה אינון מימינא דתמן חכמה, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין הרוצה להחכים ידרים, ופקודין דלא תעשה אינון משמאלא דתמן אימא עלאה, דבהון אדנ"י שמעה אדנ"י ס'לחה אדנ"י הקשיבה ועשה אל תאחר (דניאל ט ט), ביום הפפורים, וכד לא חזרין בתיובתא אינון דעברין על לא תעשה דאינון משמאלא, אתמר עליהו (משלי י א) וכן כסיל תוגת אמו, בגין דתמן אימא לשמאלא, ולבא איהו לשמאלא, (ורזא דמלה) ובגין דא ויתעצב אל לבו.

ותרין הוי'ת אינון לימינא ולשמאלא, כגוונא דא יהה"ו יוה"ה, י' לימינא וביה יהו"ה בחכמה יסד ארץ (שם ג ט), אב עם ברתא, ה' עלאה עם ברא דאיהו ו', תפלין על רישיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה סב ח) ובזרוע עזו אלו תפלין דרישא, דבכל אתר דאת ה' על ו' איהי אימא.

ודא רזא דקרפן עולה ויורד, דסליק ה' לגבי י', ונחית ה' לגבי ו', ואם לאו האי הוי"ה יהה"ו, דאתרמיז בהאי קרא (ירמיה ט כג) כי אם בזאת יתהלל ה מתהלל ה שכל ו ידוע אותי, לא הו' ידעין בני נשא קרפן עולה ויורד, דכד לא הוה בר נש קריב את ה' עם י', ה' עם ו', ומאן עולה ויורד, מאן הוה ידע מאי ניהי ה' דאיהי ברתא, דאית ליה לסלקא לה לגבי אבא, וה' דאיהי אימא לנחתא לה לגבי ברא, אלא בגין האי הוי"ה דאיהי יהה"ו, דה' דאיהי על ו' איהי אימא עלאה, ובה אשתמע ה' תתאה דאיהי תחות י' דאיהי ברתא, ודא רזא דקרפנא, דצריך לסלקא ה' לגבי י', ולנחתא ה' לגבי ו'.

יוה"ה י' איהו לימינא חכמה, ו' תורה שבכתב, מימינו אש דת למו (דברים לג ב), והאי איהו דאמרין מוח הון דאתמשך ממוח האב, ה' עלאה לשמאלא, ומתמן אתיהיבת אורייתא שבעל פה, דאיהי ה' תתאה.

[תיקוני זוהר - דף לה ע"ב]

זכאין אינון ישראל דיידעין רזין עלאין בהוי'ות, דבהון סלקין צלותין בהבלים דפומהון, ונחתין אינון חיילין בהון פדקא יאות, דכד בר נש סליק שכינתיה בצלותיה, קודשא בריך הוא נחית עליה, הדא הוא דכתיב (שמות כ כד) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיה, זכאין אינון ישראל דאינון רגלין לשכינתא, למיקם עמה בין בריוח בין בעאקו, דכד אנון בדינא (דף לה ע"ב) ביומא דדינא דאיהי ראש השנה, איהי קמת עמהון לדינא, דקיימין לה בצלותהון, דעלייהו אתמר (משלי ו כב) בהתהלכך תנחה אותך, בשכבך תשמור עליך, והקיצות היא תשיחה, דבכל אתר דקיימין ישראל בכל פקודא ופקודא לשכינתא, איהי קיימת בגיניהו בכל דוחקא וצער, בין בארחא בין בישובא בין בימא, ודא איהו בהתהלכך במדברא תנחה אותך, הדא הוא דכתיב (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, בשכבך בישובא תשמור עליך, והקיצות למיזל בימא היא

תשיחה, ועוד בהתהלכה בהאי עלמא תנחה אותה, בשכבה בקבר תשמור עליה, והקיצות בתחית המתים היא תשיחה.

הא אלין נפקין, והא אחרנין קא דפקין לפתחא, ואינון מארי רגלין, מסטרא דרגלין דקודשא בריה הוא, דאתמר בהון (זכריה יד ד) ועמדו רגליו ביום ההוא, ועלייהו אתמר (שמות יב לו) פשו מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף, אלין נפקין הא אחרנין עאלין, מסטרא דאלין דאתמר בהון (יחזקאל א ז) ורגליהם רגל ישרה, רגלין בעגולא אינון רגל ישרה, ואית רגלין אחרנין מרובעין דאופנים, דאתמר בהון (שם יז) על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, דבהון והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק (שם יד), ואנון רגלין בעגולא, אינון פנקודין לאתוון, דאינון רגלין ברבועא.

ונביא דאיהו מסטרא דלהון, תמן הוה סליק רוחיה, ומתמן הוה שמע פל מה דהוה ליה למשמע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל ב א) ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אותך, ועוד (שם ב) ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי, ואשמע את מדבר אלי, ותשאני רוח ואשמע אחרי וגומר (שם ג יב), בגין דדרגין אינון מסטרא דשכינתא, דאתמר בה (שמות לג כג) וראית את אחורי, אמר ואשמע אחרי.

מאי קול רעש גדול, דאית רעש ואית רעש, אית רעש דאתמר ביה (מלכים א יט יא) לא ברעש יי, דלא ייתי תמן קודשא בריה הוא, ואית רעש דיייתי תמן, אלא רע"ש בהפוכא ער"ש, כמה דאתמר (תהלים מא ד) יי' יסעדנו על ערש דוי, ודא איהו פל משכבו הפכת בחליו, דאתהפך רע"ש לער"ש, ומאי גיהו ער"ש, אלא איהו עש"ר בהפוך אתוון, ודא שכינתא דאיהי כללא דעשר ספירן, דעלה אתמר אין קדושה בפחות מעשרה.

דאיהי שריא לרישא דחולה, ובגינה יי' יסעדנו, ובמאי על ערש דוי, על שכינתיה ודאי, ואם שכינתא לאו תמן, רוח סערה תמן, דאסעיר גופיה דבר נש, דכתיב ביה (יונה א ד) והאניה חשבה להשבר, דאיהי גופא דספינה, כד לית שכינתא סמיכת לה, רוח סערה מהפך לה ותבר לה, ובזמנא דשכינתא סמיכת לה, מיד קלא נפיק בן אדם עמד על רגליך (יחזקאל ב א), וקאים ממרעא דיליה, ונפיק מדינא, שלים בגופיה שלים בממוניה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא, ואמרין אדני' שפתי תפתח, ואינון דסמיכין לשכינתא בכמה רגלין דמועדים ויומין טבין, וכד אלין עאלין, קודשא בריה הוא משבח לה בהון, מה יפו פעמיה בנעלים בת נדיב (שיר ז ב), דאלין אינון דאתמר בהון (דברים טו טז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורה, אמר קודשא בריה הוא, כמה אנת שפירא באלין נעלים דאינון נעילת פסח ונעילת עצרת ונעילת חג, חמוקי ירכיך, אלין אינון מסטרא דתרי ירכי קשוט דאתמר בהון שוקיו עמודי שש, ואינון שית דרגין דנבואה.

[תיקוני זוהר - דף לו ע"א]

מִסְטָרָא דְאֵת ו' דְאִיהוּ צְדִיק, עֲמוּד דְסַמִּיךְ לֹון, וְאִיהוּ שִׁית לְקַבֵּל (מלכים א י יט) שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכַפֵּא, וְסָלִיק בְּאֵת י' לְשֵׁשִׁים, כְּגוֹנָא דְשֵׁשִׁים וְשִׁית גְּלָגְלִים דְסַחְרִין לְכוּרְסֵיא, וְאִינוּן ס"ו מִן יְסוּ"ד, וְהָא אוּקְמוּהּ, אֲשֶׁתְאֵר י"ד, בֵּיהּ וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה (הושע יב יא), וְדָא שְׁכִינְתָא יְד חוֹתְמַת מִסְטָרָא דְצְדִיק, יְד כּוֹתְבַת מִסְטָרָא (דף לו ע"א) דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, אִיהִי תְמוּנַת כָּל, וּבְגִין דָּא (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

הָא אֲלִין נְפֻקִין, הָא אַחְרָנִין קָא דְפֻקִין לְפִתְחָא, וְאֲמַרִין אֲדַנִּי שְׁפִתִי תִפְתַּח, וְאִינוּן מְאָרִי דְאוֹת, דְאִיהוּ ח"י עֲלָמִין, דְמַצְלִין בַּח"י בְּרַכָּאן דְצְלוֹתֵין, דְמַקְרְבִין בְּהוּן קְרַבְנָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְחֻשְׁבָּא לְקַבֵּל שְׁבַעַה פְּרִים וְשְׁבַעַה אֱלִים, וְלְקַבֵּל שְׁתֵּי תוּרִים אוּ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה, דְמִסְטָרָא דְהָאִי אוֹת אֲמַר לְמֹשֶׁה וְזֶה לֶךָ הָאוֹת (שמות ג יב), וְאִיהוּ כְלִיל תְּרֵי עֶשֶׂר מְזוֹלוֹת, וְשְׁבַעַה כְּכַבֵּי לְכַת, מִסְטָרָא דְקְדוּשָׁה, דְאִיהִי בֵּת שְׁבַע, וּמִסְטָרָא דְוּו' דְאִיהוּ ו' עֲלָאָה ו' תְּתָאָה, וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר (ירמיה י ב) וּמֵאֲתוֹת הַשָּׁמַיִם אֵל תַּחְתּוֹ, כִּי יַחְתּוּ הַגּוֹיִם מִהֶמָּה.

ה"א אִינוּן שִׁית כְּכַבֵּי לְכַת, ה' כְּכַבֵּא שְׁבִיעָאָה, ו'ו' תְּרִין עֶשֶׂר מְזוֹלוֹת, דְכָל מְזוֹל אֲתַקְרִי אוֹת, וְאִיהוּ מְמַנָּא עַל כָּל שְׁעֵתָא דְתְרִין עֶשֶׂר שְׁעֵתִין, כָּל נְבִיא אִית לִיה מְזוֹלִיה וְשְׁעֵתִיה, וּכְפּוּם הַהוּא מְזוֹל, וּכְפּוּם פְּעוּלָה דִּילִיה, הֲכִי אֲתַגְלִיָּא לִיה אוֹת מִן ו'ו', דְתְרִין עֶשֶׂר מְזוֹלוֹת מְמַנָּן עַל תְּרִין עֶשֶׂר שְׁעֵתִין, וְעַל תְּרִין עֶשֶׂר יְרַחִין.

וְאֲלִין מְזוֹלוֹת מִתְמָן הוּו יְרִתִין תְּרִין עֶשֶׂר שְׁבִטִין נְשַׁמְתִין דְלֶהוּן, וְאִית מִסְטָרָא אַחְרָא תְרִין עֶשֶׂר, דְאֲתַמַּר בְּהוּן (בראשית כה טז) שְׁנַיִם עֶשֶׂר נְשִׂאִים לְאֲמָתֶם, דְאִינוּן אֲתַקְרִיאוּ טַלְיָה שׁו"ר תְּאוּמִי"ם סְרֻטִין וְגוּמַר, דָּא כְּגוֹנָא דְדָא עֲבַד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

שִׁית מְזוֹלוֹת אִינוּן מְעִילָא לְתַתָּא מְחַסְד וְעַד יְסוּד, וְשִׁית מִתְתָּא לְעִילָא מִיְסוּד וְעַד חֶסֶד, מִסְטָרָא דְמַלְכוּת אֲתַקְרִיאוּ שְׁבַעַה כְּכַבֵּי לְכַת, מְשְׁכִינְתָא עַד חֶסֶד, וּכְפּוּם פְּעוּלָה דְהֵהִיא סְפִירָה הֲכִי אֲתַגְלִיָּא אוֹת, אוֹת מִסְטָרָא דְחֶסֶד אִיהוּ רַחֲמִי, אוֹת מִסְטָרָא דְגְבוּרָה אִיהוּ דִינָא, וְאֲחֻזִי עַל קְטוּלָא דְחֵיבֵיא, וְשְׁפִיכוּ דְדָמָא, וְאֲחֻזִי בְצַדִיקֵיא דֵם דְבַעֲרִין, לְמִיכַל בְּחֻדוּה וְעַנְג דְמֵאֲכַלִין בְּחֵתָן וְכֻלָּה, וּבְשְׁפִיכוּ דְדָמָא דְקְרַבְנִין, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שמות כ כד) וְזַבַּחַת עָלְיוּ אֵת עֲלִיתֶיךָ וְכוּ', וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר אִיזְהוּ מְקוּמָן שֶׁל זְבָחִים שְׁחִיטָתָן בְּצַפּוֹן, וְעוֹד אֲחֻזִי בְצַדִיקֵיא דֵם בְּרִית, דְאֲתַמַּר בְּה (יחזקאל טז ו) וְאוֹמַר לֶךָ בְּדַמֶיךָ חַיִּי וְאוֹמַר לֶךָ בְּדַמֶיךָ חַיִּי.

מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ אוֹת תְּלוּי אַרוּךְ, אִם זְכוּוֹן עוּבְדִין דְעֲלָמָא מְטָה כְּלָפִי חֶסֶד, וְאִם לֹאוּ כְּלָפִי דִינָא, וְהֲכִי אִינוּן תְּלַת אַחְרָנִין כְּגוֹנָא דָּא, וְלַחְכִּימָא בְרַמִּיזָא.

הָא אֲלִין נְפֻקִין, הָא אַחְרָנִין דְפֻקִין לְפִתְחָא מִסְטָרָא דְקֶשֶׁת, דְאִיהוּ אוּף הֲכִי אוֹת בְּרִית, דְאֲתַמַּר בֵּיה (שם א כח) כְּמֵרָאָה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְעַנְן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם, כִּן מֵרָאָה

הנגה סביב, הוא מראה דמות כבוד יי' ואראה ואפל על פני, ואשמע קול מדבר, ואמאי הוא נפיל על אנפוי, בגין דאסיר לאסתכלא בקשת.

אמר רבי אלעזר, אבא ואמאי אסיר לאסתכלא בקשת, אמר ליה רבי שמעון, ברי בגין אינון קליפין דמתלבשין ביה ודאינון ביה, דאינון רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב, ודא איהו דחזא יחזקאל עליו השלום, דאמר וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון, דא קו תהו קליפא ירוקא דאגוזא קו ירוק, ענן גדול קליפה תננינא חוורא דאגוזא, ודא בהו, ואש מתלקחת קליפה תליתאה דאגוזא ודא חשך, ונגה לו סביב דא קליפה רביעאה דאגוזא, דאיהי אתאחדא במוחא, ומתוכם פעין החשמל דא מוחא דאגוזא, ודא יאהדונה."

[תיקוני זוהר - דף לו ע"ב]

וברי עד דאלין קליפין דאגוזא מתעברין ומתתברין, בתקיעה ושברים ותרועה, דבהון שברים (שמות כג כד) שבר תשבר מצבותיהם, דאינון קליפין דאגוזא, ובתרועה (תהלים ב ט) תרועם בשבט ברזל, ובתקיעה והוקע אותם ליי', דאלין גרמו (בראשית לב כו) דותקע כף ירך יעקב בגיד הנשה, דאיהו צדיק, ואתפרש מינה ושכינתא, ואיהי בגלותא, ואתדבק באתרהא קליפה דערלה דאפריד בין צדיק ושכינתא, על פן לא (דף לו ע"ב) יאכלו בני ישראל את גיד הנשה (שם לב לג), עד דאתעברת האי קליפה מתמן.

וברי כל זמנא דאלין קליפין לא מתעברין מקשת, לא יהא קשת בגונוי נהירין, וסימנא דא יהא בידך, עד דתחזי קשתא בגונוי נהירין לא תצפי לרגלי דמשיחא, ומיד דיהא נהיר בגונוי נהירין, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם (שם ט טו), ומיד אתגלייא ההוא דאתמר ביה (שמות ג יב) וזה לך האות פי אנכי שלחתיך, לקיימא ביה כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות (מיכה ז טו), בההוא זמנא אתגלייא מ'ה ש'היה ה'וא שיהיה.

הא אלין נפקין, אחרנין דפקין לפתחא, ואמרין אדני' שפתי תפתח, ואינון מארי דקומה, מסטרא דאימא עלאה אתקריאת שכינתא בטון, הדא הוא דכתיב (איוב לח כט) מבטן מי יצא הקרח, (יחזקאל א כב) פעין הקרח הנורא, גוף דילה עמונדא דאמצעיתא, בטון עליה אתמר (שיר ז ג) בטנך ערמת חטים.

שררף אגן הסהר אל יחסר המזג וגומר (שם), שררף דא ציון, דאיהו טבור עלמא, נקודה דמינה הושתת העולם, לארבע סטרין דאינון מזרח ומערב צפון ודרום, ולקבליהו, רישא למזרח, גופא למערב, דרועין לדרום, רגלין לצפון, אות ברית נקודה באמצעיתא, כגוונא דטבור, אגן הסהר, דא נקודה דסיהרא כגוונא דא כ, והיא ראשית נקודה באת ב, בת קול איהי ודאי, כללא דנקודין ואתוון.

ואיהי פתוחה כלפי צדיקיא וחסידיא וחפימא מארי דאורייתא, ופתיחא לגבי נביאיא, ולגבי נטרי ברית, וכל אינון דתליין בספירן, דאינון שמא קדישא דקודשא בריך הוא, ואיהי סתימא מסטרא אחרא כלפי רשיעיא, דבזמנא דאתיין לאסתכלא בה, חזרת אנפין לאחורא מנייהו, כגוונא דא [ציור].

ובגין דייעקב דאיהו דיוקניה חקוקה בסיהרא תמן, אתמר ביה (במדבר כג כא) לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, יי' אלהי' עמו ותרועת מלך בן, ועל אינון דזרעא דייעקב אתמר (דברים לג כז) וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב, אתמר הכא בדד, ואתמר התם באתר אחרא (שם לב יב) יי' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, דא יהא ביומי דמלכא משיחא, דלא יהא פסולת בישראל, אלא יי' בדד ינחנו, ומאן פסולת. אינון גרים, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, דאין מקבלים גרים לימות המשיח.

ובהוא זמנא מתפשטא סיהרא מאלין קליפין חשוכין, ומתחדשא בלבושין שפירין, והאי איהו חדושא דסיהרא, הדא הוא דכתיב (בראשית לה יד) ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ואתמר בה (תהלים קג ה) תתחדש פנשר נעורייכי, ומיד דאיהי מתחדשא, מיד אתקיים קרא (יחזקאל לו כז) דנבואה בישראל, ואת רוחי אתן בקרבכם וגומר (שם כו) ונתתי בכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם (יואל ג א).

הא אלין נפקין, הא מארי דקומה קא דפקין לפתחא, דאיהו קומה דגופא דמלכא, דאתמר ביה (דניאל י ו) וגויתו פתרשיש, והאי איהו דאתקרי שמים, דביה אתפתחון חמש נהורין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהי'ם, ואינון חמש נהורין דאינון ה' ספרי דאורייתא, בגין דאיהו ו' וביה אתפתחון חמש נהורין דאת ה', דסלקין לחמשין תרעין דחירו.

[תיקוני זוהר - דף לו ע"א]

ובזמנא דאלין דפקין לפתחא, ואמרין אדנ' שפתי תפתח, אתפתחת לון תרעא דהיכלא בכמה נהורין מרקמן, נהרין מפל גוונין דעלמא, ובזמנא דאלין עאלין להיכלא, שכינתא אוליפת זכו עליהו, ואמרת רבון עלמא, הא אלין מארי דקומה דקא סגדין בצלותא לגבך ארבע זמנין, בתלת קדמאין תרי, ובתלת בתראין תרי, לקבל ארבע אתוון דילך, וזקפין ארבע זקיפות בהון לארבע אתוון דילי דאינון אדנ', לסלקא ארבע דאינון (דף לו ע"א) אדנ', בארבע דאינון יהו"ה, וצריך למכרע בכלהו, בח' חולין, דאינון לקבל תמני סרי ברכאן, דכלילן בח' עלמין, ודא איהו דתקיננו מארי מתניתין, עד דיתפקו כל חוליות שבשדרה, ושדרה איהו לולב, אם נפרצו עליו פסול, כגוונא דא צריך דלא יפסיק בתמני סרי ברכאן דצלותא, דאינון לקבל ח' נענועין דלולב.

כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, אפילו נחש פרוך על עקבו לא יפסיק, בגין דח' עלמין איהו דאחיד בין יהו"ה אדנ', כגוונא דא יאהדונה', דסליק לחשבן אמין, ובגין דא אפילו נחש פרוך על עקבו לא יפסיק, כשהוא כורע בפרוך, ומה דאתמר אבל עקרב פוסק, בגין דהא אוקמוהו (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם.

ועוד כל הפורע כורע בפרוך, הא אוקמוהו דצריך לכלול ביה עשר ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאינון כ' מן פרוך פתח, ר' ראשית חכמה, ב' תרין ההי"ן שכינתא עלאה ותתאה, ו' שית ספירן, הא עשר, ובגיניה אתמר (בראשית יד

כ) וברוך א"ל עליון וגומר, ויתן לו מעשר מכל, יוסף בגין דזכה לצדיק ח"י עלמין, דביה צריך למסגד בכל ספירן לגבי שכנתא, זכה להאי חלמא, הדא הוא דכתיב (שם לו ט) והנה השמש והירח וגומר, ונביא דסליק להאי דרגא, שמשא וסיהרא וככביא ומזלי, כלהו יתבין ביה נביעו בנשמתי, ורוח דנבואה לאתנבאה מפלהו, והאי איהו משתחויים לי, דמפלהו נחית ליה נבואה, ומפלהו אתפלילת נשמתי, והאי איהו אגרא דאלין מארי דקומה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא, ואינון מארי דרועין, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, מיד עאלין נטורי תרעין, ואמרין רבון עלמא הא מארי דדרועין קא דפקין לפתחא, קלא נפיק ויימא, הא אינון מארי דדרועין בקשורא דתפלין, ובעטיפו דמצוה, דאתמר בהון וישימו על שכם שניהם, כגוונא דשם ויפת, דאתמר בהון (שם ט כג) ויקח שם ויפת את השמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו, ערוה איהי מסטרא דחם, ודא איהו יצר הרע, דמחמם גופיה לדבר ערוה (נ"א עבירה), וגלי ערין בעלמא, דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני, דאתמר ביה (שם ג יד) ארוור אתה מפל הבהמה, ובגין דהאי איהו מסטרוי, אמר (שם ט כה) ארוור כנען וגומר.

ועוד אלין אינון מארי מתנן, דעבדין גמילות חסדים עם שכנתא דאיהי עניא, דאנון (דברים טו יא) פתוח תפתח, נתון תתן (שם י), הענק תעניק וכו' (שם יד), עשרה אינון, והא אוקמוהו חבריא מארי מתניתין, ואלין אינון ידי נדיבים מסטרא דאבהן, דאתמר בהון (תהלים מז ו) נדיבי עמים וגומר, ידן פתיחן בותרנותא לגבי עניין, דאינון צדיק וצדק, דגמלין עמהון בגלותא גמילות חסדים, באורייתא דאתייהבת מימינא ומשמאלא, הדא הוא דכתיב (שם מב ט) יומם יצוה יי' חסדו ובלילה שירה עמי, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דמתרוייהו אתייהבו, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו.

[תיקוני זוהר - דף לו ע"ב]

ועוד רבון עלמא, קבל דורונא דלהון, דאיהי מתנה טובה דסלקא עלייהו, דאתמר בה מתנה טובה יש לי בבית גנוי ושבת שמה, אלין אינון דהוו עבדין צדקה עמה, דאיהי צ' תשעין אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה חומשי תורה, מיד וידי אדם (יחזקאל א ח) דאינון חסד וגבורה, הוו נפקין מאדם דאיהו עמודא דאמצעיתא, לקבלא דורונא דלהון, ויתבין ליה למלכא, דאלין דלא עבדין גמילות חסדים עם שכנתיה בגלותא, ואינון קמצנין לגבה, דורונא דלהון לכלבא אתמסר, ודורונא דשכנתא צריך למעבד בגינה מתהוא חביב דאית ליה, (דף לו ע"ב) כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, ואהבת את יי' וגומר (דברים ו ה), בההוא דאיהו חביב עלך, בההוא זמנא כמה חיוון פתחין ידייהו, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, יתבי דורונא לנשמתא דההוא בר נש, מפמה מתנן טבין, מפמה דרגין דנבואה, ועל פלהו יתיבת ליה שכנתא מתנן, דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו, בגין (קהלת ג יג) דמתת אלהי"ם היא, וההוא דאתמר ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידיך וכו', יחיב ליה כמה מתנן טבין, ופרנסה לנשמתי וילגופיה,

וְכִלְהוּ דְעֵאלִין, כַּד נְפַקִין מִבֵּי מַלְכָא, יְהִיבִין תְּלַת פְּסִיעֵן לְאַחוּרָא, דְלֹא חֲזִירִין כְּתַפְיִיהוּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְלִית דּוּרוּנָא חֲבִיבָא קְדָם קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּדוּרוּנָא דְשְׂכִינְתָא.

זְכָאִין אֵינּוּן דְרוּעִין דְסֻלְקִין לָהּ לְגַבֵּיהּ, תְּפֻלִין עַל יְדֵיהוּ וְעַל רִישֵׁיהוּ, זְכָאִין אֵינּוּן רַגְלִין וְגוּפָא וִידִין וְכָל אַבְר וְאַבְר, דְבִיה סְלִיק דּוּרוּנָא לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְלִית דּוּרוּנָא חֲבִיבָא קְדָם קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּדוּרוּנָא דְשְׂכִינְתָא, זְכָאִה אִיהוּ אַבְר דְעֵבִיד בֵּיה מְצוּה לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְבִגִינָה נְחִית קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְשְׂרִיִיא בְּכָל אַבְר דִּילֵיהּ, וְעַל הָאֵי בַר נֶשׁ מְכַרְזִין לְעֵילָא, הָבוּ יָקָר לְדִיקְנָא דְמַלְכָא.

[תיקוני זוהר - דף לו ע"ב]

בְּרִישׁ הוּרְמָנוּ דְמַלְכָא, בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינוּתָא, לֹא חוּר וְלֹא סוּמְק וְלֹא יְרוּק וְלֹא אוֹפֶם כְּלָל. וְהָאֵי בּוֹצִינָא אִיהוּ קוּ הַמְדָה, דְאִיהוּ אֲתַלְבֵּשׁ בְּאוּרָא, וְכַד אִיהוּ בְּאוּרָא. אִיהוּ סְתִימָא וְלֹא אֲתַחֲזִיָא כְּלָל, וְכַד אֲתַפְשֵׁט לְאֲתַגְלִיָא, נְפִיק מֵהָאֵי אוּרָא נְקוּדָה חֲדָא, וּמָה דְאֲשַׁתָּאֵר אִיהוּ אוּר, וְהָאֵי אִיהוּ אוּר קַדְמָאָה דְעוּבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוּר, יְהִי יְהִי אוּר, וְרִזָּא דָא לְחַפְיִמִי לְבָא אֲתַמְסֵר. (דף לו ע"ב)

וְהָאֵי נְקוּדָה בְּתַר דְאֲתַפְשֵׁט מֵהָאֵי אוּר, אֲתַלְבֵּשֶׁת בְּגוּוּנִין אַרְבַּע בְּהִיכְלָא עֲלָאָה, וּמָאֵי אִיהוּ בַּ וְעֲלָה אֲתַמֵּר (משלי כד ג) בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בַּיִת, וְרִזָּא דְהָאֵי נְקוּדָה אִיהוּ מְדִיד חֲמֵשׁ גּוּוּנִין, וְעֲלִיֵּיהוּ אֲתַמֵּר (ישעיה מ יב) מִי מִדָּד בְּשַׁעְלוּ מִים וְדָא אַ, וְשְׂמִים בְּזִרְת תִּפְן וְדָא אַ, וְכָל בְּשָׁלִישׁ עֶפֶר הָאֲרִץ וְדָא אַ, (נ"א א), וְשָׁקֵל בַּפֶּלֶס הָרִים וְדָא אַ, וּגְבָעוֹת בְּמֵאזְנִים וְדָא אַ, דָּא סְלִיק בְּאוּרָא, וְדָא אוּרָא לְצַפּוּנָא, וְדָא לְדְרוּמָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (קהלת א ו) הוֹלֵךְ אֶל דְרוֹם וְסוּבֵב אֶל צָפוֹן, תִּרְיִן אַחֲרָנִין סוּבֵב סוּבֵב לְגַבֵּי מִזְרַח וּמְעַרְב, דְאֵינּוּן כְּלָהוּ נְקוּדֵי כְּגַלִּי יִמָּא, דָּא סְלִיק וְדָא נְחִית.

וְאֵינּוּן כְּחוּטָא חוּרָא דְעֵינָא, דְאִיהוּ אֲסַחַר עֵינָא, וְכְחוּטָא יְרוּקָא וְאוּכְמָא וְסוּמְקָא וְתַכְלָא, אֲלִין גְּלַגְלִין כְּלָהוּ סַחְרִין לְהַהוּא נְקוּדָה, וְאִיהוּ מְדָה לְכְלָהוּ, אִיהוּ בְּאַרְבַּע, וְסֻלְקָא בְּעֶשֶׂר, וְרִזָּא דְמִלְהָ יְהוּ"ה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, אֲלִין אֵינּוּן אַרְבַּע גּוּוּנִין דְסֻלְקִין בְּעֶשֶׂר, וְאֵינּוּן כְּלָהוּ לְהַבִּיּוֹת אֲשִׁיּוֹת, וְעֲלִיהוּן אֲתַמֵּר (דברים ד כד) כִּי יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ אֵשׁ אֲכָלָה הוּא, שְׁבַע אֵינּוּן מֵהָאֵי עֶשֶׂר, וְאֵינּוּן לְקַבֵּל שְׁבַעָה רְקִיעִין, וְאֵינּוּן שְׁבַע סְפִירָאן, וּבִין כָּל חַד וְחַד חֲמֵשׁ מָאָה שְׁנִין, וְהַכִּי פּוֹתִיא דְכָל רְקִיעָא וְרְקִיעָא חֲמֵשׁ מָאָה שְׁנִין עַד דְסֻלְקִין כְּלָא לְמַדָּה יְדִיעָא דְאִיהוּ נְקוּדָה חֲדָא, לְחַשְׁבֵּן יְדִיעָא, וְהַכִּי אִיהוּ רִזָּא דְחוּשְׁבָנָא כְּגוּוּנָא דָא [ציור] תִּשְׁעָה נְקוּדִין אֵינּוּן לְכָל סֵטֵר, דְאֲתַפְלִילִין בְּנְקוּדָה דְחֻלָּל דִּילָהּ, וּבִגִּינָה אֲתַמֵּר (שמות לא יד) מְחַלְלֵיהּ מוֹת יוֹמָת וְכו'.

[תיקוני זוהר - דף לח ע"א]

קָם הַהוּא סְבָא וְאָמַר לוֹ רַבִּי רַבִּי בְּאוּמָאָה עֲלֵךְ בְּהָאֵי נְקוּדָה טְמִירָא עֲלָאָה, נְחִית הָכָא לְגַלְלָאָה רִזָּא טְמִירָא, וְלֹא לִיקְרָא דִּילִי עֵבִידָנָא, אֲלֹא לִיקְרָא דְשְׂכִינְתָא, לְאַחֲזָאָה יְקָרָא דְהָאֵי נְקוּדָה טְמִירָא גְּנִיזָא, דְאֲתַמֵּר בָּהּ (איוב כח כא) וְנַעֲלָמָה מְעִינִי כָל חַי, וְעֲלָה אֲתַמֵּר נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְגוּמַר, אֲדַהֲכִי הָא רַבִּי סְלִיק לְעֵילָא

בְּאוּרָא לְנִטְלָא רְשׁוּ מֵהֵיא נְקוּדָה דְּאִיהִי גְּנִיזָא תַּמָּן, וְהָא קָא נְחִית בְּעַמּוּדָא
דְּאִשָּׁא דְּאִיהִי הֶבֶל דְּפּוּמָא, דְּבִיהַ (דף ל"ח ע"א) חִיוּן רְצִין וְשִׁבִין, הִדָּא הוּא דְּכָתִיב
(יחזקאל א' ט) וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב וְגוֹמֵר, וְאָמַר בְּרֵאשִׁית תַּמָּן בִּ"ת.

תְּקוּנַת תְּשֵׁרֵי

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן בִּ"ת, וְהָאִי בֵּת נְקוּדָה סְתִימָא בְּאוּרָא, עֲלֵה אֲתָמֵר (תהלים י"ז ח)
שְׁמֵרֵנִי כְּאִשׁוּן בֵּת עֵין, אִיהִי וְדָאִי גְּנִיזָא בְּאוּר, וּבַה אֲתַעְבִּיד אוּר, וּבְגִינָה אֲתָמֵר
(שמות ג' ב) וַיֵּרָא מִלְּאֲךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלֶבֶת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנֶה, חֲמֵשׁ זְמַנִּין אֲדַכִּיר סְנֵה,
וְחֲמֵשׁ זְמַנִּין אוּר אֵינּוֹן לְקַבְּלֵיהוּ בְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְאֵינּוֹן (בראשית א' ג' ד) יְהִי אוּר,
וְיְהִי אוּר, אֶת הָאוּר כִּי טוֹב, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוּר, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוּר.

וְאֵינּוֹן חֲמֵשׁ תְּקוּנֵין דְּמִדָּה, דְּאֵינּוֹן לְקַבְּלֵיהוּ אֲאֵאֵא, וְעֲלֵייהוּ אֲתָמֵר (ישעיהו מ'
יב) מִי מִדָּד בְּשַׁעְלוּ מִים דָּא חֶסֶד, וְשָׁמַיִם בְּזֵרַת תַּכְּן מְאִי זֵרַת דָּא גְּבוּרָה, וְכָל
בְּשָׁלִישׁ דָּא עַמּוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא דְּאִיהוּ תְּלִיתָאִי, וְשָׁקֵל בְּפִלְס הָרִים דָּא נְצַח, וּגְבָעוֹת
בְּמֵאזְנֵים דָּא הוּד, וְאֵינּוֹן בְּרִזָּא דָּאֵת ה', דְּהָאִי נְקוּדָה מְדִיד בְּהוֹן ה' נְקוּדִין.

דְּאִיהִי דְּנַפִּיק מִגּוּ אוּרָא דְּכִיָּא, דְּאִיהוּ כְּתֵר עֲלָה, וּבְגִין דְּאֵלִין חֲמֵשׁ מְדִידִין
אֵינּוֹן בְּרִזָּא דְּה' עֲלָה, אִיהוּ אֲזִיל בְּהוֹן חֲמֵשׁ מְאָה שְׁנִין בֵּין כָּל חַד וְחַד, וְרִזָּא
דְּמִלָּה עֵץ הַחַיִּים מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מְאֹת שָׁנָה, וּבֵין כָּל חַד וְחַד חֲמֵשׁ מְאֹת שָׁנָה, וּבְעוֹבֵי
דְּכָל חַד וְחַד חֲמֵשׁ מְאֹת שָׁנָה, דְּכֻלְהוּ סִלְקִין בְּמִתְקַלָּא דְּחֲמֵשׁ חֲמֵשׁ לְכָל סְטָרָא.

וְרִזָּא דְּמִלָּה וְעֲשִׂית בְּרִיחָם עֲצֵי שְׁטִים חֲמֵשָׁה לְקַרְשֵׁי צִלְע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד, וְחֲמֵשָׁה
בְּרִיחָם לְקַרְשֵׁי צִלְע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית, וְחֲמֵשָׁה בְּרִיחָם לְקַרְשֵׁי צִלְע הַמִּשְׁכָּן לְיִרְכַּתֵּים
יְמָה (שמות כ"ו כו), לְיִרְכַּתֵּים אֵינּוֹן יְרֵכֵי קְשׁוּט, יְמָה, מְאִי יְמָה דָּא שְׁכִינְתָא עֲלָה,
הֵהוּא דְּאֲתָמֵר בֵּיהַ (יחזקאל א' כב) וּדְמוּת עַל רֵאשֵׁי הַחִיָּה רְקִיעַ.

וְאִיהוּ דְּאוּקְמוּהוּ אֵין בֵּין מִים הַעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֲלָא כְּמֵלָא גִימָא, וְהָאִי
גִימָא עֲלִיהַ אֲתָמֵר אֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּחִבְרָתָה אֲפִילוּ כְּמֵלָא גִימָא, וּבַה קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדֵק עִם צְדִיקֵיָא אֲפִילוּ כְּחוּט הַשְּׁעָרָה, וְהָאִי חוּט אִיהוּ חוּט דְּסַחֲרִי
לְאוֹת בְּרִית מִיָּלָה, וּבְרִית אִיהִי גִימָא, וּוִי לֹון מָאן דְּאֲפְרִישׁ אוֹת בְּרִית בֵּין מִים
לְמִים, וּמִנְע זִרְעָא מִנִּיהַ, דְּאֲחֻזֵר עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, וְרִזָּא דְּמִלָּה (ישעיהו מח יח) לָא
תַהוּ בְּרֵאָה לְשִׁבְת יְצָרָה וְדָאִי, מִים עֲלִיּוֹנִים אוּרִייתָא דְּבִכְתָּב, מִים תַּחְתּוֹנִים
אוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, גִימָא דְּאִיהוּ בֵּין תְּרוּיָהוּ דָּא יְסוּד, דְּאִיהוּ רִזָּא דְּאוּרִייתָא, וְאִיהוּ
יְסוּדָא וְעַקְרָא דְּתְרוּיָהוּ.

וּמָאן דְּמִנְע רִזָּא דְּעַקְרָא דְּתְרֵי תוֹרוֹת, כְּאֵלוּ אֲתֵדֵר עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, וְאֵלִין
אֵינּוֹן דְּאֲמֵרִין דְּלָא אוּרִייתָא אֲלָא כְּפִשְׁטָה, וְלִית בַּה רִזָּא אֲחֻרָא, וְאֵינּוֹן דּוּ פְּרִצוּפִין,
אִיהוּ גִ'ן סְדָרִים דְּאֲתָמֵר בַּה (שיר ד' יב) גִן נְעוּל אֲחֻוֹתֵי כְּלָה, גִן נְעוּל מְסֻטָרָא דָם'
סְתוּמָה, ו' אִיהוּ נְעוּל בְּשִׁית יוֹמֵי דְּשַׁבּוּעַ, הִדָּא הוּא דְּכָתִיב (יחזקאל מו' א) יְהִיָּה סְגוּר
שְׁשַׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיט יִפְתַּח, וּבְשִׁבְת בְּגִין דְּלָא תַהָא כְּנֹעֵל דְּלַת בְּפִנֵי
לוּוִין, דְּאֲתָמֵר בַּהוּ לוּוֵי עֲלֵי וְאֲנִי פּוֹרְעַ, אִיהִי פְּתִיחָא לְגַבִּיָּהוּ דְּאֵינּוֹן נְשִׁמְתִין יְתִירִין.

[תיקוני זוהר - דף לח ע"ב]

ובאלין דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולימים טובים, איהי סתימא להון, ובגין דא כל המוסיה מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתירא, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמה יתירה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר בממונא אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף לח ע"ב) מנע מלעילא נשמתא יתירה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה כנגד מדה, וכל מאן דאוסיה בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח (ישעיהו סא יא). אוף הכי נמי אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה דשכינתא לעילא, אינון נשמות יתירות דזרעין מניה, ויחדון לון לישראל לתתא מזיו כבודיה.

ובזמנא דההיא ם' סתימא אתפתחת, לא אתפתחת אלא בפיוסא, כמה דאת אמר (שיר ה ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל, והאי פיוסא לגבי ו' דאיהו מפתחא דסתים לה, ובגין דא פתחי לי ביומא קדמאה, למאן לאת י' דאיהי נקודה דקמ"ץ, כד אתפתחת אתפתחת בפתח דאיהו ו', כד סתים סתים בקמ"ץ, ואיהו י' טפה וזרע דאתמשך מניה.

ובגין דא פתחי לי ביומא קדמאה לאת י' דאיהי נקודה דקמ"ץ, אחותי ביומא תניינא, רעיתי ביומא תליתאה, דאיהו רעיא מהימנא, יונתי ביומא רביעאה, תמתי ביומא חמשאה, תם עונך בת ציון, שראשי ביומא שתיתאה, דאתמר (בראשית מז לא) וישתחו ישראל על ראש המטה דאיהו יום הששי, נמלא טל ביומא שביעאה, דא טפה י' ודאי, ודא נקודה דאת ב'.

ובגין דא זווגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, לירתא ההיא טפה דאיהי חכמה, ט"ל תורה לבנייהו, ולאז למגנא אוקמוהו זכרונם לברכה, כל העוסק בטל תורה טל תורה מחייהו.

גל נעול (שיר ד יד) גל איהו כמו גלגל, איהו רמז דביה מעין חתום דאיהי י', ומיד השקו הצאן דאינון אברין קדישין, דאתמר בהון (יחזקאל לד לא) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, כלהו רועים, ומשה על כלהון, דכתיב (שמות ב טו) וישב על הבאר, וכתיב (תהלים צ א) תפלה למשה איש האלהים וכו', איהו שולטנותיה בשבעה רקיעין.

צדיק איהי רקיע דפליג בין מיא למיא, בין ים עלאה דאיהי אימא עלאה, ובין ים תתאה דאיהי אימא תתאה, ועליה אתמר אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא כמלא נימא, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, והאי נימא איהו צדיק, ולאז למגנא אוקמוהו קדמאין, דקודשא בריך הוא מדקדק עם הצדיקים אפילו כחוט השערה.

ולית נימא ונימא דשערה דעתיקא קדישא דלא נפקא ממבועא עלאה, והאי נימא איהו ו', מבועא דיליה י', דסלקא באורא עד אין סוף ונחתא עד אין תכלית.

ואיהי עשר, ובגינה אתמר (שמות כו טז) עשר אמות ארך הקרש, אמות אינון מאות בהפוכא, ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד, דא רזא דשעור קומה, דאיהו אזיל על ק"ו המדה, מאי ק"ו דא את ו, דאיהו מדה לכל שעורא דגופא.

איהו מדה בין עינא לעינא, ועלה אתמר (שם ה טו) אצבע אלהים היא, איהו שיעורא דאורכא דחוטמא ואיהי שעורא דכל אצבעא ואצבעא ושעורא בין אצבעא לאצבעא ו' (נ"א י). "איהי מדה דשפה, ומדה דכל עינא ועינא בעגולא, ומדה דפן ופן דאנפין, ומדה דקמ"ץ סתים, וכד אתפתח קמ"ץ אתפתח בחמש אצבעין ברזא דה, דבהון האי קו אזיל חמש מאה שנין.

[תיקוני זוהר - דף לט ע"א]

וכד (ס"א ו' כד) נחית לתתא לגבי צדיק אתקרי שיעור, וכד סליק לעילא לגבי אימא עלאה אתקרי קומה, ורזא דמלה (שם טז יח) וימדו בעמר דא שכינתא עלאה, דאיהי עמר לגלגלת, דאיהי גלגלתא דרישא, ושכינתא תתאה איהי ספירת העומר, דבה מני שבע יומין דאינון שבע שבתות, דאית בהון ארבעין ותרין יומין דשיתא דכל שבוע, ושבע (דף לט ע"א) שבתות הא מ"ט (נ"א דמטטרו"ן), דאינון מ"ט אנפין טהור, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דבהון אתדפיאת שכינתא תתאה לגבי בעלה, במקוה דילה, דאיהו מקוה ישראל יהו"ה, ואיהו שיעור קומה, דהכי אינון אתוון דמקוה קומה, ואינון סתימא ברזא דא, [ציור] דתשע נקודין לכל סטר, בנקודה דאמצעיתא אשתלימו לארבעים סאין, איהו שיעורא דמקוה, דביה אתדפיאת אתתא לבעלה.

וקדם דאתדפיאת, צריך למנאה שבעה יומין דדכיו, לאשלמא בהון מ"ט פנים דכיו דאורייתא, ובהון אתחברת אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה ביומא דשבועות, דאינון דו פרצופין דאדם, וחבורא דתרוייהו רח"ם, דאיהו רמ"ח פקודין דעשה, ורזא דמלה (שמות יג ב) קדש לי כל בכר פטר כל רחם, בהאי חבורא דשבועות מתקרבין כל פקודין דעשה, כעצמים בבטן המלאה (קהלת יא ה).

ובהוא זמנא, כל אינון אברין מקבלין על ידי צנורין דא מן דא, הדא הוא דכתיב (שמות כו ה) מקבילות הללאות אשה אל אחתה, וכד אינון מקבלין, כל ספיראן מקבלין דא מן דא, ומלאכין לתתא מקבלין דין מן דין, כמה דאת אמר ומקבלין דין מן דין, וכל חד וחד יחיב רשו לחבריה, לאעלא בתחומא דחבריה, כמה דאת אמר ונותנין רשות זה לזה.

ומאן גרים דא, ישראל כד מקבלין דא מן דא, בין באורייתא בין בממונא, גרמין לקבלא לעילא דא מן דא, ולאשפעא דא לדא, וכלא על ידי צנורין, הדא הוא דכתיב (תהלים מב ח) תהום אל תהום קורא לקול צנוריה וגומר, ומאי אמרי דא לדא, אבע מימיה. קול שני ריעים אני שומע.

ואינון לקבלייהו תרין שפון דאתקרון אפיקי מים, ומאן נינהו נצח והוד, דאתקרון שקתות המים, ותרוייהו אתשקיין על ידא דצנורא דאיהו עמודא דאמצעיתא דכליל פלא, ואיהו ברית דכלילן ביה כל אברין דגופא, כל צנורין

אינון אתשקיין מן את ו', דאיהו נהר דנגיד ונפיק מעדן, ואיהו צנור דנפיק ממעינא דמיא דאיהו י', ומניה אתפשטא ה' דאיהי ים עלאה.

ותא חזי תשע נקודין אינון מן קמ"ץ עד שור"ק, וכלהו אתקריאו צנורין ומבויעין לאתוון, דאינון כליילן בקרקע, דאיהי שכינתא תתאה, דאתקריאת ג"ן, כלילא מתלת וחמשין סדרין דאורייתא, ועלה אתמר גן בעול אחתי כלה, גל בעול מעין חתום, חתום ודאי, בגין דאיהי בתולה ואיש לא ידעה, ואיהי חכמת שלמה, דעלה אתמר (מלכים א ה ו) ותרב חכמת שלמה, אתרביאת מכל שקיו דכל ספירה וספירה, על ידא דההוא צנורא דאיהו ו', עד דמטיאת לההוא מבויעא עלאה דאיהי י' עלאה חכמת כל בני קדם, ובההוא זמנא אתעבידת איהי תגא ברישא דאת ו'.

ותא חזי, שכינתא תתאה כד איהי אתשקיא מן נקודין, אתקרי חר"ק חל"ם שור"ק, למאן לההוא צנור דאיהו ו', דכלילן שית צנורין, דכלהון משית אתוון, דאינון אבגית"ץ וכו', שית צנורין אינון דתליין מניה, ואיהו כלייל שית אחרנין, וכלהו סלקין למ"ב, אתקריאת חר"ק חל"ם שור"ק דההוא צנור, כגוונא דא ו'.

והכי אתקריאת לגבי י', והכי לגבי ה', ורזא דמלה אני ראשון ואני אחרון וכו', ולזמנין איהי עטרה על רישא דאת ו', כגוונא דא [ציור] ורזא דמלה נוטה שמים כיריעה, ודא רזא דרישא דאת א, ולזמנין נחית

[תיקוני זוהר - דף לט ע"ב]

תחותי כגוונא דא א קמ"ץ, כד סלקא על רישא אתקריאת תגא זרק"א, בההוא זמנא אתמר בה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה, ואתקריאת חל"ם, וכד נחתת תחותיה אתקריאת חיר"ק, ואיהי (דף לט ע"ב) לח"ם, דהכי איהו חל"ם בהפוך אתוון לח"ם, ודא איהו לחם אבירים אכל איש (תהלים עח כה), דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, מסטרא דחכמה אתקריאת חל"ם, ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתקרי שור"ק, כמה דאת אמר (ירמיהו ג כא) ואנכי נטעתיה שור"ק כלה זרע אמת, ההוא דאתמר ביה (מיכה ז כ) תתן אמת ליעקב, מסטרא דיליה אתקריאת חר"ק, ובהפוך אתוון חק"ר, ובגינה אתמר (איוב יא ז) החקר אלוה תמצא, ואיהי קרח הנורא, דאיהו שמא תליתאה דצלותא, דאתמר ביה הא"ל הגדול הגבור והנורא, הנורא איהו עמודא דאמצעיתא.

ושור"ק איהו טמיר וגניז, מסטרא דצדיק דאיהו ברית, אור גנוז. דאיהו ר"ז כחושפן אור, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, אור זרוע לצדיק, ודא הוא אור הגנוז לצדיקיא, דחמש אור דלעילא מניה כלהון אינון באתגלייא.

ומאי ניהו, תלת אור סגו"ל, ותריין אור שב"א, כד סלקא על גדפיהו דתריין נקודין דאינון שב"א, אתעבידת שור"ק, ורזא דמלה (שיר ב ה) סמכוני באשיות, וכד נחתת איהי תחות צר"י אתעבידת סגו"ל ועליהו אתמר רפדוני בתפוחים, ומאי ניהו אלין אשיות, אינון תרי אשות, דאינון איש ואשה, אשא חורא, ואשא סומקא, דתמן אב ואם, דאינון י"ה, ואינון אנפי דינא ואנפוי דרחמי.

אמאי בעאת לאסתמכא תמן, בגין דאינון תרין גוונין דשושנה, חוור וסומק, רחמי ודינא, דאינון חסד וגבורה, ותמן ריחא דשושנה, ודא איהו עמודא דאמצעיתא, ובגין דארתת ביה, אמרת סמכוני באששות, וביה אתעבידת סגול, כד נחתא רפדוני בתפוחים, אלין אינון תרי סמכי קשוט, דאינון חוור וסומק, ובגין דארתת באת ו' דאיהי בברית, אמרת רפדוני בתפוחים.

וכד אתחברת ביה אתעבידת סגול, מה דהו צר"י אתעביד צייר, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ז) ויצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן האדמה וגומר, ויצמח יהו"ה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וגומר, דא צדיק איהו עץ פרי עושה פרי למינו, ובהאי אתר איהו רחימו דילה בחבורא ויחודא דבעלה, ובגין דא אמרת (שיר ב ה) כי חולת אהבה אני.

וכד ישראל חאבין בברית מילה, אתפסיק נביעו דנקודין מאתוון, דכלילין בשכינתא תתאה, ואשתארת יבשה, בההוא זמנא מה כתיב בשור"ק חיר"ק, שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו (איכה ב טז), קמץ פת"ח דא סגיר ודא פתח, אלין תרין אינון דסגרין ופתחין מבויעין דאינון נקודין, לגבי אתוון, ואת ו' כד איהו נטוי על רישי אתוון עלאין אתקרי רפ"ה, וכד איהו במציעו דאתוון אתקרי דג"ש, אתוון אלין אינון חיוון, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש ושוב ברפ"ה.

כתרין דאתוון דאינון תליין במחשבה, דאינון פגוונא דתגין, נקודין תליין בדבורא, אתוון תליין בעובדא, שבע זיינן אינון פגוונא דא [ציור] [ציור] י"ו איהו ז', לא צריכין תגין, דאינון אתוון אתקרון תגין פגוונא דא יהו"ה.

[תיקוני זוהר - דף מ ע"א]

תגין תליין במחשבה דלבא ומוחא, נקודין בדבורא דפומא, אתוון בעובדא דאברין, ומאלין נקודין וטעמי ואתוון, עביד ההוא סתים וגניז פרסייא טמירא עלאה, ועליה אתמר (איכה ה יט) אתה יהו"ה לעולם תשב וכו', מאי אתה, ההוא דאתמר ביה (ישעיהו כה א) יהו"ה אלה"י אתה ארוממך, בההוא דאתמר ביה (חבקוק ג ו) רום ידיהו נשא, ובגיניה אתמר למי נושאין כפים לרום השמים, הדא הוא דכתיב רום ידיהו נשא, ומאי גיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו חכמה פ"ח מ"ה, ועליה אתמר (דף מ ע"א) (תהלים קיא ו) פ"ח מ"עשיו ה"גיד לעמו, והאי איהו כ"ח פרקין דידין דמלכא עלאה, דאינון כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, פנויין דיחודא עלאה, דאיהו יהו"ה אלהינו יהו"ה, ובגין דאסתלק האי חילא מישראל, אתמר בהון (איכה א ו) וילכו בלא כח לפני רודף.

יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אינון עשר אצבעאן, דאתמר בהון (שיר ח יד) ידיו גלילי זהב, דבהון כ"ח פרקין, דאינון כ"ח אתוון דעובדא דבראשית, ובגין דא יהו"ה אלה"י אתה, ומאי אתה, ההוא דאתמר ביה (תהלים צג ב) נכון כסאך מאז מעולם אתה, ומאי נכון, דא נאמן יושב ונאמן עומד באמצע, הדא הוא דכתיב (ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, ומאי מאז, אלא ההוא דאתמר ביה (שם נח ט) אז

תקרא ויהו"ה יענה, ומאי א"ז אלין תמניא אתוון דאינון יאהדונה"י דסלקין לחושבן אמ"ן.

ודא איהו העונה אמן בכל כחו, בההוא כ"ח, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, העונה אמן בכל כחו קורעין לו גזר דינו של שבועים שנה, ובגיניה אתמר (תהלים צג ב) נכון פסאך מאז מעולם אתה, וביה (איכה ה יט) אתה יהו"ה לעולם תשב, אתה, ההוא דאתמר ביה אבינו מלפנו אבינו אתה, ומאי גיהו אבינו אב הרחמן.

ואיהו כליל כל אתוון דאורייתא, ומאי גיהו אורייתא דבכתב עמודא דאמצעייתא, ועליה אתמר ברוך אתה, וכד ישראל קיימין בעמידה דצלותא, איהו יתיב על פריסיא, ובגיניה אתמר בההוא זמנא אתה יהו"ה לעולם תשב פסאך לדור ודור, ומאי גיהו לדור ודור, אלא ההוא דאתמר ביה (קהלת א ד) דור הולך ודור בא והארץ לעולם עמדת, ולית דור פחות מששים רבוא, ומאי גיהו, משה דשקול לשתי רבוא מישראל, ודרגא דיליה אספקלריאה דנהרא.

בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא טז ג), תא חזי אין אדם מפיק רצונו מיהו"ה אלא בזאת, דעלה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, ודא היא עת לעשות ליהו"ה (תהלים קיט קכו), וכמה עתות יש, ועליהו אתמר (ויקרא טז ב) ואל יבא בכל עת, ושלמה אמר (קהלת ג ד) עת לשחוק וכו', דאינון כ"ח עת, ועל דא קודשא בריך הוא אמר ואל יבא בכל עת אל הקדש, דאיהו קדש ישראל ליהו"ה.

וכד שכינתא דאתקריאת זאת עם ישראל, כמה דאת אמר (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם וכו', מאי אינון אמרין לה (שיר ו א) אנה הלך דודך היפה בנשים, אנה פנה דודך ונבקשנו עמך, בכמה תחנונים וצלותין, בציצית ובתפלין, בשבתות וביומין טבין, דעליהו אתמר (שמות לא יז) ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם, אות ברית מילה, אות דשפת וימין טבין, ואות דתפלין.

עלה אתמר (תהלים לב ו) על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא, מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה (משלי יח כב), ויעקב בריך לבנוי בזאת, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם, ודוד בזאת הפיק רצונו מיהו"ה כשנלחם עם אויביו, כמה דאת אמר (תהלים כו ג) אם תחנה עלי מחנה וכו', בזאת אני בוטח, והנביא פשראה את ישראל בגלות, לא ראה להם מנוחה אלא בעבור זאת, ופודקנא דישראל לא ייתי אלא בזאת, הדא הוא דכתיב (איכה ג כא) זאת אשיב אל לבי על פן אוחיל, ויהודה לא אתבריך אלא בזאת, הדא הוא דכתיב (דברים לג ז) וזאת ליהודה, ומשה לא בריך ית ישראל אלא בזאת (שם א) וזאת הברכה, ומי שלא שת לבו גם לזאת, עליה כתיב (תהלים צב ז) איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת.

[תיקוני זוהר - דף כו ע"ב]

וכיון שהאדם בה יפיק רצונו, ובה משיג השם, שזהו סוד על זאת יתפלל כל חסיד, על זאת ודאי, לשם יהו"ה שהוא על זאת, למה תקנו בשחרית למדה ידועה,

וכן במנחה למדה ידועה, וכן בערבית למדה ידועה, וכן בשבת למדה ידועה, וכן ביום טוב למדה ידועה, וכן בעשרת ימי תשובה למדה ידועה, אלא מה שאמר על זאת, הוא מורה שהו"ה היא על כל ספירה (דף מ ע"ב) וספירה, כמו שאמר דוד (ד"ה א כט יא) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, ואין לך פעולה בתחתונים אלא על ידי מלכות, שנאמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, אבל בזמן שצריך קודשא בריך הוא להצדיק לצדיק, ולעשות עמו צדקה שהיא מלכות, עם התחתונים, נכללים בו כל הספירות, ונקראין צדיקים על שמו, יהו"ה נקרא על שמו צדיק, שנאמר (תהלים קמה יז) צדיק יהו"ה בכל דרכיו, ומרחם על בריותיו בצדקה, אין צדקה אלא תפלה, צ' אמנים, ד' קדושות, ק' ברכות, ה' חמשה חומשי תורה, וזהו צדקה תרומם גוי (משלי יד לד), ועליו נאמר לאברהם (בראשית טו ו) ויחשבה לו צדקה, וכשהוא רוצה בה נאמר בה (ישעיה נט יז) וילבש צדקה כשרין. מצד ה היא צדקה, ומצד י היא כובע על ראש צדיק אות ברית, עטרה בראש כל צדיק, ומצד ו נאמר בה (איוב יא ט) ארוכה מארץ מדה, מצד ה עליונה ורחבה מני ים.

וכשרוצה הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה, כל הספירות כלולים בהם, ונקראים נביאים, ומלכות היא דמיון כלם, שנאמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, כמו שאמר הנביא (שם) ודברתי על הנביאים וגומר, שהיא כמו האספקלריאה שכל הפנים נראין בה, פן כל הספירות מראין בה כחם ודמיונם וצורתם, לכל נביא כפי השגתו למעלה, וכמו פן למטה היא מתלבשת בפסא הכבוד, ובכל המלאכים, והאופנים וחיות הקדש, ובכל הרקיעים, והכסאות שבהם, והמלאכים התלויים מהם, שיש מלאכים גבוהים עליהם, שנאמר (קהלת ה ז) כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם, וכן בכל כוכב ומזל, כמו שפתוב (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, וזהו וביד הנביאים אדמה (הושע יב יא), ולכל אחד נדמה כפי כחו שהיא נשמתו, והבן אמן בכל כחו.

יהו"ה הוא בכתר, שהיה קודם שנברא העולם הוא וישמו לבד בפתר, כשברא העולם במדת ראשית ירד עליו, ולא היה חסר מלמעלה, וכן בכל ספירה, כמדליק נר מנר ואינו חסר מן הראשונה ולא מחברתה, עד אין סוף ואין תכלית.

ומי שמכיר אותו בזאת, כמו שמכיר אותו בעליונים ובתחתונים, בעבור שהיא כלולה מהעליונים, ואיחי יחוד וקשר כלם, והיא מתלבשת בתחתונים, ועל זה אמר הנביא (ירמיה יט כג) אל יתהלל המתהלל פי אם בזאת, היא אתקריאת נבואה מסטרא דנביאיא, חכמה מסטרא דחכימייא, דכל ספירן אתקריאו חכמים.

וכ"ח אתוון אינון לכל עובדא דבראשית, וכלהון אינון בין לכתובה בין לכל מלה דיתעביד בידין, דעובדא דכ"ח פרקין אינון בעשר אצבעאן, ודא איהו רזא מהכח אל הפועל, וכלא בחכמה, ורזא דמלה (תהלים קד כד) כלם בחכמה עשית.

אית חכמ"ה מסטרא דאתוון, ואית חכמה מסטרא דנקודין, דאתוון אינון בת קול, ובהון רזא דדבורא לדרשא ולכל מלה דתלייא בדרשא, תגין אינון למחשבה,

וַאֲיִנוֹן בְּרוּא דְהַאי קְרָא (שמות לא ד) וְלַחֲשׁוֹב מַחֲשׁוֹבוֹת וְכוּ', וְכִלְהוֹן תְּלִיין בְּשִׁכְנִיתָא תַתָּא, וְאִיהִי כִלְלָא דְכִלְהוּ.

וּבְרוּא דָא תִשְׁכַּח טַעְמִין וּנְקוּדִין וְאֲתוּוֹן, וְהִכִּי בְּכֹל אֵת וְאֵת, וְרוּא דְמִלָּה [צִיור] תְּלַת תְּגִין לְעִילָא כְּמוֹ זַיִנִין דְּסִפְרָא תּוֹרָה, בְּהַ רְשִׁימִין (ס"א רמיון) כְּתָרִין וּנְקוּדִין וְאֲתוּוֹן, וְהִכִּי בְּכֹל אֵת וְאֵת, שׁ שֶׁבֶת הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבֶת הַקָּטָן מְלָכוֹת, ב' תְּרִין דְּרוּעִין גְּדוּלָה גְּבוּרָה, ת' תְּפָאֶרֶת, בִּיהַ שְׁקִיל שֶׁבֶת לְכֹל אֲוִרִיתָא, תְּלַת כְּתָרִין דְּשׁ תְּלַת סְפִירָן עֲלָאִין, וְכִלְהוּ כְּלִילָן בְּתִיבָתָא. דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא עֲלָא, וְעֵלָה אֲתַמַּר תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

[תיקוני זוהר - דף מא ע"א]

וְהָא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אֲתַקְרִי תְּפִלַּת כָּל פֶּה, אֲלָא (כל) אִיהוּ בִין י"ה מִן בִּינָה, וְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, אִיהוּ מְמוּצֵעַ בְּתְּלַת אֲתוּוֹן דְּאִינוֹן יו"ו, דְּאֲתַפְּלִילָן בְּבִינָה, וְאִיהוּ מְמוּצֵעַ כְּגוּפָא בִין תְּרִין דְּרוּעִין, וְאִיהוּ (דף מא ע"א) אוֹת בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ כְּלִיל בְּא"ת, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא תַתָּא כְּלִילָא מֵא' וְעַד ת', וְאִיהוּ כְּלִיל תְּלַת בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא קְדָמָאִין, וְתְּלַת בְּתַרְאִין, וְאִיהוּ כְּלִיל תְּרִין וּו' דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שמות כח ז) עַל שְׁתֵּי קְצוֹתָיו וְחִבְר, דְּאִינוֹן (נ"א ואינון) י"ב בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא דְּאֲתַקְרִיאֵי אֲמַצְעִיּוֹת, וְכִלְהוּ ח"י בְּרַכָּאן דְּאֲתַפְּלִילָן בְּהַ דְּאִינוֹן תְּלַת וּוִי"ן, (נ"א דִּאתַמַּר בְּהוֹן יו"ד ה"א ו"ו ה"א), דְּאִיהוּ דוּ פְּרָצוּפִין, וְדָא אִיהוּ שְׁעוֹר קוּמָה, דְּאֲתַמַּר בִּיהַ (שם כו טז) עֲשֵׂר אֲמוֹת אַרְבַּּת הַקָּרֶשׁ, בְּמֵאֵי סִלְקַת לְעֵשֶׂר בָּאֵת י'.

קָם סְבָא חַד פִּתַּח וְאָמַר, וְדָאֵי ה' אֵית בְּהַ תְּלַת וּוִי"ן, דְּאִינוֹן ח"י בְּרַכָּאן, כְּגוּוֹנָא דָא [צִיור], דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (משלי י ו) וּבְרַכּוֹת לְרֵאשׁ צַדִּיק, מֵאֵי רֵאשׁ צַדִּיק דָא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְּבִיהַ שְׁרִיין ח"י בְּרַכָּאן דְּה' עֲלָא, וּמִנִּיהַ אֲתַמְשִׁיכוּ לְה' זְעִירָא עַל יְדָא דְצַדִּיק, וּבְגִין דָא גּוּף וּבְרִית חֲשִׁבִין חַד.

ו' דְּאִיהוּ בְּמַצְיַעוֹת ה"ה, אִיהוּ שְׁעוֹר קוּמָה, וְאִיהוּ אֲמָה, וְסִלְיָא (נ"א דסליק) בָּאֵת י' לְעֵשֶׂר אֲמוֹת, דְּאֲתַמַּר בִּיהַ (שמות כו טז) עֲשֵׂר אֲמוֹת אַרְבַּב הַקָּרֶשׁ, וְאֲמָה וְחֲצִי הָאֲמָה רַחֲב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, דָא ו' י', דְּאִיהוּ בְּרוּא דו', דְּכֹל תְּגִין בִּיהַ אֲתַקְרִיאֵי.

שְׁתֵּי כְּתַפַּת (שם כח ז) חֲבֵרֶת דָא כְּתַף עֲלָא וְכְתַף תַתָּא, דְּאִינוֹן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְאִינוֹן ה"ה, אֵל שְׁנֵי קְצוֹתָיו אִינוֹן ו' ו', וּבְהוֹן אֲתַעֲבִיד ה' ה' בְּחִבּוּרָא, וּבְגִין דָא אֵל שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחִבְר (שם).

בְּכֹל אֲתַר אֲמָה אִיהִי ו', וּבְגִין דָא אִיהִי בֵּת שְׁשֵׁה טַפְחִים, וְחֲצִי הָאֲמָה דָא י', דְּתְרִין יוּדִין אִינוֹן שְׁעוּרָא דְאֲמָה, וְאֵת י' שְׁעוּרָא דִילָה תְּלַת טַפְחִים, וְדָא ג', וְעֵשֶׂר אֲמוֹת דָא אִיהוּ שְׁעוּרָא דְגוּפָא דְבַר נֶשׁ, לְקַבֵּל עֲשָׂרָה דְּבָרִים דְּאֲתַמַּר בְּכוּס שֶׁל בְּרַכָּה, וְלֹא אֲשַׁתָּאֵר בּוּמְנָא דָא אֲלָא אַרְבַּע (ס"א דִּאֲסַתְּלַק ו' וְאֲשַׁתָּאֵר ד' מִן דוּ פְּרָצוּפִין, וְשְׁעוּרָא דְכִלְלָא ו', בָּאֵת י' סִלְיָא לְעֵשֶׂר), כְּמָה דְאֲוִקְמוּהַ.

וְכִלְהוּ רְמִיזֵי בְּגוּפָא כְּגוּוֹנָא דָא, בְּדְרוּעָא יְמִינָא תְּרִין אֲמִין מִן פְּרָקָא לְפְרָקָא, וְכֹן בְּדְרוּעָא שְׂמָאלָא תְּרִין, הָא אַרְבַּע, וְכֹן בְּתְרִין שׁוֹקִין ד' הָא ח', וּבְגוּפָא תְּרִין הָא

עֶשֶׂר, דָּא אִיהוּ עֶשֶׂר אַמּוּת אַרְבֵּי הַקָּרְשׁ, הַקָּשׁ״ר אִיהוּ בְּהַפּוֹף אַתּוּן, בֵּין קָשׁר לְקָשׁר.

וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צִלַּע הַמְּשַׁכֵּן הָאֶחָת (שם כו כז), אֵינּוֹן חֲמִשׁ אֲצַבְעָאן דִּיד יְמִין, וְחַמְשָׁה בְּרִיחִים לְקָרְשֵׁי צִלַּע הַמְּשַׁכֵּן הַשְּׁנִית חֲמִשׁ אֲצַבְעָאן דִּיד שְׂמָאלָא, וְאֵינּוֹן חֲמִשׁ אֲצַבְעָאן כְּלָהוּ מְדָה לְבְּרִיחִים, וְאֵינּוֹן מִי מְדַד בְּשַׁעְלוּ מִים וְגוֹמֵר (ישעיה מ יב), וְהָא אֻקְמוּהוּ, וְאֵינּוֹן אָ אָ אָ אָ חֲמִשׁ נְקוּדִין אֱלִין, דְּאֵנּוֹן קַמִּיָּן צַרִּי חַלִּים חִירִי קְשִׁירָא, אֵינּוֹן בְּרוּזָא דְאַלְהִים, דְּהִכִּי סָלִיק בְּחֻשְׁבוֹ, וְרוּזָא דְאַלְהִים מִלָּא יִהִי, וְדָא אִיהוּ (נ"א י"ו) בִּינָה וְדָאֵי.

וְהִכִּי בְּרוּזָא ה' אֲלֵפִיָּן כְּלִילָן בְּה' תְּתָאָה, וְאֱלִין אַתּוּן אֵינּוֹן תְּלַת נְשֻׁמָּה רוּחַ וְנַפְשׁ, ה' זְעִירָא גּוּפָא בֵּית קַבּוּל דְּכְלָהוּ, פְּתִילָה (ס"א פתיל ה') דְּאֶתְאַחְדָּן בֵּיהַ תְּלַת גּוּנִין דְּשַׁרְגָּא, דְּאִיהוּ גַר יְהוּ"ה נְשֻׁמַּת אָדָם (משלי כ כז), זֵית מְזוּתִים דָּא צְדִיקָא, דְּאֶתְמַר בֵּיהַ שְׁמֵן זֵית זָךְ, כְּתִית דְּכְתִישׁא פְּתִישׁא בְּאֵינּוֹן אַתִּין (ס"א זיתין) דְּאֵינּוֹן אַבְרִי גּוּפָא, וְדָא בְּרִית מִלָּה, לְגַבִּי שְׂכִינְתָא דְּאֶתְקַרִּיאַת גַּד.

[תיקוני זוהר - דף מא ע"ב]

וְרוּזָא דְּמַלְהָ וְהַמֵּן כְּזֹרַע גַּד הוּא (במדבר יא ז), בְּהַהוּא יו"ד אַתְּעַבִּידַת גִּיד, וְאֲמַאי אַתְּקַרִּיאַת גַּד, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלִילָא מְזו' סְפִירָאן דְּסִלְקִין לְחוּשְׁבוֹן גַּד, וְאֲמַאי אַתְּקַרִּיאַת מֶזֶן, בְּגִין דְּכָלְא לָא יָדְעוּ מַה הוּא, דְּנַחֲתִית לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֶזֶן דְּאִיהוּ כְּזֹרַע גַּד חוּר, וְעֵינּוּ כְּעֵין הַבְּדִלָּח (שם), דְּאִיהוּ חוּר מְסֻטְרָא דִּימִינָא, וְטַעְמוֹ כְּצַפְיחִית בְּדָבָשׁ (שמות טז לא) מְסֻטְרָא דְּשְׂמָאלָא, מַה הוּא, כְּלִיל מַעֲשֵׂר אַתּוּן דְּאֵינּוֹן (דף מא ע"ב) יו"ד ה"א וְאִ"ו ה"א, וְדָא מְנָא דְּאוּרִייתָא, וְסָלִיק לְחוּשְׁבוֹן מ'ה, וְלָא יָדְעוּ מ'ה הוּא.

וְעַרְב רַב שְׂאִילוֹ בְּשָׂרָא וְיַהִיב לֹון, וְמַה כְּתִיב (במדבר יא לג) הַבֶּשֶׂר עוֹדְנֹו בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרֵם יִפְרַת וְאִף יְהוּ"ה כו', וְהָאֵי בֶּשֶׂר הָא אֻקְמוּהוּ מְאַרִי מִתְּנִיתִין בְּבֶשֶׂר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם, דָּא מְנָא דְּאֶכְלוּ עַרְב רַב, וְעַם כָּל דָּא אָמְרוּ עֲלָה אֵין דְּבַר טָמֵא (ס"א רע) יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם.

וְרוּזָא דְּהָאֵי בֶּשֶׂר מְאִי נִיהוּ, אֶלָּא כְּמַה דְּאֶתְ אָמַר (בראשית ו ג) בְּשַׁגֵּם הוּא בֶּשֶׂר, וְרוּזָא דָּא לְחַכְמֵי לְבָא אַתְּמַסֵּר, וְהָאֵי בֶּשֶׂר בְּהַפּוּכָא שְׁב"ר, וְעֲלִיהַ אַתְּמַר (שם מב יט) שְׁבַר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ בֶּשֶׂר קָדֵשׁ, דְּאֶתְמַר בֵּיהַ (איוב יט כו) וּמִבְּשָׂרִי אַחֲזָה אֱלוֹהֵי, וְאִם לָא נְטַרִין בְּהָאֵי בֶּשֶׂר אוֹת בְּרִי'ת, אַתְּהַפּוּף לֹון בְּשְׁב"ר. (ס"א מצאתי) וְתָא חֲזִי כָּל שְׂמָא דְּאִיהִי מִן תְּרִין אַתּוּן כְּגוֹן כִּי בִי'ה יְהוּ"ה צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד) תְּלִיא מִן חַכְמָה, וּמִן תְּלַת אַתּוּן תְּלִיין מִן בִּינָה, וּמִן אַרְבַּע תְּלִין מִן שְׂכִינְתָא תְּתָאָה, וּמִן חֲמִשׁ תְּלִיין בְּחֲמִשׁ סְפִירָן, וּמִן שֵׁית תְּלִיין מִן צְדִיקָא, וּמִן שְׁבַע וְתִשְׁעָה בֵּיהַ, מִן עֶשֶׂר בְּשְׂכִינְתָא תְּתָאָה, דְּאִיהִי עֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת, וּבָה מַעֲשָׂרִין, וּבְגִין דְּאִיהִי כְּלִילָא מַעֲשֵׂר, אַתְּמַר בְּהַ אֵין שְׂכִינָה שׁוּרָה בְּפָחוֹת מַעֲשָׂרָה (כאן חסר).

וְרַקִּי"א הָאֵי תְּגָא אִיהִי י', וְחוּטָא דִּילָהּ ו', וְהָא אֻקְמוּהוּ כּוֹרְכִין אֶת שְׁמַע עַם וְאַהֲבַת אֶת וְלָא הוּוּ מְפָסִיקִין, בְּגִין דְּאֶת י' אִיהִי אַבְנָא מְרַגְלִיתָא קְדִישָׁא יְקָרָא,

קִירְטָא אִיהִי שְׁפָה, כְּלִילָא מִחֻמְשׁ תְּקוּנֵי דְאִינוּן אַחַהּ ע בּוּמִיָּהּ וְגוּמְר, וְדָא ה' זְעִירָא, חֻמְשׁ אַבְנֵי דְקִירְטָא דָא ה' עֲלָאָה, דְאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה, אֲתַעְבִּידוּ ה' אַבְנֵי אַחַד.

כְּרִיכוּ דְכוּלְהוּ ו' דְאִיהוּ כְּלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דְאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַחַד (דברים ו ד), וּבְהִהוּא כְּרִיכוּ צְרִיךְ לְסַחְרָא קִירְטָא וּלְאַרְכָּא בְּה, הַאי אַבְנָא כְּלִילָא מִחֻמְשׁ, (נ"א מעשר), עַד דְסָלִיק לָהּ עַד אֵין סוּף, וְרוּז דְמִלָּה לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוּ (שם יז כ).

כִּד הַאי אַבְנָא בְּעָאֵת לְמַעְבַּד דִּינָא בְּעַמְלָק, אוּ בְּסַטְרִין אַחְרָנִין, וְכֵן בְּחֵיבִין, נְטִילָא מְגַבּוּרָה, וְאַתְכְּלִילֵן בְּה כָּל סְפִירָאן, וְאַתְקָרִיאוּ בְּה כְּלָהוּ גְבוּרוֹת, וְכִד בְּעָאֵת לְמַעְבַּד חֻנָּא וְחֻסְדָּא בְּעַלְמָא, נְטִילָא מְחֻסָּד, וְכְלָהוּ סְפִירָן אֲתַכְּלִילֵן בְּה וְאַתְקָרִיאוּ חֻסְדִּים, וְכִד בְּעָאֵת לְרַחֲמָא עַל עַלְמָא, נְטִילָא מְעַמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְכְלָהוּ סְפִירָן אֲתַכְּלִילוּ בְּה, וְאַתְקָרִיאוּ רַחֲמִי.

וְהַאי י' אִיהִי בְּכָל סְטָרָא, אִם פֶּן בְּמַאי אֲשַׁתְּמוּדְעַת כִּד נְטִילָא מְאַבְהֵן, אֲלָא בְּנִקּוּדָה, כִּד אִיהִי נְקִידָא מְסַטְרָא דְקַמִּין נְטִילָא מְחֻסָּד, וְכִד אִיהִי נְקִידָא מְסַטְרָא דְשַׁבָּא נְטִילָא (ס"א ינקא) מְגַבּוּרָה, וְכִד נְקִידָא מְחַלִּים אִיהוּ מְסַטְרָא דְעַמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְתַלַּת נְקוּדֵי אֵלִין אִינוּן מִיָּא וְאַשָּׁא וְרוּחָא (כאן חסר והוא בתקוני"ח דף כ"ד ע"ג).

וְיֵאמֵר אִי הֵבֵל אַחִיךָ (בראשית ד ט), תָּא חֲזִי תְרִין אַתּוּן אֵלִין דְאַסְתְּלִקוּ מִנִּיה, דְבַהוּן חָב, גְּרַמּוּ לִיה מִיְתָה, א' אַמוּן מוּפְלָא וּמְכוּסָה, י' מְחַשְׁבָּה, אָמַר לִיה רַבִּי אֲלַעְזָר, אַבָּא, וְהָא כְּמָה מְחַשְׁבִּין אִינוּן, שְׂכִינְתָא תַתָּאָה אַתְקָרִי מְחַשְׁבָּה, חֲכָמָה עֲלָאָה אַתְקָרִי מְחַשְׁבָּה, וְלַעֲיִלָּא לְעִילָא מְחַשְׁבָּה, וְלַעֲיִלָּא מְפִלְהוּ מְחַשְׁבָּה, דְלִית לְעִילָא מְנָה, וְהִיא סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, עֲלָאָה דְכָל עֲלָאִין, אִי תִימָא דְסָלִיק מְחַשְׁבַּתִּיה דְאַדָּם תְּמֹן, לָא, דְהָא אַתְמַר בֵּיה (בראשית ג י) וְאִירָא כִי עִירוּם אֲנָכִי וְאַחְבָּא, דְהַאי עִירוּם אַחֲזִי דְאַתְפִּשְׁט מְלַבּוּשִׁיה, וּבְגִין דָּא אַתְמַר בְּאַבָּא וְאַחְבָּא, וּבְבִרָא וְיִסְתַּר מִשָּׁה (שמות ג ו).

[תיקוני זוהר - דף מב ע"א]

אָמַר לִיה בְּרִי בְּכָלָא חָאב, בְּמַחְשְׁבָה דְאִיהִי לְבוּשָׁא לְמַחְשְׁבָה סְתִימָא, וּבְמַחְשְׁבָה סְתִימָא, וְדָא הוּהּ מִיְתָה דִילִיה, דְאַסְתְּלִק מְחַשְׁבָה סְתִימָא דְכָל סְתִימִין מִנִּיה, דְאִיהוּ ח"י הַחַיִּים, דְבַאֲתַר דְאִיהוּ תְמֹן לִית מִיְתָה תְמֹן, וְחָאב בְּמַחְשְׁבָה סְתִימָא וְאַשְׁתָּאֵר (דף מב ע"א) עִירוּם מִנִּיה, מְפִל מַה דְלַעֲיִלָּא מִן אִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי תְשׁוּבָה חָאב, וְאַסְתְּלִקוּ מִנִּיה, וְאִי לָאו דְקָמַת עֲמִיה תְשׁוּבָה וְגַלְתָּ עֲמִיה, הוּהּ אַתְאָבִיד מְפִל וְכָל, וּבְגִין דָּא (תהלים קל ג) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר י"ה אַדְנִי מִי יַעֲמוּד, מִי יַעֲמוּד וְדָאִי, וּבְגִין דָּא וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם (ישעיהו נ א), הַהִיא דְאַתְמַר בְּה (דברים כב ז) שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, אֶת לְאַסְגָּאָה שְׂכִינְתָא תַתָּאָה עִמָּה.

אִימָא עֲלָאָה קָמַת בְּאַדָּם, וְאִימָא תַתָּאָה בְּהֵבֵל, דְחֻבָּא דְאַדָּם רַב הוּהּ מְדַהְבֵּל, וּבְגִין דָּא בְּרִי א"י מִן אַהִי"ה, אִיהוּ א"י דְחָב בֵּיה הֵבֵל, וְאַסְתְּלִקוּ וְאַשְׁתָּאֲרַת (נ"א קין

ואסתלק ואשתארו, ה"ה, ובגין דא א"י הבל אחיה, ואיהו א"י מן אדנ"י, ואשתאר ד"ן מן אדנ"י, חובא דאדם גרם דאסתלק י"ו מן יהו"ה, ואשתאר ה"ה.

אמר ליה אבא והא י"ו הוה ליה למהוי ו"י, אמר ליה ברי ודאי דא רזא דחב במחשבה עלאה, דאסתלק י' מן א, ואשתאר ו"י, בגין דאסתלק מתמן עלת העלות דאיהו מחשבה סתימא באת י' מן א, דלית יחודא (ס"א מחשבה) בר מניה, והכא רזא דלא אתגלייא עד השתא, ודא איהו פי ידע שמי יקראני ואענהו (תהלים צא יד), שם י', דלית לעילא מניה כלל, אלא ההוא דברא כלא, ולית מאן דברא ליה, דאית בורא דאתברי, כגון מיא דאיהו ברא לעשבים וגדל לון ואיהו אתברי, אבל האי ברא ולא אתברי, איהו דלית אל"ה לעילא מניה.

אמר ליה אבא מאי או"י הו"י, אמר ליה ברי האי איהו פד אסתלק א מן אהי"ה, עם י"ו מן יהו"ה, אתעביד או"י, אמר ליה, אי הכי האי א דתמן ו"י לעילא מן א' מן אהי"ה איהי, ומכל שמחן, אמר ליה ברי אית א' דאיהי בדיוקנא דא יו"ד, י' לעילא ו' באמצע ד' לתתא, ודא א' מן אהי"ה, א' מן אדנ"י, אבל האי א סופה פתחלתה ותחלתה כסופה, ובה אמר עלת העלות אני ראשון ואני אחרון (ישעיהו מד ו), ובאת ו' דאמצעיתא ומבלעדי אין אלהי"ם.

אמר ליה הא ודאי אתגליא לי מה דלא ידענא עד השתא, ולא עתיד לאתגליא עד יומין דיייתי מלכא משיחא, אמר ליה אי הכי אשתמודע דאית אדם קדמון לכל קדומים, ואית אדם אחרא, אמר ליה ברי הכי הוא ודאי, אדם דברא ליה עלת העלות בדיוקנא דיליה סתים וגניז, האי גרם דאסתלק עלת העלות, אדם תניינא חאב במחשבה, ואדם תליתאה חאב במעשה, דתלת אדם אינון, אדם דבריא, אדם דיצירה, אדם דעשיה, דלאו כל חובין שוין.

אמר ליה ברי עם כל דא הוה ה' קיימא קמיה דאדם, בתר דאתו ערב רב ועבדו ית עגלא, גרמו דאסתלק ה' לגבי ו"י, ואתעביד הו"י, ומאן גרם דא, הוי גוי חוטא (ישעיהו א ד), ואשתאר ה' בתראה יחידה, הדא הוא דכתיב (איכה א) איכה ישבה בדד, דבקדמיתא ותלכנה שתיהן (רות א יט) ה"ה, לבתר אסתלקת ה' עלאה, אשתאר ה' תתאה בתראה יחידה, בתר דאתערבו טוב עם רע, מה דאפריש קודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ד) ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך, גרמו דגלת שכנינתא ואתערבת בין אומין דעלמא, (ס"א בין אומין דעלמא ובנהא עמה) ומנטרא לון (ס"א לנטרא לה) בגלותא, בההוא זמנא נחית קודשא בריך הוא בכל אתווי דאסתלקו בגלותא, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן כו'.

תקונא עשרין, וחד ועשרין

[תיקוני זוהר - דף מב ע"ב]

(דף מב ע"ב) בראשית ברא אלהי"ם, אלהי"ם מ"י אל"ה, עליה אתמר (ישעיהו מ כו) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אל"ה.

בראשית, נחתו תמן תרין סבין, ואמרין אתעסקנא במה דהויתון ואנן לא הוינן
(נ"א ולא הוינן), ודא ב' תרין ראשית.

הא סבא עלאה קא נחית בינייהו, אמר הא אנן חד, ותלת הוינן וכען אנן חד,
אלהי"ם ודאי מ"י ברא אלה, מ"י ברא באלין תלת, ואיהי רביעאה, ושביעאה,
(ס"א וחמשה), (וס"א ותשיעאה).

בראשית אינון שית סבין, ומאן נינהו את השמים, ואת הארץ, הא אנן שבעה
ותלת גביזין עלייהו.

באלין שבעה סבין ובת שבת יחידה לקבליהו שבעה, ובגין דא הא אנן שבעה
שבועות, חד עולימא הוה מזנב אבתרייהו,

ואלין סבין אערעו בבוצינא קדישא וחברוי, אמרו ליה רבי רבי, אנת וחברך
אשפחתון חד עולימא דאיהו בארחה מזנב אבתריכו.

אמר לון, אערענא במשריין סגיאין דהוו קא אתיין מקרבא דחויא, ואנון משריין
דמלאכין דנחתין מזרון לקבלא צלותין, מסטרא דחמשין אתון דמיחדין ישראל
בכל יומא, דבהון וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים (שמות יג יט), דמלאכין
דנחתין לאגחא קרבא, דקא ממנן על צלותין, פלהו הוה נחתין (ס"א סלקין) בתוקפא
דגבורה, פד נצחין לחויא, וכמה חילין דיליה דקא רדפין אבתרייהו, בכמה חובין
דישראל, ואינון מארי צלותין, ומסתפלין בשם יהו"ה דאיהי בינה, דנחתא עלייהו
בתוקפא דגבורה, פלהו נפלין מקיימיהו, ואתקיים בהו סוס ורכבו רמה בים (שם טו
א), דא ים ג' שיערי בינה, חמשין אתון דקריאת שמע.

אמרו ליה ולחבריא הוה לכו לעיינא לאסתפלא בטר ההוא דמזנב בטר צלותין
דאינון חלשין, ולית לון רשו לסלקא עם אחרנין ולפרחא עמהון לעילא, ובגין
אינון צלותין חלשין אתמר (דברים כה יח) ויזנב בך כל הנחשלים אחריך, (ישעיה יא
ו) דנער קטן נוהג בם.

דאלין עשר סלקין ביו"ד ה"א וא"ו ה"י, וכל חד אית ליה צלותיה, ואם חסר חד
מנייהו אפילו בתראה, לא סליק צלותא דיליה עמיה, בגין דאיהו עניא, ולית ליה
רשו לסלקא צלותיה עם אחרנין, פלהו צלותין מתעכבן לסלקא, עד דההיא צלותא
דעניא סליקת, ובגין דא תפלה לעני כי יעטוף (תהלים קב א), דכלהו מתעטפין
בגינה, עד דאיהי סלקא עמהון, דלית פרודא בה מנייהו.

וצלותא דעני איהו שכונתא, מאן עני דא צדיק, והאי צלותא אתקריאת עקב
לגבי צלותין אחרנין, ובגינה אתמר אפילו נחש פרוך על עקבו לא יפסיק, אף על
גב דסחיר לה להאי נקודה דאיהי קוצא דאת ד', בכמה חובין לאולפא קטיגורא על
בנוי דשכונתא, לא יפסיק לההיא נקודה, דאם יפסיק, בגינה אסתלק קוצא מן ד'
מן אחד, ואשתאר אחר, דאיהו נחש פרוך בעקבו, דבגין חויא לא יפסיק, ולא
אסתלק קוצא דאת ד' מן אחד, אבל בגין עקרב אסתלק, ואיהו פוסק, וברח מניה,
הדא הוא דכתיב (בראשית לט יב) ויעזוב בגדו בידה וינס ויצא החוצה.

[תיקוני זוהר - דף מג ע"א]

אֲדַהְכִי הָא עוֹלִימָא דְקָא אוֹדְמֵן לְגַבִּייהוּ, מְחַמֵר אַחַר בְּעִירָן, אֲמַר לֹון מְהוּ וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידָהּ, אֲלָא עֶקְרֵב אִיהִי עֶקֶר ב', דְּעֶקְרַת בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָא, וְדָא אִיהוּ בְּגָדוֹ דְחוּיָא דְעֵבוּדָה זֹרָה, כִּד חוּיָא אֲתִיָא לְאַתְחַבְרָא עִם גּוֹף אָדָם יֶשֶׁן, דְאֲמַרְת שְׁכֵבָה עִמִּי, חֲצוּפָה זֹנָה, אֲתִמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנְס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה. (נ"א כ"י ובגין דא אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסתיר לה לההיא נקודה דאת ד' לא יפסיק, דאי יפסיק בגיניה אסתלק קוצא מן ד' דאחד ואשתאר אחר דאיהו נחש כרוך בגין דחויא לא יפסיק ולא אסתלק, ואיהו פוסק וברחת מניה, אבל עקרב יפסיק, כמה דעבד יוסף צדיקא הדא הוא דכתיב וינח בגדו אצלה וינס וכו'. אדהכי הא עולימא קא אוֹדְמֵן לְגַבִּייהוּ מְחַמֵר בְּתַר בְּעִירָן, אֲמַר לֹון מְאִי וַיִּנַח בְּגָדוֹ אֲצֵלָה וְכוּ', אֲלָא עֶקְרֵב עֶקֶר ב', דְּעֶקֶר בֵּיתָא דְשְׁכִינְתָא, כִּד בְּעִיא לְאַתְחַבְרָא עִם צְדִיקִיא צְרִיךְ לְאַפְסָקָא מְנִיָה, וְלֹא יִתְהַנִּי מִיְנִיָה וְאִפִּילוּ (דף מג ע"א) מִמְשַׁכָּא דִּילֵיהּ, לֶךְ לֶךְ אֲמַרִי נְזִירָא סְחוֹר סְחוֹר לְכַרְמָא לֹא תִקְרַב הֲדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּנַח בְּגָדוֹ אֲצֵלָה, מִשְׁכָּא דִּיצַר הֲרַע, וְדָא בְּגָדוֹ דְחוּיָא עֵבוּדָה זֹרָה, כִּד אִיהוּ קָא אֲתִיָא לְאַתְחַבְרָא עִם צְדִיקִיא וְאֲמַרְהָ שְׁכֵבָה עִמִּי חֲצוּפָה זֹנָה, אִיתְמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנְס וַיֵּצֵא חֲחוּצָה).

אֲמַרוּ לֵיהּ מָאן אַנְתָּ, אֲמַר לֹון אֲנָא אִיהוּ בְּרָא דְנוּנָא חֲדָא, דְשֵׁט בִּימָא רְבֵרְבָא, וּבְלַע כָּל נוּנִין דִּימָא וְאִפִּיק לְהוֹן חַיִּים לְבָר, וְלוּמְנִין אִיהוּ נְפִיק בִּיבְשֵׁתָא, לְקִימָא בֵּיהּ (בראשית מח טו), וַיִּדְגוּ לָרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, תְּוֹוְהוּ, אֲמַרוּ לֵיהּ, בְּתַר דִּלִּית רְעוּתָךְ לְגַלְאָה מָאן אַנְתָּ וּבְרָא דְמָאן אַנְתָּ, מָאן אִיהוּ (נ"א מאי איהו) אֲתַר דְדוּכְתָךְ, אֲמַר לֹון אֲתַר דְדוּכְתִי אִיהוּ מְגַדְלָא חֲדָא דְפֶרַח בְּאוּרָא תְּוֹוְהוּ.

אֲמַרוּ לֵיהּ לֹא תִימָא לֶן מְדִי (ס"א מ"ל), מְאִי אִיהוּ אָבוּךְ, אֲמַר לֹון אָבָא דִּילִי אִיהוּ חֲד נוּנָא רְבֵרְבָא, דְכַד צָחִי, אֲפִתַח פּוּמִיָה וּבְלַע מִיָא דִּימָא, וְעַד שִׁבְעִין (ס"א שבעה) שָׁנִין לֹא הֲדַר יִמָא לְתוּקִפִיָה, וְרוּזָא דְמִלְהָ יִבְטַח כִּי יִגִּיחַ יִרְדֵּן אֶל פִּיָהּ (איוב מ כג), וְאִיהוּ בְּלַע כָּל כֶּף מִן יִמָא, וְאֲתוֹן לֹא אֲשַׁתְּאֲבֹתוֹן מְנִיָה אֲלָא כִּד חֲד, דְאִיהוּ כ"ד סְפָרֵי דְאוּרִיָתָא, אִיךְ לֹא אֲשַׁתְּמוּדְעֵתוֹן בֵּיהּ.

בְּהֵוָא זְמַנָא אֲדַכֵּר רַבִּי אֶלְעָזָר וְאֲמַר וְדָאִי אַנְתָּ אִיהוּ בְּרָא דְרַב הַמְנוּנָא סְבָא, חֲדוּ בֵּיהּ, וְאֲמַרוּ. בּוּדָאִי אִי אַנְתָּ הוּיֵת בְּהָאִי עֲלֵמָא, הוּיֵנן קָא נְחַתִּין מְסוּסוֹן דִּילָן, וְהוּיֵנן אֲנֵן מְחַמְרִין בְּתַר בְּעִירָךְ.

אֲמַר לֹון, הֵוָא חוּיָא דְאֲתוֹן מְגִיחִין קְרָבָא בֵּיהּ אִיךְ אֲשַׁתְּזַבְּתוֹן מְנִיָה, דְאִיהוּ בְּלַע וְקָטִיל, וְלֹא עוּד אֲלָא דְאִיהוּ קָטִיל לְאָדָם קְדַמָּא, וְלִכְל דְרִין דְקָא אֲתִיָן אֲבַתְרִיָה, וּבְרַתָא אִיהִי עַל מְגַדְלָא דְפֶרַח בְּאוּרָא, וּמְכַרְיִזִין בְּכָל יוּמָא בְּרַקִיעָא, דְכָל מָאן דְקָטִיל לְהָאִי חוּיָא, דִּיהֲבִין לֵיהּ לְאַנְתּוֹ בַּת מִלְךְ פְּנִימָאָה מִמְשַׁבְּצוֹת זְהָב לְבוּשָׁה, וְהָאִי זְהָב אִיהוּ ז' יָמֵי בְרַאשִׁית, ה' חֲמֵשׁ אוּר, ב' אִיהִי ב' מִן בְּרַאשִׁית, עֲלָה אֲתִמַר (שיר ז י) יָפָה כְּלָבָנָה, תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה קָרָאן לָהּ בְּמִתִּבְתָּא.

וּבְגִין דָּא כְרוּזָא כְרִיז, כְּמָה גְבַרִין, כְּמָה מְאִרִי תְרִיסִין, אֲתַכְנָשׁוּ בְּבִי מְדַרְשָׁא, לְאַגְחָא קְרָבָא עִם חוּיָא בְּגִינָה, וְכְמָה תְרִיסִין אֲתַעֲבִידוּ פְּסָקוֹת בְּגִינָה דְבְרַתָא דְמִלְכָא, וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיִּרָא כִּי אֵין אִישׁ (שמות ב יב), לִית בְּהוֹן דְקָטִיל לְחוּיָא, עַד דִּיִּתִי הֵוָא דְאֲתִמַר בֵּיהּ וַיִּפֶן כֹּה וְכֹה וַיִּךְ אֶת הַמְצָרִי, וּבְגִין דָּא אֲתִמַר (בראשית מט

י) עד פי יבא שיל"ה, שיל"ה מש"ה, דאיהי מורשה דיליה, ובגין דא בגיניה אתמר ביה עד פי יבא שיל"ה, דיליה (נ"א דילה) ודאי, איהו קטיל לחויא.

ול"ו יקה"ת עמי"ם (שם), בגין דאיהו בן יצהר בן קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא, דאתמר ביה (דהי"א כג יז) ובני רחביה רבו למעלה, וקטיל לחויא, וחיליה בימא וביבשתא וברקיעא, וכמה מארי קרבין אגחו עמיה קרבא על ימא, כמה דאת אמר (תהלים קד כו) שם אגיות יהלכון בימא דאורייתא, דאינון אגיות עיינין דמסתכלין באורייתא, וכמה אגיות מנייהו אתברו ונפלו בימא.

עד דיייתי מורשה דילה, וקרע ימא דאורייתא, וסוס ורוכבו רמה בים, דאיהו חויא ובת זוגיה, דאיהי סוסיא דיליה, ואיהו אעבר עלה לישראל דלא טבעין בה, הדא הוא דכתיב (שמות יד כט) ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים.

בקדמיתא בימא בההוא חמר, בפורקנא בתרייתא פלא בימא דאורייתא, מטה דיליה דקרע ביה ימא דא קולמוס, בגין דעליה אתגלייא זרוע יהו"ה, דאתמר ביה (ישעיה נג א) וזרוע יהו"ה על מי נגלתה.

[תיקוני זוהר - דף מג ע"ב]

בההוא זמנא דאתעבר ההוא חויא בישא מן ימא, שליט חויא קדישא, ובההוא זמנא (שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), אזלין אגיות בהבטחה בימא דלא טבעין, דהא רוח סערה אתעבר שלטנותיה מן ימא דאורייתא, ובההוא זמנא שם רמש ואין מספר וגומר, שם אגיות יהלכון לוינתן זה יצרת לשחק בו (תהלים קד כה כו), ויהי חדי עמהון, הדא הוא דכתיב (תהלים מח יד) שיתו לבכם לחילה וגומר, לחולה פתיב, וכלם אליך ישפרון לתת אכלם בעתו, (דאינון עתותי דאורייתא כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה קבעת עתים לתורה) דאיהו עתו דצדיק, תתן להם ילקוטון (שם קד כח) דא זמנא, דאתמר ביה (שמות טז כו) ששת ימים תלקטוהו וגומר, מסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו פליל שית סטרין, לוינתן לעילא דא צדיק דאיהו פדג (דף מג ע"ב) קטן על פיף ימא, נחש ברית, דא ההוא דאתמר ביה (שמות כו כח) הברית התיכון בתוך הקרשים, ודא עמודא דאמצעיתא דאתקרי תיכון, בגין דאיהו עמודא דאמצעיתא, תרין גדפוי ימינא ושמאלא, דמתמן אורייתא אתיהיבת, תרין קשקשוי תרין סמכי קשוט, שכינתא עלאה איהי ימא, שכינתא תתאה איהי (משלי ל יט) דרף אגיה בלב ים, דאיהו ל"ב אלהים דעובדא דבראשית, שם רמש ואין מספר, כמה דאת אמר (שיר ו ח) ועלמות אין מספר וכו', ואינון הלכות פסוקות, דאינון (תהלים מה טו) בתולות אחריה רעותיה דשכינתא.

חיות קטנות אלין אתון דאדנ"י, עם גדולות אינון אתון דיהו"ה, דאינון מרפבות דקודשא בריך הוא ושכינתיה, אתו פלהו חבריא לנשקא ליה, פרח ולא חזו ליה ולא מידי.

פתח רבי אלעזר ואמר, אבא, והא שבע ימים אינון, וים עלאה איהו על פלהו, ועלייהו אתמר (דברים לג יט) כי שפע ימים ינקו, למאן אינון יונקים, אמר ליה ברי שבעה בשבעה אינון מוצקות, והכי אינון רקיעים שבעה בשבעה, והכי אינון טורין

שְׁבַע בְּשַׁבָּע, וְהָכִי אֵינֹן אֲרַעִין שְׁבַע בְּשַׁבָּע, יְשׁוּבִין שְׁבַע בְּשַׁבָּע, וְרֵאשִׁין דְּלֵהוֹן תְּרִין, וְרֵזָא דְּמַלְהָ שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַע בְּשַׁבָּע, וְכִלְהוּ זְכַר וּנְקֻבָּה, וְלַעֲיִלָּא חַד גְּנִיז וְטָמִיר, וְהָכִי אֵינֹן שְׁבַע פְּרַסְיִין שְׁבַע בְּשַׁבָּע, שְׁבַע הֵיכְלִין שְׁבַע בְּשַׁבָּע, וְהָכִי מִמְנָן אֵינֹן שְׁבַע וְשַׁבָּע.

לְוִיתָן דִּימָא דָּא צְדִיק, רִישָׁא דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, מְטִי עַד יָמָא שְׁבִיעָא דְּאִיהִי רִישָׁא דְּכִלְהוּ, וְתִרִין גְּדַפּוּי וְתִרִין קְשָׁקְשִׁין בְּאַרְבַּע יָמִים שְׁעוּרִיָּהוּ, שְׁעוּר דְּזַנְבָּא דְּחוּיָא מְטִי עַד יָמָא שְׁבִיעָא בְּתִרָא, דְּאִיהוּ כְּלִילָא שְׁבַע יָמִים, דְּעֲלִיהָ אֲתָמַר (תהלים קיט קסד) שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלָתֶיהָ.

אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי, הָא מְאָרִי תְרִיסִין קָא נְחַתִּין מְלַעֲיִלָּא, מְלוּבְשִׁין שְׂרִיִין, קְשָׁתוּתִיהוֹן קְשָׁתִי אֵשׁ, וְרוּמְחִיהוֹן אֵשׁ, וְסִיפִיהוֹן לְהֵבָה, כְּלָהוּ מְאָרִי עֵינִין, בּוּדָאִי הָא מְאָרִי תְרִיסִין בְּבֵי מְדַרְשָׁא, וְאַלִין בְּהוֹן יִתְעַרוּן לְאַגְחָא קְרָבָא לְעִילָּא.

וְלֹא עוֹד אֵלָּא דְּהָא נוֹנָא רְבֵרְבָא קָא אֲתִיא, רַב הַמְנוּנָא סָבָא, וְדָאִי בְּכַמָּה נוֹנִין חֵיילִין קְדִישִׁין דְּתַלְמִידֵי חַכְמִים, דְּמִתְרַבִּין בִּימָא, כְּעַן צְרִיךְ לְפָרְשָׁא לֹון רְשָׁת, לְמִיָּהוּי בְּרִשׁוֹת דִּילָן, וְלְמְאָרִי תְרִיסִין מְאָנִי קְרָבָא, כְּעַן צְרִיךְ לְאַתְקַנָּא בְּקִירְטָא בְּאַבְנֵין דְּקִירְטָא, בְּקִשְׁתָּא בְּגִירִין דְּקִשְׁתָּא, בְּרוּמְחָא, בְּסִיפָא, חֲחֹזֵק מְגוּ וְצִנְהָ (תהלים לה ב), דְּאִית מְאָרִי תְרִיסִין דְּאֵינֹן מְגִיחִין בְּסוּסוֹן, וְאִית אַחֲרָנִין דְּאֵינֹן רְגִלִין, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר בְּמַפְקָנוּתָא דְּגְלוּתָא דְּמִצְרָאִי, כְּשֵׁשׁ מְאוֹת אֶלְפָּ רְגִלֵי וְגוֹמַר (שמות יב לז).

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה (מיכה ו ב), מְאֵן רִיב, דָּא שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי רִיב יְהוָה, דְּאִיהִי רַבִּי רַב, בְּגִין בְּנֵהָא, אִיהִי רִיב בְּרַבִּי וְרַבִּין וְרַבָּא, רִיב וְדָאִי בְּכִלְהוּ תְנַאִים וְאַמּוֹרָאִים, דְּאִיהִי מְרִיבַת בְּהוֹן בְּשִׁית סְדְרֵי מְשָׁנָה, בְּגִין בְּעֲלָה דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, כְּלִיל שִׁית סְדְרִין.

וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (ישעיהו כז ה) או יְחֹזֵק בְּמַעוּזִי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי, תְרִי שְׁלָמִי, חַד בְּעֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, וְחַד בְּצְדִיק, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (שם נו ט) שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֵק וְלִקְרוֹב, דְּבְגְלוּתָא אֲתָמַר בְּעֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא מְרַחֵק יְהוָה נִרְאָה לִי (ירמיהו לא ב), צְדִיק קְרוֹב לָהּ, וּבְגִינֵיהָ אֲתָמַר (משלי כז לה) טוֹב שָׁכֵן קְרוֹב מֵאַח רַחֵק.

[תיקוני זוהר - דף מד ע"א]

וּבְגִין דָּא שְׁמַעוּ הָרִים אֶלִין אַבְהָן, אֶת רִיב יְהוָה דָּא שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי רִיב עַם אַבְהָן, בְּגִין דְּמְרַחֵקִין לָהּ מִבְּעֲלָה, דְּאֵינֹן אֲתַקְרִיאוּ אַמּוֹרָאִים, וְהָאִיתְנַיִם מוֹסְדֵי אֶרֶץ אֶלִין אֵינֹן תְנַאִים, וְאַלִין תְנַאִיִם אִיתְנַיִם בְּהַפּוּךְ (דף מד ע"א) אֲתוּוֹן, וְאֵינֹן נִצַּח וְהוּד (צדיקים) אִיתְנַיִ עוֹלָם, וְהָא אִיתְנַיִן בְּהַפּוּךְ אֲתוּוֹן תְנַיִ אִתְנַיִע לִיהָ בְּגְלוּתָא, וְעֲלָה אֲתָמַר (במדבר כד כא) אִיתָן מוֹשֶׁבֶךָ וְשִׁים בְּסַלַע קִנְיָה.

וְהָאִי סַלַע (אתמר בה דלא נפיק אלא טפין טפין דמיא דאורייתא באלין פסקות ובגין ויך משה את הסלע במטהו פעמים (במדבר כ יא) דא גרים ד) לָא נָפִיק מִינָהּ אֵלָּא טַפִּין טַפִּין זְעִיר שָׁם זְעִיר שָׁם, וְכַמָּה מַחְלוּקוֹת עַל אֶלִין טַפִּין, וּמְאֵן גְרִים דָּא, הַמּוֹרִים, דְּאֲתָמַר

בהון כל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה, ובגין דא שמעו נא המורים, ובגנייהו ויך משה את הסלע במטהו פעמים, דאם לא דמחא בה לא הוּו טרחין ישראל ותנאים ואמוראין באורייתא דבעל פה דאיהי סלע, אלא אתמר בו (שם ח) ודברתם אל הסלע ונתן מימיו בלא טורח, ויהיה מתקיים בהון ולא ילמדו עוד וגומר (ירמיה לא לג), והוה נפיק מיא בלא קשיא ומחלוקת ופסק, בגין דשכינתא דאתמר בה (שם כג כט) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה הוה שרי בפומיהון דישראל, דאיהי אורייתא דבעל פה, דאיהי סלע ע"ל ס', דאינון שתין מסכתות, דהכי איהו סל"ע ע"ל ס'.

דשכינתא הוה נח על טנרא, דבכל אתר דבעי קודשא בריך הוא למעבד נס, שכינתא אקדמת להווא אתר, וכיון דשכינתא הוה תמן, לא הוה ליה למחאה בסלע, דקלנא הוות לשכינתא דהות תמן דלא הוה ליה חילא למיהב מיא, ודא איהו על אשר לא קדשתם אותי (דברים לב נא), יען לא האמנתם בי להקדישני (במדבר כ יב), ובגין דא אסתלק שכינתא מן הסלע, דאיהי " מן מיטטרוין, ואשתאר מיטטרוין יבשה, ורזא דמלה יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר (בראשית א ט), אחד איהי מלכות, ותראה היבשה דא סלע מיטטרוין, דבגנייה אתמר (שם ב כא) ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה, מאי בשר, ההוא דאתמר ביה (שם ו ג) בשגם הוא בשר, ועד דנחית לה לא עלה הסלע ולא יהיב מימיו.

ובתר דאסתלק האי מבועא מתמן, שליטת מרה באתרהא, הדא הוא דכתיב (שמות טו כג) ויבאו מרתה, ורזא דמלה וימררו את חיהם בעבודה קשה וגומר (שם א יד), דא קושיא, בחמר דא קל וחמר, והא אוקמוהו.

והכי הוּו ישראל עד דאחזי לון עץ, הדא הוא דכתיב (שם טו כה) ויורהו יהו"ה עץ וישלך אל המים וימתקו המים, ודא עץ החיים, דאתרבי על ההוא מבועא דאיהי שכינתא, " מבועא דאשקי לאילנא דאיהו ו', והאי עץ מהלך חמש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה, דאתמר בה (רות א כ) קראן לי מרה, דשכינתא תתאה איהי מעין גנים דלית ליה פסק, טפה דאתמשכא מן מוחא, וכמה טפין אתמשכאן מניה, דאינון (תהלים מה טו) בתולות אחריה רעותיה.

קרקפתא איהי סלע, ומבועא מלגאו דא מוחא, על אלין טפין אתמר (תהלים קכז ה) אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם וגומר, את אויבים בשער, דאיהו תרעא דצדיק אות ברית קדש, דעלה אתמר (שם קיח ב) זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו. ועוד שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), אלין תלת יודין, והאיתנים מוסדי ארץ (שם) אלין תלת ויין, דכלהו אתרמיזו בויע ויבא ויט.

[תיקוני זוהר - דף מד ע"ב]

קום אלעזר ונטיל קירטא דאיהי שכינתא (ואקיף לה תגא), וזריק מנה איהי אבן טפה קדישא, דעלה אתמר (בראשית ב ו) ואד יעלה מן הארץ, (ובגין דא) (דף מד ע"ב) אסתלקת עזקא מן א' מן זרק"א, לקבלא עלה אבן יקרה דאיהי טפה, ומיד והשקה את כל פני האדמה, כד סליקת, סליקת באימא, דאיהו א' מן אדנ"י אהי"ה, ועל

מאן סליקת, על עמודא דאמצעייתא דאיהו ו', דאיהי פריכא ביה פעוקא באצבעא, וסליקת בד' מן אדנ"י, דאינון תרין דרועין ותרין שוקין, עד דסליק לאת י' דאיהי אבא חכמה י' עלאה, בגין דמתמן אתנטילת, הדיא הוא דכתיב (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ, ונטילת נביעו ושקיו מניה לעילא, בקוצא דיליה לעילא, ובאמצעייתא, ובקוצא דיליה לתתא, וכד נחיתת, נחיתת פלילא מתלת טפין, בההוא זמנא אתמר בה הולך סגולת"א.

ואתקריאת י' י' בתלת יודין, י' עלאה איהי על רישא דא, דאיהי פתר עליון על כל עלאין, ולבתר נחיתת באמצעייתא ונטלא מתמן (בעמודא דאמצעייתא) (נ"א באמצע), ולבתר נחיתת לתתא באתרהא י' דאיהי לתתא מן א.

קם עולימא בתר טולא, אמר רבי רבי הא טפה קא נחתא, טול קשת בינך, דאיהו פגוונא דאצבעא ועוקא ביה, טול ליה ודרך (ס"א וזרקה) ליה לגבה, דקבילת לה עליה, דהא פד סליקת מתתא לעילא על רישא דאת ו', איהו פרומחא ו', אתארכת ביה פשרביטא דככבא, וכד סליקת לעילא שריא עלה י' ואתעבידת ז', ודאי תגא על רישא דספר תורה, פיון דנחתת, צריך למדרך קשת לגבה דאיהו צדיק, ומניה נחיתת ואודריקת באתרהא.

וחרבא דאיהי (דהאי) טפה איהי חתיכת לה לתלת טפין, בגין דאזילת סגולתא, דכד נחיתת עלה הוה י', ולבתר חתיכת לה לתלת, למהוי תגא ועטרה ברישא דתלת אבהן, דתהא כתר תורה וכתר פהונה וכתר מלכות, ודא רזא ד [ציור] תלת תגין עלה.

דרישא דחרבא איהי י', גופא דחרבא ו', תרין פיפיות דילה ה"ה, נרתקא דילה אדנ"י, (וחרבא יהו"ה), וכד איהי יהו"ה בר משכינתיה, איהו דין דחתך מפל סטרא, פד עאל בנרתקה אתעביד רחמי ולא חתיך דינין, ורזא דחרבא בנרתקה, יאהדונה"י הכי ודאי.

ובזמנא דיהו"ה בר משכינתיה, אתמר ביה (דברים ד כג) פי יהו"ה אלהיך איש אכלה הוא, דנטיל מגבורה לאוקדא עלמא, י' אתעביד גחלת, ו' שלהובא דגחלת, ה' ה' חד חמש גוונין, תניינא חמש נהורין דנהרין בהון, ובזמנא דה' עלאה אסתלקת מה' תתאה, איהי אמרה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, ובזמנא דאיהי נהרא בגוונאה, אתמר בה (בראשית ט טז) וראיתיה לזכר ברית עולם, קמו תנאים ואמוראים דלעילא, ואמרו רבי רבי כמה תקיפא קירטא דילה, די סליקת לה עד אין סוף, ונחיתת לה עד אין תכלית.

פתח כמלקדמין ואמר, שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), אמר לון אבהן אבהן טורין רברבין, שמעו, דהאי אבן דאתגזרת מאלין טורין דלכון, דאיהי פתרא ברישא דכלהו, והאיתנים דאיהי פתרא על פלהו, איהי סליקת ריב עלייכו, בגין בעלה, דאיהי מבוועא סתימא פסלע, עד דייתי בעלה לא יתבא מימיו, דהא לישנין אינון כפטישין דמחאן בההוא סלע, ולית חד מנייהו דאפיק מינה נביעו, בר מבעלה דידיע לאמשכא לה.

[תיקוני זוהר - דף מה ע"א]

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, זָכָא אִיהוּ מָאן דְּמַצְלִי וְיַדַּע לְסַלְקָא רְעוּתִיהָ לְעֵילָא, דְּהָא פִּימוּי אַפִּיק שְׁמֵהּ, וְאַצְבְּעוּי כְּתַבִּין רוּזִין, וְכַד סְלָקִין שְׁמֵהּ (דף מה ע"א) מִפִּימוּי, כְּמָה עוֹפִין פְּתַחֲנִין גְּדַפִּיָּהוּ לְעֵילָא לְקַבְּלָא לֹון, וְכַמָּה חִיוּוֹן דְּמַרְכַּבְתָּא, כְּלָהוּ מִזְדַּמְנִין לְגַבִּיָּהוּ לְנִטְלָא לֹון, כָּל שְׁכָן אִם שְׂכִינְתָא שְׂרִיא בְּצִלוֹתֶיהָ, וְאַסְתַּלְקַת לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְרוּזָא דְמַלְאָה אִם תְּשַׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתִּים, (תהלים סח יד), אַל תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם, זָכָא אִיהוּ מָאן דְּסָלִיק לָהּ בְּצִלוֹתֶיהָ דְּמַצְלִי בְּשָׁפוּי, לְעֵילָא לְגַבִּי בְעֵלָה.

בְּצִלוֹתָא דְשַׁחְרִית סְלָקָא בְּשֵׁמָא דְאַתְקְרִי א"ל, הָא"ל הַגְּדוֹל וְדָאִי, בְּצִלוֹתָא דְמַנְחָה סְלִיקַת בְּשֵׁמָא דְאַתְקְרִי אֱלֹהִים, בְּצִלוֹתָא דְעַרְבִית סְלִיקַת בְּשֵׁמָא דְאַתְקְרִי יְהו"ה, וְרוּזָא דְמַלְאָה א"ל אֱלֹהִים יְהו"ה דְּבַר וְיִקְרָא אַרְץ (שם נ א).

וְאָמְרוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין, דְּצָרִיךְ בַּר נֶשׁ בְּצִלוֹתֶיהָ לְשָׁהוּת שְׁעָה אַחַת קָדָם דְּמַצְלִי, וְשְׁעָה אַחַת לְבַתֵּר דְּמַצְלִי, וְרוּזָא דְמַלְאָה דִּישָׁהָא בְּצִלוֹתֶיהָ שְׁעָתָא חֲדָא, בְּגִין דְאַתְמַר (בראשית כד כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲהָ לָהּ מִחֲרִישׁ, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהָ (שמות טו ג) יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה, וְלְבַתֵּר דְשָׁהָא לִיהָ בַּר נֶשׁ וְצִלִּי, אִם שְׁגוּרָה תִפְלְתוּ בְּפִיו וְדָאִי אַתְקַבְּל צִלוֹתֶיהָ.

וְרוּזָא דְמַלְאָה בַּר נֶשׁ צָרִיךְ לְמַשְׁהָא וְאַתְתָּא לְאַקְדָּמָא, כְּמָה דְאַתְ אָמַר (ויקרא יב ב) אֲשֶׁה כִּי תִזְרִיעַ וְיִלְדָה זָכָר, (ורוזא דמלה אשה מזרעת תחלה יולדת זכר, ועוד (תהלים קלו כג) שִׁבְשַׁפְּלֵנוּ זָכָר לְנוּ, וְרוּזָא דְמַלְאָה שִׁבְשַׁפְּלוֹתוֹ שֶׁל אָדָם זָכָר יִזְכְּרֵנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד אִם שְׁגוּרָה תִפְלְתוּ בְּפִיו, אִיהוּ רְזָא וְיְהִי הוּא טָרָם כְּלָה לְדְבַר וְהֵנָּה רַבְקָה יוֹצֵאת (בראשית כד טו), וְרוּזָא דְמַלְאָה וְהִיא טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעַ (ישעיהו סח כד), זָכָא אִיהוּ מָאן דְּלֵא מְעַכַּב מִטְרוּנִיתָא לְסַלְקָא לְמַלְכָּא, דְּכָל מָאן דְּאִיהוּ צִלוֹתֶיהָ שְׁגוּרָה בְּפִימוּי בְּלֵא עֲפוּבָא, הֵהוּא מְמַהֵר מִטְרוּנִיתָא לְמַלְכָּא, וּוִי לֹון לְבָנִי נֶשׁא דְאִינוּן אֲטִימִין לְבָא וְעֵינִין, דְּלֵא מִשְׁתַּדְּלִין לְמַנְדַּע בִּיקְרָא דְמְאָרִיהוֹן לְרַצוּי לִיהָ בְּשְׂכִינְתֶיהָ, בְּכַמָּה תַחְנוּנִים וּפְיוּסִים, לְנַחְתָּא לִיהָ לְגַבִּי שְׂכִינְתָּא, כָּל שְׁכָן לְאַתְעָרָא בֵּיהָ רַחֲמֵי לְגַבִּיהָ, כְּמָה דְתַקִּינוּ הַבּוּחַר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וְכַד קִימִין קְדָמֶיהָ, צָרִיךְ לְמִיקָם קְדָמֶיהָ בְּדַחֲלֵהּ, זָכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידַעִין לְפִיִּסָּא לְמְאָרִיהוֹן כְּדָקָא יָאוּת, וְלַחֲבַרָּא בְּפִימִיָּהוּ בְּצִלוֹתֶהוֹן תְּרִין שְׁמֵהּ אֵלִין דְּאִינוּן יֵאֱהֻדוּנָה", דְּבַהֲהוּא זְמַנָּא א"ו תִּקְרָא וְיְהו"ה יַעֲנֶה (ישעיהו נח א), וְיְהו"ה הוּא וּבֵית דִּינוּ, וְדָא שְׂכִינְתָּא (נ"א וְדָא חֲכַמְתָּא עֲלָהּ וּשְׂכִינְתָּא) (נ"א חֲכַמָּה) עֲלָהּ וְתַתָּא, וְדָא אִיהוּ רְזָא אִם תְּשַׁכְּבוּן בֵּין שְׁפַתִּים (תהלים סח יד), דְּאִיהִי קְרַבְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּוְדָאִי שְׂכִינְתָּא אִיהִי קְרַבְנָא דִּילֵיהָ, וּבְגִין דָּא תַקִּינוּ צִלוֹתָא בְּקְרַבְנָא.

הִיא הָעוֹלָה, הָעוֹלָה וְדָאִי, זָכָאִי אִיהוּ מָאן דְּסָלִיק לָהּ לְגַבִּיָּה כְּדָקָא יָאוּת, דְּאִיהוּ שְׂאִיל בְּגִינָה (שיר ח ה) מִי זֹאת עוֹלָה, עוֹלָה וְדָאִי, מִן הַמְדַּבֵּר, מִן הַמְדַּבֵּר וְדָאִי,

דְּפִימוּי חֲשִׁיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּטוּרָא דְסִינֵי, וּבְגִין דָּא מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדַבֵּר וְגוּמַר.

מְקַטְרַת מִר (שם ג ו) דָּא צְלוֹתָא דְשַׁחְרִית דְתַקִּין אַבְרָהָם דְהוּא מִר, וְעוּד מְקַטְרַת מִר, (שם א יג) צְרוּר הַמִּר דּוּדֵי לִי, וְדָא נֶצַח דְסֻלִיק לָהּ בִימִינָא, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בִּימִינֵךְ נֶצַח, וּלְבוֹנָה דָּא הוּד, דְסֻלִיק לָהּ בְּגְבוּרָה, מִכָּל אַבְקַת רוּכַל דָּא צְדִיק, דְסֻלִיק לָהּ בְּעִמּוּדָא דְאַמְצִיעִיתָא, וְאִם לָא סֻלְקָא שְׁכִינְתָא בְּצְלוֹתֶיהָ, קְרַבְנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא פְּלַבָּא קָא נְחִית לְמִיכַל קְרַבְנָא דִילֵיהּ, וּוִי לֵיהּ טַב לֵיהּ דְלָא אַתְבְּרִי בְּעֵלְמָא, וְעֵלִיהּ אַתְמַר (משלי יט כג) גַּם בְּלֹא דַעַת נֶפֶשׁ לֹא טוֹב.

וְכַד סֻלְקָא שְׁכִינְתָא בְּצְלוֹתֶיהָ, כְּמָה חִיוּן וּמְרַכְבְּתָא וּגְלַגְלֵי דְכוּרְסִיָּא, פְּלָהוּ יַתְעֲרוּן לְגַבְהָ בְּנִגּוּנָא בְּחֻדוּהָ, וְכִלְהוּ גְדַפְיֵיהוּ פְתִיחוּן לְקַבְלָא לָהּ, וְהָא אוּקְמוּהוּ (יחזקאל א יא) וּפְנִיָהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלֻמְעָלָה.

[תיקוני זוהר - דף מה ע"ב]

וְכַד סֻלְקָא סֻלְקָא פִּינָה, וְכַד נְחַתַּת נְחַתַּת כְּנִשְׂרָא, דְאִיהִי מְטְרוּנִיתָא, דְלָא דְחִילַת מִכָּל עוֹפִין דְעֵלְמָא, וְנְחַתָּא בְּכִמָּה מְזוּנִין לְבִנְהָא, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (דברים לב יא) כְּנִשְׂרָא יַעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלֵי יְרַחָה, (דף מה ע"ב) מֵאֵן גּוֹזְלֵי, אֵלִין אִינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְאִינּוּן כְּגוֹזְלֵיָּא מְצַפְצָפִין לָהּ בְּכִמָּה צַפְצוּפִין דְצְלוֹתָא, וְנְחַתַּת לְגַבִּיָּהוּ, לְכָל חַד נְחַתָּא לֵיהּ מְזוּנָא כְּדָקָא יְאוּת לֵיהּ, לְמֵאֵן נְחַתָּא מְזוּנָא דְאוּרִיָּתָא דְאִיהִי מְזוּנָא דְנִשְׁמַתָּא, לְמֵאֵן נְחַתָּא מְזוּנָא דְגוּפָא, לְכָל חַד כְּפּוּם רְעוּתֵיהָ.

דְּבַר אַחַר אִם תִּשְׁכַּבוּן, דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְאִיהִי צְלוֹתָא דְשַׁבַּת, דְצְרִיכִין שְׁפוּן לְקַבְלָא לָהּ בְּעֶרְב שַׁבַּת, דְאִיהִי נִשְׁמַת כָּל חַי, אִיהִי נְחַתָּא עַל רֵאשׁ צְדִיק דְאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבִיעִי, לְשׁוֹן לְמוּדִים קְרִינֵן לֵיהּ, וְאִיהִי שְׂרִיא עֲלֵיהּ בֵּין תְּרִין שְׁפוּן דְאִינּוּן נֶצַח וְהוּד.

וְשַׁבַּת אִיהִי פָה, (נ"א פתח) דְאִתְפַּתְחָא בְּעֶרְב שַׁבַּת לְקַבְלָא לָהּ בְּהֵאִי צְלוֹתָא דְשַׁבַּת, דְהָא צְלוֹתָא דְשַׁבַּת אַתְקַרִּיאתָ קַבְלָהּ, וּמִינָהּ מְקַבְלִין כָּל סְפִירָאן דִּין מִן דִּין, וּבָהּ צְלוֹתָא דְבַר נֶשׁ מְקוּבְלַת קָדָם יְהוּ"ה, וְאִיהִי צְלוֹתָא דְעֶשְׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה, וְאִיהִי ה' עֲלָאָה, דְתַקִּינוּ בַּהּ חֲמֵשׁ צְלוֹתִין בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי.

אַבְל שַׁבַּת אִיהִי שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, כְּלִילָא מִתְּלַת אַבְהֵן, דְאִינּוּן תְּלַת עֲנַפִּין דְש' דְשַׁבַּת, בִּי"ת יַחֲדָה אִיהִי נְקוּדָה בְּחֻלְל דִּילָהּ, וְאִיהִי חַג דְכָל (נ"א דכליל כל) יוֹמִין טְבִין, עֲלָה אַתְמַר (ישעיהו מ כב) הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ.

אַבְל נִשְׁמַתָּא יְתִירָא בְּשַׁבַּת וּבְיוֹמִין טְבִין וּבְכָל מוּסְפִין, אִיהִי אִימָא עֲלָאָה, תּוּסְפַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, צְלוֹתָא דְשִׁית יוֹמִין דְחוּל תְּלַת זְמַנִּין בְּכָל יוֹמָא, אִיהִי שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, כְּלִילָא דְתַמְנֵי סְרֵי צְלוֹתִין, תְּלַת זְמַנִּין בְּיוֹמָא, סֻלְקִין בְּשִׁית יוֹמִין ח"י, וְעַל שְׁמִיָּה אַתְקַרִּי תְּפִלַּת כָּל פִּי"ה, בְּיוֹמִין דְחוּל אִיִּתִי לָהּ מְזוּנָא עַל יְדֵי שְׁלִיחָה, אַבְל בְּשַׁבַּת וְיוֹמִין טְבִין אִיִּתִי לָהּ מְזוּנָא עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּוִי לְאַתְתָּא דְאַתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחָה, וְהָא אוּקְמוּהוּ בְּיוֹנָה, דְאַתְמַר (בראשית ח יא) וְהִנֵּה עֲלָה זֵית טָרֶף בְּפִיָּה, וְאִמָּאֵי עֲלָה זֵית, אֵלָּא אִמְרַת יוֹנָה, רַבּוֹן עֲלָמִין, תְּהָא מְזוּנָא דִילֵי מְסוּרָה

בידך ותהא מרירא כזית, ולא תהא מתוקה ומסורה ביד שליח, ושליח בהאי אתר דא מטטרוין, ועוד שכנינתא אתקריאת צלותא דפסחא מסטרא דימינא, צלותא דראש השנה מסטרא דשמאלא, צלותא דשבועות מסטרא דאמצעיתא, יהו"ה איהי בכל אתר לקבלא לה, (ולתקוני מאני קרבא),

דבר אחר שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), מאן ריב יהו"ה ומאן הרים, ריב יהו"ה דא שכנינתא, הרים אלן אבהן, ריב איהי קטטה ומחלקת לקודשא בריך הוא, על בנהא דאינון בגלותא, ובזמנא דלאו אינון בגלותא, איהי ריב לגביה על אינון מספנין דאזלין מתתרכין מאתריהו, בגין דירחם עליהו, וקרא אוכת, הדא הוא דכתיב (ישעיה כז ה) או יחזק במעווי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי שלמי, חד עם שכנינתא דאיהי ריב לגביה על מספנא, ומאן איהו מספנא דעבדת ריב בגיניה, דא מספנא דאיהו מסטרא דצדיק, וכל שפן פד צדיק דאיהו חרב ויבש בכח" ברכאן דצלותא, וצווחין לגבי קודשא בריך הוא, ואתמר לגבייהו (משלי א כח) אז יקראנני ולא אענה.

וכמה דשכנינתא תתאה איהי ריב על צדיק דאיהו ח"י עלמין, חרב ויבש, (חרב מבי מקדשא ויבש מנסכים ועולות), הכי איהו ריב שכנינתא עלאה בגיניה עם קודשא בריך הוא, ועלייהו אתמר (דברים יז ח) דברי ריבות בשעריך, ובזמנא דתרוייהו אינון ריבות בגיניה עם קודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא צווח לגבי ישראל לתתא, או יחזק במעווי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי (ישעיהו כז ה), תרי שלומים, לקבל תרי ריבות, וקשיא איהי לה מפלא, אפרשותא דקודשא בריך הוא מינה, ודא איהו מחלוקת לשם שמים.

[תיקוני זוהר - דף מז ע"א]

וכד נפילת, נפילת לרגלוי, הדא הוא דכתיב (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, ואתנפלת קדמיה בנפילת אפים, בגין צדיק דאיהו ח"י עלמין עני בגלותא, וצדיק פד איהו לבר מאתריה אתמר ביה (תהלים ב יב) נשקו בר פן יאנה, ושכנינתא כד איהי לבר מאתרהא אתקריאת ברייתא, איהו בר ואיהי ברייתא (דף מז ע"א) דשבת דאתוסף לעני דאיהו צדיק, יום השבת ודאי, דלית ליה מדיליה אלא נשמתא יתירה דאתוסף לגביה בגין שכנינתא, אתקרי איהו מוסף שבת.

ובהוא זמנא אתקריאת איהי תוספתא, מסטרא דיום שבת כמה תוספות נחתין עמה לתלמידי חכמים, דאתקריאו נשמות יתירות, הדא הוא דכתיב נשמת כל חי תברך את שמך יהו"ה אלהינו וכו', ואלין (אינון) דמתוספאן לעמא קדישא בערב שבת ירתין לון תלמידי חכמים ביומין דחול, ובהון אתעביד חול קדש, ואלין אינון תוספות דקא נחתין מתוספתא.

דודאי שכנינתא איהי תקונא דגופא דקודשא בריך הוא, איהי ברייתא פד אתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו, ואיהי תוספתא מסטרא דח"י עלמין, דאיהו מוסף שבת, ואיהי משנה מסטרא דגופא, משנה תורה ודאי, ואיהי התקפא מסטרא דדרועא ימינא דמלכא, הדא הוא דכתיב (שמות טו ו) ימינה יהו"ה נאדרי בכח, בכח

תרגום בתוקפא, הצרכה איהי מסטרא דשמאלא, ובדרועא שמאלא אחיד בה, ובדרועא מינא אתקו בה, ויימא קומי שבי ירושלם.

ועוד מסטרא דימינא איהי תוקפא לבר נש, ומסטרא דשמאלא יהיב לון צרכיהון בארע מדברא, שאלה איהי בפיימא דמלכא, הדא הוא דכתיב (דברים לב ז) שאל אביך, ותיבתא לגביה הדא הוא דכתיב ויגדך, ובה בר נש שואל פענין ומשיב כהלכה.

שמעתתא איהי בלבא דתמן מחשבה, תיקו איהי כד אסתלק מלכא מינא, הדא הוא דכתיב (תהלים לט ג) נאלמתי דומיה החשתי מטוב, ובה צלותא בחשאי, וכד איהו תיקו אתמר בה (משלי א כח) אז יקראוני ולא אענה.

כד שריא בה יהו"ה אתקריאת הגדה, בההוא זמנא אז תקרא ויהו"ה יענה, שטה אתקריאת כד לא יהא קושיא ומחלקת, הדא הוא דכתיב (ישעיה מ ד) כל גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו, והיה העקב למישור, פסק אתקריאת מפמה גוונין, אית בני נשא דמשתדלין באורייתא דבעל פה לשמה, ואינון בעלי אומנות לגבה, אית דפסקין בה אבנין פטורין וסלעין תקיפין, ולבתר דפסקין לון מתקנין לון בכמה פרוקין, ועלייהו אתמר (דברים כו ו) אבנים שלמות תבנה, ועבדין בהון כמה בנינין למלכא ולמטרוניתא לדיירא ביניהו.

ואית פסקות דאינון לבושין דמטרוניתא, וחתכין לון לכמה סטרין, ולבתר מתקנין לון בכמה פרוקין, לאתחזאה בהון מטרוניתא קדם מלכא, בההוא זמנא וראיתיה לזכור ברית עולם (בראשית ט טז), ואלין אינון לבושין דכהנא, דאינון ארבע בגדי לבן וארבע בגדי זהב, ואית פסקות מאלין מארי תריסין דקא אתין לבי מדרשא, דפסקין וחתכין בהון בלישנהון, דאינון פרומחין וסייפין, ואלין אינון פרשיין ותקיפין, כמגיחין קרבא בימא וביבשתא, דאינון אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה.

זכאין אינון אם מלכא ביניהו דאיהו עמודא דאמצעיתא, כליל תרין תורות דאנון תורה שבכתב ותורה שבעל פה, דאתיהיבו מימינא ומשמאלא, דביה נצחין קרבא, ווי לון לאלין דיעלון לאגחא קרבא בתרין תורות בלא מלכא, דעלייהו אתמר (תהלים יט ד) אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אומניות משתכחין בתורה שבעל פה, ואיהי מלגאו, הדא הוא דכתיב (שם מה יד) כל כבודך בת מלך פנימה.

[תיקוני זוהר - דף מז ע"ב]

איהי הלכה דמלכא, כד איהי אזלת גביה בתרין שוקין דאינון תרי סמכי קשוט, וכד סליקת בגופא בתרין דרועי דמלכא אתקריאת קבלה, וכד נשיקת ליה בפיימיה אתקריאת אורייתא דבעל פה, בההוא זמנא דסלקא לפיימא דמלכא, מיד יתקיים ברעיא מהימנא (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, כד קמת על רגלהא בגלותא בתראה, אתקריאת הלכה למשה מסיני, וכד שרייא בדרועי (דף מז ע"ב) דמלכא, אתקריאת קבלה למשה מסיני, וכד שרייא בפיימא דמלכא מיד פה אל פה אדבר

בו, וכד איהי מרחקא הלכה ממשה, שכינתא איהי ריב ליהו"ה לתתא, וכד לאו איהי בדרועוי קבלה, איהי ריב לעילא.

ובגין דא שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלין תלת אבהו, מאי ריב דלהון, דא שכינתא, ובהפוך אתון רי"ב איהו רב"י, דאיהו רבי מארץ ישראל, ועמיה איהי שכינתא ריב, והאיתנים אלין תרי תנאי, איתני"ם בהפוך אתון תנאי"ם, מוסדי ארץ אלין צדיק וצדק.

דבר אחר שמעו הרים, מאן הרים אלין תלת נקודין דאינון סגו"ל, והאיתנים אלין תרין נקודין דאינון צר"י, ועוד שמעו הרים מאן הרים אלין תלת נקודין תניינין דאינון שור"ק, ואיתנים אינון תרין נקודין תניינין דאינון שב"א.

מאי ריב יהו"ה דא חיר"ק, ריב יהו"ה לעילא חול"ם, ריב יהו"ה לתתא חיר"ק, תרי ריבות אינון על שור"ק, דאיהו (חד) צדיק קשורא דתרוייהו, (עמודא דאמצעיתא) כד איהו מתרחק מנייהו איהו ריב, וכד מתקשר בין תרוייהו איהו רבי, ואיהו שלום, ואיהו קשר, הדא הוא דכתיב (בראשית מד ל) ונפשו קשורה בנפשו.

ועוד תרי ריבות אינון, חד צדיק, וחד עמודא דאמצעיתא, חד איהו ריב בין אבא ואמא, דאנון קמ"ץ ופת"ח, דא עמודא דאמצעיתא איהו ריב בינייהו, (נ"א דאינון ריב בין אבא ואמא דאנון, קמ"ץ ופת"ח, ואמאי אינון ריב בינייהו), בגין שכינתא דלית לה מזונא בגלותא, בגין דתרעא איהו פת"ח, דאתמר ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידיה, דאיהו י' חכמה, קמ"ץ סתום, עליה אתמר פותח את ידיה ומשביע לכל ח"י, ודא ח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברכאן, איהו חרב ויבש בצלותא דאיהו שכינתא, ובגין דא איהו צלותא יבשה, בגיניהו איהו ריב בין אבא ואמא.

וכד אתפתח קמ"ץ בפת"ח דאיהו תרעא דיליה, עמודא דאמצעיתא נחית מלא, ומהלך חמש מאה שנים, עד דמטו לח"י עלמין (דאיהו כליל ח"י ברכאן), ואתמלא מנייהו, ומניה אתשקייא לשכינתא דאיהי צלותא, ומאי דהוה יבשה קרא ליה ארץ, הדא הוא דכתיב (בראשית א ו) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, למעבד פרין ואיבין, דאינון ארעא קדישא דישראל לתתא, הדא הוא דכתיב (שם יא) ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא.

ועמודא דאמצעיתא כד סליק לאבא ואמא לנחתא מזונא מתמן, קליה סלקא על כל אינון נחלין ומבועין, וכד נחתא קליה נחתא על כל אינון נחלין ומבועין דאורייתא, הדא הוא דכתיב (תהלים צג ג) נשאו נהרות יהו"ה, נשאו נהרות קולם, נשאו נהרות אלין אינון תרין נקודין דאינון צר"י, מאן איהו דסליק על גבייהו בתרין דרועין, דא חול"ם, וביה אתעבידו סגולת"א, ומאן איהו דנחית תחותיהו בתרין שוקין, דא חיר"ק, וביה אתעבידו סגו"ל.

בההוא זמנא נשאו נהרות קולם, דאיהו קול יעקב, קול השופר, ולאן סלקין ליה לגבי אבא ואמא, וכד נחית נחית בתרין נקודין דאינון שב"א תרי ירכי קשוט, הדא הוא דכתיב (שם) ישאו נהרות דכ"ם, פגון על פתח ישאו (במדבר ז ט). (ואבא נחית) בצדיק, דאיהו שור"ק בנקודת (חיר"ק) תדא, פי שם חלקת מחוקק ספון (דברים

לג כא), קשורא דתרין ירכין דקשוט, דאיהו דכים, דף ים, ד'ך דכליל כ"ד אתון ד'יחודא תננינא, עליה אתמר (תהלים עד כד) אל ישוב דף נכלם, ד'ך איהו בכ"ד ספרים דאורייתא, ושכינתא (בראשית כד טו) וכד"ה על שכמה, וכד צדיק איהו מלא מעמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (שם טז) ותמלא כדה ותעל.

[תיקוני זוהר - דף מז ע"א]

סליקת האי נקודה דאיהו חד שור"ק על תרין דאינון שב"א, ואתעבידו שור"ק, בתר דאיהו מליא מסטרא דיליה ומסטרא דעמודא דאמצעיתא, אתמר בשכינתא ותמלא כדה ותעל, ותורד כדה מעל שכמה, כל הכורע כורע בברוך, ותמלא כדה ותעל, כל הזוקף זוקף בשם, סליקת ודאי מגלותא לגבי בעלה, בהאי שעתא (דף מז ע"א) איהי אמרת לגבי צדיק (בראשית כד יח) ותאמר שתה אדוני, וגם גמליך אשקה, דאינון גמולי מחלב.

ועוד חול"ם אתקרי עמודא דאמצעיתא לגבי מוחא, וחיר"ק לגבי לבא, שור"ק אתקרי בקשורא דתרוייהו, ועוד חול"ם אתקרי בכל סטרא דימינא, הדא הוא דכתיב (ויקרא ב יג) על כל קרבנך תקריב מלח, וחיר"ק אתקרי בכל סטרא דשמאלא, ואיהו שור"ק קשורא דתרוייהו, ועוד חל"ם אתקרי באימא עלאה, יום הכפורים דאיהו עשור, וביה יהא מוח"ל וסולח חובין דעמיה, וחיר"ק אתמר באימא תתאה, וביה חור"ק עליו שניו על סמאל, דאשתעביד בבנוי דשכינתא בגלותא.

דבר אחר נשאו נהרות קולם, דא תרין זמנין דמיחדין ישראל לקודשא בריך הוא, וסלקין ליה ביה קלא ערב ובקר וצהרים, דאינון ימינא ושמאלא, בתרוייהו סלקין קלא דאיהו עמודא דאמצעיתא, לגבי מאן סלקאן ליה לגבי אימא עלאה, דאיהו כ"ה בימינא וכ"ה בשמאלא ערב ובקר, ואינון חמשין תרעין דבינה, קראן ליה בהון, דנחית לגבי צדיק וצדק.

דאיהו ד'ך בשוקא ימינא, ואיהי כדה על שכמה בשוקא שמאלא, דאינון תרי סמכי קשוט, ובגין דא ישאו נהרות דכים, ד'ך י"ם, ואיהו ד'ך בכ"ד אתון דברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד דערבית, ואיהו ד'ך בכ"ד אתון דשחרית, ורזא דמלה ושמתי כ"ד שמשותיך (ישעיה נד יב), ואיהי כדה בתרוייהו, ואל ישוב ד'ך נכלם.

וצריך דלא אשתמע קלא בהוא דך, אלא ישאו נהרות, נשאו לא כתיב אלא ישאו, בגין על פתח ישאו, בההיא זמנא (בראשית כד טז) ותמלא כדה ותעל, ותאמר שתה אדוני וגם לגמליך אשקה, אלין אינון רמ"ח תיבין דארבע פרשיין ד'יחודא דקריאת שמע, דבכלהו אינון רמ"ח אברים דכלילן בברית דאיהו צדיק, כלהו אתשקיין על ידי שכינתא, דאיהו כ"ד י"ם.

כ"ד ספרין דאורייתא, ודאי אינון כ"ד דאתמלי מן ימא עלאה דאורייתא, דאיהי כלילא דחמשין אתון ד'יחודא, דאינון כ"ה וכ"ה, דמיחדין בהון לקודשא בריך הוא תרין זמנין, וכד סליק י"ם חמשין, דא איהו ישאו נהרות דכים, בהפוך אתון דך ואיהו כ"ד, ודך איהו צדיק בהאי פד, בגין דאיהו תבירא בגלותא, שכינתא דאיהי

כד עליה אתמר (תהלים נא יט) לב נשפר ונדפה אלהים לא תבוזה, צדיק איהו דף במיא דאורייתא.

ואיהו כתיב במשחא דאורייתא, הדא הוא דכתיב (במדבר כח ה) שמן כתיב, אימתי, בזמנא דאסתלק ו' מן ה', ואשתארת ד', דלת ודאי, ובגין דא שמן כתיב רביעית ההין, רביעית ה"א ודאי, דאתחזרת דל'ת, וההוא כתיב איהו ו' זעירא, שלימו דה', ועליה אתמר (שמות לא יז) ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם, אות ה' ודאי, ובגין דא אתקריאת ה' על שמייה, יום הששי, ה"א דששי.

מקולות מים רבים (תהלים צג ד), אלין שבע (קלין) שמהן, דמתפלגין לשבעה נהרות, וכלהון מתפלגין בההוא נהר דנפיק מעדן, ואינון בהבו ליהו"ה, שבע אינון דאזלין על שבע שמהן, דאינון אבגית"ץ וכו', ואינון שבע ספירן, (שם כט ג) קול יהו"ה על המים דא חס"ד ואיהו אבגית"ץ, דמתמן מיא דאורייתא, קול יהו"ה בכח דא קר"ע שט"ן ודא גבור"ה, קול יהו"ה בהדר דא נג"ד יכ"ש ודא תפאר"ת, כסאו כשמו"ש נגד"י (שם פט לז), וביה אתמר למשה (שמות לד י) נגד כל עמך אעשה נפלאות, קול יהו"ה שובר ארזים (תהלים כט ז) דא בט"ר צת"ג ודא נצ"ח, קול יהו"ה חוצב להבות אש דא חק"ב טנ"ע ודא הו"ד, קול יהו"ה יחיל מדבר דא יג"ל פז"ק דאיהו יסו"ד, הר סיני, קול יהו"ה יחולל אילות דא שק"ו צי"ת ודא מלכו"ת, דעלה אתמר (שם כב א) למנצח על אילת השחר, ודא איהו מקולות מים רבים.

[תיקוני זוהר - דף מז ע"ב]

אדירים משפרי ים (שם צג ד), אלין טעמי דאורייתא, דאתמר בהו (שם מב ח) כל משפריה וגליה עלי עברו, ואלין אינון זרק"א מק"ף שופ"ר הול"ף סגולת"א. (דף מז ע"ב) זרק"א, קו דיוקנא דאת ו', רישא דיליה י', תלת גלגלים (נ"א אית) סלקין ביה בימא דאורייתא, ואינון סגו"ל (נ"א סגולתא), וכל גלגל סליק לי' גלגלים לעילא, והאופנים ינשאו לעמתם (יחזקאל א כ), ולזמנא דינשאו האופנים לעומתם, מיד נשאו נהרות יהו"ה, תרין נקודין דאינון סגולת"א סלקין לההיא נקודה חדא על גדפוי, ואתעבידו י"ה, ודא איהו נשאו נהרות יהו"ה, אינון ב' נקודין דא, י' לעילא וי' לתתא, סלקין ו' על (גדפוי) גדפין, ולאן סלקין, אלא חושבנא דלהון לחושפן שמא דיהו"ה, וכד סלקין לה על גדפיהו, לקבלא עליהו עלת העילות, דנחית על גבייהו.

ועוד זרק"א איהו יפה נוף משוש כל הארץ (תהלים מח ג), איהו ז', יום השביעי, ודא צדיק, ואיהו ענפא מגופא דאילנא, דאיהו עמונדא דאמצעיתא, הר ציון ירפתי צפון דא נקודה חדא י' (נ"א א) זעירא אות הברית, ועלה אתמר (שם צג ג) נשאו נהרות יהו"ה, ומאי ניהו ירפתי צפון (שם מח ג), דסלקין לה לגביה דיהו"ה דאיהו בעלה, וכד סלקין לה לגביה אתקריאת ההיא נקודה קרית מלך רב.

בההיא זמנא דסלקת ההיא נקודה בתרין ירכי, מקבלין לה תרין דרועין, דאינון ב' נהרות עלאין, וסלקין לה בעמונדא דאמצעיתא, ודא איהו נשאו נהרות קולם (שם

צג ג, תרין ירכין אזלין לה לגבי בעלה, ותרין דרועין אינון מקבלין לה לגבי בעלה, ובגין דא תרין נהרות אתמר בהון נשאו נהרות יהו"ה, ותרין תניינין ישאו נהרות (שם).

ועוד אתמר בה סליקו ונחיתו, כגוונא דא, כד סלקין לה לגבי עמודא דאמצעייתא אתמר ביה נשאו נהרות קולם, אבל כד נחתין לה לגבי צדיק אתמר ביה ישאו נהרות דכים, ומה דהוה סגולה לעילא כגוונא דא כד נחתא לגבי צדיק אתעבידת סגול'ל כגוונא דא ובגין דא מה דהות לעילא אתנטלת (נ"א אתחזרת) לתתא, ובגין דא אתקריאת בצדיק דכים.

ובה מים התחתונים בכאן, בגין דאינון תרעין דדמעה, ועלייהו אתמר שערי דמעה לא ננעלו, ובגין דאיהי דמעה דלהון, דכים ודאי, וצדיק בה ד"ך י"ם, והא אוקמוהו (שם עד כא) אל ישוב דך נכלם, וביה אל דמעותי אל תחרש (שם לט יג), ועלה אתמר (שמות ג ט) צעקת בני ישראל באה אלי.

תנועה דסליק לה לגבי בעלה דא רבי"ע, ובההוא זמנא אתקרי זק"ף גדול'ל, ואיהי אתקריאת קרית מלך רב, ובאן איהו זקפא לגביה, בתרין נהרות, דאתמר בהון (שם טו ו) ימינך יהו"ה נאדרי בכח ימינך יהו"ה תרעין אויב, ועלייהו אתמר (תהלים טז יא) נעימות בימינך נצח, מאי בימינך דא גדולה, בההוא זמנא אתקרי זק"ף גדול'ל, וכד נחתת בצדיק אתקריאת זקף קט"ן, ומאי איהי תנועה דקא נחית לה, דא תבי"ד, רבי"ע לימינא, ארף אפים על בינונים, וביה איהו מארי"ך, תבי"ד לשמאלא, תבירו דחייביא, חד סליק בתקיע"ה ומארי"ך בה, וחד נחית לה בשברי"ם, שלשל'ת דא תרוע"ה קשורא דתרוייהו, דיוקנא דשור"ק דלתתא, בשלשל'ת סלקא, בשר"ק נחתא, האי איהו סלם (נ"א חל"ם) דסלקא לעילא, והאי איהו סלם (נ"א חירק) דנחתא לתתא, והיינו דרג"א תר"י טעמ"י.

[תיקוני זוהר - דף מו ע"א]

וענוי'א דשכינתא אף על גב דאיהי בתלת סטרין, בתקיע"ה דאיהי דינא רפי'א רפ"ה, ובשברי"ם דאיהו דינא קשי'א דג"ש גבורה, לית לה ענוי'א כענוי'א דבעלה דאיהו תרוע"ה, שלשל'ת, ורזא דמלה אין קול ענות גבורה (שמות לב יח) דא שברי"ם, ואין קול ענות חלושה דא תקיע"ה, אלא קול ענות אנכי שומע דא תרוע"ה, דסלקא בענוי'א דא בתר דא פתרועה, ובגין דא אשרי העם יודעי תרועה (תהלים פט טז), אף על גב דשכינתא איהי בענוי'א מימינא ומשמאלא, לית ענוי'א כענוי'א דבעלה, תרוע"ה דאיהי תור"ה עי"ן אנפין, ואיהי תרועה דיליה, ובגין דא (דף מו ע"א) אשרי העם יודעי תרועה.

דבר אחר קול ענות אנכי שומע (שמות לב יח), דא איהו ענוי'א דאנכי שומע, דאיהי צווחת בכל יומא למעלה, היא ובנהא, וקראן ליה תרין זמנין ערב ובקר שמע ישראל, וכל בר נש דאית ליה ענוי'א משכינתא, דאיהי עני'א בגלותא, רחיקא מן בעלה, וקרא ליה בכל יומא שמע ישראל, דיהא נחית לגבה, ודאי עליה אתמר קול ענות אנכי שמע, קול דענוי'א דהאי עני'א אנכי שמע.

קם אחד בקירטא ודא שכּינתא תתא, וחד בקשׂתא דא ברית צדיק, עליה אתמר שופ׳ר הול׳ך פו׳ר גדו׳ל, גירין דילה אינון צדיקים דישׂראל דקבילו ברית, דבזכותיה נפקין מגלותא, ורזא דמלה (בראשית מז כג) הא להם זרע, דאינון טיפין ודא זרק״א.

קמו תנאין ואמוראין דלעילא וברוכו ליה, ואמרו מטרה (נ״א עטרה) תהא אגינת עלך מחצים בגלותא, עלך אתמר (תהלים צא ה) לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, וקשׂתא וחצא דסטרא דקדושה יגן עלך, ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו, צנה דא שכּינתא תתא, וסחרה דא שכּינתא עלאה, אמתו דא עמודא דאמצעיתא.

קם איהו ואמר תנאין תנאין משנה תהא בעזריכו, ולא תשתניאו מרחמי לדינא, הלכה אזלת לימינא דלכון, לאתגברא בה על שנאכון, קבלה תתקבל צלותכון, ברייתא אפיקת לכון ולבניכו מגלותא, ומשעבודא ודינא דההוא דממנא על גלותא על בניכו, מיד דבריך לון סליק לאתריה.

קם רבי שמעון בקדמיתא פתח ואמר, תנא תנא אסתמר לך, דהא קירטא לגבך, ודא שכּינתא, ובה אודריקו תלת אבנין, דאינון תלת טפין דמוחא עלאין, דאינון י״י, ואתפלילו בחכמה בתבונה ובדעת.

אמר ליה רבי שים בפלע קנך, דהא קשׂתא לגבך דאיהו אות הברית, אסתמר מגירין דיליה, דאינון תלת ו׳ו, דסלקין ח״י בחושבן, ודא ח״י עלמין.

קם תנא תניינא ואמר ליה, הא תניא דמסייע לך, ברומחא דאיהו פלילא מארבע פרשיין, ודא ו' דאיהו עמודא דאמצעיתא, כליל שית תיבין דיחודא, ורמ״ח תיבין דאתמר ביה (במדבר כד כא) ושים בפלע קנך.

דהא קרני פרה [ציור] לגבך, דאנון תרין נביאי קשוט, עליהו אתמר (תהלים קלב יז) אצמיח קרן לדוד, ומצמיח קרן ישועה מסטרא דשכינתא אתקרי קרני פרה, מסטרא דשור (דברים לג יז) וקרני ראם קרניו, ואינון משיח ראשון ושני י' ו', בית ראשון ושני ה״ה.

ושכינתא נטלא פורפירא מאשא סומקא ואצטבעת בה, ואתקריאת סומקא פרה אדמה תמימה (במדבר יט ב), אדומה ודאי מסטרא דגבורה, תמימה מסטרא דההוא דאתמר ביה (בראשית יז א) הנהלך לפני והיה תמים, אשר אין בה מום מסטרא דיעקב דלית ביה פסולת, דאתמר ביה (שם כה כז) ויעקב איש תם, יעקב דלעילא, ובדיוקניה יעקב דלתתא, אשר לא עלה עליה עול (במדבר יט ב), משעבודא דגלותא, בגין דאיהי שכּינתא עלאה אתקריאת, ולא עוד אלא דאיהי אתקריאת שבת, דאיהי אסור במלאכה, בגין דאתקריאת חרות.

[תיקוני זוהר - דף מו ע״ב]

ושלמה בגינה אמר (קהלת ז כג) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, בגין פרה אדומה דאיהי מטהרת את הטמא ומטמאה את הטהור דאתעסק בה, ורזא דמלה מי יתן טהור מטמא לא אחד (איוב יד ד), מטהרת את הטמא מסטרא דימינא, דכהנא

מִסְטָרָא דִּימִינָא אִישׁ טְהוֹר, בְּגִין דְּלִסְטָרָא (נ"א דסטרא) דִּימִינָא אִיהִי מִיָּא דְּאוֹרִייתָא, אִף עַל גַּב דִּיהָא טָמָא אֲתַדְפִּי בָּהּ, וּמְטַמְּאֵת אֶת הַטְּהוֹר דָּא גְבוּרָה, דְּלִסְטָרָא סַמְא"ל דְּנַפְל מְקַדוּשְׁתִּיהָ, וּמָה דִּהוּה טְהוֹר סְאִיב לִיהָ, בְּגִין דְּשְׁלִיט (דף מח ע"ב) עַל חֵיילִין דְּמִסְאָבוּ, וְכִהְנָא דְּאִיהוּ טְהוֹר כַּד הוּוּ מְשַׁתְּדַל לְקַרְבָּא לִיהָ לְעֻזְאוּל, הוּוּ מְטַהַר לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל חוּבִין דְּלַהוֹן, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (ויקרא טז ל) כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהַר אֶתְכֶם וְכוּ', וְאִיהוּ דִּהוּה טְהוֹר הוּוּ מְטַמְּא בְּהוּוּא עֻזְאוּל, וְהָכִי לְמִי נִדְּהָ הוּוּ כִּהְנָא מְטַהַר לָהּ, וְאִיהוּ הוּוּ מְסַתָּאב עַד עַדִּין רַמְשָׁא דִּהוּה מְתַדְפִּי.

וְעוּד מְטַהַרֵת אֶת הַטָּמָא, כַּד נוֹלַד מֹשֶׁה אֲתַמַּר בֵּיהּ (לגבי בת פרעה) (שמות ב ב) וְתָרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, דְּחַמְמַת עֲמִיהָ שְׁכִינְתָּהּ, וּמִיַּד דְּנִגְעָה (אִיהִי) בֵּיהּ בַּת פְּרַעֲהָ אֲתַדְפִּיאֵת וְאֲתַסִּיאֵת מְצֻרְעָתָא דִּילָהּ, וּמֹשֶׁה אֲתַדְבַּקַת בֵּיהּ צֻרְעַת, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שם ד ו) וְהִנֵּה יָדוֹ מְצוּרְעַת כְּשֶׁלֶג, דְּבַהּהוּא זְמָנָא דְּנִגְעָה בֵּיהּ בַּת פְּרַעֲהָ, פְּרַחַת שְׁכִינְתָּא מִנִּיהָ, וּבְגִין דָּא כַּד בְּעָא לְאֲתַקְרָבָא לְגַבָּהּ בְּסַנְהָ, אָמַרָה לִיהָ אַל תִּקְרַב הַלּוֹם שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ (שם ג ה) עַד דִּיתַפְּשֵׁט מִהוּוּא גּוּפָא דְּנִגְעַת בֵּיהּ בַּת פְּרַעֲהָ, תַּמָּן אַחֲזִי לִיהָ, דְּגּוּפָא דְּבַר נֶשׁ בְּהָאֵי עֲלָמָא, אִיהוּ צֻרְעַת מִמְשַׁכָּא דְּחוּיָא.

לְבַתָּר דְּאֲתַפְּשֵׁט מִנִּיהָ, וְהִדְר לְגַנְתָּא דְּעַדִּין, אֲתַלְבֵּשׁ בְּגוּפָא קְדִישָׁא דִּילָהּ, וְדָא אִיהוּ וְהִנֵּה שָׁבָה כְּבִשְׂרוֹ (שם ד ה), וְהָכִי אֲתַלְבֵּשׁ מֹשֶׁה בָּהּ, וְדָא אִיהוּ וְהִנֵּה שָׁבָה כְּבִשְׂרוֹ, כְּקַדְמִיתָא דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית ב כג) עֵצִים מְעֻצְמִי וּבִשְׂרֵי מִבְּשָׂרִי, וּבְגִין דָּא אָמַר לִיהָ שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ (שמות ג ה), דָּא גּוּפָא דִּהוּוּ לִיהָ כְּנַעַל, הַהוּא דְּנִגְעָה בֵּיהּ בַּת פְּרַעֲהָ, וְאֲתַלְבֵּשׁ בְּאַחֲרָא, וּבַהּהוּא זְמָנָא אֲהַדְרַת עֲלִיהָ שְׁכִינְתָּא.

וּבְגִין דָּא אֲתַחֲזִי (נ"א אחזי) לִיהָ בְּאֲתִין דְּעַבַד בְּאֵת קְדַמָּאָה, וְאָמַר לִיהָ הִבָּא נָא יָדְךָ בְּחִיקְךָ וְכוּ' (שם ד ו), וְאֲמַאי בְּחִיקְךָ, הָכָא רְמִיז מְשׁוֹכְבַת חִיקְךָ שְׁמוֹר פְּתַחֵי פִיךָ (מִיכָה ז ו), וְהִנֵּה מְצוּרְעַת כְּשֶׁלֶג (שמות ד ו), וְלְבַתָּר אַחֲזִי לִיהָ דְּאֲתַדְכִּיא בְּאוֹרִייתָא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב בָּהּ (שם) וְהִנֵּה שָׁבָה כְּבִשְׂרוֹ.

וְעוּד שְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה אִיהִי עֲגָלָה עֲרוּפָה, וּמִסְטָרָא דְּפָרָה שׁוֹר, וְדָא אִיהוּ וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל (יחזקאל א ט), וּמִסְטָרָא דְּעֲגָלָה, עֲגָל בֶּן בְּקָר לְחַטָּאת (ויקרא ט ב), וּפְרָה וְדָאֵי אֲתַקְרִיאֵת שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה כַּד נְטֻלַת מִן גְבוּרָה, וּשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה עֲגָלָה כַּד נְטִילַת מִנִּיהָ.

וְעוּד קַרְנֵי פָּרָה נִצַּח וְהוּד, בְּהֶם עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּיו (דברים לג יז), קַרְנֵי רָאם חֹסֵד גְבוּרָה, דִּיעֲבִיד בְּהוֹן קַרְבָּא בְּעַמְלָק, וְיַמְחִי לִיהָ וּלְזֻרְעִיהָ מִן עֲלָמָא.

וְעוּד קַרְנֵי פָּרָה אֵלִין תַּלְמִידי חֲכָמִים דְּמִתּוּכַחִין דָּא עִם דָּא בְּאוֹרִייתָא, וּמִתְנַגְחִין כְּשׁוֹרִים דָּא עִם דָּא, בְּגִין דְּאוֹרִייתָא דְּעַל פֶּה אִיהִי מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה דְּאֲתַקְרִי אֱלֹהֵי"ם, וּבִיהּ פִּתְחַת אוֹרִייתָא בְּרָאֵשִׁית בְּרָא אֱלֹהֵי"ם, בְּגִין דָּא תַּלְמִידי חֲכָמִים אֵינּוּן מִתְנַגְחִין בְּאוֹרִייתָא כְּשׁוֹרִים דָּא עִם דָּא, וּבְגִין דָּא יְהוּ"ה כְּגְבוּר יֵצֵא (ישעיה מב יג) מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה, יִרְיעַ בְּתֵרוּעָה, יִצְרִיחַ בְּשִׁבְרִים, עַל אוֹיְבֵיו יִתְגַּבֵּר בְּתַקִּיעָה בְּהוּוּא זְמָנָא כָּל סְפִירָן נְטֻלִין מִגְבוּרָה, וּשְׂמָא דִּיו"ד ה"א וְא"ו ה"א, וְאֲפִילוּ מְלָאכִים דְּלְעִילָא, וְיִשְׂרָאֵל דְּלַתָּא.

וּלְבַתֵּר דְּנָטִיל נּוּקְמָא מְנַיְהוּ, יתמלא רחמין על ישראל, וקדם דיהא נטיל נוקמא מעמלק, לא יתיב בכרסיא, ובההוא זמנא דנטיל נוקמא מבני עשו, ייתי לפייסא לאילתא, ואיהי גע'א ובוכה, ה'א הוא דכתיב (ירמיה לא יד) רחל מבכה על בניה, עד דאומי לה קודשא בריך הוא לאעברא לון מעלמא, ויקטול בהון, עד דיצטבע ימא מן דמהון, ויקטול בהון עד דיתפרנסון מנהון חיוון ברא תרי עשר שנין, ועופין דשמיא שבע שנין.

ועוד גע'א, תלש'א, אזל'א גרי'ש, גע'א בתרועה, ויהיב בהון סקילה, ה'א הוא דכתיב (ישעיה לד יא) ונטה עליה קו תהו ואבני בהו, תלש'א בשברים ת'ל א"ש (ודא שריפה), ת'ל דא חנק, פגוונא דא א"ש שריפה, אזל'א גרי'ש בתקיעה, דאיהו פרומחא לקטלא לון בהרג.

[תיקוני זוהר - דף מט ע"א]

שלשל'ת תרועה למתפש לון אסורין בבית אסורין דמלכא, כמה דאת אמר (תהלים קמט ה) לאסור מלכיהם בזיקים וכו', שופ'ר הול'ך, פס'ק, מק'ת, קלא דשופרא סלקא בתרועה (דף מט ע"א) כרומחא, לעורר עלייהו קול תרועת מלחמה, ודא שופ'ר הול'ך, פסק דא שברים דעביד לון פסקות וקטרין (נ"א וקרטין או וקרעין), ודא מכת חרב והרג ואבדן, מקף תרועה דא חנק, ודא איהו הול'ך ותזק מאד (שמות יט ט), מאד דא מות דאתתקף עלייהו, פגוונא דמתן תורה.

ועוד אזל'א גרי'ש, שכנינתא אמרת לקודשא בריך הוא, גרש האמה הזאת ואת בנה (בראשית כא י) אלין ערב רב, (ש"א כו יט) דגרשוני מהסתפח בנחלת יהו'ה, גריש לון מן עלמא דין ומעלמא דאתי, דלא יחא לון חולקא עם ישראל, שופ'ר הול'ך, רבי'ע, שני' גרישי'ן, שלשל'ת, בההוא זמנא נטיל קודשא בריך הוא רומ'ח, דאיהי רמ'ח תיבין דאית בקריאת שמע ושית תיבין דיחודא, ובה (במדבר כה ח) וידקר את שניהם, דכר ונוקבא, דא סמא"ל ונחש, ורבי'ע דיוקנא דומיא דרומ'ח.

שני' גרישי'ן, תריך לון קודשא בריך הוא מן שמיא וארעא, בההוא זמנא שקר הסוס לתשועה וכו' (תהלים לג יז), דקודשא בריך הוא רדיף אבתרייהו, ונטיל לון בשלשל'ת על צואריהון, ולבתר קטיל לון פרומחא דאיהו רבי'ע, בקדמיתא תריך לון, ולבתר רדיף אבתרייהו ותפיס לון, ולבתר קטיל לון.

ורבי'ע, ושני' גרישי'ן, ושלשל'ת, אינון תקיע'ה שברי'ם תרוע'ה, שברי'ם שבר (שמות כג כד) תשבר מצבותיהם, אלין דאתמר בהון (איוב א ו) ויבאו בני האלהי'ם להתיצב על יהו'ה, בדינא על שכנינתא וישראל, דאתמר ביה ויבא גם השטן בתוכם, דא סמא"ל דאתא לקטרג על בנוי דישראל, ולדון לשכנינתא, וכיון דהוא בעי דינא על שכנינתא ובנוי, כאלו קיימין עליה, תרוע'ה בה (תהלים ב ט) תרועם בשבט ברזל, תקיע'ה והוקע אותם ליהו'ה נגד השמש (במדבר כה ד), ושופר איהו קלא, מגיה נפיק קלא בתקיעה שברים תרועה, תקיעה מן מוחא, שברים מלכא, כמה דאת אמר (תהלים נא יט) לב נשבר ונדכה וגומר, דא איהו זבחי

אלהי'ם רוח נשברה, קלא בתרועה מכנפי ריאה, וכלהו אתפלילו בקנה וריאה, ואתעבידו קול, ובפומא דבור.

ועוד נשמתא ורוחא ונפשא דבר נש, אינון תקיעה תרועה שברים, נפשא בלבא ודא שברים, כמה דאת אמר לב נשבר ונדכה, נשמתא במוחא ודא תקיעה, רוחא בכנפי ריאה, דנשיב על לבא דאיהו נור דליק, ואם לאו הוה דליק כל גופא, ורוחא דמלה כנפי יונה נחפה בכסף וגומר (שם סח יד), ורוחא כליל מאשא ומיא, ובגין דא איהו תרועה, ועליה אתמר (שם פט טז) אשרי העם יודעי תרועה, בגין דנשמתא איהי נשמת חיים, בינה דנטלה מחכמה, נפש מלכות תבונה, רוח תפארת, ואיהו דעת כליל תרוייהו, עליה אתמר (משלי כד ד) ובדעת חדרים ימלאו.

ומבינה נביאים, ואינון נצח והוד, וממלכות פתובים ואינון חסד וגבורה, תפארת תורה כליל כלהו, וכלא על עמודא חד קיימא ודא (משלי י כה) צדיק יסוד עולם.

כבד וטחול דא סמאל ונח"ש, כבד אשא סומקא, מרה אשא ירוקא, טחול אשא אוכמא, יותרת כלילא דכלהו, כבד וטחול סמאל ונח"ש, כבד אל אחר, מרה סם מות דיליה, טחול נחש נוקבא דיליה, חלב טמא, ומרה איהו חרבא דמלאך המות, כמה דאת אמר (שם ה ד) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות, ובאורייתא דאיהי סם חיים אי נשמתא טמא אתעברא מן עלמא, (כבד וטחול דא סמאל ונח"ש, דאיהו אל אחר), וכבד דהוא אל אחר בתרועה דאיהו רוחא מתעברא מן עלמא, טחול דהוא נחש בשברים דאיהו נפש מתעברא מן עלמא, מרה דהוא סם המות בתקיעה מתעברא מן עלמא.

[תיקוני זוהר - דף מט ע"ב]

זכאה איהו דכליל נשמתא ורוחא עם נפשא בקלא דאורייתא, דבאורייתא אתתקפון, דכל מאן דלא אתעסק באורייתא חליש נשמתיה רוחיה ונפשיה עילא ותתא, ויותרת הכבד איהו זונה, שירין איהו לכל אלהים אחרים מתתקפא, ואמאי אתקריאת יותרת הכבד, אלא בתר דעביד נאופא עם כלהו, יהיבת שירין לבעלה, ועלה אתמר (שם ד כו) כי בעד אשה זונה עד כפר לחם, דאיהי אתחממת מכבד, וטחול (דף מט ע"ב) איהו שחוק הכסיל, ועליה אתמר אם ראית רשע שהשעה משחקת לו אל תתגרה בו, בגין דאיהו שאול תחתית, דאתמר ביה צדיק ממנו בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע, כבד פועס וקטיל.

לב מבין, לב יודע, לב רואה, לב איהו שכנתא, דלא נטלא אלא דמא צח, דאיהי קרבנא דצלותא נקיה בלא חובין ובלא פסולת, וקריבת לגבי בעלה שופרא דכלא.

אבל יותרת הכבד לא יהיבת לבעלה אלא שירין ופסולת, ומאי גיהו בעלה (טחול) (ס"א כבד) אל אחר, ומאלין שירין דנטיל מנה אתעביד דם טחול חשוד ואוכמא, הוא נחש רמאי דפתי לחוה דאיהי לבא, וגרם לה מותא.

והא תרי בתי לבא אינון למאן פתי מנייהו, אלא ההוא דשמאלא דאתמר בה (קהלת י ב) לב כסיל לשמאלו, ועליה אתמר (שם ז כו) ומוצא אני מר ממות את

הַאִשָּׁה, לֵב חָכֵם לִימִינוּ דָּא אִשְׁתּוּ חֵיל עֲטֻרַת בַּעֲלָהּ, עֲלָהּ אֲתַמֵּר (משלי יח כב) מְצָא
אִשָּׁה מְצָא טוֹב, דְּאִיהִי יֵצֵר הַטּוֹב מִזְלִיהָ דְּבַר נֶשׁ, עֲלָהּ אֲתַמֵּר (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ
בְּרָכָה אֶל בֵּיתֶיךָ, בְּרַכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר, וְעֲלָהּ אֲתַמֵּר (קהלת ט ט) רְאֵה חַיִּים עִם
הַאִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ.

אִיהִי בְּדִיוֹקְנָא דְשְׂכִינְתָא תַתְּאָה פְּלִילָא מַעֲשֵׂר, וְאִיהִי גַר מְצוּהָ, וְרוּחָא דְנִשְׁיב בָּהּ
תַּפְאֲרַת יִשְׂרָאֵל אִיהִי בְּכַנְפֵי רִיאָהּ, וְדָא אִיהוּ וְתוֹרָה אֹר, דְּנִהִיר בָּהּ דָּא שְׂכִינְתָא
עֲלָאָה נְשֻׁמַּת חַיִּים, דְּנַחְתָּא מִן מוּחָא לְאַנְהָרָא לֹון בְּלָבָא.

מַאי גַּר נְפִשָׁא רוּחָא, דְּנַפְשָׁא אִיהִי פְּתִילָה (נ"א על שם דאיהי שותפא דגופא),
רוּחָא דָּא זִיתָא, נְשֻׁמַּתָּא גַר יְהוָה נְשֻׁמַּת אָדָם (משלי ב כז), (אדם דאיהי אור גר, נהיר
ביה אורייתא דבכתב, ונשמתא דאיהי גר נהיר בה מצוה, ובזמנא דלא נהירין בה אור וגר
אתמר בנשמתא אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ואתמר באדם (ישעיה נ ג) אלביש שמים
קדרות), וּמַאי גַּר נְפִשָׁא רוּחָא, גַּר נְפִשָׁא ר' רוּחָא, לְקַבֵּל תְּלַת קְטָרִין אֵלֶיךָ, אֵינֹון
תְּלַת גְּוֹנִין, אִשָּׁא אוֹכְמָא חוּרָא וְתַכְלֵתָא, מָאן דְּנִטִיר גַר יְהוָה נְשֻׁמַּת אָדָם
בְּאוּרִיתָא, בְּפַקוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, לָא שְׁלִיט עֲלֶיהָ נוּרָא דְגִיְהֵנְם, וְדָא אִיהוּ
כְּבֵד וּמְרָה וְטָחוּל, כְּבֵד אִשָּׁא סוּמְקָא, מְרָה אִשָּׁא יְרוּקָא, טָחוּל אִשָּׁא אוֹכְמָא, יוֹתֵרַת
הַכְּבֵד פְּלִילָא דְכֻלְהוּ, תַּכְלֵת חֲשׂוּךְ.

וְתַכְלֵת דְּצִיצִית מְצוּהָ, וְתַכְלֵת לִית בְּסִטְרָא אַחְרָא, בְּגִין דְּאִיהוּ דוּמָה לְכַרְסִיא
יְקִירָא, גְּוֹנִין דְּשַׂרְגָּא אֵינֹון לְבוּשִׁין לְגַר יְהוָה נְשֻׁמַּת אָדָם, גְּוֹן אוֹכְם דְּאִיהוּ טָחוּל,
כַּד מַתְּלַבֶּשֶׁת תַּמָּן נְפִשָׁא בְּחוּבִין, אִיהִי אֲמַרַת (שיר א ו) אֵל תְּרַאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ,
שְׁחַרְחַרְתָּ בְּקִדְרוּתָא דְּבָנִי, בְּדוּחְקָא דְּלֵהוֹן בְּעַנְיֹותָא דְּלֵהוֹן, קִדְרוּתָא וְלִצְנוּתָא
וְעַנְיֹותָא מְטָחוּל נְפָקָא, כַּד נְשֻׁמַּתָּא אִסִּירָא בָּהּ בְּגִלוּתָא, וְדָא אִיהוּ (משלי ל כג)
וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירְתָּהּ, וּבִהְיוֹתָ זִמְנָא טָחוּל שׁוֹחֵק, וְלִזְמַנָּא דִּי תִי מְלָכָא מְשִׁיחָא
לְנִטְלָא נוּקְמָא מְטָחוּל דְּאִיהִי שְׁפָחָה, (תהלים ב ד) יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחַק, יִשְׁחַק אִיהוּ
בְּאִבּוּדָא דְּלֵהוֹן, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (משלי יא ו) וּבְאִבְדֵּי רְשָׁעִים רָנָה.

רְנָה אִיהוּ הַנֶּרֶךְ, אִיהוּ נְהָר יוֹצֵא מַעַדָן, וּמַאי גִיְהוּ מְצוּת עֵשָׂה וּמְצוּת לָא
תַעֲשֵׂה כְּחוּשְׁבֵן נְהָר, גוֹן ה"א רִי"ש, וְאִיהִי הַנֶּר הַמְּאִיר לְאָדָם, וְעַל דָּא בְּאִבְדֵּי
רְשָׁעִים רְנָה, וּבִהְיוֹתָ זִמְנָא הַטָּחוּל דְּשׁוֹחֵק אֲתַאבִּיד, וְאִזּוּ יִתְקַיֵּים (תהלים קכו ב) אִזּוּ
יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ רְנָה וְדָא, וְאִזּוּ (משלי לא יח) לָא יִכְבֶּה בְּלִילָה גֵרָה, בְּגִין
(שם) דְּטַעְמָה כִּי טוֹב סַחְרָה, וּבִהְיוֹתָ זִמְנָא מִתְּתַקְנָא יְרוּשָׁלַם דְּאִיהִי לְבָא, לְבָא אִיהוּ
לְה"ב הַמְּזַבֵּחַ, יִכְבֶּה בְּחוּשְׁבֵן הַל"ב, לְה"ב הַב"ל, לָא יִכְבֶּה בְּגִלוּתָא דְּאִיהִי לִילָה,
וְאֲתַבְּנִיאת עַל יְדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (תהלים קמז ב) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
יְהוָה, (מאן דנטייר גר יהו"ה נשמת אדם בפקודין דעשה ולא תעשה, לא שליט עליה נורא
דגיהנב, דאיהי כבד מרה טחול).

[תיקוני זוהר - דף נ ע"א]

וְעוּד מְרָה טָחוּל כְּבֵד, אֵינֹון גְּלוּתָא לְנְשֻׁמַּתָּא וְרוּחָא וּנְפִשָׁא, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא כַּד
גְּלַת בְּכַבֵּד, אֲתַמֵּר בְּאִבְרִים דְּאֵינֹון עֲמָא קְדִישָׁא חֵילָהּ דִּילָהּ, תַּכְּבֵּד הַעֲבוּדָה עַל

הַאֲנָשִׁים (שמות ה ט), כַּד גָּלַת בְּמַרְה אֲתָמֵר בְּה (שם א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם, כַּד גָּלַת
 בְּטַחֲוֹל אֲתָמֵר בְּה (שם ו ט) וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצָר רוּחַ (דהוה בבטנה, ומעבודה
 קשה דהוה בטחול), וְהוּוּ צְוֹוֹחִין לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנַה, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (יונה ב ג)
 מִבְּטָן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעַת קוֹלִי, וְאֲתָמֵר בְּהוֹן (שמות ב כג) וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל
 הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבוּדָה, וְנִשְׁמָתָא בְּגִלוּתָא בְּתַרְאָה (דף נ ע"א) אֲתָמֵר בְּה (רות ג ז)
 וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתֶיהָ וַתִּשְׁכַּב, שְׁכִיבַת לְעַפְרָא, וְוִי לִיָּה לְבַר נֶשׁ דְּנִשְׁמָתֶיהָ נְחִיתַת תַּחֲוֹת
 רַגְלוֹי, דְּבַהֲהוּא זְמַנָּא אֲתָמֵר בְּמִזְלֵיהָ (עמוס ה ב) נִפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם, וְלִית לִיָּה
 עֲלוֹי וְסִלּוּק אֶלָּא בִּידָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִזִּיל שְׁמָא קְדִישָׁא לִימִינָא וְאוּקִים
 לָהּ.

וְרִזָּא דְמַלְהָ לִינִי הַלִּילָה וְהָיָה בְּבִקְר אָם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל (רות ג יג), טוֹב דְּאִיהוּ
 בְּרִית יִגְאָל, וְאָם לֹא יַחְפוּץ לְגְאָלְךָ וְגְאָלְתֶיךָ אָנֹכִי, חִי יְהוּ"ה שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר, אָנֹכִי
 דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, אָנֹכִי דִּיצִיאַת מְצָרִים, חִי יְהוּ"ה שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר דְּאִיהִי יְמִינָא,
 דְּבִיָּה תוּקְפָא דְּאוּרִייתָא דְּבִכְתָּב דְּאִיהִי עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּמִימִינָא אֲתִיִּיהִיבַת
 אוּרִייתָא דְּבִכְתָּב, וּמִשְׁמַאלָא אֲתִיִּיהִיבַת אוּרִייתָא דְּעַל פֶּה דְּאִיהִי נוֹקְבָא.

וּבְגִין דָּא טוֹב צְדִיק ח"י עֲלָמִין אִיהוּ מְסַטְרָא דְּשְׁמַאלָא, דְּאִיהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת
 יְצֵרוֹ, דְּאִיהוּ סְמַא"ל, וּבְגִין דָּא שְׁמַאל דּוֹחָה, וּבִימִינָא יְקוּם, דְּמָאן דְּנִפְּלִל לָא צְרִיךְ
 לְאִקְמָא אֶלָּא בִּידָא יְמִינָא, וּבְגִין דָּא חִי יְהוּ"ה שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר.

וּשְׁמַאלָא אִיהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְיְמִינָא פֶּסַח, וּבִיָּה הוּוּ אוּמָאָה בִּי"ד יוֹמִין, וְדָא אִיהוּ
 כִּי יָד עַל פֶּס י"ה (שמות יז טז), וְעַל הַהוּא זְמַנָּא אִיהִי אֲמֵרַת (שיר א ו) אֶל תְּרַאוּנִי
 שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, אֶל תְּרַאוּנִי מְסַטְרָא דְּשְׁמַאלָא דִּיצְחָק, דְּאֵנָא בְּקַדְרוּתָא בִּיָּה, הַדָּא
 הוּא דְכְּתִיב (בראשית כז א) וַתִּכְהַן עֵינָיו מֵרְאוֹת, מֵרְאוֹת וְדָאִי בְּפוּרְקָנָא, דְּאִיהִי
 אוּר מֵרְאוֹת דְּנְבוּאָה, דְּאֲתָמֵר בְּהוֹן (יחזקאל א א) נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאָה מֵרְאוֹת
 אֱלֹהִים, וְדָא אִיהוּ וַתִּכְהַן עֵינָיו מֵרְאוֹת מְסַטְרָא דְּשְׁמַאלָא, וְאֲתָמֵר בְּהוּא זְמַנָּא
 בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲלִבֵּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוֹת (ישעיהו נ ג).

גַּר אִיהִי ה', חֲמֵשׁ גְּוֹוִינִן גְּהִירִין בְּה, וְאִינּוֹן חֲוֹר סוּמְק יְרוּק וְאוּכְם וַתְּכַלַּת, ו' אוּר
 הַנֵּר מְלַגָּא, סְמַא"ל חֲשֵׁךְ, נְחָשׁ קַדְרוֹת, וְעֲלָה אֲתָמֵר אֲלִבֵּישׁ שָׁמַיִם קַדְרוֹת נוֹקְבָא
 דִּילֵיהָ, וְשִׁק אֲשִׁים כְּסוּתָם, וְוִי לְנִשְׁמָתָא כַּד אֲתַלְבֶּשֶׁת בְּקַדְרוּתָא דְּלֵהוֹן, וְעֲלִיָּה
 אֲתָמֵר וַתִּכְהַן עֵינָיו מֵרְאוֹת, וְאִינּוֹן חֲשׂוֹכִין דְּמְכַסְּיִין עַל עֵינֵינוּ, דְּלִית לֹוֹן רִשׁוֹ
 לְאִסְתַּכְּלָא בְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִיבַתִּיהָ.

וְאוּר וְנֵר דְּנִהְרִין (נ"א דחשכו) בְּהוֹן, אֲתָמֵר בְּהוֹן (קהלת יב ג) וְחֲשָׁכוּ הָרוֹאוֹת
 בְּאַרְבוֹת, כְּמָה דְּאֲמֵר קְהֵלֶת (שם ב) עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֵׁךְ הַשֶּׁמֶשׁ וְהָאוּר וְגוֹמֵר, וְאוּר
 וְנֵר עֲלִיָּיהוּ אֲתָמֵר (משלי ו כג) כִּי גַר מְצוּה וְתוֹרָה אוּר, וְאֲמַאי אֲתַחֲשֶׁכֶן בְּהוֹן, בְּגִין
 דְּלֹא הוּוּ מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִייתָא וּמְצוּה, בְּדַחֲלוֹ וּבְרַחֲמֵי דְּאִינּוֹן י"ה, וּמִיד דְּמִשְׁתַּדְּלִין
 בְּהוֹן בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ, אוּמָאָה אִיהוּ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּי"ה דְּאִינּוֹן דְּחִילוֹ וּרְחִימוּ,
 לְאֶעְפְּרָא לֹוֹן מְעֲלָמָא דְּנִשְׁמָתָא, בְּגִין דְּאִינּוֹן חֲשׂוֹכִין אֲפְרִישִׁין בֵּין י"ה וּבֵין ו'ה,
 כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ דְכְּתִיב (שמות יז טז) כִּי יָד עַל פֶּס י"ה, וּבְהֵוּא זְמַנָּא אֲתָמֵר בְּאָדָם

לְבָשׁוּ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְגוֹמֵר, וּבִהְיוּ זְמַנָּא דְמַתְעַבְרִין קְדָרוֹתָא וְחֲשׂוּכָא מְנַשְׁמָתָא, מִיַּד כָּל הַנְּשֻׁמָּה תְהִלָּל י"ה (תהלים קנ ו).

וּמֵאֵן אֵינּוֹן אֵלֵין חֲשׂוּכִין אֵלֵין סַמְא"ל וְנַחֲשׁ, וּמֵאֵן גְּרִים לֹון לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהוּ, אֲלֵא רְזָא דְקָרָא אֲוִלְיָהּ כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מְבַדִּילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם (ישעיה נט ב), וְדוּד בְּגִינְיָהּ אָמַר (תהלים קיט יח) גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נְפִלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, וּבִהְיוּ זְמַנָּא מַה דְהוּוּ שְׁלִטִין חֲשׂוּכִין עַל נְהוּרִין דְעֵינִין, מִתְהַפְכִין נְהוּרִין וְשְׁלִטִין עַל חֲשׂוּכִין, וְרְזָא דְמִלְהָ שׁוֹפֵר מְהוּפֵר דְקַדְמָא זְקִיף קִטְוִן, הֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית לב יא) קִטְנִיתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת, אֲזַדְקֶף וְאֲקָרִי זְקֶף גְּדוּל, וְאֵין אֱמֶת אֲלֵא תּוֹרָה, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ, וּבִהְיוּ זְמַנָּא מִתְהַפְכָא כְּרַסְיָא מְדִינָא לְרַחֲמֵי, וְדָא הִיא רְזָא דְאוּקְמוּהּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין צְדִיקִים מְהַפְכִין מֵדַת הַדִּין לְמֵדַת רַחֲמִים.

[תיקוני זוהר - דף נ ע"ב]

וּבִהְיוּ זְמַנָּא אֲתַחֲשִׁיב כְּאֵלוֹ אֲתַבְרִי עֲלֵמָא, וְיִסְדֵּר נְהוּרִין כְּדָקָא יָאוֹת, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית א ג) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם דָּא יִשְׂרָאֵל, דְשִׁלְטְנוֹתְהוֹן יְהֵא לְזְמַנָּא דְפּוֹרְקָנָא, וְרִשְׁיַעֲיָא יִשְׁתַּאֲרוֹן (נ"א אזלי) בְּחֲשׂוּכָא, הֵדָא הוּא דְכְתִיב וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה, וְאֲתַמַּר בֵּימִינָא (דף נ ע"ב) וְשִׁמְאֵלָא וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד (שם א ה), דְאִיהוּ עָרֵב דִּיצְחָק, וּבִקֵּר דְאֲבָרְהָם. בְּהֵהוּא זְמַנָּא מַה דְהוּוּ נִשְׁמָתָא מְהַדְקָא בֵּין רַגְלִין, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (רות ג ז) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתַי וַתִּשְׁכַּב, דְאֲתַחֲזֹרֵת לְלֵבָא, דְאִיהִי כְּגוֹנוֹנָא דִירוּשָׁלַם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא הִלְבּ רוּאָה, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה ל כ) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ וְהִיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ, הִלְבּ שׁוֹמֵעַ דְאֲתַחֲזֹר עֲבוּדָה וְכְרוּבִים לְבִי מְקַדְשָא, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (במדבר ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוִי מֵעַל הַפְּפֹרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרוּבִים, וְכָל עֲנִיָן (דאינון רומי רבתא ורומי זעירא) דְאֵינּוֹן מְכַסְּיָן עַל צְלוֹתֵין, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (איכה ג מד) סְכוּת בְּעֵנָן לָךְ מֵעֲבוּר תְּפִלָּה מִתְעַבְרִין, וְנְהַרִין עֵינֵין דְאֵינּוֹן בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי, דְבַהוֹן סְלָקִין צְלוֹתֵין.

דְּבִזְמַנָּא דְאֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל מְלוּכְלִכִין בְּטַנוּפִין דְשְׂאָר עֲמִין, נִשְׁמָתָא דְאִיהִי שְׁכִינְתָא אֲמַרְתָּ, (שיר א ו) אֵל תִּרְאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁתַּחֲרַחֲתָ, וְצְלוֹתָא נְפִלְתָּ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (עמוס ה ב) נְפִלָה לֹא תוֹסִיף קוֹם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל, וְכֹד נְפִלְתָּ שְׁכִיבַת לְעַפְרָא בֵּין רַגְלֵין, וְהֵא אוּקְמוּהוּ (רות ג ז) וַתִּגַּל מְרַגְלוֹתַי וַתִּשְׁכַּב, וְאִיהִי מְצִלִי לְקוּדְשָא בְרִיךְ הוּא דִּיוֹקִים לָהּ מֵעַפְרָא, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (שם ט) וּפְרַשְׁתְּ כְנַפְךָ עַל אֲמַתְךָ כִּי גוֹאֵל אֶתָּה. בְּהֵהוּא זְמַנָּא (שם ח) וַיַּחֲרֵד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת, הֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות טו ג) יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה, מְאִי וַיִּלְפַּת כְּמָה דְאֵת אָמַר (איוב ו יח) יִלְפְתוּ אַרְחֹות דְרַכְּסָם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִיתֵי קוּדְשָא בְרִיךְ הוּא וַיִּמָּא לָהּ, לִינֵי הַלִּילָה וְהִיָּה בְּבִקֵּר (רות ג יג), לִינֵי הַלִּילָה דְאִיהִי שְׁמָאֵלָא, וְהִיָּה בְּבִקֵּר דְאִיהִי רַחֲמֵי יְמִינָא, דְמַתְמָן נְהִיר אֹור, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית מד ג) הַבִּקֵּר אֹור, אִם יִגְאֲלֶךָ טוֹב יִגְאֵל, אִם יַעֲבִיד בְּךָ יִשְׂרָאֵל

עובדין טבין לסלקא לך מבין רגלין שפיר, תגאל על ידי דישראל עלאה דאיהו בעלה, טוב ודאי, ואם לא יעבדון בך עובדין טבין, וגאלתיך אנכי.

והא אוקמוהו (רות ג יג) חי יהוה שכבי עד הבקר, אומאה בחי, דאיהו כליל חיי ברכאן דצלותא, שכבי עד הבקר, עד ההוא נהרא, דבההוא זמנא צלותא תהא נהרא בלבא ובעיינין, ובגין דבחי ברכאן דצלותא תליא פורקנא, וביה אתגליא, דאיהו יסוד חיי עלמין, אתמר ביה (ד"ה ב ז טז) והיו עיני ולבי שם כל הימים.

והיו עיני ולבי אדכיר עיינין ולבא, בגין דצריך בר נש בצלותיה למהוי עינוי לתתא לגבי נשמתא, דאיהי שכנתא דאיהי אסירא בגלותא, ולביה לעילא בקודשא בריך הוא, ורזא דמלה עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מרשת רגלי (תהלים כה ט), ולביה לעילא לנטלא נוקמא מעמלק, הדא הוא דכתיב (ישעיה סג ד) כי יום נקם בלבי, בלבי ודאי, ביה עתיד לנטלא נוקמא, כמה דנטיל ביה נוקמא ממצראי.

דאיהי לבי שם בן ארבעים ותריין, אבגיתיי ביה אפיק לישראל מגלותא, קרע שטין דאיהו שמא תניינא דיומא תניינא, ביה קרע ימא, ובהאי שמא אתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים וגומר, נגד יכ"ש נגד כל עמך אעשה נפלאות (שמות לד ז), בכל שמא נטל נוקמא במצרים.

ופורקנא בלבא תליא, דאתמר ביה הלב רואה, ובגין דא כי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד), נקמה במאי בלבי ביה, דאתמר ביה (תהלים קן ו) כל הנשמה תהלל יי, ועליה אתמר (שמות יז טז) כי יד על כס יי, ופורקנא בלבא תליא, דביה אתמר הלב רואה, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין ללבי גליתי ולאברי לא גליתי, מאי ללבי, אלא אורייתא דבכתב אתקריאת לבי, ואורייתא דעל פה אתקריאת פומא ואוקמוהו מארי מתניתין מלבא לפומא לא גלי, ללבי גליתי דא שמא דע"ב שמהן, ואינון שבעין אנפין לאורייתא, דתליין מן ב'.

ואורייתא אית לה רישא וגופא ולבא ופימא ואברין, כגוונא דאית בישראל, דאינון רישין רישי עמא, ומנהון עיינין הדא הוא דכתיב (במדבר טו כד) והיה אם מעיני העדה, ואית מנהון לבא, דאינון לקבל שבעין סנהדרין ומשה ואהרן על גבייהו, דלא חסרין מעלמא פותיהו, ודא איהו ללבי גליתי, אבל אחרנין דאינון כשאר אברין אתמר בהון ולאברי לא גליתי, וכן באורייתא שבעין אנפין תליין מתרין תורות, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה.

[תיקוני זוהר – דף נא ע"א]

ובגלותא חלק לב"ם (הושע י ב), דאינון ע"ב צדיקים דאינון כגוונא דסנהדרין, ורזא דמלה (ישעיה ל יח) אשרי כל חוכי לו, ל"ו בחושפנא סליק תלתין ושית, ואינון ל"ו בארעא דישראל, ול"ו לבר מארעא דישראל, ודא איהו חלק לב"ם, ומאן חלק לב"ם. (דף נא ע"א) שאור וחמץ דאינון ערב רב, ורזא דמלתא ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ו), דעלייהו אתמר (שמות יב טו) אך ביום הראשון תשפיתו שאור מבתיכם, אך חלק, ואומאה דיתמחון ביי"ד, דאינון ארבע סרי יומי דפסחא,

לְקַיֵּמָא כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת (מיכה ז טו), (ודא שבעה יומי דפסחא דגלותא קדמאה, ושבעה יומי דפסחא דגלותא בתראה), הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל מה כא) חָג שִׁבְעוֹת יָמִים מִצּוֹת יֵאָכֵל.

וּבְגִין דָּא אִוּר לְאַרְבַּעָה עָשָׂר בּוֹדְקִין אֶת הַחֶמֶץ לְאוּר הַנֵּר, וְדָא אִוּר הַנֵּר דְּאִיהִי אִוְרֵייתָא וּפְקוּדֵיָא, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (משלי ו כג) כִּי נֵר מִצּוּהַ וְתוֹרָה אִוּר, נֵר בְּלִבָּא, אִוּר בְּעֵינֵינוּ, דְּאִיהִי אִוּר הַנֵּר, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ בִּי"ה, מִתְעַבְרִין חֲשׂוֹכָא וְקִדְרוּתָא מִנֵּייהוּ, וּבְגִין דָּא כִּי יוֹם נָקַם בְּלִבִּי (ישעיה סג ד).

וְעוּד בְּלִבִּי דָּא ל"ב אֱלֹהִיִּים דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, וְעָשָׂר אֲמִירֵן דְּאֵינֹן י' מִן לִבִּי, וְלֵב הָאִי אִיהוּ לֵב, דְּבִיהַּ נְהִיר הַהוּא דְּאִתְמַר בֵּיהַּ (שמות ב ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, וּבִיהַּ עֵתִיד לְאַתְגְּלִיָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה בְּאִוְרֵייתָא בְּגִלּוּתָא בְּתֵרָא, כְּגִוּוֹנָא דְּפוּרְקָנָא קִדְמָא, דְּאִתְמַר בֵּיהַּ (שם ג ב) וַיֵּרָא מֶלֶאךָ יְהוָה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ, בְּקִדְמִיתָא בְּלִבַּת אֵשׁ דְּנִבּוּאָה, וּבְגִלּוּתָא בְּתֵרָא בְּלִבַּת אֵשׁ דְּאִוְרֵייתָא.

וְדָא ב'ת מִן בְּרָאשִׁית, דְּאִיהִי כְּלִילָא מְעָשָׂר אֲמִירֵן וּל"ב אֱלֹהִיִּים דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, בַּת כְּלִילָא מְעָשָׂר אֲמִירֵן אִיהִי בַת עֵין אוּכְמָא, דְּאִתְמַר בַּהּ שְׁחוּרָה אֲנִי וְנִאֲוָה, וּבִיהַּ נְהִיר אִוּר, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ו כג) וְתוֹרָה אִוּר, ל"ב אֱלֹהִיִּים בֵּיהַּ נְהִיר מִצּוּהַ, דְּאִתְמַר בֵּיהַּ (שם כ כו) נֵר יְהוָה נִשְׁמַת הָאָדָם וְכו': (כאן חסר והוא בתיקונים זוהר חדש)

וּגְדַפּוּי דְּשְׂכִינְתָא אֵינֹן כְּסוּי דָּם חַיָּה וְעוֹף, דְּמְכַסִּי עֲלֵיהוּ בְּרְחִימוֹ, וְכַד מְכַסִּי עֲלֵיהוּ בְּרְחִימוֹ דְּאַהֲבָה, מִי טוֹפְנָא לָא שְׁלֵטָא עֲלֵיהוּ, מִים רַבִּים דְּמִי טוֹפְנָא לָא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה דִּישְׂרָאֵל בְּאַבוּהוֹן דְּבִשְׂמִיָּא, בְּהוּא זְמַנָּא כְּרִסְיָא יְהָא עַל אַרְבַּע חִיוּוֹן, וְדָא אִיהוּ שׁוֹפֵר הוּלָלְךָ רַבִּי"ע מְרוּבַע, דְּרַג"א בְּשִׁית דְּרַגִּין, דְּאֵינֹן יֵשׁ מְעֵלוֹת לְכַפָּא (מלכים א י יט), הָא אִיהוּ מְלַכָּא עַל כְּרִסְיָא.

בְּהֵיא זְמַנָּא וְעָשָׂה לִי מְטַעְמִים כְּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי (בראשית כז ד) מְפַקוּדִין דְּעָשָׂה דְּאַתְיֵיהִבוּ מְאַהֲבָה, וְלָא מְפַקוּדִין דְּלָא תַעֲשֶׂה, דְּהוּא אֶקְרִיב לֵיהַּ מִמְנָא דְּעָשׂוּ, לְקִטְרָגָא בְּהוֹן לְיִשְׂרָאֵל, דְּבִגִּינֵיהוּ אִתְמַר (מלאכי א ג) וְאֵת עָשׂוּ שְׁנֵאתִי.

וְדָא אִיהוּ דְּרַג"א תְּרִי טַעְמִי, דְּמִסְטְרָא דְּפַקוּדִין דְּלָא תַעֲשֶׂה מִמְנָא דְּעָשׂוּ אִיהוּ רַבִּי"ע עַל יִשְׂרָאֵל, וְאִיהִי דְּרַג"א עֲלֵיהוּ, וְאִי תִימָא דְּשְׁלֵטָא עַל שְׂכִינְתָא דְּאִיהִי עֲמַהוֹן בְּגִלּוּתָא, הָא אֲמַר קְרָא (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׂמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לָא אֶתֵּן וְתַהֲלֵתִי לְפָסִילִים, וְכְבוֹדִי שְׂכִינְתָא עֲלָא, לְאַחַר לָא אֶתֵּן אֵל אַחַר, וְתַהֲלֵתִי לְפָסִילִים דָּא שְׂכִינְתָא תַתָּא, וּבְגִין דָּא בְּשִׁית יוֹמִין דְּשְׁלֵטָא סַם הַמּוֹת, אֵל אַחַר, אִתְמַר בְּשְׂכִינְתָא (יחזקאל מו א) יְהִיָּה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמִי הַמְעַשֶׂה, בְּשַׁבַּת וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים דְּלָא שְׁלֵטִין מִמֶּנּוּן בִּישׁוּן, אִתְמַר בְּהוֹן (נ"א בה) וּבַיּוֹם הַשַּׁבַּת יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח.

וְעוּד רַבִּי"ע אִיהוּ כְּגִוּוֹנָא דָּא כ, וְלִזְמַנִּין כְּגִוּוֹנָא דָּא [צִיּוּר] בַּת מְלָךְ פְּנִימָה סְגִירָא בְּבֵיתָא, וְאִיהִי סִיחָרָא קְדִישָׁא לְעוֹלָם לָא אֶסְתַּכַּלַּת בַּהּ חֲמָה בִישָׂא, גִּיהֲנָם סַם הַמּוֹת נּוֹקְבָא בִישָׂא, כָּל שְׂפִין אֵל אַחַר, דְּהִכִּי אוּקְמוּהוּ קִדְמָאִין, לְעוֹלָם לָא חֲזָא

חמה פגימותא דסיהרא, דבזמנא דחמה נפקא (נפקא) ממזרח, סיהרא חזרת אנפאה מיניה פגוונא דא [ציור] ובגין דא אמר בלעם הרשע לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל (במדבר כג כא), עמל ואון סמאל ונחש.

[תיקוני זוהר - דף נא ע"ב]

ובזמנא דדחקין לה לאסתכלא בה, אתפסיא מכל וכל, ואימתי בירחא שביעאה, הדא הוא דכתיב (תהלים פא ג) תקעו בחדש שופר בפסה ליום חגנו, מאי בפסה בירחא דאתפסיא ביה סיהרא, בההוא זמנא דאתפסיאת מניה, איהי אמרת לישראל דיתקנון צלותין במאכלין טבין, מפקודין דעשה, דצלותא שקילא פכל פקודין, (דף נא ע"ב) בההוא זמנא יימא קודשא בריך הוא לישראל, ועשה לי מטעמים (בראשית כז ד) ברעותא דשכינתא, כאשר אהבתי מפקודין דעשה, ותקנת שכינתא עם ישראל מאכלין דצלותין דאינון קרבנין, ובזמנא דאיהי תקינת מזונא למלכא, יהיבת לון עיטא לאתערא בשופר, דביה עתיד קודשא בריך הוא לאכנשא ביה לישראל מן גלותא מארבע סטרין, הדא הוא דכתיב תקע בשופר גדול לחירותינו ושא נס לקבץ גלותינו, ואיהו חשיב דאיהו יומא דדינא דיליה וברח (ס"א ובר"ה).

עד ההוא זמנא קודשא בריך הוא מאריך עליהו דחייביא, ולבסוף אפסיק לון וחריב לון מעלמא, ודא איהו מארייך טרח"א סוף פסו"ק.

ועוד שופ"ר הולך רבי"ע דרג"א תרי טעמ"י, בההוא זמנא דיתמחון חייביא מעלמא, סלקא צלותא בנגוונא בארבע מינין, דאינון שיר פשוט ודא י', שיר כפול ודא י"ה, שיר משולש ודא יה"ו, שיר מרובע ודא יהו"ה, בשמא דיהו"ה סלקא צלותא דאיהי שכינתא, אורייתא בנגוונא, שכינתא בנגוונא, ישראל סלקין מגו גלותא בנגוונא, הדא הוא דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהו"ה.

צלותא דאיהי שכינתא, סלקא לגביה דמלכא בעשרה זכרונות ובעשרה מלכות ובעשרה שופרות, דאינון י י י', ועשרה פתות דמלאכים יתערון לגבייהו, וסלקא לון לגבי עשר ספירן, ונגוונין סלקין מנייהו מרובעים מסטרא דרבי"ע בארבע חיוון, ואינון חיות קטנות עם גדולות אינון תמניא, ואינון יאהדונה", ועליהו אתמר (שם) אז ישיר משה, כד יהא קודשא בריך הוא בשכינתיה בחיון תמניא, דאינון חיון דאשא עתים חשות עתים ממללות, וכלהו מחאן בגדפיהו בנגוונא, ונגוונא בהון (סלקא) בארבע אנפין, לכל סטרא מרובעין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת מהם, לכל חיה תמניא אינון בין אנפין וגדפין, לקבל תמניא די בהון שבח משה א"ז.

ודוד בגין דא תקין מנא בתמניא נימין, ושבח לקודשא בריך הוא בתמניא, הדא הוא דכתיב (תהלים יב א) למנצח על השמינית, ותמניא אתוון, לכל חד תמניא, סלקין פלהו ע"ב, יאהדונה"י תמניא, ותליין מנייהו ס"ד תמניא לכל חד, סלקין פלהו ע"ב, דא איהו רזא דחשמל.

ואית נגונא דסלקא בעשר, ודא איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ועלייהו אתמר (שיר
ה יד) ידיו גלילי זהב, ואית נגונא דסליק בשית, הדא הוא דכתיב שוקיו עמודי
יש, י"ה יהו"ה צור עולמים, י"ה י"ה י"ה אד"ם.

ארבע פנפים אריה שור נשר, מרפבה, תניינא י"ה יהו"ה י"ה יהו"ה י"ה יהו"ה,
לעילא מפלהו י"ה יהו"ה חכמ"ה בינ"ה, פתר אהי"ה אשר אהי"ה, ועלייהו אתמר
(ישעיה ו ב) שרפים עומדים ממעל לו שש פנפים שש פנפים לאחד, ודא אבגית"ן,
בשתיים יכסה פניו לישראל דלא יסתפלון בהון שנאיהון, ובשתיים יכסה רגליו דלא
אדכיר לון עובדא דעגלא, ובשתיים יעופף מן גלותא, הדא הוא דכתיב (שמות יט ד)
ואשא אתכם על פנפי נשרים ואביא אתכם אלי.

ואית נגונא דסלקא בתרין פגון הלוייה, ואית נגונא דסליק באת חד פגון הללי
בי, ואית נגונא דסליק בחמש פגון ה, והא אתמר בכנור דחמש נימין, אבל נגונא
דסליק בשית דאינון אבגית"ן מן ו' איהו, ואית דסליק ליה בתלת ודא יה"ו,
דאיהו אהי"ה, וסליק נגונא ביה בתקיעה שברים תרועה.

[תיקוני זוהר - דף נב ע"א]

בתקיעה הוא קלא ארוך בנגונא, עד דהוה סליק ליה לגבי ימינא דאיהו חסד,
בשברים הוה סליק קלא דנגונא לגבי גבורה, דתמן י"ה בימינא ושמאלא, והוה
נחית מניה בחדוה חכמתא ועותרא, כמה דאוקמוהו הרוצה להחכים ידרים, להעשיר
יצפין, בתרועה הוה סליק קלא דנגונא לגבי עמודא דאמצעייתא, והוה נחית מניה
מלפא לגבי (דף נב ע"א) פלה דאיהו קול דממה דקה, בהווא זמנא יתערוך כל מיני
נגונא, הדא הוא דכתיב (תהלים קג ג) הללוהו בתקע שופר, הללוהו בנבל וכנור,
הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במינים ועוגב, הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו
בצלצלי תרועה.

שופר איהו שכינתא עלאה, תקע דילה שכינתא תתאה, דאתמר בה (בראשית לב
כו) ותקע פף ירך יעקב בגלותא, בהווא זמנא סלקא מן גלותא בשופר גדול,
ואתקריאת תקע בשופר גדול לחרותנו.

בנב"ל, ב"ן ל"ב, בהווא זמנא ב"ן יעול להיכליה דאיהו ל"ב, ואתמר ביה (משלי
טו טו) וטוב לב משתה תמיד, ומה דאתמר בקדמיתא (בראשית ו ו) ויתעצב אל לבו
בגין תייביא, מיד דאתאבידו אתקיים ביה ובאבד רשעים רנה (משלי יא י), כנור,
כ"ו נ"ר, קודשא בריך הוא דאיהו יהו"ה, דאתמר ביה (תהלים כז א) יהו"ה אורי
וישעי, נהיר בנ"ר דאיהו שכינתא, מצוה דיליה, וחדי בה.

צלצלי שמע חסד גבורה, צלצלי תרועה נצח והוד, ובכלהו כל הנשמה תהלל
י"ה, דאיהו חכמה ובינה, די בהון יהא פורקנא ל"ו ול"ה דאינון בן ובת, ובהון
יתמחון עמלקים מעלמא, ודא איהו סוף פסוק.

דבר אחר ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי (בראשית כז ד) מפקודין דעשה, ולא
כאשר שנאתי מפקודין דלא תעשה, פקודין דלא תעשה תליין מדחילו דיראה,

ואינון לרחקא השטן מנייהו, דלא יתקריב לגבי פרסיא דאיהו לבא, לתבעא דינין על אברין קדישין דאינון ישראל, ולבא שכינתא בניייהו.

השטן איהו סמא"ל, שלטנותא דיליה בכבד, דעליה אתמר (בראשית לו א) עשו הוא אדום, ערקין דכבדא חיילין ומשריין דיליה, וכבד נטיל כל לכלוכין וחובין דערקין, הדא הוא דכתיב (ויקרא טו כב) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה, עונות תם, דההוא איש תם, אל ארץ גזרה, אתר דגזרת עירין.

מרה חרבא דיליה, עלה אתמר (בראשית כז מ) ועל חרבך תחיה, ומנא לן דמרה איהי חרבא דמלאך המות, דכתיב (משלי ה ד) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות, איהי חיים לכבד, וסם המות ללבא, מרה איהי גיהנם, ואית לה תרי פיות דאמרין הב הב, הדא הוא דכתיב (שם ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב, שתי בנות דאמרין הב חייבין לגיהנם.

שבועין ערקין אינון בכבדא, לקבל שבועין ממנו, כבד ויותרת ע"ב, יותרת דיליה איהי נחש אשת זנונים, בגין דשירין דיליה (נ"א דילה) נטלא טחול דאיהו חשך, ועלה אתמר (בראשית א ד) ולחשך קרא לילה, דשלטנותה בגלותא דאיהו לילה, ובגלותא שעתא קיימא ליה, דאיהי לילי"ת אימא דערב רב, ואיהי שחוק הכסיל (ס"א הטחול), ובגינה אתמר (איוב ז ט) כלה ענן וילך כן יורד שאול לא יעלה.

ודא איהו צדיק ממנו בולע, דרשע ודאי דאיהו פסיל, עליה אתמר (חבקוק א יג) למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, ואוקמוהו מארי מתניתין, צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע, ובגינה אתמר (ש"א ב ו) מוריד שאול ויעל, ווי לנשמתא כד בלע לה טחול, ווי לישראל כד אתבלעו בערב רב, דעלייהו אתמר (בראשית מא כא) ולא נודע פי באו אל קרבנה, ומראיהן רע פאשר בתחלה.

[תיקוני זוהר - דף נב ע"ב]

בזמנא דגלותא כל ממנן דאומין דעלמא וערב רב, אתמר בהון (איכה א ה) היו צריה לראש אויביה שלו, צריה ודאי אינון ערב רב, עלייהו אתמר (ישעיה א כג) שריף סוררים וחברי גנבים פלו, אוהב שחד וגומר, אויביה שלו אלין עשו וישמעאל ושבועין ממנו, דאינון פלהו בשלוה בעותרא, וישראל בדוחקא בעניותא, ובגין דא ווי לעלמא כד אתבלעו בערבוביא בישא, ומאן גרם דאתבלעו במעייהו ולא נודע פי באו אל קרבנה, בגין דעובדיהון בישין בידיהון, הדא הוא דכתיב (תהלים קו לה) ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, פגוונא דא נשמתא איהי פנסת ישראל, כד (דף נב ע"ב) איהי שלימא בפקודין דעשה, אתמר בה (שיר ד ז) כלה יפה רעיתי ומום אין בך, בההוא זמנא שריא שם יהו"ה עליה, ואתמר בה (דברים כח י) וראו כל עמי הארץ פי שם יהו"ה נקרא עליה וראו ממך, וממנן דכבד וערקין דיליה וממנן דטחול וערבוביא בישא דיליה, מתכפיין תחות לבא דתמן נשמתא.

ואם נשמתא איהי מתטנפא (ס"א פגימא) בחובין, או גרע מינה אפילו פקודא חדא מאינון פקודין, כמה דאוקמוה מארי מתניתין עבירה מכבה מצוה, בההוא אתר (נ"א אבר) דשריא עבירה ואסתלק מצוה מניה, ההוא אבר איהו פגום, ואיהו מום

דְּנִשְׁמַתָּא, בְּגִינִיה לָא שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל נִשְׁמַתָּא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב, נִשְׁמַתָּא דְאִית בָּהּ מוֹם בְּחַד מְרַמַּח פְּקוּדִין דִּילָהּ לָא אֲתַקְרִיבַת בְּגִינִיה לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

אָבַל נִשְׁמַתָּא מְסֻטְרָא דְשְׂכִינְתָּא לִית בָּהּ מוֹם, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (שיר ד ז) כָּל־יֶפֶה רְעִיתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ, אִם יֵצֵר הָרַע בְּעֵי לְקַרְבָּא לְהֵוּא אֲתֵר, פִּיּוֹן דְשְׂכִינְתָּא שְׂרִיא תְּמָן דְאִיהִי נִשְׁמַתָּא, אֲתֵמַר בָּהּ (במדבר א נא) וְהִזְרַקְרַב יוֹמֵת, בְּגִין דְעֵלָהּ אֲתֵמַר (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׂמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֲתָן, דְהֵינֵן אֵל אַחַר אֵל זֶר, דְנִשְׁמַתָּא אִיהִי יְקָרִיָּה, וְאִיהִי תוֹשְׁבַתְתִּיהָ, דְבָהּ מְשַׁבַּח בַּר נִשְׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּצִלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא בְּכֻמָּה תוֹשְׁבַתְתִּין וְהוֹדָאן, וּבְגִין דָּא אֲנִי יְהוָה הוּא שְׂמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֲתָן וְתַהֲלֵתִי לְפָסִילִים, אֵלִין שְׁבַעִין מִמְנָן, דְלֹא יְהִיב לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה עֵלָהּ, דְאֵינֵן עֶרְקִין דְכַבֵּד דְאִיהוּ אֵל אַחַר, טְחוּל נְחֹשׁ יוֹתֵרַת הַכְּבֵד אֲשֶׁת זְנוּנִים, בְּתֵר דְעֵבִידַת זִיּוּפָא (נ"א נאופא) עִם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּפְלִיגַת דְמָא דִּילָהּ דְאִיהִי תְּמַצִּית דִּילָהּ לְכָל עֶרְקִין, שְׂיִוְרָא קְרִיבַת לְגַבֵּי טְחוּל דְאִיהוּ בְּעֵלָהּ כְּסִיל, דְלֹא נְטִיל טְחוּל אֱלָא תְּמַצִּית (נ"א שמרים) דְדְמָא, וְלֹא יְהִיב לִיה מְדְמָא אַחֲרָא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִיאַת יוֹתֵרַת הַכְּבֵד, בְּגִין דְלֹא יְהִיב לִיה אֱלָא שְׂיִוְרִין, וְכַבֵּד אִיהוּ קְטְרוּגָא דְרִיאָה, דְסִלִּיק לְגַבֵּי לְבָא נוֹרָא מְנִיָּה, וְאִי לֹאוּ דְנִשְׁיב בֵּיה פְּנִפִּי רִיאָה, הוּוּ אֹקִיד לְלְבָא (והוה אוקיד כל גופא נורא דלבא), הֲדָרָא דְכְּנַתָּא לוֹיֵתָן, לְקַבֵּל חֵלֵב טָמֵא, וְעֵלִיה אֲתֵמַר אֲפִילוּ נְחֹשׁ כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אָבַל עֶקְרַב פּוֹסֵק, שְׂרָף אִיהוּ מְרָה קְטְרוּגָא דְרִיאָה, בְּגִין דְמְרָה אִיהִי שְׂרִיפַת כָּל גּוּפָא.

בְּגִין דָּא תְּקִיעָה שְׁבָרִים וְתְרוּעָה אֵינֵן תְּבִירוֹ דְלֵהוֹן, וְעֵלִיָּהוּ אֲתֵמַר (תהלים פט טו) אֲשֶׁר־יֵדְעִי תְרוּעָה יְהוָה בְּאוֹר פְּנִיךָ יִהְלֶכְוֹן, מֵאִי פְּנִיךָ אֵלִין תְּקִיעָה שְׁבָרִים וְתְרוּעָה, דְאֵינֵן תְּקִיעָה חוּורוֹ דְאֲנַפִּין, שְׁבָרִים סוּמְקוֹ דְאֲנַפִּין, תְּרוּעָה יְרוּקָא דְאֲנַפִּין, וּבָהּ נְפִקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, בְּזִמְנָא דְמַתְהַפְכִין אֲנַפִּין דִּישְׂרָאֵל לִירוּקָא כְּאֲתַתָּא עוּבְרָא.

וּבְאֵלִין תְּלַת גְּוֹנִין נִהְרָא שְׂרָגָא דְאִיהִי נֵר יְהוָה נִשְׁמַת אָדָם (משלי כ כז), מֵאִי אָדָם יוֹד ה"א וא"ו ה"א, תְּלַת גְּוֹנִין דְשְׂרָגָא, וְתְלַת גְּוֹנִין אֵלִין אֵינֵן לְבוּשִׁין לְתְלַת אַבְהָן, דְאֵינֵן חוּור סוּמְק יְרוּק, גְּוֹן אוּכְמָא אִיהִי קְדְרוּתָא דְלֵהוֹן, וְעֵלָהּ אֲתֵמַר (ישעיה נ ג) אֲלֹבִישׁ שָׁמַיִם קְדְרוּת, וּבִהוֹן מִתְלַבְּשִׁין הו"ה, תְּכַלַּת לְבוּשָׁא דְאֵת י' דְאִיהוּ תְּכַלִּית דְכָלָא, נֵר אִיהוּ י', שְׁלֵהוּבָא דְסִלִּיק מְנִיָּה ו', וְנַעֲנוּעָא דִילִיה הַכָּא וְהַכָּא דָּא ה"ה.

[תיקוני זוהר - דף נג ע"א]

וּלְסֻטְרָא אַחֲרָא אִית נֵר חֲשׂוּכָא דְגִיְהֵנָם, וְאִית לִיה תְּלַת גְּוֹנִין, גְּוֹן סוּמְק דָּא כְּבֵד, עֲשׂוֹ הוּא אָדָם (בראשית לו א), מְרָה גְּוֹן יְרוּק, טְחוּל גְּוֹן שְׁחוּר, וְעֵלִיה אֲתֵמַר (שם כז א) וְתַכְהִינְ עֵינָיו מִרְאוֹת, וְסִמְנִיךָ בְּאֵלִין גְּוֹנִין שְׁקַעְרוּרוֹת (ויקרא יד לו) יְרַקְרוּקוֹת אוֹ אֲדַמְדָּמוֹת וּמִרְאִיהֶן שְׁפַל מִן הַקִּיר, שְׁפַל הוּא גְּוֹן אוּכְם, דְאֲתֵמַר (דף נג ע"א) בֵּיה (שם יג כא), וְשְׁפֵלָה אֵינְנָה מִן הָעוֹר וְהִיא כְּהָהּ, וְאִיהִי שְׁפֵלוֹת דְנִשְׁמַתָּא

בגופא נ"ר (נ"א כד) נשמתא ורוחא ונפשא אתגליין בכבד מרה וטחול, כל אינון אברי דגופא דאינון עמא קדישא, פלהו דחקן במרירו, בגין דנשמתא אתרא דילה מוחא, יונה קדישא, נשמתא נשרא, דבהאי יונה אתפרנסת, בכמה צלותין ופולחנין, ספינה דיונה קרקפתא, וכמה ממנן אית בהאי ספינה דמנהיגין לה, ואינון אוּדנין עיינין חוטמא פומא, שבע ממנן אינון, וסלקין לשבעים לשון דהוּ בספינה דיונה.

יונה איהי צלותא שכּינתא תתאה, נשרא דאתפרנסת בה דא שכּינתא עלאה, אם ישראל לא משתדלין בצלותין ובעותין ופולחנין דנשרא דאיהי ריאה, מיד ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל הים (יונה א ד), דאיהי רוח סערה, רוח יהו"ה תניחאו בקדמיתא, רוח דנשיב בכנפי נשר"א דאיהו עמודא דאמצעיתא, דביה פרח נשרא באינון תרין שפון, רוח דנשיב בכלהו דא רוח דחוטמא.

האי רוח בכל אתר דאיהו שכּינתא עלאה ותתאה תמן אשתפחו, איהו ו' דנשיב בכנפי ריאה, ועל לבא דתמן נר יהו"ה, דא נשמתא במוחא, רוח בכנפי ריאה, נפש בלבא, ולזמנין תלת בתלת מוחין, ומחשבה רכיב עליהו דאיהו אדם, והכי תלת בלב, נ"ר נ"שמה ר"וח.

רוחא דנשיב בהון נ"ר בתרי בתי לבא, ואינון נפ"ש ורו"ח, סימן נ"ר, והאי ו' איהו דנשיב בדרועין בשית פרקין דלהון, ואיהו נשיב בתרין שוקין בשית פרקין, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש, ועליה אתמר (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה.

כד אברין דגופא מתנהגין בהאי רוחא באורייתא קדישא בפקודין דאורייתא, ספינה מתנהגא לכל סטרא דבעי בר נש, כמה דאת אמר (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, דספינה איהי רישא ואיהי לבא ואיהי גופא.

ואם אברין דגופא דאינון מארי ספינה דאינון עמא קדישא, לא מתנהגין באורייתא דאיהי נשמתא ובמצוה דאיהי נפשא, פרח רוחא מבינייהו, בההוא זמנא (יונה א ד) ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל הים, דאיהי רוח סערה, דאיהי גזרת דינא קשיא, דסערה גופיה דבר נש דאינון ישראל, וישראל אינון בסערה, והאניה דאיהי גופא חשבה להשבר.

ביה זמנא ויונה ירד אל ירפתי הספינה (שם ה) דא שכּינתא תתאה, דאתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, שכּיבת לעפרא, ודא איהו (יונה א ה) וישכב וירדם, ואמאי נפלת, בגין דפרח מינה רוחא דאיהו עמודא דאמצעיתא דסמיך לה, ואיהי נפלת, ובההוא זמנא אתמר בה (איכה א א) איכה ישבה בדד, ומאן גרים נחיתו דילה, בגין דבטילו ישראל אורייתא ומצוה, בההוא זמנא דאיהי נחתת בין רגלין, ישראל בנהא אינון מהודקין בין רגלין, ואינון במרעין במכתשין, בההוא זמנא דגופא בבי מרעין דאינון ישראל, ושכּינתא עמהון דאיהי יונה, מה כתיב ביה (יונה א ו) ויקרב אליו רב החובל, ההוא דחביל בשרא בבי מרעא.

[תיקוני זוהר - דף נג ע”ב]

ועוד מאן רב החובל ההוא דאתמר ביה (שמות כב כה) אם חבול תחבול שלמת רעד, חבול בבית ראשון, תחבול בבית שני, ואיהו רב דכל מנהיגי ספינה, ומה אמר ליה (יונה א ו) קום קרא אל אלהיך, דהא דינין קא אתיין עלך ועל בניך, הא מארי דחובין מתכנשין, דאינון סחרין לספינה דילך דאינון רוחין בישין, אסתכל בזכוון דילך, באלין אברים דמשתדלין באורייתא ובפקודין טבין, ויחזירון שכינתא עלאה דאיהי תיובתא עלך, ואיהי אגינת עלך, דעלה אתמר (דברים לב יא) כנשר יעיר קנו דא ירושלם, על גוזליו ירחף (שם) דאינון ישראל, יפוש כנפיו עליהו בשפתא וימין טבין, ובגינה מברכין בהון (דף נג ע”ב) ברוך אתה יהוה הפורס ספת שלום, ובזמנא דפרישת גדפהא על ישראל אתמר (דברים לב יא) יקחהו ישאהו על אברתו, כמה דאוקמוהו (שמות יט ד) ואשא אתכם על פנפי נשרים וכו’, ובגין דא קום קרא אל אלהיך דאיהי שכינתא עלאה, דאיהי תיובתא דילך, ותוב בה למארך דאיהו קודשא בריך הוא, אסתכל דשפחה בישא שלטא עלך דאיהי טפה סרוחה, ועלה אתמר (איוב א ז) ויאמר יהוה אל השטן מאין תבא, דכל חובין אינון מאברין דטפה סרוחה, דבגינה אתמר לגבי חייביא מאין באת מטפה סרוחה, ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה (יונה א יג) בתיובתא, ולא יכולו כי הים, דאיהו גזרת דינא, הולך וסוער עליהם.

בההוא זמנא וימן יהוה דג גדול לבלוע את יונה (שם ב א), דא גלותא קדמאה, דאתמר ביה ויונה ירד אל ירפתי הספינה, ודא הוא (בראשית מז ד) אנכי ארד עמך מצרימה, כמה דאוקמוהו בכל אתר דגלו ישראל שכינתא עמהון, קלקלו ישראל עובדיהון, ביה זמנא אתמר בהון (שמות א ח) ויקם מלך חדש על מצרים, ודא פרעה, עליה אתמר וימן יהוה דג גדול לבלוע את יונה, דבעא לבטלא ישראל מעלמא, הדא הוא דכתיב (שם כב) כל הבהן הילוד היאורה תשליכוהו, לקבליה וימן יהוה דג גדול לבלוע את יונה, לקטליה, לבלוע יונה לא פתיב, אלא לבלוע את יונה, את אתא לרבות רעיא מהימנא דעתיד לאתייהבא אורייתא על ידיה, דאיהי מאל”ף ועד תי”ו, כל אלין גלגולין על ידיה הוו, ודא איהו דג גדול, דאתמר ביה (יחזקאל כט ג) התנין הגדול, איהו דג מצרים, ובת זוגיה דגה (יונה ב ב) ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו ממעי הדגה, מאן מעי הדגה אלין מצראי.

ועוד וימן יהוה דג גדול, דא טחול לילית דאיהי ערב רב מההוא רב החובל (נ”א דא סמא”ל, דגה דא נח”ש לילית”ת בת זוגיה מההוא רב החובל טחול דאיהו ערב רב) דאתמר ביה (שמות יב לח) וגם ערב רב וכו’, וטחול איהו שחוק הפסיל, עליה אתמר (קהלת ז ט) כי הפעס בחיק פסילים ינות, לבלוע את יונה דא נפשא, מסטרא דיליה (שמות ו ט) ולא שמעו אל משה מקצר רוח, ומעבודה קשה מסטרא דכבד, דאתמר ביה (שם ז יד) כבד לב פרעה, תכבד העבודה, (שם ה ט) מסטרא דמרה (שם א יד) וימררו את חיהם.

דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלאכי חבלה, איהו חובל, ואיהי חבלה, ערב רב בנין דלילית חייבא, דבהון חאבו ישראל וחבילו ית בשרייהו באת ברית, אינון רב עלייהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וכו'.

ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאיין, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה, ויבאש היאור דא אורייתא, דאתמר בה (משלי ו כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דההוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם, כגוונא דא בגלותא בתראה (היאורה) הוזהר ביה הוה ר"ז, דאיהו אור דפורקנא בתרייתא, לקיים (מיכה ז טו) פיימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, ודא איהו כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, וכל הבת תחיון, אליו דמשתדלין באורייתא דבעל פה.

[תיקוני זוהר - דף נד ע"א]

דבר אחר וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה (יונה ב א), דא ענייתא, דאיהו עצב, ונוקבא דיליה עצבון, דכורא דג נוקבא דגה, דא הוא (שם ב) ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו ממעי הדגה, מכפנא דענייתא דמטי למעוי דישראל, בההוא זמנא ויאמר יהו"ה לדג ויקא את יונה וגומר (שם יא), בדוחקא דדאגה דלהון דדואגין מן ענייתא, מדוחקא יפקון מן גלותא, הדא הוא דכתיב (שמואל ב, כב כח) ואת עם עני תושיע, דא נבואה דיונה דנתנבא דיפקון ישראל מן גלותא בדאגה (ס"א בדוחקא) דענייתא, ובימינא יפקון, (דף נד ע"א) בגין דצדיק ח"י עלמין איהו עני דאתקשר בימינא, דאיהו פסח, כגוונא דישראל דאתמר בהון (יחזקאל טו ז) ואת ערום ועריה, והאי יונה איהי יונה דתיבת נח.

דבר אחר (יונה ב יא) ויאמר יהו"ה לדג ויקא את היונה אל היבשה, קם סבא מבתר טולא פתח ואמר, והמן פזרע גד הוא (במדבר יא ז), מאי פזרע גד, אלא גד איהו ימינא ושמאלא, גמו"ל דלי"ם, פזרע גד דא יונה י' ודאי, טפה חוורתא, דביה אשתלים גד ואתעביד גיד, ועל דא האי זרעא דאיהי יו"ד דאיהי טפה קדישא, אתמר (יונה ב יא) ויקא את יונה אל היבשה דאיהי נוקבא, וממה דהות יבשה ה' אתקריאת ארץ, לאפקא זרעין ואיבין, הדא הוא דכתיב (בראשית א י) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, ולמקוה המים קרא ימים, דא מקוה ישראל מושיעו בעת צרה (ירמיה יד ח).

מקורא דנביעו מההוא זרע דאתמשך ממוחא עלאה, והאי (נ"א וההיא) טפה איהי י' זעירא, כד נפקת א מן מוחא דאיהי חכמה, כל ספירה נטלת חלקהא, עד דאתפליגת לתשע נקודין, וכד נטיל כל חד חולקיה אשתארת עשורא מכלהו טפין, דנטילת ההיא יבשה דאיהי עשירית האיפה סלת, ובגינה מעשרין.

וְהָיָא טַפָּה בְּעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אַתְאַרְכַּת, וְאַתְעַבִּידַת זְרַע ו', דְּכֻלִּיל שִׁית סְטָרִין, וּכְמָה דְּכָל סְפִירָן נְטִלִין חוֹלְקִיהוֹן מֵהָהוּא טַפָּה, הִכִּי נְטִלִין מְזַרַע (נ"א מֵהָהוּא זְרַע) דְּאִיהוּ ו', כַּד אִיהוּ זְעִיר אַתְעַבִּיד שִׁית, כַּד נְטִיל בִּיּוֹד סְלִיק לְשִׁתִּין, שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר, אָבֵל כָּל סְפִירָן כָּל חַד אִיהוּ תִשְׁע, וּמְלָכוּת בַּה אֲשֶׁתְּלִים כָּל חַד לְעֶשֶׂר, וְכֻלָּא אַתְמַשְׁךְ לְגַבְיָה דְּגִיד דְּאִיהוּ צְדִיק, וּמְנִיָּה לְהָהוּא יְבִשָּׁה, וּבַהָהוּא זְמַנָּא דְּאָרִיק בַּה כְּלָא אַתְקַרִּיאַת תִּיבַת נַח, וְרוּא דְּמְלָה וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי (בְּרֵאשִׁית ח יג), מַה דְּהוּת ה' יְבִשָּׁה, אַתְעַבִּידַת ה"א הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְתַנַּח וְדָאִי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ גִיד צְדִיק ח"י עֲלָמִין, בְּגִין דְּמְנִיָּה נְפִיק זְרַע לְהָאִי יְבִשָּׁה.

[תיקוני זוהר - דף נד ע"ב]

וְכָל מָאן דְּאַפִּיק הָאִי זְרַע דְּאִיהוּ נְבִיעוּ מְלַעֲלָא דְּלָא בְּהָאִי יְבִשָּׁה, גְּרִים פְּרוּדָא בְּהָהוּא נְבִיעוּ, כְּפִיכּוּל כְּאֵלוּ אַתְפִּסק נְבִיעוּ דְּשְׁכִינְתָּא, וְיִתְרַבָּה נְבִיעוּ דְּסֵטְרָא אַחְרָא, דְּאִינוּן מִי טוֹפְנָא, הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב (בְּרֵאשִׁית ז ט) וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ, בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּלִית נְבִיעוּ בְּהָהִיא יְבִשָּׁה דְּהִיא כְּבֹדָה, אַתְעַבִּידַת קְלָה, לְאַסְתַּלְקָא מְעַל יִשְׂרָאֵל, וְאַתְמַר בַּה (שם יז) וַתָּרַם מְעַל הָאָרֶץ, וְלֹא נַחַתַּת עַד יִרְחָא שְׁבִיעָא, דְּאַתְמַלִּיאַת בּוֹכּוּן דִּילָהּ וְאִיהִי כְּבֹדָה נַחַתַּת, הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב (שם ח ד) וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, דְּאִיהוּ תִשְׁרִי דְּרוּעָא שְׁמַאֲלָא, דְּאִי הוּוּ נְפִיקִין בֵּיהּ יְפִקוּן בְּמִיתָה, וְלֹא יִשְׁתַּאֲרוּן אֲלָא חַד מְעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפַּחָה, חַד מְעִיר כְּגוֹן נַח, וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפַּחָה כְּגוֹן שֵׁם וַיִּפֹּת, וּמֵאַחַרְנִין שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה, מֵאִינוּן עַמֵּי הָאָרֶץ דְּדַמְיִין לְבַעֲרִין וְעוֹפִין וְחַיּוּן, וְאַלִּין אִינוּן דְּאֻקְרִין יָמִים טוֹבִים וְחַגִּין, דְּאִינוּן שְׁנַיִם שְׁנַיִם תְּרִין יוֹמִין חַד דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְחַד דְּשְׁבוּעוֹת, תְּרִין יוֹמִין דְּפוּרִים, שְׁבַעָה שְׁבַעָה אֲלִין שְׁבַעָה יוֹמִין דְּפִסְחָא, וְשְׁבַעָה יוֹמִין דְּסִפּוֹת, אוּ דְּמַתְפַּלְלִין ח"י בְּרַכָּאן דְּצִלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא. (דף נד ע"ב) דְּסִלְקִין לְחוּשְׁבֵּן שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה ח"י.

אוּ אֲלִין דְּהוּוּ נְטָרִין י' דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית מִלָּה דְּאִיהוּ לְשִׁמְנָה דְּכֻלָּא ח"י, אוּ אֲלִין דְּמַנְחָן תְּפִלִּי בְּכָל יוֹמָא דְּאִינוּן אוֹת י', כְּמָה דְּאַתְ אָמַר (שְׁמוֹת יג טז) וְהָיָה לְאוֹת כו', וְהוּוּ קְשָׁרִין לִיָּה בַּח' בְּתִי דְּתְפִלִּי, דְּאִינוּן ד' בְּתִי דְּתְפִלִּין דְּרִישָׁא, וְאַרְבַּע פְּרִשְׁיִין דְּתְפִלִּין דִּיד, אוּ אִינוּן דְּנְטָרִין אוֹת י' שְׁבַת בְּתַחוּמָא דִּילִיָּה דְּאִיהוּ ח', תְּרִי אֲלִפִּי אַמִּין לְכָל סֵטְרָא, וְכֻלָּא ח"י, לְאַלִּין אִינוּן מְקַבְּלִין בְּתַשׁוּבָה, דְּאִיהִי תִיבַת נַח יוֹם הַכְּפוּרִים.

אָבֵל לְאַחַרְנִין לֹא יְקַבֵּל לוֹן בְּתַיּוּבָתָא, וְאִם יְפִקוּן בִּיּוֹמָא דְּדִינָא, אֲלִין דְּלֹא הוּוּ נְטָרִין, אַתְמַר בְּהוּן (בְּרֵאשִׁית ז כא) וַיִּגְוַע כָּל בְּשָׂר הָרָמַשׁ עַל הָאָרֶץ, וְאַלִּין אַתְקַרִּיאוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים דְּנִדּוּנִין לְאַלְתֵּר לְמִיתָה, דְּבַהוּן בְּשִׁית יוֹמִין הוּת שְׁכִינְתָּא מִתְתַּרְכָּא הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב (שם ח ט) וְלֹא מְצָאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ, וְאַלִּין אִינוּן יוֹמִין דְּחוּל.

צְדִיקִים גְּמוּרִים אֲלִין אִינוּן דְּנְטָרִין ח"י וְשְׁבַתוֹת וַיִּמִּין טָבִין, עֲלִיָּהוּ אַתְמַר וְתִשָּׁב אֲלִיו הַיּוֹנָה לְעַת עָרַב וְדָא עָרְבִי שְׁבַתוֹת וַיִּמִּין טָבִין, דְּשְׁכִינְתָּא קָא אַתְיָא לְשָׁרִיא

עלייהו בגין דאינון קדש, כמה דאת אמר (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליהו"ה, ואתם הדבקים ביהו"ה אלהיכם חיים כלכם היום (דברים ד ד).

ואינון צדיקים גמורים דנכתבין ונחתמין לאלתר לחיים, וכתבין בספרא דחיי, כמה דאת אמר ובספר חיים ברכה וכו', בינוניים דפליגין מחול וקדש תליין עד יום הכפורים דאיהו כגוונא דתיבת נת, אם תייבין בתיובתא יקבל לון ויפתבון לחיי, ואם לאו יפתבון למיתה עם אחרנין, דאתמר בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר וכו', ובינוניים בגין דאית בהון פקודין וחובין, אתמר בהון (שם ו יט) ומכל החי מכל בשר וכו', מכל החי מסטרא דזכוון, מכל בשר מסטרא דחובין. (ועוד דבזמנא דייתי משיחא כל אינון דנטרו אות ברית ישויב יתהון ממותנא, דבהוא זמנא יתבטל מותנא, דהו מתנבאין אינון נביאיא דאספקלריא דלא נהרא דלא ישתארון אלא חד מעיר ושנים ממשפחה, כגון שהוא דכתיב (שם ז ט) שנים שנים באו אל נת, ואית מאן דאמר שבעה שבעה מסטרא דבת שבע, ואלין אינון חד מעיר, נח דא שבת, דביה נייחא דירית לה צדיק, שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד דיום הדין, דתנינא איהו מספק ויומא חדא דיום הכפורים, ויומא חדא דשבעות, ושבעה שבעה אינון שבעה יומי דסכות ושבעה יומי דפסחא, דמאן דנטיר אינון יומין עתיד לאשתובא בגלותא).

ובגין דגלי כל דא קודשא בריך הוא למשה, שאיל רחמי עלייהו, ומסר גרמיה למיתה, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרך, ובפיסא דיליה אדבק במלפא, ואחיד בדוועא דימינא ואמר (שם יג) זכור לאברהם, ולביתר אחיד בשמאלא ואמר זכור ליצחק, ולביתר אחיד בגופא ואמר (שם) ולישראל, ואמר קודשא בריך הוא לאלין בינונים לגבייהו תמה זכות אבות, פיון דלא תאבו בתיובתא הא אינון פרשעים גמורים ואם תאבין בתיובתא אתמר לגבייהו חלה זכות אבות, ובגין דלא יתאבידו אלין בינוניים אמר משה וכי ימרון בני עלמא דאנא פנח דלא בעא רחמי על דריה, בההוא זמנא מסר גרמיה עלייהו, הדא הוא דכתיב ואם אין מחני נא.

[תקוני זוהר - דף נה ע"א]

ובגין דא עתיד רעיא מהימנא למהוי בגלותא בתרא, וביה יתקיים (ישעיה נג ה) והוא מחולל מפשעינו, אתעביד חול בגינייהו, מדופא בעונותינו במכתשין דיסורין דעניותא, בכמה דוחקין דסביל עלייהו, ובגיניה (שמות לב ד) וינחם יהו"ה על הרעה וגומר, והדא הוא דכתיב (ישעיה נג ה) ובחבורתו נרפא לנו, ובגיניה שמאל דוחה לבינוניים דאיהי ראש השנה, וימין מקרב לון בתיובתא דאיהו פסח, (דף נה ע"א) דוועא ימינא לקבל שבים, ויוקים לון מנפילו דלהון ואחיד בידיהון, ויימי לון קומי שבי ירושלם, ובשבעות יפקון בזכותא דמשה דאיהו מתן תורה רחמי, וגלי לון ספר תורה, ויתפנשון לירושלם, ותראה היבשה מלכות הרשעה, ורחמי על בנוי, וביה (דברים לב יא) כנשר יעיר קנו, מאן קנו ירושלם קנו (לשכינתא).

בההוא זמנא שופ"ר מהופ"ך קדמ"א זקף קט"ן, אתהפך ממשלה דאומין דעלמא, וישראל דאינון מזרעא דההוא דאתמר ביה (בראשית לב יא) קטנתי מכל

החסדים אסתלק ואזדקף, ואתמר ביה זק"ף גדו"ל, בימינא אסתלקו מן גלותא, בגין דמולף לימין משה דדרגיה עמודא דאמצעיתא דאיהו שבועות.

וביה מארי"ף טרח"א, ביה מארי"ף קודשא ברי"ך הוא דאיהו אר"ך אפ"ם על בינוני"ם, וטרח בגינייהו, לקיימא וברחמים גדולים אקבצ"ך (ישעיה נד ז), וביה יפקון על ידא דההוא דאתייהב אורייתא על ידיה בשבועות, דאזיל לימינא דהיינו פסת, בההיא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), ובסכות ויבא יעקב שלם (בראשית לג יח), שלם בגופיה, שלם בממוניה, ואסתחר בשבעה ענני יקר כגוונא דקדמיתא פד נפקו ישראל ממצרים, לקיים פימי צאתך מארץ מצרים וגומר (מיכה ז טו).

[תיקוני זוהר - דף נה ע"א]

ורשיעיא דאינון ערב רב אתמר בהון סו"ף פסו"ק, דאינון מזרעא דעמלק דאתמר ביה (שמות יז טו) ויאמר כי יד על כס י"ה, ואינון חמש מינים עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים, דכלהו מסתלקין ומתגברין על ישראל בגלותא, הדיא הוא דכתיב (בראשית ז יח) ויגברו המים וידפו מאד על הארץ, ארבע זמנין כתיב ויגברו וגברו, לקבל ארבע גלוון, ועלייהו אתמר סו"ף פסו"ק, דפסיק לון קודשא ברי"ך הוא לסוף יומיא מעלמא. (דף נה ע"א)

ובההוא זמנא הקטן יהיה לאלף (ישעיה ס כב) מסטרא דשמאלא, והצעיר לגוי עצום (שם) מסטרא דימינא, אני יהו"ה בעתה אחישנה (שם) מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ומיד יתפסקון עמלקים מן עלמא, וקודשא ברי"ך הוא יתיב על פרסייה, ודא איהו שופ"ר הול"ף אתנ"ח יתי"ב, בההוא זמנא דיתמחון עמלקים מעלמא, יהא קודשא ברי"ך הוא נח גיחא לישראל, ויתיב על פרסייה, כמה דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב, לבושה פתלג חור, לקיימא אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו (ישעיה א יח).

ולגבי עשו וישמעאל כתיב (דניאל ז ט) פרסייה שביבין די נור, (ס"א רומי) ומאינון שביבין דכרסייה אוקדון כל טעוון דילהון, גלגלוהי נור דליק, דנחתין מגיה עשר גלגלין מסטרא דאת י', ושביבין מסטרא דאת ה', תרין אתוון יתערון בנורא לאוקדא טעוון דלהון, בההוא זמנא (ישעיה א לא) והיה החסן לנעורת וכו'.

בההוא זמנא סליק ו' על דרגא דיליה דאיהו שש מעלות לפסא, ודא איהו דרג"א, תר"י טעמ"י, מאי תר"י טעמ"י, אלא בתר דסליק לדרגיה יימר לישראל ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי (בראשית כז ד), מפקודין דעשה דכלילן בה' דאברהם, דכליל רמ"ח פקודין, דבהון אתקריב ה' לגבי ו', וקרפנא דא איהו קריבו דקודשא ברי"ך הוא עם שכנינתיה.

[תיקוני זוהר - דף נה ע"ב]

בכל אתר ואתר (נ"א אבר ואבר) קריבו י"ה, ה' חמשת אלפים לבריאת עולם, ו' אלף הששי ברמ"ח, ובשמאלא דתמן לבא יטול נוקמין מאומין דעלמא, ורזא דמלה (ישעיה סג) כי יום נקם בלבי, ודאי אתכלילן בעמודא דאמצעיתא, דפקודין דעשה אתייהבו מימינא, ופקודין דלא תעשה משמאלא, ואלין אינון תר"י טעמ"י,

ופקודין דעשה אינון מאכלין דקודשא בריך הוא, ופקודין דלא תעשה פרנסה לסמאל ל למאן דעבר עלייהו. (ואלין הוה קריב) (נ"א אקדים) (נ"א ובאלין מתקרב) עשו ליצחק ואמר ליה יקם אבי ויאכל מציד בנו (בראשית כז לא), וסמאל בגינייהו הוה אקדים (נ"א קריב) לשמאלא, לאטעמא לקודשא בריך הוא מחובין דבנוי דאינון מאכלין מרירן, דבגינייהו אתמר (מלאכי א ג) ואת עשו שנאתי, עמוּדא דאמצעייתא מתמן אתייהבת אורייתא, דאיהי כלילא (דף נה ע"ב) דימינא ושמאלא, בההוא זמנא עשן יתער לגבי שמאלא לאעברא מתמן סמאל, ומיד סליק עשן אחרא דאיהו עשן הקטרת, (איהו כללא דאורייתא קשורא דיליה פקודין דעשה) לקשרא ולקרבא ימינא בשמאלא, דעמוּדא דעשן איהו עמוּדא דאמצעייתא (ברחימו, ופקודין דלא תעשה בדחילו) עמוּד הקטרת.

מאי קטרת דיליה שכינתא תתאה, דאיהי סלקא בכמה ריחין ובוסמין טבין, וכד סלקא לגביה אתמר בה (שיר ג ו) מי זאת עולה מן המדבר וכו' דסלקא בהון, דא ה' תתאה, זאת סלקא במ"י, מקטרת מר ולבנה (שם) תרי ירכי קשוט, מפל אבקת רוכל (שם) דא צדיק, דאיהו כליל כלא, איהו רוכל, ואיהי אבקת דיליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כד) ודבק באשתו, וביה סליקת לגבי בעלה.

שכינתא תתאה איהי קטרת דקודשא בריך הוא, ואיהי קרבן דיליה, מזבח דיליה, דבה מתקנין ישראל מאכלים דקרבנין דצלותין לקודשא בריך הוא, דאינון לקבל קרבן השחר, וקרבן דבין הערבים, וקרבנא דאמורים ופדרים דמתאכלין כל ליליא, ואיהו קרבן מוסף דאיהו צדיק, ואיהו קרבנא דשבתות וימים טובים דלית קרבנא (קריבו לעמא קדישא לקודשא בריך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת (ירמיהו ט כג).

איהי משכונא דיליה, דבגינה איהו שארי בגווייהו, הדא הוא דכתיב (שמות כה ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, איהי ארון דיליה, ואיהו ספר תורה גניז בגווה, איהי מנרתא דיליה, ומנורת המאור מההוא דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה אור, ואיהי נר דדליק קדמיה, כמה דאת אמר (ויקרא כד ב) להעלות נר תמיד, ואיהי בת שבע מנרתא כלילא משבעה בוצינין, איהי נר לגביה מסטרא דשמאלא, ואיהו אור לגבה מסטרא דימינא, ועל תרווייהו אתמר (משלי ו כג) פי נר מצוה ותורה אור.

איהי קדושין דיליה מסטרא דשמאלא, בגין דקדושה מסטרא דלויים, כמה דאת אמר וקדשת את הלויים, ועלה אתמר תהא לי מקודשת בטבעת זאת, ואיהי ברכה דיליה מסטרא דימינא, דאיהי כהונה, הדא הוא דכתיב (במדבר ו כג) פה תברכו את בני ישראל.

ואתקריאת פלה דיליה מסטרא דצדיק דאיהו פ"ל, ודא איהו כל"ה, פ"ל ה', בגין דאיהו ברית דאחיד בתרווייהו, ומסטרא דצדיק איהו יחוד דילה, דאיהו קוצא דאת ד' מן אחד, דקשיר בין א"ח ובין ד', ואיהי צלותא דיליה מסטרא דחי עלמין, דאיהו ח"י ברכאן דצלותא.

איהי אות דשבתות וימין טבין, שבת איהי כלל דתלת אבהן, בגין דאיהי בת כלילא בתלת ענפי אבהן דאינון ש, איהי תחום דיליה ואיהי רשות דיליה, רשות היחיד דגבהו עשרה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה דאינון יהו"ה, איהו עירוב דילה מסטרא דימינא ושמאלא, דאינון ע"ב רי"ו דהיינו חסד וגבורה, ואיהי ערבית דיליה עיבור דיליה.

איהי טלית דקודשא בריך הוא, ובה אתעטף קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (תהלים קד ב) עוטה אור כשלמה, ואיהי ציצית דצדיק דאיהו עני בגלותא, הדא הוא דכתיב (שם קב א) תפלה לעני כי יעטה, עני ודאי, דביה אתעטף, בגין דאיהי כסותה לבדה היא שמלתו לעורו (שמות כב כו), דא משכא דתפלי, דאתמר בהון (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם.

[תיקוני זוהר - דף נו ע"א]

ארבע בתי דרישא אינון אהי"ה, ארבע פרשיין דאינון קדש לי (שמות יג ב), והיה כי יביאך (שם יא), שמע ישראל (דברים ו ד), והיה אם שמע (שם יא ג), דא יהו"ה, ארבעה בתי די' דא אדנ"י, ארבעה פרשיין דא יהו"ה, ובהון מ"ב אזכרות בתמניא פרשיין, דאתמר בהון (תהלים סה יח) אדנ"י בם, דא איהו פי היא שמלתו לעורו (שמות כב כו), ואיהי תכלת שבציצית, איהי סוד היבום, יבמה דיליה בגלותא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (דף נו ע"א) תלת גלגולין דילה אינון תלת אבהן, דעלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, איהי ישועה דיליה, גאולה דיליה, בגין דקודשא בריך הוא לית ליה רשותא לאפקא מן גלותא, עד דאיהי נפקת עמיה, היא נבואה דיליה, נבואה כלילא שית דרגין מסטרא דאת ו' דאיהי עמודא דאמצעיתא, ואיהי חלום אחד משתי בנבואה, ומאי שתין אלא לית שיב"ה (נ"א שינה) פחותה משתי, ודא ישראל סבא, דסליק באת ו' שית זמנין עשר דאיהו שתין.

ואיהי יראה מסטרא דשמאלא, אהבה מסטרא דימינא, ואיהי תורה מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ואיהי אנכי מסטרא דאימא עלאה דאחידא בימינא, בגין דאנכ"י איהו כס"א בחושבן, ואתמר ביה (ישעיה טז ה) והוכן בחסד כסא, ועלה אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, מסטרא דסמאל ל ונחש דאינון אלהים אחרים.

ואיהי פסח מסטרא דימינא, ואיהי ראש השנה מסטרא דשמאלא, ואיהי מצה פרוסה מסטרא דשמאלא, ואיהי מצה שלמה מסטרא דימינא, בגין דסטרא דצפון לאו איהו שלים, ובגין דא מצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), והיא (מצה) מצוה באת ו' מסטרא דעמודא דאמצעיתא.

ואיהי שבועות מסטרא דעמודא דאמצעיתא, שבועה שבועות ודאי אית בהון שבע שבתות, ובהון מ"ט יומין, בחושבן מ"ט אתוון דקריאת שמע, דאינון שמע ישראל וכו', ברוך שם וכו', ביומא דחמשין שריא שכינתא עלאה בה, ואתקריאת מתן תורה, ועמודא דאמצעיתא איהו תורה דאתייהיבת בחמשין יומין דשבועות,

ועליה אתמר בן חמשים לזקנה (נ"א לבונה), בההיא דאתמר בה פי זקנה אמר, ועלה אתמר (משלי ב ג) פי אם לבינה תקרא, בגין דאיהי ה' וסלקא באת י' לחמשין חמש זמנין עשר, ועלה אתמר בן חמשים לזקנה, בההיא דאתמר (שם כג כב) אל תבוז פי זקנה אמר, (ו' בן י"ה).

וזמנין אתקריאת ם' סתימא, ואתמר בה בן ארבעים לבינה, (כד לא איהי בשותפא דאת י' אתקריאת ארבעים, ואיהי עלמא דאתי דלית ביה אכילה ושתיה, וכד סליק משה לגבה אתמר ביה (שמות כד יח) ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה וגומר.

מתן תורה דא שכינתא תתאה, ועלה אתמר ישמח משה במתנת חלקו, בגין דאיהי דוגמא דעמודא דאמצעיתא, ועוד שבועות על שם מלא שבוע זאת ונתנה לך גם את זאת (בראשית כט כז), מלא שבוע זאת דא שכינתא עלאה, (מלא שבוע ה' מלא י"ה), דאתמר ביה (שמות יז טז) פי יד על פ"ס י"ה, ונתנה לך גם את זאת דא שכינתא תתאה ה' זעירא, מלא דכלא עלאה ותתאה דא ו', איהו מלא י"ה לעילא, דאיהי מליא"ה אלהי"ם, ועלה אתמר (רות א כא) אני מלאה הלכתי, מלאה הלכתי לטורא דסיני, ובגלותא ריקם השיבני יהו"ה (שם) ואיהו מלא ה', ובה (נ"א וביה) (תהלים קד כד) מלאה הארץ קניינך.

ושכינתא תתאה איהי סופ"ה, כ"ו ה"ס, דאיהי יהו"ה אדנ"י, כלילא מתרין שמחן, סופה חבורא דתרויהו כגוונא דא יאהדונה"י, בגין דאיהי פלה דיליה, ואיהי בת שבוע כללא דשבוע ימי סופה, וכד נטלא מאימא עלאה דאיהי שמחת תורה שמחת בית השואבה, ואיהי חופה דיליה, אתקריאת שמיני חג עצרת.

[תיקוני זוהר - דף נו ע"ב]

בההוא זמנא דשמחת תורה שויין (נ"א שריא) עטרה בריש כל צדיק לעילא, כמה דאת אמר (שיר ג יא) בעטרה שעטרה לו אמו, ביום חתונתו וביום שמחת לבו, ביום חתונתו דא שכינתא תתאה, וביום שמחת לבו דא שכינתא עלאה, והכי צריכין ישראל לאתעטרא בכלא (נ"א כלהו) בעטרא על רישיהו (דף נו ע"ב) ביומא דשמחת תורה. ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וכו' (ויקרא כג מ), אתרוג איהי שכינתא תתאה, ודמיא ללבא דאיהו לשמאלא דאיהו גבורה, ובגין כך צריך בר נש לנטלא אתרוג בידא שמאלא וצריכא למהוי אתרוג דדמיא ללבא שלימא בתיומת דילה, בגין ההוא דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, למהוי שלימא עמיה, וכמה דלית פסול ביעקב דלעילא, פן צריך דלא יהא פסול באתרוג, לקיימא קרא (שיר ד ז) כלך יפה רעיתי ומום אין בך, ואם היא ירוקא היא משופחת יתיר, כדיוקנא דהות אסתר ירקרקת, דאתמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות.

ואתקריאת הדסה על שם הדס, והדס אית ליה תלת הדסין, לאשתכללא בתלת אבהן, ואתקריאת ערבה מסטרא דתרין שפון דאינון למודי יהו"ה, ואתקריאת ולב מסטרא דח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברכאן דצלותא, ולקבליהו עבדין ח"י

נענועין בלולב בשית סטרין, תלת לכל סטרא וסטרא, שית סטרין דכלילין בגופא דאיהו עמודא דאמצעייתא, דלולב על שמייה אתקרי ל'ו ל"ב.

ואינן נענועין ח"י ד' זמנין, דסלקין ע"ב, ואינן ח"י נענועין בהודו ליהו"ה תחלה וסוף, ח"י באנא יהו"ה הושיעה נא, הא ע"ב, ואינן תליין מן ד' דאיהי שכינתא, וצדיק בה אתקרי ד' זמנין ח"י ח"י ח"י דסליק ע"ב, מסטרא דתלת אבהן, ושכינתא דאשתתפת עמהון, דאינן ח"י (פרקין) בדרועא ימינא, וח"י בשמאלא, וח"י בגופא לגבי שדרה, וח"י בברית מילה, ואינן ו' סטרין תרין דרועין דמלפא, ותרין שוקין דמלפא, דאינן תרי נביאי קשוט, וגופא וברית הא שית, ח"י נענועין לקבל ח"י חולין דשדרה מסטרא דגופא, וכל דא מסטרא דאילנא דחיי, ומסטרא דאילנא דטוב ורע.

אתרוג דמי לצדיקיא, והדס לבינוניים, וערבה לרשעים, ושכינתא אתמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, אף על גב דאתמר בה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, איהי שלטא על עץ הדעת טוב ורע, מסטרא דיליה היא קריבא למלפא, (נ"א ומסטרין אלין לזמנין איהי נוקבא קריבא למלכא), תדא הוא דכתיב (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש מסטרא דימינא, לזמנין איהי רחיקא מניה מסטרא דשמאלא, ואל יבא בכל עת אל הקדש, מסטרא דימינא איהי לא מקבלא טומאה, טוב הוא ימינא, אבל אתרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומות, הוא אתר לית ליה קריבו, (נ"א אל הקדש איהי לא מקבלא טומאה, אבל אתרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומהוא אתר דלית ליה קריבו), ותמן צריך קורבנא לקרבא, וקטרת לרחקא רוח הטומאה מההוא אתר, ולקרבא זכותא לשמאלא גבירתא, ולרחקא שפחה מתמן, ובגין דא כל שמהן אית בה.

ואתקרי שדרה אחור מסטרא דסיהרא, ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקרי קדם, ורזא דמלה אחור וקדם צרתני (תהלים קלט ה), ובגלותא השיב אחור ימינו מפני אויב (איכה ב ג), מאי אויב דא סמא"ל, דכל אלהים אחרים אינן לאחור, ובגין דלא יסתפלון בשכינתא דאיהי למערב דאיהו אחור, שוי לה בימינא, ובגין דא אסור לצלאה למערב דאיהו אחור, בגין דתמן אלהים אחרים, ותמן סם המות שבתא"י, ובגין דהות בקדמיתא למערב וחזרת לימינא, שאלין עלה אלהים אחרים שבתא"י א"י שב"ת, שבתא"י אתון דיליה אי שבת.

[תיקוני זוהר - דף נו ע"א]

וצריכין ישראל לשני לה אתר ושמא ועובדא, ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, בגין דלא אשתמודע ביה אויב דאיהו סמא"ל, ודא איהו השיב אחור ימינו וכו', אם זכאן (דף נו ע"א) לנטרא שבת, צריך לשנויי ליה מיומין דחולא בלבושין ומיכלין דאינן ענג שבת, דאם הוה רגיל למיכל תרי סעודות ביומא דחולא, בשבת אכיל תלת, דכתיב (שמות טז כה) ויאמר משה אכלוהו היום, כי שבת היום ליהו"ה היום לא תמצאוהו בשדה, ובכלא צריך למעבד בשבת תוספת, דאם

הוּה רְגִיל לְמִיכַל בְּיוֹמָא דְחוּלָא נְהֵמָא וְחִמְרָא, יוֹסִיף בְּשַׁבַּת בְּשָׂרָא, דָּא תוֹסַפַּת שַׁבַּת.

שְׁנוּי מַעֲשֵׂה, דָּאם הוּה רְגִיל לְמַעֲבַד עוֹבְדָא בְּחוּל, לָא יַעֲבִיד בְּשַׁבַּת, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם כ ט) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְכוּ', שְׁנוּי הַשֵּׁם לְכָל יוֹמָא קָאֲרִי לִיה מַעֲשֵׂה, כְּמָה דָּאֵת אָמַר (יחזקאל מו א) שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה, וְלִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי קָאֲרִי לִיה שַׁבַּת, דְּאִיהוּ הַשַּׁבַּת מַעֲשֵׂה, בִּיטוּלָא דְעוֹבְדָא, שְׁנוּי מְקוּם, אִם הוּא רְגִיל לְאוּקְדָא נוֹרָא בְּחוּלָא, דִּישְׁנֵי וְלֹא יוֹקִיד לִיה בְּשַׁבַּתָּא, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם לה ג) לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבַּת.

וְעוֹד אֵית שִׁינוּי, דְּצָרִיף לְשַׁנּוּת מַעֲבַדָּא לְמַטְרוֹנִיתָא, דְּלֹא יְהוּן שְׁוִין, דְּמַטְרוֹנִיתָא אִיהִי מְקוּמוֹ דְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, צָרִיף לְשַׁנּוּת לְמַלְכָּא, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (אסתר ב ט) וַיִּשְׁנֶה וְאֵת נַעֲרוֹתֶיהָ, בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, דְּאִשְׁתַּנִּי יוֹמָא דְשַׁבַּתָּא מִיוֹמָא דְחוּל דְשִׁלְטָא בֵּיה עֲבַדָּא דְמַלְכָּא.

וְעוֹד מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם מוֹשֵׁב דְּבַר נֶשׂ אִיהוּ מְקוּם דִּילִיה, וְעוֹד שְׁנוּי מְקוּם, לְתַקְנָא בֵּיתָא בְּשַׁבַּתָּא תוֹסַפַּת מִבְּחוּל, וְעוֹד שְׁנוּי מַעֲשֵׂה אִם הוּא עֲצִיב בְּחוּלָא, דִּיהָא חֲדִי בְּשַׁבַּתָּא, וְאִם אֵית לִיה קִטְטָה בְּחוּלָא עִם בַּר נֶשׂ אוֹ עִם אֶתְתִּיה, דִּיהָא לִיה שְׁלָמָא עֲמָה בְּשַׁבַּתָּא, וּבְדָא לִית רְשׁוֹ לְקַרְבָּא לְסַם הַמּוֹת חֲלָלָה, וּלְבַעֲלָה דְאִיהוּ אֵל אַחַר חֲלָל שַׁבַּת, (לית לון רשו לקרבא), וּבְגִין דָּא אָמְרוּ קַדְמָאִי, אִם יִשְׂרָאֵל הוּוּ מְקַיְיִמִין שַׁבַּת אַחַת כְּהַלְכָתָהּ (נ"א שתי שבתות כהלכתן), מִיַּד הוּוּ נְגַאֲלִין.

וְכַף צָרִיף לְשְׁנוּי בְּנַר דְּלוּקָא, וּבְמַטָּה מוֹצֵעַת, וּבְפִתּוּרָא, כְּגוּוֹנָא דָּא אִם הוּה רְגִיל בְּיוֹמֵי דְחוּל לְאֲדַלְקָא שְׂרָגָא בְּפִתִּילָה חֲדָא יוֹסִיף בְּשַׁבַּת תְּנַיִנָּא, וּבְפִתּוּרָא אִם רְגִיל לְבִרְכָּא הַמוֹצֵא עַל נְהֵמָא חֲדָא, בְּשַׁבַּת יוֹסִיף תְּנַיִנָּא, דְּאִינוּן כְּגוּוֹנָא דְלַחֵם מִשְׁנָה, מַטָּה הָא אֶתְמַר דָּאם הוּה רְגִיל לְשַׁמֵּשׁ בְּיוֹמָא דְחוּלָא בְּקִטְטָה עִם אֶתְתִּיה וּבְפִתּוּרָא, לֹא יִזְדוּג לְאֶתְתִּיה בְּשַׁבַּתָּא אֲלֵא בְּשַׁלְמָא, וּבְגִין דָּא תְּלַמִּידֵי חַכְמִים עוֹנְתָן מְלִיל שַׁבַּת לְלִיל שַׁבַּת, וְצָרִיף לְשְׁנוּי שַׁבַּת מִיוֹמָא דְחוּלָא בְּכָלָא, וְאִם אֵית לוֹן שְׁלָמָא בְּכָל שֵׁית יוֹמֵין דְחוּלָא, יַעֲבֹדוּן תוֹסַפַּת בְּשַׁבַּתָּא בְּפִיּוּסָא דָּא לְדָא בְּרַחֲמֵי סְגִי, כְּגוּוֹנָא דְלַעֲיִלָּא, דְּאֶתְמַר לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא (שיר ה ב) פִּתְחֵי לִי אַחוּתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי, בְּתוֹסַפַּת מְלִין דְּפִיּוּסָא, כְּגוּוֹנָא דָּא צָרִיף בַּר נֶשׂ לְפִיּוּסָא לְאֶתְתִּיה בְּשַׁבַּת בְּתוֹסַפַּת מְלִין דְּפִיּוּסָא.

וּבְזוּמָנָא דְאַלְהִים אַחֲרִים חוֹזִין בְּשַׁבַּת שְׁנוּיָא בְּכָלָא, לִית לוֹן רְשׁוֹ לְקַרְבָּא, הֵדָּא הוּא דְכַתִּיב (במדבר א נא) וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת, בְּגִין דְקוּדְשׁ הִיא לְכֶם מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוֹמֵת, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בְּקִרָא (ויקרא יט ג) אֵת שַׁבַּתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ וְגוֹמַר, וּבְאֲלִין תוֹסַפַּת אֶתְקַרִּיאַת שְׁכִינְתָּא מוֹסַף שַׁבַּת, וְכַד מְתַרְחֲקִין מִינָהּ כָּל דְּרַגִּין דְחוּל, וְלֹא אֵית רְשׁוֹ נוֹכְרָאָה בְּשַׁבַּת, לְאַעֲלָא בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ, אִיהִי אֶתְקַרִּיאַת קְדוּשָׁה דִּילִיה, וְכַד מְבָרְכִין לָהּ בְּבִרְכַת מְזוּנָא אֶתְקַרִּיאַת בְּרַכָּה דִּילִיה, וּבְתַרְוֵיהוּ אִיהִי יְחוּד דִּילִיה, כְּלָה דִּילִיה, בְּהַהוּא זְמַנָּא אִיהִי שַׁבַּת שְׁקוּלָה כְּכָל אוֹרִיָּתָא.

[תיקוני זוהר - דף נז ע"ב]

וּשְׂרָגָא אִיהִי דִּיקְנָא דְּמִנְרָתָא, וְצָרִיךְ לְמַהוּי לִימִינָא, וְעֵלָה אֶתְמַר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וּפְתוּרָא דְשִׁבְתָּ צָרִיךְ לְמַהוּי לְשִׁמְאֵלָא, וְעֵלָה אֶתְמַר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, מְטָה בֵּין צְפוֹן לְדָרוֹם, וְשִׁבְתָּ אִיהוּ אוֹת בְּרִית מִיְלָה, אוֹת דְתַפְלִין, מָאן דְּמַחְלֵל דָּא כְּאֵלוּ מַחְלֵל דָּא, תַּפְלִין דְרִישָׁא לְקַבֵּל זְכוּר, תַּפְלִין דְיָד לְקַבֵּל שְׁמוֹר, מָה רְשׁוֹת הַרְבִּים אִיהוּ חֲלוּל שִׁבְתָּ, אוֹף הֵכִי אוֹת בְּרִית אִיהִי חֲלוּל דִּילִיָּה זֹנָה, וְדָא רְשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, לִית פְּקוּדָא דְעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה דְלָא (דף נז ע"ב) אֶשְׁתַּכַּח בְּשִׁבְתָּ, וּבְגִין דָּא שִׁבְתָּ הִיא שְׁקוּלָה כְּכֹל אוֹרִייתָא פְּלָה.

וְכֹן שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה אֶתְקַרִיָּא שׁוֹפֵר, מְסֻטְרָא דְשְׁכִינְתָּא עֵלָהָה דְאִיהִי שׁוֹפֵר גְּדוֹל, תַּקַּע בְּשׁוֹפֵר גְּדוֹל לְחִירוּתְנּוּ, תַּקַּע שׁוֹפֵר אִיהוּ לְשׁוֹן תַּקִּיעָה דְוַדָּאי שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה אִיהִי תַקִּיעָה דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְסֻטְרָא דִימִינָא, וְאֶתְקַרִיָּא שְׁבָרִים דִּילִיָּה מְסֻטְרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְאֶתְקַרִיָּא תְרוּעָה דִילִיָּה מְסֻטְרָא דְעִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְאִיהוּ דַעַת, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר (תהלים פט טז) אֲשֶׁר־יֵהָעֵם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, יוֹדְעֵי בְדַעַת, דְאֶתְמַר בֵּיה (משלי ג כ) בְּדַעַתוֹ תְהוֹמוֹת נִבְקָעוּ, וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ (שם כד ד), אִיהִי שׁוֹפֵר, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קוֹל הַשׁוֹפֵר, וּבְזִמְנָא דְהִיא סִלְקָא לְגַבִּיהַּ בְּתַלְתָּ קְטָרִין אֵלִין, אֶתְמַר בֵּיה (שמות יט יט) וַיְהִי קוֹל הַשׁוֹפֵר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד, הוֹלֵךְ בְּתַקִּיעָה, וְחֹזֵק בְּשְׁבָרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

וְאִיהִי יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכֹד אֶתְקַשְׁטַת קְדָמִיהַּ בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירִין דְאִינּוֹן לְבוּשֵׁי כַפָּרָה, אֶתְקַרִיָּא צִיץ דִּילִיָּה, מְצַנְפַת דִּילִיָּה, אֲבִנֵּט דִּילִיָּה, אִיהִי כְלִילָא מְאַרְבַּע בְּגַדֵי לְבָן מְסֻטְרָא דִימִינָא, וּמְאַרְבַּע בְּגַדֵי זָהָב מְסֻטְרָא דְשִׁמְאֵלָא, בְּהַהוּא זִמְנָא דְאֶתְקַשְׁטַת בְּאֵלִין לְבוּשֵׁין דְכַפָּרָה אֶתְמַר בְּהַ (אסתר ה א) וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מְלֻכּוֹת, וּבְהוֹן עֲאֵלַת לְפָנֵי וְלְפָנִים, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב (שם) וַתַּעֲמוּד בַּחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית, וּבְהוֹן נְשָׂאָה חָן בְּעֵינָיו, וְרוּזָא דְמֶלֶךְ וְרֵאִיתִיהָ לְזָכוּר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וּמִיד אֲדִנִּי שְׁמַעָה אֲדִנִּי סִלְחָה אֲדִנִּי הַקְּשִׁיבָה וְעֵשָׂה אֵל תֵּאָחֵר (דניאל ט ט).

פּוּרִים אֶתְקַרִיָּא עַל שֵׁם יוֹם הַכַּפּוּרִים, דְעֵתִידִין לְאֶתְעַנְגָּא בֵּיה, וְלְשִׁנּוּי לִיָּה מְעַנּוּי לְעַנְגָּ, וּמָה דְאִיהִי שְׁכִינְתָּא אֶסּוּר בֵּיה נְעִילַת הַסַּנְדֵּל, בְּהַהוּא זִמְנָא אֶתְמַר בְּהַ (שיר ז ב) מָה יָפוּ פְעַמֶּיךָ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיבָה, וְעַנּוּגָא וְחֲדוּהָ וְכִמְהָ טְבִין מְזוּמְנִין לְגַבְהָ, וְדָא יְהֵא בְזִמְנָא דְפּוּרְקָנָא בְּעַגְלָא.

וּמָאן גָּרַם עֲנוּי לְשְׁכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא, אֵלָּא רְזָא דְמֶלֶךְ וּבְכֹן אֲבָא אֵל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כֹדֵת (אסתר ד טז), בְּגִין דְעֲאֵלַת בְּלָא בְּעֵלָה, דְאֶתְמַר בֵּיה (דברים לג) מִימִינוֹ אֲשֶׁר דַּת לְמוֹ, דְבִטְלִיו בְּהַ אוֹרִייתָא, וְדָא גָרַם אֲבוּדָא דְבֵית רֵאשׁוֹן וְשִׁנִּי, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב (אסתר ד טז) וְכֹאֲשֶׁר אֲבָדְתִי אֲבָדְתִי, וְעַם כָּל דָּא אָף עַל גַּב דְעֲאֵלַת בְּלָא בְּעֵלָה דְאִיהוּ דְבְרֵי תוֹרָה, עַם כָּל דָּא עֲאֵלַת בְּאֲבָהוֹן, דְאִינּוֹן שְׁלֹשַׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם דְאֶתְעַנַּת בְּהוֹן, וְאִינּוֹן סַהְדִין דְעוֹלִימְתָא עֲאֵלַת בֵּיה לְמַלְכָּא, הֵדָּא הוּא דְכְתִיב (שם ב יג) וּבְזָה הַנְּעִרָה בָּאָה אֵל הַמֶּלֶךְ, נְעִרָה וְדָאי בָּאָה אֵל הַמֶּלֶךְ דְאִישׁ לֹא יִדְעָה אֵלָּא בְּעֵלָה, וְכִמְהָ דְבַעֲרָב הִיא בָּאָה נְעִרָה בְּתוּלָה וְדָאי, הֵכִי נִמְי בְּבִקְרָה הִיא שְׁבָה נְעִרָה

בתולה ודאי, ובה ערב ובקר פעמים קורין לישראל בעלה, וסחדין עלה דלא חליפת
 ליה היא ובנהא באחרא, ובגין דא ישראל אמרין בכל יומא שמע ישראל יהוה
 אלהינו יהוה אחד, שמע אחד, שם אחד, שם אחד ע"ד, אח נטיר לה, בגין דאח
 לצרה יולד (משלי יז יז), ועליה אתמר (תהלים לב ז) אתה סתר לי, ברוך אתה בבוואך
 (דברים כח ו), יהודה אתה יודוך אחיך (בראשית מט כח), בגין דביה יהוה וביה ד,
 ביה איהי נטירא.

[תיקוני זוהר - דף נח ע"א]

ועליה אתמר (אסתר ב ז) ויהי אמן את הדסה, הוא אומן דילה ואיהי אמונה
 דילה, ודא איהו דאתמר (שם כ) כאשר היתה באמנה אתו, ולא נגע בה נוכראה
 דאיהו אחשוורוש, בגין דאח עמה ודאי, ואיהו סתיר לה מניה, במאי סתיר לה
 מניה בנקודה דאיהי קוצא דאת ד' מן אחד, אח נטיר ד', דלא יתקריב לגבה
 אחר, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני יהוה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן,
 והאי נקודה איהי אות ברית, דבה אשתלים אח לעשר, ובה אתעביד י', ומאן
 דמשקר בברית מילה גרים לאסתלקא מניה (דף נח ע"א) שכנינתא, דאיהי יחודא
 דקודשא בריך הוא, ושלטיט עליה ש"ד דאיהו אחר.

ודאי י' דשדי, איהי קוצא מן ד' דאחד, ואם משקר אעבר קוצא מן ד' מן אחד
 ואשתאר אחר, ובגין דא אמר קרא (שמות לד יד) לא תשתחוה לאל אחר וגומר,
 ובההוא זמנא דשלטא על בר נש שד דאיהו אל אחר, איהו משתעבד ביה בכל
 מיני עבויין, וחובא דא גרם לישראל לאשתעבדא בהון אומין דעלמא.

ומאן דנטיר אות ברית בכל אתר דאיהי, בין בברית מילה, בין בשבת וימין
 טבין, קודשא בריך הוא נטיר ליה בגינה בכל אתר, ומכסי עלוי משנאוי, כגוונא
 דמשה דאתמר ביה (תהלים צא א) בצל שד"י יתלונן, וכגוונא דאסתר דסתיר לה
 מאחשוורוש דאיהו ערלוט מא, ו שויב אתריה שנית (נ"אשדית) בדיוקנא אדילה, הדא
 הוא דכתיב (אסתר ב יג) כל אשר תאמר וגומר, בערב היא באה ובפקר היא שבה
 אל בית הנשים שני, ואיהו נטיר לה מהמן הרשע, הדא הוא דכתיב (תהלים לב ז)
 מצר תצרני, דאיהו צר ואויב.

ובגין האי קנאה דכסי קודשא בריך הוא באות דילה על אסתר, דאיהי קדושה
 דילה, דלא איהי קדושה פחות מעשרה, אתלבשו עשרה כתרין תתאין בעשרה בנין
 דהמן, דתמן אל אחר, דהמן אמר ועשרת אלפים כפר פספא אשקול וגומר (אסתר ג
 ט), וכלא לנטלא נוקמא מאסתר ואומתה, דאתמר בה (שם ה א) ותלבש אסתר
 מלכות, וקודשא בריך הוא מסר לון בידהא ובידא דאומתה, ותלו אותו ואת בניו
 על העץ (שם ט כה), ואיהו עבד עץ גבוה חמשים אמה, וקודשא בריך הוא נטיל
 נוקמא מניה ומבנוי בשכנינתא עלאה, דמחאת למצראי חמשים מכות.

ועוד שכנינתא אתקריאת צדקה, וקודשא בריך הוא בעל צדקה, ובגלותא איהי
 עניה, ובנהא עניים, וקודשא בריך הוא כפיכול איהו עני פד איהו בר מאתריה,
 ובגינה אתמר (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה וכו', ובאן אתר איהו עני ואיהי

עֲנִיָּה בְּצִדִּיק דְּאִיהוּ בְּרִית, וּבְגִין דְּחָאבוּ בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא אִיהוּ נְהָר יַחְרַב וַיִּבְשׁ
(איוב יד יא) בְּבֵית רֵאשׁוֹן וּשְׁנִי, וּשְׁכִינְתָּא אִיהי בֵּיהּ חֲרָבָה וַיִּבְשָׂה, בְּגִין דְּאִינּוֹן גְּרָמִי
דִּיתְכַנְשׁוֹן מִנִּיהּ מִיִּין עֲלָאִין, וּשְׁכִינְתָּא אֲשַׁתְּאֲרַת יִבְשָׂה, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (בראשית א
ט) יָקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וַתִּרְאֶה הַיִּבְשָׁה.

וְכָל מָאן דְּעֵבִיד צְדָקָה בְּמִסְכְּנָא גְרָמִים הֵהוּא נְהָר דִּיתְמַשְׁךְ מַעְדָן דְּאִיהי אִימָא
עֲלָאָה, לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן דְּאִיהי ד' דְּלָה מִסְכְּנָא, וְעֲנִי אִיהוּ יוֹם שַׁבָּת, וּמָאן דְּמַקְיִים
בָּהּ עֲנֵג שַׁבָּת גְרָמִים לְאֲשַׁקְאָה הֵהיא ד', וְהֵהוּא עֲנִי אֲתַמְלִי וְאֲתַקְרִי נְהָר, וּמָאן דְּאִית
לֵיהּ רְשׁוּ לְמַעְבַּד עֲנֵג שַׁבָּת וְלֹא עֵבִיד, אֲתַהַפֵּךְ לֵיהּ עֲנֵג לְנִגְעַ צַרְעַת, וְחָרִיב בֵּיתֵיהּ
וּמְמוֹנֵיהּ, וְכֵן עֲנִיָּה אִיהי אֲוֵרִייתָא דְעַל פֶּה וּדְאִי, וְאִיהי קַבְלָה כַּד מְקַבְלָא מִבְּעַל
צְדָקָה, דְּאִיהוּ אֲוֵרִייתָא דְבִכְתָּב, כַּד אֲזֻלַּת לְגַבִּיָּה לְקַבְלָה אֲתַקְרִיאַת הַלְכָה, כַּד
מְקַבְלָא מִנִּיהּ אֲתַקְרִיאַת קַבְלָה, וּבִהֵהוּא זְמַנָּא אִיהי פְּלִיגַת מַה דִּיתְבִּין לָהּ לְעַבְדִּין
דִּילָהּ וּלְבִנְיָן וּלְעוֹלָמִין דִּילָהּ, כְּמָה דְאֵת אֲמַר (משלי לא טו) וַתִּתֵּן טָרְף לְבֵיתָהּ וְחַק
לְנַעֲרוֹתֶיהָ, וּמְקַבְלִין דִּין מִן דִּין, מִתְהוּא דְמְקַבְלִין מִנִּיהּ.

[תיקוני זהר - דף נח ע"ב]

בְּעַל קַבְלָה אִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וְאִיהי קַבִּילַת מִינִיהּ, וּבְאֵן אֲתַר קַבִּילַת
מִנִּיהּ בִּימִינָא, בְּגִין דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר כִּי יִמִּינְךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, הַלְכָה אִיהי
מִסְטָרָא דְשִׂמְאָלָא, קַבְלָה (דף נח ע"ב) הִיא מִסְטָרָא דִּימִינָא, הַלְכָה בְּשִׂמְאָלָא לְגַבִּי
בְּעֲלָהּ, וְקַבִּילַת מִנִּיהּ בִּימִינָא וְנַחְתָּא מְלִיא לְגַבִּי צְדִיק, וּבְגִין דָּא (תהלים לו כה) לֹא
רְאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב וְכוּ', (ובמאי) וְכַד נַחְתָּא מְלִיא לְגַבִּי בְּעֲלָהּ דְאִיהוּ ו', נְהָר
דְּאֲתַמַּשְׁךְ מַעְדָן, ו' עַאל בְּד' וְאֲתַעֲבִידַת ה', וּמַה דְּהוּא צְדִיק אֲתַעֲבִידַת צְדָקָה לְגַבִּי
עֲנִי דְאִיהוּ צְדִיק.

וְהֵהוּא נְהָר עֲלִיָּה אֲתַמַּר שְׁמֵשׁ בְּשַׁבָּת צְדָקָה לְעַנְיִים, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (משלי יד לד)
צְדָקָה תְרוּמָם גוֹי, וּמַה דְּהוּת צְדִיק דִּינָא, אֲתַעֲבִידַת רַחֲמִי, וְכָל סְפִירָן עַל שְׁמָה
אֲתַקְרִיא, מְאֻזְנִי צְדִיק אֲבִנִי צְדִיק אִיפַת צְדִיק וְהִין צְדִיק (ויקרא יט לו), כַּד אֲתַרְחַק
מִינִיהּ בְּעֲלָה דְאִיהוּ רַחֲמִי, מְאֻזְנִי צְדִיק תְרִין דְרוּעִין, אֲבִנִי צְדִיק תְרִין סְמִכֵי קְשׁוּט,
הִין צְדִיק צְדִיק, וְכַד עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא מְרַחַק מִינִיהּ אִיהוּ מְשֻׁפֵּט, וּבֵיהּ פְּתִיב (תהלים
עג ח) כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים, זֶה יִשְׁפִּיל מָאן דְּגָרִים לְאֲשַׁפְלָא
לְשְׁכִינְתָּא מְאֲתַרְהָא, וְזֶה יָרִים מָאן דְּגָרִים לְסַלְקָא לָהּ מְאֲתַרְהָא, דְּחֻבִין דִּישְׂרָאֵל
אִינּוֹן אֲשַׁפְּלִין לָהּ לְתַתָּא, וְזַכּוּן דְּלֵהוֹן סְלִקִין לָהּ לְאֲתַרְהָא, הָא זַכָּאָה אִיהוּ מָאן
דְּעֵבִיד זַכּוּן לְסַלְקָא לָהּ לְאֲתַרְהָא.

וְעוֹד שְׁכִינְתָּא אִיהי שְׁלוּחַ הַקּוֹן, מָאן קוֹן דִּילָהּ דָּא יְרוּשָׁלַם, וּלְעִילָא קוֹן דִּילָהּ
הֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות לד ז) וְנִקָּה לֹא יִנְקָה, וְדָא מִטְטְרוּן, עֲלִיָּה אֲתַמַּר אֵל
תִּסְתַּכַּל בְּקִנְקֵן אֵלָא בְּמָה דְאִית בֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ כִּי יִקְרָא קוֹן צַפּוֹר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל
עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ (דברים כב ו), בְּכָל עֵץ דָּא גּוֹף וּבְרִית, צְדִיק אִיהוּ בְרִית וְאִיהוּ
כ"ל, עֵץ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, אוֹ עַל הָאָרֶץ דָּא אִימָא תַתָּא, אֲפֻרְחִים תְרִין

דרועין, או ביצים תרין שוקין, והאם רבצת דא אימא עלאה, שלח תשלח את האם דא אימא תתאה את ודאי.

שלח תשלח, הדא הוא דכתיב (בראשית ח ח) וישלח את היונה מאתו, ואתמר ביעקב (שם כז ל) ויהי אך יצא יצא, לקבל שלח תשלח, ואינון תרין דרועין שני גרישיין ואינון תרין תרוכין, ודא איהו שלח תשלח את האם, ואת הפנים תקח לה, אליו שית פרקין דאינון בתרי דרועין, אשתארת ה' ד' בלא ו', מאן גרים לה תרי תרוכין, אלא בגין דעברין בנהא על פקודי אורייתא עשה ולא תעשה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ יח) ובפשעיהם שלחה אמהם.

ויוסף שלח את היונה מאתו (בראשית ח י) דא עמודא דאמצעיתא, מאן גרים דא דאתתרכת מיניה, בגין דישראל עברו על אורייתא, ויחל עוד שבעת ימים אחרים (שם) (נ"א וישלח את היונה ולא יספה שוב), דא ז', יומא שביעאה דכליל שבע שבתות, ומאן גרם דאתתרכת מיניה, בגין דעברו ישראל על אות שבת ויומין טבין ואות ברית.

מסטרא דיצחק דאיהו ראש השנה, אתמר ביה (שם) ותבא אליו היונה לעת ערב, ודא ערב דיצחק, ומסטרא דצדיק אתמר בה (שם) והנה עלה זית טרף בפיה, וידע נח פי קלו המים מעל הארץ, ובכל אתר דלא אשכחת לתתא דיוקנא דבעלה באורייתא, לא הות שריא עלה, הדא הוא דכתיב (שם ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה בגלותא, מיד דאשכחת בעלה לרעיא מהימנא, שריא עליה ולא חזרת לתיבה, הדא הוא דכתיב (שם יב) ולא יספה שוב אליו עוד, ועל דא אתמר (שם ב כד) על פן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר, איהי אתדבקת ביה ואיהו בה.

בההוא זמנא ויפתח נח את חלון התיבה אשר עשה (שם ח ו), ונפקו כלהו ואזלו לגבי יונה ובעלה, ואתמר לגבי נח ויפתח נח, מאי ויפתח נח, אלא רמיז ותפתח ותראהו את הילד (שמות ב כד), אדנ"י שפתי תפתח, ודא ישראל דפתחין בתיובתא בבכיה, ומיד ותחמול עליו.

ועוד שכנינתא אתקריאת חג, בכל זמנין ויומין טבין, חג דתלת רגלין, דאתמר בהון (שמות כג יד) שלש (דף נט ע"א) רגלים תחוג לי בשנה, ובגינה יראה כל זכורך, לקיימא זכור ושמור זכור לזכר ושמור לזקבה, פלהו אליו דאזלין לאסתפלא (נ"א לאתכללא) בשכינתא, צריכין למיהב לה דורונא, הדא הוא דכתיב (דברים טז טז) ולא יראה את פני יהו"ה ריקם, וצריך למחדי בה, הדא הוא דכתיב (שם) ושמחת בחגך, דאיהי חדוא דקודשא בריך הוא אתקריאת, ומאן דאזיל למחמי לה צריך לנטרא גרמיה מעציבו, דאיהי ליליית חשוכא עצבון שאול טחול, דאיהי מום, ועליה אתמר (ויקרא כא יח) כל אשר בו מום לא יקרב.

איש כמתנת ידו דא שכנינתא עלאה, דעלה אתמר (משלי כא יד) מתן בסתר יכפה אף, בגין דאיהי סתימא, עולם הבא קרינן לה מתנה, ועלה אתמר ישמח משה במתנת חלקו, בגין דמתת אלהי"ם היא, כברפת יהו"ה אלהי"ך אשר נתן לך דא שכנינתא תתאה, חד מסטרא דימינא ברכה, וחד מסטרא דשמאלא מתנה.

ועוד שכינתא איהי חשבון תקופות ומזלות ומולדות ועבורין, ארבע תקופן דאתקריאו ארבע תקופות, ולכל תקופה תלת ירחין, ובהון תרין עשר מזלות, ואינן לקבל תרין עשר שבטין דישראל, וכלא אתקשר בהאי שמא אדנ"י, איהי שכינתא תתאה, תקיפא בארבע תקופין, דאינן מסטרא דשמאלא חזק תקיף, ואינן אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, וכלהו תרין עשר מזלות קשין מסטרא דדין, ובגין דמזונא קא אתיא מנייהו, אמרו מארי מתניתין קשין מזונותיו של אדם פקריעת ים סוף, דאתקרע בהון לתרין עשר קרעין.

ואינן ארבע תקופות תרין דרועין ותרין שוקין, תרין עשר מזלות תרין עשר פרקין דאית בהון, ולקבלייהו תרין עשר ירחי שתא, ואינן ו' ו' רזא דעבורא ודא ירחא תלת עשר, דא א, ודא וא"ו, שתא מתלת עשר ירחין, וביה צריך להשוות שנת החמה עם שנת הלבנה, וליחדא לון במהלך האמצעי דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואם בר נש ידע לממני ולהשוות שנת החמה עם שנת הלבנה ולייחד לון, איהו ידע מתי יהא פסח בחדש האביב, ובדא ישוון אבא ואמא ברא וברתא, הדא הוא דכתיב (דברים ד ו) ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם, ושמרתם ועשיתם דא ו"ה, כי היא חכמתכם ובינתכם דא י"ה ובמה יהון שוין אבא ואמא ברא וברתא, בא' דהוא פתרא עלאה, דאמרה סיהרא עלה, אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, ובגיניה אמרין בשבת ויומין טבין וברישי ירחין, כתר יתנו לך יהו"ה אלהינו מלאכים המוני מעלה, מלך ומלכות.

ועוד איהי מצות שחיטה פשרה בהרים (נ"א בנשים), דאינן בני נשא דדמיין לבעירן, דאלין דלא משתדלי באורייתא צריך למעבד בהון קרבנין דצלותין, דיתקריבו לקודשא בריך הוא, ואם מתקרבין בצלותין לקודשא בריך הוא, וסבלין פמה מכתשין, הדא הוא דכתיב (תהלים מד כג) כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה, אתחזי פאלו וזבחת עליו את עולותיה ואת שלמיה וגומר (שמות כ כד), דדא שזיב לון ממיתה דמלאך המות, הדא הוא דכתיב (תהלים לו ז) אדם ובהמה תושיע יהו"ה.

[תיקוני זוהר - דף נט ע"ב]

ואלין דעובדייהו כבעירן דחקלא דאכלין בלא צלותין, מיתתהון יהא כבעירן דחקלא, ושחיט לון מלאך המות מדה פנגד מדה, ולא עוד אלא בספין פגום קא שחיט לון, ואתקריאו נבלה, ועלייהו אתמר (ישעיה כו יט) נבלתי יקומו, מאי ספין פגום דא סמא"ל אל אחר, ספין פגום ודאי אתקרי, ואיהי פגימה סם המות, טריפה ונבלה. (דף נט ע"ב) וכיון דאתייהבו בידיהון פבר קבילו ענשיהו, ובגין דא נבלתי יקומו, וכל סירכאן דסם המות אינן רגלין דילה, ועלייהו אתמר (משלי ה ה) רגליה יורדות מות וגומר, ואינן ח"י סרכות, עלייהו פתיב (בראשית ח כא) ולא אוסיף עוד להכות את כל ח"י כאשר עשיתי, לאינן דמצלין ח"י ברכאן דצלותין, (ומאן גרים דמי טופנא מתגברין, מאן דאריק מיא דזרע ברית מילה בנדה שפחה גויה זונה) ולעולם

וּוּרְדָא בְּכַל אֲתַר דְּתַתְּסַרְךָ טְרַפָּה וְאִינָה חֵיָה, דְּבְכַל אֲתַר דְּתַתְּסַרְךָ בְּבַר נֶשׁ בְּחוּבִין דִּילָה קְטִילַת.

וְעוּד שְׂכִינְתָא אִיהִי מְצוּת אֲסִיפַת נוּנִי יִמָּא דְאֹרִייתָא, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן דְּגִים וְחֲגָבִים אִינָן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, וְאִינָן תְּלַמִּידי דְּבִי רַב דְּמַתְּרִבִּין בִּימָא דְאֹרִייתָא, דְּעֲלִייהוּ אֲתַמַּר אֲסִיפַתָּן הִיא הַמְתַּרְתָּן אוּתָן, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (במדבר יא כב) יֶאֱסֹף לָהֶם וּמְצָא לָהֶם, הִיא הַמְתַּרְתָּן אוּתָם מִשְׁחִיטָה וְדֵאִי.

וְגִדְפוּי דְשְׂכִינְתָא אִינָן פְּסוּי דַם חֵיָה אוּ עוּף, דְּאִינָן פְּנִפִי יוֹנָה, וְאֵלִין אִינָן פְּנִפִי מְצוּהָ, דְּמְכַסִּין עַל דְּמִיהוּן, דְּלֹא שְׁלִטִין עֲלֵיהוּ כְּלָבִין דְּאִנָּן חֲצִיפִין, דְּאִינָן מְלֹאכֵי חַבְלָה (וכלהו), וְדֵלֹא אֲשַׁתְּמוּדְעוּן בְּהוּן מְאִרֵי חוּבִין, (הרי) הֲכִי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְעַפְרָא דְּמְכַסִּיא עֲלִיו רְמִיז (דברים לב מג) וְכִפֹּר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ.

וְעוּד שְׂכִינְתָא אִיהִי בְּדִיקַת סִימְנֵי חֵיָה אוּ עוּף, מְבַנֵּי נֶשׂא דְּדַמְיִין לְחִיוּן וּבְעִירָן וְעוּפִין, דְּעֲלִייהוּ אֲתַמַּר (שמואל א יד לד) וְשַׁחַטְתֶּם בְּזֶה, בְּדוּק כְּמוֹ זֶה, דְּאִינָן סְבָלִין מְכַתְּשִׁין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ כִּי עֲלִיךָ הוֹרְגֶנּוּ כָּל הַיּוֹם (תהלים מד כג), וּבְכַל יוֹמָא לֹא מְנִיחִין צְלוֹתֵין, וּבְדִיק לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכַמָּה מְכַתְּשִׁין, וְאֲמַרִין זֶה לְזֶה בְּצְלוֹתֵין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּרִיק לֹון מְדִינָא דְּבְעִירָן וְחִיוּן דְּאַרְעָא, וְאֲעִיל לֹון לְמַהוּי לֹון חוּלְקָא בְּמְלֹאכֵיא, דְּאִינָן חֵיָת הַקֹּדֶשׁ, דְּקָרְאֵן זֶה לְזֶה וְאֲמַרִין קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, דָּא אִיהוּ (קדוש) דְּאֲתַקְדֵּשׁ שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל יְדֵיהַ, וִיְהֵא לִיְהַ חוּלְקָא בֵּיהַ.

וְעוּד וְשַׁחַטְתֶּם בְּזֶה דָּא אֵלִיָּה דְּלִ'ת נוּ'ן יו'ד, דְּבֵיהַ דִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל נְזִיקִין, וְעַל כָּל אֵלִין דְּקְטִלִין חַד לְחַבְרִיהַ, וְעַל כָּל אֵלִין דְּגִזְלִין יְהוּ'ה אִיהוּ דִּין, דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּתַהוּ וּבַהוּ וְחֲשֵׁךְ וְתַהוּם, וְדִין בְּהוּן אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, וְהֵא אוּקְמוּהוּ כְּלָהוּ בְּאַתּוּן, 'י גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהוּבָא, ה'ה גְּוּנִין וְנַהוּרִין דְּנוּרָא דָּא אִיהוּ שְׂרַפָּה, (דברים ד כד) כִּי יְהוּ'ה אֱלֹהֵי'ךָ אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא, סְקִילָה בְּתַלַּת אַבְנֵין 'י 'י 'י, וְאִינָן יְהוּ'ה כ'ו, וְד' אֲתוּן 'י 'י 'י, הֲרַג בְּחַרְבָּא, 'י רִישָׁא דְּחַרְבָּא, ו' גּוּפָא דְּחַרְבָּא, ה'ה תְּרִין פְּפוּיֹת דִּילָה, חֲנֹק ו' (ס"א ג) אֲתַעְבִּיד חוּט כְּגוּוּנָא דָּא זֶרְקָא [צִיּוּר] וְעֵלָה 'י דְּעִזְקָא בְּחוּטָא לְמַהוּי בְּרִיךְ לָה עַל צוּרָא, וְרִזָּא דְּמִלָּה (במדבר כו ג) אַבִּינוּ מִת בְּמַדְבָּר, מְקוּ'ף וְהוּלִ'ךְ אִינָן ה'ה, חַד מְקַף לִיָּה וְחַד הוּלְךָ, עַד דְּחַנְקִין לִיָּה, וּבְגִין דָּא אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רָאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, אֲנִי אֲמִית וְאַחִיהַ, מְחַצְתִּי וְאֲנִי אֲרַפָּא וְאִין מִיָּדִי מְצִיל (דברים לב לט).

ו' עֵץ, גְּבוּהַ חַמְשִׁים אַמָּה דָּא ה' דְּסִלִּיקַת בִּי' לְחַמְשִׁין, זֶרְקָא קוּ דְּחַנְיַקַת בְּתַלַּת אֲתוּן, דְּשְׂכִינְתָא תַתָּאָה אִיהִי דִּין אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, אִיהִי חַנְיַקַת לְחַיִּיבָיא, וְהַרְג לֹון, בְּשְׂרַפָּה וּסְקִילָה, וּבְגִין דָּא רָאוּ עֵתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא כו כח) וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אֶף אֲנִי וְגוּמַר, וּכְמָה דְּבִשְׁמִיָּה קְטִיל לְמָאן דְּאַעְבַּר עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין דְּאֹרִייתָא, הֲכִי מְסִי וּמְחִיָּה בְּשְׁמִיָּה לְמָאן דְּמְקַיִים לֹון.

[תיקוני זוהר - דף ס ע"א]

ועוד מצות גזלת העני בבתיכם דא שכנתא, דמאן דגזיל צלותא דאיהי צדקה לצדיק ח"י עלמין, כליל ח"י ברכאן, כאלו גזיל ליה חיים דיליה דאיהו שכנתא, דאתמר בה (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת, וכן מאן דגרע מענג שבת, כאלו גזיל ליה שכנתיה דאיהי שבת בת יחידה, ודא גרם דאתגזילת מיניה בגלותא, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אמכם, ותיובתא מאי ניהו והשיב (דף ס ע"א) את הגזלה אשר גזל (ויקרא ה כג), דייחזיר שכנתא לאתרה, או את העשק אשר עשק (שם) דא קודשא בריך הוא דאתפרש מינה, דשכנתא אתקריאת מצות עשה מסטרא דימינא, ומצות לא תעשה מסטרא דשמאלא, ותורה אתקריאת מסטרא דעמודא דאמצעיתא, וכל מאן דגזיל או עשק באורייתא, ובמצות עשה ולא תעשה, כאלו גזל שכנתא מדרועוי דקודשא בריך הוא.

וכן מסטרא דיסוד ח"י עלמין, אתקריאת מצות ברית מילה, מאן דגזל בברית ואפיק זרעא מיניה לרשו נוכראה, כאלו אפיק מרשות היחיד לרשות הרבים, וגרם למהוי שכנתא נפקא מאתרה דאיהי ארץ ישראל רשות היחיד, וגלה אותה בין אומין דעלמא דאינון רשות הרבים, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ יא) ובפשעיהם שלחה אמכם, ובגין דא לא תשא את שם יהו"ה אלהיך לשוא (שמות כ ז), מאן שם יהו"ה דא שכנתא, לשוא דא עבודה זרה דגלת תמן.

ועוד איהי תשובה יום הכפורים, כלילא מעשרת ימי תשובה דאינון י"ה, יום הכפורים דא ה' כלילא מחמש צלותין, עשרת ימי תשובה דא י', לקבל שבים דא ו"ה, כל מאן דחזר בתיובתא כאלו חזר ו"ה עם י"ה, ועקרא לסלקא כלא במחשבה דאיהי יו"ד ה"א וא"ו ה"א.

וגבורה תמן סמאל דאיהו יצר הרע, וכל מאן דיתגבר על יצריה כאלו הוה מתגבר גבורה על סמאל בדינא לגבי בנוי, ובגין דא אמרו מארי מתניתין, איזהו גבור הכובש את יצרו, מאי הכובש, כמה דאת אמר (בראשית א כח) וכבשוה, דיהא כבושה תחות ידיה, ככלבא דאיהו כבוש וקשור תחות ידי דבר נש.

וצריך בר נש לקבלא עליה חמש ענויין, בגין ענוי דגרים לה' ועירא דגלת בגלותא, ואתקריאת עניה סוערה לא נוחמה, ואבא ואמא אינון נחתי בימינא ושמאלא, לקבלא בהון ו"ה, דאינון תורה ומצוה, ורזא דמלה ושב ורפא לו (ישעיה ו י), ודא איהו שובה ישראל עד יהו"ה אלהיך (הושע יד ב).

ועוד מצות פריה ורביה דא שכנתא, לא תהו בראה לשבת יצרה (ישעיה מה יח), כל תלמיד חכם דמנע מינה עונת קריאת שמע כאלו מנע מינה ברכאן מלעילא.

שית סטרין אינון דכלילן באת ו', דאיהו (בראשית א יא) עץ פרי עושה פרי, מאן פרי דיליה י', דאת ו' איהו ענפא דאילנא, דאתפרש לשית ענפין, ומשית לענפין דלית לון חושבון, י' איהי איבא על כל ענפא וענפא דאיהו ו'.

קם סבא ואמר רבי רבי חזור בך, אילנא הוא ו', איבא דיליה י' הכי הוא ודאי, אבל ענפוי לעילא איהו ה' עלאה ושרשוי ה' תתאה, ומאן דאפריש ענפא מיניה דא איהו מקצץ בנטיעות, והכי אתקצץ איהו מעלמא דין ומעלמא דאתי.

ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה, וכי יכיל בר נש לאתעסקא באורייתא בכל יומי ולילי כל יומי, והא קודשא בריך הוא לית בא בטרונאי עם בריותיו, אלא כל מאן דקרא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה, כל פקודין אית מנייהו דתליין בפרי אילנא, מנייהו בענפין, מנהון בשרשין, מנהון באילנא, ובגין דא אתקריאת אורייתא עץ חיים, וכל מאן דאכל מניה ואכל וחי לעולם.

ואית אילנא לתתא, דענפוי ושרשוי וגופא ואיבא דיליה, כלהו סם המות ודא סמא"ל, מאן דאעבר על אורייתא, אתשקיא מההוא אילנא ואתפרנס מיניה, ועליה אתמר (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומסטרך דיליה חיי צער.

[תיקוני זוהר - דף ס ע"ב]

ועוד שכינתא איהי מצות העמדת מלכא, הדא הוא דכתיב (דברים יז טו) שום תשים עליך מלך, וכביכול כל זמנא דלית שכינתא באתרהא לית מלכא, ובגין דשכינתא איהי מלכות על בר נש, אתמר ביה שום תשים עליך מלך, למחוי ישראל בה כלהו בני מלכים. (דף ס ע"ב) דלית מלך בלא מלכות, דבגלותא שפחה תירש גבירתה, ובזמנא דייתי משיחא אתמר (אסתר א יט) ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי מלכותיה, איהי כרסייה, איהי עטרת דיליה, למלכא דאית ליה מאנא דיקר ואיהי מחבבא לגביה, לזמנין שוי ליה עטרה על רישיה דא תפלין דרישא, לזמנין קשיר ליה באצבעא ודא תפלין דיד, לזמנין שוי ליה תחותיה ואתקרי כרסיא דיליה, לזמנין עביד מינה לבושא.

וכען דאיהי מרחקא מן מלכא, אתמר במלכא (ישעיה נ ג) אלביש שמים קדרות, ושכינתא אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ובגין נשא דאינון שטיין מסתפלין בלושא, ואחרנין הכי מסתפלין בגופא, ובגלותא כלהון שטיין, אבל פקחא חכימא אסתכל מלגאו, וכד יתי פורקנא אתפשט מלבושין דקדרותא, וזריק לון על אומין דעלמא, הדא הוא דכתיב (שמות י כב) ויהי חשך אפלה וגומר, ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

דבההוא זמנא דאתלבש באלין לבושין, אתמר ביה (דברים לב כ) ויאמר אסתירה פני מהם, לבתר דאתפשט מנייהו וייראו העם את יהו"ה (שמות יד לא), וכל ינוקין אחזין ליה באצבע, הדא הוא דכתיב (שם טו ב) זה אלי ואנוהו, ובגלותא ישת חשך סתרו (תהלים יח יב), ובגין דא אמר דניאל (דניאל ב כב), ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה שריה, ובההוא זמנא דאיהו בחשוכא מתלבש בתהו ובהו ובחשך ותהום, כפיכול אתון אינון בפרודא ולא מתחדין תמן, ולבתר דנפיק מנייהו, והיה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד (זכריה יד ט).

בההוא זמנא כל חיון יתערון בנגונא, וכנפיהם פרודות מלמעלה לקבלא ליה
 בחדוה, וכלהון יהון רצין ושבין בנגונא, ושליוחוא לגביה, הדא הוא דכתיב (יחזקאל
 א יד) והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק, לבשרא לישראל, ובההוא זמנא הללו את
 יהו"ה מן הארץ תנינים וכל תהומות וגומר (תהלים קמח ז), פלהו לעילא ולתתא מה
 דאתברי עד יתוש זעירא, פלהו משבחין ליה, כי מלאה הארץ דעה את יהו"ה פמים
 לים מכסים (ישעיה יא ט), בההוא זמנא יתקיים קרא, (צפניה ג ט) כי אז אהפוך אל
 עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה וגומר.

בההוא זמנא אתבני ביתא דשכינתא דאיהי בית הבחירה על ידא דקודשא בריך
 הוא, דאתמר בה (זכריה ב ט) ואני אהיה לה נאם יהו"ה חומת אש סביב, ואני אבנה
 אינון אבנין טבין דאתבני מינה, הדא הוא דכתיב (בראשית ל ג) ואבנה גם אנכי
 ממנה, נטיעין קדישין, הדא הוא דכתיב (ישעיה ס כא) נצר מטעי מעשה ידי
 להתפאר, ובניינא דבי מקדשא תהא בנויה מפספא ודהבא ואבנין יקירין, ותהא
 מרקמא מכל ציורא דעובדא דבראשית, ועלה נהרא ירושלם דלעילא, לעילא
 מרקמא מכל מיני גוונין דנהורא, ורזא דמלה ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה
 יחדיו (תהלים קכב ג), דאנהרא על גבוי.

בההוא זמנא אתקיים בישראל (ישעיה ס כ) לא יבא עוד שמשך, וירחך לא יאסף
 וגומר, ואתער שיר השירים בעלמא, ואדליק נהורא על זיתא ושרגא, דישראל
 אינון פתילה, אורייתא משחא, שככינתא שרגא, הדא הוא דכתיב (איוב כט ג) בהלו
 נרו עלי ראשי, בההוא זמנא אתמר בשכינתא, וחלצה נעלו (דברים כח ט), נעלו
 דקודשא בריך הוא, לקיים ביה של נעלך (שמות ג ה), ואתייחד בשכינתיה,
 דאתקריאת חליצה, ואיהו חלוץ הנעל, ולא צריכין לאתחברא בארץ יבום לעולם,
 דאתמר בה (רות ד ז) וזאת לפנים בישראל וגומר, שלף איש נעלו ונתן לרעהו,
 מאי נעלו דא כנו"י, תהוא דאתמר ביה (שיר ד יב) גן נעול, אתפתח תהוא נעול
 מפתחא, בגין דלפתח חטאת רובץ (בראשית ד ז), אתעבר תהוא חטאת ואתפתח
 תרעא, הדא הוא דכתיב (תהלים קיח כ) זה השער ליהו"ה, ויחזון תמן שככינתא,
 דאתמר בה וזאת לפנים בישראל.

[תיקוני זוהר - דף סא ע"א]

דבר אחר וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה, על הגאולה דא
 שככינתא עלאה ה' עלאה, ועל התמורה דא שככינתא (דף סא ע"א) תתאה, דאיהי
 תמורה בההוא דאתמר ביה אל תמירני בוי, ואינון ה"ה, וזאת דא בן ובת, ישראל
 דא אב, ובגין דא לתתא איהו תמורות אתוון יהו"ה באדנ"י, אבל לעלמא דאתי
 לית תמורה, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין לא פשאני נכתב אני בקרא, בעולם
 הנה נכתב ביהו"ה ונקרא באדנ"י, ובעולם הבא נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה.

ועוד שלף איש נעלו, דא גופא דאיהי אתתא פלי דיליה, ודא מטטרו"ן, ונתן
 לרעהו, דלזמנין אשתפח ביה עמודא דאמצעיתא, ולזמנין צדיק, ולזמנין שככינתא

עֲלָאָה אִיהִי תְעוּדָה בֵּיהּ, וְלִזְמַנֵּין שְׁכִינְתָא תְתָאָה הִיא תְמוּרָה בֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ גֵן נְעוּל, וּבֵיהּ מְעֵין חֲתוּם, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא, י' כְּלִילָא מְעֵשֶׁר סְפִירָן, י' מִן מִיטְרוּן.

כָּל סְפִירָן פּוֹעֲלִים בֵּיהּ בְּהַאי עֲלָמָא שְׁפֵלָה, וּבֵיהּ יְבוּם וְחֲלִיצָה וְגַט פְּטוּרִין, וְכָל אֲתוּוּן בֵּיהּ אֵינוּן תְּמוּרָת, כְּגוֹן מִצַּפִּין, וְאִיהוּ נְעִילַת חֲגִין וְזְמַנֵּין וְיוֹמִין טְבִין, נְעִילַת דְּלַת בְּפָנֵי לוּוִין, בְּיוֹם הַכְּפוּרִים דְּאִיהִי עֲלָמָא דְּאִתִּי, לֹא אֲתַקְרִי יְהוּ'ה בְּאֲדַנִּי דְּאִיהִי דִין, וְאִיהוּ נְעֵל, נְעִילַת דְּלַת, וְאִינוּ נוֹעַל הַדְּלַת, אֲלֵא אִיהִי פְתִיחָא לְקַבֵּל שְׁבִים, וּבְגִין דָּא יוֹם הַכְּפוּרִים אֲסוּר בְּנְעִילַת הַסַּנְדֵּל, דְּלִית יְחוּדָא בֵּיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָא, דְּלִזְמַנֵּין אִיהִי שְׁכִינְתָא, וְאֲסַתְּלַק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִזְמַנֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲסַתְּלַק שְׁכִינְתָא.

וּבְגִין דָּא עוֹנַת תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּשַׁבַּת, דְּבִיוֹמִין דְּחוּל דְּשִׁלִּיט מִטְרוּן אֲתַמַּר (יְחֻזְקָאֵל מִד ב) יְהִיָּה סְגוּר שֵׁשֶׁת יְמֵי הַמְעַשָּׂה, בֵּיהּ אִיהִי סְגִירָא תְרַעָא, וּבְיוֹם הַשַּׁבַּת יִפְתַּח, יִפְתַּח תְּרַעָא, וְתַפִּיק מִינָהּ שְׁכִינְתָא לְאֲתִיחְדָּא עִם בְּעֵלָהּ, וּבְהַהוּא זְמַנָּא אֲתַקְרִיאַת כּוּס מְלָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (דְּבָרִים ל ג כג) וּמְלָא בְרַכַּת יְהוּ'ה יָם וְדָרוֹם יִרְשָׁה, דְּבִיוֹמִין דְּחוּל אֲתַקְרִיאַת יְבֻשָׁה בְּמִטְרוּן, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (בְּרַאשִׁית א ט) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאָה הַיְבֻשָׁה.

וּבְזְמַנָּא דְּאֲתַמְלִיאַת אֲתַמַּר עֲלָהּ (תְּהִלִּים קטו יג) כּוּס יְשׁוּעוֹת אֲשָׁא וּבִשְׁם יְהוּ'ה אֲקָרָא, כּוּס אִיהִי אֱלֹהִים בְּחֻשְׁבּוֹן, דְּסִלִּיק לְחֻשְׁבּוֹן כְּנוּ'י, בְּמַאי אֲתַמְלִיאַת בְּאֵת י', וְאֲתַעֲבִידַת כּוּסֵי רוּיָהּ, וּבְגִין דָּא כּוּס צְרִיךְ עֲשָׂרָה דְּבָרִים וְכוּ'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אִם תַּחְנֶה עָלֵי מַחְנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלֵי מַלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטַח (תְּהִלִּים כו ג), בְּזֹאת בּוֹדֵאי אֲנָא בְּעֵינָא לְאֲתַתְּקַפָּא, בְּהַאי קָרָא דְּדוּד, קוּם דּוּד הָא זֹאת דִּילְךָ לְגַבְנָן, אַהֲרֹן כְּהֵנָּא קוּם מִשְׁנַתְךָ הָא זֹאת דִּילְךָ לְגַבְנָן, דְּאֲתַמַּר בֵּהּ (וִיקְרָא טו ג) בְּזֹאת יְבֵא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, קוּם רַעִיא מְהִימְנָא לְאַגְנָא עַל זֹאת דִּילְךָ, דְּאֲתַמַּר בֵּהּ (דְּבָרִים ד מִד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה, דְּהָא פָּמָה מְאָרִי מְגִיחֵי קְרָבָא קָא אֲתִיִּין לְאַגְחָא עֲלָהּ, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט דְּהָא זֹאת דִּילְכוֹן לְגַבְנָן, דְּקָא הוּיִתוּן מִתְנַבְּאִין, עֲלָהּ אֲתַמַּר (יִרְמִיָּה ט כב) אֵל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֻכְמָתוֹ וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבּוּרָתוֹ וְגוֹמַר כִּי אִם בְּזֹאת, זֹאת אֲשִׁיב אֶל לְבִי עַל כֵּן אוֹחִיל לוֹ (אִיכָה ג כא).

קוּמוּ אֲבָהוֹן מְאָרִי דְּבָרִית, דְּהָא זֹאת הַבְּרִית דְּלְכוֹן בֵּינָנָא, דְּאֲתַמַּר בֵּהּ (וִיקְרָא כו מִד) וְאָף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֶם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם וְגוֹמַר, וּבְגִינָה אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שֵׁם יב) וְזִכְרָתִי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב, קוּם שְׁלֵמָה מְלַכָּא דְּאַנְתָּ שְׁלָם דִּילָהּ, קוּמוּ לְמַהוּי עֶזֶר לְגַבְנָה בְּהַאי קְרָבָא, נְעַר נְעַר דְּאַנְתָּ מְאָרִי מִפְתַּחַן דְּאוּצְרִין דְּמְלַכָּא, דְּכָל מְאָרִי קְרָבָא דְּמְלַכָּא בְּהוֹן, קוּם אֲפַתַּח הִיכְלָא, אֲדַנִּי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, וּפִי יִגִּיד שְׁבַחֵי דְּמְלַכָּא עֲלָהּ, דְּהָא הִיכְלָא (עֲלָהּ) דִּילִיָּהּ אִיהוּ, טוֹל רְשׁוֹ וְאֲפַתַּח הִיכְלָא בְּגִין יִקְרָא דְּשְׁכִינְתָא.

[תיקוני זוהר - דף סא ע"ב]

פְּתַח וְאָמַר זֶרְקָא מְקַ"ף שׁוֹפֵ"ר הוֹלֵ"ךְ סְגוּלַת"א, אֲדַהְכִי הָא עוֹלִימָא קָא נַחֲתִי
 (רעיא מהימנא פתח רבי שמעון) וְאָמַר, רַעֲיָא מְהֵימְנָא אַנְתָּ אִיהוּ מְאָרִי דְקִרְטָא, דְרַעֲיָא
 דְאֻזִּיל בְּעָאנָא, בְּגִין דְּוַבִּין זְאֲבִין וַחֲוִיוֹן בִּישׁוּן דְקָא אַתִּינן לְמִיכַל עָאנָא. (דף סא ע"ב)
 אֲרַחָא דִּילִיָּה לְמַהוּי קִרְטָא בְּהַדְיָה לְזֶרְקָא אַבְנִין לְגַבִּיָּהוּ, לְמַהוּי עָאנָא נְטִיר מַחֲיוֹן
 בִּישׁוּן קוּם נְטִיל קִרְטָא בִּידָךְ, פְּתַח וְאָמַר זֶרְקָא, שְׂכִינְתָא קְדִישָׁא, אַנְתָּ הוּא
 קִרְטָא קְדִישָׁא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְבָךְ, אֲזַדְרִיקוּ תְּלַת אַבְנִין דְאִינוּן סְגוּלַת"א,
 תְּלַת אַבְנִין יְקִירִין דְאִינוּן תְּלַת אַבְהוּ, וְאַנְתָּ אַבְן יְקָרָא עַל פְּלָהוּ, תְּגָא בְּרִישָׁא
 דְכְּלָהוּ, עַלְךְ אַתְמַר (תהלים קיח כב) אַבְן מְאֹסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה, וְהָאֲבִן
 הַזֹּאת אֲשֶׁר שְׁמָתִי מִצְבָּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים (בראשית כח כב), אַנְתָּ הוּא דְאֲתְמַר עַלְךְ
 (דניאל ב לה) אַבְנָא דִּי מַחַת לְצַלְמָא וְהוּת לְטוּר רַב וּמְלֹאֲתָא כָּל אַרְעָא.

וְאִיהִי תְּגָא בְּגוּוֹנָא דָא ׀ בְּרִישָׁא דְחוּטָא דְזֶרְקָא, אַבְנָא כְּלִילָא וּמַתְעַטְרָא (נ"א
 מוכללת ומעוטרת) כְּאַבְנָא בְּרִישׁ עֲזָקָא, וְכַד אֵית בִּישְׂרָאֵל מְשְׁכִילִים בְּחַכְמָה דְאִיהִי י'
 מַחְשְׁבָה עֲלָאָה, יְדַעִין לְזֶרְקָא לָהּ לְהֵאֵי אַבְנָא דְאִיהִי בַת יַחֲדָה, לְהַהוּא אַתְר
 דְאֲתַגְזֹרֵת, בְּגִין דְּבִרְתָּא בְּאַבָּא אֲתַעֲבִידֵת, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ג יט) יְהו"ה
 בְּחַכְמָה יָסַד אֶרֶץ, בְּחַכְמָה דְאִיהוּ אַבָּא יָסַד בְּרִתָּא דְאִיהִי אֶרֶץ הַדּוּם רַגְלֵיו.

וְהַהוּא חוּט דִּילָהּ אִיהוּ ו', דְאֲבָנָא דְאִיהִי תְּגָא עֵטְרָה עַל רִישָׁהּ, עֵטְרָה דְסִפְר
 תּוֹרָה, וּבְגִינָה אַתְמַר וּדְאֲשַׁתְמַשׁ בְּתַגָּא חֶלְף, אִיהוּ כְּתַר תּוֹרָה וְדָאֵי, דְתְּלַת כְּתָרִין
 אִינוּן, כְּתַר תּוֹרָה וְכְתַר כְּהוֹנָה וְכְתַר מְלָכוּת, וְכְתַר תּוֹרָה (נ"א וְכַתַּר שֵׁם טוֹב) עַל
 גַּבִּיָּהוּ, וְהֵאֵי אַבְנָא אִיהִי י' בְּרִישׁ א, וְאִיהִי י' בְּסוּפָה, עֲלָהּ אַתְמַר (ישעיהו מו י) מְגִיד
 מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וְאִיהִי (נ"א וְאִיהוּ) יו"ד ה"א וְא"ו ה"א (נ"א יו"ד ה"י וְא"ו ה"י), כְּלִיל
 עֵשֶׂר סְפִירָן, דְאִינוּן (ס"א דְאִיהוּ) נְעוּץ סוּפֵן בְּתַחֲלָתָן וְתַחֲלָתָן בְּסוּפֵן.

קָמוּ כְּלָהוּ מְאָרִי מְתִיבְתָא וְאָמְרוּ, רַעֲיָא מְהֵימְנָא כְּמָה אַנְתָּ תְּקִיף לְזֶרְקָא אַבְנָא,
 דְהָא מְטָא לְאַתְר דְלִית מָאן דִּידַע אַתְרָהּ, וּמְלֹאכִין קְדִישִׁין שְׂאֵלִין בְּגִינָהּ אִיהִי
 מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, דְלִית מָאן דִּידַע מְקוּמוֹ, כַּד סְלָקָא לְעִילָא בְּאַתְר דְזוּרִיקַת
 לָהּ, עַד דְאָמְרִין כְּלָהוּ (יחזקאל ג יב) בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְקוּמוֹ, וְאַף עַל גַּב דְאִיהִי
 זַעֲרָא לְתַתָּא, לְעִילָא לִית לָהּ סוּף.

מָאן יְכִיל לְאַגְחָא קְרָבָא בְּאַתְר דְאֲנַת תַּמּוֹן, בְּאַבְנָא זַעֲרָא דְזוּרִיקַת אֲזַדְעִזְעוּ
 רְקִיעִין עַד אֵין סוּף, וּמְלֹאכִין עַד אֵין תְּכַלִּית, וְכַל מְאָרִי מְתִיבְתָא כְּלָהוּ אֲזַדְעִזְעוּ
 וְנַפְלוּ בְּנִפְלִית אַפִּים, מְקִיּוּמֵיהוּ קְדַמְהָא, וְאָמְרוּ וְכִי בְאַבְנָא זַעֲרָא הָאֵי, כָּל שְׁפָן
 מָאן יְגִיחַ עַמְךָ בְּסִיפָא, דְאֲתְמַר בָּהּ (תהלים קמט ו) רוּמְמוֹת א"ל בְּגִרוֹנָם וַחֲרַב
 פִּיפְיוֹת בְּיָדָם, דְאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע, חֲרָבָא דִּילְךְ דְאֲנַת תְּקִינַת לְךְ (נ"א לָהּ), דְבָה
 קְטִילַת לְמִצְרַיִם, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות ב יב) וַיִּפֶן כַּהֵן וְגוֹמֵר וַיִּךְ אֶת הַמִּצְרַיִם,
 כ"ה וְכ"ה סְלָקִין לְחַמְשִׁין אַתּוּן, דְמִיַּחֲדִין בְּהוּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּעַמִּים, שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אֶחָד, דְאִית בְּהוּן כ"ה אַתּוּן תְּרִין זְמַנִּין, וְסְלָקִין
 לְחַמְשִׁין תְּרַעִין דְבִינָה, דְאִיהִי ח' תְּמִינָאָה מְעַשֵׂר סְפִירָן מִתְתַּאָּה וּלְעִילָא. י' רִישָׁא

דְּחַרְבָּא, ו' גּוּפָא דְּחַרְבָּא, תְּרִין פְּפִיּוֹת דִּילָהּ ה'ה, גְּרִתְקָא דְּחַרְבָּא אהי"ה, וְהָכִי לְתַתָּא גְּרִתְקָא דְּהָאִי חַרְבָּא אדנ"י, וְאִיהוּ יֵאֱהָדוּנָה"י לְתַתָּא, יֵאֱהָדוּנָה"ה לְעִילָא, (נ"א י"ו ה"ו י"ה"ה), וְרִזָּא דְּמַלְּהָ (שמות טו א) אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה תַּמְנִיָּא אַתּוּן בְּחִיבּוּרָא לְעִילָא, (ישעיה נח ט) א"ז תְּקַרָּא וִיהוּ"ה יַעֲנֵה לְתַתָּא, וּמָאן יְכִיל בְּרוּמְחָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ רַמ"ח תִּיבִין דְּקַרְיָאָת שְׁמַע, אַגַּח קַרְבָּא לְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְחַבְרוּי, נְחֻזִי מְאִי נִיהוּ חִילָא וְתִקִּיפוּ דִּילֵיהּ, דְּהָא אִיהוּ אַתְּעַר עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְיִזְדַּעְזְעוּ כָּל עֲלָמִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין וּבְאֹמְמָאָה לְכָל חִיילִין לְעִילָא וְתַתָּא לְמַהוּי בְּעִזְרֵיהּ, אַגַּח לֵיהּ. קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן זְרִיז גְּרַמְךָ בְּמַאֲנֵי קַרְבָּא דִּילָךְ, נְחֻזִי מְאִי תִקִּיפוּ וּגְבוּרָה דִּילָךְ.

[תיקוני זוהר - דף סב ע"א]

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, זְרַקְנָא מְקַ"ף שׁוּפְ"ר הוּלִ"ךְ סְגוּלַת"א, קָם וְנָטִיל תְּלַת אַבְנִין דְּאִינוּן י י י, וְאַבְנָא עֲלָאָה דְּאִיהִי בְּקִירְטָא, תְּגָא בְּחוּטָא הָא אַרְבַּע, דְּאִינוּן אַרְבַּעִין, וְחוּט דְּסִיְהָרָא (נ"א דסחרא) עֲלָהּ הֵינּוּ ב', וְרִזָּא דְּמַלְּהָ בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, הָאִי נְקוּדָה (דף סב ע"א) עֲלָהּ אַתְּמַר בְּעִשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת נְבָרָא הָעוֹלָם מְאִי ב' הָהוּא חוּט דְּאַסְחָר עֲלָהּ, וְהָאִי נְקוּדָה אִית לָהּ רֵישָׁא וְאַמְצָעִיתָא וְסוּפָא, וְאַתְּעֵבִידַת תְּלַת יוּדִי"ן י י י, דְּסִלְקִין לְתַלְתִּין, וְהָהוּא חוּט ב' תְּלַתִּין וְתִרִין, תְּגָא דְּעַל חוּט י', וְהָא אַרְבַּעִין וְתִרִין, לְקַבֵּל ל"ב אֱלֹהִי"ם, וְעֵשֶׂר אַמִּירִין דְּאַתְּבְּרִי בְּהוּן שְׁמִיא וְאַרְעָא וְכָל חִילֵיהוּן, (וִירָא אֱלֹהִי"ם אַת כָּל אֲשֶׁר עֲשָׂה, דְּאִיהוּ רִזָּא וִירָא מְלֶאךְ יְהוּ"ה אֱלִיוּ בִלְבַת אֲשֶׁר בִּלְבַת דְּאוֹרִייתָא וְדָא אִיהוּ כִּי יוֹם נָקַם בִּלְב"י, וּבְהוּן פּוּעֵלִים אַרְבַּעִין וְתִרִין אַתּוּן דִּיהוּ"ה, וְרִזָּא דְּמַלְּהָ פֶתַח לִי שְׁעָרֵי צְדָק אַב"א ב"ם אוּדָה י"ה, וְכִלְהוּן אַתְּכִלִּין בְּבֹאֵר שֶׁבַע, דָּא אַב"ג ית"ץ וְחַבְרוּי).

אַמְרוּ לֵיהּ מְאִירֵי מִתְנִיתִין, רַבִּי רַבִּי כְּמָה תִקִּיפִין אַבְנִין דְּזִרְיָקַת, דְּאִזְדַּעְזְעוּ בְּהוּן שְׁמִיא וְאַרְעָא, וְחִיוּן וּבְעִירִין וְעוֹפִין כְּלָהוּ בְּרַחוּ, וּמִנְהוּן נְפִלוּ לְאַרְעָא, וְכִרְסִיָּא יְקִירָא וּמְלֶאכִין וְאוֹפְנִים כְּלָהוּ אִזְדַּעְזְעוּ מֵאַבְנִין דִּילָךְ, וְאַלִּין אִינוּן אַרְבַּעַה טוּרֵי אַבּוּ, דְּכִלְהוּ חַד.

זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְּאַפִּיק אַבְנִין אֲלִין שְׁלָמִין בְּצִלוֹתֵיהּ, בְּאַרְבַּע צִלוֹתִין עִם צִלוֹתָא דְּמוּסְפָּה, דְּעֲלִיָּהוּ אַתְּמַר (דברים כו ו) אַבְנִים שְׁלָמוֹת תִּבְנֶה, וְאִית אַבְּן דְּאוֹרִייתָא, דְּאַתְּמַר בְּהָ (בראשית כח כב) וְהָאֵבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבָּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִי"ם, דְּאִיהִי מְסֻטָּרָא דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, דְּאַתְּמַר בֵּיהּ (דברים ד מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מִשָּׁה, דְּאִיהוּ דִּיקְנָא דִּילֵיהּ.

וְאַלִּין אַבְנִין כְּלָהוּ חַד, מְלָכוֹת קְדִישָׁא אִיהִי מְסֻטָּרָא דְּשְׁמָאֲלָא, אַתְּמַר בְּהָ (שם כח א) אַבְּן שְׁלָמָה וְצְדָק יְהִיָּה לָךְ, וְהָאִי אִיהִי (דניאל ב לה) אַבְּנָא דִּי מַחַת לְצִלְמָא דְּהוּת לְטוּר רַב וּמְלָאָת כָּל אַרְעָא, מְאִי וּמְלָאָת כָּל אַרְעָא, אֲלָא בְּגִינָה אַתְּמַר (ישעיה ו ג) מְלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְעֲלָהּ אַתְּמַר (זכריה ג ט) עַל אַבְּן אַחַת שְׁבַעַה עֵינִים, דְּאִינוּן שְׁבַעַה רוּעִין קְדִישִׁין, וְאִינוּן שְׁבַע דְּכוּרִין וְשְׁבַע נְיָקִבִין, כְּלָהוּ כְּלִילִין בְּהָ וְרִזָּא דְּמַלְּהָ שְׁבַעַה וְשְׁבַעַה מוּצָקוֹת.

והאי אבן איהי חמשה אבנין דשוי דוד בקירטא ואתעבידו פלהו חד, הדא הוא דכתיב (שמואל א ו יז) ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים מן הנחל, ואינון גדולה גבורה תפארת נצח הוד, דבהון שבח דוד לקודשא בריה הוא ואמר (דה"א כט) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, ואלין חמשה חלוקי אבנים נטיל לון מן הנחל דאיהו יסוד ח"י עלמין, וכד שוי לון בקירטא דאיהי מלכות קדישא, אתעבידו בה חד, וטבע במצחא דפלשתאה וקטיל ליה.

ואינון חמש אבנין דאינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה, וכד שוי לון בקירטא דאיהי שפה דפימא צריך למעבד לון בה פלהו אחד, דבזמנא דינצח בה קודשא בריה הוא כל אומין דעלמא יתקיים בהון פי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה לעבדו שכם אחד (צפניה ג ט), והא שפ"ה ודאי דא שכינ"ה, דהכי סליקת בחושבן שפ"ה, בגין הכי כל אומין דעלמא עתידין לאשתעבדא תחות ידהא, ולאמלכא לה עלייהו ביומין דמלכא משיחא, לקיים מה דאתמר בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה.

וזכאה איהו מאן דנטיר האי אמונה בלביה ובפומיה דודאי איהי אמונה דישראל, ואיהי יחודא דקודשא בריה הוא, ובה מיחדין ישראל לקודשא בריה הוא תרין זמנין בכל יומא, וזכאה איהו מאן דאיהי באמנה אתו בגלותא, דלא דחיל מעלאין ותתאין, דבגינה אתמר לאדם (בראשית ב טו) ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה, לעבדה בפקודין דעשה, ולשמרה בפקודין דלא תעשה, בגין דאיהי ג"ן סדרים דאורייתא, ואיהי עדונא דאורייתא, מאי אורייתא עמודא דאמצעיתא, איהי גן דיליה, ועדן דיליה.

[תיקוני זוהר - דף סב ע"ב]

רבי רבי קום אסחר להאי קירטא, ואקף ואסחר לה בשפה דילך, בהאי אבנא דאיהי פלילא (נ"א מוכלל ומעוטר) מכל אבנין דבניינא דאורייתא, (וצלותא) איהי אבן יקרה (דף סב ע"ב) מוכללת ומעוטרת באות ברית, ובאות דשבת, ובאות דימין טבין, ובאות תפלין, וחוט דילה פרוכה באצבעא, ודא פריכו דרצועה דתפלה דיד, דבה הוו קדמאין כורכין את שמע עם ואהבת ברחימו דאהבה, דהיינו ואהבת את יהו"ה אלהיך, בגין דתהא רחימא לגבי בעלה, ולא מפסיקין, ולבתר דאתא יעקב דאיהו פליל תלת אבהן, התיר ההוא פריכו דילה, ואמר פרוך שם פבוד מלכותו לעולם ועד.

בגין דאיהי בעי למהוי איהי סגולת מלכים, בההוא זמנא אתמר שופ"ר הול"ך סגולת"א, ואזל"א לשריא פתרא על ישראל דאיהו עמודא דאמצעיתא, דאיהו ספר תורה פליל חמשה חומשי תורה, ואתעבידת תגא על רישיה, בכל את ואת דיליה, מאלין אתוון ידיעאן דספר תורה, כגוונא דא ש ע ט נ ז ג ין, פלהו זיינין אינון חד ועשרין, לקבל חד ועשרין אזכרות דתפלין דרישא, ולקבליהו חד ועשרין אזכרות דתפלין דיד, דסלקין פלהו ארבעין ותריין, לקבל שמא דמ"ב, תגא איהי י' על רישא דז', גופא דיליה ו', וספר תורה עמודא דאמצעיתא פליל שית ספירן מחסד

עד יסוד, מלכות י' זעירא, בה אתעבידת שביעי יום שבת, ואיהי אות תפלין, אות שבת, אות ברית, ואיהו פתר פהונה וכתר מלכות, מסטרא דימינא דאתייהיבת אורייתא אתקריאת פתר תורה וימינא איהו פהנא, מסטריה איהו פתר פהונה, ועמודא דאמצעיתא איהו מלך, ומסטרא דגבורה בית דין הגדול, נפיק מתמן אשא ואוקיד ליה, וכד פהנא נפיק בשלם מהיכלא, בההוא זמנא יתערון לויים בנגונא (כאן חסר והוא בתקוני זהר חדש).

ועוד אית תקונא חמשה בצלותא, צלותא איהי פקרפנא, פמה דאוקמוהו קדמאין תפלות פנגד תמידין תקנום, תא חזי קרבנין אינון מארבע מינין, דאינון לקבל אריה שור נשר אדם, דאינון מצויירים בכרסייא, אית קרבנא דהו מן קרבנין ישראל, וכהנא הוה קריב קרבנא דלהון.

קרפנא קדמאה, קרבנא דהוה קריב לימינא, דא צלותא דשחרית, ואם הוה זכין הוה נחית דיוקנא דארי"ה והוה מקבל קרבנא, ודא מיכאל דדרגיה חס"ד, איהו הוה מקבל צלותא דשחרית, ואם לא זכו מה פתיב בקרבנא (שמות כב ל) לפלב תשליכון אותו, דחשיב ליה פטריפה, ובגין דא הוה נחית דיוקנא דכלב לקבל ההוא דורונא, וקרפנא, ודא איהו פלב דאמר דוד עליו השלום (תהלים כב כב), הצילה מחרב נפשי מיד פלב יחידתי, וכל מלאכי חבלה דאינון פלבים צועקים במשמרה תננינא דליליא, אינון צווחין ונבחין ואמרין הב הב, בגין דאינון מסטרא דגיהנם סם המות, דאתמר ביה (משלי ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב.

קרפנא תניינא לקבל שו"ר, דאתמר ביה (ויקרא כב כז) שור או כשב או עז וגומר, ולקבליה צלותא דמנחה, דאמר דוד עלה (תהלים קד יד) מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבודת האדם, מאי עשב, ע"ב ש', ואנון ע"ב שמהן, דאינון לבושין לע"ב שמהן עלאין, פגוונא דעשב דאיהו לבושא דחטה, ובגין דא להוציא לחם מן הארץ, והיינו לחם אבירים אכל איש (שם עח כ), ודא נהמא דאורייתא.

[תיקוני זוהר - דף סג ע"א]

ולעולם כל קרבנין שחיטתן בצפון, בגין דמצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), (ס"א ודא יצר הרע, ובגין דלא יהא צריך מנשמתא דילך) (ס"א דלא יסריך נשמתא דילך האכילהו קרבנא, לקיימא ביה (משלי כה כא) אם רעב שונאך האכילהו לחם, ואם צמא השקהו מים, ולבתר דאיהו נטיל דמא דקרפנא, לא יטול מדילך) דמתמן ההוא דאושיד דמא, מלחך ההוא דמא דבעירן ובגין דא לא צריך לכסאה לה מניה, לקיימא ביה אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים ולבתר דאיהו (דף סג ע"א) נטיל דמא, קרבנין קרבנא לעילא, דאתמר בה (במדבר כח ב) את קרבני לחמי לאשי, ולקבליה דשור איהו חמור נוער, אם זכו הא שו"ר מקבל קרבנא, ואם לאו הא חמור נוער, ובגין דא אתמר (דברים כב י) לא תחרוש בשור ובחמור יחדו, יחדו פלומר לא תגרום דיאכל חמור קרבנא דשור.

קרבנא תליתאה דערבית, קרבנא דעופין, דאתמר בהון (ויקרא ה ז) שתי תורים או שני בני יונה וגומר, דאי זכו נשר"א דיעקב נחית לקבלא לון, ואם לאו נשרא דסטרא דמסאבו נץ לגבי יונה, וכפום קרבנא הכי יתרבי או יתזער.

קרבנא רביעאה אדם, האי איהו דמקבל קרבנא דאד"ם, דאיהו מחשבה דקריב ומיחד פלא, ועליה אתמר (שם א ב) אדם פי יקריב מכם וגומר, האי איהו דמקרב קרבן ליהו"ה, ודא אורייתא, ובגין דא תקינו בצלותא למשמע בה ספר תורה, למהוי ביה קרבנא שלים באדם, דאתמר ביה (שם יט יד) זאת התורה אדם, ובגין דא מסיר אָזנו משמוע תורה גם תפלתו תועבה (משלי כח ט).

וכל קרבנין אלין רמיזין בגופא דבר נש, מוח"א וליב"א וריא"ה, אינון ארי"ה שו"ר נשר, קטרוגא דלהון פלב חמור נץ, טחול"ל מר"ה וכב"ד, דאינון משחי"ת א"ה וחמ"ה, מחשבה דא אדם, אית מחשבה טבא דחיוון טבין, ואית מחשבה בישא דחיוון בישין, ומחשבה טבא איהו אדם טוב, ומחשבה בישא דא אדם רע בליעל, אדם להבל דמה.

לקבל מוח"א איהו ארי"ה דנחית למיכל קרבנין, ועליה אתמר (יחזקאל א ו) ופני אריה אל הימין לארבעתם, לב"א לשמאלא ועליה אתמר ופני שו"ר מהשמאל לארבעתם, ריא"ה דא נשר דאית לה גדפין דפרח בהון, ועליה אתמר ופני נשר לארבעתם, מחשבה דאיהו אדם רכיב על פלהון, ואינון מרפבה דיליה, כסוסון לבני נשא.

חיילין דמוחא גרמיין בקרבנא, ותקרבו עצמות עצם אל עצמו (יחזקאל לו ז), חיילין דריאה ודלפא ערקין, קשירו ותבורא, ותנועה דלהון רוחא דכנפי ריאה, ואיהו רוח אלהים מרחפת על פני המים (בראשית א ב) (נ"א דאיהו מוחא), בגין דריאה (נ"א דרישא) כלילא מתרוייהו, כגוונא דעופא ממאי וארעא, ואינון כליילין מתרוייהו. על מוחא שריא ברכה, על לבא שריא קדושה, על ריאה שריא יחוד, מחשבה כלילא מכלהו, ואינון יברכה יהו"ה יאר יהו"ה ישא יהו"ה (במדבר כד ו), יברכה במוחא, יאר בלבא דתמן נהורא דעינין, כמה דאוקמוה הלב רואה, ישא בריאה דאיהו שלום, הדא הוא דכתיב וישם לה שלום.

ואינון שמיע"ה ראיה ריח"א, שמיע"ה במות, ואיהו בהפוכא חו"ם, דשריא בלחותא וקרירותא דמוחא לחממא ליה, מסטרא דגבורה, ואיהו אריה מסטרא דגופא, שור מסטרא דנפשא, דאינון אש ומים, אש שכלית מים יסודית, ראיה בלב"א, דאיהו אש, ראיה ארי"ה, מים שכלית לקררא אש יסודי דלפא, דלא יוקיד כל גופא.

ריחא בריאה דנפיק לחוטמא, עליה אתמר (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, וריאה איהי מסטרא דמוחא קרירא, ומסטרא דלבא יבישה, ואיהו חציו מים יסודית, וחציו יבשה יסודית, בגין דא שריא עליה רוחא שכלית, דאיהו חם ולח, חם לחממא קרירותא, לח לרטבא יבשותא, דא שכלי ודא יסודיי.

דבור דא אדם, דכליל מפלהו, ומאן אפיק ליה מחשבה, ובגין אלין שכליים הוּוּ נחתין בקרבנא לקרבא קרבנא וליחדא כלא, ואלין אינון בתחית המתים, דבהון יהא קודשא בריך הוא מקרב עצם אל עצמו, וגידין וערקין פלהון לחברא דא בדא, ויקבלון אלין באלין, ומשלבין אלין באלין, הדא הוא דכתיב (שמות לו ה) מקבילות הלילאות וגומר, בההוא זמנא יהא חדוה ונגונא, בקריבו דלהון.

תקונא עשרין ותריין

[תיקוני זוהר - דף סג ע"ב]

(דף סג ע"ב) בראשית ברא אלהי"ם, בראשית חד איהו דלא אתגלייא, וברא תריין, תריין אינון, ואינון ב', ואינון תריין עלמין סתימין, ובמה ברא לון בנקודא חדא סתימא, ראשית אתקרי, ועלה אתמר (תהלים קד כד) כלם בחכמה עשית, ותריין עלמין סתימין לא הוּוּ אתגליין, עד דעביד לון תריין לבושין, ומאי גינהו את השמים ואת הארץ, את השמים לבושא לעלמא עלאה דאתברי בנקודה עלאה, ואת הארץ לבושא לעלמא תתאה דאתברי באלהי"ם דאיהי אימא עלאה. י' ראשית אתקרי ואיהו אבא דכלא, ה' אלהי"ם ואיהי אמא דכלא אם כל חי, וחכמה דאיהו אבא לא אשתמודע אלא בבינה דאיהי אלהי"ם, ותמן י"ה אבא ואימא פחדא, תריין עלמין סתימין, ו"ה אינון תריין בנין, ואינון עלמא דין ועלמא דאתי, ו' עלמא דאתי דאיהו עלמא אריכא, ה' עלמא דין דלאו איהו אריך.

ב' תריין היכלין לתריין אתוון דאינון י"ה, ועליה אתמר (איוב כח יג) אלהי"ם הבין דרפה והוא ידע את מקומה, ומאי גינהו ב' היכלין אליו, אלא חד איהו אהי"ה, ותניינא אדנ"י, ותרוייהו אינון פנויין לתריין אתוון י"ה אבא ואימא, והכי סליק חושפן אהי"ה אדנ"י (ס"א וחושבן אלהי"ם) לחושפן פנו"י, ובה גניזין אבא ואימא, ודא איהו הנסתרות ליהו"ה אלהינ"ו (דברים כט כח) י"ה, ודא אינון סתירין וגניזין, ואינון סתרי דאורייתא ממש, ובגין דאינון סתירין, צריך דלא לגלאה לון, ודא איהו רזא דעריין, דאתמר בהון (ויקרא יח ז) ערות אביך וערות אמה לא תגלה, לא תגלה ודאי מן פסויא דלהון.

קם סבא פתח ואמר, רבי רבי נחית הכא, דאת בוצינא קדישא, דהא שכנינתא קדישא קא נטירת לך ולחברך, באומאה עלייכו לא תתעפבון התם לנחתא הכא אתון, והכי אומינא לכל אינון מארי מתיבתא עלאה ותתאה, דיהון פלהון נחתין עמכון, וכן אנא אומינא לאינון מלאכין וחיילין קדישין די ממנן לנטרא לכו, ולא ליקרא דידי עבידנא ולא ליקרא דאבא ואמא, אלא ליקרא דשכינתא.

מיד קלא אתער בענפי אלנין דגנתא דעדן, עלאין נחתו, (מלאכין) (נ"א תתאין) אתכנשו לנחתא, באלין מארי מתיבתא עלאה ותתאה, דהא רשותא אתייהיב לכו מלעילא, מיד פלהו אתפשטו מדיוקניהון, ואתלבשו באורין דהאי עלמא דאיהו פנוי וסתירה לאתוון קדישין.

אדהכי הא אליהו קא אקדים לתקנא לון מותבייהו, פתח ואמר רבי רבי בוצינא קדישא, דפומא דילך איהו ממלל רברבן באורייתא, מניה מזדעזעין עלאין ותתאין,

ופומא דילך אתמר בה (שמות יט יח) וְהָרַסְנִי עֵשֶׂן כֹּלֹ וְכוּ', בְּגִין דָּאֵת י' שְׂרִיא בְּמוֹחָא דִּילְךָ, ה' בְּלִבְךָ דַּאִיְהִי בִּינָה, וְבַה לֵב מִבִּין, ו' בְּפּוֹמָא דִּילְךָ, וּמְנִיָּה וְכֹל הָעַם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת (שם כ יח), דַּאִיְהוּ בְּאִינוֹן הַבְּלִים דְּנִפְקִין מִפּוֹמָךְ, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ.

שִׁית עֲזָקָאן אִינוֹן בְּקִנְתָּה, דְּבַהוֹן סְלִיק ו', וְאִינוֹן ו' דְּרַגִּין לְכַרְסִיָּא, ה' בְּלִבָּא אִיְהִי הַבְּל' ה' ל"ב, דְּוִדְאֵי אִיְהִי ה' בְּלִבָּא, ו' (קול) בְּקוֹל דְּנִפְיָק מְנִיָּה, וְהֵאֵי אִיְהוּ קוֹל דְּנִפְיָק מִהַבֵּל.

[תיקוני זוהר - דף סד ע"א]

וְתַרְיִן בְּתִין אִית בְּלִבָּא, חַד אִפִּיק תְּבֵל, וְחַד אִפִּיק תְּבֵל וְאִינוֹן ה' עֲלָאָה ה' תַּתְּאָה, בְּתַרִּי בְּתִי לִבָּא, דְּאִינוֹן לְקַבֵּל בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, ו' קוֹל דְּנִפְיָק מִתְרוּיָּהוּ, י' דְּבוּר דְּשְׂרִיא בְּפּוֹמָא, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (תהלים לג ו) בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וְאִיְהוּ דְּבוּר חַד דְּכִלִּיל עֵשֶׂר אֲמִירָן, וְרוּזָא דְּמִלְּהָ אַחַת דְּבַר אֱלֹהִיִּים שְׁתֵּיִם זֹו שְׁמַעְתִּי (שם סב יב), לְאַחְזָאָה בַּה דְּעֵשֶׂר דְּבָרָן בְּדְבוּר חַד אֲתַאֲמַרוּ, שְׁתֵּיִם זֹו אֲלִין אֲנַכִּי וְלֹא יִהְיֶה לְךָ, וְאִיְהוּ אַחַד חַד בִּינִיָּהוּ, וְדֵא אִיְהוּ דְּאֲמַרְן דְּבִתְרוּיָּהוּ (דף סד ע"א) תְּלִיין פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְרוּיָּהוּ מְלִיל לְמִיָּהב יִקְרָא לְאוּרִיָּתָא, דְּהֵא אִיְהוּ בְּדְבוּרָא חַד אֲמַר כֹּלָא, וְלִמָּה אֲמַר שְׁתֵּיִם זֹו שְׁמַעְתִּי, וְזֹו אַחַ"ד, הוּי בְּחוּשְׁבָן, דְּתַרִּי תוֹרוֹת הוּו, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַד בִּינִיָּהוּ וְשְׁמִיָּה חַד, וּמִתְרִין דְּבוּרִין נִפְק קָלָא וְאֲתַפְּלַג לְשַׁבְּעִין קָלִין, לְקַבֵּל שַׁבְּעִין אֲנַפִּין, וְקַטֵּל בַּהוֹן שַׁבְּעִין אוּמִין עַל דְּלֹא קִבְּלוּ אוּרִיָּתָא, וּבְתַרְיִן דְּבוּרִין קַטִּיל לְתַרְיִן אוּמִין, דְּאִינוֹן עֵשׂוּ וַיִּשְׁמַעְעַל דְּלֹא בְּעוּ לְקַבֵּל אוּרִיָּתָא.

דְּהֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַד אִיְהוּ, וְאִיְהוּ לֹא הוּו מְמַלֵּל בְּאֲלִין קָלִין וְדְבוּרִין דְּאֲנַכִּי, אֲלֹא לְאַחְזָאָה דְּשְׁמִיָּה וַיִּקְרִיָּה הוּו בְּאוּרִיָּתָא, וּבְגִין דֵּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלִיל מִיָּנָה (נ"א בדינא), בְּגִין דִּיתַעֲזוּעוֹן כֹּל אוּמִין דְּעֲלָמָא מְאֲלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בַּה, וּבְגִין דֵּא אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמִשָּׁה (שמות ג טו) זֶה שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכָרִי לְדוֹר דוֹר, שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, זְכָרִי עִם ו"ה רַמ"ח פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה, לְאַחְזָאָה דְּאוּרִיָּתָא בְּשִׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַבְּרִיאָת, וְעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִיאָת, הַדֵּא הוּא דְּכַתִּיב (ישעיהו מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וְכוּ', וְבַה שְׂרִיאָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִיָּנָה מְלִיל בְּסִינִי.

וְאִית אוּרִיָּתָא עֲלָאָה דְּלֹא אֲתַקְרִי בַּה בְּרִיאָה אֲלֹא אֲצִילוּתָא דִּילִיָּה, וְהֵא וְהוּא כֹּלָא חַד, וְכֹל בַּר נִשׁ דְּאֲשְׁתַּדֵּל בְּאוּרִיָּתָא שְׁמִיָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תַמּוֹן, כֹּל שְׁפָן וְכֹל שְׁפָן בְּבוּצִינָא קְדִישָׁא, וּבוּצִינָא קְדִישָׁא וְדֵאֵי פִימָךְ אִיְהִי סִינִי, שְׁבַע הַבְּלִים דְּנִפְקִין מִפּוֹמָךְ שְׁכִינְתָא שְׂרִיא עֲלִיָּהוּ, דַּאִיְהִי בַת שְׁבַע, דְּאִינוֹן שְׁבַע שְׁמָהֵן דְּשִׁמָּא מְפָרְשׁ, דַּאִיְהוּ שְׁמָא דְּאַרְבַּעִין וְתַרְיִן אַתּוּוֹן.

וּמְנִיָּה סְלִיק קוֹל דַּאִיְהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, וְאַסְתַּלַּק לְשַׁבְּעִין קָלִין, דַּאִיְהִי וְדֵאֵי בִּיה סְלָקָא לְשַׁבַּע, דַּאִיְהִי ה' עֲלָאָה, אוּרָא דְּכִיא, אוּרָא דְּאֲרִץ יִשְׂרָאֵל דַּאִיְהִי מַחֲכִים, מִסְטְרָא דְּחַכְמָה דַּאִיְהִי י', וְבַה סְלִיק ו' לְעֵשֶׂר ו' זְמַנִּין, וּב' הַהִי"ן אִינוֹן ה'

הבל מלגאו ה' הבל מלבר, ותרוייהו אינון בלבא ובפומא, אינון עשר דברן דקודשא בריך הוא, ובהון אינון לבא ופומא שוין, ומאן דאתעסק באורייתא כדין צריך דיהא פומא ולבא שוין, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין, כל מי שאין תוכו כברו אל יכנס לבית המדרש.

תרין תהיין ודאי אינון תרין דבורין, דאתמר בהון (תהלים סב יב) שתים זו שמעתי, ו' קלא דנפיק מנייהו, ועליה אתמר (דברים ד יב) קול דברים אתם שמעים, והאי קול נפיק מתרין דבורין דאיהו ה"ה, דכלילן עשר דברן, ה' בלוחא חדא, והו מסדרין לגבייהו (דברים כט ט) ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל, הא חמש בלוחא קדמאה, בלוחא תניינא הו מסדרין לגבייהו חמש תקונין אחרנין, דאינון טפכם נשיכם וגרף מחטב עציף עד שאב מימיה, דא אינון ה', הא תרין דבורין דכלילן בהון עשר, וקלא דהוה נפיק מנייהו הוה כליל לון ודא ו', כליל ו' זמנין דכתיב טוב בששת ימי בראשית, (כאן חסר) ואיהי הוה סלקא מנייהו באת י', ו' זמנין י' אינון שתין, אשתכח דאיהי י' אמירן, (דלא הוה סליק לע"ב שמהן).

ה' ה' תרין דבורין ובהון עשר הא תריסר, ו' הוא סליק באת י', ו' זמנין י' דאינון שתין הא ע"ב, ואי תימא דבאורייתא מליל ולא יתיר, לא אשתכח אתר לעילא ותתא דלא מליל מניה, אפילו במלאכין, דלא אשתכח דאל"ה אחרא אית בעלמא, ומליל בכרסייא, הדא הוא דכתיב אנכי, והכי סליק אנכי לחשבן פס"א, ולבתר מליל במלאכין, הדא הוא דכתיב (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולות, דעלייהו אתמר (קהלת י כ) פי עוף השמים יוליד את הקול כו'.

[תיקוני זוהר - דף סד ע"ב]

בגין דכד קודשא בריך הוא בעא למללא במלאכיא נחת שמייה עלייהו, כגוונא דא יהו"ה, י' בחתיה חדא דאיהי ארי"ה, וביה אתמר (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא יירא, ובאן אתר י' ברישא ה' על גדפוי ו' בפומיה ה' בזנביה, ובגינה אתמר הוי זנב לאריות (דף סד ע"ב) וכו', ודא הוא ופני אריה אל הימין לארבעתם (יחזקאל א י'), ולבתר הוה נחית בחתיה דשמה שור, כגוונא דא הוה"י, ה' ברישיה ו' בפומיה ה' בגדפוי י' בזנביה, ודא איהו ופני נשר, כגוונא דא והי"ה, ו' ברישיה ה' בפומיה י' בגדפוי ה' על זנביה, ודא איהו ופני נשר לארבעתם, ואינון תרי עשר אנפין, לכל חד שית, סלקין לע"ב, ודא איהו וכל העם רואים את הקולות (שמות כ יח).

ואדם רכיב על גבייהו דא מטטרוין, דאיהו כליל שמא דארבעין ותרין אתוון, ואינון (שית אתוון, ולכל את סלקין שית), ו' תיבין ובכל תיבה שית אתוון וסלקין למ"ב, ודא איהו שרפים עומדים ממעל לו, שש כנפים שש כנפים לאחד, בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף (ישעיהו ו ב).

דכמה דאיהו שמא דקודשא בריך הוא דמ"ב וע"ב לעילא, כף איהו שמא דמ"ב וע"ב לתתא, הדא הוא דכתיב (תהלים מח יא) כשמה אלהים פן תהלתך על קצוי ארץ, ודא איהו וכל העם רואים את הקולות, ואינון הו מלאכין, דכל חד הוה

אתעביד קול ופרח באוירא, וכל חד מישראל דהוה אמר נעשה ונשמע הוה שריא בפומיה, והוה אוליה ליה אורייתא פלה.

ולבתר מליל עמהון מן שמיא וארעא, הדא הוא דכתיב (דברים ד לו) מן השמים השמיעך את קולו ליסרך, ועל הארץ הראך את אשו הגדולה וכו', בהווא זמנא דאמרו ישראל נעשה ונשמע מיד? שמחו ה שמים ו תגל ה ארץ (ד"ה א טז), לבתר הוה ממלל עמהון מארבע סטרין, והוה מסתכלין לגבי מזרח והוה שמעין ית קלא, ולגבי מערב ודרום וצפון הוה שמעין ית קלא, לאחזאה דמפל אתר מליל עמהון, ולא הוה אתר לעילא ותתא דלא מליל עמהון, לאחזאה דמלא כל הארץ כבודו, דאיהו סביל עלאין ותתאין, ואיהו סמיד עילא ותתא וכרסיא יקרא, ומלאכין ונשמתין, איהו סביל פלא, וקשיר פלא, ומיחד פלא, ולית מאן דסמיד ליה.

ואיהו אתקרי בכל שמהון, לאשתמודעא תוקפיה בכל שמא ושמא, מהווא דרגא וממנא דשריא עליה, וליה לית שמא ידיעא, ואיהו אתקרי חד בחושבן פד שריא בדרגא דאינון (אחרנין) (נ"א אחדין) משאר דרגין, ואיהו לית ליה חושבן, פד שריא על כל עלמין (ס"א עלאין) ועל כל ממנא דלהון, אתקרי על שמייה, לאחזאה לכל חד מישראל מאתר דקראן ליה לפום צרכייהו, כמה דאוקמוהו הרוצה להעשיר יצפין להחפים ידרים.

קם בוצינא קדישא וכל מארי מתיבתאן, ואשתטחו קמי סבא, ובריכו ליה, אמר בוצינא קדישא ודאי האי סבא מאתר דעתיק יומין קא אתי, ותמן אתרבי, זכאה חולקנא דזכינא למשמע מלין עתיקין, מאתר דעתיק יומין, זכאה חולקנא דזכינא להאי.

קם רבי שמעון פתח ואמר, בראשיית בריית א"ש, דאיהו אות ורשימו דעלאין ותתאין ביה קיימין, איהו אות דצבא דלעילא, דבהון אתקרי קודשא בריה הוא יהו"ה צבאו"ת, ואיהו אות דצבא דלתתא, איהו אות וברית דביה קיימין שמיא וארעא, כמה דאת אמר (ירמיה לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי, איהו אות ודאי, דאיהו רשימו דחותמא דמלכא.

[תיקוני זוהר - דף סה ע"א]

אדהכי הא סבא קא נחית לגביה כמלקדמין פתח ואמר רבי רבי (י) ברית איהו ודאי צדיק ח"י עלמין, דאיהו י' ועירא מסטרא דחכמה דלעילא, דכד נחתא י' לגביה, אף על גב דבאתריה י' עלאה אתקרי, פד נחית לגבי צדיק י' ועירא אתקרי, ואת ו' אף על גב דאיהו ו' עלאה באתריה בעמודא דאמצעייתא, פד נחית לגבי צדיק לאתחברא בה, ו' ועירא אתקרי, אלפא ביתא דאתון ועירן (דף סה ע"א) ביה אינון, וה' עלאה כד נחתא לגבי צדיק, ועירא אתקריאת, ואף על גב דאתון דשמא קדישא ביה פלילן, סתימין אינון ביה, ובגיניה אתמר (תהלים כה יד) סוד יהו"ה ליריאו ובריתו להודיעם, ואי סתימין אינון ביה, במאי אשתמודעאן, בשכינתא, דאיהי אספקלריאה דנהרא פד נחית יהו"ה לגבי צדיק לנהרא בה ודאי, ומנה אשתמודען, הדא הוא דכתיב (ירמיה ט כב) פה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם

בְּחֻמְתוֹ, אִי אִיהוּ תַמְן אֲתַקְרִיאת אֲסַפְקִלְרִיאה דְנַהְרָא, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא פִי אַם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַ מִתְהַלֵּל הַ שְׁפַל וְ יָדוּעַ (שם כג), וְאִם יִסְתַּלַּק מִצְדִּיק וְאֲשַׁתְּאֵר אִיהוּ חָרַב וְיָבֵשׁ, מִיַּד אֲתַקְרִיאת אֲסַפְקִלְרִיאה דְלֹא נַהְרָא, בַּהֲהוּא זְמַנָּא אַל יִתְהַלֵּל חָכֵם בְּחֻמְתוֹ.

וּמֵאֵן גְּרִים לְאַנְהָרָא לָהּ, וְלֹא שְׂתִּמּוּדְעָא בַּהּ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, מֵאֵן דְנִטִּיר בְּרִית, וְרוּזָא דְמִלָּה זֶה הַשְּׁעַר לִיהוּ"ה צְדִיקִים יְבֹאוּ בּוֹ (תהלים קיח כ), דָּא אִיהִי תְרַעָא דְצְדִיקִיָּא, וְאִית לֹון רְשׁוֹ לְאֶעְלָא תַמְן, וְדָא אִיהוּ מֵאֵן דְאִיהוּ צְדִיק, וְיִבִּיה יְהוּ"ה, אִיהוּ זְכִי בְשְׂכִינְתָא וְיִרִית לָהּ, וְסִלִּיק בַּהּ לְמַלְכָּא דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְאִיהוּ מְלָךְ, וְאִיהִי מַלְכוּת דִּילִיָּהּ, וְרוּזָא דְמִלָּה וְעֵמֶךְ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יְרִשׁוּ אֶרֶץ (ישעיהו ס כא), וְדָא אִיהוּ שְׂכִינְתָא דְאֲתַמַּר בַּהּ (שם סו א) וְהָאֶרֶץ הַדּוּם רַגְלֵי.

וְשְׂכִינְתָא אִיהִי צִיּוּרָא דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין, כָּל דְיוֹקְנִין דְסַפִּירָן וְכָל שְׂמֵהֶן דְלַהוּן בַּהּ אֵינּוּן מְצוּיִירִים, וְבַהּ אֵינּוּן גְּלִיפִין נְשַׁמְתִּין וּמְלֹאכִין וְחִיוּן קְדִישִׁין, וְבַהּ גְּלִיפִין מַה דְאֲתַמַּר בַּהוּן (יחזקאל א י) וְדַמוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם וְכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סְבָא סְבָא, וְהָא שְׂכִינְתָא אִיהִי יְחוּדָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, אִיךְ גְּלִיפִין בַּהּ דְיוֹקְנִין דְלַתְתָּא דְלֹאוּ אֵינּוּן מְצִיאֹתָהּ, אָמַר לִיה רַבִּי, לְמַלְכָּא דְאִיהוּ יְתִיב בְּהִיכְלִיָּהּ, וְכַמָּה בְּנֵי נְשָׂא עֲאֻלִין לְמַחְזִיזִיָּהּ, מְנַהוּן מְסַתְּפֻלִין בְּלְבוּשׁוֹי, וּמְנַהוּן בְּגוּפּוֹי, וּמְנַהוּן מְסַתְּפֻלִין בְּעוּבְדוֹי, וּבּוּדָאֵי בְּעוּבְדוֹי אֲשַׁתְּמוּדְעָא מֵאֵי נִיהוּ מְלָכָא, דְלְבוּשִׁין אִיהוּ מְשַׁתְּנֵי בַּהוּן לְכַמָּה שְׁנוּיִין, וְלְבוּשִׁין דְאִיהוּ לְבוּשׁ בְּצַפְרָא לָא לְבִישׁ בְּרַמְשָׂא, וְלְבוּשִׁין דְלְבִישׁ יוּמָא חֲדָא לָא לְבִישׁ יוּמָא תְנִינָא, וְהָכִי בְּכָל יוּמָא וְיִרְחָא וְשַׁתָּא וְשַׁבְתָּא וְיָמִין טְבִין אֲשַׁתְּנֵי בְּלְבוּשִׁין.

כְּגוּוּנָא דָּא שְׂכִינְתָא כַּמָּה לְבוּשִׁין אִית לָהּ, דְמְנַהוּן בְּרָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא כְּרַסִּין (נ"א כרסיא), וּמְלֹאכִין וְחִיוּן וְשִׁרְפִים, וְשְׂמִיָּא וְאַרְעָא, וְכָל מַה דְבְּרָא בַּהוּן, וְכָל בְּרִיין דְבְּרָא מֵאֻלִין לְבוּשִׁין דִּילָּהּ, רְשִׁים לֹון כְּלָהוּ וְגֻלְיָף לֹון בְּלְבוּשָׁהּ, בְּגִין לְאֲסַתְּפֻלָּא מִינָּה בְּכָל בְּרִיין לְרַחֲמָא עֲלֵיָּהּ, וְרוּזָא דְמִלָּה וְרֵאִיתִיָּהּ לְזְכוּר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז), וְרֵאִיתִיָּהּ בְּאֻלִין לְבוּשִׁין דְאֵינּוּן נַהֲרִין בְּכָל (ברייין) זְמַנִּין דִּישְׂרָאֵל נַהֲרִין לֹון בְּעוּבְדִין טְבִין, וּבְגִינֵיָּהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רַחִים עֲלֵיָּהּ.

וְאִי עֲבַדִּין עוּבְדִין בִּישִׁין, אִיהִי אֲתַלְבַּשְׁת לְבוּשִׁין אַחַרְגִּין אוּכְמִין, דְבַהוּן רְשִׁימִין כָּל אֵינּוּן מְאָרִי דְדִינִין דְאֲתַקְרִיאוּ לִילוּת, לְמִידֵן בַּהּ לְעֵלְמָא, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא אִיהִי אֲמַרְת (שיר א ו) אַל תְּרֹאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, וּבְגִין דָּא אֻלִין מְסַטְרָא דְלְבוּשִׁין אֵינּוּן גְּלִיפִין בַּהּ, עֲלֵאִין דְאֵינּוּן מְלָכִין וְשְׁלֻטִין עַל תַּתְּאִין, וּמְלֹאכִין (נ"א ומלכין) אֲתַקְרִיאוּ מְסַטְרָא דְמַלְכוּת, וּמְסַטְרָא דְגּוּפָא אֲתַקְרִי חֲסֵד דְרוּעָא יְמִנָּא, גְּבוּרָה דְרוּעָא שְׂמֵאלָא, גּוּפָא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, נְצַח וְהוּד תְּרִין שׁוֹקִין, צְדִיק אוּת בְּרִית, וְהָא אוּקְמוּהָ.

[תיקוני זוהר - דף סה ע"ב]

וְאִיהִי צִיּוּרָא דְכְּלָהּ, וּמְלֹגָאוּ מִינָּה דְאִיהוּ תְקוּנָא דְגּוּפָא נַהֲרִין קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יְהוּ"ה, כְּנִשְׁמַתָּא בְּגּוּפָא, לְגוּ מְכַלָּא הָהוּא דְאֲחִיד כְּלָא וְקִשִׁיר כְּלָא, דְלֹא

אתרמיז בשום רמיזו, וכלא אתרמיז בשכינתא, דאתלבישת בלבושין דבהון מצויירין כל בריין, איהי אתקריאת בכל שמהן, ואיהי דמות ארבע חיוון בלבושהא, דבכל חד וחד רשים ארבע אתוון, ודמות אדם להנה, דא רשימו (דף סה ע"ב) דעשר אתוון, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק לחושבן אדם, דמות אדם ודאי דא שכינתא דאיהי דיוקניה (נ"א דיוקנא דאדם) ועלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת יהו"ה יביט, והאי מסטרא דלבושא, אבל מסטרא דגופא איהי יחודא דעמודא דאמצעיתא, איהו (נ"א איהי) חותמא מסטרא דגופא, ובגין דאיהו חותמא, אמרת שכינתא לגבי יהו"ה דאיהו מלגאו, (שיר ח ו) שימני כחותם על לבך, דאף על גב דאנת תסתלק מני בגלותא, חותמא דילך אשתאר עמי, ולא אתעדי מני לעלם.

קם רבי שמעון ואמר, סבא סבא, אימא לך קרא דאוליפנא כגוונא דא שימני כחותם על לבך, שימני חותם לא פתיב אלא כחותם, אמרת שכינתא רבון עלמין, שימני כחותם, כההיא רשימו דחותמא דילך, דאף על גב דחותמא אשתאר ביך, רשימו דיליה בפתקא איהו, ומההוא רשימו מזדעזעין עלאין ותתאין, כגוונא דמלכא דאיהו בשרא ודמא, מאי דרשים בפתקא, רשימו דיליה דחותמא בידיה הוא, ואף על גב דחותמא בידיה אשתאר, הכי דחילין מרשימו דחותמא, כאלו הוה מלכא, על אחת כמה וכמה אי הוה חותמא.

שימני כחותם על לבך, וכי מאן חמא (נ"א שוי) חותמא על לבא, אלא אלין תפלין, דאינון רצועין דלהון תליין על לבא, ואלין תפלין דרישא, ותפלה דיד דאיהו בשמאלא לקבל לבא, ודא איהו כחותם על לבך, וכחותם על זרועך, תפלה דיד, דאינון רשימו דשמא קדישא, דאיהו י' קדש לי כל בכור, ה' והיה פי יביאך, ו' שמע ישראל, ה' והיה אם שמוע, ומההוא רשימו מזדעזעין אומין דעלמא, הדא הוא דכתיב (דברים כח י) וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך ויראו ממך, והכי אוקמוהו שם יהו"ה אלין תפלין דרישא.

שימני כחותם דא אות ברית מילה, ואות דימין טבין, דאיהו רשימו דשמא קדישא, כגוונא דא (שם ל יב), מ י י עלה ל נו ה שמיה, רישי אתוון (נ"א תיבין) מילה, וסופי אתוון יהו"ה, מאן דנטיר האי רשימו, כאלו נטיר שמא קדישא, ומאן דמשקר בהאי רשימו, כאלו משקר בשמא קדישא, דהאי אתקרי חותמא דגושפנא דמלכא.

דכל בר נש דנטיר האי רשימו לתתא, דאיהו אות ברית, אות שבת, אות תפלין, אות דימין טבין, איהו רשים וחקיק לעילא, ונהיר לעילא, ומניה מזדעזעין עלאין ותתאין, כמה דאת אמר (שם כח י) וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך שם יהו"ה ודאי, דא ההוא רשימו דאות ברית מילה, ואות דתפלין, ואות דשבת וימין טבין, ומאן דמשקר לתתא ביה, אתעבר גליפו דיליה מלעילא, בההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין עלאין ותתאין.

שימני כחותם דא נשמתא, דאיהו רשימו דילה גליפא לעילא, כמה דאוקמוהו ביצקב, דיוקנו של יצקב חקוקה בכסא הכבוד, דכל נשמתי דאינון גזירין מתמן,

גליפו דלהון איהו חקוק לעילא, ורשימו דלהון לתתא, והוא גליפו דלעילא איהו חותם, ורשימו דלתתא רשימו דחותם, ומיד דרשימו דגליפו דנשמתא איהו לעילא, ורשימו דילה לתתא, אתמר בה (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהי'ם עולים ויורדים בו, סלקין לעילא ומסתכלין בדיוקנא דנשמתא דנהרא בהוא גליפו ומזדעזעין מניה, נחתין לתתא ומסתכלין ברשימו דהוא דיוקנא דלתתא, וחזאן דלא אשתני מדיוקנא דלעילא ודחלין מניה.

[תיקוני זוהר - דף סו ע"א]

שימני כחותם דא צלותא, דבה איהו חקיק ורשים ח"י עלמין, בתמני סרי ברכאן בצלותא, ודא איהו רשימו דחותמא בפתקא, דאיהי אורייתא, גליפו דאתון דחותמא דא צדיק ח"י עלמין, חותמא דא עמודא דאמצעיתא, דאיהי קריאת שמע, והנה מלאכי אלהי'ם עולים, בזמנא דאיהו זוקף בשם סלקין עמיה. (דף סו ע"א) בזמנא דאיהו מאיך וכורע בברוך נחתין עמיה, ודאי איהו והנה מלאכי אלהי'ם עלים ויורדים בו, מלאכי אלהי'ם עלים, בזמנא דאיהו קאים בדינא קיימין פלהו ומוליפין עליה זכות, ויורדים בזמנא דנצחין ליה בדינא ונחית לתתא, פלהו נחתין עמיה, כמה דאוקמוהו ביצקב (בראשית כו ד) אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עלה.

שימני כחותם דא נשמתא דאיהי חקוקה בכורסייא, בזמנא דאיהי אתערא לתתא בצלותא, כרסייא אתער לעילא, כחותם דא רוח, דאיהו ציורא (דיש) (נ"א דש) חקיקא במלאכיא, בזמנא דאיהי אתערא לתתא בצלותא, מלאכיא אתערין עמיה לעילא, על זרועך דא נפשא, דאיהי חקיקא בארבע סטרין דעלמא, בזמנא דאתערא איהי בצלותא לתתא, ארבע סטרין דעלמא מתערין עמה.

נשמה איהי חותמא, רוחא ציורא דאתון דאנון חקיקין בחותמא, נפשא רשימו דאתון בחותמא, דאינון רשימין בציורין דבר נש, כרשימו דחותמא בפתקא, ובהוא רשומא דנפשא אשתמודע פרצופא בגופא דבר נש, מאן אתר איהו, ובגין דא אוקמוהו, בהאי חותמא כמה רשימין אית ביה, ארבע, רשימו דאריה תמן, רשימו דשור תמן, רשימו דנשר תמן, רשימו דדמות אדם תמן, ומאן איהו דרשים לון בחותמא, יהו"ה אמת, דבהאי ארבע רשימין אינון כל בריין דעלמא.

אבל אומין דעלמא דשקרו ביה, לאו אינון רשימין ביה, אלא בחותמא דשקרא, ואיהו נחש דמליל שקרא על קודשא בריך הוא, ובגיניה אתמר בארץ מתלא, שקרא לית לה רגלין, וכך חויא לית ליה רגלין, על גחנך תלה, ועתיד קודשא בריך הוא למחאה שקרא מעלמא, כמה דאת אמר (ישעיה כה ח) ומחה יהו"ה אלהי'ם דמעה מעל כל פנים וכו', דודאי האי חויא איהו מלאך המות דקטיל לבני נשא, וגרים דמעה, דאיהו אל אחר, ובמאי קטיל בסם המות דיליה, דאיהי גיהנם, ודא איהו סמא"ל.

ובאלין פרצופין דחויין, אתגלייא איהו לבני נשא בארץ שקרא לפתאה לון, ורזא דמלה (תהלים קכו א) אם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו, ולית לון

קיומא, אבל צירין דחיון אינון רשימין בשמא דקודשא בריך הוא, בהאי רשימו דמזוזה, דאיהו שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, והאי איהו רשימו דברית מילה, שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, שד"י הא אוקמוהא ש תלת אבהו, דאינון תרין דרועין וגופא, אלין אינון תלת ענפין דש', ד שכינתא, י צדיק אות ברית מילה, ועל האי שד"י אתמר (שמות ו ג) וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, בהאי שד"י, דאיהו מלבר במזוזה, אבל ושמי יהו"ה דאיהו מלגאו במזוזה, דאיהי תרעא דקודשא בריך הוא, דאתמר בה (תהלים קיח כ) זה השער ליהו"ה, (שמות ו ג) לא נודעתי להם, (דברים ו ח).

וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך, אלין תרין סמכי קשוט, זו מות מן ביתא דאיהי שכינתא, ולא אתקריב לגבה, הדא הוא דכתיב (במדבר א יח) והור הקרב יומת, ואתוון דמזוזות אינון ממש ז"ז מו"ת, ובגין דא מאן דנטיר ברית מילה דאיהו חותמא דיליה, זו מות מניה, דאיהו שטן, יצר הרע, רע, טמא, צפוני, מלאך המות, ולא יתקריב לגביה, ולא ימות על ידיה.

[תיקוני זוהר - דף סו ע"ב]

ומאן דמשקר בברית מילה, הוא משקר בחותמא דמלכא, דאיהו רשים ביה שד"י מלבר יהו"ה מלגאו, מנא לן מהאי קרא משמע (דברים ל יב) מ"י יעלה לנו השמימ"ה, רישי תיבות מיל"ה, סופי תיבות יהו"ה, ובודאי מאן דמשקר בברית מילה, אסתלק מניה יהו"ה ושד"י, ושריא עליה שטן דאיהו אל אחר, חויא שריא באתר דיהו"ה מלגאו, וסם מות שריא באתר דשד"י מלבר, ודא איהו דאמר קרא (במדבר יט כ) את מקדש יהו"ה טמא וכו', אם לא תב בתיובתא, וסביל כמה יסורין (דף סו ע"ב) לאעברא ההוא חויא מתמן, ולסם המות דיליה, דאיהי צרעת ממארת, בכמה מרעין ומכתשין, עד דלא אשתאר ביה בשרא דאיהי עפרא, ורזא דמלה (ויקרא יד מב) ועפר אחר יקח וטח את הבית, בגין דנחש עפר לחמו, עד דיתפרנס מההוא בשרא לא יזוז מניה, ועני חשוב כמת, מה מיתה אנפוי משתננין, כגוונא דא עני אנפוי משתננין, והא אוקמוהו (תהלים יב ט) פרום זלות לבני אדם, מאי פרום זלות, אלא מאן דאצטרף לברייטא אנפוי משתננין כפרום, וכמה נשוכין דיסורין נשיף ליה ההוא חויא.

ולא עוד אלא דעני חשיב כמצורע, מה מצורע (ויקרא יג מה) וראשו יהיה פרוע וכו', כך עני, מה מצורע מחויף למחנה מושבו, כך עני ערום ויחף, ועניותא איהי לישראל באתר דצרעתא, וארבע דיוקנין אינון (ס"א גונין), כארבע גוונין דצרעת, ואינון נגע לבן אדמדם ירקרק בהרת שחורה, הא ארבע, וכלהו אית לון אתרין ידיעאן בגופא, ומנהון אתיין לבני נשא כמה מרעין, לבן ואדמדם חלב טמא וכבד, ירקרק מרה, בהרת שחורה טחול, ומנהון נבעין ארבע מיני מרעין, ואינון מרה חורא, מרה סומקא, מרה ירוקא, מרה אוכמא.

ואם תב בתיובתא, נחית עליה סם חיים דאיהי שכינתא, ואתמר בה (ישעיה ו י) ושב ורפא לו מאלין מיני מרעין, ומחיה ליה ממיתה דעניותא, כמה דאת אמר

(יחזקאל יא לב) וְהָשִׁיבוּ וְחָיו, דְּיִשְׂרָאֵל בְּזִמְנָא דְּאִינּוּן עֲנִיִּים קְרוּיִים מֵתִים, וּבְגִיבֵיהוּ אֲתַמַּר שׁוּבוּ וְחָיו, וְלִית עֲנִיּוֹתָא פְּעִיּוֹתָא דְּאִוְרֵייתָא, דְּמֵאן דְּלֹא אִית בֵּיה אִוְרֵייתָא אֲתַקְרִי מֵת, אֲסוּוֹתָא דִּילֵיהּ מָאִי הוּא לְהוּא עֲלֵמָא, אִוְרֵייתָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמֵר, וְאִיהִי אֲסוּוֹתָא לְכָל מְרַעִין, כְּמָה דְּאֵת אֲמַר (שם ח) רְפֹאוֹת תְּהִי לְשַׂרְף וְכו'.

שִׁימְנֵי כְּחוֹתֵם (שיר ח ו), מָאִי חוֹתֵם בְּהַאי אֲתַר, דָּא אוֹת שַׁבַּת וְיוֹם טוֹב, דְּאִיהוּ שְׁקִיל לְבְרִית מִיֵּלָה, כְּגוּוֹנָא דָּא שַׁבַּת, ש' לְקַבֵּל שִׁי'ן דְּשֵׁם שְׁד"י, כְּלִילָא מִתְּלַת חִיוּן עֲלָאִין, מִתְּלַת אֲבָהוֹן, ב' דָּא ד', דְּאִיהִי רְבִיעָאָה לְאֲבָהוֹן, וְרְבִיעָאָה לְתַלְתַּת חִיוּן, וְאִיהִי דְמוֹת אָדָם, וְלֹא אָדָם, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א י) וְדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, אֲלֵא מָאִי אָדָם יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, שַׁבַּת בֵּיה שְׁד"י, יְהו"ה הוּא רְשׁוֹת הַיְחִיד רְחִבּוֹ אֲרַבְעָה וְגַבְהוֹ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, י' דְּשְׁד"י לְקַבֵּל אוֹת דְּשַׁבַּת וְיוֹמִין טְבִין, י' בֵּיה אֲתַרְמִיזוּ עֶשֶׂר סְפִירָן.

הַאי רְשִׁימוֹ אִיהוּ לְבָרָא דְּמִלְכָא, אֲבַל לְעַבְדָּא דְּמִלְכָא רְשִׁימוֹ דִּילֵיהּ שְׁד"י, מִסְטָרָא דְּהוּא דְּאֲתַמַּר בֵּיה (ישעיה מג ז) כָּל הַנְּקָרָא בְּשִׁמִּי וְכו', וּמָאִי נִיהוּ מִסְטָרוֹן, דְּסֻלְיָק לְחֶשְׁבֵן שְׁד"י, וְאִיהוּ אָדָם זְעִירָא בְּדִיקְנָא דְּלַעֲיֵלָא, וְדָא אִיהוּ אִם כְּבָנִים אִם כְּעַבְדִּים וְכו'.

מָאן דְּאִיהוּ רְשִׁימוֹ דְּאִרְיָה בְּחוֹתְמָא דִּילֵיהּ אִיהוּ חוּר בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוֹתְמָא דְּשׁוּר אִיהוּ סוּמְקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוֹתְמָא דְּנֶשֶׁר אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוֹתְמָא דְּדְמוֹת אָדָם אִיהוּ אוֹכְפִים בְּאַנְפוּי, כְּגוּוֹנָא דְּאִוְרֵייתָא דְּאֲתַמַּר (שיר א ה) שְׁחֹרָה אָנִי וְנָאוֹת.

[תיקוני זוהר - דף סז ע"א]

שִׁימְנֵי כְּחוֹתֵם, דָּא אִוְרֵייתָא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ, וְאִיהִי כְּלִילָא מְעֶשֶׂר אֲמִירָן דְּאִנּוּן י', וּמְעֶשֶׂר דְּבִרְן דְּאִינּוּן ה"ה, וּמָאִי תוֹרָה ו' כְּלִיל שִׁית יְמֵי בְּרֵאשִׁית, עַל לֶבֶךְ דָּא ל"ב אֱלֹהִיִּים בְּחוֹשְׁבֵן ל"ב, דְּתַלְיִין מִן ו', דְּאִיהוּ ו' זְמַנִּין טוֹב, וּבֵיה אֲשֶׁתִּלִּים (נ"א ו) שְׁמָא דְּאֲרַבְעִין וְתַרִּין אֲתוּוּן, דְּבִהוֹן אֲתַבְרִיאוּ שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְכָל מָה דְּאִית בְּהוֹן, וְדָא אִיהוּ רְזָא כִּי יוֹם נִקְם בְּלִבִּי (ישעיה סג ד), לְבִי סֻלְיָק מ"ב, וְיִכְלֹו ע"ב שְׁמֵהוֹן דְּשְׁמָא מְפָרֵשׁ, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר לְלִבִּי גְלִיתִי, וְלֹאֲבָרִי דְּאִנּוּן רַמ"ח פְּקוּדֵין דְּאִוְרֵייתָא לֹא גְלִיתִי, וּבִהַאי וְיִכְלֹו (ה' בִּשְׁשֵׁי דִאִיהוּ בו', וְדָא אִיהִי וִיהִי (דף סז ע"א) עֵרֵב וִיהִי בְּקֵר יוֹם הַשְּׁשִׁי, דִּהַאי) ה' דְּהַשְּׁשִׁי אִיהוּ מְלָכוֹת שְׁבִיעָאָה, וְאִיהִי אֲתַקְרִיאַת ע"ב, וּבֵיה רְכִיב ו' לְמַפְרֵק לְיִשְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה יט א) הִנֵּה יְהו"ה רֹכֵב עַל ע"ב קָל, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלִילָא דְּתַלְתַּת אֲבָהוֹן, דְּתַלְיִין מִנְהוֹן ע"ב שְׁמֵהוֹן, וְאֲתַכְּלִילָן בֵּיה, וְלְקַבֵּל תַּלְתַּת אֲבָהוֹן אֲתַמַּר בְּיִכְלֹו תַּלְתַּת זְמַנִּין שְׁבִיעִי, וְדָא אִיהִי רְזָא דְּשַׁבַּת, ב"ת ש, דְּאִינּוּן וְיַסַּע וְיָבֵא וְיִט דְּאֲתַכְּלִילָן בְּב"ת, בְּהַיָּא זְמַנָּא חֲלָה זְכוֹת אֲבָהוֹן, דְּמִיּוֹמָא דְּאֲתַחְרִיב בִּי מִקְדָּשָׁא עֲלֵמָא אֲתַקְרִי תְּהוּ וּבִהוּ, מִתְּמָן וְאִילָף אֲתַקְרִי קָרָא (תהלים פט ג) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, חֶסֶד סֻלְיָק לְחוֹשְׁבֵן ע"ב שְׁמֵהוֹן.

וְדָא רְזָא דְאַתְקִשְׁר שְׁבִיעֵי בְיוֹמָא קְדָמָא, וּמָאן שְׁבִיעֵי דָא צְדִיק אוֹת דְשִׁבְת וְיִוְמִין טְבִין, וְרְזָא דְמְלָה חַי יְהוּ"ה שְׁכָבֵי עַד הַבֶּקֶר (רות ג יג), וְדָא בְקָר דְאַבְרָהָם, הָהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (בראשית יט כז) וַיִּשְׁכֶם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר, וְאִיהוּ חֶסֶד דִּילֵיהּ, בְּגִין דְּבַהֲאֵי חֶסֶד אֲתַתְקַן פְּרִסְיָא דְאִיהִי נְפִילָה, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה טז ה) וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד פֶּסֶא, וּבֵיהּ תְּקוּם, וְרְזָא דְמְלָה וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמִתֶּיךָ (שם ג ד ח), וְכָל סְפִירָן מִתְקַשְׂרִין בְּמִינָא, בְּגִין דְּעֵלְיָה אֲתַמַּר (דברים לג ב) מִיִּמִּינוּ אֵשׁ דָּת לְמוֹ, מִיִּמִּינָא אֲתִיִּיחַב אוֹרֵייתָא, בְּגִין דָּא מוֹלִיךְ לִיִּמִין מִשָּׁה זְרוּעַ תְּפֹאֲרֹתוֹ, וּבּוֹקֵעַ מֵיִם (ישעיהו סג יב) דְאוֹרֵייתָא מִתְמַן, מַה' דְאַבְרָהָם, לְמַהוּי לֵיהּ בַּה שֵׁם עוֹלָם, וּבַה אֲשַׁתְלִים ה' דְּמִשָּׁה, דְאִיהִי בְּמִשְׁכּוֹנָא לְגַבִּיהּ דְאַבְרָהָם בְּמִשָּׁה, דְאִיתִי אוֹרֵייתָא, עַד דִּיפְרוֹק לְבָנוּי, וְרְזָא דְמְלָה פִּימֵי צֵאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנּוּ נְפִלְאוֹת (מיכה ז טו).

וְרְזָא דְפּוֹרְקָנָא בְּהֵאֵי חוֹתְמָא אִיהוּ, דְּעֵלְיָה אֲתַמַּר (ישעיהו נה יב) כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשִׁלּוּם תּוּבְלוּן, בְּשִׂמְחָה סְלִיק לְחוּשְׁפִין אֲדָ"ן דְאִיהוּ אֲדָנִי, אֲרוֹן הַפְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאֶרֶץ אֲתַקְרִי, בַּר מֵאֵת ש' דְאִיהוּ תֵלֵת מֵאָה, וְאִינוּן תֵּלֵת אַבְהֵן דְאַתְחַבְרוּ בַּה, וְאַתּוּן בְּשִׂמְחָ"ה אִיהִי מַחְשְׁבָ"ה, ש' תֵּלֵת אַבְהֵן בַּחֲמָה ה"ן, וְאִיהִי שְׁכִינְתָא דְלִית לָהּ יְחוּדָא אֲלָא בְּמִינָה, כְּמַה דְאַתּוּתָא דְה"ן, וְאַתְעַבִּידוּ עֲשָׂרָה וְאַתְעַבִּידוּ מֵאָה, כְּמַה דְשְׁכִינְתָא כְּלִילָא כְּלָהוּ עֲשָׂרָה וְכָלְהוּ מֵאָה, וְהֵיִינוּ דְכְתִיב (דברים י יד) הֵן לִיהוּ"ה אֱלֹהֵיךָ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם, וְרְזָא דְמְלָה הֵן אֲדָנִי.

וּבְשִׁלּוּם תּוּבְלוּן (ישעיהו נה יב), ש' תֵּלֵת אַבְהֵן, וְי' תְּרִין מְשִׁיחִין, מ' ל"ב דְּוּבְשִׁלּוּם סְלִיק ע"ב, וְדָא אִיהוּ דְאַתְמַר (בראשית כח כא) וּשְׁבַתִּי בְשִׁלּוּם אֶל בֵּית אָבִי, שְׂמֵחָה אִיהוּ דְאַתְמַר בֵּיהּ (קהלת ט ז) לֵךְ אֲכוּל בְּשִׂמְחָה לְחֶמֶךְ וּשְׂתַה בְּלֵב טוֹב יֵינֶךָ, דָּא יֵין הַמְּשׁוּמֵר בְּעַנְבֵּיו, וְעֵלְיָה אֲתַמַּר (תהלים כה יד) סוּד יְהוּ"ה לִירֵאָיו, יֵין טוֹב דָּא צְדִיק, דְאַתְמַר בֵּיהּ (ישעיה נז א) הַצְדִּיק אָבֵד, וּמֵאֵי אָבֵד אָבֵד הָהוּא נְבִיעוּ, וְאַשְׁתָּאֵר נַחֲרַב וְיָבֵשׁ בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשָׁנִי.

קָם סְבָא וְאָמַר אֲדָנִי בְּמַחְשְׁבָה סְלִקָא, וְלֵאוּ בְּחֻשְׁפִין, וְעֵלְיָה אֲתַמַּר (זכריה ב יז) ה"ס כָּל בֶּשֶׂר מִפְּנֵי יְהוּ"ה כִּי נִעוֹר מִמְּעוֹן קְדָשׁוֹ, יִתְעַר בֵּיהּ כְּמַה דְאַתְעַר מִשְׁנַתִּיהּ וְחֹזֵר לְשְׁנַתִּיהּ, עַד דִּיתְעַר יְהוּ"ה דְאִיהוּ רַחֲמֵי, לְקִיּוּמָא בֵּיהּ וּבְרַחֲמֵימֵי גְדוּלִים אֲקַבְּצֵךְ (ישעיה ג ד ז), גְּדוּלִים אֲתַקְרִיאַת מִסְטֵרָא דְהָא"ל הַגְּדוֹל דְאִיהוּ חֶסֶד, וּשְׁכִינְתָא בֵּיהּ סְלִקָא לְאַתְקְרִי גְדוּלָה, וּבֵיהּ וְדָאֵי רְזָא דְפּוֹרְקָנָא, כְּגוּוֹנָא דָא יו"ד ה"א וְא"ו ה"א יְהוּ"ה, וְא"ו בֵּיהּ רְזָא דְפּוֹרְקָנָא, דְאִיהוּ רְשִׁים בְּשִׁמָּא דְע"ב, דְאִינוּן וְה"ו אָנִי וְה"ו רִישֵׁי תִיבִין וְא"ו, תֵּלֵת עֲשָׂר מְכִילָן דְרַחֲמֵי דְאוֹרֵייתָא, דְאַתִּיחַיבַת מִיִּמִּינָא.

אַשְׁתָּאֵר יו"ד ה"א ה"א דְסְלִיק לְחֻשְׁפִין ל"ב, וְאִיהוּ ב' מִן בְּרֵאשִׁית ל' לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְעוֹד אִיהוּ ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, דְּעֵלְיָה אֲתַמַּר (ישעיהו סג ד) כִּי יוֹם נִקָּם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלֵי בָּאָה, וּשְׁמָא דְע"ב אִיהוּ וְיְכַל'וּ, בֵּיהּ אֲשַׁתְלִים רְזָא דְפּוֹרְקָנָא, וְעֵלְיָה אֲתַמַּר לְלִבִּי גְלִיתִי דְאִיהוּ חוּשְׁפִין וְיְכַל'וּ, וּבֵיהּ אֲתַקְיִים קְרָא (תהלים פט ג) אֲמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יְבִנָּה, וְכְמַה דְנִפְקוּ מִמִּצְרַיִם בְּרְזָא דְע"ב שְׂמֵחָה, כְּפִי יִפְקוּן בְּהוֹן כַּד יִפְרְקוּן בְּבִתְרֵייתָא, בְּהָהוּא זְמַנָּא חֶסֶד יְהוּ"ה מְלָאָה הָאֶרֶץ (שם לג ה),

ועליה אתמר (ישעיהו נד ח) וחסדי מאתך לא ימוש, ובחסד עולם רחמתיה, ובגין דא שבת דוד לקודשא בריך הוא בגלותא דאיהי שאול בהאי חסד, כמה דאת אמר (תהלים פו יג) כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה.

[תיקוני זוהר - דף סז ע"ב]

ואי אומין (דף סז ע"ב) דעלמא דחקין להו לישראל יותר מדאי, קודשא בריך הוא חס על ד' מן חסד דאיהי דל"ת בגלותא, ואתקיים קרא ביה (ישעיהו סו ז) בטרם תחיל ילדה, ושבעין תיבין דמזמור יענה יהו"ה ביום צרה (תהלים כ ב) אינון לקבל שבעים שרים, דאינון צירים וחבלים דשכינתא עלאה ותתאה, דאתוון ב' ביה אתקריאן פלטרין גדולים, הדא הוא דכתיב (תהלים קיא ב) גדלים מעשי יהו"ה, וקודשא בריך הוא ביה אתקרי גדול, כמה דאת אמר (שם קמז ה) גדול אדונינו ורב כח, וביה סלקין ישראל לגדולה.

ושכינתא בה אתמר (שמות לג כא) הנה מקום אתי, בההוא זמנא אתקיים בה קרא (תהלים לד ד) גדלו ליהו"ה אתי, ובה (נ"א וביה) אתמר בקודשא בריך הוא בההוא זמנא כי גדול אתה וגומר (שם פו י), וביה עושה גדולות עד אין חקר (איוב ט י), ודא איהו חס"ד, ביה ויכלו, ה' בששי (נ"א וביה ויכלו בהששי), בגין דביה ה' דאברהם אזיל ו' לגבה, מיד יתער י"ה לקרבא, הדא הוא דכתיב (שמות יז טז) כי יד על כס י"ה, וששי איהו אלף שתיתאה, שביעי יסוד, ביה אתפלילו ואתייחדו שית ספירן, הדא הוא דכתיב (בראשית ב א) ויכלו השמים והארץ, דא קודשא בריך הוא ושכינתא, דאינון ו"ה, יום הששי בגין דעליה אתמר (ד"ה א כט יא) כי כל בשמים ובארץ, ותרגמו דאחיד בשמיא ובארעא, ודא איהו כ"ל, ועליה אתמר (בראשית ב א) וכל צבאם, מאי צבאם תרי סמכי קשוט.

וביה אתקריאו תלת אבהן שביעיות, כמה דאת אמר (שם) ויכל אלהים ביום השביעי, וישבות ביום השביעי, ויברך אלהים את יום השביעי, ויברך אותו מסטרא דברכה, ויקדש אותו מסטרא דקדושה, וישבות בו מסטרא דיחוד, ודא איהו ויכלו, דאתפלילו ביה תלת אבהן, דאינון ברזא דשמא דע"ב, כגוונא דע"ב תיבין, גבור"ה פללא דרי"ו אתוון דאית בשמא דע"ב, עמודא דאמצעיתא דאיהו ו' פליל פלא, ודא איהו רזא (שמות לד ו) ויעבר יהו"ה על פניו, ע"ב רי"ו יהו"ה, על פניו מאי פניו, אנפוי דא וא"ו י"ג מכילן דרחמי, דאתמר בהון (ישעיהו נד ז) וברחמים גדולים אקבצך, גדולים ודאי מסטרא דחסד, דאיהו הא"ל הגדול.

וכלא אתפליל בשביעית דאיהי מלכות, ה שביעי ה' ודאי בכל שביעיות פלילא, ואיהי ה' דיום הששי, יום דא צדיק, עליה אתמר (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ וגומר, איהו יום הששי, ויום השביעי יום דכלהו יומין, ועליה אתמר (רות ג יג) שכבי עד הבקר, ודא הוא בקר דאברהם, דכתיב (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר, וישכם לפורקנא, וביה הבקר אור, דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה אור, והאי איהו אור דאתמר ביה (שמות י כג) ולכל בני ישראל היה אור, ואיהו פסח דרועא ימינא, וביה עתידין ליגאל.

דבר אחר שימני כחותם על לבך (שיר ח ו), האי קרא על שכינתא אתמר דאיהי בגלותא, חותם לא כתיב, אלא כחותם, כהוא חותם דגושפנקא דאיהי חותם אמת, ובה (נ"א ודא) חתמנו לחיים, ומאי ניהו האי חותם דבה חיים, אלא דא עץ החיים, דביה בני חיי ומזוני נפקין, עץ ודאי ההוא דאתמר ביה עץ החיים מהלך חמש מאות שנה, והאי עץ איהו ו', מהלך חמש מאות שנין דא ה', החיים אינון אבא ואימא דאינון י"ה, י' איהו חכמה, ומנלן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (קהלת ז יב) והחכמה תחיה בעליה, ה' ביה אימא עלאה, מנא לן דאתקרי חיים, כמה דאת אמר (משלי ג יא) עץ חיים היא ודאי, ותרוייהו (שם ד כב) כי חיים הם למוצאייהם.

[תיקוני זוהר - דף סח ע"א]

ושכינתא תתאה איהו רישומא בהאי חותמא דאיהו חותם אמת, וכל ציורין דהאי חותמא אינון רשימין בה, לאשתמודעא דאיהי ציורא דעמודא דאמצעייתא, דאיהו אמת, אדם (ס"א דא איהו) חותם דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו חתים ביה לחיים, ומניה ירתין בני ישראל בני חיי ומזוני, חיי מסטרא דאבא ואימא דאינון י"ה, בני מסטרא (דף סח ע"א) דעמודא דאמצעייתא, דעל (נ"א ועל) שמייה אתקריאו ישראל לתתא בני בכרי ישראל, ואיהו ו', מזוני, מסטרא דה' דאיהי המוציא לחם מן הארץ, ובזמנא דירתין מניה אלין תלת (נ"א תרין) דרגין דכלילין בשמייה, אתקריאו ישראל לתתא בנוי דקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (דברים יד א) בנים אתם ליהו"ה אלהיכם, ובזמנא דירתין ישראל משמוי דקודשא בריך הוא אלין תלת בני חיי ומזוני, אתמר בהון (שיר ח ו) כי עזה כמות אהבה, תקיפא איהי ממיתה אפרשותא דקודשא בריך הוא מבנוי, ומנלן דאפרשותא אית בין קודשא בריך הוא ובנוי, הכא אוכח, (ישעיה גט ב) כי אם עונותיכם היו מבדילים וכו', וקשה איהי ממיתה, ועלה אתמר (רות א יז) כי המות יפריד ביני ובינך.

ובזמנא דישראל מקיימין פקודיא דאורייתא ברחימו, קשה כשאול קנאה (שיר ח ו), דמקנא קודשא בריך הוא על סמא"ל ועל נוקביה, דאינון גרמין לבר נש מיתה בחובביהו, וגרמין לון למחטי, ובגין דא עתיד קודשא בריך הוא לנטלא נוקמא מנייהו, ולאעברא לון מן עלמא, דסמא"ל ונוקבא דיליה איהי מיתה, דאיהי לילי"ת מלאך המות יצר הרע, דנוקבא איהי עם דכורא, ודכורא עם נוקבא, והאי מנלן, קרא אוכח דכתיב (בראשית ג יז) בעצבון תאכלנה, אדם חאב בנוקבא אתייהיב ליה יצר הרע נוקבא, חוה חבת בדכורא אתייהיב לה יצר הרע מדכורא, ועלה אתמר (שם טז) בעצב תלדי בנים, ודא איהו פי עזה כמות אהבה וכו' (שיר ח ו).

ועוד פי עזה כמות אהבה, אם ישראל יתערוך לה להאי אהבה קדם זמנא, צריכין לאתערא לה פדקא יאות, ואי לאו לא יתערוך לה, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ג ה) השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה וגומר, דאומא איהי דלא שריא על פרסייא עד דנטיל נוקמא מעמלק, דחלל תרין אתוון דאינון י"ה, דנפיק מן מיל"ה מ"ל י"ה, ובגין דא (שמות יז טז) כי יד על כס י"ה ודא א.

וכד מטא זמנא לנקמא מניה, ושלחובין דאשא נפקין מהאי י"ה, כמה דאת אמר (שיר ח ו) רשפיה רשפי אש שלהבת י"ה, ואינון שלהובין דאיש ואשה, דתמן א"ש א"ש, ותמן י"ה, איש כמה דאת אמר (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה, דנטיל נוקמין מפרעה ומעמיה, אשה דא שכנתא דאתמר בה (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב וגומר.

דבר אחר שימני כחותם, כ"ח ת"ם, כ"ח דא שכנתא עלאה, כ"ח מ"ה מן חכמה, ועלה אתמר (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא כח אדנ"י, ת"ם דא ישראל דלעילא, דעל שמיה אתקרי יעקב תם, כמה דאת אמר (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ובגין דאיהו דיוקנא דחותם אמת דלעילא, אתמר ביה (מיכה ז כ) תתן אמת ליעקב, ומאן דאשתדל באורייתא דאתקרי תורת אמת, דיוקניה חקיקא לעילא בההוא חותם אמת, ומאן דמשקר בה פאלו אפיל אורייתא לתתא, הדא הוא דכתיב (דניאל ח יב) ותשלך אמת ארצה, ובההוא זמנא נפיל דיוקניה וחותרמיה לתתא, ונפיל מזליה, ואסתלק ההוא כח מניה, בההוא זמנא סמאל וחיליה דאינון חיוון ובעירן ועופין מסאבין רדפין אבתריה, הדא הוא דכתיב (איכה א ו) וילכו בלא כח לפני רודף.

אם תב בתיובתא תב ההוא כח לגביה דאיהי שכנתא עלאה, בההוא זמנא אתקיים ביה (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתיה ולאמים תחת נפשך, מאי אדם הא אוקמוהו אל תקרי אדם אלא אדום, ולאומים ולאם מלאום יאמץ (בראשית כה כג), בההוא זמנא אומה דישראל יתקפון (נ"א יתגברון) על אומה דעשו, בחילא דהאי כח דאתלבש בשבע תיבין דעובדא דבראשית, כ"ח אתוון שכנתא עלאה, שבע תיבין כלילן בשכנתא תתאה.

והאי כ"ח איהו רזא דכ"ח פרקין דעשר אצבעות, דבהון והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל (שמות יז יא), ובגין דא אוקמוהו זכרונם לברכה למי נושאים כפיים לרום השמים, דצריך האי כח לסלקא ליה לגבי חכמה, ודא איהו רום שמים, ואיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דשארין בעשר אצבען, על האי כח, ואיהו חכמה כ"ח מ"ה, והאי כח עליה אתמר (דניאל א ד) ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך, לעמוד בצלותא דעמידה, בהיכל המלך סתם דא אדנ"י דסליק לחושבן היכ"ל, והאי כ"ח איהו רזא (דברים ו ד) דיהו"ה אלהינו (דף סח ע"ב) יהו"ה, כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ועליה אתמר כל העונה אמן יהא שמיה רבא מברך בכל כחו, דאיהו כח דאתלבש בתרין דרועין דאינון חסד וגבורה, וצריך לסלקא ליה לגבי י' דאיהו רום שמים, ולנחתא ליה לגבי ו' דאיהו שמים, דעליה אתמר (מלכים א א לב) ואתה תשמע השמים, כד נחתא ליה לגבי עמודא דאמצעיתא, למפרק בה לישראל בנוי, וכד סליק לה לגבי רום השמים דאיהי י', למיטל נוקמא מעמלק.

ודא איהו והיה כאשר ירים משה ידו ו', ואיהו יד ו', ואיהו יו"ד, ואיהו י"ה, ולבתר נחית האי כ"ח לגבי וא"ו, דאיהו י"ג מכילן דרחמי, למפרק לבנוי דישראל, כמה דאת אמר (ישעיה נד ז) וברחמים גדולים אקבצך, וכ"ח בהאי

וְאִי אֲשַׁתְּלִים וְאֲתַעְבִּיד אֲמָם, בְּהֵוָה זְמַנָּא (בראשית ג כ) פִּי הִיא הִיְתָה אֲמָם כָּל חַי, וְדָא חַי עֲלָמִין, דְּבַה אֲתַמְלִי וְאֲשַׁתְּלִים בְּחַי בְּרַכְאָן דְּצִלוֹתָא.

הָא הָא תְּלִיין מִן תְּרִין הָה, דְּאִינֹן הָא הָא בְּחֻשְׁבְּנָא י"ב, וּמְנַיְיְהוּ תְּלִיין אֲתוּן כְּפּוֹלִים, וְאִינֹן תְּלִיין מִן תְּרִין הָה פְּשׁוּטוֹת, וּבְהוֹן סִלְקִין לְחֻשְׁבֹן י"ד, וְדָא אִיהִי כִי י"ד עַל כֹּס י"ה (שמות יז טז), וְכֵן וְאִי י"ג מְכִילִין דְּתְּלִיין מִן וְאִי פְּשׁוּטָה, וּבַה אֲשַׁתְּלִים י"ד, וְדָא אִיהוּ יָד לְיָד לֹא יִנְקָה רַע (משלי יא כא), דָּא עֲמֻלָּה לְעִילָא וְתַתָּא נְטִיל נּוֹקְמָא מִיְנֵיהּ, נְטִיל נּוֹקְמָא לְעִילָא בִי"ד, וְלִתְתָּא בִי"ד, וְדָא אִיהוּ הֵנָּה י"ד יְהוּ"ה הוּיָה (שמות ט ג), ו' ו' הָא (נ"א ו' וְה"א עִם ו') וְה"ה אִינֹן כ"ה, יו"ד כ' וְתְּלִיין מִן י' פְּשׁוּטָה הָרִי כ"א, כְּחֻשְׁבֹן אֵהִי"ה, וְסִלְקִין כָּלָא מ"ט אֲנַפִּין דְּאֲוִרִייתָא, כְּגֻוּנָא דָּא כ"ח דְּאִיהוּ תְּמַנְיָא וְעֶשְׂרִין, אֵהִי"ה דְּאִיהוּ כ"א, הָרִי מ"ט, וְכָלָא יו"ד הָא וְאִי הָא, יְהוּ"ה, יו"ד הָא וְאִי הָא מ"ה, יְהוּ"ה ד', סִלְקִין מ"ט.

לְבוּשָׁא דִּיּו"ד חֶסֶד, לְבוּשָׁא דְהָא גְבוּרָה, לְבוּשָׁא דְוָא"ו תְּפָאֶרֶת, לְבוּשָׁא דְהָא מְלָכוּת, נְצַח קְשׁוּרָא דִּילֵיהּ חֶסֶד, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נְצַח, הוּד קְשׁוּרָא דִּילֵיהּ גְבוּרָה, צְדִיק קְשׁוּרָא דִּילֵיהּ עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְּגוּף וּבְרִית חֲשִׁבִינָן חַד, מְלָכוּת שְׁלִימוּ דְלֵהוֹן, אִיהִי שְׁלִימוּ דְעֲלָאִין וְתַתָּאִין.

כְּתָר עֲלִיּוֹן דָּא אִיהוּ שְׁלִימוּ דְחַמְשִׁין שְׁעָרֵי בֵינָה, וְדָא אִיהוּ דְלָא אֲתִיְיָהִיב לְמִשָּׁה, דְּעִלְיָה אֲתַמֵּר (איוב כא ז) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עָיִט, וְעִלְיָה אֲמָרוּ זְכוּרִים לְבִרְכָה בְּמוֹפְלָא מִמֶּךָ אֵל תִּדְרוֹשׁ וְכוּ', בְּגִין דְּאִיהוּ מְקוּר דְלִית לֵיהּ סוּף, וּבְמִקּוּרָא דְלִית לֵיהּ סוּף מֵאֵן יְכִיל לְאַשְׁגָּא וְלְאַשְׁכַּח לֵיהּ (סיפא).

קָם סְבָא וְשָׂאִיל וְאֲמָאִי אֲתַקְשֵׁר נְצַח עִם חֶסֶד כְּמָה דְאֲוִקִימָנָא נְעִימוֹת בִּימִינֶךָ נְצַח (תהלים טז יא), וְכֵן הוּד עִם גְבוּרָה, אֵלָא בְּגִין דְּדְרוּעָא יְמִינָא לֹא אִית בֵּיה אֵלָא תְּלַת פְּרָקִין, וְכֵן בְּשִׁמְאֵלָא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְשֵׁר שׁוּקָא יְמִינָא דְאִית בָּה תְּלַת פְּרָקִין עִם דְּרוּעָא יְמִינָא לְשָׂרְיָא בֵּיה הָא, וְכֵן דְּרוּעָא שְׁמָאֵלָא עִם שׁוּקָא שְׁמָאֵלָא לְשָׂרְיָא בֵּיה הָא, וְכֵן גּוּף וּבְרִית אִינֹן ו' ו', וְשָׂרְיָא בְּהוֹן א דְּאִיהִי אִימָא, וְאֲתַעְבִּידוּ י"ג וְאִי, יו"ד שְׂרִיין בְּעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן דִּידִין וּבְעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן דְּרַגְלִין, מִשׁוּם דְּאֲתַחֲלַתָּא דְשָׂמָא קְדִישָׁא מְחַכְמָה שְׂרִיָּא דְאִיהִי בְּאֲצַבְעוֹן.

כְּתָר עֲלָה שְׂרִיָּא בְּרִישָׁא דְבַר נֶשׁ, דְּתַמֵּן מַחֲשָׁבָה סְתִימָא, וּכְמָה דְּמַחֲשָׁבָה אִיהִי סְתִימָא, כְּפִי אִיהוּ סְתִים, אִין סוּף אֲתַקְרִי מְלָגָאוּ, כְּתָר עֲלָה מְלָבָר, כְּתָרָא דְרִישָׁא עֲלָה, אַרְבַּע יְסוּדִין דְּגוּפָא בְּהוֹן שְׂרִיָּא יְהוּ"ה, וְדָא אִיהוּ כָּל הַנְּקָרָא בְּשָׁמַי וְלְכַבּוּדֵי בְּרָאֲתֵינוּ יְצַרְתֵינוּ אִף עֲשִׂיתֵינוּ (ישעיה מג ז), בְּרָאֲתֵינוּ דָּא נְשַׁמְתָּא קְדִישָׁא דְאִיהִי עוֹלָם הַמַּחֲשָׁבָה, יְצַרְתֵינוּ דָּא רוּחַ מְמַלְלָא דְמִינֵיהּ חִיוּן (נ"א חִיין) מְמַלְלִין, עֲשִׂיתֵינוּ דָּא נְפֶשׁ דְּתַמֵּן עֲשִׂיָּה, דְּשָׂרְיָא בְּרַמ"ח פְּקוּדִין.

תְּקוּנָא עֲשָׂרִין וְתַלְת

[תיקוני זוהר - דף סט ע"א]

(דף סט ע"א) בְּרָאשִׁית בְּרִי"ת א"ש, בְּרִית דָּא צְדִיק, כָּל אֲתַקְרִי קְשׁוּרָא דְכָל אַבְרִין דְּגוּפָא, ח' דְּאִיהוּ תְּמַנְיָא יוּמִין, אִינֹן שְׁעוּרָא דְשַׁבַּת, דְּאִיהוּ תְּרִין אֲלָפִין

אִמִּין לְכָל סֵטֶר, לְנִטְרָא בְהוֹן אוֹת שַׁבַּת, כְּגוֹנָא דָּא אֵינּוֹן תְּמַנְיָא יוֹמִין תְּחוּם
לְקַבְּלָא בְהוֹן אוֹת בְּרִית, וְלִנְטְרָא לִיה בְּהוֹן, דְּלֹא אֲתַעְבִּיד בְּאוֹת בְּרִית חֲלוּל.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא יוֹמָא חַד הוּינָא אֲזֵלִי אָנָּא וְרַבִּי יוֹסִי, וְאַתָּא בְּרִיה דְּרַב
הַמְנוּנָא סְבָא מֵהֵוּא עֲלָמָא, בְּדִיּוּקְנָא דְהָאִי עֲלָמָא וְאֲזַדְמֵן לֵן בְּאַרְחָא כְּגוֹנָא
דְּמַחְמַר בְּתַרִּין חֲמַרִּין, וְשְׂאִילָנָא (נ"א ושאל לן) מֵאִי אֵת שַׁבְּתוּתִי תִשְׁמֹרוּ וּמְקַדְּשִׁי
תִּירָאוּ (ויקרא יט ג), וְאָמַר אֵיהּוּ מִלִּין שְׂפִירִין, אֲבָל עִם כָּל דָּא בְּעֵינָא לְמִשְׁמַע
מִפּוּמָּךְ, אָמַר לִיה בְּרִי בּוֹדְאִי בְּרִית אֵיהּוּ שְׂקִיל לְשַׁבַּת, וּבְגִין דָּא (בראשית ירא שבת
וכו').

תְּקוּנָא עִשְׂרִין וָאַרְבַּע

בְּרֵאשִׁית יִרְ"א שַׁבְּ"ת, (ובה) שַׁבְּתוּתִי תִּהְיֵה דְחִיל, יִרְ"א תוֹרָ"ה, יִרְ"א בְּרִית, תְּ
כְּמָה דְצָרִיךְ נְטִירוֹ דְּבְרִית, דְּלֹא יַעוּל לִיה בְּרִישׁוֹ נּוֹכְרָא, כְּגוֹנָא דָּא צָרִיךְ בְּרִישׁ
נְטִירוֹ דְשַׁבַּת, דְּלֹא לְאַפְקָא מְרִשׁוֹת הַיְחִיד וַיַּעוּל בְּרִישׁוֹת הַרְבִּים, רִשׁוֹת הַיְחִיד אֵיהּ
שְׂכִינְתָּא, רְחִבּוֹ ד' וְאֵינּוֹן יְהוּ"ה, וּגְבָהּוּ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וְאִ"ו ה"א, רִשׁוֹת הַרְבִּים
נְחֹשׁ אֵשֶׁת זְנוּנִים, סָם דְּאֵל אַחַר דְּאֵיהּוּ סַמָּא"ל, וְאֵיהּוּ כָּלְלָא דְשַׁבְּעִין אוֹמִין, וְאֵיהּ
חֲלָלָה זוּנָה, וּבַעֲלָה חֲלוּל שַׁבַּת אֵיהּוּ, וּבְגִין דָּא מָאן דְּאַפִּיק מְרִשׁוֹת הַיְחִיד לְרִשׁוֹת
הַרְבִּים חַיִּיב סְקִילָה.

עְרוּב אֵיהּוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וּבִיה מְטַלְטְלִין מִבֵּית לְבֵית, דְּאֵנּוֹן שְׂכִינָה עֲלָאָה
וְתַתָּאָה, וְעֲלִיָּהּוּ אֲתַמַּר אֵת שַׁבְּתוּתִי תִשְׁמֹרוּ וּמְקַדְּשִׁי תִירָאוּ, דָּא מְקַדְּשׁ יו"ד, אוֹת
שַׁבַּת (דא ברית) דְצָרִיךְ לְנִטְרָא לִיה בְּבַת זוּגִיָּה, דְּאֵיהּ קְדוּשָׁה דִּילִיה, בְּרַכָּה דִּילִיה,
דְּעֲלָה אֲתַמַּר (בראשית ב ג) וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ, וַיְבָרַךְ דָּא
בְּרַכָּה, וַיְקַדֵּשׁ דָּא קְדוּשָׁה, וּלְגַבֵּי תְרוּוּיָהּוּ הוּוּ נְפִיקי קְדָמָאִי לְקְדָמוֹת כְּלָה, וְהוּוּ אֲמַרִּי
תְרִי זְמַנִּי בְּאִי כְלָה בְּאִי כְלָה, בְּהֵוּא זְמַנָּא קוּל חֲתָן וְקוּל כְּלָה.

וְעוּד מְקַדְּשִׁי בְּאֵת יו"ד, בְּגִין דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת מֵעֶשְׂרֵה, וְצָרִיךְ לְבָרְכָא לֹון
וְלְקַדֵּשׁ לֹון בְּקְדוּשׁ עַל הַיִּין, בְּשַׁבְּעִין תִּיבִין דְּקְדוּשׁ וּוִיכְלָ"ו כְּחוּשְׁבֵן בִּי"ן, וְצָרִיךְ
לְמִימַר סְבָרִי מְרַנֵּן, וְאֵינּוֹן דְּאֲמַרִּין וְעָנוּ לְחַיִּי, בְּגִין דְּאֲתַקְּשְׁרוּ בְּאֵילָנָא דְחַיִּי, וְלֹא
בְּאֵילָנָא דְמוֹתָא, דְּאֵיהּוּ גִפְן דְּחָב בִּיה אָדָם קְדָמָאָה, דְּחַד אָמַר חֲטָה הָיָה, וְחַד אָמַר
גִּפְן, וְכֻלָּא קְשׁוּט.

[תיקוני זוהר - דף סט ע"ב]

שְׁבַע מִינֵין אֵינּוֹן חֲטָה וּשְׁעוּרָה גִפְן וְתַאנָּה וְרַמּוֹן זִית שְׁמֵן וְדָבֶשׁ, חֲטָה וּשְׁעוּרָה
וְהָא אֲתַמַּר, וְצָרִיךְ לְאַחְזָרָא עֲלִיָּהּוּ, חֲטָה הָא אֲתַמַּר, שְׁעוּרָ"ה דְאַפִּיק ה' מִשְׁעוּר
דִּילָהּ, גִּפְן סַחֲטָה עֲנָבִים בְּרִישׁוֹ אַחְרָא, וְעַבְד יִין נִסְךְ, וְאַתְעַבִּיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע,
תַּאנָּה לְקִיט תַּאֲיִנִי קְדָם זְמַנִּיָּהּוּ קְדָם דְּאֲתַבְּשְׁלוּ, כִּף לְקִיט הוּא מֵעֲלָמָא קוּדָם
זְמַנִּיָּהּ, וְדָא אֵיהּוּ רְזָא מָאן דְּגָרִים דִּי יְמוּתוֹן בְּנוֹי קְדָם זְמַנִּיָּהּוּ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב
(קהלת ה ה) לָמָּה יִקְצוּף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ וְחַבְּלָא אֵת מֵעֶשְׂה יַדֶּיךָ, וְרְזָא דְמִלָּה
(ירמיהו ב ל) לְשׁוּא הַכִּיתִי אֵת בְּנֵיכֶם וְגוֹמַר, וּבְגִין דָּא (שמות כ ז) לֹא תִשָּׂא אֵת שֵׁם
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא. רַמּוֹן, בֵּן זוּמָא בִּיה חָב, אֲבָל רַבִּי מֵאִיר תּוֹכוֹ אֲכָל קְלִיפְתּוֹ

זרק, דקליפין אינון אומות העולם, ישראל מוחא בינייהו, פן כגוונא דא שכנינתא
 איהי פרדס (דף סט ע"ב) בגלותא, ואיהי מוחא מלגו, אגוז קרינן ליה, כמה דאמר
 שלמה מלכא, אל גנת אגוז ירדתי (שיר ו יא), ואיהי שכנינתא איבא מלגאו, הדא
 הוא דכתיב (תהלים מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה,
 וקליפין הן כמה רשויות נוכראין, ובשבת מפלא אתפשטת, ואתלבשת בלבושין
 שפיראן, וכן צריכין ישראל לתתא, לאתחדשא בשבת בלבושין שפיראן, וכן
 לאטעמא בשבת מפל מאכלין טבין, בגין לקשרא ולארקא ברכאן לגבה מפל
 ספירן, ולמהוי אשתקיא מפלהו.

וצריך לקיימא בה ענג, דאיהו צדיק דנפיק מעדן, דאיהי בינה עלמא דאתי,
 להשקות את הגן דא שכנינתא תתאה, ונתרא איהו ו' דנפיק מן י"ה, ואזיל חמש
 מאה שנין, דאינון חמש ספיראן, ומטי לצדיק, לאשקאה מניה גנתא דאיהי ה',
 ועל פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו וגומר (בראשית ב כב).

וכן ברית מילה איהי כגוונא דאגוז, צריך לתברא קליפין דערלה ופריעה,
 ולאעברא לון מתמן, ולאטגלייא מוחא מלגו, ודא אות ברית, ודא עץ חיים, אבל
 ברית דאיהו בערלתיה ולא אית ביה פריעה, עליה אתמר (שם יז) ומעץ הדעת טוב
 ורע לא תאכל ממנו, כי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות בעולם הזה, תמות
 בעולם הבא.

ועוד לבא הוא אגוז, ומאן דתבר קליפה דיליה דאיהו יצר הרע, עליה אתמר
 (תהלים נא יט) לב נשבר ונדפה אלהי'ם לא תבוזה וגסות לבא דהוא שלים בקליפין
 דיליה ולא אתבר, עליה אתמר (משלי טז ה) תועבת יהו'ה כל גבה לב, ושכנינתא לא
 שריא עליה, ומסטרטא דקליפין אתקריאו בני נשא ערלי לב.

ובשבת גיהנם לא שלטא בעלמא, ולא ממנן דיליה, בגין דא מני לישראל לא
 תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת (שמות לה ג), ואי בר נש אוקיד בשבת,
 אמר קודשא בריך הוא, אנא הויתי מכבה לנורא דלא אוקיד, ואתון מוקדין ליה,
 אתון תתוקדון בגיהנם, בגין דא לא תבערו אש בכל מושבותיכם, ואפילו בגופא,
 ומאי ניהו גיהנם בגופא, כבד דביה מרה דאיהו גיהנם, סם תמות סם דאל אחר,
 חרבא דמלאך המות, ועליה אתמר (משלי ה ד) ואחריתה מרה כלענה, חדה פחרב
 פיות.

וצריך דלא יתער (נ"א לאתערא) עציבו וקטטה מסטרטא דטחול, אלא דתהא לב
 נטיר מפלהו, דאיהו שבת שמור, ומוחא זכור, וצריך לקבלא אושפיזין דאינון
 מלאכין, עולימן דנשמה יתירה דאיהי שכנינתא עלאה, ונפש יתירה דאיהי שכנינתא
 תתאה, ואושפיזין דנחתין עמה.

וצריך אתתא לתקנא שרגא בליל שבת לימינא, ואתחשיב לה פאלו תקנה
 מנרתא בדרום, ופתורא בצפון, ועלייהו אתמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה
 להעשיר יצפון, ואינון שכנינתא עלאה ותתאה, שכנינתא עלאה מנרתא לדרום,
 צריכא לאתקנא לה, בגין דתמן חכמה, ובגין דא הרוצה להחכים ידרים,

ובהוא ביתא דאשכחין דירה דא מתקנא בהאי סדורא, מנרתא בדרום ושלחן בצפון ומטה בין צפון לדרום, אמרין אלין מלאכין דקא נחתין עם שכינתא דאיהי נשמה יתירה, לית דין אתר הדיוט דעם הארץ, אלהין אתר דרעוא ביה מן קדם יהו"ה.

[תיקוני זוהר - דף ע ע"א]

פתורא צריכא לתקנא לה לגבי צפון, ופתורא איהי שכינתא תתאה, דאתמר בה (תהלים מה ד) כל כבודיה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, מאי זהב דא גבורה, דאתמר בה (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, ממשבצות זהב תרי סמכי קשוט, מטה למערב בין צפון לדרום, לתקנא ליה לגבי עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (שמות ד כב) בני בכורי ישראל, ובביתא דלאו אינון מתתקנין אלין תקונין בליל שבת, אושפיזין אמרין לאו איהי דא דירה דישראל, דאתמר בה (שם לא טז) ושמו בני ישראל את (דף ע ע"א) השבת, לעשות את השבת, לדורותם, לדרתם כתיב חסר, מלשון דירה, וכל אלין תקונין צריכין לתקנא בליל שבת דאיהי ממש אות ברית מילה.

אמר רבי אלעזר, וכי ברית מילה לכל בני נשא איהו שוה, אמר ליה, לא, דברית מילה לחיביא, עפרא דתקין במנא איהו מזונא לחויא, דאפריש מניה, הדא הוא דכתיב (ישעיהו סה כה) ונחש עפר לחמו, ודם ברית איהו מזונא לסמאל דאיהו רוצח, דאפריש מניה, ורזא דמלה אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים (משלי כה כא).

לבינוניים אתחשיב ברית מילה אעברו דדמא ובשרא פקרנא, הדא הוא דכתיב (שמות כ כד) וזבחת עליו את עולותיך ואת שלמיך, לצדיקיא ודאי באתר דמילה ופריעה שריא יהו"ה, ודא איהו ומבשרי אחזה אלו"ה (איוב יט כב), ועלייהו אתמר (יחזקאל טז ו) ואמר לך בדמיך חיי לצדיקיא, (וכתיב (זכריה ט יא), גם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור, דאיהו גיהנם).

תקונא עשרין וחמשא

בראשית דא אורייתא, הדא הוא דכתיב (משלי ח כב) יהו"ה קנני ראשית דרפו קדם מפעליו מאז, מההוא אתר דאתמר ביה (תהלים צג ב) נכון כסאך מאז, ואורייתא תרין פקודין אית בה, חד והגית בו יומם ולילה (יהושע א ח), תננינא למהוי למלכא ספר תורה, דאזיל עמיה בכל אתר, הדא הוא דכתיב (דברים יז יט) והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו, ספר תורה אמאי למלך, בגין דאיהו לאו איהו מלכא אלא מסטרא דמלכות, וצריך למהוי ליה עמה בכל אתר ספר תורה דאיהו עמודא דאמצעיתא, לאתקשרא ביה קודשא בריך הוא עם שכינתיה, וספר תורה היא דרגא דיעקב, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, וספר תורה כף צריך למהוי תם בלא פסולת, ואם ספר תורה איהו חסר באתר דמלא, או מלא באתר דחסר, או אות חד חסיר, או יתיר, או חליף, ספר תורה פסול, לאו איהו כדיוקנא דספר תורה דלעילא.

כְּגוֹנוֹא דָּא אֵינּוֹן חֲמִשׁ כַּנְפֵי רִיָּאָה, כְּגוֹנוֹא דְחַמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וּוְרָדָא כְּגוֹנוֹא דְזוּה סִפְר דְּאִיהוּ סִפְר יִשְׂרָאֵל, אִי אֹנִי חֲסִיר אֹו יִתִּיר אֹו חֲלִיף, אִיהוּ אֲמַרָא פְּסוּל, וּמֵאֵן דְּעֵבֵר עֲלֵייהוּ כְּאֵלוּ עֵבֵר עַל אֹוּרִיָּתָא וְחַמְשָׁה חוּמְשֵׁי דִילָהּ, דְּחַמְשָׁה כַּנְפֵי רִיָּאָה וּוְרָדָא אֵינּוֹן שִׁית, דָּא ו', כָּל מֵאֵן דְּעֵבֵר (על דא, כאלו עבר) עַל דָּא.

וְחַמְשָׁה דְּבָרִים הַמְּפַסְדִּין אֶת הַשְּׁחִיטָה, (כל מאן דאעבר עליהו) כְּאֵלוּ אֲעֵבֵר בְּה' מִן יְהו"ה, כַּנְפֵי רִיָּאָה צְרִיךְ דְּלֹא יְהֵא בְּהוֹן סְרָכוֹת, תַּמְנֵי סְרֵי סְרָכוֹת אֵינּוֹן, מֵאֵן דְּאֲעֵבֵר עֲלֵייהוּ כְּאֵלוּ אֲעֵבֵר בְּרִית דְּאִיהוּ ח"י עֲלֵמִין, וְסִירְכָא אִיהוּ סַם הַמּוֹת, סַם דְּאֵל אַחַר, דְּאִיהוּ סַמָּא"ל, עֲלָה אֲתַמַּר (משלי ה ה) רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת, בְּכָל אֲתַר דְּאֲסַתְרִיךְ קְטִילַת, וְכַנְפֵי רִיָּאָה אֵינּוֹן כַּנְפֵי חַיּוּן, וְצְרִיכִין לְמַהוּ פְּרוּדוֹת מְלַמְעֵלָה, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב (יחזקאל א יא) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעֵלָה, אִם אֵינּוֹן בְּחַבּוּר טְרִיפָה, וְתֵרֵי אֹמּוֹת אֵינּוֹן בְּרִיָּאָה, וּבְהוֹן שִׁית גְּדַפִּין, חֲמִשׁ אֹנּוֹת וּוְרָדָא, וְעֲלֵייהוּ נְאֻמַּר (ישעיהו ו ב) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כַּנְפֵים שֵׁשׁ כַּנְפֵים לְאַחַד, שִׁיתָא אֵינּוֹן מְסַטְרָא דָּאת ו', דְּאִיהוּ סִפְר תוֹרָה.

[תיקוני זוהר - דף ע ע"ב]

אַרְוֵנָא דְּסִפְר תוֹרָה דָּא כִּיסָא דְּלָבָא, וְאִיהוּ נוֹר דְּלִיק, וְאִי לֹא כַּנְפֵי רִיָּאָה דְּאֵינּוֹן נִשְׁבִּין עֲלֵיהּ, הוּוּ לָבָא אֹוּקִיד כָּל גּוּפָא, וְהוּוּא נוֹרָא דְּאִיהוּ דְּדָם דְּעֶרְקִין דְּלָבָא, רוּחָא נִשְׁיב אֲבַתְרִיָּה בְּעֶרְקִין דְּדָמָא, וְכִלְהוּ מֵתַנְהַגִּין אֲבַתְרִיָּה, וְדָא הוּא דְּכְתִיב (יחזקאל א יב) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הַרוּחַ (דף ע ע"ב) לְלַכֵּת יִלְכוּ וְגוֹמַר, וְלָבָא כַּד סְלִיק מִזִּיָּה רוּחָא (ואתפרש מן נפשא דאיהו ו') עַל דְּמָא נוֹר דְּלִיק, אֲתַמַּר בְּנַפְשָׁא (שיר ה ב), אֲנִי יִשְׁינָה, וְכַד יִיְתִי רוּחָא לְגַבִּיָּה אֲתַמַּר וְלִבִּי עַר, וְדָא אִיהוּ (ישעיהו כו ט) נַפְשִׁי אֹוּתִיךָ בְּלִילָהּ, אִף רוּחִי בְּקִרְבִּי אֲשַׁחֲרֶךָ, וְכַד יִיְתִי רוּחָא לְגַבִּי לָבָא דְּתַמְן נַפְשָׁא, אֲתַמַּר בִּיָּה (שיר ה ב) קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק, דְּפִיק לְתַרְעָא דְּלָבָא שִׁית דְּפִיקִין, לְאֲשַׁתְמוּדַע דְּאִיהוּ ו' דִּיִּיתִי לְגַבִּי ה' (נ"א ד'), דְּאִיהִי נַפֶּשׁ, וּבְהָ אֵינּוֹן עֲשָׂרָה, וְכִלְהוּ בְּפִיִּסָא, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב (שם ה ב) פִּתְחִי לִי אַחֹותִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי שְׂרָאֲשִׁי נִמְלָא טַל.

וּבְתַקוּנָא תַמְנֵי סְרֵי, (נ"א ובתקונא דא שית אתוון), דְּאִיהוּ בְּר"א שִׁי"ת, אֵינּוֹן רְמִיזִין כְּגוֹנוֹא דָּא, פִּתְחִי לִי בָּאת ב' דְּאִיהִי תַרְעָא, אַחֹותִי בָּאת א', רַעֲיָתִי בָּאת ר', יוֹנָתִי בָּאת י', תַמְתִּי בָּאת ת', שְׂרָאֲשִׁי נִמְלָא טַל דָּא יו"ד נְקוּדָה דָּאת ב', קְנוּצוֹתִי אֲלִין שִׁית סְטְרִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שם טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְאֵינּוֹן דְּפִיקִין בְּמוֹלִיךְ וּמִבִּיָּא לְמֵאֵן דְּאַרְבַּע סְטְרִין דִּילָיָה, וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד לְמֵאֵן דְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא דִּילָיָה, וְשִׁית סְטְרִין אֵינּוֹן שִׁית סְפִירָן, וּדְפִיקוּ סְלִיק וּנְחִית בְּהוּ, בְּאַרְיִכוּ דְּחֶסֶד כְּגוֹנוֹא דָּא תְּקִיעוֹת, בְּתַבִּירוּ דְּגְבוּרָה דְּאֵינּוֹן שְׁבָרִים, בְּמַהִירוּ דְּעֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא דְּאִיהוּ תְּרוּעָה, בְּחֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת סְלִיקִין, בְּנִצְחָה וְהוּד יְסוּד נְחִתִּין.

וְכִלְהוּ דְּפִיקִין לְגַבִּי שְׁכִינְתָא דְּאִיהִי סְלָם, דְּבִיָּה שִׁית דְּרָגִין, וְדָא לָבָא, וּבִיָּה מְלָאכִי אֱלֹהִי"ם סְלִיקִין וּנְחִתִּין, דְּאֵינּוֹן דְּפִיקִין דְּרוּחָא, וְאֵינּוֹן שִׁית סְלִיקִין לְעֶשֶׂר, וְדָא י', וְאֵינּוֹן קְשֶׁר"ק קְשֶׁר"ק קְר"ק, עַד דְּאֲתַפְלִילוּ בְּעֶשְׂרָה זְכוּרֹוֹת וּבְעֶשְׂרָה

מלכיות ובעשר שופרות, תלתין סלקין מתתא לעילא, ותלתין נחתין מעילא לתתא, וסלקין פלהו לשתין, שית זמנין עשר, כד סליק דפיקו בתקופו דגבורה בגבירו איהו דינא תקיפא, כד סליק דפיקו ואתארך, מרעא אתארך דהא מטה כלפי חסד.

קם סבא מאינון מארי מתיבתא, ואמר בוצינא קדישא, הא סמנין אלין אינון דמרעא בגלותא, כד דפיקו אתקצר וגלותא אתקצר, הא מטה כלפי גבורה בי דינא רברבא, ומותנא קא אחזי למשיח ושבטין, ובגין דא אומיאת ההיא חולה בגלותא לישראל (שם ב ז), אם תעירו ואם תעוררו, דלא יהא במהירו, אלא עד שתחפץ.

ואם דפיקו אתארך, הא מטה כלפי חסד, ועם כל דא מרעא בגלותא אתארך, ואי דפיקו איהו לא אריך ולא קצר, הא אתער רחמי לגבי חולה בגלותא דאיהי לבא, ולגבי ערקין דילה דאינון בנהא ישראל, ודא איהו עמודא דאמצעיתא, עליה אתמר (ישעיהו נד ז) וברחמים גדולים אקבצך.

ועוד כד דפיקו איהו בתרועה במהירו, דוחקא בתר דוחקא, ייתי פורקנא, ועוד ההיא חולה דאיהו לבא, כד רוחא לא נשיב לגבה, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, איהי לא דפיקת בערקין דילה, וכלהו חשיבין בגלותא פמתים, ואתמר בהו (איכה ג ו) במחשכים הושיבני כמתי עולם, ובגין דא בגלותא אני ישנה, ואיהי חולה בגלותא, וכמה אסיין תלמידי חכמים קא משתדלן לגבה, בכמה בוסמין וריחין דשושנים תפוחים ואגוזים ורמונים, ולא אתחזרת רוחא לגבה בהון בגלותא במרעא דילה, ולא דפיקו אתחזרת לגבה, עד דיייתי רעיא מהימנא רחימו דילה, דאתמר ביה (שיר ב טז) הרועה בשושנים, ואייתי לה תפוח, ושוי לחוטמא, וארחא ביה, ואשתמודעת לגביה, הדא הוא דכתיב (איכה א טז) מנחם משיב נפשי, מיד חזרת רוחא ודפיקו לגבה.

[תיקוני זוהר - דף עא ע"א]

בההוא זמנא שבחת ליה (שיר ב ג) פתפוח בעצי היער כן דודי בין הפנים וכו', ולבתר יעול לגנתא ואפיק מתמן רמונים, ויהיב לה מעסים רמונים, ולקיט אגוז ותפר (דף עא ע"א) קליפין, ויהיב לה מוחא מלגא, ואיהי אכלה, ושתיית מעסים הרמונים, ואתסיאת, ודא הוא דאמר קרא (שיר ו יא) אל גנת אגוז ירדתי, אדהכי הא נשרא קא אתיא, הנשר הגדול בעל הפנפים, ויהיבת תלת קלין, וסליקת לטורין, אמר רבי שמעון לחברוי בודאי רעוא אשתכח לעילא, ורחמים אשתכחו לגבי שכינתא וישראל בגלותא, דודאי תלת חיוון אינון במרפבתא, אריה שור נשר, ובכלהו לית רחמים פנשרא, ובגין דא אמר לישראל ואשא אתכם על פנפי נשרים ואביא אתכם אלי (שמות יט ד), אדהכי הא נשרא קא אתיא לגביהו זמנא אחרא, ובטשת בגדפהא עליהו, ורמת קלין וסליק לטורא, אמר רבי שמעון בודאי איהי דקא בטשת בגדפהא עלנא וסליק התם, אמרו ליה סליק והא אנן אבתרך, סליקו פלהו אבתריה לטורא, ואיהי סליקת לעילא, עד דלא אתחזיאת.

לפום שעתא הא נשרא קא אתיא, ותרין שושנים בפומהא, וזריק לון על (ידהא) רישיהו (נ"א על ידוי) מיד חדא רבי שמעון חדוה סגיא, אמר לון חבריא בודאי

חֲדוּה אֲזַדְמַנַּת לְגַבִּי שְׁכִינַתָּא דְאִיהִי חוֹלָה, דְּהָא אִם שׁוֹשְׁנָה חֲדָא יְהִיב בִּינְנָא לָא הוּה אֲסוּוֹתָא, בְּגִין דְּשׁוֹשְׁנִים אֵינּוּן רְמִיזוּן לְקַבֵּל בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֹׁנִי, דְּאוּמִי קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא דְלֹא יַעוּל דָּא בְּלֹא דָא, וּבְגִין דְּזִרְיַקַת תְּרִין, רְמִיזַת דָּא תְּרִי שׁוֹשְׁנִים, כַּעַן אִיהִי אֲסוּוֹתָא שְׁלִימַתָּא, וּכְדִין צְרִיד לְמַפְתַּח עַלִייהו כְּמַה דְּהוּינָן.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר אֲנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים (שיר ו ג), מֵאִי שׁוֹשְׁנִים אֲלֹא שׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה שְׁכִינַתָּא עֲלָאָה, וְאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע דְּשַׁחְרִית, וְשׁוֹשְׁנָה תְּנַיִנָא קְרִיאַת שְׁמַע דְּעַרְבִית שְׁכִינַתָּא תַתְּאָה, דָּא לִימִינָא, וְדָא לְשְׁמַאלָא, הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְשׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה דְקְרִיאַת שְׁמַע דְּשַׁחְרִית, דְּאִיהוּ בְּקַר יְמִינָא דְאַבְרָהָם, אֵית לִיה חֲמֵשׁ טְרַפִּין, וְאֵינּוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה (דברים ו ד), וְתִלַּת עֶשֶׂר עֲלִין מְלָגוּ אַחֲד, שֵׁית סוּמְקִי, וְשֵׁית חוּרִי, וְשׁוֹשְׁנָה דְאַתְפְּלִילַת בְּהוֹן הָא תִּלַּת עֶשֶׂר פְּחוּשְׁבֵן אַחֲד, וְכֵן שׁוֹשְׁנָה בְּהַ כ"ה גְּרַעֲיִנִין כְּתוּבָה דִּילָהּ, פְּחוּשְׁבֵן כ"ה אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא, וְכֵן בְּשׁוֹשְׁנָה תְּנַיִנָא כ"ה גְּרַעֲיִנִין, וְסֻלְקִין כְּלָהוּ לְחַמְשִׁים, שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרָא, וְדָא (בראשית ב' שושנה י').

תְּקוּנָא עֵשְׂרִין וְשֵׁית

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמֵשׁ עֲלִין דִּילָהּ רֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית לְחֻשְׁבֵן זְעִיר דְּחֲנוּךְ תִּלַּת עֶשֶׂר, חוּחִים דִּילָהּ תִּלַּת עֶשֶׂר תִּיבִין מִן אֱלֹהִים וְעַד אֱלֹהִים, וְאֲלִין אֵינּוּן. אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ וְחֻשְׁךָ עַל פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים (בראשית א א), חֲמֵשׁ חוּחִים אַחֲרֵינִין, מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

[תיקוני זוהר - דף עא ע"ב]

מֵאִי אִיהִי בֵּין הַחוּחִים, אֲלֹא מִדְּחַרְבַּ בִּי מְקַדְשָׁא וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ, וְנִפְלַת שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים, כַּד יִיתִי פּוּרְקָנָא תְּהִיָּה כְּשׁוֹשְׁנָה דְּשַׁחְרִית, דְּאַתְמַר בְּהַ (בראשית מד ג) תְּבַקֵּר אֹר (והאנשים שלחו), וְאֵינּוּן חֲמֵשׁ אֹר חֲמֵשׁ עֲלִין דְּשׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה, חַד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, תְּנַיִנָא וְיְהִי אֹר, תִּלַּת וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֵת הָאֹר, אַרְבַּע וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר, חֲמֵשׁ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם, תִּלַּת עֶשֶׂר עֲלִין מְלָגוּ, וְיְהִי עֶרֶב וְיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, אֶחָד אֶחָד בְּתֵרִין שׁוֹשְׁנִים, דָּא יְהוָה, עֲלִיהּ אֲתַמַּר (זכריה יד ט) בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד, וְאִיהוּ עֲמוּדָא (דף עא ע"ב) דְּאַמְצַעִיתָא הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים, וְחוּשְׁבֵנִיה אַחֲד, שׁוֹשְׁנָה תַתְּאָה בְּהַ דְּחִילוֹ וְאִיהוּ יְרָאָה, שׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה רְחִימוֹ דְּאַהֲבָה, וּבְהַ אֲתַמַּר (שיר ג ה) אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֵת הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֵץ.

כְּמַה יִתּוֹן לְאַתְעָרָא לָהּ בִּימִינָא, וְאִיהִי לָא רַעִית בְּהוּ, עַד דִּיִּיתִי רַעִיא מְהִימְנָא, דְּאַתְמַר בֵּיהַ (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת, דְּאִיהוּ רוּחַ דְּמִשִׁיחַ, דְּאַתְמַר בֵּיהַ (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהוָה, בְּרוּחָא דָּא אֲרַחַת הֵיא חוֹלָה וְאַתְסִיאַת, וּבְגִין דָּא הַשְּׁבַעֲתִי אֲתָכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָאוֹת אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֵת הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֵץ (שיר ג ה), וְאִיהוּ אֲרַח רִיחַ בְּתֵרִין תְּפּוּחִין (נ"א וְאִיהוּ רִיחַ דְּתֵרִין תְּפּוּחִין), דְּאַתְמַר (ביה) בְּהוּ (שם ז ט) וְרִיחַ אֲפֻךְ כְּתַפּוּחִים, וּמֵאִי נִינְהוּ תְּרִי

סמכי קשוט ואינון תרי רמונים, אגוז דא צדיק גנת אגוז דא שכנתא, ודא איהו דאמר שלמה (שם ו יא) אל גנת אגוז ירדתי.

גנת ג' גימטריאות (אדנ"י ביהו"ה), דאינון פרפראות לחכמה, ג' נוטריקון, ת' תמורה, גימטריאות דא אדנ"י יהו"ה, סליק בחשבן אמ"ן, אהי"ה אדנ"י סליק בחושבן פ"ו אלהי"ם, דאיהו פנו"י, מ"ה מ"ם ה"א, מ"ם ה"א בגימטריא אלהי"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א בגימטריא מ"ה, ודא איהו עשר ספירות בלימ"ה, ואיהו מעיד על יחודא קדישא, ובגין דא מ"ה אעידך (איכה ב יג).

דבר אחר א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בגימטריא שכנתא, פגוונא דא, א' זמנא חדא, ב' תרי זמנין, ג' תלת זמנין, ד' ארבעה זמנין, ה' חמש זמנין, ו' שית זמנין, ז' שבעה זמנין, ח' תמניא זמנין, ט' תשעה זמנין, י' עשר זמנין, פלהו סלקין לחושבן שכנתא. ורזא דחושבנא, לקיימא דלית שכנה נחתא פחות מעשרה, ולא סלקא למעלה מעשר.

ועוד קודשא בריך הוא הוא אתריה דעלמא, ומלאכין לא ידעין ושאלין איה מקום פבודו להעריצו ואשפחין ליה בגימטריא מקום נוטריקון פגוונא דא, י' עשר זמנין מאה, ה' חמש זמנין עשרין וחמש, ו' שית זמנין תלתין ושית ה' חמש זמנין עשרין וחמש, בגימטריא מקום, ועליה אמרו מלאכיא ברוך פבוד יהו"ה ממקומו (יחזקאל ג יב), אית אחרנין בגימטריאות דלית לון חושבן, בגין דאינון פרפראות לחכמה דלית לה סוף, תמורות אלין אלפא ביתות פגון כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, דאינון תמורות (דברים ו ד) יהו"ה אלהינו יהו"ה, ואית תמורות אחרנין מכמה מינין.

אמר רבי אלעזר והא כתיב (מלאכי ג ו) אני יהו"ה לא שנית, אמר ליה ברי, ווי לבני עלמא דאינון אטימין לבא, דחשבין דיידעין ולא ידעין, ודאי אני איהי שכנתא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו כא) ויסרתי אתכם אף אני, איהי לא אשתני ולא איהי תמורה מיניה באחרא, ואיהו לא אשתני ולא אסתתר מינה, אבל לגבי חייביא אשתני קודשא בריך הוא ואסתתר מניה, הדא הוא דכתיב (דברים לב כ) אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם, ואמאי בגין פי דור תהפוכות המה בנים לא אמון בם.

[תיקוני זוהר - דף עב ע"א]

מיד קמו פלהו חבריא דשמעו מלין אלין, ונשקו ליה על רישיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא דיינו, דודאי קודשא בריך הוא ושכנתיה לא אשתני דא מן דא, אבל לגבי אחרנין אשתני ואסתתר, בכמה לבושיין, ובכמה פסויין, ובכמה קליפין, ובגין דא אמר שלמה עליו השלום (שיר ו יא) אל גנת אגוז ירדתי, דאיהו הוה ידע בקליפין פלהו, ובגין דא לא שביק אפילו מיני דכשוף דלא ידע, בגין דיידע (נ"א למנדע) בקליפין. ורעיא מהימנא איהו תבר כל קליפין, ונפיק מתמן מוחא דאיהו יהו"ה לארבע סטרי דאגוזא, (דאינון תהו ובהו וחשך ותהום), ומפרנס מניה לההיא חולה דאיהי אדנ"י, דבאלין קליפין די באגוז דאינון תהו ובהו

וּחֲשֹׁךְ וַתְּהוּם אָמַר (דברים לב כ) אֶסְתִּירָה פָּנַי מֵהֶם, וְאֵית שְׁנוּיִן אוּחְרָנִין לְטַב לְכָל חַד כְּפֹוּם עוֹבְדֵיהָ. (דף עב ע"א) זְמַנִּין אֲתַגְלִיָּא לֹון בְּדַמּוֹת אַרְיָה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (עמוס ג ח) אַרְיָה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא, זְמַנִּין בְּדִיוֹקְנָא דְשׁוֹר, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים לג יז) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הִדָּר לֹו וְקַרְנֵי רֵאִם קַרְנֵי, וְזְמַנִּין בְּדִיוֹקְנָא דְנֶשֶׁר, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם לב יא) כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוֹ, וְזְמַנִּין בְּדִיוֹקְנָא דְאָדָם סְבָא, כְּמָה דְאֲתַדְמִיָּא לְאֵלִין דְאֲמַרִי זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ (שמות טו ב), דְאִיהוּ הוּא אֲתַדְמִיִין לֹון בְּדַמּוֹת סְבָא, וְאֲתַמַּר בְּהוּ (נ"א ביה) (דברים לב יג) וַיִּנְיָקְהוּ דְבֶשׂ מִסְּלַע וְשִׁמֹן מִחֲלָמִישׁ צוֹר, אֲבָל לְאֵלִין דְתַלְיִין מְנִיָּה וּמִשְׁכִּינֵתִיָּה לֹא אֲשַׁתְּנִי לְעוֹלָם.

וְאֵינֹן תְּמֹורוֹת אֵינֹן רְזָא דִיבּוּם, דְאֲתַמַּר בְּהָ בִיבְמָה (רות ד ז) עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמֹורָה, לְקַיִים כָּל דְבַר שְׁלָף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוּ, בְּהַהוּא נַעֲלַ דְנָתַן לְרַעְהוּ אֵית תְּמֹורָה, וְשְׁנוּי רְצוֹן, וְתַמָּן צְרִיף שְׁנוּי מְקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה לְקַיִים כָּל דְבַר, נַעֲלַ אִיהוּ גּוּפָא.

וְאֲמַאי בְּחֻלִיצַת נַעֲלַ דְנָתַן לְרַעְהוּ אֵית תְּמֹורָה וְשְׁנוּי, אָמַר סְבָא חֲדָא, רַבִּי רַבִּי, לֹא תִימָא חֲכִי, אֵלָא אֲמַאי חֻלִיצָה בְּנַעֲלַ, אֵלָא אִיהוּ קְלִיפָה לְאֲתַטְמַרָא בְּהָ לְאֲשַׁתְּזוּבָא מְנִיָּה, וְלֹא אֲשַׁתְּמוּדַע לְגַבִּי מְקַטְרָגִין דִּילִיָּה, וּבְחֻלִיצָה דְנַעֲלַ חֲלִץ לִיָּה י"ה, וּבְגִין דָּא שְׁלָף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוּ, נַעֲלַ ו', גֹן נַעֲלַ, דְאִיהוּ בֶן י"ה, לְאֲעֲלָא בֵין ו"ה, וְדָא אִיהוּ חֲלִץ י"ה.

וּמִשָּׁה אֲתַמַּר בִּיָּה (שמות ג ה) שֶׁל נַעֲלִיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, דָּא בְּהַפּוּכָא דְאֲחֻרָנִין, דְלָא צְרִיף לְאֲתַחְזוּיָא קְדָם שְׁכִינְתָא בְּקְלִיפָה, וְרְזָא דְמַלְהָ פִי אֵין לְבָא אֵל שַׁעַר הַמַּלְאָךְ בְּלְבוּשׁ שָׁק (אסתר ד ב), וְלְגַבִּי אֲבַתְהוֹן לֹא אֲתַחְזוּיָא אֵלָא בְּנַעֲלִים, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פַעְמִיךָ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, אֲבָל לְגַבִּי מִשָּׁה בְלָא כְּסוּיָא כָּלֵל, וְרְזָא דְמַלְהָ וְאֵרָא אֵל אֲבַרְהָם אֵל יִצְחָק וְאֵל יַעֲקֹב בְּא"ל שְׁד"י, וְשְׁמִי יְהו"ה לֹא נֹודַעְתִּי לְהֵם (שמות ו ג), וּמִשָּׁה אֲתַמַּר בִּיָּה (שם ג ג) וְאָמְרוּ ל"י מ"ה שְׁמ"ו מ"ה אוֹמַר אֵלֵיהֶם.

וְעוֹד אֲמַאי צְרִיף חֻלִיצָה בְּנַעֲלַ בְּאִשָּׁה, בְּגִין דְמָאן דִּימּוֹת בְּלָא בַר אִיהוּ קִשְׁיִר בְּרַגְלֵיהָ דִיבָם, וְרְזָא דְמַלְהָ הוּא יְשׁוּפָף רֵאשׁ וְאֲתָה תְּשׁוּפְנוּ עֵקֶב (בראשית ג ד), וּבְגִין דְלָא יִמִּית לִיָּה חוּיָא דְאִיהוּ כְּרוּךְ עַל עֵקֶבוֹ, צְרִיף לְחֻלּוּץ לְגַבִּי נַעֲלַ דְאֲתַתָּא, וְאֲתַפְטֹר הַהוּא חוּיָא מְנִיָּה.

וְכֹלָא עַל הַהִיא טְפָה דְאִיָּהי י' דְפָרַח מִן יַעֲקֹב לְאֲתַרִיָּה, וַיַּעֲקֹב בְּגִין דָּא קָנָה מְנִיָּה בְּכַרוּתָא, לְאֲחֻזָּרָא י' לְאֲתַרִיָּה, דְאִיָּהי טְפָה בּוֹכְרָא, דְבָה חָאב אָדָם, וּפְרַח מְנִיָּה וְאֲשַׁתָּאֵר יְחִיד בְּלָא עֹזֵר, וּבְגִין דָּא אָמַר (תהלים מט ו) לְמָה אֵירָא בִימֵי רַע עוֹן עֵקְבֵי יְסוּבֵנִי, וּבְגִין דָּא אֵיָּתִי לִיָּה קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא תְּלַת זְמַנִּין לְאָדָם קְדַמָּאָה בְּגִלְגוּלָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (איוב לג כט) הֵן כָּל אֵלָה יַפְעֵל א"ל פַּעְמִים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר, וְדָא אִיהוּ שְׁנוּי מְקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה.

וְעַל הַהִיא טְפָה אֲתַמַּר בְּהָ (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פַעְמִיךָ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, וְאֲתַדְבַּקַת בְּיַעֲקֹב, וְאֲפִיקַת מְנִיָּה י"ב שְׁבַטִין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קכב ד) שְׁבַטֵי י"ה עֲדוֹת

לְיִשְׂרָאֵל, דְּאִתְמַר בֵּיה אָדָם יִשְׂרָאֵל, וּבִהְהוּא זְמַנָּא רוּחַ יַעֲקֹב מַה דְּאָבִיד דְּאִיהוּ י' מִיַּעֲקֹב, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית לב כט) לֹא יַעֲקֹב יֹאמַר עוֹד שְׂמֹךְ פִּי אִם יִשְׂרָאֵל. בְּאַבְרָהָם שׁוֹיב מִסָּם הַמּוֹת, חוּבָא דְאָדָם, גִּיהֲנָם, נְחֹשׁ, אִשְׁתּוּ זְנוּנִים דְּאִתְמַר בֵּיה (שמות כ יד) לֹא תִנְאֶף. בְּיַצְחָק שׁוֹיב מֵאֵל אַחַר דְּאִתְמַר בֵּיה (שם יג) לֹא תִרְצַח. בְּיַעֲקֹב אִשְׁכַּח אֲתֵר לִינְקָא (נ"א לנקהא) בְּנוֹי, וְדָא שְׁנוּי מְקוּם, וְלִית חַד מְנִיְהוּ דְלֹא אֲתַפְלִיל בְּתַלְתָּא, לְקִיּוּמָא הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֲלֵל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר (איוב לג כט).

[תיקוני זוהר - דף עב ע"ב]

קָם סָבָא וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בְּמַאי אֲוֹקִימְתָא סוּד יְבוּם וְחִלְיָצָה, דְּהָא בְּרִירָא דְמִלְּהָ שְׂמַעְנָא, אָמַר לִיה מַה דְּשְׂמַעְתָּ אִימָא, אָמַר וְדָאי בְּרוּזָא דִּיבוּם אִשְׁכַּח אֲתֵרָא הֵהִיא נְשַׁמְתָּא עֲרִטִילָאָה, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים פד ד) גַּם צְפוּרַם מִצְאָה בֵּית, וְדָא נְפִישׁ דְּאִתִּיא בְּגִלְגּוּל זְמַנָּא קְדַמָּאָה, וְדָרּוּר קֵן לָהּ (שם), דָּא רוּחָא דְאִתִּיא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּנִינָא, אֲשֶׁר שְׂתָה אֲפְרוּחִיהָ (שם), דָּא נְשַׁמְתָּא דְאִתִּיא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּלִיתָאָה, וּמִינָהּ נְפִיקִין אֲפְרוּחִין דְּאִינוּן בְּנִין, וּבְרוּזָא דִּיבוּם כְּלָהוּ תְּלַת נְחִתִּין בְּבַת אַחַת, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (איוב לד יד) אִם יִשִּׁים אֱלֹוֹ לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמַתּוּ (דף עב ע"ב) אֱלֹוֹ יִאֲסוּף, לְבוֹ דְתִמְן נְפִישׁ, רוּחַ בְּכַנְפֵי רִיָּאָה, נְשַׁמְתָּא בְּמוּחָא, וְכְלָהוּ חַד בְּקִשּׁוּרָא חֲדָא, אָבֵל חִלְיָצָה אִיְהִי שׁוֹבַת הֵהִיא נְשַׁמְתָּא וְרוּחָא וְנְפִישָׁא דְאִינוּן קְטִירִין בְּתַלְתָּא קְשׁוּרִין דְּחֻיָּא, וְרוּזָא דְמִלְּהָ נְפִישׁוֹ כְּצְפוּרַם נְמִלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הִפַּח נְשִׁבְרָא וְאַנְחָנוּ נְמִלְטָנוּ (תהלים קכד ז), קָם רַבִּי שְׂמַעוֹן כְּדִי לְנִשְׁקָא לִיה, פָּרַח מִיַּד וְלֹא אֲתַחֲזִי. (תקון כ"ז נדפס בהקדמה כי שם ביתו)

תקונא עשרין ותמניא

בְּרֵאשִׁית בֵּיה תְּלַת פְּקוּדִין, חַד יְרֵאת יְהוָה כְּגוּוּנָא דָּא בְּרֵאשִׁית יְרֵאָה בְּשִׁית וְהָא אֲוֹקְמוּהוּ, תְּנִינָא בְּרִית כְּגוּוּנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרִית אֲשֶׁר, תְּלִיתָאָה שְׁבַת כְּגוּוּנָא דָּא שְׁבִית יְרֵאָה.

פְּקוּדָא קְדַמָּאָה יְרֵאת יְהוָה, עֲלִיָּה אִתְמַר (ישעיה לג ו) יְרֵאת יְהוָה הִיא אוֹצְרוֹ, וְעוֹד אִתְמַר בֵּיה (משלי א ז) יְרֵאת יְהוָה רֵאשִׁית דְּעַת, רֵאשִׁית חֲכָמָה יְרֵאת יְהוָה (תהלים קיא י), וּבְוִדָאי מָאן דְּלִית בֵּיה דְּחִילוֹ דְּאִיהוּ אוֹצְרָא, לִית תְּמֵן חֲכָמָה, אוֹצְרָא דְּהָאִי חֲכָמָה אִיְהִי ב', וּבְתַקוּנָא אַחְרָא בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נְקוּדָה בְּהַכְּלִיָּה, עֲלִיָּה אִתְמַר (שיר ד יב) גֵּן נְעוּל אַחֻתִי כְּלָה גֵּל נְעוּל מְעִין חֲתוּם, גֵּן אִיְהוּ אוֹרִיָּיתָא דְּבַכְתָּב, דְּאִיהוּ גֵּן סְדָרִים דְּאוֹרִיָּיתָא, גֵּל אִיְהוּ אוֹרִיָּיתָא דְּבַעַל פֶּה, וְתַרוּיְהוּ ב' מִבְּרֵאשִׁית, מְעִין חֲתוּם דָּא רֵאשִׁית נְקוּדָה בְּהַכְּלִיָּה.

וּבְמַאי אִיְהוּ חֲתוּם, בְּאוֹת ו', וְאִתְעַבִּידַת ב' עִם חֲתִימוֹ דו', מַה דְּהוּא ב' אִתְעַבִּידַת מ', יִין סְתוּם וְחֲתוּם, יִינָא דְּאוֹרִיָּיתָא סְתִים וְחֲתִים דְּלֹא יַעוּל נוֹכְרָאָה תְּמֵן, וְדָא יִין הַמְשׁוּמָר בְּעַנְבֵי מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְלֹא לְמַגְנָא תְּקִינוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, חֲתִימַת יִין דְּלֹא יִתְנַסֵּף וְיִתְעַרֵב בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְעַל הָאִי יִין אִתְמַר (תהלים קמוז יב)

לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בל ידעום, כ"ן ודאי י"ן שבעין אנפין דאורייתא, ועלייהו אתמר (שם כה יד) סוד יהו"ה ליריאי.

קנקן דהאי י"ן דא לבא דבר נש, אם הוא קנקנא חדתא ואתנסף ביין נסף דאיהו יצרא בישא, צריך תלתא זמנין הדחה, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט), ולא למגנא תקינו בכוס דברכה אוף הכי הדחה ושטיפה, הדחה מבפנים שטיפה מבחוץ, למהוי תוכו כברו, ורזא דמלה וטהרו וקדשו (ויקרא טז יט), וכד איהו קנקן דאיהו לבא דכיא מלגאו ומלבר, שריא תמן חכמה, דאתמר בה (משלי ח כב) יהו"ה קנני ראשית דרפו קנני איהו קנקן ודאי, ואם האי קנקן איהו דכיא, אתמר ביה ונקת, ואם לאו לא ינקה כל הנוגע בה (שם ו כט).

וקנקן דבר נש דא אתתא, ואיהו כוס, להכי צריכה שטיפה והדחה, אם היא כוס דברכה, ועלה אתמר (יחזקאל מד ל) להניח ברכה אל ביתך, ואם לאו אתקריאת כוס התרעלה, ויין דילה עליה אתמר (משלי לא ו) תנו שכר לאובד ויין למרי נפש וכו', שדים דילה אינון אשכולות מרורות, אבל יין דכוס דברכה עליה אתמר (תהלים קד טו) ויין ישמח לבב אנוש דתמן פקודי יהו"ה ישרים משמחי לב (שם יט טו), דאינון אשכולות דילה.

תקונא עשרין ותשע

[תיקוני זוהר - דף עג ע"א]

בראשית ברא אלהי"ם, ב' נקודה בהיכליה, עליה אתמר (שיר ד יב) גן בעול אחותי כלה גל בעול מעין חתום, מאן מעין חתום דא נקודה, מאן ניהו בעול (דף עג ע"א) דילה, דא ו' דסתים להיכלא ובה אתעביד ם סתימא, איהי ם רבתא מלם רבה המשרה (ישעיה ט ו), והאי נקודה עלה אתמר (איוב כח כא) ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה, והאי נקודה מסטרא דימינא אתקריאת אהבה, ומסטרא דשמאלא אתקריאת יראה, ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתקריאת תורה, ואיהי מצוה, דעמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו, בגין דאיהו ו' כליל י"ה דאינון לימינא ושמאלא, ואיהו ו' באמצעיתא כליל תרוייהו, ושכינתא תתאה מצוה כלילא מארבע אתוון, איהי אתקריאת י' מסטרא דחכמה, ה' מסטרא דאימא עלאה, ואתקריאת תורה מסטרא דעמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (משלי ח כב) יהו"ה קנני ראשית דרכו, דרכו דרך ו', קנני דאיהו קן דילה, ובגין דאיהי כלילא מכלהו ארבע אתקריאת מצוה, מ"ץ באותיות א"ת ב"ש איהו י"ה, י"ם ה"ץ, ובה כלילן פקודין דעשה ולא תעשה, פקודין דלא תעשה מסטרא דדין דאיהו אלהי"ם דתמן י"ה, ועלה אתמר (שמות ג טו) זה שמ"י והא אוקמוהו, פקודין דעשה מסטרא דימינא דאיהו רחמי דכלילן באברהם, ועלייהו אתמר (חבקוק ג ב) ברוגז רחם תזכור

קם סבא חד מבתר טולא (כותלא), ואמר רבי רבי בוצינא קדישא, קום אדליק שרגא דאיהי מצוה, שכינתא קדישא, דעלה אתמר (ויקרא ו ו) אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, ועלה אתמר (שמות כז כ) להעלת נר תמיד, נר יהו"ה אתקריאת ודאי, אור דנהיר ביה נשמת אדם, קום אדליק בה.

קם רבי שמעון על רגליו ויטיב רגעה חדא ואמר, רבון עלמין דאנת איהו מארי מלכין וגלי רזין, יהא רעוא דילך לסדרא מלין בפיימאי, לקיימא בי האי קרא (שם ד יב) ואנכי אהיה עם פיד, דלא אעול בכסופא קדמך, פתח ואמר.

תקונא תלתיין

בראשית מאן ראשית דא חכמה, דא נקודה דלגאו, דאתמר בה (תהלים מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה, ודא יראה דאיהי פקודה קדמאה, ועלה אתמר (משלי א ז) יראת יהוה ראשית דעת, ואיהי רמיזא במלת בראשית, ואית יראה רעה רצועה לאלקאה לחייביא, והאי נקודה איהי אות שבת ויומין טבין ואות דתפלין ואות דברית מילה, תהיא רצועה איהי יראה רעה איהי ערלה, זכאה איהו מאן דאעבר לה מניה, דלית לה רשו לרצועה לאלקאה ליה, והאי נקודה עלה אתמר (שמת לא יד) מחלליה מות יומת, מאי מחלליה אלא מאן דאעיל רשו נוכראה בחלל דילה דאיהי רשות היחיד, דעלה אתמר (במדבר יט כ) ונכרתה הנפש ההיא מתוך הקהל פי את מקדש יהוה טמא.

וכלא אתרמיזו בהאי תיבה ירא'ה ברי'ת שב'ת, כגוונא דא ירא'ת בראשי'ת, ברי'ת בראשי'ת, שב'ת בראשי'ת, והאי נקודה איהי ראשית, יהו'ה קנני ראשית דרכו (משלי א כב), כגוונא דא בראשית, כלא איהי נקודה חדא, איהי ראשית ואיהי אות ברית, ואיהי אות שבת, ואיהי יראת יהו'ה.

מאן חלל דילה ב, ו' איהו בעלה, ביה איהי נטירא וסתימא בגלותא, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מז א) יהיה [תיקוני זוהר - דף עג ע"ב]

סגור ששת ימי המעשה, כגוונא דא סתימא, והא אתמר, ונקודה איהי שביעאה תגא על רישיה, תגא דספר תורה, עטרה על ברית, ז' דאיהי יום שביעי יום השבת, שביעי ודאי, ועליה אתמר וביום השבת יפתח, אבל ביומין דחול גן נעול אחותי כלה (שיר ד יב). (דף עג ע"ב) אתקריאת סתימא באות ו'.

והאי ערלה ופריעה אינון כמוץ ותבן דחטה, ביומין דחול אתקריאת ה"א, דאיהו הבל' לה"ב המזבח, לאדלקא מוץ ותבן, ואשתארת איהי סלת נקיה, אבל ביומין דשבת ויומין טבין אתקריאת י' עטרה על כלא, וביתא, (נ"א וכסא) דילה, ל"ב אלהי'ם דעובדא דבראשית, ואיהי ב' כלילא מעשר אמירן בכל סטרא, האי י' אתקריאת יראה, בין בשבת בין בברית מילה בין בדינא והכי בכל פקודא.

אלהי'ם דא נתיב קדמאה, עליה אתמר (איוב כח ז) נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה, מאי עין איה, אלא מאינון מלאכין דאמרין איה מקום כבודו להעריצו, כד איהי בהאי נתיב לית לון ידיעה בה, דאיהי סתירא מחיון דמרפכתא.

והארץ היתה תהו ובהו (בראשית א ב), מאי והארץ היתה תהו ובהו, אלא מאן דאפיק מרשות היחיד לרשות הרבים גרים לשכינתא, למהוי תהו ובהו חשך ותהום, דאתלבשת באינון קליפין, דאינון ארבע גליות, ולא עוד אלא דגרים לה למהוי יבשה תהו, דאסתלקת נקודה מחלל דילה דאיהי ב', ואשתארת יבישה.

נתיב תניינא, ורוח אלהי'ם מרחפת על פני המים (שם), מאי ורוח, אלא בודאי בזמנא דשכינתא נחתת בגלותא, האי רוח נשיב על אינון דמתעסקי באורייתא, בגין שכינתא דאשתפחת בינייהו, והאי רוח אתעביד קלא, ויימא הכי אינון דמיכין דשינתא בחוריהון, סתימין עיינין אטימין דלבא, קומו ואתערו לגבי שכינתא, דאית לכון לבא בלא סכלתנו למנדע בה, ואיהו ביניכו.

ורוא דמלה קול אומר קרא (ישעיה מ ו), כגון קרא נא היש עונך ואל מי מקדושים תפנה (איוב ח א), והיא אמרת מה אקרא, כל הפשר חציר, כלא אינון כבעירן דאכלין חציר, וכל חסדו כציץ השדה (שם), כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, ואפילו כל אינון דמשתדלין באורייתא, כל חסד דעבדין לגרמייהו עבדין, בההוא זמנא ויזכור פי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תהלים עח ט) לעלמא, ודא איהו רוחא דמשיח, וי לון מאן דגרמין דיזיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלין אינון דעבדין לאורייתא יבשה, ולא בעאן לאשתדלא בחכמה דקבלה, דגרמין דאסתלק נביעו דחכמה דאיהי י' מינה, ואשתארת ב' יבישה, וי לון דגרמין עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, והאי רוח דאסתלק איהו רוח דמשיח כמה דאתמר, ואיהו רוח הקדש, ואיהו רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהו"ה (ישעיה יא ב).

פקודא תניינא ויאמר אלהי'ם יהי אור ויהי אור (בראשית א ג), ודא אהבה דאיהו אהבת חסד, הדא הוא דכתיב (ירמיה לא ב) ואהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד, ועלה אתמר (שיר ב ז) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, יראה אתקריאת מסטרא דשמאלא, ואהבה אתקריאת מסטרא דימינא.

אית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, יראה דדחיל בר נש לקודשא בריך הוא בגין דלא נחית מנכסוי, או בגין דלא ימותון בנוי בחייו, אשתפח דאם הוה נחית מנכסוי או אם ימותון בנוי בחייו דלא הוה דחיל ליה, ובגין דא הוה רחים ליה, האי יראה ואהבה לא שוי ליראת יהו"ה ולא אהבה דיליה לעקרא, אבל רחימו ודחילו עיקרא דיליה בין טב ובין ביש, ובגין דא אתקריאת האי יראה ואהבה על מנת לקבל פרס.

[תיקוני זוהר - דף עד ע"א]

ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (שם), השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאו'ת או באילות השדה, אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, דאיהו רחימו (נ"א דאיהי רחמי) בלאו פרס, (עד דאיהו יחפץ), ולא על מנת לקבל פרס, דיראה ואהבה על מנת לקבל פרס (דף עד ע"א) איהי של שפחה, ותחת שלש רגזה ארץ וגומר (משלי ל לא) תחת עבד פי ימלוך, ושפחה פי תירש גבירתה.

אלהי'ם דא מן ויאמר אלהי'ם יהי אור, איהו נתיב תליתא, יהי אור י"ה אוי"ר, או"ר י', וכד האי נקודה אתעטפת (נ"א אתפשטת) בהאי אור ואתעבידת אויר, מהכא אתמשכו כל ההויות.

קם סבא חד פתח ואמר, יהי אור ויהי אור, יהי אור דא ימינא, ויהי אור דא שמאלא, דבכל אתר ויהי איהו לשון צער, ובגין דא ויהי היום דדא איהו ראש השנה דאיהו שמאלא, דאיהו דן דינא דכל עלמא, ובגינה אתמר (בראשית א ג) ויהי אור, וירא אלהי"ם את האור כי טוב, דא עמודא דאמצעיתא דאיהו טוב, ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (שם), בין האור דא אהרן כהנא, ובין החשך דא קרח, אמר משה לי אתחזי לאפרשא מחלקת, דאנא איהו דיוקנא דטוב דלעילא, חזא דאתדבק קרח בחשוכא דסטרא אחרא, ואכחיש עובדא דבראשית, דלא בעא לאתדבקא בשמאלא דאיהו לוי, אמר הבדלו מתוך העדה הזאת (במדבר טז כא).

ורזא דמלה ויבדל אלהי"ם בין האור ובין החשך (בראשית א ד), ויקרא אלהי"ם לאור יום ולחשך קרא לילה (שם ה), שוקא דימינא דהוא אור, דאתמר ויבדל אלהי"ם בין האור איהו שוקא ימינא כהנא, דאתמר ביה (תהלים טז יא) נעִימות בימינך נצח, וכמה דנצח אתקשר בימינא, הכי הוד אתקשר בשמאלא, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, ערב דא ערב דיצחק, בקר דא בקר דאברהם, יום אחד עמודא דאמצעיתא וצדיק דחשבינן חד, ולית יום בלא לילה דאיהי שכנינתא.

אדהכי הא קלא סליק ומתפוצץ ברומי רקיעין, והוה אמר, משריין קדישאן דמתיבתא דרקיעא דלעילא ותתא, אודרוו ואתקנו לקדמות מטרוניתא, דקא אתיא למיעאל קדם מלכא, בכמה קשוטין דפקודין דעשה, קומו משריין לקדמותה, אדהכי הא קלא תנינא הוה מתערא לגבי מארי מפתחן, הא שכנינתא קא אתיא למיעאל להיכלא דילה, אדנ"י שפתי תפתח.

בההוא זמנא מטרוניתא עלאה קא נחתת לגבה, לקבלא לה בפקודא קדמאה, בכמה קלין ושופרות, וסלקין תרוייהו לגבי מלכא, וכלהו הוו שאלין (שיר ה ה) מי זאת עולה מן המדבר, מ"י דאיהי אימא עלאה, בזאת עולה, וכד סליקת לעילא אתעבדת כסא למלכא עלאה, ובה פתח אנכ"י, דהכי סליק לחשבן כס"א, וכד אתחברו תרוייהו אתמר בהו (שמות כ ב) אנכי יהו"ה אלהי"ך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.

אשר איהו רמיז במלת בראשית, אשר דא אימא, דאיהי אשר אהי"ה, אשר קדשנו במצותיו, אשר קדש ידיד מבטן, דאיהי בטן דאתמר ביה (איוב לט כט) מבטן מי יצא הקרת, הקרח הנורא (יחזקאל א כב), מאי נורא דא עמודא דאמצעיתא, מאי קדש ידיד מבטן, בטן דאתמר ביה דא צדיק, אשר דאיהי אימא עלאה, קדשנו בעמודא דאמצעיתא, וצונו בצדיק, על כל פקודא ופקודא, בגין דחד איהו מצוה וחד עושה, חד מצוה על המצוה דאיהי שכנינתא, מצות יהו"ה ברה מאירת עינים (תהלים יט ט), וחד עושה עשייתה דאיהו מעשה דפקודא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין גדול המצוה ועושה ממי שאינו מצוה ועושה

[תיקוני זוהר - דף עד ע"ב]

ועוד מצוה דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו מצוה מסטרא דאבא דאיהו רא"ש, ומסטרא דאימא דאשר, והכי צדיק מצוה ועושה מתרוייהו, ובגין דא אתמר

על תרוייהו אשר קדשנו, אמא קדשנו ואבא צונו, על מאן על שכינתא תתאה, דאיהי פטר כל רחם, פתיחו דרחם, דאיהו רמ"ח פקודין, איהי מצות יהו"ה בכל אבר ואבר דמלכא, איהי מצוה, ועוד אשר קדשנו מסטרא דאבא (דף עד ע"ב) ואימא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהי'ם יהי אור ויהי אור, ויאמר מסטרא דאבא דאיהו י', יהי מסטרא דאימא דאיהי ה', חד אמירה וחד תוית, עשייתה דתרוייהו יהי אור.

ועוד אשר על שם באשרי פי אשרוני בנות (בראשית ל יג), אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כ ב), וכי עבד דאיהו בבי אסירי דמלכא, ואבטח ליה מלכא לאפקא ליה מבי אסירי, אית ליה למלכא לשבחה גרמיה, אשר הוצאתיך מארץ מצרים כמה זמנין, אלא חמשין זמנין אדכיר באורייתא יציאת מצרים, לקבל חמשין תרעין דבינה, לאשתמודעא לון מאן אתר אפיק לון מן גלותא.

וכד נחתת לגבייהו נחתת למפרק לון בכמה קלין וברקין, הדא הוא דכתיב (שמות יט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקור ויהי קולות וברקים וגומר, ועלייהו אתמר (שם כ יח) וכל העם ראים את הקולת, את דא שכינתא תתאה, דהות סלקא בכל קלא וקלא מאינון שבע קלין, ואיהי הות בת קול דכל חד וחד, קול דברים אתם שמעים (דברים ד יב), דא קלא עלאה כלילא מתלת קלין עלאין, דאינון תלת ספירן עלאין, ועל אימא עלאה אתמר (שם) ותמונה אינכם רואים זולתי קול, אבל בת קול עלה אתמר וכל העם רואים את הקולת, ואת, ואת ודאי, דאתמר בה (במדבר יב ח) ותמונת יהו"ה יביט, קולות אינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא, איהו קול השופר שביעאה באימא עלאה, ולתתא שית קלין.

ברקים מסטרא דצדיק, דאתמר ביה (זכריה ט יד) ויצא כברק חצו, ענן דא שכינתא כלילא משבעה ענני כבוד, דבה מתפסין קלין וברקין, ומסטרא דימינא אתקריאת עננא, ומסטרא דשמאלא ערפל, הדא הוא דכתיב (שמות כ כא) ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהי'ם. ועוד אנכי דא שכינתא תתאה, ורנא דמלה אנכי אנכי הוא מנחמכם (ישעיה נא יב), אימא עלאה אנכי לעילא, אנכי אימא תתאה לתתא ועל תרוייהו אתמר (דברים לב לט) ראו עתה כי אני אני הוא, כשמך אלהי'ם כן תהלתך על קצוי ארץ (תהלים מח כא).

הא הכא פקודא קדמאה, ולית פקודא דלא אתייהיב בדחילו ורחימו דאיהו ב', ודא ב' מן בראשית דחילו דיראה ורחימו, דאינון ב' עלאה ב' תתאה, ב' עלאה הא אתמר דאיהו דחילו ורחימו, ב' בתראה (נ"א תתאה) תורה ומצוה, ואיהי ב' מבר"א, בהפוך אתוון אב"ר, איהי מצוה בכל (נ"א דכל) אבר ואבר, פקודא קדמאה איהו אנכי יהו"ה אלהי'ך (שמות כ ב), ואיהו ב', דחילו ורחימו, איש אמו ואביו תיראו (ויקרא יט ג) מסטרא דדחילו, כבד את אביך ואת אמך (שמות כ יב) מסטרא דרחימו, ותרוייהו אינון זכור ושמור.

תפלין דראש ותפלין דיד, אבא תפלין דרישא (נ"א על רישא) דאיהו ראש דברך אמת (תהלים קיט קס) עמודא דאמצעיתא, אימא תפלין דיד דאיהי שכינתא תתאה,

אבא ואימא תפלין דמארי עלמא, קודשא בריך הוא ושכינתיה דאינון ברא וברתא אינון תפלין דילן.

[תיקוני זוהר - דף עה ע"א]

ועוד נתי"ב תליתא"ה, ביה פקודא תליתאה דאיהו נבוא"ה, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, חמש אור אינון, ועלייהו אתמר (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהים, אימא עלאה מראה סתימא דלית בה דמיון, אימא תתאה מראה באתגלייא דאית בה דמיון, ועלה אתמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, אדמה איהי דמיון לכל נביאיא, ולכל חד כפום חיליה, ובגין דאיהי שלטא על כל מרכבות דלתתא, ועל כל ככביא ומזלי, ואלנין ודשאין, ועל כל עופי שמיא וחיון וארעא, ונוגי ימא, בגין דא אתקריאת בשמא דכלהו, מסטרא דחיוון אתקריאת חיה, ומסטרא דעופין נשר יונה צפור, ומסטרא דנוגין הדג, סטרא (נ"א שפחה) בישא בהפוכא דגה, ומסטרא דעשבין אתקריאת שכינתא שושנה. (דף עה ע"א)

נתיב רביעאה ויבדל אלהים בין האור ובין החשך (בראשית א ד), דכר ונוקבא אינון, חשך לילה, הדא הוא דכתיב (שם ה) ולחשך קרא לילה, ואית חשך מסטרא דדכיו וליילה מסטרא דדכיו, הדא הוא דכתיב (תהלים קלט יב) גם חשך לא יחשיך ממך וליילה פיום יאיר פחשכה כאורה, וחשך איהי נוקבא דמקבל מנהורא דאיהו אור דכר, כגוונא דסיהרא דמקבלת מן שמשא, ותרוייהו אינון אספקלריא דנהרא ואספקלריא דלא נהרא, ואית חשך דסטרא אחרא דאית בה הבדלה ולא חבורא, וההוא אור איהו כמוחא באגוזא.

אדהכי הא קלא אשתמע ברומי רקיעין, מארי דאוצרין מארי דהיכלין, אפתחו היכלין הא מטרוניתא קא בעיא לאעלא בהיכליה, בההוא זמנא אדנ"י שפתי תפתח, היכלא כלילא משבעה היכלין, בההוא זמנא כמה נביאים סלקין עמה ומתפנסים עמה, דאית נביאים ואית נביאים, אית נביאים דאינון מארי דבייתא דמטרוניתא, ואית נביאים דאינון מארי דבייתא דמלכא, אלין מאספקלריא דנהרא ואלין מאספקלריא דלא נהרא, נביאים דאספקלריא דנהרא אינון מסטרא דיהו"ה, ונביאים דאספקלריא דלא נהרא אינון מסטרא דאדנ"י, ואינון שקילין לאורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, נביאים מסטרא דאדנ"י מסטרא דיראה, ונביאים דאינון מסטרא דיהו"ה אינון מסטרא דאהבה.

בההוא זמנא כמה מארי תרעין מזדעזעין ומזדמנין להיכלא, וכמה מארי חותמות, וכמה מארי שאלתין, וכמה מארי תשובות, דבהון נביא שואל ומשיב, וכמה מארי עתידות, מה דהוה ומה דעתיד למהו, וכמה מארי דעינין דאינון מראות וחזוין דנביאים, וכמה מארי דאודנין דאינון מארי דגדפין, דאתמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול כנפיהם, וכמה מארי דחוטמא דתמן ריח, דאתמר בהון (ויקרא א ג) אשה ריח ניחח, וכמה מארי דאנפין דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחת, וכמה מארי דקלין ומארי דדבורין, ומארי דהבלים דאינון להבות אש, הדא הוא

דְּכַתִּיב (תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה חָצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וְכַמָּה מְאֹרֵי דִידִין, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת כַּנְּפֵיהֶם, וְכַמָּה מְאֹרֵי דְקוּמָה וְאִינוּן שְׁעוּר קוּמָה דְכַרְסֵיָא, וְכַמָּה מְאֹרֵי דְאוֹת בְּרִית דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (שמות ג יב) וַזֶּה לֶךָ הָאוֹת, וְכַמָּה מְאֹרֵי דְרַגְלִין דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (יחזקאל א יד) וְהַחֲיוֹת רָצוּא וְשׁוּב.

כָּל תְּקוּנֵין דְּנְבִיאֵיא מְלָבָר (נ"א מלגאו) בְּגוּפָא, בְּאַבְרִים דְּגוּפָא, מְאֹרֵי דְחֻכְמָה אִינוּן מְלָגָאוּ בְּמוּחָא, וּבְגִין דָּא חָכָם עֲדִיף מְנַבִּיא, וּמְמוּחָא תְּלִין ל"ב נְתִיבוֹת, וְדָא ל"ב דְּאִתְּמַר לֵב מִבִּין, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ (בראשית א ד), הֵכָא רוּא דְנְתִיב רְבִיעָא, מְאֵי הַבְּדִלָה הֵכָא בְּנְבוּאָה, אֵלָא כַּמָּה נְבִיאֵי שְׁקָרָא אִינוּן מְסֻטְרָא דְחֹשֶׁךְ, דְּאִזְלוּן בְּאוּרָא לְאַטְעָא בְּנֵי נְשָׂא, בְּהוּא זְמַנָּא דִּיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא בְּשִׁכְנִיתָהּ, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

נְתִיב חֲמִשָּׁא, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם (שם ה), אֵלִין מְאֹרֵי מְקָרָא, דְּמְאֹרֵי מְקָרָא אִינוּן פְּתִילָה, וּמְאֹרֵי מְשָׁנָה זֵית, וּמְאֹרֵי תְּלִמוּד דְּאִיהוּ קְבֻלָּה לְמוֹשֶׁה מְסִינֵי גַר. פְּקוּדָא רְבִיעָא לְאַתְעֶסְקָא בְּאוּרֵיָא דְבַעַל פָּה, וּלְאַפְרָשָׁא בַּהּ בְּשִׁית דְּרַגְלִין, בְּאַסוּר וְהֵתֵר טוּמְאָה וְטִהָרָה כְּשֶׁר וּפְסוּל, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (שם ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין מַיִם דְּדִכְיוּ דְטִהָרָה הֵתֵר כְּשֶׁר, וּבֵין מַיִם דְּמְסֻאָבוּ דְאִינוּן אֶסוּר טָמֵא פְּסוּל, דְּאִינוּן מִי בּוֹרוֹת נְשַׁבְּרִים מַיִם סְרוּחִים מַיִם מְטוּנָפִין, וְעֲלִיָּהּ אִתְּמַר (שמות כ ג) לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנַי, וְהָאִי רְקִיעַ דְּאַפְרִישׁ בֵּינֵיהוּ דָּא רְקִיעַ דְּעַל רִישֵׁי חַיּוּן, וְדָא מְטֻטְרוּן, דְּעֲלִיָּהּ אִתְּמַר (יחזקאל א כב) וַדְמוֹת עַל רִאשֵׁי (דף עה ע"ב) הַחַיָּה רְקִיעַ, וְעֲלִיָּהּ אִתְּמַר (בראשית א ז) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, וְדָא נְתִיב שְׁתִּיתָא, וְאִית רְקִיעַ לְעִילָא מְרְקִיעַ, וְדָא צְדִיק דְּאַפְרִישׁ בֵּין מֵיִן נוֹקְבִין לְמֵיִן דְּכוּרִין, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בֵּיהּ, וְעֲלִיָּהּ אִתְּמַר (שם) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ, וַיִּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר לְרַקִּיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרַקִּיעַ, וְדָא נְתִיב שְׁבִיעָא צְדִיק.

נְתִיב תְּמִינָא וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרַקִּיעַ שָׁמַיִם (שם), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים דָּא אִימָא עֲלָא, לְרַקִּיעַ דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִתָא דְאִיהוּ בֵּין יְמִינָא וּשְׂמָאלָא וְכִלִּיל תְּרוּיָהּ, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (שם) וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, וְאִינוּן עָרֵב דְּצַחֲק וּבִקֵּר דְּאַבְרָהָם.

תְּקוּנָא תְּלִיתִין וְחָד

בְּרִאשִׁית בְּר"א שְׁתִּי, וְעֲלִיָּהּ אִתְּמַר (רות א יט) וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם וְגוֹמֵר, וְאִינוּן תְּרֵי תוֹרוֹת אוּרֵיָא דְבְכָתֵב וְאוּרֵיָא דְבַעַל פָּה, וְעוּד תְּרֵי לוחות אֲזָלוּ לְטוּרָא דְסִינַי, מִיַּד וְתָהִם כָּל הָעִיר עֲלִיָּהּ (שם) אֲזַדְעוּזַע כָּל עַלְמָא, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (שמות כ יח) וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקֶּלֶת וְכו' וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנּוּעוּ, וְאַמְרוּ הַזֹּאת נַעֲמִי, דָּא אִיהוּ נְעִימוּ דְאוּרֵיָא, מִיַּד אִתְּמַר (שם לב יט) וַיִּשְׁבֵּר אוֹתָם תַּחַת הָהָר, פְּרַחַת אוּרֵיָא מִתְּמָן, וְאַמְרַת (רות א כא) אֲנִי מְלָאָה הִלְכְּתִי לְטוּרָא דְסִינַי, וּכְעַן וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי יְהוָה, מְלִיאָה מְלִיאָה יְהִי, וּכְעַן פָּרַח מִנִּי מְלִיאָה יְהִי דְאִיהוּ יְהוָה, וְאַשְׁתְּאַרְתְּ הַיְחִידָה אֲלֵיָם, נְאַלְמַתִּי דוּמִיָּה (תהלים לט ג), דו"ם יְהִי, הַחֲשַׁתִּי מִטוֹב דְּאִיהוּ ו'.

דבר אחר ותלכנה שתיהן גוף ונפש, לאן אתר אזלי, לבי קברא, גוף אתדן ואתרקב, נפש אתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב.

קם סבא חד ואמר, בוצינא קדישא חזור בך, ערפה איהי גוף, רות איהי נפש, שותפו דילה נעמי נשמת חיים, מחלון רוחא, גופא דאיהי ערפה חזרה עורף לגבי נשמה (נ"א שכינתא), נפש אתדבק בה בנשמתא, הדא הוא דכתיב (רות א טז) באשר תלכי אלך בפקודין דעשה, ובאשר תליני אלן בפקודין דלא תעשה.

דבר אחר באשר תלכי אלך בגלותא, דאתמר בה (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אמהם, ובאשר תליני אלן דמשכבא דילך בגלותא, הדא הוא דכתיב (שיר ג א) על משכבי בלילות, עמך עמי אלן ישראל, ואלהיך אלהי דא קודשא בריך הוא, אלימלך דא י', נעמי דא ה', מחלון ו', רות בה אתדבקת ה' ואתעבדת תורה, ועלה אתמר (שיר ב יב) וקול התור נשמע בארצנו.

ערפה אימא דערב רב, דאתמר בהון (שמות לד ט) פי עם קשה עורף הוא, דחזרת לסרחנה, וחזרת ערף לגבי חמותה, פליון בעלה דערפה, יצר הרע דאתיא פלייה מניה לעלמא, ואיהו פליון, ואתתיה לילית פלייה.

נשמה ונפש פד בר נש איהו מחוייב בחובין ומתגברין על אברים, נשמת חיים אסתלקת מן גופא, ונפש אשתארת תמן, ואתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו, לגבי מאן לגבי צדיק ודא ברית מילה, דאיהו בועז ב"ו ע"ז תקיף על יצריה, וימד שש שעורים וישת עליה (שם טז), שוקיו עמודי שש (שיר ה טז), שואית לון עלהא לאגנא עלה, ואוקמוה ותלכנה שתייהם בשכינתא עלאה ותתאה, ועלייהו אתמר (רות ד יז) ותקראנה לו השכנות שם, לאמר ילד בן לנעמי, דא עמודא דאמצעיתא דאתמר ביה (שמות ד כב) בני בכרי ישראל, פד חאבו ישראל וגרמו לאסתלקא שכינתא, עלה אתמר בשכינתא תתאה ותגל מרגלותיו (רות ג ז).

[תיקוני זוהר - דף עו ע"א]

דבר אחר ותלכנה שתייהם, איהו ממלל בגופא ונפשא, ומרחימו דגופא פד איהו בעל תשובה, יימא נפשא לגבה באשר תמותי אמות ושם אקבר (שם א יז), ולא תווז נפשא בקברא מניה, ועלה אתמר (משלי ו כב) בהתהלכה דף עו ע"א תנחה אותך בעלמא דין, בשכבך תשמור עליך בקברא, והקיצות לתחיית המתים (נ"א לעולם הבא) היא תשיחה, דא נפשא לגבי גופא, ובוצינא קדישא אם גופא לא חזר בתשובתא, וחזר עורף לגבי תיובתא, נפש אתפרש מניה ואתקרי ערפ"ה, וגופא דא אתאביד מתרין עלמין.

אמר ליה סבא סבא, והא כמה קברין למגנא, והא אם גופא אתאביד על מה תקום נפשא לתחיית המתים, דהא ודאי גופא אתאביד, ואתמר דאתאביד מתרין עלמין, והא נחית לנשייה דתמן אתנשי לדרין דרין, אם פן כמה קברין למגנא.

אלא ודאי קודשא בריך הוא לא ישני עובדי ידוי, דודאי עלמא דין ועלמא דאתי דאינון שמאי וארעא דקודשא בריך הוא אינון, ועלייהו אמר דוד (תהלים קטו טז) השמים שמים ליהו"ה, ארעא אתהלך לפני יהו"ה בארצות החיים (שם קטז ט),

עלייהו אתמר עלמא דין ועלמא דאתי בשמא דיהו"ה, הדא הוא דכתיב (שם צו יא) י שמחו ה שמים ו תגל ה ארץ, אימתי בזמנא דאתמר לגבי שמים והארץ דסמאל ונחש, כי שמים כעשו נמלחו והארץ כבגד תבלה (ישעיה נא ו), ולבתר דימחי לון וישצי לאלין ממנן דעלייהו, מיד יחדש לון קודשא בריך הוא לשמיא וארעא, דיתמחון בגין אלין ממנן בישין, הדא הוא דכתיב (שם סו כב) פי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה וגומר, וכלא בגין דלא ישתצון עובדי ידוי, דאינון נשמתינו וגופין דאתאבידו מתרין עלמין, ואלין עתירין דבגלותא, בגין דהאי עלמא איהו דלהון.

אבל מספני דאינון צדיקיא, טובא דלהון לאינון עלמין טבין, די בהון אתבריאו תרי תורות אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאגרא דלהון תמן ובגין דלתתא דארץ החיים, תמן גופין לנשמתינו קדישין דאתבריאו בשמא דיהו"ה, וגופא דמשה דאתמר ביה (דברים לד ז) לא כהתה עינו ולא נס לחה מתמן הוה, ובגיניה הוה איהו בעא רחמי דלא ימות ויפוק מניה, ולא על גופא דהאי עלמא דאתקרי סנדל לגביה, דעליה אתמר ליה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך.

ואדם וחיון ובעירן ועופין דתמן אינון עובדא דבראשית, ואינון בדיוקנא עלאה דאלין דאתמר בהון במרכבתא (יחזקאל א י) ודמות פניהם פני אדם וגומר, דאינון בעירין עלאין עלייהו אתמר (ישעיה סד ג) יעשה למחפה לו, ותמן עץ חיים דמאן דאכיל מניה אתמר ביה (בראשית ג יב) ואכל וחי לעולם.

ותמן פרסיין די דהבא וכספא ואבנין יקירין, וערשין דכספא ודהבא, ורמ"ח פקודין דמני לון משה לישראל בהאי עלמא, לדכאה רמ"ח אברים דההוא גופא, וגופא דהאי עלמא שפלא איהו סנדל לנשמתא, דאתטנף (נ"א ואתטנפת) בזוהמא דהאי עלמא. הא הכא תלתין וחד זמנין דאתפרש בראשית, ועשר אמירן ותלתין ותרין שבילין הא שבעין ותרין, וצריך לפרשא לון. פתח ואמר בראשית

תקונא תלתין ותריין

בראשית מאמר קדמאה לכלא, ואיהו פליל תרין דבורין אנכי ולא יהיה לך (שמות כ ב) דאתמרו דבורא חדא, ותרויהו אינון רמיזין במלת בראשית, בגין דא בראשית"ת א"ב רשי"ת, א"ב א' אנכי ב' לא יהיה לך, וכלא באת אחד ב', ואיהי ב' מבראשית.

[תיקוני זוהר - דף עו ע"ב]

אמר רבי אלעזר, וכי מאן דאית ליה עבדא ואפיק ליה לחירו משעבדיה, אית ליה לרבוניה לשבחה גרמיה במפקנותא לחירו לעבדיה, וכי קודשא בריך הוא דאמר לאברהם (בראשית טו יג) כי גר יהיה זרעך וכו' אית לשבחה גרמיה פמה (דף עו ע"ב) זמנין אשר הוצאתיך מארץ מצרים (שמות כ ג), אמר ליה רבי שמעון הכי הוא ודאי, אבל הכא לא משבח קודשא בריך הוא גרמיה דאפיק לון מן גלותא, אלא חמשין זמנין אדפיר באורייתא יציאת מצרים, לאשתמודעא בדרגא דאפיק לון דאיהו יובלא, דאתמר ביה (ויקרא כה יא) יובל היא שנת החמשים שנה, ואינון

חמשין תרעין דבינה דאתמסרו למשה בסיני בר חד דלא אתמסר ליה, ובגין דא
אדפיר חמשין זמנין באורייתא יציאת מצרים. אמר הא ודאי אתישב דעתאי.

מאן אלהים אחרים, אלין ממנן דשבעין אומין, וסמאל ונח"ש הא ע"ב, בגין
דא יהיב קודשא בריך הוא אורייתא מימינא דאיהו חסד ומשמאלא דאיהו גבורה,
דאית בה שבעין אנפין לשזבא משבעין אומין, ואורייתא אתייהבת ממיא ואשא
דאינון תרין, לשזבא לישראל מסמאל ונחש דאינון ממיא ואשא, ובגיניהו אתמר
(שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, ולקבל שבעין אומין שבעין נפש,
ומאן דעבר על שבעין אנפין דאורייתא דאתמר לא יהיה לך אלהים אחרים על
פני, שלטין שבעין ממנן ואומין דיצר הרע על שבעין נפש.

וכמה גלגולין יתון לבר נש על חובין אלין, ואם לא חזר בר נש בתיובתא באלין
גלגולין, ההוא גופא נחית באבדון, גלגולא קדמאה אצטבע בגוון חוור, ורכיב
נפשא בסוסיא חוורא דאיהו גופא, אם חזר בתיובתא אתמר ביה (ישעיה א יח) אם
יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, ואם לאו יתי בגלגולא תניינא, ורכיב בסוסיא
סומקא, ואם חזר בתיובתא אתמר בחובא דיליה (שם) אם יאדימו כתולע כצמר יהיו,
ואם לא, אתחזר אתגלגל בגלגולא תליתאה, ורכיב בסוסיא ירוקא ודא גופא.

ואינון מזל אריה מזל שור מזל נשר, דעלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה
יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ואם שלש אלה לא יעשה לה (שמות כא יא)
לנפשא בתלת גלגולין, דעביד לה שאר פסות ועונת, ויצאה חנם אין כסף (שם),
ועל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א), ועל ארבעה דאיהו
מזל אדם לא אשיבנו, דלא יקלקלו ליה.

אבל לצדיקיא ועשה חסד לאלפים (שמות כ ה), אלפים ודאי, תלת גלגולין בהון
איהו רווח תלת אלפין דאינון עלמין דכסופין, ולמאן לאהביו ולשמרי מצותיו (שם
ו), לחייביא דאינהו לא יחזרון בתיובתא בתלת גלגולין אלין, אתמר בהון (ויקרא כג
לא) והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה, אמר רבי אם פן אנה נחית, אלא שבע
ארעין אינון, וסלקין לשבעין לקבל שבעים נפש, ושבע ארעין אינון ארץ אדמה
ארקא גיא ציה נשיה תבל, ואינון שבע מדורין דגיהנם, ההיא נפשא דלא חזרה
בתיובתא באלין תלת, נחית לה קודשא בריך הוא במדורין דגיהנם אלין, ותמן
אתנשי לדרי דרין.

ואם הוא צדיק אתמר ביה (משלי כד טז) פי שבע יפול צדיק וקם, אמר ליה רבי
אלעזר, ואם הוא צדיק אמאי נחית תמן, אלא בגין לאפקא מתמן כל נפשא ונפשא
מאלין דהרתרו בתיובתא ומתו בקצרות שנין, ואיהו טרח בגיניה, דא איהו מאמר
קדמאה דאיהו בראשית.

תקונא תלתין ותלת

[תיקוני זוהר - דף עז ע"א]

בראשית דא פקודא קדמאה, דאתרמיזי בל"ב שבילין, דאינון ל"ב אלהי"ם
דעובדא דבראשית, כ"ב אתוון ועשר אמירן דאתפלילן בהו, תקונא קדמאה יראה,

ועלה אתמר (תהלים קיא י) ראשית חכמה יראת יהוה, דאית דחילו ואית דחילו, (דף עז ע"א) יראת יהוה דא שכינתא מלכות קדישא, יראה רעה דא רצועה לאלקאה לחייביא, ומאי ניהו סם המות דסמא"ל, נוקבא דיליה, יראת יהוה איהי אגרא למאן דנטיר פקודין דלא תעשה, יראה רעה איהי רצועה לאלקאה למאן דאעבר עליהו.

קם רבי שמעון ואמר אלעזר ברי, אית מאן דדחיל לקודשא בריך הוא בגין דייחון בנוי ויסגי עותריה בהאי עלמא, ואי חסר מהאי לא דחיל ליה, האי לא שוי ליה יראת יהוה לעקרא, אבל מאן דדחיל לקודשא בריך הוא בין בטיבו בין בעאקו, הא דא שוי יראת יהוה ביה לעקרא, דתלת דרגין אינון דיראה, אית יראה בין בטיבו בין בעאקו, ואית יראה דלא שוי לה עליה לעקרא בין לטיבו בין לעאקו, צדיק גמור שוי לה עליה לעקרא בין לטיבו בין לדינא, בינוני שוי ליה עליה לטיבו ולא לדינא, רשע גמור לא שוי ליה עקרא לא בטיבו ולא בדינא.

ושכינתא אמאי אתקריאת יראה, דהא היא מסטרא דעמודא דאמצעייתא אתנטילת, אלא כמה דעמודא דאמצעייתא נטיל מרחמי ודינא דאינון מינא ושמאלא, הכי איהי נטלא מתרוייהו, מסטרא דשמאלא דא אתקריאת יראה פחד יצחק, דמסטרא דימינא אהב"ה אתקרי, ודא פקודא תנינא דאתמר בה (ירמיה לא ב) ואהבת עולם אהבתיה על כן משכתיך חסד.

ומתרין סטרין אלין אתקרי עמודא דאמצעייתא אור ונר, ושכינתא אורה אבוקה, אורה, ליהודים היתה אורה (אסתר ה טז), אבוקה הכי אוקמוהו מארי מתניתין דצדיקים קיימין קמי שכינתא כנר לפני האבוקה. מסטרא דימינא יהוה, ומסטרא דשמאלא אדנ"י דתמן דין, ובגין דא ביומא קדמאה ויאמר אלהי"ם יהי אור (בראשית א ג), בגין דחמש אור אינון ביומא קדמאה, ואינון ה' עלאה ומתמן נהרין, י' בשמאלא ודא נר, ודא ה"י מן אלהי"ם ה' לימינא י' לשמאלא, (ו' מל"א מתרוייהו עמודא דאמצעייתא, בן י"ה, ודא איהו רזא אלהי"ם מל"א ה"י, דא כתיבת קדמאה. ורזא דמלה ה"א, אלהי"ם דא מליא"ה בהפוך אתוון, ודא ה' זעירא, דאיהי מליא מתלת אתוון, ואתעבידת היו"ה, לעילא איהו הוי"ה, ובה מתחילין אתוון דאורייתא ה"ו ולבתר ט"י, ואנה אשתכח ה' בתראה, אלא ד' הות למהוי ה', אלא מאן גרם דפרח מינה ו' דאיהו ירך דילה, אלא נתנני שוממה כל היום דוה (איכה א ג), דא הוד דאיהו ירך דילה דאתחזרת איהו דוה באלף חמשה, בגין דפרח מניה ירך, דעליה אתמר (בראשית לב כג) ותקע כף ירך יעקב, אשתמודע דמימינא קא מתחלת לממני את ד' עד נצח, והוד איהו ירך שלימו דילה, ודא איהו דאתיהיב למשה, הדא הוא דאתמר ונתן הוד למשה).

תקונא תלתין וארבע

[תיקוני זוהר - דף עז ע"ב]

בראשית, ב' נוקבא פתיחא לקבלא מימינא, לההוא (נ"א מההוא) דגמיל חסד עמה, ואמאי דאת י' על רישיה פגוונא דא ג', ובגין דא הרוצה להחכים ידרים, אם

כַּן אַמַּאי ג' אַחור לִב', אֶלָּא רְזָא דְמַלְאָה וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֲתוֹ בֵּת אָבִיו אוֹ בֵּת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֲרוֹתָהּ וְהִיא תִּרְאֶה אֶת עֲרוֹתוֹ חֲסֵד הוּא (ויקרא כ יז), ב' חֲזֵרֶת אַנְפּוּי מֵא', ג' אַחֲזֵרֶת אַנְפּוּי מִב', ד' חֲזֵרֶת אַנְפּוּי מִג', ה' חֲזֵרֶת אַנְפּוּי מִד', כָּל אַתּוּן חֲזֵרִין אַנְפּוּי (דף עז ע"ב) דָּא מִן דָּא, וְלֹא אֵינּוֹן אַנְפּוּי בְּאַנְפּוּי, וְאַמַּאי אֶלָּא רְזָא דְמַלְאָה וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וכו' (שמות לג כג), וְאַמַּאי חֲזֵרִין אַנְפּוּי דָּא מִן דָּא, בְּגִין עֲרִיין דְּאֵינּוֹן לְקַבְּלֵיהוּ, א' לְקַבְּלֵיהּ אַרְוּר דְּאִיהוּ עֲרוּה, וְעַלִּיהּ אַתְמַר (דברים כז כב) אַרְוּר שֹׁכֵב עִם אַחֲתוֹ, דְּאֵלִין עֲרִיין כָּל חַד שֹׁכֵיב עִם אַמִּיהּ וְעִם אַחֲתֵיהּ וְעִם בְּרַתֵּיהּ, וְחֲזֵרִין אַנְפּוּי לְגַבֵּייהוּ דְלִית לוֹן בִּשְׁתַּת פְּנִים, אֲבַל אַתּוּן קַדִּישִׁין חֲזֵרִין אַנְפּוּיְהוּ בְּבִשְׁתַּת בְּעֵנְוָה, עֲרִיהּ תַּעוּר, וּבְגִינָה אַתְמַר (ויקרא יט יד) וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, עוֹר דְּאִיהוּ עוֹר, וְרְזָא דְמַלְאָה עֲרוּם רָאָה רְעָה וְנִסְתָּר (משלי כב ג).

וּלְבַתֵּר דְּמַתְפַּשְׁטִין מְנַיְהוּ מְתִיחְדִין כְּלָהוּ וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ, וּמְתִיחְדִין אַבָּא עִם אִמָּא, אַח עִם אַחֲתֵיהּ, כְּעַן דְּעֲרוּהּ בִּינֵייהוּ אֵית פְּרוּדָא בְּאַתּוּן דְּאֵינּוֹן יְהוּ"ה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (רות א יז) כִּי הָמוֹת יִפְרִיד (בין אחים) בִּינֵי וּבִינָה, לְבַתֵּר דְּאַתְעַבֵּר עֲרִיות מְנַיְהוּ, יְהֵא יְהוּ"ה אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד, וְרְזָא דְאַחַד אַח ד', עֲרוּה דְתַרְוֵייהוּ אַחַר, בְּזַמְנָא דְאַסְתַּלַּק קוּצָא מִן ד' מִן אַחַד אֲשֶׁתָּאֵר אַחַר, וְעַלִּיהּ אַתְמַר (משלי כה ט) וְסוּד אַחַר אֵל תִּגַּל.

תקונא תלתין וחמשה

בְּרֵאשִׁית, בְּתִשְׁרִי אַתְבְּרִי עֲלֵמָא, חֲסֵד א' לְמַהוּי בְּרֵאשִׁית, דָּא אָדָם דְּאַתְבְּרִי בְּתִשְׁרִי, וּבְגִין דְּעֵתִידָה אַרְעָא לְאַתְלִטִּיא בְּגִינֵיהּ, דָּא הוּא אַרְוּרָה הָאֲדָמָה בְּעַבְדוּרָה (בראשית ג יז), אֲסַתְלַק מִן תִּשְׁרִי, וּפְתַח בְּב' דְּאִיהוּ בְּרַכָּה לְאַתְבְּרַכָּא אַרְעָא, וְלֹא אֶפְקָא לָהּ מִן לוּטִיָּא, וְלֹא עוֹד אֶלָּא בְּגִין דְּתִשְׁרִי אִיהוּ דִין, לֹא אֲדַכֵּר תַּמָּן בְּתִשְׁרִי, דְּלֹא יִתְכַן בֵּיהּ זְמַנָּא אַחֲרָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי כ כז) גֵּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם. (כך מצאתי)

תקונא תלתין ושתא

בְּרֵאשִׁית, דְּאִיהוּ שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית, דְּהֵא שְׁבַע שַׁבְּתוֹת אֵינּוֹן, וְלְכָל חַד אֵית לֵיהּ שִׁית יְמֵי הַמַּעֲשָׂה, וְכָל יוֹמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶלְפֵי שְׁנַיִם, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים צ ד) כִּי אֶלְפֵי שְׁנַיִם בְּעֵינֶיךָ וכו', וְשַׁבַּת בְּרֵאשִׁית שִׁית יוֹמִין דִּילֵיהּ אֵינּוֹן שְׁנֵי אֶלְפִים תְּהוּ, שְׁנֵי אֶלְפִים תוֹרָה, שְׁנֵי אֶלְפִים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ.

שְׁנֵי אֶלְפִים תְּהוּ וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ, שְׁנֵי אֶלְפִים תוֹרָה וְרוּחַ אֱלֹהִי' מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם (בראשית א ב), וְלִית מַיִם אֶלָּא אֲוִרֵיָתָא, פְּנֵי הַמַּיִם תְּרִין אַנְפּוּי דִּילָהּ, דְּאֵינּוֹן מְצוֹת עֲשָׂה וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, חוֹדֵר וְסוּמַק, יְמִינָא וְשִׁמְאָלָא, וְאֵלִין אֵינּוֹן שְׁנֵי אֶלְפִים תוֹרָה, שְׁנֵי אֶלְפִים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי'ם יְהִי אֹרֶךְ וַיְהִי אֹרֶךְ (שם ג), עַלִּייהוּ אַתְמַר (ישעיה כד טו) עַל כֵּן בְּאוֹרִים כְּבָדוֹ יְהוּ"ה, עַל כֵּן וְדָאֵי דְאַתְמַר בֵּיהּ וַיְהִי כִ'ן, וְאֵינּוֹן שְׁבַעִין, וְעַל תְּרִין מְאֹרוֹת אֵלִין אַתְמַר דּוּ פְּרָצוּפִין דְּכַר וְנוֹקְבָא, יְהִי אֹרֶךְ דָּא פֶּסַח, אֹרֶךְ לְאַרְבַּעָה עָשָׂר, וַיְהִי אֹרֶךְ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דְּאַתְמַר בֵּיהּ וַיְהִי הַיּוֹם, הֲכָא וַיְהִי וְהָתָם וַיְהִי, וּבְכָל אַתְרַּי וַיְהִי לִישְׁנָא דְצַעֲרָא

[תיקוני זוהר - דף עח ע"א]

שַׁבַּת בְּרֵאשִׁית נְקוּדָה בַּחֲלָל דִּילָה, (דאיהי שבת ברית), י' שַׁבַּת חֲלָל, חֲלָל לְמֵאן, לְהֵיכָל נְקוּדָה, מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוֹמָת (שמות לא יד), לְמֵאן דְּעָאל נּוֹכְרָאָה בַּחֲלָל דִּילָה, דְּאִיהִי רְשׁוֹת הַרְבִּים יִין נְסֻךְ זוֹנָה, וּבִגִּין דָּא הֲכָא צְרִיךְ דְּחִילו, וְדָא אִיהוּ בְּרֵאשִׁית יִרְ"א שַׁבְּ"ת, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (ויקרא יט ג) אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֵת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמֹרוּ, וּמֵאן דְּעָאל רְשׁוֹ נּוֹכְרָאָה בַּחֲלָל (דף עח ע"א) דִּילָה, דְּאִיהִי רְשׁוֹת הַרְבִּים יִין נְסֻךְ זוֹנָה, עֲלִיָּה אֲתָמַר (במדבר יט יג) אֵת מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא וּנְכַרְתֶּהּ וְכוּ', וְהֵאֵי נְקוּדָה אִיהִי אוֹת דְּשַׁבַּת אוֹת דִּימִין טָבִין אוֹת דְּתַפְלִין אוֹת דְּבְרִית מִילָה, עֲטַרְת דְּבְרִית, תְּגַא דְּסִפְר תּוֹרָה קָרִינָן לִיה, כְּתָרָא בְּרִישׁ כָּל צְדִיק, נְקוּדָה דְּעֲלָה אֲתָמַר אָדָם וְחַוָּה דְּהוּוּ דוּ פְּרָצוּפִים, וְעֲלָה אֲמָרָה סִיְהָרָא אִי אֲפֻשֵׁר לְשַׁנֵּי מְלָכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכַתָּר אַחַד.

רְזָא דָא לְחַפְיָמִי לְבָא אֲתָמַסַר, (דא) (נ"א ד' ו') אִיהוּ ה' בְּתָרָאָה, דְּתַרְוִיָּהוּ י', וּבָה אֲתַעְבִּידוּ חַד, וְהֵאֵי נְקוּדָה אִיהִי סְתִימָא וְחַתוּמָה בְּשִׁית יוֹמִין דְּחוּל, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (יחזקאל מו א) יְהִיָּה סָגוּר שֵׁשֶׁת יָמִי הַמַּעֲשֶׂה בְּמַאי בָּאת ו', (ב) סְתִים בָּאת ו' בּו' יוֹמִי דְּחוּל, וּבִיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה אֲתַפְתַּחַת לְקַבְּלָא לְבַעֲלָה, וּבִגִּין דָּא זּוּגָא דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים מְשַׁבַּת לְשַׁבַּת, וִירְתִין נְשַׁמְתִין קַדִּישִׁין חַדְתִין לְבַנְיָהוּ.

וּבִגִּין דָּא אִיהִי נְקוּדָה אֲתַקְרִיאַת בְּתוּלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה (בראשית כד טז), כִּד אִיהִי גַל (נ"א גן) נְעוּל מַעֲיָן חַתוּם (שיר ד יב), עַד דְּאֲתַפְתַּחַת לְבַעֲלָה, וְכִד אִיהִי סְתִימָא אֲתַקְרִיאַת יְרָאָה, בְּכָל ו' יוֹמֵי דְּחוּל דְּאִיהִי סְגִירָא וּנְטִירָא, בְּעֵשֶׂר אֲמִירָן וּלְ"ב אֱלֹהִים דְּאִינוּן מ"ב אֲתוּון דְּגַבּוּרָה, דְּתַמָּן בִּינָה, בְּשַׁבַּת וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם, וַיְכַלּוּ חַסְ"ד דִּימִינָא כָּלִיל ע"ב שְׁמָהן, דְּתַמָּן חֲכָמָה, כְּמָה דְּאֲמָרָן הַרוּצָה לְהַחֲפִים יַדְרִים, דְּחִילו בְּשִׁית יוֹמִין דְּחוּל אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ (ויקרא יט ג), רַחֲמֵינוּ בְּשַׁבַּת כִּד אֲתַקְרִיאַת אֲהָבָה, וּמְדַחֲלֵנוּ וּרַחֲמֵנוּ וְאֵת אֲמָךְ (שמות כ יב), כִּד אֲתַפְתַּחַת לְגַבֵּי בַעֲלָה אֲתַקְרִיאַת אֲהָבָה, וּמְדַחֲלֵנוּ וּרַחֲמֵנוּ אֲתִיָּהִבוּ פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה.

תְּקוּנָא שִׁבְעָה וְתַלְתִּין

בְּרֵאשִׁית אִיהוּ בְּרִי"ת, וְדָאִי כִד אִיהוּ בְּלַבוּשִׁין דְּאֵלִין קְלִיפִין דְּאִינוּן עֲרָלָה וּפְרִיעָה, צְרִיךְ תַּמָּן דְּחִילו, וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (שמות כ ג) לֹא יְהִיָּה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנָי, וְהֵאֵי אוֹת לָא יְרְתִין לִיה אֱלָא יִשְׂרָאֵל, דְּלִית אוֹת בְּרִית עַד דְּעַבְרִין מְנַיָּהוּ אֵלִין קְלִיפִין, דְּאִינוּן עֲרָלָה וּפְרִיעָה בְּאֲטִיפוּ דְּדִמָּא.

תַּלְת קְלִיפִין אִינוּן בְּעֲרָלָה לְקַבְּל תַּלְת קְלִיפִין דְּאָגוּזָא, וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (בראשית א ב) וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ וְחֹשֶׁךְ, תְּהוּ קוּ יְרוּק קְלִיפָה קְדַמָּאָה, בְּהוּ קְלִיפָה תְּנַיָּנָא, חֹשֶׁךְ קְלִיפָה תְּלִיתָאָה, וְתַלְת אֵלִין דָּא עַל גַּב דָּא, לְקַבְּל תַּלְת גּוּוּנִין דְּעִינָא, דְּאֲתָמַר בְּהוּן (במדבר טו לט) וְלֹא תִתּוֹרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם וְכוּ', לְקַבְּלִיָּהוּ תַלְת גּוּוּנִין דְּקִשְׁתָּה, דְּבַהוּן נְקָרָא בַת עֵין דְּאִיהִי נְקוּדָה אוֹת בְּרִית, עֲלָה אֲתָמַר (בראשית ט טז) וְרֵאִיתִיָּה לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר תַּלְת זְמַנִין כָּל גּוּיִם וְכוּ' כִּי אֲמִילָם (תהלים קיח יט), וְאִימְתִי יַעֲבוֹר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הַגִּי קְלִיפִין מְעֻלְמָא

ויזכור ברית עולם, בזמנא דפורקנא, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כ) ולא יפנה עוד מוריה, אימתי לבתר דמתעברין תלת קליפין בישין מינה, ובזמנא דאיהי מתלבשא באלין קליפין איהי אמרת אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), דבאלין קליפין איהי מתחללת, ובגין דא מחלליה מות יומת (שמות לא יד).

תהו"ם איהו תמו"ת, לגביה צריך פריעה באטיפו דדמא, ועד דאתפרע האי פריעה איהי לא אתגלייא בעלמא, ולא יהא אות בעלמא, ורזא דמלה פד אתעבר מינה ערלה ופריעה רומי וקושטאנדינא, מיד אתגלייא אות בעלמא, לההוא דאתמר ביה (שם ג יב) וזה לך האות כי אנכי שלחתיך, לקיימא ביה קרא (מיכה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות.

ובגין דא אלעזר ברי לא תצפי לרגלא דמשיחא עד דתחזי קשת בגונוי נהירין, או עד דאתגלייא אות בעלמא, מאי אות. אלא דרך ככב מיעקב (במדבר כד יז), דא את י' אות ברית, ומיד וקם שבט מישראל לגבה, תהוא דאתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישרון מלך (חסר),

[תיקוני זוהר - דף עח ע"ב]

תא חזי יומא חדא שאילנא (דף עח ע"ב) לאליהו, ערלה אמאי שוינן במאנא בעפרא, אמר לי שמענא במתיבתא, דערלה איהו נחש, וכין דאעברין ליה מאתריה צריך למיהב ליה מזוניה, הדא הוא דכתיב (ישעיה סה לה) ונחש עפר לחמו, ובודאי ברי בדא אשתזיב בר נש מדינא דחבוט הקבר, ודמא דאטיפין מפריעה למיהב מזוניה לההוא כלבא דאיהו רוצח, ובדא אשתזיב בר נש מחרבא דמלאך המות.

ועל דא אמר אדם קדמא קמי קודשא בריך הוא, מי מציל בני מחרב המתהפכת, אמר ליה חרבא דמילה, כמה דאת אמר (יהושע ח ב) עשה לך חרות צורים, וחרבא דקודשא בריך הוא י"ו פיפיות, לקבל מילה ופריעה ומציצה וי"ג בריתות שנכרתו עליה, וכן אורייתא שזיב לבר נש מי"ו פיות דחרבא, כמה דאמר שלמה (משלי ג יב) עץ חיים הי"א דסליק ל"ו.

ולקבל אלין תרין אמרת אורייתא לא תרצח ולא תנאף (שמות כ יג יד), לא תנאף לקבל נחש אשת זנונים, לא תרצח לקבל סמא"ל, ואמר דוד עליה (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, תלת קליפין דערלה אינון משחית"ת א"ף וחימ"ה, לקבל ערלה איהו עון, והיינו דתקינו בצלותא לגבייהו, (שם עח לח) והוא רחום יכפר עון דא עון, ולא ישחית דא משחית, והרבה להשיב אפו דא אף, ולא יעיר כל חמתו דא חמה, ומאן דאעיל אות ברית ברשו נוכראה אלין ארבעה שלטין עליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ז יט) והמים גברו מאד מאד על הארץ, על הארץ דא גופא דיליה, וארבע זמנין אתמר בפרשת נח (שם יח) ויגברו המים, גברו, לקבלייהו, והא אוקמוהו.

ערלה ופריעה שמענא דאינון רומי רבתא ורומי זעירתא, בזמנא דמתעברין מעלמא אתגלייא אות הברית, דאיהו בת עין ציון דאיהי נקודת עלמא, דבזמנא

דַּאֲלִין קְלִיפִין שְׁלִטִין בְּעֵלְמָא אֲתַחְזֹר עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א ב) וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֵהוּ וּבַהוּ, בְּזִמְנָא דִּיתִי פּוֹרְקָנָא מִיַּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר (שם ג) הָיָה אוֹר לָא פְתִיב אֲלָא יְהִי (וַיְהִי אוֹר) אוֹר, וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד (שם ה), בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד (זכריה יד ט).

תְּקוּנָא תְּמַנְיָא וְתַלְתִּין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, פֶּתַח וְאָמַר כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים וְכו' (שיר ב ב), שׁוֹשְׁנָה אֵית בָּהּ חֲמִשׁ עֲלִין מְלָגוֹ וְחֲמִשׁ עֲלִין מְלָבָר, וְאִינוּן ה'ה, שְׂרַבִּיט דִּילָהּ ו', תְּפּוּחַ דִּילָהּ י', וְכֹלָא אֱלֹהִים, חֲמִשׁ אֲתוּוֹן דִּילָהּ ה' חֲמִשׁ עֲלִין מְלָבָר, ה' חֲמִשׁ עֲלִין מְלָגָאוּ, י' תְּפּוּחַ, ו' מְלָ"א שְׂרַבִּיט.

בְּזִמְנָא דְהָאִי שׁוֹשְׁנָה אֵיחִי בְּגִלוּתָא אֵיחִי אֲטוּמָא, בְּזִמְנָא דִּיהָא פּוֹרְקָנָא בְּעֵלְמָא אֲתַפְתַּחַת בְּחֲמִשׁ אוֹר, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר, וּבַהוּא זִמְנָא דְאֲתַפְתַּחַת אֲתַלְבֶּשֶׁת בְּכִמָּה לְבוּשִׁין דְנַהוּרִין דְאוּרִייתָא, וְאֲתַקְשַׁטְתָּ בְּכִמָּה קְשׁוּטִין דְפַקוּדִין דְעֵשָׂה, וּבְזִמְנָא דְאֲתַפְתַּחַת וְאֲתַקְשַׁטְתָּ בְּקְשׁוּטָהָא, בְּאַרְבַּעַּה בְּגַדֵי לְבָן דְאִינוּן יְהוָה, וּבְאַרְבַּעַּה בְּגַדֵי זָהָב דְאִינוּן אֲדֹנָי, בְּאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דִּיד, וּבְאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דְרִישָׁא, דְאִינוּן לְקַבְלֵייהוּ, אַרְבַּע לְבוּשִׁין דְכַחַן הַדְיוּט אִינוּן לְקַבֵּל אַרְבַּע כְּנָפוֹת כְּסוּתָךְ אֲשֶׁר תִּכְסֶּה בָּהּ (דברים כב יב).

[תיקוני זוהר - דף עט ע"א]

וְכַד אֲתַתְקַנְתָּ בְּאֲלִין לְבוּשִׁין, מִיַּד אֲתַפְתַּחַת חֵיכְלָא לְגַבְתָּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים נא יז) אֲדֹנָי שְׁפָתַי תַּפְתַּח, וְלִקּוֹל גְּעִימוֹ דְרַמּוֹנִים וְזוּגִין דְלְבוּשָׁא דִילָהּ, אֲתַמַּר בְּחִיוּן (יחזקאל א כד) וְאֲשַׁמַּע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם, וְכַד אֲמַרִין יִשְׂרָאֵל קְרִיאַת שְׁמַע, מַה פְּתִיב בָּהּ (במדבר ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהִים, קָלָא אֲשַׁתְּמַע לְגַבְתָּ מִבֵּין תְּרִין כְּרוּבִיאַ דְאִינוּן דוּ פְרָצוּפִין, וְכַד מִתְיַחְדָּא דְבוּר בְּקָלָא אֲתַעֲבִידוּ קוֹל דְמָמָה דְקָה, וְדָא צְלוּתָא בְּחֲשָׁאִי, וּבַהוּא זִמְנָא מָאן דְבַעֵי לְמִשְׁאֵל שְׁאֲלָתוּי יִשְׂאֵל, דְבַהּהִיא זִמְנָא יְהָא עַת רְצוּן, דְהָא תְרִין שְׁמַהֶן כְּחֲדָא יֵאֱהֻדוּנָה"י, אֲזַ תְּקַרָּא וַיְהוָה יַעֲנֶה (ישעיה נח ט), מִיַּד אֲ"ז יֵאֱהֻדוּנָה"י, תְרִין שְׁמַהֶן וְתַמְנִיא אֲתוּוֹן דְבַהוּן הָא עֵשֶׂר, (ודא רזא ארור אשר לא יקים את דברי התורה הזאת וכו') (דברים כז כו), דא חבורא דחתן (דף עט ע"א) וכלה כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו' (צפניה ג ט), ודא רזא ואמר כל העם אמ"ן) (דברים כז כו).

וְעַד דִּיפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא לָא יְהוּן בְּזוּגָא חֲדָא, וּבְזִמְנָא דִּיפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא יִתְחַבְרוּן כְּחֲדָא, בַּהוּא זִמְנָא אֲ"ז יִשִׁיר מֹשֶׁה (שמות טו א), וּמִיַּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר דְאֵיחִי מִפְקָנוּ דְגְלוּתָא, בַּהוּא זִמְנָא דְמִטְרוֹנִיתָא בְּעַאת לָאֲעֵלָא בְּהֵיכְלָא דִילָהּ, קָלָא סְלִיק בְּרוּמֵי רְקִיעִין וַיִּימָא הֲכִי, מִשְׁרִיין סְגִיאִין דְמִתִּיבְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה דְנִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין, אֲתַתְקַנוּ לְקַדְמוֹת מִטְרוֹנִיתָא דְקָא אֲתִיא לְאֲתַתְקַנָּא, לְמַפְרַק בְּנֵהָא מִן גְּלוּתָא, בַּהוּא זִמְנָא כְּמָה מְאִרֵי שׁוֹפְרוֹת וּמְאִרֵי דְקָלִין וּמְאִרֵי דְבְרָקִים, דְאֲתַמַּר בַּהוּן (שמות יט טז) וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הַהָר וּקוֹל שׁוֹפֵר חָזַק מְאֹד וְכו', מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל, בַּהוּא זִמְנָא מֹשֶׁה

יִמְלֵל בְּשִׁכְנֵתָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (במדבר יב ח) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ, וְהֵאלֹהִים דְּאִיְהִי אִימָא עֲלָאָה, יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל דְּאִיְהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְהָא אוֹקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין בְּקוֹלוֹ שֶׁל מֹשֶׁה.

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה סִלְקִין דָּא עַל גַּב דָּא, כְּגוּוּנָא דְאַתְמַר בְּטוּרָא דְסִינֵי, דְאַתְמַר תַּמְן (שיר ג ו) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר, מִי בּוֹאת עוֹלָה, מִי אִימָא עֲלָאָה דְבַה פֶּתַח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּטוּרָא דְסִינֵי אֲנִכִּי.

קָם סְבָא חֲדָא מִבְּתַר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְאִמַר רַבִּי רַבִּי, הָא חֲזִינָא דְאַתְמַר (דברים ד לו) מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעָךְ אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרֹךְ וְכוּ', וּבְאַתַר אַחְרָא שְׁמַעְנָא דְמַלְיֵל עִם יִשְׂרָאֵל מִסְטָרָא דְמַלְאֲכִיא, דְהָכִי אוֹקְמוּהוּ דְכָל דְבּוּר וְדְבּוּר דְנִפְיָק מִפּוּמוּי אֲתַעְבִּיד מְלָאךְ, וְדָא אִיְהוּ וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלְפִידִים (שמות כ יח), וּבְאַתַר אַחְרָא אִמַר קָרָא (תהלים סב יב) אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זֶו שְׁמַעְתִּי, מֵאִי הָאִי.

אִמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן סְבָא סְבָא, שְׁמַעְנָא דְבַר נֶשׁ יְהִיב בֵּיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּלַת קְטִירִין, נְשַׁמְתָּא וְרוּחָא וּנְפִשָׁא, נְשַׁמְתָּא מְכוּרְסִיא יְקָרָא, תַּמְן נְחִיתַת שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה כְּלִילָא מִתְּלַת סְפִירִין עֲלָאִין, וְעֲלִיִּיהוּ אֲתַמַר אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זֶו שְׁמַעְתִּי, אַחַת וּשְׁתִּים הָא תְּלַת סְפִירִין עֲלָאִין, דְאַתְמַר בְּהוֹן אַחַת, אַחַת וְאַחַת, תְּלַת אַחְדִּין, וְדָא אִיְהוּ אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זֶו שְׁמַעְתִּי, זֶו בֵּיה עֲבִיד לֹון אַחְדִּי.

וּלְבַתַר מְלִיל עֲמִיָּה מְרוּחָא דְאִיְהוּ מִטְטְרוּן, כְּלִיל כָּל צְבָא הַשָּׁמַיִם דְלִתְתָא, בְּגִין דְאַתְלָבֶשׁ בֵּיה וּרְכִיב בֵּיה עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירִין, וּבְגִין דָּא בְּכָל דְבּוּר וְדְבּוּר דְנִפְיָק מִנִּיה הוּוּ נִפְיָק מְלָאךְ, וְדָא אִיְהוּ וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת. לְבַתַר נְחִיתַת שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה עֲשִׂירִית בְּאוּפּוֹן, דְאִיְהוּ נִפְשׁ דְבַר נֶשׁ מִתַּמְן, וְאַתְמַר בֵּיה (דברים ד לו) וְעַל הָאָרֶץ הָרָאָךְ אֶת אֲשׁוֹ הַגְּדוֹלָה בְּגִין דְעֲלִיָּה אֲתַמַר (יחזקאל א טו) וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאָרֶץ, בְּגִין דִּישְׁתַּמַּע קְלִיָּה וְדְבוּרִיָּה מִן כְּרִסְיָא וּמַלְאֲכִיא וּשְׁמִיא וְאַרְעָא, דִּישְׁתַּמוּדְעוֹן לִיה בְּכָלָא עִילָא וְתַתָּא, כְּנִשְׁמַתָּא דְשְׁלֹטְנוּתָהּ בְּכָל גּוֹפָא אֲפִילוּ בְּאַבְרָם זַעִירָא וְלִית אַבְרָם פְּנוּי מִינָהּ.

תקונא תשע ותלתין

[תיקוני זוהר - דף עט ע"ב]

בְּרֵאשִׁית תַּמְן אֲשׁוּר דְאַתְמַר בֵּיה (שמות כ ב) אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ וְכוּ', אֲהִיָּה אֲשֶׁר אֲהִיָּה, אֲשֶׁר בְּאֲשֶׁרִי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת (בראשית ל ג), וְדָא אִימָא עֲלָאָה, אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֵינוּ וְצוּנּוּ, עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, דְאִינּוֹן פֶּטֶר כָּל רַחֵם דְאִינּוֹן רַמִּיחַ, דְכְּלָהוּ קְטִירִין בְּצַדִּיק דְאִיְהוּ כָּל דְאִיְהוּ אוֹת בְּרִית, דְאַפְתַּח (פטר כל) רַחֵם דְאִינּוֹן רַמִּיחַ פְּקוּדִין דְעֵשָׂה, וְעֲלִיָּה אֲתַמַר אֲשֶׁר קָדֵשׁ יָדִיד מִבְּטָן, וְדָא אִימָא דְאַתְמַר בַּה (איוב לח כט) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶת, (ודא אִיְהוּ הַקֶּרֶת הַנּוֹרָא) (יחזקאל א כב), אֲשֶׁר דְאִיְהִי אִימָא עֲלָאָה, (דף עט ע"ב) קְדָשְׁנוּ בְּמִצּוֹתֵינוּ בְּצַדִּיק, דְאִיְהוּ קָדֵשׁ יָדִיד מִבְּטָן. וְצוּנּוּ עֲלִיָּהּ, בְּגִין דְאִיְהוּ מִצּוּוֹה וְעוֹשָׂה, וְעוֹד אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ דָא עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְאַתְמַר בֵּיה (ירמיה ב ג) קָדֵשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה, וְצוּנּוּ דְאִיְהוּ הָכִי מִצּוּוֹה וְעוֹשָׂה, וְעוֹד קְדָשְׁנוּ מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא, דְאַתְמַר בֵּיה וְקָדֵשׁתָּ אֶת הַלְוִיִּם, וְלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת מְעַשְׂרָה,

וְאֵלֶּיךָ עֲשֶׂה מְאֻמְרוֹת, (דאיהי קדש לי כל בכור (שמות יג ב) דאיהו כתר עלאה וחכמה דאיהי ישראל עלה במחשבה) דְּאִתְמַר בְּהוֹן (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר.

וְצוּנוּ עַל, מְסֻטְרָא דִּימִינָא דְּאִתְמַר בֵּיה (שמואל ב כג א) הוֹקֵם עַל, דְּתַמֵּן כָּל בְּרַכָּאן לִימִינָא, דְּאִינוּן מֵאָה בְּרַכָּאן כְּחוּשְׁבֵּן ע”ל, דְּאֵת י’ בְּק’ אִסְתְּלִיק לְמֵאָה, דְּאִיהִי קְרַבְנָא דְּכָלֵּא, מְסֻטְרָא דְּאִבָּא רֵאשׁ, מְסֻטְרָא דְּאִימָא אֲשֶׁר, מְסֻטְרָא דְּאִבָּא מְצוּוֹה, וּמְסֻטְרָא דְּאִימָא עוֹשָׂה, וּמְצוּוֹה דָּא עֵץ פְּרִי, וְעוֹשָׂה דָּא עוֹשָׂה פְּרִי, וְשִׁמְעִינוּ דְּאִינוּן גּוֹף וּבְרִית דְּחֻשְׁבִּינָן חֵד, עַלֵּיהּ אִתְמַר (שמות כח ז) שְׁתֵּי כְתַפְתֵּי הַבֵּרֶת, כְּמָה דְּאִינוּן חוּבְרוֹת, הֵכִי שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה חוּבְרוֹת אֲשֶׁה אֵל אַחוּתָהּ.

עוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמְצוּתֵינוּ וְצוּנוּ, וְלֹא אָמַר קִדְשָׁנוּ וְצוּתָנוּ, אֲשֶׁר אִיהוּ אֲשֶׁר אֱהִיָּה וְדָא כְּתַר עֲלָאָה, מְסֻטְרָא דְּנוֹקְבָא אִתְקַרֵּי אֲשֶׁר, וּמְסֻטְרָא דְּדְכוּרָא אִתְקַרֵּי רֵאשׁ, רִישָׁא דְּכָל רִישֵׁין, קִדְשָׁנוּ דָּא אִבָּא (סבא), דְּאִתְמַר בֵּיה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, וְצוּנוּ דָּא אִימָא, דְּאִתְמַר בְּה וְיְהִי אֹר, וְלִית הוּוּיָה אֵלָּא עַל יְדֵי עֲשִׂיָה, וְתְרוּיָהּ לִימִינָא וְשִׁמְאֵלָא,

וּמֵאֵן מְצוּוֹה וְעוֹשָׂה עַל הַמְצוּוֹה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא, דָּא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, וְהֵכִי צְדִיק בְּצַלְמִיָּה וּכְדַמוּתִיָּה, וְעַל שְׁמִיָּה אִתְקַרֵּיאוּ יִשְׂרָאֵל בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שֵׁם צְדִיק אִתְקָרוּן צְדִיקִים, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה ס כא) וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יְרֵשׁוּ אֶרֶץ.

וְעוֹד אֲנִכִי יְהוּ”ה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם (שמות כ ב), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אִבָּא וְכִי מָאן דְּאִיהוּ תַּחוּת שְׁעֵבוּדָא דְּרַבּוּנִיָּה, וְרַבּוּנִיָּה אֲבָטַח לִיָּה לְאַפְקָא לִיָּה לְחִירוֹ וְאַפִּיק לִיָּה, אֵית לִיָּה לְשַׁבְחָא גְרַמִּיָּה דְּאַפִּיק לִיָּה מְגוֹ שְׁעֵבוּדָא, וְהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם (בראשית טו יג) כִּי גַר יִהְיֶה זֶרְעֶךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְהָא אִיהוּ אֲבָטַח לְאַפְקָא לְבְנוֹי מְגָלוּתָא, הֵדָּא הוּא דְּכְתִיב (שם יד) וְאַחֲרַי כֵּן יֵצְאוּ בְּרַכּוּשׁ גָּדוֹל, וְאִיהוּ מְשַׁבַּח גְרַמִּיָּה כְּמָה זְמַנִּין אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

אָמַר לִיָּה בְּרִי שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ אֲבָל לֹא אִיהוּ דָּא לְשַׁבְחָא גְרַמִּיָּה, אֵלָּא כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה אִתְקַרֵּיאת רֵאשׁ לְחַבְרָתָהּ, וּבְגִין לְאַשְׁתְּמוּדְעָא לֹון מֵאֵן אִתְר אִפִּיק לֹון מְגוֹ שְׁעֵבוּדָא, פְּתַח בְּאַנְכִי, וְאַדְכִּיר בֵּיה אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגוֹמַר, חֲמִשִּׁין זְמַנִּין לְקַבֵּל חֲמִשִּׁין תְּרַעֲזִין דְּבִינָה.

וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אִבָּא, הָא אִם עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא אִיהוּ מְצוּוֹה וְעוֹשָׂה, הוּוּ לִיָּה לְמִימַר בְּגִינִיָּה אֲשֶׁר קִדְשָׁנִי וְצוּנִי, מֵאִי אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ וְצוּנוּ, אָמַר לִיָּה וְדָאִי שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ, בּוּדָאִי עַל עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא וְצְדִיק אִתְמַר עַל תְּרוּיָהּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמְצוּתֵינוּ וְצוּנוּ, אֲשֶׁר וְדָאִי דְּאִיהִי אֲשֶׁר אֱהִיָּה אִימָא עֲלָאָה, מְנִי לֹון עַל שְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי מְצוּוֹה, לְכָל חֵד מְנִיָּהּ, וְאִינוּן לְעֵילָא תְּרִין כְּעַנְפִּין דְּאִילָנָא דְּאִתְפְּרְשׁוּ לִימִינָא וְלְשִׁמְאֵלָא, וְלְתַתָּא אִתְעַבִּידוּ בְּה אַגוּדָה חֵדָּא, וּבְגִין דָּא אִינוּן לְעֵילָא תְּרִין, וְלְתַתָּא חֵד, דִּיחֻדָּא לָא אֵית בְּכָל עַנְפִּין דְּאִילָנָא אֵלָּא בְּה, דְּאִיהִי אַגְדָּא דְּכְלָתָהּ, אִיהִי אַגוּדָה דְּכָל אֲבַר וְאֲבַר, וּבְה אִתְעַבִּידוּ כְּלָהּ חֵד.

[תיקוני זוהר - דף פ ע"א]

ועוד ויאמר אלהי'ם יהי אור דא נבואה במראה, דאתמר בה (במדבר יב ו) במראה אליו אתודע, ואיהי חזון דנביאי'א, איהי חזון וקודשא בריך הוא חוזה, דאיהו יהו'ה אדנ'י, דהכי סליק חזון חסר ו' חמש ושתין כחשבן אדנ'י, בנבוא'ה ס"ו, ס"ה כחשבן אדנ'י, ותיבה הא ס"ו, (דף פ ע"א) ובמאי היא חזון באת ו', ביה אתעבידת אספקלרי'אה דנהרא אדון דילה.

תקונא ארבעין

בראשית, שמעי בת וראי והטי אנך וגומר (תהלים מה יא), בראשית תמן שמעי, תמן ב"ת, תמן רא"י, שמעי" ש' מן בראשית, ב"ת תמן אשתמודע ברישא וסופא דתיבה, רא"י תמן אשתמודע באמצעיתא, כגוונא דא בר"אשית, וכד תהא בחבורא עמיה כגוונא דא יאהדונה"י, איהו אמר לגבה ושכחי עמך ובית אביך (שם), דעל פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד (בראשית ב כד), כי הוא אדוניך והשתחוי לו (תהלים מה יב), אדון כל הארץ ודאי.

ובגין דא מסטרא דיהו'ה אתקריאת אספקלרי'אה דנהרא, וכד איהי אדנ'י בלא בעלה אתקריאת אספקלרי'אה דלא נהרא, ונביאי'א מסטרא דיהו'ה אינון מאספקלרי'אה דנהרא, ונביאי'א מסטרא דאדנ'י אינון מאספקלרי'אה דלא נהרא, דאלין מתנבאין רחמי, ואלין מתנבאין דינא, דנבואה איהי שקילא לאורייתא דבכתב ולאורייתא דבעל פה.

ובהוא זמנא דמתפתחין היכלין דנבואה, כמה מארי דעתידות יתערון בעלמא, הדא הוא דכתיב (יואל ג א) ונבאו בניכם ובנותיכם וכו', וכמה מארי דאותות, ומארי דעתידות, כמה דהו ועתידין למחוי, כמה דהו מסטרא דמחשבה דאתמר בה ישראל עלה במחשבה, ומה דעתיד למחוי מסטרא דאימא עלאה, ורזא דמלה (קהלת ג טו) מה שהיה כבר הוא, ואשר להיות כבר היה.

וכמה מארי דעינין דאינון חוזים ונביאי'א יתערון בעלמא דאינון עיני יהו'ה, וכמה מארי דאודנין דתמן שמיעה דאתמר בהון (יחזקאל א כד) ואשמע את קול כנפיהם, ומארי דאנפין דאתמר בהון (שם ו) וארבעה פנים וגומר, ומארי דקלין, ומארי דדבורין, ומארי דרוחא דקודשא, ומארי דדין דאתמר בהון (שם ח) וידי אדם וגומר, ומארי דקומה, ומארי דאות, ומארי דרגלין דאתמר בהון (שם יד) והחיות רצוא ושוב, בהוא זמנא ויבדל אלהי'ם בין האור ובין החשך (בראשית א ד), אלין אינון נביאי' דשקרא, דאתמר בהון (שמות ז יא) ויעשו גם הם חרטומי מצרים וגומר, דאפריש לון קודשא בריך הוא מנביאי' קשוט.

ויאמר אלהי'ם יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ז), הכא רזא לאתעסקא באורייתא דבעל פה, ולאפרשא בין אסור והתר, דאינון מיין מתיקון, ומיין מרירן מסטרא דשמאלא, ולא יכלו לשתות מים ממרה פי מרים הם (שמות טו כג), ומסטרא דימינא וימתקו המים (שם כה), ואינון כגוונא דדם טהור ודם נדה דצריך לאפרשא בינייהו, בגין דההוא זוממא דהטיל נחש בחוה גרים לערבא

מיינ דדכיו עם מיינ דמסאבו, ובגין דא תקינו תקנה דא לחובה לאפרשא בינייהו, וההוא דאפריש בינייהו דא רקיע דעל ראשי חיוון, דאתמר ביה (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע דא מטטרוין.

ויעש אלהים את הרקיע ויבדל וכו' (בראשית א ז), הכא לית מיא מסטרא דמסאבו, אלא מיינ מסטרא דשמאלא הוּו בעאן לאתגברא, ומיינ מסטרא דימינא הוּו בעאן לאסתלקא עלייהו, עד דאלין אמרין אנן בעינן למהוי קדם מלכא, ואלין אמרין אנן בעינן למהוי קדם מלכא, עד דאתא עמודא דאמצעיתא ואעיל שלם בינייהו, וקשיר לון ואתעביד שקל (נ"א שלום) בינייהו, ודא מחלוקת לשם שמים, כגון לאה ורחל, דדא בעא לאתחברא בבעלה, ודא בעא לאתחברא בבעלה, ונטיל לון יעקב וקשיר לון ביה (דף פ ע"ב) לתרוייהו, בגין דהוה קא מחשבת לאה בלבה אם יעקב נטיל לאחתי נטיל לי עשו חייבא, והכי קא חשיבת רחל כגוונא דא, בגין דא קודשא בריך הוא יהיב לון לייעקב תרוייהו, ושויב לון מההוא חייבא, ואתחברו בצדיקא.

אמר רבי אלעזר אבא, יומא חדא הוינן בבי מדרשא, ושאלו חבריא מאי ניהו דאמר רבי עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמה תסכנו עצמכם, שנאמר (תהלים קא ז) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, (נ"א קם סבא דסבין עתיקא דעתיקין, ואמר רבי רבי מאי ניהו דאמר רבי עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שמה תסכנו בעצמכם, הדא הוא דכתיב דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, הא כתיב (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים, ועוד מים עליונים ומים תחתונים אית תמן, למה אמר אל תאמרו מים מים, אמר ליה בוצינא קדישא, סבא דסבין לך יאות לגלאה רזא דא, דלית חבריא יכלין לקיימא ביה על בורייה, אמר ליה סבא דסבין, רבי רבי בוצינא קדישא, בודאי אבני שיש טהור אינון י' י', דאינון חד יו"ד עלאה מן א, ותנינא יו"ד תתאה מינה, והכא לית טומאה אלא אבני שיש טהור, ולית הפרשה בין מים למים, דכלא יחודא חדא, דאלין אינון מסטרא דאילנא דחיי דאיהו ו באמצעיתא דא, דאתמר ביה ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל אילנא דעץ הדעת לתתא). אדהכי הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית ואמר לון, רבנן במאי עסקיתו, אמרו ליה ודאי בהאי דאמר רבי עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, ואמר לון ודאי רזא עלאה אית הכא, והא אוקמוה במתיבתא עלאה, ובגין דלא תטעון נחיתנא לכון, בגין דיתגלי רזא דא ביניכו דאיהו רזא עלאה טמירא מבני נשא (נ"א דרא).

בודאי אבני שיש טהור אינון י' י', דמנהון מיינ דכיינ נפקין, ואינון רמיזין באת א רישא וסופא י' י', ו' דאיהו נטוי בינייהו איהו עץ חיים, מאן דאכל מניה וחי לעולם.

ואלין תרין יודיין אינון רמיזין בויצור, ואינון תרין יצירות יצירה דעלאין ויצירה דתתאין, ואינון חכמה בראש וחכמה בסוף, תעלומות חכמה, ודאי אינון תעלומות מחכמה עלאה (דאיהו) דתחות פתר עלאה.

ואינן לקבל תרין עיינין, דבהון תרין דמעין נחתין בימא רבא ואמאי נחתו, בגין דאורייתא מתרין לוחין אלין הוה משה נחית לון לישראל, ולא זכו ואתברו ונפלו, ודא גרים אבודא דבית ראשון ובית שני, ואמאי נפלו, בגין דפרח ו' מנייהו דאיהו ו' מן וייצר.

[תיקוני זוהר - דף פא ע"א]

ויהיב לון אחרנין מסטרא דעץ הדעת טוב ורע, דמתמן אתייהבת אורייתא באסור והתר, מימינא חיי ומשמאלא מיתה, ובגין דא אמר רבי עקיבא לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים, ולא תהוון שקילין אבני שיש טהור לאבנים אחרנין, דאינן חיי ומיתה, דתמן לב חכם לימינו (קהלת י ב) דבר נש, ולב פסיל לשמאלו (שם), ולא עוד אלא אתם תסכנו עצמכם, בגין דאלין אבנין דעץ הדעת טוב ורע אינן בפרודא, ואלין אבני שיש טהור אינן בפרודא בלא פרודא כלל, ואם תאמרו דהא אסתלק עץ החיים מנייהו ונפלו ואית פרודא בינייהו, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני (תהלים קא ז), דהא לית תמן פרודא לעילא, ואלין דאתברו מאינן (מאנין) הו, אתו לנשקא ליה פרח ואסתלק מנייהו. אמר (דף פא ע"א) רבי יצחק כל אינן מתים דארעא דישראל, יחיו ויקומו בקדמיתא לעידן דיחי קודשא בריך הוא מיתא, בגין דקודשא בריך הוא יתער עלייהו, דהא הוא דכתיב (ישעיה כו יט) יחיו מתיה נבלתי יקומו, יחיו מתיה אלין אינן דארעא דישראל, נבלתי יקומו אלין אינן דבארעא נוכראה, דלא כתיב בהו תחיה אלא קימה, דהא רוחא דחיי לא תשרי עליהו אלא בארעא דישראל, ובגין כך כתיב בהו יחיו, נבלתי יקומו אלין דלבר, יתברי גופא דלהון ויקומו גופא בלא רוחא, ולבתר יתגלגלון מתחות עפרא עד דמטו לארעא דישראל, ותמן יקבלון נשמתא ולא ברשו אחרא, בגין דיתקיימו בעלמא כדקא חזי.

אמר רבי אלעזר, תא חזי, בשעתא דזמין קודשא בריך הוא לאחייא מיתא, כל אינן נשמתין דיתערו, כלהון יקומו בההוא דיוקנא ממש דהו בהאי עלמא, ונחית לון קודשא בריך הוא וקרא לון בשמהו, דהא הוא דכתיב (ישעיה מ כו) לכלם בשם יקרא, וכל נשמתא תיעול לדוכתהא, ויקומו בקיומא בעלמא כדקא חזי, וכדין יהא עלמא שלים, ועל ההוא זמנא כתיב (שם כה ח) וחרפת עמו יסיר, דא יצר הרע דאחשיך אפי דבר נש ושלטי ביה.

אמר רבי חזקיה, אי תימא דכל גופין דעלמא יקומו ויתערו מעפרא, אינן גופין דאתנטעו בנשמתא חדא מה תהא מנייהו, אמר רבי יוסי אינן גופין דלא זכו ולא אצלחו הרי אינן כלא הו, כמה דהו עץ יבש בהאי עלמא, הכי נמי בההוא זמנא, וגופא בתראה יקום, ההוא דאתנטע ואצלח ונטע שרשוי כדקא יאות, ועל ההוא גופא בתראה כתיב (תהלים א ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים, דעבד אבין ונטע שרשין ואצלח כדקא יאות, ועל ההוא גופא קדמא כתיב (ירמיה יז ו) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב, כי יבא טוב דא תחיית המתים.

ואתנהיר ההוא נהורא דומין לאנהרא לצדיקיא, דהוה קמיה גניז מיומא דאתברי עלמא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ד) וירא אלהים את האור כי טוב, ביה זמין קודשא בריך הוא לאחיא מיתיא, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג כ) וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא, וכדין יתגבר טוב בעלמא, וההוא דאתקרי רע יתעבר מעלמא, וכדין אינון גופין קדמאין ליהו כלא הוו.

אמר רבי יצחק זמין קודשא בריך הוא לארקא על אינון גופין רוחין, אי זכו בהו יקומון לעלמא פדקא יאות, ואם לאו יהון קטמא תחות רגליהון דצדיקיא, הדא הוא דכתיב (דניאל יב ב) ורבים מישיני אדמת עפר יקיצו וגומר.

אמר רבי אלעזר והאי מאן דאסתלק מעלמא עד לא מטון יומוי לעשרין שנין, מאן אתר אתענש, בגין (דהוי מתליסר שנין ולעילא) דהא מתליסר ולתתא לאו בר ענשא הוא אלא בחטאה דאבוי, אבל מתליסר ולעילא מהו, אמר ליה, קודשא בריך הוא חס עליה דלימות זכאה, ויהיב ליה אגר טב בההוא עלמא, ולא ימות חייב דיתענש בההוא עלמא, והא אוקמוה.

אמר ליה אי חייבא הוא ולא מטון יומוי לעשרין שנין מהו, פיון דאסתלק מעלמא במאי הוא עונשיה, אמר ליה בדא אתקיים ויש נספה בלא משפט (משלי יג כג), דכד ענשא נחית לעלמא איהו דאערע בההוא מחבלא אתענש, דלא אשגחו עליה מלעילא, ועליה כתיב (משלי ה כב) עונותיו ילפדונו את הרשע, את לאסגאה מאן דלא מטון יומוי לאתענשא, עונותיו ילפדונו ולא בי דינא דלעילא, ובחבלי חטאתו יתמד (שם) ולא בי דינא דלתתא.

תקונא חד וארבעין

[תיקוני זוהר - דף פא ע"ב]

בראשית תמן תשרי, ודא דרועא תניינא יום תניינא, ישות חשך סתרו (תהלים יח יב). (דף פא ע"ב) אשתאר ר' איהי רא"ש השנה ותמן הבדלה בין טוב לרע, ובראש השנה מלפא איהו דין, וכל ספירן אתקריאו דינין ומשפטין מסטריה, וכל צבא השמים קיימין עליה מימיניה ומשמאליה, אלין מימינין לכף זכות, ואלין משמאלין לכף חובה, וכד ישראל יתערוז בשופרות, וסלקין תמן לשכינתא דאיהי תרועת מלך בעשרה שופרות, בגין דאיהי לא סלקא פחות מעשרה, בההוא זמנא ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ו), אפריש קודשא בריך הוא בין אלין דמימינים לכף זכות, ובין אלין דמשמאלים לכף חובה, ואתמר (במדבר יז כב) הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם פרגע.

ועל האי תשרי אתמר בתשרי נברא העולם, ותמן שבת תניינא מאלין שבע שבתות, (נ"א ותמן בת שית בת מאלין שית), וחמשה רקיעין, ושתי תאה שמים, אינון לקבל שית יומי בראשית, ובכלהו אמר טוב, בר מיומא תניינא, בגין דלית בתשרי א' לאשלמא בראשית, בגין דאסתלק בחובה דאדם, ובגין דא צפון איהו פגים, ובגין דא מצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), עד דאשתלים, וכמה דאברהם דאיהו מינא יומא קדמא ביה פלילן ותליין מאתן וארבעין ותמניא פקודין דעשה, הכי

נמי מיצחק דאיהו פגוונא דיומא תניינא תליין ביה שס"ה מצות לא תעשה, יומא תליתאה ביה כליל פלא, מניה תליין פקודין דעשה ולא תעשה, פגעבין באתפלא.

תקונא ארבעין ותריין

בראשית תמן איש, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, ודא יומא תליתאה, דהא תלת אומנין הוו עד הכא, יומא קדמאה ויומא תניינא ויומא תליתאה, כל חד אפיק אומנותיה, יומא קדמאה אמר ליה ההוא אמן מופלא ומכוסה דאיהו אינן, כליל תלת ספירן א' פתר י' חכמה ו' בינה, וה' אתון מנצפ"ך מעלמא דאתי אינון לקבל ה' עלאה,

אמר לכל אחד מתלת יומין דיפיק אומנותיה, אמר ליומא קדמאה יהי אור מיד אפיק אומנותיה ועביד ליה, הדא הוא דכתיב (שם א ג) ויהי אור, והא אוקמוהו דלית הויה אלא על ידי עשיה, א' מן אינן דהוה פרח באויר אפיק אור, י' אפיק רקיע, ו' מן אין אפיק יבשה, הדא הוא דכתיב (שם) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, ויאמר אלהים יקוו המים, הכא פמה פקודין, פקודא דיחודא ופקודא דפריה ורביה, פקודא דיחודא דאיהו יקוו המים, מתפנשין יחודא דכל ספירא וספירא לאתר חד דאיהו כנישו דכלא, אל מקום אחד, דאיהו מקוה ישראל יהו"ה.

[תיקוני זוהר - דף פב ע"א]

יומא תליתאה שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד (דברים ו ד), ואיהו יהו"ה מקום אתקרי, והא אוקמוה מארי מתניתין, דקודשא בריך הוא אתקרי מקומו של עולם ואין העולם מקומו, פגוונא דא י' עשר זמנין איהו ק' מן מקום, ה"ה חמש זמנין כל חד וחד סלקן כ"ה כ"ה, פחושבן אתון דיחודא תריין זמנין דמיחדין שמע ישראל דאינון שית תיבין, דבהון כ"ה אתון, אם פן מאי ק', מאה ברכאן דחייב בר נש לברכא לקודשא בריך הוא בכל יומא, אשתאר ו', שית זמנין שית סלקין תלתיין ושית, פחושבן גדפין דשרפים דאתמר בהון (ישעיהו ו ב) שרפים עומדים ממעל לו, ואלין גדפין תליין מן ו' דאיהו שית תיבין דיחודא, ובה סלקין ארבעין ותריין אתון, דבהון אתבריאו שמיא וארעא, תשפח (דף פב ע"א) מקו"ם דסליק יהו"ה בחשבנא פגוונא דא, י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה, ו' לו, סליק פלא קפ"ו פחושבן מקו"ם, וביה (ישעיה כח ז) פק"ו פליליה, וביה קפ"ו תהומי בלבא דימא.

בהאי שמא דאיהו יהו"ה צריך לאתפנשא דרגין דיחודא, ולאכללא ביה עשר ספירן פגוונא דא, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאינון עשר ספירות בלימה, יהו"ה מקום ליו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו סתים ונעלם, ובגין דא אתקרי עולם עלם, דצריך לאעלמא ליה מכולי עלמא, דאיהו עלם, ושכינתא נעלמה, הדא הוא דכתיב (איוב כח כא) ונעלמה מעיני כל חי.

לאו ספירה דלית תמן יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, והכי צריך לאתפנשא פלא ביה בכל אתר, דכל שמהן אינון פנויין ליה, ושכינתיה איהי יהו"ה איהי פלילא מארבע אתון, ולא אתקרי איהו מקום אלא בה, מקום אחד ודאי, איהו לא אתקרי

אדם (נ"א אחד) אלא בה, כגוונא דאדם דלתתא דברא בדיוקניה, דאתמר ביה (בראשית ה ב) זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם.

ועוד פי אחד קראתיו (ישעיה נא ב), כגוונא דעשר ספירות, דאינון א' פתר עלאה, ח' תמניא ספירן מחכמה עד צדיק, ד' מלכותא קדישא, עלה אתמר (דברים יז כ) למען יאריך ימים על ממלכתו, ואם חס ושלום פחית בר נש מעשר ליחדא בה, אסתלק קוצא מן ד' מן אחד ואשתארת יבשה, ורזא דמלה (בראשית א ט) יקוו המים מתחת השמים, דאיהי תחת השמים דאיהו קודשא בריך הוא, דאתמר ביה (מלכים א ב לב) ואתה תשמע השמים, דנוקבא איהי תחות בעלה.

והכי כל מאן דפגים אות ברית, בההיא טפה דאיהי יחודא, וזריק לה באתר אחרא, גרים לה למהוי יבשה מסטריה, דאסתלק נביעו ויחודא מינה, ואשתארת איהי יבשה, ודא גרים חרבן עלמא, ומיד אתמר (ישעיה יט ה) ונהר יחרב ויבש, דאיהו נהר דנפיק מעדן, דאשקי ליה לגן דאיהי אורייתא שבעל פה, דאיהי מתשקיא מאורייתא דבכתב, דכלילא ג'ן סדרים דאורייתא.

תקונא ארבעין ותלת

בראשית תמן את"ר יב"ש, ודא איהו ונהר יחרב ויבש (שם ה), בההוא זמנא דאיהו יבש ואיהי יבשה, צווחין בנין לתתא ביחודא ואמרין שמע ישראל, ואין קול ואין עונה, הדא הוא דכתיב (משלי א כח) אז יקראוני ולא אענה.

והכי מאן דגרים דאסתלק קבלה וחכמתא מאורייתא דבעל פה ומאורייתא דבכתב, וגרים דלא ישתדלון בהון, ואמרין דלא אית אלא פשט באורייתא ובתלמודא, בודאי כאלו הוא יסלק נביעו מההוא נהר ומההוא גן, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא ולא יוליף ההיא אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דאתחשב ליה כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, וגרים ענייתא בעלמא ואורך גלותא.

[תיקוני זוהר - דף פב ע"ב]

ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ דשא וכו' (בראשית א יא), אמר רבי אלעזר אבא והא קרא ליה יבשה, מאן תדשא הארץ, אמר ליה ברי הכי אוליף תיובתא לכל בני עלמא, דאם בר נש יחזור בתיובתא, נחית לה נביעו דאסתלק, ומה דהוה יבשה קרא לה ארץ, ונהר דהוה חרב ויבש קרא ליה מקוה המים וימים, הדא הוא דכתיב (שם י) ויקרא אלהי"ם ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים, בההוא זמנא דאתקרי ארץ מה פתיב ביה (שם יא) ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ, לאפקא זרעין ואיבין דאינון נשמתיין (דף פב ע"ב) כל חד לזניהו, אלין נשמתיין דאתגזרו מפורסי יקריה, ואלין רוחין דאתגזרו ממלאכים, ואלין נפשין דאתגזרו מאופנים, כל חד אפיק לזניהו לכל חד כדקא יאות, עץ פרי דא תלמיד חכם, עושה פרי דא בת זוגיה, לכל חד כדקא יאות, (כל חד אפיק לזנוי).

ועוד עץ פרי דא עמודא דאמצעיתא, עושה פרי דא צדיק, אשר זרעו בו על הארץ דא שכנתא, דכל זרעין אתפלילן בה, והכא פקודא דפריה ורביה למעבד אבין וזרעין, הדא הוא דכתיב (ישעיה מה יח) לא תהו בראה לשבת יצרה, ומאן

דַּאֲתַבְטַל מִפְרִיָה וְרֵבִיָה, כְּאִלּוּ אַחֲזַר לְהֵיחָא אֶרֶץ יִבְשָׁה, וּמִנַּע בְּרַכָּאן מִינָהּ, כֹּל חַד לְפִנּוּם דְּרַגְיָהּ, מֵאֵן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים לְעֵילָא, לְאַתְרֵי דְאַתְגִּיד נְשַׁמְתִּיהָ.

תְּקוּנָא אַרְבַּעִין וְאַרְבַּע

בְּרֵאשִׁית, תִּמְן תִּרְ"י תִּמְן א"ש, וְעֲלִיָּהּ אֲתִמְר (בראשית א יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרַקִּיעַ הַשָּׁמַיִם, מְאֹרֶת כְּתִיב חֶסֶד ו' דָּא אֲוִרִיתָא דְבִכְתָּב, מֵאִי מְאֹרֶת דָּא אֲוִרִיתָא דְבַעַל פָּה, וְאִף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ מְאֹרֶת חֶסֶד דָּא לִילִית, שְׁבַעִין אֲנַפִּין לְאוּרִיתָא, וּבִגִין דָּא מְאֹרֶת בְּהַאי אֲתֵר, הֵהִיא דְאַתְמַר בָּהּ (משלי ו כג) כִּי נֵר מִצֹּהַ, וְתוֹרָה אֲוִר עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְעֲלִיָּהּ אֲתִמְר (בראשית א טז) אֵת הַמָּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשַׁלַּת הַיּוֹם וְאֵת הַמָּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה.

הַכָּא פְּקוּדָא לְמַעַבְד צְדָקָה, אֵת הַמָּאֹר הַגָּדוֹל רְזָא דְעֲתִירִין, וְאֵת הַמָּאֹר הַקָּטָן רְזָא דְמִסְכְּנִין, וּכְמָה דְסִיְהָרָא לוּוָה מִן שְׁמַשָּׁא, וְלֹא אֵית לָהּ נְהוּרָא אֲלֵא מִמָּה דִּיהִיב לָהּ שְׁמַשָּׁא, הַכִּי שְׁכִינְתָא אֲמַרְת לֹוּ עֲלִי וְאֲנִי פּוֹרַע, דְּהַכִּי צְרִיךְ בַּר נֵשׁ לְמַהוּי מְלוּוָה לְמִסְכְּנָא, וּכְגוּוֹנָא דָּא לוּוִין כְּכַבֵּיא וּמְזֻלִי דָּא מִן דָּא, וּמְלֹאכֵיא דָּא מִן דָּא, וְרְזָא דְמְלָה וּמְקַבְלִין דִּין מִן דִּין, הַכִּי לוּוָה שְׁכִינְתָא דְאִיהִי סִיְהָרָא קְדִישָׁא מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמְקַבְלַת מְנִיָּה, דְאַתְמַר בֵּיהּ (תהלים פד יב) כִּי שָׁמַשׁ וּמַגֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְהַכִּי הוּוּ מְקַבֵּל יְהוֹשֻׁעַ מִן מֹשֶׁה, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפְנֵי חֲמָה וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפְנֵי לְבָנָה, וְהַכִּי הוּוּ כֹל נְבִיאֵיא קָדָם מֹשֶׁה כְּגוֹן סִיְהָרָא וּכְכַבֵּיא קָדָם שְׁמַשָּׁא, דְלֹא אֵית לוֹן נְהוּרָא אֲלֵא מִשְׁמַשָּׁא.

תְּקוּנָא אַרְבַּעִין וְחַמְשָׁא

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, א"ל הִי"ם, יְמָא דְאוּרִיתָא, וְעֲלִיָּהּ אֲתִמְר (בראשית א כ) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, הַכָּא פְּקוּדָא לְמַלְעֵי בְּאוּרִיתָא, דְאַתְמַר בָּהּ (ישעיה נה א) הוּי כֹּל צִמָּא לְכוּ לַמַּיִם, וְאֵלִין דְעַסְקִין בְּאוּרִיתָא יִרְתִּין נֶפֶשׁ חַיָּה מִשְׁכִּינְתָּא, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹף יְעוֹפֵף דָּא רוּחַ דְאַתְמַר בֵּיהּ (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֵת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְבָר, וְהַאי אִיהוּ יְהוָה עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא.

[תיקוני זוהר - דף פג ע"א]

לְקַבְלִיָּה מִטְטְרוּ"ן דְשִׁמְיָה כְּשֵׁם רֵבִיָּה, י' רִישָׁא דְעוֹפָא, ו' גּוּפָא דִילִיָּה, ה"ה תְּרִי גְדַפּוּי דְבַהוֹן פְּרַח לְעֵילָא וּנְחִית לְתַתָּא, וְאֵלִין תְּרִין גְּדַפִּין אֵינּוּן תְּרִין הַבְּלִים ה"ה, דְבַהוֹן אֲתִמְר (יחזקאל א יד) וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב, דְאֵינּוּן י"ו, הַבֵּל סְלִיק בִּי הַבֵּל גְּחִית בּו', כְּהַבֵּל דְנִפְיָק מִפִּימָא דְכְּבִשָׁן, וְהַכִּי יְמָא סְלִיק וּנְחִית, וּגְלָגְלוּי רָצִים וְשָׁבִים. (דף פג ע"א) וּבַעַאן לְאַחֲזָרָא עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבַהוּ, וּבְזִמְנָא דְמִסְתַּפְּלִין בְּשְׁכִינְתָּא דְאִיהִי תַחֲוּם יְמָא חֲזָרִין לְאַתְרֵיהוּ, תָּא חֲזִי י' אִיהִי אֲמִירָה וְדַבּוּר וּקְרִיאָה, ו' קוֹל, ה"ה הַבֵּל גְּחִית בְּדַבּוּר, הַבֵּל סְלִיק בְּקוֹל, קוֹל סְלִיק, דְבַבּוּר גְּחִית, וְכַד אִיהוּ סְלִיק וּנְחִית מְלֹאכֵי אֱלֹהִים סְלִקִין וּנְחִיתִין בֵּיהּ, דְאֵינּוּן מִשְׁרַיִין וְחִילִין דִּילִיָּה, וְדָא אִיהוּ רְזָא מִי עֲלָה שְׁמַיִם וַיִּרַד (משלי ל ד), זְכָאָה אִיהוּ מֵאֵן דְסְלִיק צְלוּתִין בֵּיהּ, דְהָא צְלוּתָא אִיהִי סְלָם, דְבָהּ מְלֹאכֵי אֱלֹהִים סְלִקִין וּנְחִיתִין לָהּ.

אית למאן דסלקין לה לעילא, ואית למאן דנחתין לה לתתא, פד סלקין לה לעילא סלקין לה בזכוון, וכד נחתת נחתת בזכוון, האי לצדיק גמור סליקת מניה בזכוון ונחיתת ביה בזכוון, לבינוני דזכוון דיליה שקילין לחובין, איהי תליא באוריא, אם חובין מתרבין על זכוון (כחוט השערה), איהי סלקא ליה בחובין ונחתא ליה בזכוון, ונטיל בה אגריה בהאי עלמא, לרשע גמור דלית ליה זכו בעלמא לא לעילא ולא לתתא, סלקא מניה בחובין ונחית עליה בחובין.

הא הכא פי עוף השמים יוליד את הקול (קהלת י כ), דאתמר ביה ועוף יעופף, פגון מועף ביעף (דניאל ט כא), על פני רקיע השמים דא נשמה, דאלין דזכאן באורייתא אתמר בהון ישרצו המים שרץ נפש חיה וגומר, דירתין נשמתין מאורייתא, לאחרנין כל חד לזנוי פפום עובדוי, הדא הוא דכתיב ביומא שתיתאה (בראשית א כד) ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וגומר, בהמה אלו עמי הארץ דעובדהון כבעירן, עליהו אתמר תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש.

תקונא שית וארבעין

בראשית ברא שית, ואינון שית גדפין דחיה, דאתמר בה (שם כ) ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים, אינון שית ספירן דכליל האי עוף דאיהו עמודא דאמצעיתא, אית מאן דירית רוחא דקודשא בארץ אצילות מהאי עוף, ואית מאן דירית רוחא מההוא עוף דאיהו נער, שמה פשם רביה, ואית מאן דירית רוחא מלתתא דארעא, כמה דאמר קהלת (קהלת ג כא) מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה, ורוח הבהמה הירדת היא למטה לארץ.

תקונא שבע וארבעין

[תיקוני זוהר - דף פג ע"ב]

בראשית ברא שית, ודא יומא שתיתאה, דאתמר ביה (בראשית א לא) ויהי ערב ויהי בקר יום הששי, הכא תלת אומנין תניינין, אומן חד אפיק גהורין ביומא רביעאה, דהו תליין ביומא קדמאה דאתמר ביה אור, אומנא תניינא אפיק ריחשא ממיא, הדא הוא דכתיב (שם כ) ישרצו המים, ודא הוה תליא ביומא תניינא, דאתמר ביה מים, הדא הוא דכתיב (שם ו) יהי רקיע בתוך המים, הכא מיא והכא מיא, אומנא תליתאה (אפיק עשבין וזרעין) לקבל יומא תליתאה, דאתמר ביה (שם יא) תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו, ואתמר ביומא שתיתאה (שם כח) פרו ורבו ומלאו את הארץ, מאי ומלאו את הארץ אלא ההיא דהות יבשה ביומא תליתאה, אתמר הכא ומלאו את הארץ, הדא הוא דכתיב (ישעיהו ו ג) מלא כל הארץ (דף פג ע"ב) כבודו, ודא ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, קדוש קדוש קדוש יהוה צבאו"ת (ישעיהו ו ג), לקבל יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד (בראשית א ט) ותראה היבשה, לקבל מלא כל הארץ כבודו. ביומא שתיתאה אתקנו שית דרגין דכרסייא, וביה אתברי אדם בצלמו, דאיהו מוכן לשבת על הכסא, הדא

הוא דכתיב (שם כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, והכא תרין פקודין, חד נעשה אדם בצלמנו פדמותנו (שם כו), ותניינא ויברא אלהים את האדם בצלמו.

נעשה אדם, דא פקודא למגזר ית גיורא, למהוי בצלמנו בגזירו דערלה, פדמותנו בפריעה, ואם נטיר אות ברית בתרוייהו איהו בצלמנו פדמותנו ואם לאו לאו, ואי מקיים זכור ושמור בשבת איהו בצלמנו פדמותנו ואם לאו לאו, ולא אית ליה חולקא בזרעא דישראל, ואם מיחד לקודשא בריך הוא תרין זמנין בכל יומא בקריאת שמע ביממא ובלייליא איהו בצלמנו פדמותנו ואם לאו לאו, ואם הוא מנח תפלין דיד ותפלין דרישא בכל יומא דאינון לקבל זכור ושמור איהו בצלמנו פדמותנו ואם לאו לאו, ואי איהו מקיים יבום וחליצה איהו בצלמנו פדמותנו ואי לאו לאו, וכלא ברחימו ודחילו דקודשא בריך הוא.

ועוד נעשה אדם בצלמנו פדמותנו, למאן אמר דא (לעילא), לאינון מלאכיא דמברכין ומקדשין לקודשא בריך הוא לעילא בכל יומא בפרוך וקדוש קדוש קדוש, הדא הוא דכתיב (ישעיה ו ג) וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, ומנלן דמברכין ליה, אלא כד שאלין איה מקום פבודו להעריצו, אמרין ברוך פבוד יהוה ממקומו (יחזקאל ג יב), ואנו לקבליהון מקדשין ליה בקדוש קדוש קדוש, ומברכין ליה ברוך פבוד יהוה ממקומו.

ואינון אמרין על ישראל נעשה אדם בצלמנו פדמותנו (בראשית א כו) בצלמנו דמקדשין לקב"ה כמה דאוקימנא, וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש, כדמותנו לעומתם משבחים ואומרים ברוך פבוד יהוה ממקומו, ועוד לעילא נעשה אדם, הכא אתכלילו כל ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאינון עשר, וסלקין לחושבן אדם, ואמרו בגין ישראל לתתא נעשה אדם בצלמנו פדמותנו, וירדו בדגת הים (שם) אלין תלמידי חכמים דמתרביין בימא דאורייתא, דירתין מתמן נפש חיה, ובעוף השמים אלין מארי דזכוון, דבזכותהון (דזכותהון) פרחין לעילא וירתין מתמן רוחא, דאיהו עוף יעופף בגדפין דפקודין דעשה, ובבהמה אלין עמי הארץ דאתמר בהון (במדבר יד ט) אל תיראו את עם הארץ פי לחמנו הם.

ועוד נעשה אדם, שכנתא תתאה נטילת עצה מקודשא בריך הוא, דאתמר ביה (ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, דעמודא דאמצעיתא ושכינתא עלייהו אתמר (בראשית ה ב) זכר ונקבה בראם, ואתקריאו אדם, וכגוונא דיליה אמר לתתא באדם וחוה, זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם, וכמה דקודשא בריך הוא ושכינתיה אתקרי אחד, הכי קרא לון אחד לאדם ולאשתיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נא ב) כי אחד קראתיו, דתפארת איהו א"ח כליל תשע ספירן, מלכות ד' עשירית ליה, כלילא מעשר דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואיהי ד' כלילא מארבע אתוון דאינון יהוה, קוצא דאת ד' מורה על עשר, וד' על ארבעה, דהכי רשות היחיד רחבו ארבעה וגבהו עשרה והא אוקמוה.

[תיקוני זוהר - דף פד ע"א]

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ (בראשית ה ב), הָכָא פְקוּדָא דְתַפְלִין, תָּא חֲזִי כָּל מָאן דְּאַנַּח תַּפְלִין עַל רִישֵׁיהּ וְעַל דְּרוּעֵיהּ, קָלָא סְלִיק בְּכָל יוֹמָא לְכָל חִיוּן מְרַכְבוֹת, וְאוֹפְנִים וְשַׁרְפִים וּמְלֹאכִים דְּמִמֶּנּוּ עַל צְלוֹתֵין, הָבוּ יָקָר לְדִיוֹקְנָא דְמַלְכָא דְאִיהוּ מָאן דְּאַנַּח תַּפְלִין, דְּעֵלִיהּ אֲתַמַּר (שם) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצַלְם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ. (דף פד ע"א) בְּצַלְמוֹ בְּתַפְלִין דְּרִישָׁא, כְּגוּוּנָא דְתַפְלִין דְּמֵאֲרֵי עֲלָמָא, דְּאִינוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל רִישָׁא (דְאִיהוּ) דְּעִמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, דְּאִיהִי כְּלָלָא דְתַלְתַּת סְפִירָן קְדָמָאִין, וְעִמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא כְּלִיל שֵׁית סְפִירָן, וְאִימָא עֲלָאָה תַּפְלִין עַל רִישֵׁיהּ, אִיהוּ תַּפְלִין דְּאַנַּח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹמָא, בְּצַלְם אֱלֹהִים תַּפְלִין דִּיד, דָּא שְׂכִינְתָא תַתָּאָה דְאִיהִי קְשִׁירָא לִיהּ, וְעֵלָה אֲתַמַּר (בראשית מד ל) וּנְפֹשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ, תְּרוּיְהוּ בִּיחּוּדָא חֲדָא בְּקְשׁוּרָא חֲדָא, רְצוּעָה פְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא שְׂמַאלָא דָּא קְדוּשִׁין דִּילָהּ, דְּאִיהִי טַבַּעַת פְּרִיכָא בְּאַצְבָּעָא דִּילָהּ, וּבָהּ אִיהִי קְשִׁירָא עֲמִיהּ וְאִיהוּ עֲמָהּ, הָא קְדוּשָׁתָּהּ.

בְּרַכָּה כְּלָלָא דְשִׁבְעַת סְפִירָן, וְאִינוּן שִׁבְעַת בְּרַכָּאן דְּחַתָּן, דְּאִינוּן ז' יוֹם הַשְּׁבִיעִי צְדִיק, עֲלִיהּ אֲתַמַּר (משלי י ו) וּבְרַכּוֹת לְרֹאשׁ צְדִיק, דִּירִית מֵאִימָא עֲלָאָה, וְאֵת י' עַל רִישֵׁיהּ אִיהוּ חֲכָמָה י', בָּהּ אֲתַעְבִּיד ז', שִׁבְעַת בְּרַכָּאן דִּירִית חַתָּן וְכֹלָהּ, וְכִלְיָן בְּצְדִיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי, דְּבִיהּ מִתְיַחֲדִין חַתָּן וְכֹלָהּ, דְּאִיהוּ יֵאֱהֻדוּנָה"י, וְהָא אוּקְמוּהוּ כִּי כָּל בְּשָׂמִים וּבְאַרְצֵי (ד"ה א כט יא) וְתַרְגוּם דְּאַחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאַרְעָא, וְאִיהוּ אוֹת בְּרִית, דְּלִית יַחּוּדָא לְחַתָּן וְכֹלָהּ בַּר מְנִיָּהּ.

וַיִּכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם (בראשית ב א), וַיִּכְלוּ בְּצְדִיק אֲתַכְּלִילֵן כָּל אַבְרִין וְכָל סְפִירָן, כָּל אַבְרִין דְּאִינוּן פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה, דְּבִיהּ אֲשֶׁר קְדָשְׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצוּנוּ לְמַעַבְד כָּל פְּקוּדִין, דְּאִיהוּ כָּל כְּלִיל כְּלָא וְאִיהוּ כְּלָא וּמְנִיָּה תְלוּי כְּלָא, עִמּוּדָא דְּאִיהוּ סְבִיל שְׂמִיא וְאַרְעָא עֲלִיהּ, וּבִיהּ אֲתַעְבִּידוּ כְּלָל וּפְרַט וְכֹלָל, וּבְגִין דָּא וַיִּכְלוּ כְּלִיל שְׂמִיא וְאַרְעָא, שְׂמִים אֲשׁ וּמִים וְדָא שְׂמַאלָא וַיִּמְיָנָא, שְׂמִים עִמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא כְּלִיל תְּרוּיְהוּ, הָאָרֶץ שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, וְכָל צְבָאָם נִצַּח וְהוּד דְּאִינוּן צְבָא הַשָּׁמַיִם, בְּגִין דְּאִיהוּ כְּלִיל שִׁבְעַת סְפִירָן דְּשִׁבַּח דוּד בְּהוּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חֲדָא הוּא, דְּכַתִּיב (ד"ה א כט יא) לֵךְ יְהוָה הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר, בְּגִין דָּא אֲתַקְרִי יוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּלָל שִׁבְעַת, וְסִלְקִין לְשִׁבְעִין דְּחַשְׁבָּן תִּיבִין דְּקְדוּשָׁא וַיִּכְלוּ.

וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי (בראשית ב ב), דָּא אִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי אֱלֹהִים בְּתַר דְּכְלִיל בִּיהּ שִׁבְעַת סְפִירָן, אֲתַקְרִיאוּ עַל שְׂמִיָּה כְּלָהּ שְׁבַתוֹת שִׁבְעַת שְׁבַתוֹת, לְבַתֵּר כְּלִיל בִּיהּ תַלְתַּת סְפִירָן עֲלָאִין דְּכְלִיל בְּאִימָא עֲלָאָה, וְקָרָא לוֹן שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי עַל שְׂמִיָּה, חֲדָא הוּא דְכַתִּיב (שם) וַיִּכַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הָא חֲדָא דְכְלִיל בִּיהּ, וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא תַנְיִנָּא, וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הָא תַלְתַּת לְאֲתַכְּלִילָא בְּעֵשֶׂר סְפִירָן, דְּלִית סְפִירָה דְלָא אֲתַכְּלִילַת בְּעֵשֶׂר, כָּל חֲדָא בְּמִשְׁלָה דִּילָהּ, אָבֵל מִמְשָׁלָה דְצְדִיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי בִּיהּ אֲתַקְרִיאוּ כָּל סְפִירָן שְׁבִיעִית, שְׁבִיעִין תִּיבִין אִינוּן בְּקְדוּשָׁא וַיִּכְלוּ, וְזָכוּר וְשָׁמוֹר הָא שְׁבִיעִין וְתִרִין כְּחַשְׁבָּן וַיִּכְלוּ

ושבת צריך לתקנא ביה פתורא בארבע רגלין, כגוונא דפתורא דלעילא דאתמר ביה (יחזקאל מא כב) זה השלחן אשר לפני יהוה, ועלה אתמר (תהלים כג ה) תערוך לפני שלחן, פתורא דקודשא בריך הוא דא שכינתא, איהי מסטרא דצפון דאיהו גבורה, ובגין דא תקינו מארי מתניתין שלחן בצפון, ונר דליק לימינא כגוונא דלעילא, דאתמר ביה מנורה בדרום, מטה באמצעיתא מסטרא דעמודא דאמצעיתא.

[תיקוני זוהר - דף פד ע"ב]

תא חזי שכינתא אתקריאת פתורא מסטרא דשמאלא, ומנרתא מסטרא דימינא, ומטה ממוצעת מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ובגין דא זוגא דיליה באמצעיתא בין צפון לדרום, והא אוקמוה רבנן כל הנותן מטתו בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים וכו', פתורא איהי סמיכא על ארבעה סמיכין, דאיהי כגוונא דגופא דסמיכין ליה דרועין ושוקין דאינון ארבע, וצריך שית נהמין מהאי סטרא ושית נהמין מהאי סטרא. (דף פד ע"ב)

ורזא דמלה זה השלחן אשר לפני יהוה (יחזקאל מא כב), ו"ה בחשבן ו' ו', דאינון שית פרקין דתרין דרועין ושית פרקין דתרין שוקין, דהא שכינתא אתעבידת גופא למלכא בכל תקונא דילה, ובאלין תרין עשר פרקין דנוקבא, ותרין עשר פרקין דדכורא, מלאכיא אמרי וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש וגומר, ו"ה עם קודשא בריך הוא אח"ד, ו"ה עם שכינתא אח"ד, וכלא יהוה אחד, מיחד תרוייהו, ולקבל זה אל זה אמר דוד עשרים וארבע רננות, ואינון לקבל עשרין וארבע ספרי אורייתא.

זה איהו לקבל ארבע אנפין לכל חיה לתלת חיוון, זה תניינא לקבל ארבע גדפין לכל חיוא לתלת חיוון, ודא איהו רזא דמלה וארבעה פנים לאחת וארבעה כנפים לאחת להם (יחזקאל א ו), דכלהו פרחין בפתורא קדם יהוה בכמה רננות, וצריך לחברא להאי פתורא אורייתא דאיהו קודשא בריך הוא, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, שנים שאוכלין על שלחן אחד וכו', ואם הוא חד אורח וחד בעל הבית, בעל הבית בוצע ואורח מברך, בעל הבית בוצע דא עמודא דאמצעיתא לעילא, ואורח מברך דא צדיק דאתמר ביה (משלי ד יח) וארח צדיקים פאור נגה וגומר, וצדיק איהו בשבת פאורח דאתי ואזיל בכל שבת ושבת.

שבת שכינתא, בעל הבית דילה עמודא דאמצעיתא, ואיהו בוצע ופרים פרוסא דנהמא דאיהי טפה, ויהיב לאורח דאיהו צדיק ועני, ואורח מברך לבעל הבית בכל מפל כל דאינון תלת אבהן, בברכן דאתברכו אינון, דברכאן על ידי דצדיק נחתין לעמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (משלי י ו) וברכות לראש צדיק, מאן ראש צדיק דא עמודא דאמצעיתא, תשע ברכאן אינון מעילא לתתא מפתר עד צדיק, ותשע אינון מתתא לעילא מצדיק עד פתר עלאה, וכלהו סלקין ח"י, וכלהו כלילא מנייהו.

תפלה למשה תפלה לדוד, בית הכנסת איהו פנוסיא דכלהו ברכאן, תפלה איהו בגין דאיהו סוס לקודשא בריך הוא, ואיהו אתעבידת טפלה לרוכב, הכי אוקמוהו מארי מתניתין אין הרוכב טפל לסוס אלא הסוס טפלה לרוכב, אית טפל בט' ואית תפל בת', כגון היאכל תפל מבלי מלח (איוב ו ו), והאי תפלה הכי איהו בת'.

ואיהו כוס דיין, דאיהו יי"ן חושבן סו"ד מן יסוד, וצריך ביה עשרה דברים כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, ואינן כחשבון י' מן יסוד, ואינן עטור ועטוף הדחה ושטיפה ח"י ומלא, מקבלו בתרי ידוי ונותנו בימין, ויהיב עינוי ביה, ומסלקו מן הקרקע טפח, ומשגריה במתנה לאנשי ביתיה, עטור מסטרא דעטרה דברית מילה, עטוף עוטה אור כשלמה (תהלים קד ב), ואם הוא עני דלית ביה אלא רביעית לוג דאיהו שעורא דאת ד', אתמר (שם קב א) תפלה לעני כי יעטוף, הדחה ושטיפה, הדחה מלגאו ושטיפה מלבר, ורזא דמלה וטהרו וקדשו (ויקרא טז ט).

[תיקוני זוהר - דף פה ע"א]

קם סבא חדא מבתר טולא דרבי שמעון בן יוחאי, ואמר רבי רבי שפיר קאמרת, אבל האי כוס צריך לסלקא ליה בדרגוי, עטור מסטרא דעטרה דאיהו כתר עליון על רישא דצדיק, עטוף כגון עוטה אור כשלמה, מאי עוטה דא י' דאתעטף באור ואתעביד אויר, והאי דאתעטף איהו חכמה, הדחה ושטיפה דאיהו וטהרו וקדשו, טהרה מסטרא דכהנא, דאתמר בכהנא טבל ועלה אתדפי למיכל בתרומה, וקדשו מסטרא דשמאלא, הדא הוא דכתיב וקדשת את הלויים, ח"י מסטרא דצדיק ח"י עלמין כליל ח"י ברכאן דצלוחתא, ומלא מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ומקבלו בשתי ידיו ונותנו בימין, דא ההוא דאתמר ביה (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, כי ימינה פשוטה לקבל שבים, ואיהו ימינה יהו"ה (דף פה ע"א) נאדרי בכח (שמות טו ו), תרין ידיו אינן ה"ה, חד שמאלא וחד ימינא, ובגין דא צריך לאתייבא בחמש אצבעאן, משום כוס ישועות אשא (תהלים קיז ג), ונותן עינו בן, עליהו אתמר (שם קמה טו) עיני כל אליך ישברו, ואינן תרי סמכי קשוט דאינן י' י', דאינן בת עינא ימינא ובת עינא שמאלא, ובינייהו ו' זעירא זעיר אנפין, דאיהו שוקיו עמודי יש (שיר ה טו).

ומסלקו מן הקרקע טפח מסטרא די' זעירא חכמת שלמה, ומשגרו במתנה לאנשי ביתו דא אימא עלאה, דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו, ובגלותא לית לן אלא ארבעה, ח"י מ"לא שטיפה ה"דחה, וסימניה חמשה, ואינן מסטרא דאת ה' דאיהו רביעית לחשבנא, ואיהו דל"ת עניה, בגין דאסתלק מינה ו' דאיהו שית דרגין, הכוס איהו ברזא דיאהדונה"י דאיהו כ"ו ה"ס, כוס בחשבנא אלהי"ם.

תקונא תמניא וארבעין

בראשית תמן תר"י תמן שב"ת, כגוונא דא ב' ראשי"ת ב'רא שי"ת, ואינן תרי שבתות, עלייהו אתמר (שמות לא טו) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת וגומר, תרין זמנין אדפיר הכא שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה, לדרתם מאי לדרתם, אלא זכאה איהו מאן דעביד לון דירה בשבת בתרי בתי לבא, ואתפני

מתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת, ברית עולם דא צדיק, דשריין תרוייהו עליה, חד לאמלאה ליה וחד לאתמליא מיניה.

בני ישראל אינון תרין כליין נצח והוד, בנוי דישראל סבא עמודא דאמצעיתא, תלת שביעי שביעי אלין תלת אבהן, ענג שבת ונ"הר יוצא מעד"ן להשקות את הג"ן (בראשית ב י), ונהר, אית נהר ואית נהר, אית נהר דאתקרי נהר פלגיו, ואית נהר דאתקרי נחל קדומים, עדן עלאה עליה אתמר (ישעיה סד ג) עין לא ראתה אלהי"ם זולתך, האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא ואימא, ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי לגנתא דאיהי שכינתא תתאה.

זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציבו דטחול, וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר (שמות לה ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

[תיקוני זוהר - דף פה ע"ב]

יציאות השבת שתיים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אילנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו אחרא דאיהי מרה וטחול, ודא גרם לישראל דאתעקרו מארעא דישראל, ואתגליאו בארעא נוכראה דאיהי רשות הרבים, והכי איהו מאן דאעיל אות ברית קדש דילה ברשו נוכראה, שבתא"י איהו טחול חמ"ה, אתתא בישא מרה, שבתא"י עליה אתמר (בראשית לו כד) והבור רק אין בו מים, מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו, ואיהו רעב וצמאון וקינה והספד (דף פה ע"ב) וחשוכא וקבלא, ואיהי גלותא לישראל. וצריכין ישראל למעבד לה שנוי בכלא והא אוקמוה, ואיהו דבור דחול דאיהו אסור בשבת, וכד לא אשפחת אתר לשריא תמן, איהי ברכת, כגוונא דשפחה דאברהם דאתמר בה (בראשית טז ח) מפני שרי גברתי אנכי ברכת.

טחול עלה אתמר (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, נעל מטונף דטפה סרוחה, כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא, דא שבת, ועליה אמרת שכינתא פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם (שיר ה ג), ובגין דא צריך בר נש בשבת לשנויי בלבושין בשרגא במאכלין, וצריך למתוי מוסיף מחול על הקדש, וכל המוסיף מוסיפין ליה נפש יתירה בשבת, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נפש יתירה חס ושלום.

תקונא תשע וארבעין

בראשית ברא אלהי"ם. שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה (ישעיה מ לו), מי אלה, הוא אלהי"ם, מי ברא לאלה, שאו מרום עיניכם דא קריאת שמ"ע, ראשי תיבין שמע דמיחדין ישראל לקודשא בריך הוא פעמים, ותשכחו תמן מ"י דאיהו כללא דחמשין אתוון, ובמאי צריך ליחדא ליה בשחרין, בההוא דאתמר ביה (חבוק ג י) רום ידיהו נשא, דאיהו מרום, בגין דאיהו מרומים ישפון. ורא"ו דתמן או"ר, ודא אור הככבים, דבהון שכינתא נפקת הדא הוא דכתיב (ישעיה מ כו) המוציא במספר צבאם, ובגין דא קריאת שמע בליליא, כמה דאוקמוה מארי מתניתין ביציאת הככבים, ערב ובקר צריכין ליחדא לה עם מלכא, בגין דבערב היא באה עמיה, ובבקר היא שבה לגביה (אסתר ב יד), ודא ערב דיצחק ובקר דאברהם, דתמן בעלה בינייהו ישראל.

ועוד המוציא, דא המוציא לחם מן הארץ, בגינה אתמר (ישעיה לג טז) לחמו נתן וכו', ועוד המוציא במספר צבאם, אלין רמ"ח תיבין דקריאת שמע, לכלם בשם יקרא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כ) ויקרא האדם שמות וגומר, דא ההוא דאתמר ביה (ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, דקרא שמהן לכל חיות הקודש ולכל שרפים ואופנים וצבא דלעילא, לכל חד קרא ליה בשם ידיע ובדרגא ידיעא, לאשתמודע לכל חד מאתר דאתנטיל, כגווי דנחלי ימא דאתחזרו לאתר דאתנטילו בשליחותא, הדא הוא דכתיב (קהלת א ז) כל הנחלים הולכים אל הים וגומר, אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים ללכת, מאתר דאזלין תמן חזרין בשליחותא.

מרוב אונים (ישעיה מ כו) דא כתר עלאה, ואמיץ כח דא חכמה, מאי כח דיליה אימא עלאה, איש לא נעדר איהו כללא דתלת ספירן, מאי איש יהו"ה איש מלחמה יהו"ה שמו (שמות טו ג), איש א' כתר עלאה י' חכמה ש' שרשא דאילנא דאיהי אימא עלאה תשובה ודאי, ועוד מרוב אונים דא עמודא דאמצעיתא, אונים דיליה נצח והוד, ואמיץ כח דא צדיק, איש לא נעדר יהו"ה איש מלחמה, והא אתמר.

[תיקוני זוהר - דף פו ע"א]

קם סבא בתר טולא דרבי שמעון, ואמר רבי רבי, האי קרא הכי שמענא ליה, שאו מרום עיניכם, שאו כמו שאו ידיכם קדש (תהלים קלד ב), ודא קדש ישראל ליהו"ה ראשית (ירמיה ב ג), מרום דיליה כתר עלאה, מי אימא עלאה דברא עלמא באלה, מאן אלה, אלה ראשי בית אבותם (שמות ו יד), ואינון תלת אבהון, המוציא במספר צבאם (ישעיה מ כו) אלין צבא השמים דאינון נצח והוד, מאי מספר דלהון, אלא מספר וחשבון דכלא דא שכינתא עלאה, לכלם בשם יקרא (שם) דא שכינתא תתאה, דאתמר למשה בגינה (שמות לג יז) ואדעך (דף פו ע"א) בשם, מרוב אונים (ישעיה מ כו), ההוא דאתמר ביה (בראשית מח טז) וידגו לרוב בקרב הארץ ודא צדיק, ואיהו אמיץ כח איש צדיק, כח דיליה איהי כח דעובדא דבראשית, דאתמר בה

(במדבר יד יז) ועתה יגדל נא כח אדני, לא נעדר משכינתא לעלם, והאי והאי פלא קשוט, שבעין אנפין לאורייתא.

אמר ליה סבא סבא, מרוב אונים ואמיץ כח תמן אדם קדמא, תמן אברהם יצחק ויעקב, תמן משה ואהרן, תמן דוד ושלמה, ותרין עשר שבטין, וכל נשמתין דשתיין רבוא דישראל, ודכל דרין עלאין ותתאין, דאתמר בהון (דברים כט יד) כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום וגומר, בלהו תמן, איש לא נעדר לא חסר מנייהו חד מחשבנא, כגוונא דצבא השמים.

ועוד מרוב אונים דא כהנא, דאתמר ביה כהן און, ואמיץ כח דא אלהי"ם דאיהי אימא עלאה, דאתלבשת בגבורה וברא עלמא במדת הדין, ובגין דא איהו גבור אמיץ כח, איש לא נעדר דא יעקב, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, מה דאתמר בתלת אלין, אתמר בתלת עלאין, ואתמר בתלת תתאין, מספר דכלהו שכינתא איהי מספר הימים.

תקונא חמשיין

בראשית ברא אלהי"ם, פתח רבי שמעון ואמר, שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה (בראשית כה כז), ראשי תיבין ש או מ רום ע יניכם ש חרית מ נחה ע רבית, תלת צלותין, עלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, בגין דאינון מרפבה דתלת אבהון, ועלייהו אתמר (בראשית ב ד) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, אלה פסל את הראשונים, אלה ודאי פסיל לקדמאין דאמרו (שמות לב ד) אלה אלהי"ך ישראל, דאנון תולדין דתהו, דאתרמיזו בראשי תיבין ת ולדות ה שמים ו הארץ תה"ו, ואינון חמש מינין דאתמר בהון בה' בראם, ואינון עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים, ובגין דא טרחת ה' בגינייהו בגין דבה' בראם ה' דאברהם, ועלה אתמר (ישעיה מה יח) לא תהו בראה למיתב בינייהו, לשבת יצרה למעבד ישובא מנייהו.

ובגין האי ה', אלה דאינון תלת אבהון תקינו תלת צלותין, לנחתא בהון לקודשא בריך הוא, לסלקא לשכינתא בהון דאיהי ה' זעירא, דעמודא דאמצעיתא איהו גופא, ותרין דרועין דיליה מינא ושמאלא, דבהון אחיד בה, ועל גופא אסתלקת, ומאן סליק לה על גופא מ"י אימא עלאה, מי ברא אלה, וכד סלקת סלקין עמה כל צבא דלעילא, הדא הוא דכתיב (שם מ כו) המוציא במספר צבאם, וכל ישראל דאינון שתין רבוא מתיחסין בצבא דלעילא, לכלם בשם יקרא, בלהו אתקריאו על שם צבא דלעילא, איש לא נעדר מחושבנא.

ושכינתא בגלותא בזמנא דאיהו מרחקא בעלה מינה, לזמנין אתפרנסת על ידי שליח, לזמנין על ידי אבהון, לזמנין על ידי אימא, לזמנין על ידי אבא, לזמנין על ידי בנין, לזמנין על ידי דצדיק, וכלא יהיב בעלה דאיהו ו', איהו בין אבא ואימא בן י"ה, וכד איהו בין אבא ואימא, נחית לה פרנסהא על ידי אבא ואימא, וכד נחית בין תרין דרועין דאית בהון שית פרקין, נחית לה פרנסה בתרין דרועין, וכד נחית בגופא דאיהו יעקב, נחית לה מזונא על ידיה, וכד נחית בתרין שוקין דאינון

(שיר ה טו) שוקיו עמודי שש דאית בהון ו' פּרְקין, נחית לה מזונא על ידיהו, וכד נחית בצדיק נחית לה מזונא על ידיה, וכד נחית בה (דף פו ע"ב) דאתחבר ו' בה, לא צריך לנחתא מזונא לה על ידי שליחא בעלמא, אלא על ידיה, וכד נפיק בה, אסתלק עד אין סוף דאיהו א', מזונא דילה לאו בזכותא תליא מלתא, ולא בחיים דאינון אבא ואימא, ולא בבני דאינון נצח והוד, אלא במזלא תליא מלתא, וכד נחיתת מאתרהא ונחית קודשא בריך הוא לדירא עמה, אתמר ביה ובבנהא אין מזל לישראל, אלא קודשא בריך הוא רכיב על כרו"ב דאיהו מטטרו"ן ואיהו ברו"ך, ומתפרנסת על ידיה, דאיהו עבד עולם עבד דילה, ובההוא זמנא איהי אתפרנסת על ידי שליח, וכל דא כפום עובדיהון דישראל הכי אתפרנסת.

זכאה איהו מאן דסליק לה לאתרה, ולקודשא בריך הוא לאתריה, דאתמר ביה (ישעיה יט א) (הנה יהו"ה רוכב על עב קל), הנה יהו"ה יוצא ממקומו (שם כו כא), אמר ליה רבי אלעזר אבא, וכי יכול בר נש לאחזרא לקודשא בריך הוא לאתריה, אמר ליה אין, כמה דאשכחנא בדוד דאמר (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה כו', בההוא זמנא דבר נש אחזר ליה לאתריה, מה כתיב ביה ממקומו יפן ברחמיו לעמו, ובמאי חזרין ליה לאתריה, אלא בשלימו דתקוונא דתקיננו בצלותא, ואוכח דבתר דאמר ממקומו יפן ברחמיו לעמו, אמר המיחדים את שמו ערב ובקר תמיד בכל יום אומרים פעמים, ואינון ה"ה, דצריך לאחזרא י' לגבי ה' דאיהו מקום דלעילא, ולאחזרא ו' לגבי ה' דאיהו מקום דלתתא, בגין דקודשא בריך הוא אומי דלא יחזיר לה' דלעילא, עד דיחזיר לה' דלתתא, ורזא דמלה לא אבא בעיר וגומר (הושע יא ט) והא אוקמוה.

תקונא חד וחמשיין

בראשית ברא אלהי"ם את השמים ואת הארץ, מאי את, אלא הכי אוקמוה קדמאין, כל אתין לרבויה, ודא א"ת אורייתא כלילא מא' ועד ת', דבה אתבריאו שמיא וארעא, ועוד את השמים, שמים דא קודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (מלכים א ח) ואתה תשמע השמים, ואת בת זוגיה עמיה, ואת דא צדיק ובת זוגיה, הארץ מאנא דכלהו לאפקא בה זרעין ואבין, ורזא דמלה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וגומר (בראשית ב ה).

אמר רבי שמעון ברי, רזא עלאה הכא, אף על גב דכלא אתברי ואתקן בשמא דיהו"ה, דאינון את השמים, ורזא דמלה י"ה בשמים, ו"ה בארץ, הדא הוא דכתיב (תהלים צו יא) 'שמחו השמים ותגל הארץ, עם כל דא דכלא אתקן בד' אתוון, לא נחית נביעו מלעילא על זרעין ואבין דאינון שיח השדה דאיהו צדיק, ועשב השדה דאיהו עמודא דאמצעיתא, ולמה בגין דאדם אין, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א לעבוד את האדמה.

אמר ליה רבי אלעזר אבא, שיח מנא לן דאיהו צדיק, אמר ליה ברי ביה תשכח ח"י ש', איהו כליל תלת עדרי צאן, דאינון שרשא דאילנא, ודא חי עלמין, דאיהו אות בצבא דילה, צבאו"ת איהו עמהון, כליל תלת דרגין לקבל תלת ענפין דש'.

[תיקוני זוהר - דף פז ע"א]

והא ש' דתלת אבהן אינון, אלא ש' עלאה ענפי אילנא, ש' תתאה שרשי אילנא, ובגין דא וכל שיח דא צדיק, וכל עשב ע"ב ש' דא יעקב כליל תלת אבהן, דאינון ענפי אילנא, וסלקין לשבעין ותרין שמהן דויסע ויבא ויט, דבהאי שמה אתבריאו עשבין ואילנין דאינון נשמתין דצדיקיא, והאי עשב עליה אתמר (תהלים קד יד) ועשב לעבודת האדם להוציא לחם מן הארץ, לחם אבירים אכל איש (שם עח כו), ואיהו נהמא דאורייתא. (דף פז ע"א) דאתמר ביה (קהלת ט ז) לך אכול בשמחה לחמך, ואיהו לעבודת האדם, ה' האדם דאתמר בה המוציא לחם מן הארץ, מאי לעבודת האדם, לית עבודה הכא אלא צלותא, דאיהי פולחנא דשכינתא, עבודת יהו"ה ודאי, ועלה אתמר (תהלים קד כג) יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב, יצא אדם לפעלו דא צלותא דשחרית, ולעבודתו עדי ערב דא צלותא דמנחה, דאתמר בה (בראשית כד ט) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב.

תקונא תריין וחמשיין

בראשית ברא אלהים אלהים. חמש אתון פחושפן ה', א"ד מן אדנ"י הכי סליק לחמש, ורזא דמלה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה (בראשית ב ו), תא חזי אתערותא צריכא מתתא לעילא, ולבתר והשקה את כל פני האדמה, והשקה ו' איהו שקיו מעילא לתתא, דאיהו נחל קדומים דאתמשך מן מוחא, והכי צריך לאתערא אתערותא בקדמיתא מאתתא, ורזא דמלה אשה כי תזריע (ויקרא יב ב) ומיד וילדה זכר, נוקבא אדנ"י, דכר יהו"ה, כד אקדימת ברתא שליט דכורא ואתעביד יאהדונה", ורזא דמלה יהו"ה אדנ"י חילי (חבקוק ג יט), ועל במותי ידריכני (שם) אלין אבהן, למנצח בנגינותי (שם) אמה ותריין שוקין, מאי חילי תוקפא דכלא מלעילא, חילי חיל י' ודא אבא, תוקפא דיליה נביעו דלית ליה סוף.

אמר רבי אלעזר אבא והא אוקמוהו מארי מתניתין, דעד ארבעין יומין יכיל לאחזרא נוקבא דכורא, ואתהפך מדינא לרחמי, ואוקמוהו בגין דעד כען לית תמן דיזקנא, דאתמר ביה (בראשית ב ז) ויצר יהו"ה אלהים, אם פן אמאי נטיל שעורא במ', בגין דאיהי שעורא דנקודה דאיהי י' טפה, (שעורא) דבה אתעביד י"ם מ", ודאי נחל קדומים דא ו' דאתמשך מן י' (ס"א ים), והשקה את כל פני האדמה, מאי פני האדמה, אלא אלין אנפין דאינון סומק ותור וירוק ואופם, באלין גוונין נהירא תהיא מבועא, דגוונין אינון מהאי יבשה, נביעו נהורא דילה (ס"א דחילא), דהכי איהו נביעו לארעא כנשמתא לגופא, כמה דאילנא לא מתרבי אלא במיא, הכי ישראל דאינון ענפין דאילנא לא מתרביין אלא בנביעו דאורייתא.

ורזא דמלה מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון (שיר ד טו), מעין דא חכמה פתר איהו אמון מופלא, דבעא לנטעא אילנין בגנתא, אסתפל בכל גנתא ולא אשכח תמן מבועא דמיא, מה עבד, אמר אפיק מעין, ולבתר אטע גן, ואתרבי אילנא, ובגין דא מעין גנים, בקדמיתא אדפיר מעין ולבתר גנים, ודא ג'ן סדרים דאורייתא, וכמה דאית גן לתתא הכי אית ג'ן לעילא, והאי מעין איהו במוחא,

אֵילָנָא גּוֹפָא, עֲנַפִּין דִּילִיה דְרוּעִין וְרַגְלִין, וְנוּזְלִים מִן לְבָנוֹן דָּא לְבָא (נ"א לבנ"ה) דְאִיהִי דְלִ"ת דְלָהּ בְּגִלּוּתָא, וְעָלָה אֲתָמֵר (במדבר כד ז) יִזַּל מִים מִדְּלִיו.
 וְי לֹון לְבַנֵי נִשָּׂא דְלָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרֵייתָא, דְאֲתַקְרִיאוּ עֲצִים יְבֻשִׁים דְאִינוּן עֲתִידִין לְאֲתוּקְדָא בְּנוּרָא דְגִיהֶנָם, וְלֹאוּ לְמַגְנָא אֲמֵרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין דְאִינוּן עֲמִלִין וִירְתִין גִּיהֶנָם, וְאָף עַל גַּב דְּמִתְרַבֵי אֵילָנָא דְאִיהוּ גּוֹפָא דְאוּרֵייתָא, וְלִית לִיה אֵיבָא דְאִינוּן פְּקוּדִין דְעֵשָׂה, מַה פְּתִיב בֵּיה (דברים פ כ) רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדְעַ כִּי לֹא עֵץ מְאֹכֵל הוּא אוֹתוֹ תִשְׁחִית וְכִרְתָּ, וּבְגִין דָּא אֲמֵרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין דְלִית מְדַרְשָׁא עֲקָר אֲלֵא הַמְעֵשָׂה אִיהוּ עֲקָר.

תקונא חמשיין ותלת

[תיקוני זוהר - דף פז ע"ב]

(דף פז ע"ב) בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים תְּמֵן בֵּ"ת, תְּמֵן אִ"ם דְּהוּא אִ"ם מְאֵלֵהִים, וְאִינוּן גֵּן עֲלָאָה גֵּן תְּתָאָה. פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (בראשית ב ל), וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֵּן בְּעֵדֵן מִקְדָם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר, וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֵּן דָּא שְׁכִינְתָא, בְּעֵדֵן דָּא אֵימָא עֲלָאָה, מִקְדָם אָבָא עֲלָאָה, וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וְעָלִיה אֲתָמֵר (שם ב ז) וַיִּיצַר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָא מִן הָאָדָמָה וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ נְשֹׁמַת חַיִּים וּגּוֹמֵר, וַיִּיצַר צִיִּיר לִיה בְּתַרִין עֲלָמִין בְּעֲלָמָא דִין וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי, וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ נְשֹׁמַת חַיִּים דָּא נְשֹׁמַת כָּל חֵי, וַיְהִי הָאָדָם דָּא רוּחָא דְחֵי, לְנַפְשָׁ חַיָּה דָּא שְׁכִינְתָא תְּתָאָה.

וְעוּד וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גֵּן דָּא אוּרֵייתָא דְבִכְתָב, עֵדֵן דָּא עֲדוּנָא דְאוּרֵייתָא, וְשׁוּי תְּמֵן אֶת הָאָדָם דְּבְרִיָאָה, וְמַה פְּתִיב בֵּיה (ישעיה יז יא) בְּיוֹם נִטְעַף תִּשְׁגִּשְׁגִּי וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים וְכו' (בראשית ב ט), יְהוָה אֱלֹהִים אָבָא וְאֵימָא, כָּל עֵץ נִחְמַד לְמִרְאָה (שם) דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְכָל גְּוֹנִין שְׁפִירוֹן בֵּיה אֲתַחְזִיק, וּבְגִין דָּא נִחְמַד לְמִרְאָה, תְּפֹאֶרֶת שְׁפִירוֹ דְכָל גְּוֹנִין, וְטוֹב לְמֹאכֵל דָּא צְדִיק.

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוֹנָדָה, וְהָא כָּל עֵץ פְּתִיב, אִי הוּא אָמַר עֵץ שְׁפִיר, אָבֵל כָּל עֵץ פְּתִיב, אָמַר לִיה וְדָאִי הָכִי הוּא, דְבִכְל אֲתֵר. כָּ"ל צְדִיק אִיהוּ, אָבֵל כְּלָא חַד, כָּל דָּא צְדִיק, עֵץ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְגּוֹנָף וּבְרִית חֲשְׁבִינָן חַד, אָבֵל בְּהָאֵי קָרָא כָּל עֵץ נִחְמַד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמֹאכֵל דָּא צְדִיק, לְמִרְאָה דָּא שְׁכִינְתָא דְאֲתָמֵר בֵּה (במדבר יב ו) בְּמִרְאָה אֱלִיו אֲתוּדַע, וְעֵץ הַחַיִּים דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְלְעִילָא דְאֲתָמֵר בֵּה (קהלת ז יב) הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעָלִיתָ.

אָמַר לִיה הָא שְׁכִינְתָא תְּתָאָה אִיהִי גֵן, דְּמִתְמֵן עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, כְּמַה דְאֲתָמֵר (בראשית ב ט) וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן, מְאִי מִן הָאָדָמָה, אֲלֵא דָּא שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, דְּמִינָה אֲתַנְטַע כָּל עֵץ דְאִיהוּ צְדִיק, כָּ"ל אִיהוּ מְסֻטְרָא דְמ"י, דְּהָכִי סְלִיק לְחֻשְׁבָן כָּ"ל מ"י, וּבְגִינָה אֲתָמֵר (איוב לח כט) מִבְּטָן מִי יָצָא הַקֶּרֶחַ וּגּוֹמֵר, דְאִיהוּ הַקֶּרֶחַ הַנוּרָא.

וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אִיהוּ לְתַתָּא, עֵץ הַדַּעַת טוֹב דָּא מִטְרוּוֹן, וְרַע דָּא סְמַא"ל וּבְגִין דָּא וְעֵץ הַדַּעַת ו' אֲתָא לְרַבּוּיָא, דְאִיהוּ אֲתִי מֵאֲתֵר אַחֲרָא, עֵץ הַדַּעַת טוֹב

ורע, ועוד ויצמח יהו"ה אלהי"ם מן האדמה כל עץ, דא איהו צמח צדיק (ירמיה כג ה) ומתחתיו יצמח (זכריה ו יב), תא חזי כל מאן דנטיר ברית, ההוא בר דיהיב ליה קודשא בריך הוא, עליה אתמר (בראשית ב ט) ויצמח יהו"ה אלהי"ם כל עץ נחמד למראה ברזין דאורייתא, וטוב למאכל בפקודין דאורייתא, אבל ברא אחרא דלא אתעביד בדחילו ורחימו דקודשא בריך הוא, מה כתיב ביה (שם) ועץ הדעת טוב ורע, ודא ערבוביא דטוב ורע, מעורב ממצה ושאור.

ובגין דא מני קודשא בריך הוא לישראל לנטרא גרמיה בפריה ורביה, הדא הוא דכתיב (שם יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, טוב מסטרא דדם טהור, ורע מסטרא דדם גדות, דהאי בר גרים אבונא דתריץ עלמין, הדא הוא דכתיב (שם) פי ביום אכלך ממנו מות תמות, מות בעלמא דין, תמות בעלמא דאתי.

תקונא חמשיין וארבע

בראשית ברא אלהי"ם, את השמים עץ החיים, ואת הארץ כל עץ נחמד למראה, והארץ היתה תהו ובהו דא עץ הדעת טוב ורע, ודא רזא תהו עמק רע, בהו עמק טוב, ודא עץ הדעת טוב ורע, פי שם בלל יהו"ה שפת כל הארץ (שם יא ט), ומהכא נפק כל ערבוביא דטוב ורע, דאיהו רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו.

תקונא חמשיין וחמש

[תיקוני זוהר - דף פח ע"א]

(דף פח ע"א) בראשית ברא בי"ת רא"ש, ואינון אבא ואימא, ברא תרגום ברא. איהי עמודא דאמצעיתא, ועליה אתמר (בראשית ב י) ונהר יוצא מעדן, אית עדן ואית עדן, הדא הוא דכתיב (תהלים לו ט) ונחל עדניך תשקם, עדניך ודאי, דא עדן עלאה פתר עלאה, עדן דלתתא דא י', ואית עדן דלתתא ודא אימא עלאה דאיהי ד', איהי עדן לגבי נהר דלתתא מינה, הדא הוא דכתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן.

תא חזי כמה נהרות אינון משגיין דא מן דא, אית נהר ואית נהר, אית נהר מנהורא דלעילא דאתקרי נהרא דמיא דאורייתא, דאתמר בה (משלי יג יד) תורת חכם מקור חיים, ואית נהר דאתקרי נהר פלגיו, דכמה פלגין עמיקין תליין מניה, דאתמר בהון (שם כא א) פלגי מים לב מלך וגומר, ואית נהר דאתקרי נחל קדומים, דאתמשך מעלאין, ומניה תליין שבועה נהרות, דאתמר בהון (תהלים צח ח) נהרות ימחאו כף יחד הרים ירגנו, ואית נהר דאתקרי נהר דינור מסטרא דשמאלא, דאתמר ביה (דניאל ז י) נהר דינור נגיד ונפיק מן וגומר, ונהר בכל אתר איהו ו', מסטרא דאבא ואימא אתקרי נחל קדומים, ומסטרא דעדן עלאה אתמר ביה (תהלים לו ט) ונחל עדניך תשקם.

ומסטרא דימינא אתקרי נהר פלגיו, ומסטרא דשמאלא אתקרי נהר דינור, ומניה תליין שתין ענפין דנורא דאתקריאו ששים גבורים, ואינון שתין פולסין דנורא דמחינה למטטרוין, ומסטרא דימינא ושמאלא אתמר בכל נחלין דתליין מניהו,

נְהַרְי נְחָלִי דְּבִשׁ וְחַמָּאָה, וְנַחַל עֲדָנִיָּךְ דָּא נְהַר דְּנַפְיָךְ מַעְדָן, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בראשית ב י) וְנְהַר יוֹצֵא מַעְדָן, וְהָאִי אִיהוּ עֵדָן דְּעִין לֹא רֵאתָה אֱלֹהִיִּם וְכוּ' (ישעיה סד ג), סְתִים וְגַנְיָז, דְּאִיהוּ כְּתָר עֲלָאָה, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה לְאַרְבַּעָה רֵאשִׁים (א דאיהו ד' אתוון דשם בן ד'), אֲלִין יְהוּ"ה דְּאִינוּן אָבֵא וְאִמָּא בְּרָא וּבְרֵתָא. תָּא חֲזִי קְרַקְפְּתָא דָּא אֲלָ"ף, כְּגֹוּנָא דָּא אַרְבַּע סְטָרִין דִּילִיָּה בְּהוּן הוּהּ יְהוּ"ה הוּא וְשְׁמִיָּה חַד, (דברים ד לה) אִין עוֹד מְלַבְדוּ בְּלֹא פְרוּד וּבְלֹא שְׁתוּף כָּלְל.

וְעוֹד וְנְהַר דָּא ו', יוֹצֵא מַעְדָן דָּא י', וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה לְאַרְבַּעָה רֵאשִׁים דָּא ד', (אלין ארבע אתוון). וְעוֹד וְנְהַר יוֹצֵא מַעְדָן דָּא אִמָּא עֲלָאָה דְּאִיהִי א' תְּנִינָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְּנִיתִין מְאִי אֲלָ"ף אֲלָ"ף בִּינָה, וְלֹאן אִתְמַשָּׁךְ בְּגוּפָא, וּמִשָּׁם יִפְרֹד וְהִיָּה לְאַרְבַּעָה רֵאשִׁים אֲלִין תְּרִין דְּרוּעִין וְתְרִין שׁוּקִין, מֵאֵן גֵּן דְּאִתְשַׁקֵּיָּא מִנִּיָּה לְתַתָּא דָּא שְׁכִינְתָּא, דְּתְרִין גַּנְיָז אִינוּן חַד לְעִילָא וְחַד לְתַתָּא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שיר ח יג) הַיּוֹשֵׁבֶת בְּגַנְיָם וְהָא אוּקְמוּהָ.

וְאִית נְהַר לְתַתָּא דְּאִיהוּ מַטְרוּ"ן, דְּאִתְפָּרֵשׁ לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּאִינוּן מִיכָא"ל גְּבַרִיא"ל נּוּרִיא"ל רְפָא"ל, שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוּן הוּא הַסֵּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שֵׁם הַזֶּהָב (בראשית ב יא), וְזֶהָב אִיהוּ לְצַפּוֹן, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (איוב לו כב) מִצַּפּוֹן זֶהָב יֵאָתֶה, וְרִזָּא דְּמַלְּהָ הוּלְךָ אֶל צַפּוֹן דָּא גְּבַרִיא"ל, וְלִבְתֵּר הוּלְךָ אֶל דְּרוֹם (קהלת א ו) וְדָא גִיחוּן דְּתַמָּן מִיכָא"ל, הַפּוּכָא מְלַעֲיָלָא, דְּאִמַר קְרָא עֲלִיָּה הוּלְךָ אֶל דְּרוֹם בְּקַדְמִיתָא, וְלִבְתֵּר סוּבֵב אֶל צַפּוֹן, סוּבֵב סוּבֵב לְתְרִין סְטָרִין דְּאִינוּן מְזֻרְחָ וּמְעַרְבָ, דְּאִינוּן חֲדָקֵל וּפְרָת, דְּתַמָּן אוּרִיא"ל רְפָא"ל.

[תיקוני זוהר - דף פח ע"ב]

פִּישׁוּן לְקַבֵּל אוּרִייתָא דְּבַעַל פָּה, וּמִתַּמָּן פִּישׁוּן, פִּי שׁוֹנֶה הַלְכוֹת, גִּיחוּ"ן ג' ג'וֹמֵל חֶסֶד, וְתַמָּן חִיוּן דְּאִתְקַרִּיאוּ חִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ מִסְטָרָא דְּאַרְיָה מִסְטָרָא דִּמִּינָא, מִסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא נְחָשׁ, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (ויקרא יא מב) כָּל הוּלְךָ עַל גַּחוּן, לְאַעֲנִשָּׂא בֵּיהּ לְמֵאֵן דְּאֵעֵבֵר עַל אוּרִייתָא דְּאִתְיַהֲבֵת מִימִינָא, פִּישׁוּן (דף פח ע"ב) תַּמָּן שְׁפִיפּוֹן, לְאַעֲנִשָּׂא לְמֵאֵן דְּאֵעֵבֵר עַל אוּרִייתָא דְּבַעַל פָּה, חֲדָקֵל ח"ד ק"ל, דָּא חֲרִיפָא בְּלִישְׁנִיָּה וְחַד מִסְטָרָא דִּמִּינָא, ק"ל מִסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא, לְאוּלְפָא תְּרוּיָהּ, ח"ד בְּשַׁנִּים, וְק"ל בְּשַׁפוּן, וּבְגִין דָּא פִּישׁוּן פִּי שׁוֹנֶה הַלְכוֹת, גִּיחוּן גִּיחוּן הַהוּא דְּאִתְמַר בֵּיהּ (דברים לד ו) וַיִּקְבוֹר עַ וּמִשְׁמָאלָא, דְּתַמָּן פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה מִימִינָא לְקַבֵּל וְ"ה זְכָרִי וְדָא זְכָרוֹנוֹת, פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה מִשְׁמָאלָא לְקַבֵּל י"ה שְׁמִי, עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא כְּלִיל תְּרוּיָהּ יְהוּ"ה שְׁמִיָּה, וְאִיהוּ קוּל הַשׁוּפָר מִסְטָרָא דְּאִמָּא עֲלָאָה דְּאִיהִי שׁוּפָר, תְּקִיעָה אִיהִי מִסְטָרָא דִּמִּינָא, וּשְׁבָרִים מִסְטָרָא דְּשִׁמְאֵלָא, שְׁלִשְׁלֹ"ת דְּאִיהִי תְּרוּעָה מִסְטָרָא דְּתְרוּיָהּ.

בְּרֵאשִׁית (בר"א ש"ת) בְּרָא אֱלֹהִיִּם, הָאִי אֱלֹהִיִּם אִיהִי אִמָּא עֲלָאָה, דְּרִכִּיבַת וְסָלִיקַת בְּתְרוּעָה (דאיהי ראש השנה הדא הוא דכתיב (תהלים מז ו) עלה אלהים בתרועה), דְּאִתְמַר בֵּיהּ (במדבר כג כא) לֹא הִבִּיט אֵוֶן בִּיעֵקֵב וְלֹא רָאָה עֲמַל בִּישְׂרָאֵל יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ עֲמוֹ וְתְרוּעַת מְלִךְ בּוֹ, הָרִי לָךְ דְּתְרוּעָה אִיהִי בִיעֵקֵב, וְאִתְמַר בֵּיהּ עֲלָה

אלהי'ם בתרועה, יהו'ה בקול שופר סליק. תקעו בחדש שופר (תהלים פא ד) דא תקיעה, ודא ירחא דסיהרא אתכסייא, מלכיות מסטרא דמלכות דאיהו זה שמי (שמות ג טו), דתמן קודשא בריך הוא אשתמודע למלך על כל הארץ, ובה איהו המלך הקדוש המלך המשפט מסטרא דשמאלא, מלך על כל הארץ אלהי'ם, ודא לבא לשמאלא מלכות, זכרונות זכור לזכר ודא מוחא לימינא ותמן זכרונות, שופרות דא קנה דאיהו שופר, ומתמן נפיק קול השופר דאיהו עמודא דאמצעיתא, ואיהו יהו'ה, במוחא בלבא בגופא.

ואיקמוהו מארי מתניתין, דלית פוחתין ביה מעשרה מלכיות ומעשרה זכרונות ומעשרה שופרות, דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א (נ"א יו"ד ה"י וא"ו ה"י), מלכיות ותמלוך אתה הוא יהו'ה אלהינו, זכרונות אתה זוכר זכרנו לחיים, שופרות תקע בשופר גדול.

[תיקוני זוהר - דף פט ע"א]

ועוד תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, מאי בכסה דא שכנתא תתאה, ובה כתבנו לחיים, דאיהי כתיבה מסטרא דימינא ומסטרא דשמאלא, ובגין דאתאחד ביה אדפיר תרין זמנין כתיבה (נ"א דאיהו יד עלאה יד תתאה), (נ"א אמא תתאה מסטרא דשמאלא איהי) בכסה בההוא דאתמר ביה במכוסה ממך אל תחקור, כתבנו לחיים איהו בקרא דא (שמות לב) והלחות מעשה אלהי'ם המה והמכתב מכתב אלהי'ם הוא חרות על הלחת (שמות לב טז), מאי חרות דא ה', דאתמר בה (ויקרא כה י) ויקראתם דרור בארץ, דרור איהי חרות, ו'הלחות' אינון ו'ה ברא וברתא, ואינון מעשה אלהי'ם דאיהי אימא עלאה, מעשה איהו בתרין ידין דתמן עשיה, ומכתב אלהי'ם בתרין ידין (דף פט ע"א) דתמן כתיבה, ואיהי חרות על הלחת, יד כותבת ויד חותמת, ואיהי חד יד הגדולה דאתמר בה (שמות יד לא) וירא ישראל את היד הגדולה ותניינא יד החזקה ה'הוא דכתיב (דברים ד לד) וביד חזקה וכו', ורזא דמלה יהו'ה אלהינו יהו'ה יד הגדולה. כוז'ו במוכס'ו כוז'ו יד החזקה, ואינון, יד עלאה מסטרא דימינא, יד תתאה מסטרא דשמאלא, וכלא כ"ח פרקין, דאתמר בהון (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא כח אדוני, ודא כח מעשיו הגיד לעמו (תהלים קיא ו), כח מעשה בראשית.

ועוד אית י'ד דאתקרי יד רמה, ודא יהו'ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואית יד תניינא לקבלה ודא אהי'ה אל'ף ה"א יו"ד ה"א, ודא כ"ח, בזמנא דחאבו ישראל אסתלק האי כח מנייהו ואתמר בהון (איכה א ו) ויילכו בלא כח לפני רודף.

ובמלאכים כתב"אל ממנא על הכתיבה, חתמי"אל על החתימה, כתבי"אל פת"ב אל"י, אל"י איהו א"ם בחושבן, זה אלי ואנוהו (שמות טו ב), כתב כ' פת' ת' תורה ב' ברכה, וכלא אימא עלאה, איהי פת' בראש כל צדיק, ואיהי תורת יהו'ה תמימה (תהלים יט ח), ואיהי ברפת יהו'ה היא תעשיר (משלי י כב), חתמי"אל מסטרא דחכמה, ותרוייהו חיים, חכמה דכתיב (קהלת ז יב) החכמה תחיה בעליה, אימא עלאה עץ חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), ותרוייהו לימינא ושמאלא.

תלת אצבעין מתייחדין בקולמוס לפתיבה, ועלייהו אמר בן זומא, אין בין מים העליונים למים התחתונים, אלא כשלוש אצבעות, ותרין אצבעאן אינון דסמכין לון, ואינון פתרי גלימי דסחיפי אהדדי, רזי"אל איהו אוריאל, ועליה אתמר (שמות ג טו) וזה זכר"י עם ו"ה רמ"ח, ודא רזיא"ל, שמי עם י"ה שס"ה ש מועא"ל מ טטרו"ן י הוא"ל ראשי תיבין שמי, חסדיא"ל מסטרא דחסד, גבריאל"ל מסטרא דגבורה, אוריאל"ל מסטרא דעמודא דאמצעייתא, בכל סטרא אלי איהו מסטרא דאם, ואינון אל"י א' פתר י' חכמה ה' אימא עלאה, דאיהי מגדל עוז שם יהו"ה (משלי יח י').

ועוד אמר ההוא סבא רבי רבי, והמכתב מכתב אלהי"ם הוא (שמות לב טז), תרין ידין פותבות מימינא ומשמאלא, אבל חרות על הלוחות עמודא דאמצעייתא, (נ"א בן י"ה איהו ודא), כמה מלאכיא ספריא אית לעילא דכתבין זכוון דישראל, וכמה מלאכיא דחותמא דמלכא בידיהון דחתמין זכוון דישראל, וכמה מלאכיא אינון שקלין קלין וחמורין דאורייתא, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג יח) איה סופר איה שוקל, וכד איהו חתים בטבעת המלך דאיהו ו' (נ"א י') אין להשיב, חותם איהו ו' חותם אמת, יד פותב ויד חותם ה' תתאה פותב ה' עלאה חותם, דאינון ה' אצבעאן דידי מינא וה' אצבעאן דידי שמאלא, ה' תתאה פותב באת ו' דאיהו קולמוס, קנה דדרועא ה' עלאה חותם באת י' דאיהו פה היד.

ש"ם הדור"ש איהו צדיק, עליה אתמר (ישעיה נ ד) יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים, ודא (ו) יו"ד זעירא, לדעת לעות את יעף דבר (שם), אינון ה"ה, דבהון ועוף יעופף על הארץ (בראשית א כ), ונקודה דשם הפותב, והמכתב מכתב אלהי"ם הוא דא יהוה, ש"ם הדור"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למודים, לדעת לעות את יעף דבר ודא יהוה, ידיעת קודשא בריך הוא בשכינתיה, בהאי נקודה יתהלל המתהלל השכל וידוע (ירמיה ט כג), ודא יהוה.

[תיקוני זוהר - דף פט ע"ב]

כל אלין נקודין צריך לנקדא לון מקראין דאורייתא, כמה דאינון פתיבין בארץ קשוט, וכל הוי"ה אית לה משמשא דרכיב עליה, ואיהי מרכבה ליה, וההיא הוי"ה אית לה מנהיגא דשליט עליה, כגון דכורא על נוקבא, ולית רשו לנוקבא ולא לשלוחא דילה למעבד מדעם בלא רשות בעלה, דכל מאן דמקבל (דף פט ע"ב) איהי נוקבא, מאתר דאיהו מקבל, ורזא דמלה (קהלת ה ז) פי גבוה מעל גבוה שומר, וכגוונא דא שליחא לעילא מטטרו"ן, וכמה ממנן דתחות ידיה דאינון שליחן דשכינתא, ושכינתא איהי נוקבא, לית לה רשו לאזלא לשום אתר בלא רשו בעלה, ורזא דמלה ויקחו לי תרומה (שמות כה ב), אם אתון בעיתון דשריא שכנתי ביניכון, ויקחו לי, נסיבו מני רשו בקדמיתא לאתגליא.

תקונא חמשיין ושתא

בראשית ברא אלהי"ם, אלהי"ם הא אוקמוה תמן דחילו מסטרא דאת ה' (נ"א ה"י), דאיהי לשמאלא, דאף על גב דאת י' איהו רחמי, באתר דשלטא ה' עלה

נוקבא אתקריאת, כגוונא דא ה"י, ורזא דא אתגלייא (בי"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י (ס"א ביו"ד ה"א וא"ו ה"א) דלית בריה בלא דכר ונוקבא, דתרין שותפין אינון בברא וברתא, אבא ואימא, חד יהיב טפה דכורא וחד נוקבא, וכד שליט דכורא על נוקבא איהו דכר, וכד שליט נוקבא על דכורא איהו נוקבא, והא אוקמוהו ברזא דאשה פי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב).

ורזא עלאה הכא, לזמנין אזדריקו תרין טפין, לזמנין תלת, לזמנין ארבע, לזמנין ה', לזמנין ו', לזמנין ז', ודא רזא דסליקו למטה תרין ונחתו שבעה, תרין טפין אינון לזמנין צר"י ולזמנין שב"א, תלת לזמנין אינון סגו"ל ולזמנין שור"ק, לזמנין שבע כגוונא דא ז' מן זרע, ותלת טפין צריכין נטירו מן כב"ד טחו"ל מר"ה, דאתמר בהון (בראשית ב טז) ויצו יהו"ה אלהים על האדם, ואוקמוהו לית צו אלא עבודה זרה, ודא כבד, דאתמר בה כל הפועס כאלו עובד עבודה זרה, ובגין דא לא צריך לארקא טפין אלא ברחימו, ולא בכעסא ובקטטה, וכד זריק בר נש אלין תלת טפין ברחימו אתקריאו סגולת"א, ורזא דמלה זרק"א מק"ף שופר הולך סגולת"א. על האדם דא שפיכות דמים, הדא הוא דכתיב (שם ט ו) באדם דמו ישפך, דא אתערותא דטפה דנוקבא דאיהי מליחה סומקא, ואי איהי סגו"ל נקודה לתתא איהי נוקבא, נקודה דלעילא דכר, וכד זריק לה במר"ה דאיהי גיהנם קטילת (לה).

לאמר (בראשית ב טז) דא גלוי עריות, ודא טחו"ל, מאן דזריק טפה באתתיה בעציבו ובקטטה, אתגליאת ביה ערייתא, ובגין דא ערות אביך וערות אמה לא תגלה (ויקרא יח ז), איהי טחול לילית, מרה אוכמא ערוה דכלא (נ"א דכלה).

אמר רבי אלעזר, אבא, שעורא דעריות אינון באתר ידיע או לא, אמר ליה ברי, יהו"ה איהו י' אב ה' אם ו' בן ה' בת, ה"ה אינון אשה ובתה פלה וחמותה, כפום ענפין דאילנא הכי אתקריאו, ענפין דאילנא מתפרשין לעילא באילנא, כמה דאוקמוהו ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, ועליהן אתמר (דברים כג א) ולא יגלה כנף אביו, ואינון מתיחדין לתתא.

כגון לולב דאיהו אגודה חדא לתתא בכל אלין מינין דהדס וערבה, דאינון תלת הדסין, ותרין ערבות, ואיהו בפרודא לעילא, דענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, ובגין דא נפרצו עליו פסול, נפרדו עליו כשר, והאי פרץ איהו פרוץ בערוה דאיהו בין ענפא וענפא, ובגין דא אתמר תמן (ויקרא יח ז) לא תקרבו לגלות ערוה, לאו צריך לקרבא אתוון דאינון יהו"ה באתר (דף צ ע"א) דערוה, ורזא דערוה אתרמיז בתרין (בהדי) אתוון ע"ר ו"ה ע"ר ר"ע בעיני יהו"ה (בראשית לח ז), ואלין ענפין (לא) אתפרשו דיהא ערוה בינייהו, לאו איהו אלא בר מאתריה דקודשא בריך הוא דאיהו אדנ"י, הדא הוא דכתיב (תהלים ה ה) לא יגורף רע, דבספירן תשכח אב ואם וכן כחדא, בבני"ה ב"ן י"ה, ולית תמן ערוה, ותשכח לון לתתא אח ואחות תרוייהו ביחודא, אח איהו עמודא דאמצעיתא ד' אחות דיליה, ותרוייהו אינון חד בלא פרודא, אף על גב דצדיק איהו יחודא דכלהו.

אדהכי הא אליהו קא אנדמן ליה לרבי שמעון, ואמר ליה רבי רבי, שעורא דעריין הכי איהו ודאי, בכל ספירן לית יחודא חד בחברתה פגוונא דדכר ונוקבא אלא בצדיק, דיחודא דתרוייהו לאו איהו בכל אברין דלהון אלא בברית מילה, בשאר אברין קורבא דאחיה אית תמן ולא דיחודא, ודא איהו רזא דאילנא דענפוי מתפרשין לעילא בכל סטרא, ורזא דמלה ותשב באיתן קשתו ויפוזו זרועי ידיו (בראשית מט כד), אבל לתתא פלהו אגודה אחת יחודא חדא, ובגין דא לתתא בצדיק צריך לקרבא אתוון דיהו"ה עם שכינתיה, דאיהי קורבא דילה קרבן ליהו"ה.

והכי שכינתא עלאה עם חכמה צריך לקרבא לון בצדיק, וכל ענפין תמן מתיחדין ומתקשרין ומשלבין, ומקבלין דא מן דא, וכלא על ידי דצדיק, ובלא צדיק לית קורבא דיחודא, אלא אחיה, ובגין דא חסד תמן אתקרי ו' אח ו' אחות. מסטרא דימינא, ובהאי אתר אתמר (ויקרא כ יז) ואיש אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו וגומר חסד הוא, ועם כל דא דחסד הוא ונכרתו לעיני בני עמם, מאן דמחבר אתוון באתר דפרודא פאלו אפריש בינייהו, ובגין דא ונכרתו מדה לקבל מדה.

והכי י"ה בימינא אינון באחות, ולית יחודא אלא על ידי דצדיק, ובגין דא בהאי אתר לא תקרבו לגלות ערוה (שם יח ו), והכי בשוקא ימינא ושמאלא תמן אלהים אחרים, ולא צריך לקרבא תמן אתוון, בזמנא דאלהים אחרים תמן דאינון מסטרא דעבודה זרה, ורזא דמלה ויקריבו לפני יהו"ה אש זרה (שם י א).

וכל אינון עריין אינון סמאל ונחש, דתבעין למעבד דינין ומגלין לון קדם יהו"ה, ובגין דא אתקריאו עריות, ודא איהו רזא וסוד אחר אל תגל (משלי כה ט), דדא גרים גלות ואתגלי בין עממיא, מאן דגלי עריתיה תמן הכי איהו אתגלי בין עריין דאינון אלהים אחרים, ומאן דמכסי עלייהו הכי איהו אתכפי בינייהו, ובגין דא ולא יגלה פנף אביו, דא שכינתא דגלת בין עממיא בגין חובא דא, פמה דאת אמר (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אמכם.

וארבע זמנין גלת שכינתא בגלותא, בגין דאעילו ערוה בין ארבע אתוון, ואף על גב דאתמר כל אלין עריין בספירן ובשמא דיהו"ה, לאו באתריה דלעילא, אלא כד שכינתא גלת, כל ספירן נחתו עמה, ולית פרודא בה ובין עשר ספירן, וכד נחתו אתלבשו בשית יומין דחול שית ענפין, חסד ביומא קדמאה, גבורה ביומא תניינא, עמודא דאמצעיתא ביומא תליתאה, תלת ספירן תניינין בתלת יומין אחרנין, דאינון רביעאה חמשאה ושתיאה.

ועשר אמירן דא י' אבא, חמש אור דא ה' אימא, שית זמנין טוב ו' דאית בשית יומי דחול, ה' דהששי ה' דיהו"ה, רא"ש דבראשית דא כתר רישא דכל רישין.

[תיקוני זוהר - דף צ ע"ב]

ואמאי אית פרודא, בגין דלית צדיק אות ברית תמן, ורזא דמלה אין אדם צדיק בארץ דאיהו אות ברית תמן, ובשבת דאיהו יומא שביעאה תמן קריבו ויחודא דשמא דיהו"ה וכל ספירן, ובגין דא תלמידי חכמים זוגייהו מלילי שבת לילי שבת, האי עריין אינון ודאי לתתא, אבל לעילא (דף צ ע"ב) אתמר (תהלים ה ה) לא

יגורך רע, וצדיק דקריב לאתתיה ביומין דחולא, ההוא בן דעביד עליה אתמר צדיק ורע לו, דגרים דאתעביד קדש חול דאיהו יום השביעי, ובההוא זמנא איהו רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו, אבל לעילא לית ערוה וקצוץ ופרוד ופרוץ, ובגין דא לעילא (לית לך לידמה ליוצרך, דתימא הכי דלעילא) אית יחודא באח ואחות ובבן ובבת באם עם בן, אם פן לית לך לידמה ליוצרך, דאנת הוית גרים דלא תהא בדיוקנא דיליה לעילא, כמה דאת אמר (ישעיה נט ב) כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם.

ותא חזי בשעתא דבעא קודשא בריך הוא למברי אדם, הכי הוה בעי למעבד ליה כגוונא דדיוקנא דיליה, בלא ערוה ובלא פרץ ופירוד, כמה דאת אמר (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, למהוי כל ספירן כלילין ביה, בלא פרוד וקצוץ, ולא תיחדא בן עם בת דאינון אחים, דעלייהו אתמר אחים תאומים, הדא הוא דכתיב (שמות כו כד) ויהיו תאומים מלמטה ויחדיו יהיו תמים על ראשו, באן אתר, אל הטבעת (שם), דא טבעת דאות ברית מילה, דאיהו שיעור לכל עריין לתתא, ושעור דיוחודא לעילא, ולעילא אתמר ביה (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל לתתא אתמר ביה ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, לא תערב ביחודא טוב עם רע, ואם לאו (שם ב יז) מות תמות, אתמר הכא מות תמות ואתמר בשבת (שמות לא יד) מחלליה מות יומת.

ואדם ודאי אתעביד בדיוקנא דלעילא, ועבד תמן פרודא, ואתפריש מתמן, אמר ליה רבי אלעזר אבא איך אתעביד בדיוקנא דלעילא, דהא שמענא כמה דעות תמן, אמר ליה ברי, כד אתעביד. פלהו ספירן אתפלילו בדיוקנא דנשמתייה, ונשמתייה הוה מרכבה לון כגוונא דנשמתייה, דעלה אתמר (בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, כגוונא דעשר ספירות בלימה, וכלהו גוונין דנשמתיין הוו נהרין בנשמתייה, והוו נהירין על אנפוי, ומניה הוו מזדעזעין עלאין ותתאין, והוו סגדין ליה בגין אלין נהורין דהוו נהירין ביה, כגוונא דאדם דלעילא דהוו סגדין ליה, הכי הוו סגדין לאדם דלתתא, עד דהוה אמר איהו בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יהוה עושנו (תהלים צה ו), ובההוא זמנא הוה איהו שליט על כל המוני עילא ותתא.

גוון אוכפם דעינא ושערוי אוכמין וכל גוונין אוכמין שפירין, אתייהבן ביה מסטרא דאימא, חוורו דעינא וחורו דאנפין וחורו דמוחא וחורו דגרמין, אתייהיבת ביה מסטרא דאבא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין, דלובן שבעין ומוחא ועצמות אתייהיבו מאבא, ואוכמו דעינא ושערא אתייהיבו מאימא, וחורו ואוכמו תרוייהו אשתכחו מכתרא עלאה, אוכמו מלבר וחורו מלגו, ועליה אתמר (איוב לו כא) ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים, וכתוב אחר אומר (תהלים יח יב) ישת השך סתרו.

[תיקוני זוהר - דף צא ע"א]

וְהָא אוֹקְמוּהוּ חֲבַרְיָא, אוֹכְמוּ נּוֹקְבָא לְחוּרוֹ, וְאוֹרְיִיתָא מִתְמָן אִיהִי חוּרוֹ מְלָגְאוּ אוֹכְמוּ מְלָבְר, וְלַעֲיֵלָא אַבָּא וְאִימָא אִמְרוּ עַל עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא וְשְׁכִינְתִּיהָ נַעֲשֵׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדַמוּתֵנוּ (בראשית א כו), עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא בְּחוּרוֹ, וְשְׁכִינְתָא בְּאוֹכְמוֹ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (שיר א ה) שְׁחֹרָה אָנִי וְנָאוֹה, וְתָא חֲזִי אִימָא עֲלָאָה הוּת אוֹכְמָא קָדָם הָהוּא נְהוּרָא דְלָגְאוּ מִינָהּ, אֲבָל כַּד נְחָתָא לְתַתָּא אֲתַחְזִיית גְּוונָהָא בְּחַמְשׁ סְפִירָן, דְּאִינוּן ה' עֲנַפִּין דְּאִילָנָא, דְּרוּעָא יְמִינָא וְשְׂמָאלָא וְגוּף וְתֵרִין שׁוֹקִין, צַדִּיק נְטִיל כָּל גְּוונֵין, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית ט טז) וְרֵאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְרֵאִיתִיהָ בְּגוּוֹנֵין נְהִירִין, וְהָכִי שְׁכִינְתָא תַתָּאָה אֲתַחְזִיית בְּחַמְשׁ גְּוונֵין מִתְתָּא לַעֲיֵלָא, וְאַלִּין גְּוונֵין דְּשִׁית סְפִירָן, וְעֲלִיָּהּ אֲתַמַּר (שמות כה ד) וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי (דף צא ע"א) וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים, וְכִמְהָ דְּאֲתַכְּלִילָן כָּל גְּוונֵין מְעִילָא לְתַתָּא בְּצַדִּיק, הָכִי אֲתַכְּלִילָן כָּל גְּוונֵין מִתְתָּא לַעֲיֵלָא בְּעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא.

תָּא חֲזִי אַרְבַּע עֲנַפִּין רַבְרַבִּין הוּוּ בְּאִילָנָא, וְאִינוּן הוּוּ תֵרִין דְּרוּעֵין וְתֵרִין שׁוֹקִין, וְכִלְהוּ בְּשַׁעוּרָא דָּאת ו' עֲלָאָה, וּבְכָל אַמָּה ה' עֲנַפִּין זַעֲרִין דְּאִינוּן זֵרֵת, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (ישעיה מ ב) וְשָׁמַיִם בְּזֵרֵת תִּכּוֹן, וְאִינוּן שַׁעוּרָא דֵה, וְעַל ה' עֲנַפִּין הוּוּ י' דְּאִיהוּ כַּף הַיָּד, וְדָא אִיבָא דְּאִילָנָא, וְכִמְהָ שְׂרַטוּטִין מְרַקְמָן בְּכַף דֵּיֵד, דְּאִינוּן גְּוונֵין שְׁפִירִין דְּאִיבָא, דְּבַהוֹן אֲתַפְתַּחַת שׁוֹשְׁנָה דְּאֲתַעֲבִידַת מִינָהּ אִיבָא, וְאִינוּן כְּפַתּוֹר וּפְרַח, לְשֵׁשֶׁת הַקְּנִיָּים הַיּוֹצֵאִים מִן הַמְּנוֹרָה (שמות כה לג), וְאַלִּין תְּלַת גְּרַמִּין בְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְתַלַּת בְּדְרוּעָא שְׂמָאלָא, מְנַרְתָּא גּוּפָא דְאַמְצַעִיתָא.

בְּרִי בְּכָל אֲלִין תְּקוּנֵין בְּרָא לְאָדָם וּבַת זִוְגִיָּה, (וא"י) וְאִיהוּ עֶבֶד פְּרוּדָא לַעֲיֵלָא בִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ, דְּגָרִים לְסַלְקָא שְׁכִינְתָא מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק מִינָהּ בַּת זִוְגִיָּה, וְאַסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִינָהּ, דְּבָאֲתַר דְּלָא שְׂרִיא שְׁכִינְתָא תְּמֹן, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא שְׂרִיא תְּמֹן, וּמְנַלָּן דְּאַסְתַּלַּיק בַּת זִוְגִיָּה מִינָהּ, כְּמָה דָּאת אֲמַר (בראשית ב יח) וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא טוֹב הָיִיתָ הָאָדָם לְבִדּוֹ, וְדָא גָרִים לַיַּעֲקֹב דְּאֲתַמַּר בֵּיה (שם לב כה) וַיִּתֵּר יַעֲקֹב לְבִדּוֹ, וּבַהוּוּא זְמַנָּא נְצַח לִיה סַמְא"ל, וַיִּגַּע בְּכַף יְרִיכּוֹ (שם כו), בְּאֵן אֲתַר פְּרַח בְּגִיד הַנְּשֵׂה, דְּפָרַח י' מַגִּיד הַנְּשֵׂה דְּאִיהִי י' דֵּיַעֲקֹב, וְאַשְׁתָּאֵר אִיהוּ עֲקֵב, דְּאִיהוּ דֵשׁ בְּעֲקֵב, וְדָא רְזָא וַיְדוֹ אוֹחוֹת בְּעֲקֵב עֲשׂוֹ (שם כה כו) (דאיהו דש בעקב בגלותא ובעולא דמלכותא דשבעין אומין דהוּא לזנב ולא לראש).

כְּמָה דְּגָרִים אָדָם דְּשְׁכִינְתָּא אֲתַפְרֶשֶׁת מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דָּאת אֲמַר (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְאַשְׁתָּאֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְחִידָאֵי בְּלָא מְטְרוּנִיתָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה נז א) הַצַּדִּיק אֲבַד, מֵאֵי אֲבַד, אֲבַד לְמְטְרוּנִיתָא, וּבְגִין דָּא לֹא טוֹב הָיִיתָ אָדָם לְבִדּוֹ (בראשית ב יח) אַעֲשֵׂה לּוֹ עֹזֵר כְּנֶגְדּוֹ (שם), דָּא אַחְרָא, דְּלִית אִיהִי בַת זִוְגִיָּה, מְסַטְרָא דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּאַסּוּר וְהִיתֵר טוּמְאָה וְטַהֲרָה כְּשֵׁר וּפְסוּל דָּם טַהוֹר וְדָם נִדְּהָ, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהוּ זִכָּה נַעֲשֵׂה לּוֹ עֹזֵר, לֹא זִכָּה כְּנֶגְדּוֹ, דְּאַסְתַּלַּק מִינָהּ אֲתַתָּא דְּאִיהִי עֵץ הַחַיִּים, דְּאֲתַמַּר בֵּהּ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא

למחזיקים בה, ראה חיים עם אשה אשר אהבת (קהלת ט ט), דעלה אתמר (בראשית ג כב) ולקה גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, דאיהו הוה חרות על הלחות, חירו ממלאך המות, חירו משעבוד מלכות, חירו מכל מרעין בישין, מעניותא וטפשותא וצערא ודוחקא וכפנא, ועלה אתמר (דברים ח ט) ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם וכו'.

אסתלק מיניה, ואתייהב ליה אחרא מסטרא דסיהרא, דאתמר בה (קהלת ג ב) עת ללדת ועת למות וכו', דאיהי פלגו דילה חיים עותרא, ופלגו דילה מות עניותא, פגוונא דלבא דאתמר ביה (שם י ב) לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו, תרין בשותפו, ובגין דא אם זכה עזר במלויא דסיהרא, ואם לא זכה פנגדו בחסרונה דסיהרא.

עריות מסטרא די"ה, ע"ר י"ה תעור קשתף (חבקוק ג ט), עריות מסטרא דו"ה לא תקרבו לגלות ע"ר ו"ה (ויקרא יח ו), ונדא לילי"ת דאיהי ערות אשה ובתה (שם יז), דאינון ה"ה, ערות פלתף (שם טו) דא י' זעירא דאדנ"י, דאיהי פלה האמורה בשיר השירים. תא חזי שכנתא תתאה אתקריאת בתה מסטרא דאימא עלאה, פלה מסטרא דכ"ל פ"ל ה', אחות מסטרא דעמודא דאמצעיתא, שאר בשרו (שם ו) מסטרא דהווא דאתמר ביה (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, מסטרא דדרגיה.

תקונא שבע וחמשיין

[תיקוני זוהר - דף צא ע"ב]

(דף צא ע"ב) בראשית תרי שב"א, ואינון תרין נקודין תרי יצירות, דאתמר בהון (בראשית ב יט) וייצר יהו"ה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים, ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכו'. תא חזי פמה נשמתיין וכמה ציורין צייר קודשא בריך הוא בדיקנא דמרפבות דלעילא, דאינון חיות הקדש, דירתין בני נשא נשמתיין מנייהו, ואייתי קודשא בריך הוא לאדם בגלגולא על פלהו, לראות מה יקרא לו, ולא אשפח עזר בהון, הדא הוא דכתיב (שם יח) ולאדם לא מצא עזר פנגדו, ואיהו קרא לון לכל חד שמהן פפום חילא דלעילא, דאתמר בהון (ישעיה מ כו) המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא, לכל חיה ומלאך ואופן קרא לון בשם ידוע, לכל חד על מתכונתו בעבודתו ובמשמרתו.

תא חזי אדם הוה ידע כל מלאך ואופן וחיה ושרף, כל חד דהוה ממנא על שליחותיה, והוה ידע כל שמא דכל חד דהוה פפום שליחותיה, והכי הוה קרי ליה, דהכי אשכחנא בספר רזיא"ל דאתייהב לאדם קדמאה, דמטטרו"ן קרא ליה קודשא בריך הוא שמהן סגיאין, לזמנין אתקרי מיטטור"ר (מי"מטור) בזמנא דממנא על מטרא ולזמנין אתקרי פתחו"ן סגרו"ן (אטימו"ן) (נ"א אטמו"ן), אטמו"ן בזמנא דאיהו אוטם חובין דישראל, סגרו"ן בזמנא דסגר תרעין דצלותא, פתחו"ן בזמנא דפתח תרעא דצלותא, (פסקו"ן) (נ"א פסקו"ן) בזמנא דפוסק הלכות דמתניתין במתיבתא תתאה, והכי כל שמהן פפום שליחותיה, והכי כל מלאך אשתני שמייה פפום

שליחותיה, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (שופטים יג יח) לָמָּה זֶה תִּשְׁאַל לְשָׁמַי וְהוּא פְּלֵאי, וּכְפּוּם נִיּסָא דְעֵבְדִין הֵכִי אִיהוּ שְׁמִייהוּ.

וּלְכָל שְׁלִיחוּתָא וְשְׁלִיחוּתָא דְלֵהוּן אֵית רַגְעָא וְשַׁעְתָּא יְדִיעָא, וּמִזֵּל יְדִיעָא, וַיּוֹם יְדִיעָא, וְכַכְבֵּי יְדִיעָא, וְתַמְן אֲשַׁתְּנִי, הַאי מְלָאךָ אַתְקְרִי בְּשֵׁשִׁים רַבּוּא שְׁמֵהּ דְּמִלְאכֵיָא, הוּא אַתְקְרִי חֲסִידָא לְ בּוּמְנָא דְעֵבִיד חֲסִד עִם עֲלָמָא, גְּבִרְיָא לְ בּוּמְנָא דְעֵבִיד גְּבוּרָה בְּעֲלָמָא, סְתוּרִיָא לְ בּוּמְנָא דְסְתִיר בְּנֵי עֲלָמָא בְּגַדְפוּי מְאֵלִין מְלָאכֵי חֲבֵלָה, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (תהלים צא ד) וְתַחַת כְּנָפְיוֹ תַחֲסֶה צִנְהָ, וְאַתְקְרִי חֲתַמִּיא לְ בּוּמְנָא דְחַתִּים זְכוּן וְחוּבִין עַל בְּנֵי עֲלָמָא, כְּתַבִּיא לְ בּוּמְנָא דְכְתַב חוּבִין וְזְכוּן.

וְכָל מְלָאכָא כְּפּוּם שְׁמִיהָ אֵית לֵיהָ קְרָא בְּאוּרִיָתָא, כְּתַבִּיא לְ עַל שֵׁם (שמות לב טז) וְהַמְכַתֵּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא וְגוֹמֵר, זְכַרִּיא לְ עַל שֵׁם זֹכֵר בְּרִית אַבוּת, וְאֵית לֵיהָ קְרָא זְכַרְנוּ לְחַיִּים, וְאַתְפְּיָא בְּזִכּוֹר, שְׁמִרִיא לְ בְּשִׁמּוֹר, חֲסִידָא לְ בְּחֲסִד, גְּבִרְיָא לְ בְּגְבוּרָה, צְדִיקָא לְ בְּצִדְקָא, רְפָא לְ (ברפואה, יתוא"ל) בְּתַפְאַרְתָּ, מְלַכִּיא לְ בְּמַלְכוּת, לֵית מְלָאךָ דְלֵית לֵיהָ עֲקָרָא וְיִסוּדָא בְּסַפִּירָן, וְכָל סַפִּירָה אֵית לָהּ שֵׁם יְדִיעָא וְהוּיָהּ יְדִיעָה, וְכָל שְׁמֵהּ תַמְן אֵית לֹון עֲקָרָא וְיִסוּדָא.

וְהַאי כְּלָלָא נְקוּט בִּידָךְ דְּכָל מַמְנָן דְּלַעִיל שְׁמֵהּ דְּלֵהוּן תְּלִיין בְּסַפִּירָן וְשְׁמֵהּ תֵּהוּן כָּל חַד אֵית לֵיהָ קְרָא עַל שֵׁם שְׁמָא דִּילֵיהָ.

[תיקוני זוהר - דף צב ע"א]

וְכָל מְלָאכֵי דְסוּסִיהוּן סוּסֵי אֲשָׁא, וּמְרַכְבוּתֵיהוּן אֲשָׁא וּקְשָׁתוֹתֵיהוּן אֲשָׁא וְרוּמְחֵיהוּן אֲשָׁא, וְכָל מְאֵנֵי קְרָבָא דְלֵהוּן אֲשָׁא, יְסוּדֵיהוּן בְּגְבוּרָה, וּמְלָאכֵי חֲבֵלָה דְאַנּוּן אֲשָׁא, יְסוּדָא דְלֵהוּן בְּגִיהֶנָם, וְאֵית מְלָאכֵי דְאַתְמַר בְּהוּן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלָאכֵי רּוּחוֹת, יְסוּדָא דְלֵהוּן בְּעַמּוּדָא דְאַמְצִיעִתָא, וְאֵית מְלָאכֵי דְאַיְנוּן מְמִיא דְרַקִיעָא, דְאַתְמַר בְּהוּן (שם קמח ד) וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם, מְסַטְרָא דִימִינָא, כְּלֵהוּן עֲקָרֵיהוּן לְעִילָא, וְלֵית מְלָאכָא דְלָא אֲשַׁתְּכַח בֵּיהָ שֵׁם יְהוּ"ה, דְאַשְׁתַּכַּח בְּכָל אֲתַר, כְּגוּוּנָא דְנִשְׁמַתָּא דְאַשְׁתַּכַּח בְּכָל אַבְרָא וְאַבְרָא, וּבְגִין דָּא אֵית לְבַר נִשְׁ לְאַמְלָכָא יְהוּ"ה בְּכָל סַפִּירָן, וּבְכָל פְּרַסְיָן, וּבְכָל מְלָאכֵי, וּבְכָל אַבְרָא וְאַבְרָא דְבַר נִשְׁ, דְלֵית אֲתַר פְּנוּי מְנִיָּה לָא בְּעֲלָאִין וְלָא בְּתַתְּאִין, יְהוּ"ה לָא אַתְקְרִי בְּיַחוּדָא דְאַרְבַּע אַתּוּן אֲלָא בְּעֵלְתָּ הַעֲלוֹת דְּמִיחַד לֹון, וּבְגִין דְּאִיהוּ מִיחַד (דף צב ע"א) אַרְבַּע אַתּוּן, בֵּיהָ אַתְקְרִיאוּ יְהוּ"ה בְּיַחוּדָא חֲדָא יְהוּ"ה אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד, וּבְגִין דָּא שׁוּי אַמוּנָה דִּישְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע אַתּוּן אֲלִין, וְכָל שְׁמֵהּ שׁוּי כְּנוּיִין לְשִׁמָּא דָּא, לֵית שְׁמָא עַד אִין סוּף וְעַד אִין תְּכֵלִית רַבְרָבָא וְשִׁלְטָנָא מִן דָּא, לְעִילָא עַד אִין סוּף, וְלַתְּתָא עַד אִין תְּכֵלִית, וְכָל חֵיילִין וּמִשְׁרַיִין מְנִיָּה דְחַלִּין וּמּוֹדְעוּזֵין.

תְּקוּנָא תְּמַנִּיא וְחַמְשִׁין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים (אִיהִי) אֶת, בַּת יַחֲידָה אִיהִי בַת מְלֵךְ פְּנִימָה, (אִיהִי) אֶת אַמְתָּא דִּילָהּ, וְעֵלָה אַתְמַר (בְּרֵאשִׁית ב כא) וַיִּפֹּל יְהוּ"ה אֱלֹהִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וְכו', מַאי וַיִּסְגּוֹר, פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וַיִּרְיַחוּ סוּגְרַת וּמְסוּגְרַת (יהושע ו טו),

מאי ויריחו, דא איהי ירח דאיהי גופא דילה, אמתא מברתא דמלכא, דאיהי נקודה דילה, סוגרת ומסוגרת מלגאו, פגוונא דא כ.

ובגינה אתמר (שמות כה כז) לעֹמֶת המסגרת תהיינה הטבעות וגומר, מאי הטבעות אלין תרין אודנין דלבא דאינון עגולין בטבעות, ולבא איהו לשמאלא, הכי פתורא צריך לשמאלא, שלחן בצפון, לבתים לבדים (שם), מאי לבתים אינון תרי בתי לבא, מאי לבדים אינון תרין פליין, תרוייהו לבר, עלייהו אתמר (שם כו כד) והיו תואמים מלמטה, תרי כנפי ריאה, ויחדיו יהיו תמים על ראשו, ובגין דשמיעה תליא בלבא, אוקמוהו מארי מתניתין הלב שומע.

תא חזי, אתמר בהאי צלע (בראשית ב כב) ויקח, ולבתר ויבן יהו"ה אלהים את הצלע, מאי ויבן, אלא (מלכים א ח יג) בנה בניתי בית זבול לך וגומר, והבית בהבנותו אבן שלמה מסע נבנה, תרי בתי לבא אינון תרי בנינין דהאי קרא, הדא הוא דכתיב (שם ו ז) והבית בהבנותו דא בית ראשון, אבן שלמה מסע נבנה דא בית שני, ולקבלייהו אמר בנה בניתי תרין בנינין, חד אתקריאת בניינא דאימא עלאה, ותניינא בניינא דאימא תתאה.

ועוד ויבן, לישנא ואבנה גם אנכי ממנה (בראשית ל ג), בניינא דיבום, וכמה דהאי נקודה איהי סוגרת ומסוגרת, הכי צריכה ברתא דאיהי בתולה, למיהוי סגורה ומסוגרת בבית אביה, (שם כד) בתולה ואיש לא ידעה (שם כד טז), ותרד העינה דא בת עינא, סוגרת ומסוגרת בעינא, ותלת גוונין סחרין לה, ועלייהו אתמר (איוב לג כד) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר. וכד נחית לון משה אורייתא לישראל מינה, אמר היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה (שמות יט טז), שלשת ימים לקבל תלת גוונין דעינא, ואיהי טמירא וסתירא בהון, ואיש לא ידעה בהון, עד דאתפשטת מנייהו.

ובהוא זמנא דאתפשטת מאלין לבושין, אתיחדת עם בעלה בקרוב בשרא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה פי מאיש לוקחה זאת, על פן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד, דכך דרפא לאתיחדא דכר ונוקבא בקרוב בשר, ודא דבוקא (נ"א קורבא) דיחונדא דלעילא, דלא יהא דבר חוצץ, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, דכד בר נש מצלי ומייחד קודשא בריך הוא בשכינתיה דלא יהא דבר חוצץ בינו לבין הקיר, ושכינתיה (קרקוריה דקיר קירות הלב), דלא יעביד פרוד וקצוץ בין קודשא בריך הוא ושכינתיה, ורזא דמלה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו (שם כה), ערומים בקרוב בשרא בלא לבושא כלל, ובההוא זמנא דקודשא בריך הוא ושכינתיה כחדא בלא לבושא כלל, אתמר ביה (ישעיה ל כ) ולא יפנה עוד מוריה, והיו עיניו רואות את מוריה.

[תיקוני זוהר - דף צב ע"ב]

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, מאי סיומא דקרא (בראשית ב כה) ולא (דף צב ע"ב) יתבוששו, אמר ליה ברי באתר דאית ערוה אית בשת, ודא איהו ירא בשת, ומאן

דלית ליה בשת בודאי לא עמדו רגלי אבהתוי על טורא דסיני, ובשת איהו בתלת גוונין חוור וסומק וירוק באנפין, דאתמר בהון (ישעיה כט כב) לא עתה יבוש יעקב בגוון סומק וירוק, ולא עתה פניו יחווירו (שם) בגוון חוור, ואלין תלת גוונין דאית בהון בשת אלין אינון תלת גוונין דתלת קליפין דאגוזא, דאינון עריין דבהון אתלבשת קשת ואתחזייא בהון.

ובגין דאינון עריות תלת קליפין, אתמר בהון אין דורשין בעריות בשלשה, ואסיר לאסתכלא בהון, ובגין דא אסיר לעמא קדישא לאסתכלא בגוונין דקשת, ודא רזא דערלה דאית לה תלת קליפין, דצריך לאעברא לון מאות ברית קדש, ומיד וראיתיה לזפור ברית עולם (בראשית ט טז), ועל אלין תלת קליפין אתמר (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, ומיד וראיתיה, ובזמנא דמשה הוה מתלבש בהון, מה פתיב ביה (שם) אל תקרב הלום, מיד דאתפשט מנייהו אתקריב תמן.

ודא רזא דקרבנא, דהוה נחית אשא לאדלקא אלין תלת קליפין, הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה וגומר, הא תלת גוונין דאשא, דהוה נחתין בתלת צלותין לאדלקא ולאוקדא אלין קליפין, ובהווא זמנא הוה קודשא בריך הוא מתקרב בשכינתיה, והוה מתקרבין אתוון דיליה 'י בה' ו' בה', ובזמנא דהוה מתלבשין באלין קליפין, אתמר בהון (שם יג ו) לא תקרבו לגלות ערוה, ולא צריך לקרבא אתוון 'י בה' ו' בה'.

ובגין דא תקינו תלת צלותין בכל יומא, לאעברא תלת קליפין אלין דערלה מאות ברית דאיהי שכינתא, ובדא שריא בתלת גוונין נהירין, דאינון כהנים לויים וישראל, דעלייהו אתמר (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, ואינון נעילת חגין וזמנין ומועדין, דעלייהו אתמר (שמות כג יד) שלש רגלים תחג לי בשנה, תלת קליפין עלייהו אתמר (בראשית ג כא) ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, בקדמיתא פתנות אור, ולבתר דחאבו פתנות עור, מעור דאיהו משכא דחויא, ולשבעין שנין אתפשט ההוא (חויא) (נ"א משכא) מגיה.

דתלת גוונין דלבושין דשכינתא אינון תלת וויין דויסע ויבא ויט, בזמנא דמתעברין פתנות עור דחויא, נהרין תלת גוונין דנהורא דשכינתא, ומיד וראיתיה לזפור ברית עולם, ואינון תלת וויין אינון תלת גגין דאת ב, חד לשמיא וחד לארעא וחד לימא, ומהאי ב' תליין שבועין גוונין, ואינון שבועין ותריין, דעלייהו אתמר (ישעיה יט א) הנה יהוה רוכב על עב קל ובא מצרים, על ע"ב בשבעין ותריין גוונין נהירין, ומיד (שם) ונעו אלילי מצרים מפניו.

ואינון תלת גוונין רמיזין בה', ה' תלת גגין דילה אינון לבושין נהירין דברתא דמלכא, דאיהי 'י בת עין, ואיהי חמש אלפין שנין דבריאת עלמא, ואיהי ה' זעירא דאברהם דדרגיה חס"ד, דסליק לשבעין ותריין, ה' 'י מן אלהים. ה"י מן יו"ד ה"א וא"ו ה"א. (נ"א יו"ד ה"י וא"ו ה"י). ה' לבושא דכסי על 'י.

תקונא תשעה וחמשיין

בראשית פי באש יהו"ה נשפט (שם כו טז), דאינון פתנות עור דצריך בהון הבדלה, כד אמרין ישראל בורא מאורי האש, ואמרין המבדיל בין אור לחשך. (דף צג ע"א). חשך אוכם, פתנות עור דיליה אוכמין, דאתמר בהון (שיר ה יא) שחורות כעורב, (בראשית ג א) והנחש היה ערום מנייהו, דלכל חיה ברא לבושין, ולכל ברין דאתבריא בשיית יומי בראשית, ואשתארו גופין דמזיקין למעבד ולא עביד לון, בגין דהוה ערב שבת, ודא איהו (בראשית ב ג) אשר ברא אלהי"ם לעשות, ובגין דא והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהו"ה אלהי"ם (בראשית ג א), דלכלהו עבד לבושין, וליה לא עבד, בגין דהו מזיקין דעלמא.

ואמאי לא עביד לון, בגין דהוה ליה למברי לאדם ערב שבת, ובגיניה לא ברא לון, ובגין דא עאל קנאה בלביה דחויא עם אדם, בגין דאשתאר ערום בגיניה בלא לבושין, ואיהו גרם לבתר דאתפשט אדם מלבושוי, וירית לון נמרוד ועשו, דהוה עשו דיוקניה דחויא, ובגין דא והנחש היה ערום, ערום לביש, דגרם בערמה דיליה נוקבא בישא סם המות מיתה לאדם ולאנתיה, וערמה דיליה הוה דפתי לחוה, בגין דדעתן של נשים קלה, ומה אמר לה (שם) ויאמר הנחש אל האשה אף כי אמר אלהי"ם לא תאכלו מכל עץ הגן, וקודשא בריך הוא לא אמר, אלא מכל עץ הגן אכל תאכל, דאיהו לא מני ליה דלא למיכל אלא מעץ הדעת טוב ורע, דאיהו ערבוביא טוב ורע, אילנא דשקרא, חד בלב וחד בפה, לביה מלי שקרא, ופתי בפומיה במלין דקשוט.

וחויא בישא אעבר הכא על לא תענה ברעך עד שקר (שמות כ יג), ועל לא תרצת, ועל לא תנאף, ועל לא תגנוב, ולא תשא את שם יהו"ה אלהיך לשוא, על לא תענה ברעך דסהיד שקרא דאמר (אף כי אמר אלהי"ם לא תאכלו מכל עץ הגן ועל לא תגנוב דגנב דעת חוה כגוונא דא דאמר אף כי אמר אלהי"ם וגומר) פי יודע אלהי"ם פי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהי"ם יודעי טוב ורע (בראשית ג ה), בגין דלא תהוון בדיוקניה, ועבר על לא תנאף, דהטיל זוהמא בחוה, ועבר על לא תרצת, דקטל לאדם ולחוה, דהכי ארחא דיצרא בישא מפתי לבני נשא, ולבתר סליק ואלשין ליה, ונטיל רשו ונחית ונטיל נשמה.

תקונא שתיין

בראשית דא ברי"ת, דאתמר ביה עץ החיים, והא אוקמוה, ובהפוכא תבי"ד, דגרם תבירו לאדם הראשון, ודא עץ הדעת טוב ורע, טוב איהו אילנא, ההוא דכתיב (בראשית ג ו) ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים, ואיבא דיליה רע, כפום חיזו דילה הכי הוה (נ"א איהו) אתחזיא לה מלבר, כגוונא דפומא מלין שפירין מלבר, ולבא מלייא טנופין מלגאו, ודא לא הוה ידעא דסם המות הוה מלגאו דאיבא, הדא הוא דכתיב ו"תקח מ"פריו ו"תאכל, ותתן גם לאישה וגומר (שם), הרי איבא דאילנא דתמן מו"ת (מלגאו גרם לה דאכלה).

[תיקוני זוהר - דף צג ע"ב]

ואית קליפין דאיבא דאינון תהו ובהו וחשך ותהום, דקליפין אלין אינון רע, מוחא מלגאו טוב, אילנא דחיי קליפין דיליה שפירין ומוחא דיליה שפיר, ודא איהו עפייה שפיר ואנביה שגיא (דניאל ד ט), ואית אילנא דכוליה ביש, מוחא וקליפה כלהו מרירן, ומיין דלהון מרירן, הדא הוא דכתיב (שמות טו כג) ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה פי מרים הם וגומר, ויורהו יהו"ה עץ וגומר, וביה וימתקו המים, עץ מתוק דמניה נפקין ענפין ושרשין, דאתמר בהון (תהלים יט יא) ומתוקים מדבש ונפת (דף צג ע"ב) צופים, ובגין דא אית עץ דענפין דיליה מתיקן, ועץ דענפין דיליה מרירן, ואית מיין מתיקן ומיין מרירן, דדא לקבל דא עבד קודשא בריך הוא, ואית דאיהו פלגו דיליה מתיקא ופלגו דיליה מרירא, ודא עץ הדעת טוב ורע, כגוונא דכספא מעורב בעופרת, ואית אילנא דקליפין דיליה בישין מלבר ומוחא מתיקא מלגאו, הכי תשכח בר נש ביש במלי פומוי (נ"א ובפומוי מפיק ביש מלבר) וטב בלביה מלגאו, ואית מפומוי טב ולביה ביש, האי איהו עץ הדעת טוב ורע, הכא מקנן נחש רמאי.

הכי איהו בר נש דתשכח ליה גופיה שפיר, וסימנין דיליה כלהו שפירן, ונשמתייה נפש חייבא מלגאו, ותשכח בר נש גופיה ביש בכל סימנין דיליה, ונשמתייה מלגאו שפירא, דא איהו צדיק ורע לו, אבל מאן דאיהו טב מלבר ורע מלגאו, איהו רשע וטוב לו, בגין דלא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי, טוב מלבר ומלגאו צדיק וטוב לו, ביש מלגאו ומלבר רשע ורע לו, והא אוקמוה.

טב מלגאו ולבושא דיליה ביש, דא איהו עני ורוכב על חמור (זכריה ט ט), רע מלגאו ולבושא דיליה שפיר מלבר, על האי אתמר (קהלת י ז) ראיתי עבדים על סוסים, וכלא אשתמודע בעובדוי דבר נש, מאן דאיהו מלגאו, ולא למגנא אוקמו קדמאין לא המדרש הוא העקר אלא המעשה הוא העקר, דשטיין מסתכלין בגופא דאיהו לבושא, הדא הוא דכתיב (איוב י יא) עור ובשר תלבישני, וצדיקא בעובדין טבין.

ועוד (שמות טו כה) ויורהו יהו"ה עץ, דא מטה דמשה, דהוה מתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה, כגון להט החרב המתהפכת (בראשית ג כד), ודא מטטרו"ן, דביה הוה משתמש משה רבינו, כגוונא דעמודא דאמצעיתא דהוא משתמש ביה, והוה מנהיג תתאין ביה, אוף הכי משה דהוה כגוונא דיליה, הוה משתמש במטה, ואמאי אתקרי מטטרו"ן מטה, דלזמנין מטה כלפי זכו לצדיקיא, ולזמנין מטה כלפי חובא לרשיעיא, ובגין דא אתהפך ממטה לנחש לרשיעיא לאלקאה לון ביה, ומנחש למטה לצדיקיא למיהב לון ביה אגרא.

דהכי איהו על האי מלאכא קודשא בריך הוא, כגוונא דנשמתא דרכיב על גופא, וצדיק בהאי אתר אתמר ביה (שמואל ב כג) צדיק מושל יראת אלהי'ם, בגין דאיהו מהפך דינא לרחמי, ובהאי אתר צריך שנוי מעשה, בגין דיתהפך מדינא לרחמי, ושנוי השם ושנוי מקום, וקודשא בריך הוא דאיהו מלגאו, אתמר ביה

(מלאכי ג ו) אַנִּי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי, דְּאִיהוּ רַחוּם וְחַנוּן, לִית בֵּיה דִּינָא כְּלָל וְלֹא שְׁנוּיִן.

וְכַד בַּר נִשְׁ שְׁלִיט עַל יִצְרֵיהּ, נְהַפֵּךְ נַחֲשׁ לְמִטָּה, וְאִם יִצְרֵיהּ שְׁלִיט עָלֶיהּ, נְהַפֵּךְ מִמִּטָּה לְנַחֲשׁ, וּמִיָּד וַיָּנֶס מִשָּׁה מִפְּנֵיו (שמות ד ג), מֵאִי וַיָּנֶס, אֶלָּא הֵכָא רְמִיז שְׁנוּי מְקוּם, דְּבִרַח מֵאַתְרֵיהּ וּמְקַמֶּיהּ, וְדָא אִיהוּ רִזָּא וְתַפְקִיחָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם (בראשית ג י), וּבְמֵאֵי אֲתַפְקִחוּ, לְמַנְדַּע טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ מִטָּה כְּלִיל מִתְרוּיֵיהּ, כַּד אֲתַהֲפֵךְ מִנַּחֲשׁ לְמִטָּה אֲתַמַּר בֵּיה צְדִיק וְטוֹב לוֹ, וְכַד אֲתַהֲפֵךְ מִמִּטָּה לְנַחֲשׁ אֲתַמַּר בֵּיה רָשָׁע וְטוֹב לוֹ.

תקונא חד ושתין

[תיקוני זוהר - דף צד ע"א]

בְּרֵאשִׁית דָּא מַחְשְׁבָה, אֱלֹהִים דָּא אֵימָא עֲלָאָה עוֹבְדָא, דְּתַרְוֵיהּ דְּחִילוֹ וְרַחֲמוֹ, אֵת הַשָּׁמַיִם דָּא קָלָא, וְאֵת הָאָרֶץ דָּא דְבוּרָא, וּבְכָלֵא חָאבוּ אָדָם וְחוּהּ, אֶפְרִישׁוּ בֵין אָבָא וְאֵימָא דְאֵינוֹן מַחְשְׁבָה וְעוֹבְדָא, וּבֵין קוּל וְדְבוּר דְאֵינוֹן בְּרָא וּבְרַתָּא, וּבְגִין דָּא וַיִּשְׁמְעוּ אֵת קוּל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בְּגֵן לְרוּחַ הַיּוֹם (שם), אֲתָת קוּל דָּא (דף צד ע"א) עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וְשְׁכִינְתָא עֲמִיהּ, יְהוָה אֱלֹהִים אָבָא וְאֵימָא, וְאֵינוֹן אַרְבַּע אֲתוּן יְהוָה, י' אָבָא ה' אֵימָא ו' בְּרָא ה' בְּרַתָּא, דְאֵינוֹן מַחְשְׁבָה וּמַעֲשָׂה קָלָא וְדְבוּרָא, (ורזא דמלה מחשבה מצטרפא למעשה ודא רזא יו"ד דהיא י' וקלא ודבור דאיהו שמים וארץ וכל צבאם), קוּל דְהוּהּ אֲזִיל בְּגֵן דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, שְׁמַע קָלִיהּ דְהוּהּ אֲזִיל בְּגִנְתָּא בְּעַנְפֵי אֵילָנָא, מִהֵהוּא אֵילָנָא דְחָאב בֵּיה אָדָם קַדְמָאָה, דְהוּהּ אָמַר אֵילָנָא לְסַמְא"ל חַיִּיבָא נַחֲשׁ הַקְּדָמוֹנִי, רָשָׁע אַל תִּגַּע בִּי, וּבָאן אֲתַר הוּהּ אֲזִיל קָלָא בְּגִנְתָּא דְאִיהִי אַדְנִי דִינִי, לְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, דְאֲתַמַּר בֵּיה (איוב א ו) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, וְדָא אִיהוּ לְרוּחַ הַיּוֹם, וּמַה הוּוּ אֲמַרִין בְּנֵי הָאֱלֹהִים, אֶלָּא אֲתוּ לְהִתְיַצֵּב עַל מִימְרָא דִיהוָה, דְכַד אָמַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (בראשית א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ, אָמְרוּ אֵינוֹן מַה אָדָם וְתַדְעֵהוּ (תהלים קמד ג), (ס"א אמרו אינון מה אנוש כי תזכרנו וגומר) (שם ח ה).

וְעוּד וַיִּשְׁמְעוּ אֵת קוּל יְהוָה אֱלֹהִים, הֵהוּא קָלָא הוּהּ בְּגִנְתָּא דְאִיהִי שְׁכִינְתָּא, דְתַמֵּן עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, חוּהּ גְרַמַת דְאֲתַעְקַר אֵילָנָא מְגִנְתָּא, וְאָדָם גְרִים בְּמַחְשְׁבַתָּא דִילֵיהּ דְאֲסַתְלִיק נְבִיעוּ דְאֵילָנָא, דְהוּהּ נַחֲשִׁית לְגִנְתָּא, וְאֲשַׁתְאֲרַת יְבֶשֶׁת, יְהוָה דָּא אֵילָנָא, ה' עֲנַפּוּי וְשָׁרְשׁוּי, ו' גּוּפָא דְאֵילָנָא, י' אֵיבָא דִילֵיהּ, נְבִיעוּ דִילֵיהּ, נְקוּדָה דִילֵיהּ כְּגוּוֹנָא דָּא יְהוָה, דְאִיהוּ אָחַד וְשְׁמוֹ אָחַד, וּמְנַלְן דְאֲתַקְרִי נְבִיעוּ אָחַד, כְּמַה דְאֲתַמַּר (בראשית א ט) יָקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוּם אָחַד, וְתִרְאֶה הַיְבֶשֶׁת אַדְנִי.

וּבְגִין דָּא וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאֲשֶׁתוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים (שם ג ח), וְכִי יָכִיל בַּר נִשְׁ לְאַתְפְּסִיא מְנִיָּה, וְהָא כְּתִיב (ירמיה כג כד) אִם יִסְתַּר אִישׁ בְּמַסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֲרַאנּוּ נְאֻם יְהוָה, אֶלָּא כְּסוּ פְנֵיו חֲרָלִים (משלי כד לא), אֲתַכְפִּיאוּ אֲנַפּוּי מְבִשֶׁת, דְאֲתַפְקִחוּ עֵינֵיהּ וְחוּזוּ מַה דְעַבְדוּ לְעֵילָא, דְגְרִימוּ לְאֲעַקְרָא אֵילָנָא מֵאַתְרֵיהּ, וּנְבִיעוּ לְסַלְקָא

מתמן, ודא איהו ויתחבא האדם וגומר, תמן אתפסיו או אנפוהי, מן בשת, דתמן חאבו, במה דהוה בתוך עץ הגן, תמן אתפסיו או אנפוהי, אית מאן דאמר בתוך עץ דא צדיק, ובאתר דא ויסתר משה פניו (שמות ג ו), דאדכר מה דאירע ליה בקדמיתא, אדכיר חוביה ואתפסי מבשת, ובגין דא זכה ותמונת יהו"ה יביט (במדבר יב ה), ודא י דאיהו חכמה תתאה, ואיהו איבא דאילנא, דהוה בריש צדיק, ו' גופא דברית, ה"ה דא אתר דערלה ופריעה, ארבע אתוון הוו על צדיק דאיהו עץ פרי, איהו גרים דאסתלקו מניה, ואתעקר איהו מגנתא, הכי אעקר קודשא בריך הוא לאדם מגופיה, ותריך ליה מגנתיה, כמה דאת אמר (בראשית ג כד) ויגרש את האדם.

תקונא שתיין ותריין

[תיקוני זוהר - דף צד ע"ב]

בראשית תמן ב"ת, תמן א"ש (נ"א תמן אשרי), בההוא זמנא אסתלק קודשא בריך הוא משכינתיה, ואשתארת בת יחידה, הדא הוא דכתיב (איכה א א) איכה ישבה בדד, ורזא דמלה ויקרא יהו"ה אלהי'ם אל האדם ויאמר לו איכה (בראשית ג ט), איה פ"ה, אמר ליה, אף על גב דגרמת כולי האי, ועבדת פרודא באתוון דאסתלק י' מן ה' ו' מן ה', ואשתארת שכינתא לעילא יחידאה, ושכינתא לתתא יחידאה, בגין דא ויאמר לו איכה, א"ה פ"ה, ויאמר את קולך שמעתי בגן, בגין דא ואירא פי עירום אנכי ואחבא, ועוד ואחבא, רזא דמלה, ערום ראה רעה ונסתר (משלי כג ב), מאי סתירה דבר נש, אלא תא חזי בזמנא דאית רשו למחבלא לחבל, (דף צד ע"ב) אתמר ביה (שמות כב ה) פי תצא אש ומצאה קוצים וכו', ובההוא זמנא והיה כצדיק כרשע (בראשית יח כה), ובגין דא אית ליה לבר נש בההוא זמנא לאתטמרא ולאתפסיא, דלא ישתכח בינייהו, דבההוא זמנא יש נספה בלא משפט, ובגין דא (שם) ואירא פי עירום אנכי ואחבא, ובמאי נסתר בר נש מאלין דינים וקטרוגין דלא שלטין עליה, בתיובתא, הדא הוא דכתיב (תהלים צא א) יושב בסתר עליון, דא אימא דאיהי סתר, עליון מנה דא חכמה, דלא אשתמודע אלא בה, בצל שד"י יתלונן (שם) דא אימא תתאה, (נ"א עלאה) צל דשד"י דאיהו אות ברית קדש, דאתמר ביה (שם לט ז) אך בצלם יתהלך איש, ודא שכינתא תתאה, דאיהי צלמו דקודשא בריך הוא, ועליה אתמר (בראשית א כז) ויברא אלהי'ם את האדם בצלמו, בצלמו ממש דא שכינתא, צלמו דקודשא בריך הוא, במדה דיליה בשעור דיליה דלא אוסיף ולא גרע, מאי האדם דא שכינתא, (נ"א דא עמודא דאמצעיתא).

אמר רבי אלעזר והא בשכינתא לא כתיב בה בריאה אלא אצילות, ועוד דהוה ליה למימר ויברא יהו"ה את האדם, מאי אלהי'ם אלא שכינתא אתקרי אלהי'ם, ועל ההיא נשמתא דאתיהיבת בבר נש אתמר ויברא אלהי'ם את האדם בצלמו, בדיוקנא דשכינתא, ועל ההיא נשמתא אתמר אך בצלם יתהלך איש, דהא בזמנא דאסתליק מבר נש נשמתא לא יכיל לאתנענעא. אמר ליה, בריך ברי לעתיק יומין, וברי כל מאן דפגים האי דיוקנא, כאלו ממעט את הדמות, ושכינתא לא שריא תמן, ובההוא זמנא שלטין עליה כל מקטרגין מסטרא דההוא פגימו, ורזא דמלה

(דברים לא יז) על פי אין אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה, הרעות מצאוני בגין דאסתלק שכינתא מני דאיהי אלהי.

תקונא שתיין ותלת

בראשית ברא אלהים, מאי אלהים מי אלה, ועל האי מי אתמר (בראשית ג יא) מי הגיד לך פי עירום אתה וגומר, אשר צויתך (שם), והיא דאתמר בה אשר קדשנו במצותיו, והיא דאתמר בה (תהלים א א) אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, דהיא רשות הרבים אשת זנונים, מאי רשעים דא סמאל ונחש, והיא דאמר עלה פרעה (שמות ה ב) מי יהוה אשר אשמע בקולו, אשר דאתמר ביה (שם ב ב) אשר הוצאתיך מארץ מצרים, מי ודאי, דאיהי תיובתא, אסוותא לכל מרעין ומכתשין, הדא הוא דכתיב (איכה ב י) מי ירפא לך, ועלה אתמר (ישעיה ו י) ושב ורפא לו, רפאות תהי לשרך (משלי ג ח), זכאה איהו מאן דתב לגבי בעלה דידה איהו רזא דתיובתא, דיחזיר ויתוב ההוא דרגא דרחיק ליה מאתריה, דיחזיר לה לאתרה ויקרב לה תמן, בההוא זמנא דשכינתא מרחקא מבעלה, אתמר בבר נש (דברים כח כ) והיו חייך תלואים לך מנגד, חייך אתקריאת, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ז) ויפח באפיו נשמת חיים, זכאה איהו מאן דקריב לה לגבי בעלה, מאי (נ"א ומיד) קרוב יהוה לכל קוראיו וכו' (תהלים קמה יח), דמאן דקרא ליה בשקרא רחוק הוא מגיה.

[תיקוני זוהר - דף צה ע"א]

אמת א' ברישא דאלפא ביתא, מ' באמצעיתא, ת' בסופיה, (נ"א ד' אתון) עשורא דיליה יו"ד ה"א וא"ו ה"א אמת, דאיהו עישור דארבע מאה וארבעין וחד, הא רזא דחמשא וארבעין מ"ה, בזמנא דישראל משקרין בתורת אמת, באומאה דשקרא, אתמר ביה (דניאל ח יב) ותשלך אמת ארצה, מאי ארצה דא שכינתא, ובזמנא דישראל מקיימין תורת אמת באומאה דקשוט, אתמר ביה (תהלים פה יב) אמת מארץ תצמח, ובגלותא אתמר (ישעיה נט טו) (דף צה ע"א). ותהי האמת נעדרת, ושקרא שלטא בעלמא, (ובזמנא דאתקן אמת ואסתלק לאתריה אתמחי שקרא מעלמא, הדא הוא דכתיב (משלי יב יט) שפת אמת תכון לעד, כוננת לא כתיב אלא תכון לעד (אמת), ועד ארגיעה לשון שקר (שם), מאי אמת עמודא דאמצעיתא, שכינתא דיליה תורת אמת, היתה בפיהו (מלאכי ב ו), ומאן שקר דא סמאל, בזמנא דאמת שלטא אתעבר שקרא מעלמא.

אמת איהו בסוף תיבין, ואינון בר א אלהים לעשו ת, בר א אלהים א ת, ביה ברא עלמא, ועליה אתקרי וקיימא כל עלמא, וכל מאן דאומי בשקרא פאלו ותשלך אמת ארצה, ושקרא שלטא פביכול באתר (נ"א אתרך מאתר) דיליה דאיהו ירושלם, ודא גרים דאתחרב ביתא, ואתחזר עלמא לתהו ובהו, דהכי אוקמוהו חרב בית ראשון והארץ היתה תהו, חרב בית שני וחשך על פני תהום, דאמת הוא סביל עלאין ותתאין, ובזמנא דאתעביד שקרא יתהרס הבנין, בההוא זמנא אתמר בשכינתא (עמוס ה ב) נפלה לא תוסיף קום, הדא הוא דכתיב (ישעיה יד יב) איך

נפלת משמים הילל בן שחר, נפלה עטרת ראשנו (איכה ה טז), דאינון ה' עלאה ה' תתאה, ו' עמודא דאמצעיתא סביל תרוייהו, יסודא דכלא י', דא ברית, כל מאן דמשקר ועבר ביה, כאלו אעקר כלא ואפיל ליה, והאי י' היא אבן השתיה דמינה הושתת עלמא, ועליה אתמר (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים וכו', ואיהי יסודא דכלא, ועלה אתבני, ווי ליה למאן דחאב באות שבת ובאות תפלין ובאות יומין טבין ובאות ברית מילה, כאלו אעקר ליה מאתריה, ואהדר עלמא לתהו ובהו.

אמר רבי אלעזר אבא והא י' לעילא איהי, אמאי איהי לתתא הכא, אמר ליה ברי, דא רזא עלאה, מארבע אתוון תליין ארבע שמחה, מן י' יהו"ה, מן ה' הוי"ה (נ"א הוי"ה), מן ו' והי"ה, מן ה' הוה"י (נ"א והי"ה הוה"י), עלייהו אתמר ודאי וראית את אחורי, (ופני לא יראו) (שמות לג כג), ומסטרטא דאחורים איהי י' לתתא, ומסטרטא דפנים לעילא, ודא איהו רזא דאתהפך שמא מדינא לרחמי ומרחמי לדינא, כד אתהפך לדינא איהו הוה"י י' לתתא, דאתמר ביה אבן מאסו הבונים, מאסו יסורין דילה, ואלין דחביבין יסורין אתהפך לון מדינא לרחמי יהו"ה, ובההוא זמנא אבן מאסו וכו', מה דהות י' לתתא אתחזרת לעילא, ומסטרטא דוהי"ה איהי י' באמצע, בההוא זמנא אשתטח לגביה, ואמר זכאה חילקי דזכינא להאי, דדא עיקרא ויסודא דכלא.

תקונא שתין וארבע

בראשית ברא אלהים, תמן איש תמן אשה עם ה' דאלהים, ועלייהו אתמר (שיר ב ה) סמכוני באששות, באיש ואשה, ומאן גרים דא, בגין דאתפשטו מכתנות אור אדם וחוה, ובגין דא סמכוני באששות, בכתנות עור דאינון לקבל ועורות אילים מאדמים וכו' (שמות כה ה).

וכי אדם גרים, והא כתיב (בראשית ג ב) ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי וגומר, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא לאתתא מה עבדת, כמה דאת אמר (שם ג) ויאמר יהו"ה אלהים אל האשה מה זאת עשית, כל חובה דעבדת לשכינתא דאיהי זאת עבדת, ובגין דא מה זאת עשית, דאיהי מה שמו, מה זאת ודאי, מה יהו"ה אלהיך שואל מעמך פי אם ליראה (דברים י יב), ואל תקרי אם אלא אם (הדא הוא דכתיב (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו דאיהו י"ה אבא ואימא עלאה), ואנת לא דחילת מאימא עלאה, לזאת עבדת כל דא ודאי, דאתמר בה (בראשית ט יב) זאת אות הברית.

[תיקוני זוהר - דף צה ע"ב]

דאדם (דף צה ע"ב) ואתתיה אתבריאו בדיוקנא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ובגין דא חובא דאדם הוה תליא בעמודא דאמצעיתא, וחובה דחוה בשכינתא, ובגין דא מה זאת עשית, לזאת עשית ודאי, וחובא דא גרם דנחתת שכינתא בגלותא, דהווי ישראל עבדין מעשה אבותיהם, ובגין דא אמר (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים וכו', ובה אמר דוד (תהלים כו ג) אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי וגומר, בזאת אני בוטח וגומר, דא אתמר

במלחמת גוג ומגוג, ומאן גרים למהוי איהו נטיר בה, בגין דעליה אתמר (שם קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה וגומר.

והאי איהי חכמת שלמה, ועלה אתמר (קהלת ט טז) וחכמת המסכן בזויה, ועלה אתמר (שמואל א ב ל) כי מכבדי אכבד ובזוי יקלו, כד נחית שלמה ממלכותיה הוה חכמה דיליה בזויה בעיני שטיין, וכד אסתלק במלכותיה אתמר ביה (מלכים א ה י) ותרב חכמת שלמה, דאתרביאת עד דמטאת להאי אתר דאתנטילת מתמן, לאתר דחכמה עלאה, דאיהי חכמה ברישא, ואיהי חכמה בסוף, ואיהי תורה באמצעיתא, בעמודא דאמצעיתא תורת אמת, לעילא תורת חכם, לתתא חכמת שלמה, ובגין דא מסטרא דשלמה אתמר וחכמת המסכן בזויה, דנחיתת ביה, וסליקת ביה, כמה דאתמר ביה ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם. אמל בחייביא מה כתיב בהו, (איכה א יד) נתנני יהו"ה בידי לא אוכל קום, (עמוס ה) נפלה ולא תוסיף קום (עמוס ה ב), ואף על פי דלית לה רשו למיקם מגרמה, קודשא בריך הוא יוקים לה, כמה דאת אמר (שם ט יא) ביום ההוא אקים את סכת דוד הנפלת, ומאן גרים דנחתת לה מאתרה דא נחש, כמה דאת אמר (בראשית ג יד) ויאמר יהו"ה אלהי"ם אל הנחש כי עשית זאת, דאיהי שכינתא, דגרמת דאשתכחת יבשה ונפלת מאתרה, ארוור אתה מפל הבהמה וגומר (שם), לייט ליה דלא יהא ליה מלכין ושליטין על מה דסמיה, דאינון רגלוי וידוי דקציין לון, כמה דאיהו גרים קצוין ופרוד לעילא, ובגין דא על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך (שם), ודא איהו דאמר יצחק לעשו (שם כז לט) משמני הארץ יהיה מושבך.

עשר לוטיא לייט לחויה, בגין דגרים דאתפרש שכינתא דאיהי עשיראה מבעלה, ועשר לאדם, ועשר לחוה, ותשעה לארעא, דחבאת לצדיק דאיהו תשיעאה, פלהו חאבו לעשיראה, וארעא לצדיק, וממאי (נ"א ואמאי) חבאת לצדיק, דהא בעבורך אמר לאדם, ועוד בגין אדם לייט לארעא דאתנטיל מינה, הדא הוא דכתיב (שם ב ז) ויצר יהו"ה אלהי"ם את האדם עפר מן האדמה, אם כן מה חבאת לצדיק דאיהו תשיעאה.

אלא בגין דאתמר בה (שם ט) ויצמח יהו"ה אלהי"ם מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע, והוה ליה רשו לממחא בידא דאדם דלא יכול מאילנא דמותא, ולא מחאת, בגין דא אמר בעבורך. אמר ליה רבי אלעזר, וכי אית דעת בארעא לכולי האי, אמר ליה אין, הדא הוא דכתיב (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ, אמר ליה והא בחכמה עלאה ובארעא דקודשא בריך הוא אתמר האי קרא, אמר ליה ברי דא לקבל דא עבד קודשא בריך הוא, אית חכמה ואית חכמה, אית ארעא ואית ארעא.

[תיקוני זוהר - דף צו ע"א]

אמר ליה אם כן מה חבאת ארעא לצדיק דלקתה תשעה, אמר ליה בגין דעץ הדעת טוב ורע איהו פגוונא דברית, אות ברית מלגאו טוב ערלה רע, דא מלגאו ודא מלבר, ובגין דחובא דעץ הדעת גרים פרוודא בין צדיק ושכינתא, בגין דא

לְקַאת אַרְעָא תְשַׁעָה, וְאִינּוֹן דְחָאבוּ בְשִׁכְיַנְתָּא דְאִיהִי עֲשִׂירִית לְקוּ עֲשָׂר עֲשָׂר. וְתָא חֲזִי שְׁבַעָה אַרְעִין אִינּוֹן אַרְיָן אֲדַמָּה אַרְקָא גִיָא נְשִׂיָה צִיָה תְבַל, וְאָדָם חָאב (דף צו ע"א) בְּבַת שְׁבַע, וְאֲתַמַּר בֵּיה (משלי כד טז) כִּי שְׁבַע יְפוּל צְדִיק, הִרְהַר תִּיּוֹבְתָא וְאֲתַמַּר בֵּיה (שם) וְקָם, וְהוּוּ סְלִיק, וְכֹד נְחִית תַּמָּן הוּוּ עֵבִיד עוֹבְדִין וְתוּלְדִין בְּכָל אַרְעָא וְאַרְעָא, מְנַהוֹן הוּוּ צְמַחִין וּמְנַהוֹן לָא הוּוּ צְמַחִין, וְאִית תַּמָּן בְּרִיין מְנַהוֹן בְּתַרִין רִישֵׁין וְאִית מְנַהוֹן בְּתַלְתַּת עַד שְׁבַע, וְאִית תַּמָּן אַתְר דְנַהֲרָא שְׁמַשָּׁא וְסִיְהָרָא וְכַכְבֵּיא וּמְזֻלִי, וְאִית אַתְר דְלִית בֵּיה נְהוּרָא כָּלֵל אֵלָא חֲשׂוּכָא וְקַבְלָא.

הַכִּי אִינּוֹן אֵלִין דְנַחְתִּין לְשְׁבַעָה מִיְנֵי עֲנִיּוֹתָא, אִית מְנַהוֹן דְלִית לֹון נְהוּרָא כָּלֵל, דְכָל יוֹמִיָהוֹן אִינּוֹן בְּעֲנִיּוֹתָא, וְאִית מְנַהוֹן דְאִית לְהוֹן נְהוּרָא כָּל יוֹמִיָהוֹן וְאִינּוֹן בְּעוֹתָרָא, וְאִית מְנַהוֹן דְלֹזְמִיָן אִית לֹון נְהוּרָא וּלְזְמִיָן חֲשׂוּכָא, אֵלִין אִינּוֹן דְאֲתִיִּלְדוּ בְּאֲמַצְעִיתָא דְסִיְהָרָא בִּינוּנִיָם, לְזְמִיָן אִית לֹון עוֹתָרָא וְסְלִקִין, וּלְזְמִיָן עֲנִיּוֹתָא וְנַחְתִּין, וְאִית אַחְרָנִין דְעֵבְדִין תוּלְדִין וּמְצַלִּיחִין, וְאִית מְנַהוֹן דְלָא מְצַלִּיחִין, וְאִית מְנַהוֹן דְמְצַלִּיחִין (נ"א צמחין) עַד פְּלָגוּ יוֹמִיָהוֹן וּמִיִּיתִין בְּקַצְרוֹת יוֹמִין, אֵלִין דְאֲתִיִּלְדוּ בְּמִלּוּיָא דְסִיְהָרָא אִינּוֹן צְמַחִין וְחִיין וּמְשַׁלִּימִין כָּל יוֹמִיָהוֹן, וְאִינּוֹן דְאֲתִיִּלְדוּ בְּחֲסוּרֹנָא דְסִיְהָרָא לָא צְמַחִין וּמִיִּיתִין מִיָד, וְאִינּוֹן דְאֲתִיִּלְדוּ בְּאֲמַצְעִיתָא דְסִיְהָרָא מְתַקְצְרִין בְּפִלְגוֹת יוֹמִיָהוֹן.

וְאִית אַרְעִין דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (בראשית לו כד) וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוּ מִים, מִים אֵין בּוּ אֲבָל נַחְשִׁים וְעַקְרָבִים אִית בֵּיה, אוּף הַכִּי אִית בְּרִיין דְאִינּוֹן עֲמִי הָאֲרִץ, דְבְתִיָהוֹן מְלִיין מְלֵאכִי חַבְלָה, דְאִינּוֹן נַחְשִׁים וְעַקְרָבִים וְנִשְׁכִּין לֹון בְּכַמָּה נִשְׁכִּין דִּיסוּרִין, דְאִינּוֹן גְּרַמוּ קָדָם דְיִיתוֹן לְעֵלְמָא, (בגין דייתו) בְּגִלְגוּלָא בְּאֵלִין גּוֹפִים וּבְאֵלִין בְּתִים, וְכֹד נִשְׁכִּין לֹון אִינּוֹן נַחְשִׁים וְעַקְרָבִים בְּכַמָּה יְסוּרִין אִינּוֹן צוּוחִין וּוי ווי, וְאִית לֹון קְטֻטָּה לְכַלְהוּ בְּבִיתָא, וְצוּוחִין בְּאֵלִין מְאִרִי דְגִיְהֵנָם דְנְדוּנִין בּוּ, וְאִית אַחְרָנִין דְכָל יוֹמִיָהוֹן בְּחֲדוּה וּבְשִׁלּוּה בְּלָא עֲצִיבוּ כָּלֵל, מְכָל מַה דְאֲתַרְבִּי בְשְׁבַעָה אַרְעִין, וְאֲתַדְנוּ בְשְׁבַעָה מְדוּרֵי גִיְהֵנָם, וְאִית בְּבִנֵי נְשָׂא כְּגוּוֹנָא דָא, וְחַכְמֵי דְרוּזִין אֵלִין לֹון אֲתַמַּסְר לְמַנְדַּע.

תְּקוּנָא שְׁתִּין וְחֲמוּשׁ

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא' אֱלֹהִים (רישי תיבין וסופי תיבין א"ב וא"ם תמן דאינון י"ה), תַּמָּן אָם, וְרוּזָא דְמִלָּה (שם ג ב) וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אֲשֶׁתּוֹ תוֹה כִּי הִיא הָיְתָה אִם כָּל חֵי, כְּגוּוֹנָא דְהָיָא דְאֲתַמַּר בָּה (משלי ב ג) כִּי אָם לְבִינָה תִקְרָא, הָאִי אָם כָּל חֵי לָאו אִיהִי כְּאֲתַתָּא קְדַמָּא, דְאֲתַמַּר בָּה (בראשית ג יב) הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, דְגְרַמַּת מִיָתָה לְכָל עֵלְמָא, דְהָא אָם כָּל חֵי כְּתִיב בָּה, דְאֲתַמַּר בָּה (קהלת ט ט) רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת.

אָמַר לֵיה רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי תַרִין נִשִּׁין הוּוּ לֵיה, אָמַר לֵיה אֵין, חַד יִצַר הַטוֹב וְחַד יִצַר הָרַע, חַדָּא מְסַטְרָא דְעֲצָם תִּקְיָפָא דִינָא קִשְׂיָא, וְחַדָּא מְסַטְרָא דְבִשְׂרָא, מִתַּמָּן אִינּוֹן רַפִּיכִי לְבָא, וְאִינּוֹן דְגְרַמָּא אִינּוֹן קִשְׂיָ קַדְל, וְעַל אֲתַתָּא דְאֲתַנְשִׁילַת מְגַרְמָא אָמַר בֶּן סִירָא, גְרַמָּא דְנִפְּיִל בְּחוּלְקָה טַב אוּ בִישׁ גְּרִיָה, וְעַל אֲתַתָּא דְגְרַמָּא אָמַר אָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, לָא קָרָא לָהּ אֲתַתִּיה, כְּגוּוֹנָא דְחוּה דְאֲתַמַּר בָּה וַיִּקְרָא

הָאָדָם שֵׁם אֲשֶׁתּוֹ חוּהַ, דְּאַחְרָא שְׁפַחָה הוּת דְּמִסְטָרָא דְעַץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, חֲדָא רַע
וְחֲדָא טוֹב, וּמִסְטָרָא דְעַץ הַחַיִּים תְּרוּוּיָהּוּ חַיִּים.

[תיקוני זוהר - דף צו ע"ב]

וּבְסִתְרֵי תוֹרָה חוּהַ ח' ו'ה ח' חֲכָמָה פ'ח מ'ה, כְּלָלָא דְשְׁמָא קְדִישָׁא, ח' אִיהִי
כְּגוּוּנָא דְאִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי תְּמִינָאָה לְעֶשֶׂר סְפִירָן מִתְתָּא לְעִילָא, וְחֲכָמָה בָּהּ
אֲשֶׁתְּמוֹדֵעַ, וְעֲלָהּ אֲתָמֵר (משלי ג ג), עַץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וּמִסְטָרָא דִילָהּ וַיִּפַּח
בְּאִפּוֹ נְשִׁמַת חַיִּים (בראשית ב ז), וְעֲלָהּ אֲתָמֵר (שם כג) לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ
לְקַחָהּ זֹאת, וְלֹא אַחְרָא דְאֲתַנְטִילַת מְגֵרְמָא, דְגֵרִימַת לִיהּ מִיתָה, דְהָא שְׁפַחָה גֵרִמַת
וַיִּדְעוּ כִּי עִירְמָם הֵם (שם ג ז), וּבְגִין דָּא (שם כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאֲשֶׁתּוֹ
כְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבִּישֵׁם. (דף צו ע"ב)

אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר אֲמַאי אָמַר, בְּגִינָהּ כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת (בראשית ב כג), כִּי
מֵאָדָם הָיָה לִיהּ לְמִימֵר, אֲמַאי מֵאִישׁ, אֶלָּא מֵאִישׁ תַּמָּן א"ם וְתַמָּן י"ש, תַּמָּן י"ש
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ח כא) לְהַנְחִיל אֶהְבִּי יֵשׁ, תַּמָּן אָם כִּי אָם לְבִינָה תִקְרָא (שם ב
ג), וַאֲיִנוֹן אָבָא וַאֲיִמָּא חֲכָמָה וּבִינָה, דְמִתַּמָּן אֲתַנְטִילַת, וּבְגִין דָּא כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ
זֹאת.

וַאֲיִת לִיהּ אַחְרָא דְאֲתַקְרִיאת בֵּת זוּגִיָּה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ה ב) זָכָר וּנְקֵבָה
בְּרָאָם וַיִּבְרָךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֹת שְׁמֵם אָדָם. תָּא חֲזִי אָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּדִיּוּקְנָא דִיהו"ה
אֲתַבְרִי, וּבְדִיּוּקְנָא דְעֶשֶׂר סְפִירָן דְאִינוֹן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, מִסְטָרָא דִיהו"ה,
מִסְטָרָא דִי אֲתַקְרִי אִישׁ, וּמִסְטָרָא דְה' עֲלָאָה אֲתַתִּיה אֲתַקְרִיאת אִשָּׁה אָם כָּל חִי,
וּמִסְטָרָא דו"ה חוּהַ אֲתַתִּיה, וּמִסְטָרָא דיו"ד ה"א וּא"ו ה"א חוּהַ אֲתַקְרִי אָדָם, וּבְכָל
מָה דְהוּא בְּדִיּוּקְנֵיהּ לְקָה.

תְּקוּנָא שְׁתִּין וְשֵׁתָא

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שֵׁת, דָּא אָדָם דְכָלִּיל שֵׁת, וַאֲיִנוֹן תְּרִין שְׁפַחוֹת מִסְטָרָא דְאִלְנָא
דְטוֹב וְרַע עֶצֶם וּבֶשֶׂר, אִישׁ וְאִשָּׁה דְאֲתָמֵר בָּהּ (בראשית ב כג) כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת,
הָא אַרְבַּע, אָדָם זָכָר וּנְקֵבָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאָם וְגוֹמֵר, הָא שֵׁת,
וּבְגִין דָּא (שם ג כב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע
וְגוֹמֵר, וַאֲיִקְמוּהוּ קְדַמְאִין כְּאֶחָד מִמְלָאכֵי הַשְּׂרָת.

אֲדַהְכִּי הָא אֲלִיָּהּ אֲזַדְמֵן לְגַבְיָהּ וְאָמַר רַבִּי כְּאֶחָד מֵהֶם הָיָה לִיהּ לְמִימֵר אָם עַל
מְלָאכֵי הַשְּׂרָת הָיָה אָמַר, מֵאִי כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, וְעוֹד הֵן אָדָם הָיָה לִיהּ לְמִימֵר, מֵאִי
הָאָדָם בְּתוֹסַפַת ה', אֶלָּא ה' דְהָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, יְהֵא (נ"א הוּא) לָא כְּתִיב אֶלָּא
הָיָה, חַד מֵאַרְבַּע אֲתוּוֹן דְאִינוֹן יְהו"ה כְּחַד מִן אַרְבַּע אֲתוּוֹן דְאִיהוּ ו'.

וְעַתָּה פֻּן יִשְׁלַח יָדוֹ (שם) דָּא י', אָם זָכָה וְלָקַח גַּם מֵעַץ הַחַיִּים (שם) דָּא ו' (נ"א ה'),
וְאֶכְל וְחִי לְעוֹלָם (שם) דָּא ו', חִי וְדָא, כַּד ה' הוּת יְחִידָא מְנִיָּה עֲאֻלַת בֵּין טוֹב לְרַע,
הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ב ז) וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם תְּרִין יְצִירוֹת טוֹב וְרַע,
לְמַנְדַּע (וְאֲתָמֵר בְּהוֹן (שם) וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ נְשִׁמַת חַיִּים וְדָא ה' לְדַעַת טוֹב וְרַע לְמַנְדַּע) מָה דְתוֹ
גֵרְמִין לְמַעְבַּד, וּבְגִין דָּא עֲאֻלַת בֵּינֵיהוּ.

בְּתַר דְּחָאב אָדָם דִּיצִירָה, אֶתְפָּרְשֵׁת ה' עֲלָאָה וְאֶסְתַּלְקַת מִנְיָה, וּבְגִין דְּלֹא
 אֶתְחַזְרַת לְגַבְיָהּ, אָמַר אִם זָכָה וְלִקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם, וְהָאִי עֵץ
 הַחַיִּים הוּוּ נְטוּעַ בְּעֵץ הַגֶּן, וּבְגִין דְּלֹא זָכָה לְמִיכַל מִנְיָה, מַה כְּתִיב בֵּיהּ וַיִּשְׁלַחְהוּ
 יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם מִגֶּן עֵדֶן (שם ג כג) לְעַבּוֹד אֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם, הֵהוּא
 דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שם ב ז) וַיִּצַּר יְהו"ה אֱלֹהֵי"ם אֶת הָאָדָם עֲפָר מִן הָאָדָמָה דְּלֹא הוּוּ
 כְּדָאִי לְמַהוּי בְּגַנְתָּא דְּאוּרִייתָא, כִּיּוֹן דְּלֹא נָטִיר בְּהָ עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע בְּאֶסּוּר
 וְהֵתֵר, וְעֵבֶר עַל מִימְרָא דְּמֵאֲרִיָּה, דָּאִם הוּוּ נָטִיר דְּלֹא עֵבֶר עַל מִימְרָא דְּמֵאֲרִיָּה,
 וְלִקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים דְּאֶתְמַר בְּהָ (משלי יג יד) תּוֹרַת חֲכָם מְקוֹר חַיִּים לְסוּר מִמּוֹקְשֵׁי
 מוֹת, עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהָ (שם ג יח), וְדָא אִיהוּ וְלִקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל
 וְחַי לְעוֹלָם, גַּם לְרַבּוֹת נּוֹקְבָא, אִיבָא דְּאֵילָנָא פְּרִי צְדִיק.

וְעוֹד הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, אָמְרוּ מְלָאכִין קְדִישִׁין בְּגִין לְמַהוּי אִיהוּ כְּאֶחָד
 מִיִּנְנָא כְּמָא דְּאָמַר חוּיָא (בראשית ג ה) וְהֵייתֶם כְּאֱלֹהִי"ם יוֹדְעֵי טוֹב וְרַע, וְדָא אִיהוּ
 לְדַעַת טוֹב וְרַע, דָּא גָרִים לִיָּה מוֹתָא, דָּאִם זָכָה לְמִיכַל מֵאֵילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ עֵץ
 חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהָ, מַה כְּתִיב בְּהָ וְלִקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וּגּוֹמַר.

[תקוני זוהר - דף צו ע"א]

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְוִי לֹן לְאֵינוֹן דְּמַנְיַחִין לְאֶשְׁתְּדֵּלָא בְּאוּרִייתָא דְּאֶתְמַר בְּהָ וְלִקַּח
 גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, וּבְפִקּוּדִין דִּילָהּ דְּאֵינוֹן אִיבָא דְּאֵילָנָא דְּאֶתְמַר בֵּיהּ וְאָכַל וְחַי
 לְעוֹלָם, וְאֶזְלִין בְּתַר אֵלִין דְּמַפְתִּי לֹן מִסְטֵרָא דְּנַחֲשׁ הַקְּדֻמוֹנִי, דְּאָמְרֵי לֹן הַשְּׁתַּדְּלוֹן
 בְּמֵלָאכְיָא דְּמַמְנָן עַל כְּכַבְיָא וְשִׁמְשָׁא וְסִיְהָרָא, וְעַל אֵלִין דְּמַמְנָן עַל רוּחִין וְשִׁדְיִין,
 לְמַהוּי כְּאֱלֹהִי"ם יוֹדְעֵי טוֹב וְרַע, וְעַלִּייתָהוּ (דף צו ע"א) אֶתְמַר, (עי, מ"ב כג, וירמיה
 מד), כֹּה אָמַר יְהו"ה לְמִזְבְּחִים וְלְמַקְטָרִים לְכַכְּבִים וְלְמִזְלוֹת וְלְשִׁמְשׁ וְלִירַח וְלְכָל צְבָא
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צוִיתִי, וְדָא אִיהוּ דְּמַנִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ אָדָם וּמֵעֵץ הַדְּעַת טוֹב
 וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ וּגּוֹמַר, וּבְלָעָם חֵיבָא בְּהָאִי הוּוּ מִשְׁתַּדֵּל, וְדוֹר אָנוּשׁ וְדוֹר
 הַמְּבוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ אֶעְקַר לֹן מְעַלְמָא דִּין וּמְעַלְמָא דְּאֶתִי, וְדָא
 אִיהוּ (בראשית ב יז) כִּי בַיּוֹם אָכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעַלְמָא דִּין וְתָמוּת בְּעַלְמָא
 דְּאֶתִי, וְחוּבָא דָּא גָרִים חֲרַבֵּן בִּי מְקַדְשָׁא וְגַלּוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין אוּמִין דְּעַלְמָא וְאֶתְקַטִּילוּ
 מִנְיָיהוּ.

דְּכָל חַד הוּוּ מְזַבַּח וּמַקְטָר, וְהוּוּ נַחְתִּין חֵיילִין דְּלַעֲיָלָא, וְכַד הוּוּ נְבִיא מִיִּסַר לֹן,
 מַה כְּתִיב בְּהוֹן (עי, ירמיה מד ה) וְלֹא שְׁמַעוּ לְקוֹל נְבִיא וְחוֹזָה, וּבְמַה הוּוּ מִיִּסַר לֹן
 נְבִיא, הוּוּ אֹמַר לְהוֹן דִּיהוֹן חֲזָרִין בְּתִיּוּבְתָא, וְאִי לֹא וְעֲצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
 מָטָר וְהָאָדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ (דברים יא יז), וְאֵינוֹן הוּוּ מְזַלְזֵלִין בֵּיהּ, וְהוּוּ אָמְרִין
 אָנּוּ אוּמִינָן לְאֵלִין דְּמַמְנָן עַל מְטֵרָא, וְכַפִּינָן לְהוֹן לְנַחְתָּא מְטֵרָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ
 אֶחְלִיף לְהוֹן לְמַמְנָן בְּשְׁלִיחוֹתֵיהוּ בְּגִינֵיהוּ, וְקַטִּיל לֹן וְחָרִיב בִּי מְקַדְשָׁא בְּגִינֵיהוּ,
 וְגַלּוּ יִשְׂרָאֵל בֵּין אוּמִין דְּעַלְמָא, וְדָא אִיהוּ חוּבָא דְּאָדָם דְּגָרַם לִיָּה חוּיָא מִיתָה לִיָּה
 וְלֶאֱתַתִּיָּה, דְּפַתִּי לֹן בְּהוּוּ אֵילָנָא, הֵדָא הוּוּ דְּכְתִיב (בראשית ג ה) כִּי יוֹדַע אֱלֹהִי"ם

וכו, ובגין דא מני קודשא בריה הוא לבר נש במה שהורשת התבונן אין לך עסק
בנסתרות.

אמר רבי אלעזר במה הו נחתין אלין חיילין, אמר ליה ברי מה את חשיב דהו
נחתין, ודאי הא רנא דאילנא דעץ הדעת טוב ורע, דלא עתיד קודשא בריה הוא
לגלייא ליה מפורסם לעלמא אלא ביני חבריא, עד דייתי דרא דמלכא משיחא,
אמר ליה פיון דאיהו אתגליא ביני חבריא מאי גיהו, אמר ליה בני, ממראה מתניו
ולמעלה הוה טוב, ממראה מתניו ולמטה הוה רע, נבוכדנצר הוה ידע ביה, והכי
עביד צלמא דיליה, וביה אשתמודע אילנא דטוב ורע, הדא הוא דכתיב (דניאל ב
לב) רישיה די דהב טב, חדוהי ודרעוהי די כסף, עד הכא הוה מסטרא דטוב, ובגין
דא אמר די דהב טב, ממראה מתניו ולמטה רע, הדא הוא דכתיב (שם) מעוהי
וירכתייה די נחש מסטרא דנחש הקדמוני.

ומהאי אילנא נחתין נשמתין דערב רב דאינון דערבוביא דטוב ורע, וכמה נימין
תליין מהאי אילנא דאינון צבא השמים, די ממנן על ככביא ומזלי, וכלהו מעורבין
טוב ורע, והו ענפין תליין מהאי סטרא ומהאי סטרא, אלין ממיתין ואלין מחיין,
אלין שדים מסטרא דשמאלא, ואלין מלאכים מסטרא דימינא, והו ידעין כל גוונין
דענפין דאילנא דאינון מזלות וככבים, והו לקטין עשבין כגוונא דאלין גוונין, והו
עבדין דיוקנין כפום ההוא מזל דהו בעאן לנחתא ליה, כגון טלה או שור או
בתולה או תאומים דאיהו צורת אדם די פרצופין, דאיהו דיוקנא דנוקבא, או סרטן
או אריה או מאזנים או עקרב או קשת או גדי או דלי או דגים, והו מקטרין לון
באלין עשבין בכל גוון, לכל חד כפום גוון דיליה לעילא, והכי הו עבדין דיוקנין
דצורת חמה ולבנה ושבעה ככבי לכת, והו מקטרין לכל צורה דהו בעאן לנחתא
לעלמא, ובגין דא אתמר עלייהו כה אמר יהו"ה למקטרים ולמזבחים לככבים
ולמזלות ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתני.

[תיקוני זוהר - דף צו ע"ב]

אמר ליה מאי למזבחים, אמר ליה לכל דיוקנא הו עבדין, דנטלין בעירן או
עופין כפום ההוא מזל, והו דבחין עלייהו, ודא איהו למזבחים, והו נחתין לון
וממללין עמהון והו עבדי רעותהון, והו סגדין לון והמנין בהון, אמר ליה במאי הו
נחתין לון, אמר ליה ברי הו ידעין כל שמהן דשמא מפרש, והו משביעין לון,
ולבתר עאלין שמא מפרש (דף צו ע"ב) בפומיהון דאלין דיוקנין והו ממללן, ודא
איהו רנא דקרא (ירמיה נא מד) והוצאתי את בלעז מפיו, נפל שמא מפרש ומיד
נפלת צלמא על אנפוהי, אמר ליה רבי אלעזר וכי איך הוה שמא דקודשא בריה
הוא מליל בהון, אמר ליה ברי על האי אתמר (שמות כ ז) לא תשא את שם יהו"ה
אלהיך לשוא פי לא ינקה וכו', אמר ליה וכי יכיל בר נש לאוליה שמא דקודשא
בריה הוא למגנא, אמר ליה אין.

וכגוונא דא מאן דנפיק מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים, או דאפיק זרע
מניה מאות ברית קדש ואעיל ברשות נוכראה, כאלו האי נטע אילנא דטוב ורע,

ובגין האי בר דנטע בזונה או שפחה או גויה או גדה, אתמר (שם ד) לא תעשה לך פסל, ועל בריתא דאתעבידת בגוונא דא אתקריאת מסכה, ועלייהו אתמר (דברים כז טו) ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה וגומר, ושם בסתר, מאי בסתר בסתרו דעלמא, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (שמות כ כג) לא תעשון (אתי) אלהי כסף ואלהי זהב, והכי אוקמוהו חבריא לא תעשון אתי כדמות שמשי שמשמשינן אותי (נ"א לפני) במרום, לציירא בסתר דילי שום ציור או דמיון, דכל מאן דצייר לעיל לקודשא בריך הוא, בסתר (דאיהי שכינתיה, כלילא מעשר ספיראן), שום ציור וצלם ודמות בגוונא דמציירין בשמשינן דיליה, נשמתייה אתלבשת בההוא צלמא, כד נפקת מהאי עלמא, קלא נפקת לגבה לצלמא תוקדון בנורא, ובגין דא אמר קודשא בריך הוא (ישעיה מ כה) ואל מי תדמיני ואשוה יאמר קדוש, ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו (שם יח).

וברי ודאי כל מאן דנפיק מרשות הרבים ואעיל ברשות היחיד או מרשות היחיד ואעיל ברשות הרבים, כאלו ערב שמא דקודשא בריך הוא בעבודה זרה, ועביד אילנא דטוב ורע, ודא הוא רזא דהוה נפיק בלעו מפיו, דביה הוה אמר צלמא דנבוכדנצר אנכי יהו"ה אלהיך, ובגין דא לא תשא את שם יהו"ה אלהיך לשוא, ועתיד הקדוש ברוך הוא לאעקרא האי אילנא מעלמא ולאוקדא ליה בגיהנם, הדא הוא דכתיב (שם א לא) והיה החסן לנערת וגומר.

אמר ליה רבי אלעזר, אם פן אסיר לעמא לאשתמשא בשום מלאך ולא בשמא בעלמא בתר דאית ערבוביא, אמר ליה ברי לאו הכי, דהא אמר קודשא בריך הוא לאדם (בראשית ב טז) מפל עץ הגן אכול תאכל, מעץ הדעת טוב ורע לא תאכל, אמר רבי אלעזר האי הוה קדם דחאב, בתר דחב ונחית מאתריה ואתערב באילנא דטוב ורע, אמר ליה ודאי הכי הוא, ובזמנא דישראל אינון בגלותא, כאלו הוו מעורבין באילנא דטוב ורע, ובגין דא אוקמוהו קדמאין, ישראל בגלותא עובדין עבודה זרה בטתרה הם.

אבל אלין דידעין אילנא דקודשא בריך הוא דאיהו עץ החיים, נטוע בגן דיליה דאיהי שכינתא דיליה, דאתמר בה (תהלים ה ה) לא יגורף רע, יכלין לנחתא חילא מתמן לגבי שכינתיה בלא ערבוביא כלל, בכל פקודא ופקודא, איהו עץ פרי עושה פרי למינו (בראשית יא א), נטוע בגן בלא ערבוביא כלל, ובגין דא אמר למינו, אבל עץ הדעת טוב ורע לא אתמר ביה למינו, אבל מעורב מין דלא במיניה, ובגיניה אתמר (ויקרא יט יט) שדך לא תזרע פלאים וכו', שעטנו לא יעלה עליך.

זכאה איהו מאן דסליק אמונה דקודשא בריך הוא דאיהי שכינתיה כלילא מעשר אמירן, במחשבתא חדא ברעותא חדא בלא ערבוביא כלל, דכל ספירה וספירה נטועה ביה, ואיהי גן דכלהו ספירן בה אינון חד, וכל חד עביד בה פרי למינו, איהי מין דכל חד וחד לא נפיק מניה זרעין לבר, הכי צריך בר נש דלא אפיק זרעא לבר מבת זוגיה, דאיהי מין דיליה יחודא דיליה, ובההוא זמנא דצריך בר נש ליחדא לקודשא בריך הוא בשכינתיה, צריך להפשיט מניה כל מחשבין דאינון קליפין,

דאתמר בהון (משלי יט כא) רבות מחשבות בלב איש, ולסלקא שכנתיה לגביה במחשבתא חדא, הדא הוא דכתיב (שם) ועצת יהו"ה היא תקום, פגוונא דבר נש דמתיהד בבת זוגיה, ואתפשט מלבושוי למהוי עמה חד, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כא) והיו לבשר אחד, הכי צריך לאפשטא מניה כל מחשבין אחרנין, בזמנא דמיהד לקודשא בריך הוא בכל יומא תרין זמנין, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד.

תקונא שתין ושבע

[תיקוני זוהר - דף צח ע"א]

(דף צח ע"א) בראשית ברא אלהים דא מטטרוון, דברא ליה קודשא בריך הוא קדמון וראשית לכל צבא השמים דלתתא, ודא איהו אדם הקטן, דקודשא בריך הוא עבד ליה בדיוקנא וציורא דלעילא בלא ערבוביא, ועליה אתמר (בראשית א כד) תוצא הארץ נפש חיה למינה, ואיהו עין פרי עושה פרי למינו (שם יא ז), פגוונא דלעילא וי מאן דעביד ערבוביא לעילא ולתתא, דהאי אילנא דערבוביא, ערבוביא מאילנא דמותא, בגין דא אתקרי מטה, דאתהפך לנחש לאלקאה ביה לחיביא, ומאן איהו דאפיך ליה קודשא בריך הוא דשליט עליה והא אוקמוה.

אמר ליה רבי אלעזר אבא, פיון דקודשא בריך הוא הוה ידע דאילנא דא הוה עתיד לגרמא מיתה לאדם (ולכל בריין דעתידין למהוי אבתריה) אמאי ברא ליה לאדם דעתיד למחטי קמיה, אמר ליה ברי דיוקנא דלעילא לא הוה שלים עד דברא לאדם, דהכי הוה אדם דלעילא (כ"י לגבי אדם דלתתא), פגוונא דנשמתא לגבי גופא, וכמה דלא אית עובדא לנשמתא בלא גופא, הכי הוה צריך למעבד דיוקנא לתתא לאפקא ביה עובדא, וכלא פגוונא (כעובדא) דלעילא, אד"ם איהו לחשבון זעיר דחנו"ך תשע נקודין, פעולה דיליה שכנתא פלילא בכל (מכל) אתוון דאורייתא, וכלא פגוונא דלעילא.

אדם דלעילא לא הוה שלים בלא נוקבא, הדא הוא דכתיב (שם ה ב) זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אדם, אדם דכר, ואדם נוקבא, וכד אתברי אדם דלתתא דאיהו נוקבא, הדא הוא דכתיב (שם א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, אשתלים דיוקנא דלעילא, ודא איהו רזא פי לא המטיר יהו"ה אלהים וכו' (שם ב ה), ואמאי בגין דאדם אין, ובגין דא מוכרח הוה אדם למברי ליה, לאשתלים ביה דיוקנא דלעילא, ונוקבא בהאי אדם בה הוה חד, הדא הוא דכתיב (ישעיה נא ב) פי אחד קראתיו וגומר, ודא רזא דנשמתא.

לבתר אמר (בראשית ב יח) לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו, דא גופא דאיהו עבד שפחה כליל מטוב ורע, בגין למהוי ליה אגרא ועונשא, ובגינה אמר (דברים לו ו) ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת הרע, ואמר ליה ובחרת בחיים, דאם לא יתבה בידיה, לא הוה ליה אגרא ועונשא, והוה כבעירא, ועם כל דא אחזי קודשא בריך הוא ליה, כל מה דאירע ליה, אם הוה מטה כלפי חסד דהוא כלפי זכו, או אם הוה מטה בה כלפי חובא, דאי קודשא בריך

הוא בעא במיתתיה לא הוה אחזי ליה תרין אורחין דיליה, דאינון מות וחיים ביד לשון.

ואחזי ליה דלא הוה מערב טוב ברע, דאפריש לון קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, ורוא דמלה ותבדילה הפרכת לכם (שמות כו לג), והכי עבד קודשא בריך הוא בגופא דבר נש טרפשא, דאפריש בין דרגין דאילנא דטוב, ובין דרגין דאילנא דרע, ומני לון דלא לערבא טוב עם רע, כמה דאת אמר (בראשית ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, קודשא בריך הוא מני ליה לאסתמרא מניה, ולבתר אמר איהו (שם ג יב) האשה אשר נתת עמדי וגומר.

[תיקוני זוהר - דף צח ע"ב]

אדהכי הא סבא חד אזדמן ליה, ואמר רבי רבי, הא חזינא קרא דאמר באורייתא (במדבר יט יד) אדם פי ימות באהל, והא אורייתא קדם דאתברי עלמא הות, וחזינא דעלמא אקדים לאדם, דכל עלמא וצרכוי אתבריאו קדם דאתברי אדם, אי הכי מאי תקנתא אית הכא, אמר ליה סבא והא פתיב דנשמתינ דצדיקייא אתבריאו קדם דאתברי עלמא, כמה דאת אמר (בראשית א א) בראשית ברא אלהים ולית ראשית אלא נשמה, דאתמר ביה (משלי כ כז) גר יהו"ה נשמת אדם, איהי נשמתא דאדם דלעילא, אלא אית אדם ואית אדם, אית אדם דאיהו אדם דנשמתא, ואית אדם דגופא, דאתמר ביה (תהלים קמד ד) אדם להבל דמה, ועליה אתמר (במדבר יט יד) אדם פי ימות באהל, ועליה אתמר (ירמיה יז ה) ארור הגבר אשר יבטח (דף צח ע"ב) באדם ושם בשר זרועו, ודא סמאל אדם בליעל איש און, ואית ליה תרין נוקבין בישין, ועלייהו אתמר (ויקרא כא יא) על כל נפשות מת לא יבא, לאביו ולאמו לא יטמא, ולית אביו אלא קודשא בריך הוא, ולית אמו אלא שכינתא, וכי לא אתמר בקודשא בריך הוא ובשכינתיה (ירמיה כג כט) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה, מה אש אינו מקבל טמאה הכי איהו לא מקבל טמאה, אמר ליה והא פתיב (במדבר יט כ) את מקדש יהו"ה טמא ודא שכינתיה, אמר ליה ודאי דקודשא בריך הוא ושכינתיה לא מקבל טמאה, אבל כל מאן דסאיב אתר דאיהי שריא ביה, אתחשיב ליה פאלו עביד ליה, ובגין דא לאביו ולאמו לא יטמא, ולית אביו אלא קודשא בריך הוא, ולית אמו אלא שכינתא, ודא איהו רזא מאן דאעיל מרשות הרבים לרשות היחיד, ובגין דא אמר (ויקרא כב לב) ולא תחללו את שם קדשי, ודא אדנ"י, דאיהו רשות היחיד דאיהו יהו"ה יחידו דעלמא, ודא איהו אדם. (ובגין דא לאביו ולאמו לא יטמא, ודא איהו רזא מאן דאעיל מרשות הרבים לרשות היחיד, ובגין דא אמר) (במדבר יט יד) אדם פי ימות באהל, דא אדם בליעל, ומסטרטא דא בר נש רשע קרוי מת מעיקרא מקמי דאתברי עלמא, אבל לא אתמר על אדם דאיהו מסטרטא דקודשא, וכמה טפשינ אינון בעלמא דאמרין הא קודשא בריך הוא גזר על בר נש דימות, הדא הוא דכתיב אדם פי ימות, ואיך אמרין דלא יהא מיתה מיניה, וי לון דטב לון דלא אתבריאו בעלמא, דאלין אינון דשון לון, שון לאדם דאתקרי

ישראל ולאדם בליעל, ואמרין כאדם טוב פחוטא כולהון שוין, יהיו כמוין לפני רוח אלין חייביא דאמרי הכי, ומלאך יהו"ה דוחה מנייהו.

דאית אדם דאיהו ישראל, ואית אדם דאיהו מלאך ודא מטטרוין, ואית אדם בדיוקנא דקודשא בריך הוא דאיהו אצילותיה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ולית ליה בריאה ויצירה ועשיה אלא אצילותא, ובאתר דא לית חטא ולא מות, הדא הוא דכתיב (תהלים ה ה) לא יגורך רע, ועל האי אדם בליעל מני קודשא בריך הוא דלא למיכל מניה, ודלא לערבא ליה עם טוב, דהאי איהו כמאן דעריב כספא עם עופרת, ודא גרים בלבולא בפמליא דלעילא, וערב חשוכא בנהורא מה דאפריש קודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין החשך.

ולא עוד אלא מאן דאעיל זרעיה בנדה או שפחה או גויה או זונה, כאלו מערב מה דאפריש קודשא בריך הוא, דכתיב (שם ו) ויהי מבדיל בין מים למים, דאינון מי נדה למי דכיא, דדא אסור ודא מותר, ודא פשר ודא פסול, דא טומאה ודא טהרה, אלין אינון שית סדרין דאתיהיבת (בהון משנה) (ס"א למשה), לאפרשא בין טוב לרע, דערב לון אדם ודרין דאתו אבתריה.

תקונא תמוניא ושתיין

בראשית ברא אלהים, מאי אלהים, להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים (בראשית ג כד), מטה האלהים ודאי, ודא מטטרוין, והא אוקימנא ליה דאתהפך מדינא לרחמי, וביה אשתניו (נ"א אשתכחו) כל דיוקנין דלא דמו דא לדא, כד אתהפך מימינא לשמאלא אחזי פרצופא דשור, וכד אתהפך משמאלא לימינא אחזי פרצופא דאריה, וכד אתהפך מתרוייהו למערב אחזיר אנפוי ואתהפך לנשר (נ"א לאד; ס), וכד אתהפך מתרוייהו למזרח דאיהו באמצעייתא אתהפך לאדם (נ"א לנשר), מלמטה לנשר, לית דיוקנא בעלמא דלא אשתמודע ביה.

תרין עשר מזלות אתחזיין ביה, וכל דיוקנין דמלאכיא ודיוקנין דנשמתין ודיוקנין דכל מה דאתברי בשמיא ובארעא, (לאו איהו דיוקנא דאדם שלים בכל תקונין, אלא אם הוא) (נ"א כלא הוה) כליל בשמיא וארעא ושמשא וסיהרא וככביא ומזליא וכרסיא ומלאכיא וגן עדן וגיהנם, מסטרא דתרוייהו אתיהיב יצר הטוב ויצר הרע, גן עדן מצא אשה מצא טוב (משלי יח כב), גיהנם ומוצא אני מר ממות את האשה (קהלת ז כו), ותרוייהו בלבא, לב חכם לימינו, ולב פסיל לשמאלו (שם י ב).

תקונא שתיין ותשעה

[תיקוני זוהר - דף צט ע"א]

(דף צט ע"א) בראשית ב' תריין חכמה ותבונה (ובינה), תליתאה יראת יהו"ה ראשית דעת (משלי א ז). ובהאי דעת אתמר (בראשית ד א) והאדם ידע את חוה אשתו, דלית זונג אלא בדעת דאיהו עמודא דאמצעייתא. יחודא דאבא ואימא. הכי איהו לתתא

צדיק יחודא דעמודא דאמצעייתא ושכינתא דלתתא, וגוף וברית עלייהו אתמר (שמואל א ב ג) פי א"ל דעות יהו"ה וגומר, ותרוייהו עדות, דלית עדות פחות מתריין. והאי בן איהו יחוד דאבא ואימא, איהו עמוד סביל כללא, כגוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון דעלמא על חד סמכא קיימא, כמה דאת אמר (משלי י כה) וצדיק יסוד עולם, הכי אבא ואימא סמכין על עמודא דאמצעייתא, ואיהו יחוד בין אם ובת כגוונא דא הו"ה, וביה אתעבידו ה"ה אחד אחד י"ג הכא וי"ג הכא, ואיהו ו' יחוד דתרי אחיות, כגוונא דא וייצר יהו"ה, דא רזא דא' י' לעילא י' לתתא ו' באמצעייתא.

יחודא דתרוייהו פלה וחמותה, (ה' מן אלהי"ם ו') (נ"א ה"י מן אלהי"ם ו' מלא), פללא דתרוייהו ה"ה אמא וברתא, ו' בין תרוייהו, לעילא לית ערוה, ובאתר דא אמר לא תדמה ליוצריה, לתתא בר מאתריה אמר (ויקרא יח ו) לא תקרבו לגלות, והא אוקימנא לעיל. ועוד אשפחנא רזא עלאה, ערו"ה ע"ר ו"ה, כד ו' בין ער דאיהו רע אתעביד עור, הדא הוא דכתיב (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהי"ם לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם, ועלייהו אתמר (ויקרא יט יד) ולפני עור לא תתן מכשול, דהא רע מן עור, איהו ערוה דאפריש בין ו"ה דאינון אח ואחות, כד אתלבש אילנא דחיי באילנא דטוב ורע, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ט) ועץ החיים בתוך הגן, ועץ הדעת טוב ורע, בזמנא דאיהי (ס"א דהאי) ער בין ברא וברתא לא תקרבו לגלות ערוה, לא תקרבו ו' לה' דלא אתגליא רע בינייהו דאיהו אחר, דעליה אתמר (משלי כה ט) וסוד אחר אל תגל, ערי"ה תעור קשתך (חבקוק ג ט), ער ית, רע בזמנא דאיהו בין י"ה, ההוא רע לא תקרב י' בה'.

והאי איהו קליפה דערלה, ע"ר מן ערלה ר"ע, אדם בהאי חאב, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין אדם הראשון מושך בערלתו הוה, ודא גרים עריין בעלמא, ובגין דא עריה תעור קשתך, תעור איהו ערות בהפוך אתוון, באן אתר קשתך דאיהו קשת הברית, דעליה אתמר (בראשית לה טז) ותלד רחל ותקש בלדתה, תק"ש איהו קש"ת, (ורזא דמלה בעצב תלדי בנים), (שם ג טז) ומתמן אמרה חנה (שמואל א א טו) אשה קש"ת רוח אנכי.

ודא רזא את קשתי נתתי בענו, ואוקמוהו חבריא מלה דאקיש לי, מוקש פתיב ביה, דביה הוה מוקש לאדם קדמאה, כמה דאוקמוהו אדם הראשון מושך בערלתו הוה, ומה דנטיר ליה איהו בהקש בשותפו עמי, בדיוקנא דילי, עלה אתמר (שם א כז) ויברא אלהי"ם את האדם בצלמו, בגין דמאן דנטיר ברית זכה למלכות, הרי איהו בהקש לי בשותפו עמי, ואם לא נטיר ליה אתחור ק"ש, קשה ליה קשה לאת ה', ועל האי קש אתמר (עובדיה א יח) ובית עשו לקש, ואיהו לק"ש בהפוך אתוון שק"ל, ואיהו שקל לצדיקים דנטרין ברית שקל הקדש, ווי למאן דלא נטיר ליה, וזכאה איהו מאן דנטיר ליה, ומאן דנטיר ברית האי איהו עד עליה ע' מן שמע ד' מן אחד, ואי לא נטיר ברית פרח מניה קוצא מן ד' מן אחד, ואשתאר אחר (עד ער).

[תיקוני זוהר - דף צט ע"ב]

והאדם ידע וכו' (בראשית ד ד), קם סבא פתח ואמר רבי רבי ועד הכא לא הוה ידע אדם לאנתתיה, אלא בזמנא דחאב אסתלק שכינתא מאתריה, והכי אוקמוהו מארי מתניתין, דבזמנא דלית שכינתא באתרה אסור בתשמיש המטה, בגין דעלה אתמר (שם מז לא) וישתחו ישראל על (דף צט ע"ב) ראש המטה, ומאן אתר אסתלקת מימינא ומשמאלא דתמן הוה, ודא הוא רזא דעיבור (ס"א ויעבור) ע"ב רי"ו, חסד גבורה, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין, הנותן מטתו בין צפון לדרום הויין ליה בנים זכרים, ואיהו גרים דאסתלק ההיא מטה מתמן, הכי אסתליק איהו מתשמיש המטה, ובתר דקביל עונשיה אתחזר מטה לאתרהא, בההוא זמנא והאדם ידע את חוה אשתו.

ועוד והאדם ידע את חוה אשתו, אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש, כגון (שם ג ז) וידעו כי ערומים הם, וכגון ואת ערום ועריה (יחזקאל טז ז), ערום מאורייתא דבכתב, ועריה מאורייתא דבעל פה.

ועוד והאדם ידע, כגון (אסתר ד א) ומרדכי ידע את כל אשר נעשה, הכי אדם ידע דגרים אפרשותא בין קודשא בריך הוא ובין שכינתיה, דאדם חאב במחשבה, וחוה חאבת במעשה, בההוא אתר דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה, בההוא אתר דאתנטל נשמתיה בארץ אצילות תמן חאב, וחוה במעשה דיליה, דאיהי כח דיליה כ"ח אתוון דמעשה בראשית, וכלא חכמ"ה כ"ח מ"ה.

ועוד והאדם ידע, ידע חובא דיליה במאי בקין, כמה דאת אמר (בראשית ד א) ותהר ותלד את קין, בגין דעליה אתמר (ישעיה יד כט) כי משרש נחש יצא צפע, דאיהו זוהמא דאטיל נחש בחוה, והוה ידע זוהמא דיליה דאתפשט עד קני חותן משה, וכד חמא גלגולא ותיובתא דיליה תמן, אמר (בראשית ד א) קניתי איש את יהו"ה, כען ידענא ליה דקניתי ליה בקני חותן משה, ורווחנא ליה תמן, ובגין דא אתמר קניתי איש את יהו"ה, ודא איהו רזא (קהלת ח י) ובכך ראיתי רשעים קבורים ובאו וכו'.

אמר ליה רבי שמעון, סבא סבא, ואמאי טרח קודשא בריך הוא בהון, לאייתאה לון בגלגולא, אמר ליה בגין יקרא דצדיקיא לאעברא חובא מפנייהו, דעד דקין תב בתיובתא פגימו דאדם לא אשתלים, ובגין דא ליקרא דיליה טרח קודשא בריך הוא בקין, והכי בכל רשיעיא דאינון בני צדיקיא.

אמר ליה מאי איהו זוהמא דאטיל נחש בחוה, אמר ליה דא לילית טפה סרוחה איהו זוהמא, ואיהי שאור שבועיסה דאתמר עלה מי מעכב שאור שבועיסה, ואיהו איבא דסמאל, דאתמר ביה (בראשית ג ו) ותקח מפריו ותאכל, דא מו"ת דאתמר עלה (משלי ה ה) רגליה יורדות מות, ואיהי טפה בישא זוהמא דאל אחר, סם מות זוהמא וערלה דאילנא דמותא, ובגינה אוקמוה מארי מתניתין אדם מושך בערלתו הוה.

ותוסף ללדת את אחיו את הבל, פתח ואמר (תהלים קד כט) תוסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון, הכא רמזו גלגולא דצדיקיא, ואחזי ליה קודשא בריך הוא גלגולא דיליה בכל דרא ודרא, איך הוה אזיל מצדיק לצדיק, עד שתין רבוא, עד דמטי ליהווא דאתמר ביה (בראשית ו ג) בשגם הוא בשר, בשגם זה הבל, ואוקמוה קדמאי בשגם דא משה, ומיד דחמא דעתידה אורייתא לאתייהבא על ידיה, אוסיפת בגיניה כמה קרבנין לקודשא בריך הוא, וכמה צלותין ובעותין, ודא איהו ותוסף ללדת.

ובגין דא אתמר ביה (קהלת א ד) דור הולך ודור בא, ולית דור פחות מששים רבוא, ולעילא דור הולך דא ו', דסליק לשתין רבוא בשית ספירן. (שם) והארץ לעולם עומדת דא שכנינתא, דאיהי עומדת ליה, ואיהי שענתא דקיימא ליה, ובגיניה אתמר לית מזל יומא גרים אלא מזל שענתא גרים, ולית לכל בר נש קיימא שענתא, דהא אית בר נש צדיק דלא קיימא ליה שענתא, דלא קיימא שענתא אלא לבעלה, והאי שענתא מינה בני חיי ומזוני לבר נש, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא, מאי מזלא דילה בעלה, ולבעלה לית מזל, כמה דאוקימנא אין מזל לישראל, ואף על גב דכלא תליא במזלא אפילו ספר תורה שבהיכל, היכל שכנינתא תתאה, ספר תורה צדיק.

[תיקוני זוהר - דף ק ע"א]

ותריסר מזלות אינון ואינון ו' (דאשתכח ו') (נ"ל דאשתכחו מאת א' ודא רזא דוא"ו, וא' תמן ו' עלאה דאיהו מזלא עלאה דסליק במחשבה) (דף ק ע"א) דאיהו א תמן, ו' דאמצעיתא דאת א, איהו מזלא דכלא, דסליק באת י' עלאה דאיהי ברישא דאת א, וכד סליק במחשבה אתמר ישראל עלה במחשבה, דאיהי י' דעל רישא דא, ובגין דא לית מזל לישראל (דהא במחשבה סליק, וכל מזלא איהו ממנא על שענתא מתרין עשר מזלות), דאיהו מזלא דכלא, וכל מזלות מגייה תליין דאינון ו' ו', די ממנן על תריסר שעתי, דאינון ה"א ה"א, זפאה איהו מאן דקיימא ליה שענתא.

דאיהו גלגול דכלהו דא י' דאיהו גלגל, ועם ו' אתעביד גלגול, דאיהו ברוא דס"ו מן יסוד. דאתמר ביה (בראשית מו כו) כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה ששים ושש, לאתערותא דעמודא דאמצעיתא ששים, לאתערותא דצדיק ושש, וכלא אתרמזו בצדיק דביה גלגול, ועוד יסוד תמן יו"ד, דאתגלגל ביה ונח ביה מפל גלגולין דאתגלגל, ובגין דא (שם ב ב) ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה, ואות ו' דגלגול ביה סליק צדיק לשתין רבוא, בצדיק אינון שית, ובעמודא דאמצעיתא סליק לשתין, ובכתר עלאה דאיהו א סליק לשתין רבוא, ודא איהו דור הולך ודור בא.

אמר ליה רבי שמעון והא סבא אמר דאיהו גלגול ביסוד איהו, ותמן י' דמתגלגל ביה ושריא עליה ונח ביה מההוא טרחא דגלגולא דטרח בשית יומי, דסלקין לשית באת ו', ולשתין ב' שית זמנין עשר, ולשית אלפין באלף, ולשתין רבוא בכתר עלאה, ודא איהו דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת.

ובכל זמנא דאתי ואזיל שעתא קיימא ליה, הדא הוא דכתיב והארץ לעולם עומדת, דלהאי בת זוגיה קיימא ליה בכל אתר ובכל גלגולא ובכל שעתא, אף על גב דאזיל ואתי בכמה גלגולין, האי איהו צדיק וטוב לו, ולמאן דשעתא דיליה לא קיימא ליה אלא שעתא אחרא דלאו בת זוגיה קיימא ליה, והאי איהו צדיק ורע לו, כמה דאוקמוה מארי מתניתין כל מי שדוחק את השעה השעה דוחקתו.

אמר ליה רבי אלעזר, והא ר' פדת צדיק גמור הוה, ואמאי לא נפל בשעתא דיליה דאיהי בת זוגיה בן גילו, אמר ליה ברי אית גלגולא דמחייב ליה דנפיל במזליה דאיהו בן גילו, דאתמר ביה (דברים ח ט) ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם, דאיהי שעתא דמזוני ושעתא דחיי ובני, ואית גלגולא דמחייב ליה דלא נפיל בשעתא דמזוני דאיהי בת גילו, אף על גב דעביד כמה זכוון בעלמא, ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא אלא במזלא תליא מלתא, דגלגולא גרים ליה כאלו במזלא תליא מלתא.

ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא והדר אבריה ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני, הכי שמענא בודאי דכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני עצמו, דא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן, ובגין כן אתמר אי בעית דאחריב לעלמא, ואייתי ליה בגלגולא אחרא, ואולי דנפלת בשעתא דמזוני.

אדהכי הא סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית לגביה, ואמר עולם דכל צדיק דא שכנינתא, כד אסתלק מינה עמודא דאמצעייתא ואשתארת חריבה, ובגינה אתמר תבעי דאחריב עלמא, דכל ספירה וספירה אתקריאת גלגל, ועם ו' איהו גלגול, ושית ספירן באתוון סלקין לשתין רבוא, ודא איהו דור הולך ודור בא, ולית דור פחות משתין רבוא, והארץ לעולם עומדת דא שכנינתא.

[תיקוני זוהר - דף ק ע"ב]

דאיהי אתקריאת אולי, ועלה אתמר כולי האי ואולי דזכי לשעתא דמזוני, ועלה אתמר (דניאל ח ב) על אוכל אולי, דכבר אתחייב קדם דייתי לעלמא דאיהי שכנינתא תתאה, והא אתחייב בספירה דאיהי לעילא מינה, עד דאתתקן לההוא אתר דאתנטיל בר נש נשמתייה, לית ליה תקנה בשכנינתא תתאה, דאיהי שעתא דכלהו, ובגין דא שעתא לא קיימא ליה, ואם תליא במזלא עלאה אפילו דיעביד כמה זכוון לאו בזכותא תליא מלתא, דהא מחוייב איהו מלעילא, אמר רבי שמעון מהכא משמע גלגולא דתליא (דף ק ע"ב) בשכנינתא דאיהו במיניה, אבל אם אחרת יקח לו (שמות כא ו), אם ההוא רוחא ייתי בגופא אחרא, דהא לאו איהו מיניה, מה פתיב ביה קיימא ליה שעתא תמן ואיהי בת זוגיה, אמר, ודאי קיימא ליה שעתא דאיהי בת זוגיה דאתגלגל עמיה, אם לא קיימא ביה שארה כסותה ועונתה לא יגרע, שארה דא גלגולא קדמאה, שאר בשרו, כסותה פי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו (שם כב כו) דא גלגולא תניינא, ועונתה אדם יחודא דיליה דאיהו גלגולא תליתאה.

אמר רבי שמעון סבא סבא פתח מלין יתיר דהא סתימין מלין דילך, אמר ליה
ההוא סבא, שארה דא מזונא מסטרא דימינא דמתמן כל מזונא קא אתיא, הדא
הוא דכתיב (תהלים קמה טז) פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון.

כסותה מסטרא דשמאלא דאיהו כסות עינים, דמתמן עריין לשמאלא, בגין
דסטרא שמאלא תמן פגימו, הדא הוא דכתיב (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה,
ובגין דא אתמר ביצחק (בראשית כז א) ויהי פי זקן ויצחק ותכהין עיניו מראות,
ותמן צריך כסוייא, ומשה בההוא אתמר ביה (שמות ג ו) ויסתר משה פניו פי ירא
מהביט אל האלהים, ובגין דא ציצית ותפילין אינון כסויא דילה, הדא הוא דכתיב
כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, (ובעור דתפילין, כסותה לבדה היא שמלתו
לעורו), בעור דתפילין, כסתה על ארבע כנפות כסותה אשר תכסה בה (דברים כב יב).

ועונתה מסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו ישראל שמע ישראל, לתמן יחודא
דילה, הדא הוא דכתיב (שמות כא יא) ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין
כסף, דהן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט).

אבא דאיהו חכמה באלין תלת נחית בגלגול, והא כתיב באדם וחוה דסלקין
במטה שנים וירדו שבע, אמר, ודאי הכי איהו דאינון אדם וחוה, קין ותאומותו,
הבל ותרין תאומותיו, וקין בגין דהוו להבל תרין תאומות וליה לא הוה אלא חד,
קני להבל, ודא גרים ליה פי שבע יפול צדיק וקם (משלי כד טז), דחב בשכינתא
דאיהו בת שבע, ובגין דא נפל בשבע, דאתתא גרים לה מיתה, ודא ירידה דיליה
דנחיתת שכינתא תתאה מאתרהא.

ולבתר דאשתרש בה (נ"א דאשתמש בהאי) אילנא, ונחית תמן נביעו למעבד איבא
דאיהו פריה ורביה, דא גרים אדם דאתברי בדיוקניה, דאסתלק נביעו משכינתא
תתאה ומשבע דרגין דילה, לבתר דנחיתו תמן, פלא סליק לאתריה, ורזא איהו
וקם.

[תיקוני זוהר - דף קא ע"א]

ומאי הוה נביעו דאסתלק מניה, ו' דאסתלק עד אין סוף דאיהו מזלא עלאה,
דנחית ליה ו' דאיהו אבא לאתריה, ולבתר סליק אבא כל בריה לאתריה. (נ"א דנחית
לון דאיהו אבא לבריה, ולבתר סליק אבא מבריה לאתריה) (כל זה מיותר) (דאיהו שעתא
דקיימא ליה זכאה איהו מאן דקיימא ליה ולא דחיקא ליה שעתא כמה דאוקמוה כל הדוחק את
השעה שעה דוחקתו והא רבי פדת דדחיקא ליה שעתא אמר ליה קודשא בריך הוא אי בעית
דאחריב עלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני אמר ליה בוצינא קדישא כולי האי אמאי אמר
ליה דא רזא רברבא שמענא דבר נש דאתי בגלגולא ואתחייב למאריה קדם דייתי לעלמא אף
על גב דיעביד כמה זכוון לאו בזכותיה תליא מלתא דהא מזליה גרים ליה ומה דאמר אי בעית
דאחריב לעלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני בודאי הכי שמענא דכל צדיקא וצדיקא אית ליה
עולם בפני עצמו ודא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן ובגין דא אמר אי בעית דאחריביה
לעלמא ואייתי ליה בגופא אחרא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני אמר ליה והא כתיב (שמות כא
י) אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע והן כל אלה יפעל אל' וכו' ואם שלש
אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף (שם). אמר ליה ודאי אתגלי הכא רזא עלאה כמה

דאוקמוהו מארי מתניתין אשתו כגופו דמיא ואשתכח דאיהי חיים דיליה הדא הוא דכתיב (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת עץ חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), (דף קא ע"א) ואיהי פרנסה דיליה הדא הוא דכתיב (דברים ח ט) ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם וכו' ומינה בני חיי ומזוני ע"כ).

וּלְקַבֵּל אֶלֶין גְּלָגוּלִין שְׁנוּי מְקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה, שְׁנוּי מְקוּם כְּגוֹנוֹנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִתְמַר בֵּיה (ישעיה כו כא) הִנֵּה יְהוָה יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ, וְכַד נְפִיק אֲשֶׁתַּנִּי מִדִּינָא לְרַחֲמֵי וּמְרַחֲמֵי לְדִינָא, כְּמָה דְאִתְמַר דְּאִתְמַר הוּא מְתַנִּיתִין לֹא כְּשֶׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, בְּעוֹלָם הָבָא דְאִיהוּ אֲתֵרִיה נִכְתָּב בִּיהו"ה וְנִקְרָא בִּיהו"ה, בְּעוֹלָם הִנֵּה נִכְתָּב בִּיהו"ה וְנִקְרָא בְּאֲדִנִּי, דָּא שְׁנוּי מְקוּם לְבַר מְאִתְרִיה, דְּאִיהוּ עֲלֵמָא דְאֲתִי, עֲלֵמָא דְאֲתִי לִית בֵּיה שְׁנוּיָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (מלאכי ג ו) אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי, נִכְתָּב בְּשֵׁם יְהו"ה וְנִקְרָא בְּשֵׁם יְהו"ה, אֲתֵקְרִי יְהו"ה רַחֲמֵי, לְבַר מְאִתְרִיה אֲשֶׁתַּנִּי וְאֲתֵקְרִי אֲדִנִּי וְאֲתֵקְרִי דִין, וְדָא רְזָא עוֹמֵד מִכְּפָא רַחֲמִים וְיוֹשֵׁב עַל כְּפָא דִין.

שְׁנוּי הַשֵּׁם דָּא מִצַּפִּיץ, דְּאִיהוּ בְּאִתְ בִּ"ש יְהו"ה, שְׁנוּי מַעֲשֵׂה דָא שְׁבַת, דְּצִרְיָךְ כָּל כְּלָאֲחֵר יָד, כָּל דְּאִיהוּ צְדִיק, אַחֲרֵי יָד דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָּא, דָּא שְׁנוּי מַעֲשֵׂה, וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ כְּלָאֲחֵר יָד לִית תְּמֵן סְגִידוֹ, דְּאִתְמַר בֵּיה כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכֹרֶךְ, תַּעֲלָא בְּעֵדְנֵיה סְגִיד לִיה, דְּבְזִמְנָא דְאִיהוּ כְּלָאֲחֵר יָד אֲתַעְבִּיד זָנֵב, וְעַם כָּל דָּא דְאִמַר תַּעֲלָא בְּעֵדְנֵיה סְגִיד לִיה בְּאִתְרִיה, אֲבָל חוּץ מְאִתְרִיה הוּי זָנֵב לְאִרְיוֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים

דְּהָא צְדִיק גְּמוּר אֶף עַל גַּב דְּנַחֲתִית מִדְּרָגִיה וְאֲתַעְבִּיד זָנֵב לְאִרְיוֹת, עֲלִיה אֲתַמַר (תהלים לו כה) לֹא רָאִיתִי צְדִיק נֶעְזֵב, מֵאִי זָנֵב דִּילִיה הָיִיא קוּצָא דָּאֵת ד' מִן אַחֲדֵי דְאִיהוּ י' זַעֲרָא שְׂכִינְתָּא תַתְּאָה, עֲלִיה אֲתַמַר (משלי כד טז) כִּי שָׁבַע יְפוּל צְדִיק וְקָם. תָּא חוּזִי גְּלָגוּל דָּאֵת ו' אִיהוּ דְנִפְיָךְ בְּשַׁעֲתִיה, דְּעֲלִיה אֲתַמַר מְזֹל שַׁעָה גוֹרֵם, כְּמָה דְאִתְמַר אִין מְזֹל יוֹם גוֹרֵם אֵלָא מְזֹל שַׁעָה גוֹרֵם, בְּאַבְרָהָם מַה כְּתִיב בֵּיה כִּד אֲתִיָּא בְּגִלְגוּלָא, (בראשית יט כז) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר אֶל הַמְּקוֹם, וּבִגְיִן לְאִקְדָּמָא לָהּ יִצְחָק מַה כְּתִיב בֵּיה בְּגִלְגוּלָא, (שם כד סג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשׂוּדָה לְפָנֹת עָרֵב, נִפְק לְגַבָּה לְחַקְלָא, בְּגִין דְּאִתְמַר בֵּיה (ירמיה ט ט) מִי יִתְנַנֵּי בַמִּדְבָר מְלוֹן אֲוֹרָחִים, חֵד אִקְדָּים לְפִשְׁפִּשָׁא בְּהַ צַפְרָא, וְתַנִּינָא לְפִשְׁפִּשָׁא בְּהַ בְּרַמְשָׁא, יַעֲקֹב מַה כְּתִיב בֵּיה (בראשית כה יא) וַיִּפְגַּע בְּמְקוֹם, פָּגַע בָּהּ, זַכָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּפָגַע כְּגוֹן יַעֲקֹב, דְּעֲלִיה אֲתַמַר (שם) וַיֵּלֶן שָׁם, וְהָהוּא לִינָה הוּא לְוִיָּה, מִיָּד דְּאֲעָרַע בָּהּ (שם לב ב) וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מְלָאכֵי אֱלֹהִים, וְעַם כָּל דָּא דְפָגַע בְּהַ הוּא נְטִיר לָהּ, וְלֹא אֲתַאֲחַד עִמָּה עַד דְּאֲתָא בְּעֵלְהָ, וְדָא אִיהוּ (שם כח יא) וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, דְּבִגְיֵנִיה (שם לב לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, דְּאִיהוּ מִשָּׁה דְאֲתָא בֵּיה בְּגִלְגוּלָא רֹחִיָּה דְמִשָּׁה, וּבִגְיִן דָּא יַעֲקֹב וּמִשָּׁה הוּוּ קַיְיִמִי בְּדִרְגָּא חֲדָא בְּעִמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, אֲבָל דָּא כְּגוּפָא וְדָא בְּנִשְׁמָתָא, וּבִגְיִן דָּא לִית שַׁעֲתָא קַיְיִמָא לְכָל בַּר נִשׁ דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָּא בְּלֹא בְּעֵלְהָ.

ובגין דא פד דחיקת ליה שעתא לרבי פדת, ואמר אי בעית דאחרביה לעלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמוזני, ואולי דנפלת מאי ואולי, אלא ואולי אי בעי קודשא בריך הוא דנפלת בשעתא דמוזני, דהא אתתיה עביד, ואולי אי בעי בעלה דהוי קיימא מה דאיהי עבידת בלא רשותא דבעלה.

וכגוונא דא לית שעתא קיימא דאיהי שכנתא לההוא בר נש, אלא אם ייתי בגלגולא בההוא בר נש דההיא שעתא, ורזא דמלה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ובלא בעלה אתמר (שם ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש (במדבר א נא), והזר הקרב יומת, ולית מיתה אלא עניותא, והאי זר לאו בזר אחרא דמום זר, אלא זר מבעלה.

[תיקוני זוהר - דף קא ע"ב]

זכאה מאן דאיערע בשעתא דאתברי משית ימי בראשית, דכל נשמתא אית לה עת וזמן בגלגולא, כמה דאמר קהלת (קהלת ג א) לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים, ודא שכנתא תתאה דאיהי זמן ועדן לכל ספירה וספירה, ולכל גלגולא וגלגולא, ואיהי עדן ועדנין ופלאג עדן, עידן דכל עדנין שפיר, מאי ופלאג עדן, אלא פגון פלאג המנחה, בשמאלא אתפלגת לדינא, ובימינא לרחמי, בעמודא דאמצעיתא אשתלימת, וכד אתפלגת בימינא ושמאלא אתמר בה לאסתר (אסתר ה ג) מה בקשתך עד חצי המלכות ותעש, ואיהו כ"ח יהו"ה, פלאגו דילה יד ימין, ופלאגו דילה יד שמאל, ולקבל תרוייהו אדכר קהלת בה כ"ח זמנין עת. (דף קא ע"ב) הדא הוא דכתיב (קהלת ג ב) עת ללדת ועת למות עת לטעת וכו', ואינון י"ד י"ד, יד ימינא רחמי, ללדת לטעת לרפוא לבנות לשחוק לרקוד פנוס אבנים לחבוק לבקש לשמור לתפור לדבר לאהוב שלום. יד שמאלא דינא למדן, למות לעקור להרוג לפרוץ לבכות ספוד להשליך אבנים לרחוק לאבד להשליך לקרוע לחשות לשנוא מלחמה, יד ימינא איהי פשוטה לקבל שבים, דכתיב (שמות יד ח) ובני ישראל יוצאים ביד רמה, (שם טו ו) ימינך יהו"ה נאדרי בכח, יד ימינא רחמי. יד שמאלא דינא, דכתיב (שם ט ג) הנה יד יהו"ה הויה, (דברים ב טו) יד יהו"ה היתה בם להמם.

ובגין דא אית עת רצון ואתמר בה (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואית עת דדינא דאתמר בה (שם ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש, ובגין דא אינון כ"ח יומי דסיהרא, י"ד יומין איהי שלימתא, וי"ד חסרה, ומאן דאתייליד ביומי שלימותא איהו שלים בבנין בחיי ובעותרא במוזני בחדוה בשלוה בבנינא, בכל י"ד עתות טב. ומאן דאתייליד בזמנא דאיהי חסרה, בכל י"ד יומין אלין איהו חסר בכלהו, איהו עניא מסכנא בלא מוזני ובלא חיי. ומאן דאתייליד באמצעיתא יהא בינוני.

וכל דא מאן גרים דאתייליד ברישא או בסופא או באמצעיתא, דא גלגול דיליה דמחייב ליה, (ומאן גרם דא דאתייליד תמן בגין דמזליה גרים דאתחייב מלעילא) קדם דאתיילא לעלמא, ובגין דא אמר לרבי פדת דאי בעי דאחריב לעלמא וכו', (ומאן

דאטייליד בחסרונא דסיהרא בכל י"ד יומין איהו חסר דמזליה גרים ולהאי בר נש קשין לו מזונותיו כקריעת ים סוף, (נ"א אפשר דנפלת בשעתא דמזונא, דלהאי בר נש דאטייליד בי"ד שמאלא קשין מזונותיו כקריעת ים סוף, דמזונא דנשמתא אורייתא, מזונא דגופא נהמא, בין בהאי ובין בהאי קשין מזונותיו), בגין דאינון מסטרא דדינא דאתפרי בדינא דאיהו אדנ"י, ומאן דאתפרי ברחמי דאיהו יהו"ה, לאו אינון קשין מזונותיו, ומזונא דנשמתא אורייתא, מזונא דגופא נהמא מחמשת המינין.

ומאן דאיהו מסטרא דאדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אתמר ביה (בראשית א כו) וירדו בדגת הים וכו', בכלא שליט כמה דאתפרי בשמיא ובארעא ובימא, ועליה אתמר (קהלת ג טו) מה שהיה כבר הוא, מה שהיה קדם דייתי להאי עלמא, כמה דאת אמר (שם א ט) אין כל חדש תחת השמש, כבר הוא מחוייב למיהוי בהאי עלמא, כמה דאת אמר (ירמיה א ה) בטרם אצרך בבטן ידעתיה, ואשר להיות כבר היה (קהלת ג טו), ואשר איהו למיהוי בהאי עלמא, כבר הוא מחוייב למיהוי קדם דייתי לעלמא הכא בגלגולא.

והאלהים יבקש את נרדף (שם), זה הבל דאיהו נרדף מקין, וקם קין וקטל ליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ד ח) ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו, ויקם ודאי, דהוה הבל עליה, וקם קין ויהרגהו, קין אתקרי על שם דקני על אחוה, בגין דחזא יקריה ותוקפיה לעילא, דקרבניה אסתלק לאתר דעתיק יומין, דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב וכו', וקרבניה הוה מבכורות צאנו, ואתקבל ליה ברעוא.

[תיקוני זוהר - דף קב ע"א]

אמר ליה, אם כן דקרבנא דיליה אתקבל, אמאי אתייהיב חילא לקין למקטליה, (בגין דא יש הבל אשר נעשה על הארץ וגומר (קהלת ח יד) אמאי), אמר ליה הכא ודאי רזא עלאה, דאיהו הוה דרגא דעץ הדעת טוב ורע דחאב ביה, ובמה דחאב ביה קביל ענשיה בהאי עלמא, ובההוא קרבנא דאתקביל מניה אשתזיב מענשא דההוא עלמא, דתרי ענשי הוה מחוייב חד לעילא וחד לתתא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות. (דף קב ע"א) אמר ליה, והא אדם הוה דחאב בהאי אילנא, אמר ליה עובדא דאבוה הוה ליה ומת, אמר ליה כי ביום אכלך ממנו כתיב, אמר ליה בההוא יום הציץ ומת.

אמר רבי שמעון בגין דא כתיב (קהלת ח יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים וגומר, והכא אתרמיז צדיק ורע לו רשע וטוב לו, צדיק ורע לו הכא אתרמיז, יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים, ודא רזא דצדיק דאערע ליה כמעשה הרשעים, לאו דאיהו רשע ולאן כן רשע אלא כמעשה הרשעים דחב בעובדא דחייביא, דאינון סמא"ל ונחש, אירע ליה עובדא דלהון, והאי איהו רזא פוקד עון אבות על בנים (שמות כ ה), בגין דמעשה אבותיהם בידיהם, דא גרים להבל מיתה, ומת בלא בן, ובגין דא אזיל בגלגולא, שיין דמשה איהו ש"ת מתמן רווח שיין (ס"א ש"ת), הדא הוא דכתיב (בראשית ד כה) כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין, תחת הבל ודאי,

דְּהַבֵּל רָכִיב עָלֶיהָ, וְאַתְּ עֵבִיד שֶׁת הִרְפָּבָה לֶיהָ, וְאִיְהִי סִיּוּמָא דְאַלְפָא בֵּיתָא, וּבְגִין דָּא תַּחַת הַבֵּל.

הַבֵּל הֵלֵב, וְעָלֶיהָ אֲתַמֵּר הֵלֵב רוּאָה, וְאִיְהוּ ה' מִמְּשָׁה, וְהֵלֵב אִיְהוּ לְשִׁמְאֵלָא דְאִיְהוּ אֱלֹהִיִּים, הֵלֵב מִבִּין, וְאִיְהוּ סְתִיר בְּנִינָא וְנִפְלֵת בְּגִינִיָּה, וּבְגִין דָּא וַיִּסְתֵּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרָא מִתְּבִיט אֶל הָאֱלֹהִיִּים (שמות ג ו), בְּגִין דְּתַמְן הוּוּ דְחָב בְּאֱלֹהִיִּים, דְּאִיְהוּ אֱלֹהִיִּים דְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית, וְדָא אִיְהוּ דְחָב בְּמַעֲשָׂה, לְבַת אֵשׁ בְּרֵתָא דְמִלְכָא דְחָב בֵּיהָ, וְאַתְּ בִּישׁ כְּפִי לֶיהָ בְּדִילֶיהָ (ס"א בחיליה) בְּשֵׁת, וּמָה דְהוּוּ שֶׁת אֲתַחְבֵּר עִמֶיהָ ב' וְאַתְּ עֵבִיד בְּשֵׁת, וְדָא אִיְהוּ יר"א בְּשֵׁת, וְעוּד שֶׁת בְּאֵת ב"ש אֵינּוּן אַב, ש"ת לְבַתֵּר דְּזֹכָה בְּאֵת יו"ד, בְּרָא שֵׁת, וְאִיְהִי יו"ד דְּאֲתַמֵּר בֵּיהָ (משלי ח כה) יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ, דְּאִיְהִי עֲשָׂרָה דוּרוֹת, וְתַב לָהּ לְאַתְרָהּ, אֲתַקְרִי בְּרָאשִׁית, וּמִתַּמְן זָכָה לְאוּרִייתָא דְּאֲתִייהִיבַת עַל יְדֶיהָ.

וְהֵאֵי י' אִיְהִי מִיַּעֲקֹב וַי' מִיִּשְׂרָאֵל, י' מֵאֲדָנִי י' מִיְהוּ"ה, שֵׁינ' מִמְּשָׁה אִיְהִי מִשֵּׁת תַּמְן רוּחַ לָהּ, וְכַד אֶזְל לְשֵׁם רוּחַ תַּמְן תְּרִין אֲתוּוּן ש"ם, וְכַד אֶזְל עֲשָׂרָה דוּרוֹת עַד אֲבֵרָהֶם תַּמְן רוּחַ ה' דִּילֶיהָ, וְאַתְּ קְרִי מִש"ה, וְרוּזָא דְמִלְהָ מוֹלִיף לִימִין מִשָּׁה זְרוּעַ תַּפְאֲרָתוֹ בּוֹקֵעַ מִיַּם מִפְּנֵיהֶם לְעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם (ישעיה סג יב), וּבָהּ אֲפִיק לְבָנוּי מְגִלוֹתָא, וּבָהּ מְחָא לְמִצְרָאֵי, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שמות ט ג) הִנֵּה יָד יְהו"ה הוֹיָה, ה' חָמֵשׁ אֲצַבְעִין, וּבָהּ בִקֵּעַ יָמָא, וְדָא אִיְהוּ בּוֹקֵעַ מִיַּם מִפְּנֵיהֶם, וּבָהּ עֲתִיד לְמַהוּי בּוֹקֵעַ יָמָא דְאוּרִייתָא מִימִינָא, הֵהוּא זְמַנָּא מַה דְהוּוּ לְשִׁמְאֵלָא בְּלָבָא הוּוּ הַבֵּל דְּאִיְהוּ הֵלֵב, הַבֵּל אֲסַתְלֵק לִימִינָא, וּמִתַּמְן סָלִיק לְמוֹחָא דְאִיְהוּ חֲכָמָה, דְּהָא לְבָא אִיְהוּ אִימָא עֲלָאָה, עָלָה אֲתַמֵּר הֵלֵב מִבִּין, וּלְבַתֵּר נַחִית עַל אַרְעָא לְנַחַתָּא אוּרִייתָא עַל אַרְעָא.

[תיקוני זוהר - דף קב ע"ב]

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הַבֵּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים אֲשֶׁר מְגִיעַ אֲלֵיהֶם בְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, דָּא אָדָם וְהַבֵּל, דְּדָא חָב בְּמַחְשְׁבָהּ וּבְעוּבְדָא, וְדָא חָאָב בְּמַחְשְׁבָהּ וּבְעוּבְדָא, בְּמַחְשְׁבָהּ אִיְהִי י', עָלֶיהָ אֲתַמֵּר (במדבר יד כב) וַיִּנְסּוּ אוֹתַי זֶה עֲשֹׂר פְּעָמִים, וּבְגִין דָּא כַּד אֲתָא אָדָם בְּגִלְגוּל בְּאַבְרָהָם, אֲתַנְסִי בֵּיהּ בְּעֵשֶׂר נְסִיוֹנִין, וּבְגִין דְּחָאָב בְּמַעֲשָׂה כַּד אֲתַגְלִגַּל בִּיצְחָק נְתַנְסָה בְּמַעֲשָׂה, בְּאַבְרָהָם נְתַנְסָה בְּמַחְשְׁבָהּ, וּבִיצְחָק בְּמַעֲשָׂה, יַעֲקֹב כְּלִיל תְּרוּיָהּ, מִסְטָרָא דִּיצְחָק קָרָא לֶיהָ יַעֲקֹב, מִסְטָרָא דְאַבְרָהָם דְּתַמְן מַחְשְׁבָהּ קָרָא לֶיהָ יִשְׂרָאֵל, דְּאָבָא אֲתַגְלִגַּל בְּאַבְרָהָם דְּאִיְהוּ לִימִינָא, וְאִמָּא בִּיצְחָק דְּאִיְהוּ לְשִׁמְאֵלָא, יַעֲקֹב בְּגִין דְּאִיְהוּ כְּלִיל תְּרוּיָהּ אָבָא וְאִמָּא, אֲתַמֵּר בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשְׁבָהּ בְּכַתֵּר עֲלִיוֹן דְּאִיְהוּ מַחְשְׁבָהּ סְתִימָא, וְכַד אֲתָא אָדָם אֲצַטְרַף בְּאַבְרָהָם, וְאַתְּ פִּשְׁטוּ שְׂרֵשׁוּי בְּאַרְעָא, וְרוּזָא דְמִלְהָ (משלי יז) מִצְרָף לְפָסָף וְכוּר לְזָהָב (משלי יז ג), מִצְרָף לְפָסָף דָּא אֲבֵרָהֶם, וְכוּר לְזָהָב (דף קב ע"ב) דָּא יַצְחָק, וּבוֹחוּן לְבוֹת יְהו"ה (סם) דָּא יַעֲקֹב, לִית סְפִירָה דְלָא אֲתַגְלִגַּל אָדָם עֲלָאָה, דְּאִיְהוּ יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, כ"ח מ"ה חֲכָמָה וְדָאֵי, בְּגִין לְצַרְפָּא וּלְלַבְנָא לְאָדָם דְּבְרָא בְּדִיקוּנִיָּה לְתַתָּא,

וְאֶצִּיל בֵּיה אֲצִילוּתֶיהָ, וְכָל טְרַחַא דְלַעֲיָלָא לֹא הוּוּ בְאָדָם אֲלֵא בְגִין אֲצִילוּת דְאָדָם דְלַעֲיָלָא, דְדָא בְדָא תְלִיא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אִם כֵּן מַאי וַיֵּשׁוּב לִימֵי עֲלוֹמִי (איוב לג כה) (ובגין דא ישראל עלה במחשבה, אמר ליה מנלן דאברהם תמן במחשבה, אמר ליה לאו למגנא תקינו מארי מתניתין הרוצה להחכים ידרים דאיהי חכמה ואיהי מחשבה, באברהם אתלבן אדם, וביצחק אצטריך, ורזא דמלה מצרף לכסף וכור לזהב, מצרף לכסף דא אברהם, וכור לזהב דא יצחק, ובוחן לבות יהו"ה דא יעקב, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (שם כט), אמר ליה אם כן מאי וישוב לימי עלומי).

אָמַר לִיה לְאֵילָנָא דְהוּוּ קְשִׁישׁ יוֹמִין וְאֲתֵיבְשׁוּ עֲנַפִּין דִּילֵיהָ, קְצִיצוּ לִיה וְאֲצַמַח בְּשָׂרְשׁוּי, דְקָמוּ מִנִּיה עֲנַפִּין חֲדָתִין כְּקַדְמִיתָא, כְּגוּוֹנָא דְהוּוּ בְעוֹלָמוּי, וְדָא אִיהוּ וַיֵּשׁוּב לִימֵי עֲלוֹמִי, וְדָא הוּוּ חֲלָמָא דְחֻזָּא נְבוּכַדְנֶצַּר בְּחֲלָמִיהָ, אֵילָנָא רַבָּא וְתַקִּיָּה (דניאל ד ט), וּבְסוּף חֲלָמִיהָ הוּוּ אָמַר (שם יא) גְדוּ אֵילָנָא וְקְצִיצוּ עֲנַפּוּהִי, וּלְבַתְרָא אָמַר (שם יב) בְּרַם עֲקָר שְׂרֻשׁוּהִי בְאַרְעָא שְׁבוּקָא, וְלִית אֵילָן הָכָא אֲלֵא אָדָם עֲלָאָה, דְאֲתַמַּר בֵּיה (דברים כ יט) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׁדֶה, וְהָאִי אֵילָנָא קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּוּ אֲנִטְע לִיה בְּכַמְהָ דְרִין וְלֹא אֲצִלַח. עַד דְנִטְע לִיה בְּאַרְעָא דִישְׂרָאֵל, וְאַרְכִּיב לִיה בְּתַלְתְּ אַבְהֵן וְאֲצִלַח תַּמָּן, וּבְגִין דָּא הֵן כָּל אֵלֹהִים יִפְעַל א"ל פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר, מִיַּד דְאֲצִלַח תַּמָּן וְאַחֲדִיד תַּמָּן, אֲתַפְּשִׁטוּ שְׂרֻשׁוּי עַל אַרְעָא דְאִיהִי שְׁכִינְתָא, וְאֲסַתְלִקוּ עֲנַפּוּי בְּכָל רְקִיעִין, וּבְכָל מְרַכְבֵּין דְנִשְׁמַתִּין וּמְלָאכְיָא וְחִיוּן וְשִׁרְפִים וְאוּפְנִים, עַד דְאֲתַחֲזֹר כְּקַדְמִיתָא (ס"א עד אין סוף), וְהָאִי אוּקְמוּהָ עֵץ הַחַיִּים מִהַלְדָּ ת"ק שְׁנָה, (דניאל ד ט) רַבָּא אֵילָנָא וְתַקִּיָּה וְרוּמִיָּה יִמְטִי לְשִׁמְיָא, וְחֻזוּתִיהָ לְסוּף כָּל אַרְעָא, תַּחֲזוּתוּהִי תַטְלַל כָּל חַיּוֹת בְּרָא, וּבְעֲנַפּוּי יְדוּרוֹן צְפָרִי שְׁמִיָּא, דְאֵינּוּן נִשְׁמַתִּין קְדִישִׁין, וּמִנִּיהָ יִתְזֹן כָּל בְּשָׂרָא.

וְאַרְכִּיב לִיה עַד אֶלְפָּה דוֹר, כְּגוּוֹנָא דְשְׁכִינְתָּא דְאִיהִי סְלִיקַת לְאֶלְפָּה דוֹר בְּעֵשֶׂר סְפִירָן, דְבַהוֹן סְלִיקָא עֵשֶׂר זְמַנִּין מְאָה, עַד דְסְלִיקַת בְּהוֹן לְאֶלְפָּה דוֹר, וּמִיַּד דְאֲצִלַח אֵילָנָא בְּאַרְעָא נְחִית אֵילָנָא מְלַעֲיָלָא, שְׂרֻשׁוּי בְּאַרְעָא דְאִיהִי שְׁכִינְתָּא, וְאֲתַרְבִּיאוּ תַמָּן עֲנַפּוּי עַד אֵין סוּף, וְאֲתַפְּשִׁטוּ בַּה שְׂרֻשׁוּי עַד אֵין תַּכְלִית, בַּהּ הוּוּ זְמַנָּא אֲתַרְבִּי אֵילָנָא כְּמַלְקָדְמִין, הֲדָא הוּוּ דְכְתִיב רַבָּא אֵילָנָא וְתַקִּיָּה וְרוּמִיָּה מְטִי לְשִׁמְיָא, וְחֻזוּתִיהָ לְסוּף כָּל אַרְעָא, וּמִנִּיהָ יִתְזֹן כָּל בְּשָׂרָא, כָּל בְּנֵי אָדָם דְלַתְתָּא, בַּהּ הוּוּ זְמַנָּא אֲתַרְבִּי אֵילָנָא כְּמַלְקָדְמִין, הֲדָא הוּוּ דְכְתִיב רַבָּא אֵילָנָא וְתַקִּיָּה וְכוּ', חַיּוֹת בְּרָא אֵלִין חַיּוֹת הַקִּדְשׁ, צְפָרִי שְׁמִיָּא אֵלִין נִשְׁמַתִּין, וּמִנִּיהָ יִתְזֹן כָּל בְּשָׂרָא לְתַתָּא. דְבִזְמַנָּא דְחַב אָדָם וְהוּוּ מְקַצֵּץ בְּנִטְיַעוּת, כְּבִיכּוֹל כְּאֵלוּ אַעְקָר חִיוֹן וּמְלָאכְיָא וְשִׁרְפִים וְאוּפְנִים מֵאַתְרֵיהוֹן, וְלֹא הוּוּ מָאן דְמַקְבֵּל צְלוּתִין, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל, וּבְעַל הַכְּנָפִים יִגִּיד דְבַר, מַאי יִגִּיד דְבַר, בְּצְלוּתִין וּזְכוּן דִישְׂרָאֵל.

[תיקוני זוהר - דף קג ע"א]

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, בּוֹדָאִי עֲלָאִין וְתַתָּאִין הוּוּ תְלִיין בְּאָדָם קְדַמְאָה, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהָ מְאָרִי מִתְנִיתִין, לְעוֹלָם יְרָאָה הָאָדָם עַל עֲצָמוּ כְּאֵלוּ כָּל הָעוֹלָם תְּלוּי

עָלוּ, אָבֵל בַּר נֵשׁ דְּטָרַח עָלֶיהָ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּגִלְגּוּלָא וְלֹא אֲצִלַּח בְּאַתְרֵיהּ, אֲעַקֵּר לִיהּ מֵאַתְרֵיהּ וְשׁוּי לִיהּ בְּאַתֵּר אַחְרָא, וְשׁוּי לִיהּ אַתֵּר, וְרוּא דְמַלְחָה (דף קג ע"א) וְעַפְר אַחַר יִקַּח וְטַח אֶת הַבַּיִת (ויקרא יד מה), וְדָא שְׁנוּי מְקוּם, (כאן חסר והוא בתיקוני ז"ח) אִם אֲצִלַּח מוּטָב, וְאִם לֹא אֲצִלַּח אֲעַקֵּר לִיהּ מִתַּמְנָן וְאַרְכִּיב לִיהּ בְּאַתֵּר אַחְרָא, וְשׁוּי שְׁמִיָּה וְדָא שְׁנוּי הַשֵּׁם, אִם אֲצִלַּח מוּטָב וְאִי לֹא אֲצִלַּח אֲעַקֵּר לִיהּ מִתַּמְנָן, וְדָא וְנִתְּן אֶת הַבַּיִת אֶת אַבְנָיו וְאֶת עֲצָיו (שם מח ז), וְנִטַּע לִיהּ בְּאַתֵּר אַחְרָא, וְשׁוּי עוֹבְדוּי מִכָּל מַה דְּהוּהוּ בְּקַדְמִיתָא, וּמִכָּל צִיּוּרִין דִּילֵיהּ, מִשְׁנָה פְּנִיו וְתִשְׁלַחְהוּ (איוב יד כ).

הֵן כָּל אֵלֹה יִפְעַל אִ"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר (שם לג כט), קִרְקַע דְּנִטַּע לִיהּ תַּמְנָן וְאֲצִלַּח וּמִתְּפַשֵּׁט עַנְפוּי וְשִׁרְשׁוּי עַד אֶלְפָּה דוֹר דָּא שְׁכִינְתָא, וְדָא שְׁנוּי מַעֲשֵׂה, וְעַד כַּמָּה זְמַנִּין עַד אֶלְפָּה, כַּמָּה דָּאֵת אָמַר (תהלים קה ח) דְּבַר צְוֵה לְאֶלְפָּה דוֹר, וְעָלִיהּ אֲתַמַּר (שיר ח יב) הָאֶלְפָּה לָּהּ שְׁלֵמָה, וְאִינוּן אֶלְפָּה עֲלָמִין, דְּנִטַּע לִיהּ עַד דְּאֲצִלַּח וְאַרְכִּיב לִיהּ תַּמְנָן, וְרוּא דְמַלְחָה וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים (שמות כ ו), לְמָאן לְאַהֲבָיו, וְלְשִׁמְרֵי מְצוֹתָיו לְאֶלְפָּה דוֹר (דברים ו ט).

אָמַר לִיהּ, וְלִרְשִׁיעֵיָא מְאִי, דְּהָא פְּתִיב (קהלת א י) וּבִכְן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ וְכוּ', מַה תִּימָא בְּהוּן, אָמַר לִיהּ שְׁמַעְנָא בְּהוּן רוּא יְפוּל מְצַדְדָּה אֶלְפָּה וְגוּמַר (תהלים צא ז), הָכִי אָמְרוּ לִי בְרַמִּיזָא, אָמַר לִיהּ אִי הָכִי מְאִי אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת וְגוּמַר (איוב כב טז), אָמַר לִיהּ אֵלִין תִּשְׁעַ מְאָה וְשִׁבְעִים וְאַרְבַּעָה דְרִין דְּאֲתַקְמְטוּ וְאֲסַתְּלִקוּ קָדָם זְמַנִּיָּהוּ, וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת, דְּאֲסַתְּלִקוּ קָדָם זְמַנִּיָּהוּ, וְזִרְיק לֹון קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עַל כָּל דְּרָא וְדָרָא, דָּא אִיהוּ נְהַר יוֹצֵק יְסוּדָם (שם), וְדָא הוּא רוּא, דְּאִין בֶּן דְּוֹד בָּא עַד שִׁיכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת שְׁבַגּוּף, וּכְדִין חֲדַתִּין עֲתִידִין לְמִיתִי, אֲדַהֲכִי אֲסַתְּלִק סְבָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרֵיָא, חַבְרֵיָא, וְדָאִי הָאִי סְבָא דְסַבִּין אָדָם עֲלָאָה, וְכַפָּא דְרָא דְהָאִי רוּא אֲתַגְלִיָּא בֵּיהּ.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד)

עוֹבְדָא הוּהוּ, דְחַד בַּר נֵשׁ חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אֲשַׁכַּח לְתַרִּין חֲפִימִין דְלֹא הוּי בְּכָל דְרָא חֲפִימִין כְּוֹתִיָּהוּ, אֲעַרַע בְּהוּ הַהוּא חֲגַר, אָמַר לֹון שְׁלֵמָא עֲלֵיכּוּ רַבְּנָן, (שמענא עלייכו דאתון חכימי דרא), אָנָּה אֲתוֹן אֲזִלִּין, אָמְרוּ לִיהּ לְדוּךְ פִּלְן, וְעַרְב שֶׁבֶת הוּהוּ, אָמַר לֹון אָף עַל גַּב דְּאֲתוֹן רְכִיבִין בְּבַעֲרִין דְרַהֲטִי סְגִי וְאָנָּה חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אִי אֲתוֹן בְּעִיתוּ אָנָּה אֲקָדָם לְכוּ לְתַקְנָא לְכוּ שְׁבַתָּא, תוּוּהוּ אָמְרוּ לִיהּ וְהִלָּא אֲתָּ חֲגַר וְאִיךָ אֲתָּ יְכִיל לְאֲקַדְמָא לְבַעֲרִין דְרַהֲטִי טוּבָא, אָמַר לֹון שְׁמָא דְמ"ב אֲתוֹן וְדִלִּיג לֹון ת"ק פְּרָסִי בְּרַגְעָא חֲדָא.

אֲשַׁכַּחוּ גְרַמִּיָּהוּ לְפּוּם מְעַרְתָּא חֲדָא, וּפְתוּרָא לְשִׁמְאָלָא, בְּכָל מַעַדְנֵי עֲלָמָא עֲלָאָה, וּמְנַרְתָּא לְדָרוּם בְּשִׁבְעָה גְרִין עֲלָאָה, וּמִטָּה דְכִסְפָּא וְדַהְבָּא וְאַבְנֵין יְקִירִין לְמַעַרְב בֵּין צְפוֹן לְדָרוּם, וְכַרְסֵיָא לְמִזְרַח, וְתַלְת מְאָה תְלַמִּידִין עַל הַהוּא פְתוּרָא, בְּתַר דְאָכְלוּ כְלָהוּ וְאִינוּן חֲפִימִי עֲמַהוּן, קָם הַהוּא חֲגַר וּפְשֵׁט גְרַמִּיָּה מִהַהוּא גּוּפָא בְּלֹא רַגְלִין, וְאֲתַלְבֵּשׁ בְּגוּפָא דְאַנְפוּי זְהִירִין כְּזוּתְרָא דְאַתְמַר בֵּיהּ (דניאל יב ג)

והמשפילים יזהירו וכו', ואנפי תלמידוי נהירין ככבבים לעולם ועד, והוּו פתחין ספרא דקהלת, וקרין ביה (קהלת א ב) הבל הבלים אמר קהלת כו', והוּו חזרין כמה זמנין, אמרו ליה אינון חפימי דרא וכי שלמה לא עבד קרא אחרא בקהלת, על להו ההוא דאתחזי חגר בארחא, לשבעה היכלין מכספא ודהבא ואבנין יקרין, ובהיכלא שבעה פרסיין דארבע חיוון, ויונה תמן דכספא ועטרה דדהבא על רישה, וכתוב בה כל מאן דלא ידע באלין הבלים עליה כתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, אינון חפימי דרא מיד דחזו הכי דהוה כתיב בההיא עטרה חזרו לאחורא. אמר לון ההוא דאתחזי עליהו כחגר, וכי עלייכו אתמר דאתון חפימי דרא, לית אתון אלא טפשי דרא, ולא חזיתון בכל למודייכו פי בי חשק (תהלים צא יד) עד אורף ימים אשביעהו לעלמא דכלא אריף, אלין הבלים דקהלת אינון ברזא דשבע שמהן, דבהו מ"ב אתון, לקבל שבעה יומי בראשית דאית בהו עשר אמירן ול"ב אלהי"ם ואינון מ"ב, ועליהו לב דאתמר בהו אלהי"ם האלהי"ם, והיינו (קהלת ה ז) וגבוהים עליהם, אלין שבע תיבין אבגית"ן, עליהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים וגומר. והאי שמא איהו סגולתא דיליה לכספא דנשמתא פד סליקת לעילא בכל ליליא, לאסהדא על עובדין טבין דבר נש, ממלאכי חבלה ומפל מזיקין ורוחין ולילין ושדין, ובהון פרתת לעילא, בתרין אתון מכל שם תכסה אנפחא מנהון, ובתרין אתון תכסה רגלהא, ובתרין אתון פרתת לעילא, ואוף הכי לרוחא, ואוף הכי לנפשא, ואית שם בן מ"ב בצורת חותמא דשעוה נכתב, ואית שם מ"ב בציר דיוקנא דמלכא, חקיק על חותמא, ואית שם מ"ב דאיהו דיוקניה ממש, שם מ"ב דאיהו דיוקניה איהו יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד וא"ו דל"ת, ה"א אל"ף, וא"ו אל"ף וא"ו, ה"א אל"ף, שם מ"ב דאיהו חותמא, איהו אהי"ה אשר אהי"ה, ציר מ"ב בשעוה דא אבגית"ן.

ורשיעיא נשמתהון דשדין וממזיקין ולא פועלין בהון אלא כישוף ועובדי שדין פותיהו, בגין דרשיעיא כל שמהן וכל הוי"ן דקודשא בריך הוא וכל מלאכים שנאין לון, ובגין כך לא מועיל לא קמיע ולא שמהן קדישין ולא מלאכיא, דלא תפיס אלא מין במינו, ובגין דא (דברים כב ט) לא תזרע פרמך כלאים, דאתמר בהון (ישעיה ה ז) פי כרם יהו"ה צבאו"ת וגומר, צבאו"ת נקודה דיליה יהו"ה, עליה אתמר (דברים י טו) רק באבותיך חש"ק, חול"ם שב"א קמ"ן, ואינון זרע אברהם יצחק ויעקב, דרגא דלהון חסד פהנא רבא, גבורה לוי, ישראל עמודא דאמצעיתא, בגין דחול"ם פתר על תפארת, קמץ חכמה על חסד, וביה הרוצה להחפים ידרים, ובחכמה אשרי המחפה לתחיית המתים, חכמה מחכ"ה קמו כלהו ואשתטחו קמיה וכו'.

[תיקוני זוהר - דף קג ע"ב]

פתח כמלקדמין ואמר, (קהלת ח יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו', תא חזי שמענא דעובדא הוה בחד בר נש מאינון בעלי קבין, דהוה אזיל בארחא, אערע בתרין חפימין מארי דדרא מארי דחכמתא דאורייתא, אמר לון שלמא עלייכו רבנן,

שְׁמַעְנָא עֲלֵיכוּ דְאַתּוֹן חֲפִימֵי דְרָא, לְאֵן אַתְר אֲזִילְתּוֹן, אָמְרוּ לִיה לְדוּךְ פְּלֵן וְעָרְב
 שְׁבַת הוּה, אָמַר לֹון אָנָּא אֲזִילְנָא תַּמָּן (אִזְלִיל) וְאַתְקִין לְכוּ אַתְר בִּי מוֹתְבִיכוּ, אִי אַתּוֹן
 בְּעִיתוֹן, אָמְרוּ לִיה וְהָא אָנָּן בְּסוּסוֹון וְאַנְתָּ בְּלֵא רְגִלִין, אִידִּי יִתְכֵן לְמַהוּי הָאִי, אָמַר
 לֹון אָף עַל גַּב דְּאַתּוֹן רְכִיבִין בְּבַעֲרֵי דְרַהֲיִטֵי סָגִי, וְאַנָּא חֲגַר בְּלֵא רְגִלִין, אִי אַתּוֹן
 בְּעִיתוֹ אָנָּא אָקְדָם לְתַקְנָא לְכוּ שְׁבַתָּא, תוּוּהוּ, אַדְהֲכִי אַחֲזָרוּ רִישֵׁיהוּ לְגַבִּיהוּ וְחַמוּ
 לִיה (דף קג ע"ב) דְּהוּה רַהֲיִט פְּשָׁרְבִיטָא דְכַכְבָּא, עֲבַד לֹון קְפִיצָה וְאַשְׁכַּחוּ גְרַמִּייהוּ
 לְפּוּם מְעַרְתָּא פְּהַרְף עֵין (ס"א, אָמַר לֹון שְׁמַא דַּמ"ב אַתּוּון, דְּלִיג לֹון חֲמַשׁ מֵאָה פְּרַסִי
 בְּרַגְעָא חַדָּא, אַשְׁכַּחוּ כו').

אָמַר לֹון רַבְּנָן עוּלוּ, עֵאלוּ אַבְתְּרִיה מְעַרְתָּא גּוּ מְעַרְתָּא, עַד דְּעֵאלוּ לְחַד פְּרַדְסָא
 וְהוּה תַּמָּן הֵהוּא בְּעַל קַבִּין מִתְפַּשֵּׁט מֵהֵהוּא גּוּפָא, וְהוּה מִתְלַבֵּשׁ בְּגוּפָא אַחְרָא
 דְּאַנְפוּי הוּו נְהַרִין פְּשַׁמְשָׁא, וְהוּה יְתִיב עַל פְּרַסִיָּא דְּמַלְכוּתָא, וְתַלְת מֵאָה תַּלְמִידוּי
 תַּחוּת פְּרַסִיָּא לְרַגְלוּי, וְהוּו קְרָאן (קַהֲלַת א ב) הַבֵּל הַבְּלִים אָמַר קַהֲלַת, וְהוּו קְרָאן
 הָאִי קְרָא זְמַנִּין בְּלֵא חוּשְׁבָנָא, אָמְרוּ לֹון אֵינּוֹן חֲפִימִין מְאִרֵי דְּדָרָא, מְאִי הָאִי, וְכִי
 לִית קְרָא אַחְרָא בְּסַפֵּר קַהֲלַת, מִיָּד קָם הֵהוּא מְאִרֵי קַבִּין דְּהוּה יְתִיב עַל פְּרַסִיָּא,
 וְאַחִיד בִּידִיהוֹן, וְאַעִיל לֹון לְשַׁבְעָה הֵיכְלִין, וּבְכַל הֵיכְלָא וְהֵיכְלָא הוּה פְּתִיב הַבֵּל
 הַבְּלִים, וּבְהֵיכְלָא שְׁבִיעָאָה הוּה נְשָׂרָא וְעַטְרָה בְּפּוּמָהָא, וְדַמּוּת יוֹנָה בְּהֵיכְלָא עַטְרָה,
 וְהוּה פְּתִיב בְּעַטְרָה כָּל מָאן דְּלֵא יָדַע בְּאַלִּין הַבְּלִים וּבְרֹזָא דְּלַהוֹן, עַלִּיה אַתְמַר
 (בַּמְדַּבֵּר א נֵא) וְהוּו הַקְּרָב יוּמַת, מִיָּד אַתְחֲזָרוּ אֵינּוֹן לְאַחֲזָרָא, אָמַר לֹון הֵהוּא בְּעַל
 קַבִּין אַתּוֹן חֲפִימִין מְאִרֵי דְּדָרָא, דְּאַזְלִית אַבְתְּרִיכוּ עַד כְּעַן לְמַנְדַּע יִת חַכְמַתִּיכוּ,
 וּבּוֹדָאֵי לָאו אַתּוֹן חֲפִימִין, דּוֹדָאֵי בְּהָאִי קְרָא עֲבִידְנָא כָּל בְּנִינָא דָא, וּבִיה הוּינָא טַס
 עֲלָמָא בְּטִיסָה חַדָּא, וּבּוֹזְמָנָא בְּתַרִין, וּבּוֹזְמָנָא בְּתַלַּת, וּבּוֹזְמָנָא בְּאַרְבַּע, וּבּוֹזְמָנָא
 בְּחַמְשָׁא, וּבּוֹזְמָנָא בְּשִׁית, וּבּוֹזְמָנָא בְּשַׁבַּע, וְאַנְן בְּהָאִי אַרְעָא כְּלָהוּ אֲזִילִין בְּעַלִּי קַבִּין,
 וְהָאִי קְרָא יְרִיתְנָא מֵאַבָּא, וְאַבָּא מֵאַבּוּי, עַד דְּרָא כְּלָהוּ, יְהַב לֹון מְמוּנָא סָגִיא וְשׁוּי
 לֹון בְּאַתְרִייהוּ פְּהַרְף עֵין.

[תיקוני זוהר - דף קד ע"א]

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הַבֵּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, אָמְרוּ לִיה חֲבַרְיָא רַבִּי אֵימָא לָן שׁוּם
 רְמִיזָא בְּהָאִי קְרָא, דְּלֵא אַתְפְּסִיָּא חַכְמַתָּא דָא מִן חֲבַרְיָא, אָמַר לֹון רַבְּנָן בּוֹדָאֵי רֹזָא
 עֲלָאָה אִית תַּמָּן, אָבֵל אֵימָא לְכוּ בְּרַמִּיזָא, שְׁבַע הַבְּלִים אֵינּוֹן, וּזְכָאָה מָאן דְּלֵא
 נְטִיל לְאַגְרִייהוּ בְּהָאִי עֲלָמָא, וְאֵינּוֹן דְּכִלְיָן בְּבַת שְׁבַע, וְאֵינּוֹן בְּהָאִי קְרָא, הַבֵּל (דף
 קד ע"א) חַד, הַבְּלִים תַּרִין הָא תַּלְת, הַבֵּל הַבְּלִים תַּלְת הַרִי שִׁית, הַפַּל הַבֵּל הָא שְׁבַע,
 וְלִקְבִלִייהוּ שְׁבַע שְׁמָהֵן אַבְגִּית"ץ וכו', אֵלוּ שְׁבַע הַבְּלִים אֵינּוֹן כְּפּוּלִים, לְקַבֵּל שְׁבַע
 שְׂרָגִין דְּמְנַרְתָּא, כְּפּוּלִים, דְּאַתְמַר בְּהוֹן (זְכַרְיָה ד ב) שְׁבַעָה וְשַׁבְעָה מוּצְקוּת, (וְאֵינּוֹן)
 שְׁבַע הוּיּוּת, דְּאַתְמַר בְּהוֹן בְּאַמִּירָה יְהִי אוּר, וְהוּי מִיָּד, וְלְבוּשִׁין דְּאֵינּוֹן שְׁבַע הוּיּוּת
 אֵינּוֹן שְׁבַע שְׁמָהֵן אַבְגִּית"ץ וְחֲבַרְוּי, הַבֵּל אִיהוּ לְהַב, הַבְּלִים לְהַבִּים, וְעַלִּייהוּ אַתְמַר
 (תַּהֲלִים כַּט ז) קוּל יְהו"ה חוּצַב לְהַבּוּת אִשׁ, וּמָאן דְּיָדַע בְּאַלִּין הַבְּלִים, כַּד אֲפִיק לֹון
 מִפּוּמוּי וּמְלַבִּיהוּ יָדַע לְכוּנָא בְּשַׁכְּינְתָּא עֲלָאָה, דְּכַל הַבְּלִים מִינָה תַּלְיִין, וּמִתְלַבֵּשׁן

בשכינתא תתאה, דכליל שבע שמהן אבגית"ץ וחברוי, דאינון אתוון דבהון אתפריאו שמיא וארעא, דאלין תליין באמירה ואלין בעשיה, ברוא דאומר ועושה מיד, ואלין שבע הבלים אינון כפולים, לקבל שבע שרגין דמנרתא, כפולים, דאתמר בהו (זכריה ד ב) שבעה ושבעה מוצקות לגרות וגו', (אלין באמירה ואלין בעשיה, ואינון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א אלין אינון שבעה ושבעה מוצקות).

זכאה עמא דידעין לסלקא צלותין באמירה ועובדא, ועליה אתמר (ישעיה נא טז) ואשים דברי בפיך וכו', והא אוקמוה אל תקרי עמי, אלא עמי בשותפו, כמה דאתמר ביה (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', הכי אנת בשותפו עמי, דבמלוך אתעבידו שמיא וארעא.

ועוד הבל ה' לב, ה' אתפלג לד"ו פרצופין, ד"ו, ד' ארבע רגלין דכרסייא, ו' (מלכים א י ט) שש מעלות לכסא, זכאה איהו מאן דירית נשמתא מפרסייא יקרא, כלילא מעשר תקונין אליו, ועביד לה פרסייא ליהו"ה, דשמא דיהו"ה דאיהו בארץ אצילות, לתקנא ליה פורסייא בר נש לנשמתיה, דהכי אוקמוהו קדמאין, כל הנשמות גזורות מכסא הכבוד, ותמן שריא שכינתא עלאה, ולית ה' בלא י', ובג"ד (שמות יז טז) כי יד על פס י"ה.

ו' שריא במטטרו"ן, ודא איהו רוח השכלי דאיהו אצילות, ה' שריא באופן, ודא נפש השכלית בארץ אצילותא, דאית נשמה ורוח ונפש שכלית ולא בארץ אצילות, אלא אתמר בהון גזורות, ואינון כסא ומלאך ואופן, זכאין אינון ישראל דסלקין הבלים דצלותין בהון, לגבי אתוון דקודשא בריך הוא ושכינתא עלאה ותתאה, ובג"ד (קהלת ה יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ, ויש הבל דרשיעיא, דאינון הבלים דשקרא, ונטלין לון מלאכי חבלה, ונטעין בהון רקיעין וארעין דשקרא, ועלייהו אתמר (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעותועים, (כאן חסר), קמו כלהו ואשתטחו קמיה, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא, אלא למשמע דא די.

[תיקוני זוהר - דף קד ע"ב]

(זכריה ד) לגרות אשר על ראשה, ואינון י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, ואינון שבע כפולות בג"ד כפר"ת (דף קד ע"ב) לבושין לון, וכלהו סלקין מלבא לפומא, שבע הבלים סלקין, שבע נחתין לאשקאה לון, ובגין דא (זכריה ד) שבעה ושבעה מוצקות, תלת אינון גניזין לעילא, דלבושין דלהון אמ"ש, דאינון אש מים רוח, הא אינון עשר דסלקין מל"ב נתיבות, ואינון לקבלייהו עשר אמירן, ול"ב אלהי"ם דבראשית, הא מ"ב, מלבא נפיק אשא, מכנפי ריאה רוחא, ממוחא מיא, ורוחא אחיד במיא ואשא ואתעביד קול, כד אחיד במיא אתמר ביה (תהלים כט ג) קול יהו"ה על המים, כד אחיד באשא אתמר ביה (שם) קול יהו"ה חצב להבות אש, כד אחיד ברוחא איהו (מ"א יט יא) רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים, ועליה אתמר קול יהו"ה שובר ארזים.

ותלת נקודין אינון לקבל אמ"ש, ואינון חש"ק, הדא הוא דכתיב (דברים י טו) רק באבתיך חשק יהו"ה, ואינון חל"ם שב"א קמ"ץ, קמ"ץ לימינא קול יהו"ה על

המים, וכד רוחא אחיד ביה דאיהו חל"ם, אתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, שב"א איהו באש, וכד אחיד ביה רוח, איהו רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים, מסטרא דגבורה דאיהו תקיף, כד אחיד ביה רוחא דאיהו חל"ם בין קמ"ץ שב"א דאינון מיא ואשא, דאינון תרין דרועין, דאית בהון יד ימין יד שמאל דאינון כ"ח פרקין, אתמר בהו קול יהו"ה בפכה, כד האי רוחא אחיד בעמודא דאמצעיתא, אתמר ביה קול יהו"ה בהדר, כד אחיד בתרין שוקין דאינון צר"י, אתמר בהון קול יהו"ה יחולל אילות, דאינון תרי עוזלי דאיילתא, תרין אחים איש באחיהו ידובקו.

והכא רזא דיבום, דאם יפול אחיו הא תניינא דיוקים ליה, ורזא דמלה (איכה א יג) נתנני שוממה כל היום דו"ה, ודא הו"ד, דאתמר ביה (בראשית לב לג) פי נגע בכף ירך יעקב, בכף דיליה, שכינתא דוה איהי בגלותא, בגין דפרח מניה ירך דאיהו ו' מן ה', ואשתארת איהי ד' דילה (דלה), קול יהו"ה יחיל מדבר דא חיר"ק ודא צדיק, כד רוח אחיד ביה איהו יחיל מדבר, שבע קלין לקבל שבע שמהן אבגית"ץ כו'.

רוח סליק באויר דאיהו פתר עלאה אויר קדמון, אש סליק לגבי ה' דאיהו אימא ואתעביד אשה, מים סליק לגבי י' ואתעביד ימים, ודא חכמה, והכי נחתין לגבי נצח והוד יסוד, מלכות מאנא דכלהו, ואיהי עפר כלילא מכלהו, ואיהי כללא דכל אתוון דאינון מאנא לנקודין, ועל אלין שבע קלין אתמר (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולת, ועל תלת גניזין אמר (דברים ד יב) קול דברים אתם שומעים, בת קול דכלהו שכינתא תתאה.

תא חזי תלת נקודין אינון, חירק חלם שרק, חלם, קוצא די' לעילא איהו חלם, קוצא דאת י' לתתא איהי חירק, גו אמצעיתא איהו שורק, כד אינון תלת כחדא, אינון סגולתא ואינון שלשלת ואינון שר"ק ואינון סגו"ל,

[תיקוני זוהר - דף קה ע"א]

פתר על חכמה ובינה איהו סגולת"א חל"ם על צר"י, סגו"ל איהו נקודה תחות צר"י, חסד גבורה, תפארת לתתא, נצח הוד, יסוד באמצעיתא איהו שרק, והכי כד תפארת באמצעיתא איהו שלשלת, שב"א איהו תרין נקודין, כד אתגבר מיא על אשא או אשא על מיא, או כד אינון יסוד על מלכות, כל ספירה דא על גבי דא בכל אתר איהו שב"א, ורזא דמלה, את המאור הגדול ואת המאור הקטן, כד אינון שוין הוו צר"י, את שני המאורות הגדולים, וכל נקודין אינון דבור ואתוון הבל הבלים, דתליין מן ה"ה, ואינון אתוון רברבו, ואתוון זעירן, (נקודין מ' בת קול ודאי, קלין אינון מן ו', ואינון אתוון ונקודין), וטעמי כלילן בהו, (נ"א נקודין מתלבשין במיא בימינא, דאתמר הרוצה להחכים ידרים), אתוון מן ה' ה', נקודין מן י', טעמי מן ו', נקודין (דף קה ע"א) מתלבשין במיא בימינא, דאתמר ביה הרוצה להחכים ידרים, אתוון מתלבשין באשא בשמאלא, ועלייהו אתמר קול יהו"ה חצב להבות אש דאינון הבלים, טעמי מתלבשין באוירא באמצעיתא, וטעמי אינון מסטרא דכתר,

וּנְקוּדֵינּוּ מִסְטָרָא דְחֻכְמָה, וְאִתּוּן מִסְטָרָא דְבִינָה, (דבגינה) וּמִתְלַבְּשִׁין בְּמֵיא אֲשָׁא וְרוּחָא, דְּאִינוּן חֲסֵד גְּבוּרָה תְּפָאֲרַת, וְהָכִי מִתְלַבְּשִׁין בְּנֻצָּח הוּד יְסוּד, מְלָכוּת מְאָנָא דְכֻלְהוּ, כְּלִילָא מְפֻלְהוּ.

אִיהִי פַּה דְּמִינָה הַבְּלִים נְפֻקִין וְקֻלִין וְדְבוּרִין, פֻּלְהוּ אִתְּכֻלִּין בְּהַ, וְאִיהִי לֵב דְכֻלְהוּ בְּהַ אִתְּכֻלִּין, וּמִינָה נְפֻקִין דְּפִיקוּ דְרוּחָא לְכָל עֲרֻקִין דְּדְרוּעָא, פֻּד רוּחָא דְּפִיק בְּמֵיא דְּאִיהוּ לִימִינָא, אִתְּמַר בֵּיהַ (שיר ה ב) קוּל דְּוִדִי דוּפֵק פִּתְחֵי לִי אַחוּתִי, לְהֵיִא דְּאִתְּמַר בְּהַ (משלי ז ד) אֲמוּר לְחֻכְמָה אַחוּתִי אֵת, וְכֹד דְּפִיק לְשִׁמְאֵלָא דְּאִיהִי אֲשָׁא, אִתְּמַר בְּהַ רְעִיתִי, דְּבִיהַ אִתּוּקֵד בְּכֻמָּה רְשָׁפִים דְּאִינוּן שְׂרָפִים, דְּאִתְּמַר בְּהוּן (שיר ח ו) רְשָׁפִיהַ רְשָׁפִי אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת י'הַ.

מִסְטָרָא דְּעֻמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא יוֹנְתִי תְּמַתִּי, בְּגִין דְּאִיהִי דְּרָגָא דִּיעֻקֵּב דְּאִתְּמַר בֵּיהַ (בראשית כה כו) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְדְפִיקוּ דִילֵיהַ תְּמֹן בְּמִשְׁקַל, לֹא סָלִיק וְלֹא נָחִית, דִּי בְּמֵיא נָחִית לְגַבִּי צְדִיק נְבִיעוּ לְגַבִּיהַ בְּאִרְיָכוּ, וְסָלִיק בֵּיהַ בְּאִרְיָכוּ דְּתִקִיעָה, בְּאֲשָׁא אִיהוּ דְּפִיקוּ בְּשִׁבְרִים בְּתַבִּירוּ, וּבְעֻמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא נָחִית (נ"א אחיד) בְּתַרְוִייהוּ שְׁלִשְׁלֹת, בִּינוּנִי וְדָא תְּרוּעָה, קוּל דְּמָמָה דְּקָה לְגַבִּי שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, תְּמַתִּי, תָּם הֵהוּא דְּפִיקוּ בְּגִין דְּהִבִּיאוּ לָהּ בְּחֻשָׁאִי.

וְכֹד שְׁכִינְתָא אִיהִי בְּגֻלוּתָא אִתְּמַר בְּהַ (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר, פֻּד אִיהִי יִשְׁנָה לִית בְּהַ דְּפִיקוּ, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ קוּל דְּפִיקוּ דִילָהּ אִתְּרַחֵק מִינָה, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים לט ג) נְאֻלְמָתִי דוּמִיָּה הַחֲשֵׁתִי מִטוֹב, לְמָה נְאֻלְמָתִי, מִי"ה דְּאִיהוּ דוּמִיָּה דְּאִתְּרַמִּיז בְּאֵלֵהִים, דְּאִיהוּ ל"ב אֵלֵהִים דְּמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית, דְּדְפִיק רוּחָא דְּקוּדְשָׁא דְּאִתְּמַר בֵּיהַ (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים, בְּגִין דְּהַחֲשֵׁתִי מִטוֹב דְּאִיהוּ קוּל, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֲשֶׁתְּאַרְתַּת בַּת יַחֲיִדָה בְּלֹא קוּל, וּבְגִין דָּא לִית בַּת קוּל בְּגֻלוּתָא, וּבְגִין דִּלִּית בַּת קוּל בְּגֻלוּתָא הִבִּיאוּ לָהּ בְּחֻשָׁאִי, וּבְגִין דָּא צְלוּתָא אִיהִי בְּחֻשָׁאִי, אֵף עַל גַּב דְּרִזִּין סְגִיִּין אִיתַּת הֶכָא, שְׁבַעִין אֲנָפִין אִיתַּת לְאוּרִייתָא.

וּבְהֵהוּא זְמַנָּא לִית לָהּ דְּפִיקוּ דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא דְּנְקוּדֵי דְּמִנְקֻדִין בְּדְפִיקוּ דְּאִצְבָּעָאן דְּאִינוּן עֶשֶׂר, דְּבְהוּן מְנְקֻדִין בְּדְפִיקוּ דְּרוּחָא, וְאִינוּן מְנְקֻדִין בְּנִימִין דְּכְנוּר דְּדוּד, דְּפִיקוּ אִיהוּ כְּגוּוּנָא דְּקָלָא דְּסָלִיק בְּנְגוּנָא, לְקַבֵּל עֲשָׂרָה דְּפִיקִין דְּאִסְתַּכַּל אִסְיָא בְּדְפִיקוּ, עֶבֶד דוּד עֲשָׂרָה מִינֵי נְגוּנִים בְּתַלְמִים, אֲרַבְּעָה אִינוּן (שיר ה ב) אַחוּתִי רְעִיתִי יוֹנְתִי תְּמַתִּי לְקַבֵּל יְהו"ה, עֲשָׂרָה דְּפִיקִין לְקַבֵּל יוּד הָא וְאוּ הָא, דְּפִיקוּ נְפִיק מְאֻדְנָא שְׁמֵאֵלָא דְּלִבָּא, וְדָא הוּא רוּחַ צְפוּנֵי דְּהוּא מְנַשֵּׁב בְּכְנוּר דְּדוּד דְּהוּא מְנַגֵּן מְאֻלִּיו, וְכָל עֲרֻקִין וּוְרִידֵי גוּפָא דְּאִינוּן דְּפִיקִין, מְלִבָּא אִינוּן (נ"א הוה) דְּפִיקִין, וְרוּזָא דְּמִלָּה (יחזקאל א יב) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לְלַכֵּת יִלְכוּ.

[תיקוני זוהר - דף קה ע"ב]

פְּכֵד הוּא סְמֵא"ל הוּא עֶשׂוֹ, דְּלִית בֵּיהַ רוּחָא דְּקוּדְשָׁא, לֹא דְּפִיקִין עֲרֻקִין דִּילֵיהַ, וּבְגִין דָּא לֹא שְׂרִיָּא שְׁכִינְתָא בְּאוּמִין דְּעֻלְמָא, וּבְגֻלוּתָא דְּאִסְתַּלַּק רוּחַ דְּקוּדְשָׁא, דְּאִתְּמַר בֵּיהַ (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלֶיךָ רוּחַ יְהו"ה וְגו', לִית דְּפִיקוּ בְּלִבָּא דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא, וּבְגִין דָּא אִתְּמַר בְּהַ (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר, וְלִית בַּת קוּל בְּפוּמָא

(דהוה סלקא), (נ"א דבה סליק) קלא ברוחא בתקיעה באריכו, ובשברים בתבירו, ובתרועה שלשל"ת קלא בינונית לא באריכו ולא בקצירו, בת קול איהי קול דממה דקה ועירא, קלא נמוכה בחשאי, דהא קול באשה ערוה. וכד ייתי משיחא נחית רוחא דקודשא עליה, ומיד איהי אמרת קול דודי דופק, דפיקו סליק ונחית, סליק ה' עלאה (דף קה ע"ב) לגבי י', ונחית ה' תתאה לגבי ו', דאיהו קרבן ליהו"ה, קרבן עולה ויורד.

ורוא דמלה (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ פונן שמים בתבונה, באבא דאיהו י' יסד ברתא דאיהו ה' ועירא, דעלה אתמר (בראשית לו יא) ואביו שמר את הדבר, באימא דאיהו ה' עלאה פונן שמים דאיהו ו', ואיהו בן י"ה, וכד יהון מתקרבין אתוון אב עם אם בן עם בת כל חד בבת זוגיה, ה' עלאה (סליק) לגבי י', ה' (תתאה) נחית לגבי ו', האי איהו קרבן עולה ויורד, בהווא זמנא (יחזקאל לו ז) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, ורוא דמלה (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, עצם מעצמי דא י' עם ה', ובשר מבשרי דא ו' עם ה', (שם כד) ועל פן יעזב איש את אביו ואת אמו וגומר.

ובגין דא כד סליק ה' לגבי י' אתמר בה (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה היא העולה, דהיא (דהוה) סליקת לגבי אבא, וכד נחיתת לגבי ברא אתמר בה (שם ה) ואש המזבח תוקד בו, אתוקד ביה בשלהובין דרחימו, והכי כד נחית ו' לגבי ה' דיליה, וי' סליק לגבי ה' דיליה, בהווא זמנא (בראשית כח יב) והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, כל אלין דפיקין דשאר ערקין, והכי אוקמוהו סלקין תרין ונחתין תרין, סלקין תרי י"ה דא לגבי דא, ונחתין תרי ו"ה דא לגבי דא.

ועוד סלקין תרי רוחא ואשא, דאינון קלין וסלקין בדפיקו, ונחתין תרי מיא ועפרא, דאינון כבדין בדפיקו, ואינון מיכאל גבריאל נוריא"ל רפאל"ל, מיכאל"ל מיא, גבריאל"ל אשא, נוריא"ל רוחא, רפאל"ל עפרא, י' ברישא, ה"ה בידין, ו' בגופא, ה"ה הבל סליק הבל נחית, הבל סליק דא ה' עלאה דסליק לגבי י' דאיהו עשר אמירן, ובמאי סליק בקלא דאיהו ו'.

והבל נחית דא ה' תתאה דנחית לגביה ואתעבידת דבור, קריבו דכל הבלים וקלא ודבורא איהו פ"ה, דאיהו בחושבן מיל"ה, פליל כללא, איהו קריבו דאדניי בעמודא דאמצעייתא קרבן ליהו"ה, ודא שכנתא תתאה, ואיהי (ואיהו) יחודא דאתוון יהו"ה בצדיק, דאיהו אות ברית, ונפאה איהו מאן דקריב אתוון אלין בצלותין, דאיהי קרבנא דקודשא בריך הוא שכנתא דיליה בפיומי, ונפאה איהו מאן דמיחד לון בקריאת שמע ובצלותיה, דקריבו דלהון ודאי בעמודא דאמצעייתא, יחודא דלהון בצדיק, ומאן איהו דמיחד כללא ומקרב כללא עלת העלות.

אדהכי הא סבא קא אנדמן ליה דהוה נהיר עלמין רבי פנחס בן יאיר שמייה, ואמר רבי רבי, ודאי קריבו דארבע אתוון ויחודא דלהון בעמודא דאמצעייתא, וקריבו ויחודא דלהון הכי הוא בצדיק, ובתרין דרגין מיחדין לון ישראל, בקריאת שמע דערבית ושחרית, ומקרבין לון בצלותא דשחרית וערבית, ודא קרבן עולה

ויורד, ה' עולה בעמודא דאמצעייתא, ו' יורד בצדיק, אף על גב דכלא קשוט, עולה ויורד ה' באת י', ה' באת ו', מיד דאמר מלין אלין פרת.

[תיקוני זוהר - דף קו ע"א]

אמר רבי שמעון לחבריא, זכאה חולקנא דעלאין ותתאין אינון באספמותא לסייע לך, האי איהו דאוקמוהו מארי מתניתין דבר נש דאשתדל בפולחנא דמאריה דכל בריין דעלמא אינון בסיעתא דיליה, כמה דאוקמוה פל העולם פלו לא נברא אלא לצוות לזה, ואפילו שרפים וחיות ואופנים לא אתבראו אלא לסייעתיה, וכד בר נש אפיק הבלים ודבורים בצלותיה, כמה עופין פתחין גדפיהו ופימיהו לקבלא לון, הדא הוא דכתיב (קהלת י) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, ונטיל קודשא בריך הוא אלין מלין ובני בהון עלמין, דאתמר בהון (ישעיה סו כב) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עשה, ורוא דמלה (שם נא טו) ואשים דברי בפיה ובצל ידי פסיתיה, לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. (דף קו ע"א) אל תקרי עמי אלא עמי בשותפו.

אדהכי הא סבא קא נחית פתח ואמר (שיר ה ב) אני ישנה ולבי ער, אני ישנה מרחימאי דאתרחק מני, ולבי ער כד אתיא לגבי, לכלה דהות נשואה לחתן, ואתרחק מינה, נפלת בבי מרעא, ואתכנשו כל אסיין לגבה, ולא הוו יכלין למנדע מרעא דילה, אסיא קרטנא הוה תמן דהוה אשתמודע בדפיקו, בעשרה מיני דפיקין דבעי לאסתכלא בהון אסיא, לקבל עשר אצבעאן, ולא הוו אשתמודעאן במרעא דילה אלא הוא, דכמה משקין וריחין טבין מתפוחין, דאתמר בהון (שם ז ט) וריח אפך פתפוחים, וכמה משקין מעסים רמונים הוו משקין לה אסיין אחרנין, ולא הוו מהניין לה, עד דאתא (דהאי) אסיא קרטנא אסתכל בדפיקו דילה, ואיהי אשתמודעא באסיא, ואמרת (שם ה ב) קול דודי דופק, ואיהו אמר פתחי לי, פתחי לאת י' דאיהי עשרה מיני דפיקו, קול דודי דופק דא ו' דפיק לתרעא, בשית (דפיקין) פרקין דרועין, ורוא דמלה (שם יד) ידיו גלילי זהב ממולאים בתרשיש, בתר"י ש"ש, בתרין דרועין שית פרקין, וכלהו רמזין במלת בראשית דאיהו בר"א שי"ת.

ועליהו אתמר פתחי לי באת ב', (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק, (שם כד ז) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, ובגין דא פתחי לי באת ב', (שם קיח כ) זה השער ליהו"ה, ודא את ב' מן בראשית, אחותי באת א' מן בראשית, רעיתי באת ר' מן בראשית, יונתי באת י' מבראשית, תמתי באת ת' מן בראשית, שראשי באת ש' מן בראשית, (נמלא טל, רזא דמלה יהו"ה אח"ד דסליק לחשבן ט"ל), דבר אחר נמלא ט"ל באלהי"ם, וביה איהי מליא"ה, באן אתר ביומא שביעאה דאיהו שתיתאה, ועל רישיה י' עטרה כלילא מעשרה, י' איהי טפה דאתמשכת מן מוחא לגבי ה' אפיקי מים, ו' רוחא דנפיק מאזן שמאלא, רוח צפונית דהוה נפיק מאזן שמאלא דלבא, והוה מנשב בכנור דדוד והוה מנגן מאליו, ועליה אתמר קול דודי דופק, דבקדמיתא אמרת ה' זעירא אני ישנה מן י"ה, עד

דַּאֲתַעַר ו' לְגַבֵּי דְאִיהוּ רוּחַ, וּמִיַּד קוּל דְּדוּדֵי דּוּפֵק בְּשִׁית אַתּוּון מִן בְּרֵאשִׁית, דְּאִינוּן לְקַבֵּל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻודָא, וְאִינוּן לְקַבֵּל שִׁית יוּמֵי בְּרֵאשִׁית.

וְעוּד פִּתְחֵי לִי בְיוֹמָא קַדְמָאָה דְאִיהִי יְמִינָא, דְעֲלִיָּה אַתְמַר (שם קמה טז) פּוֹתַח אַת יְדִיָּה וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן, יְדִיָּה יוּדִיָּה, דָּא י' דְאִיהוּ לְיְמִינָא, אַחֻותֵי בְיוֹמָא תְנַיִנָא דְתַמְן ה', יוּנְתֵי בְיוֹמָא תְלִיתָאָה דְתַמְן ו', שְׂרָאשִׁי גַמְלָא טַל בְּיוֹמָא רְבִיעָאָה (נ"א תליתאה), דְאִיהוּ כְּלָלָא דִּיּוֹ"ד ה"א וְא"ו דְאִיהוּ חוּשְׁבֵן ט"ל, וְדָא אִיהוּ גּוּפָא וּבְרִית דְחֻשְׁבִּינֵן חַד בְּחֻשְׁבֵן, דְאִיהוּ וְא"ו דְסֻלְקֵי אַח"ד, ו' עֲלָאָה עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, ו' תַּתָּאָה צְדִיקָא, א' אַחֻזֵי עַל תְּרוּיְיהוּ דְאִינוּן חַד.

[תיקוני זוהר - דף קו ע"ב]

קְוֻצוֹתֵי אֲלִין שִׁית קְצוֹת דְאִינוּן ה"א, שִׁית פְּרָקִין דְכְּלִילֵן בְּתַרִּין שׁוֹקִין, דְאִינוּן יוֹם חֲמִישִׁי וְיוֹם שְׁשִׁי, דְעֲלִיְיהוּ אַתְמַר (שיר ח טו) שׁוֹקִין עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, רְסִיסֵי לִילָה דָא שְׂכִינְתָא תַּתָּאָה כְּלִילָא מִיּוֹ"ד ה"א וְא"ו ה"א, וְאַמְאֵי אַתְקַרִּיאַת לִילָה, דְאִיהִי לִיל שַׁבַּת לִיל שְׁמוֹנִים, דְאִיהִי וְדָאֵי לִיהוּ"ה, בְּהוּצִיאוּ אוֹתָם מֵאַרְץ מִצְרַיִם. וְעוּד אֲנִי יֹשֵׁנָה בְּמִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר בְּאוּרִייתָא, דְאַתְמַר בְּה (שם ב יג) הַתְּאַנָּה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה, דְאִינוּן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים בְּל"ב נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, בְּל"ב אֱלֹהִים דְעוּבְדָא (דף קו ע"ב) דְבְּרֵאשִׁית, בְּל"ב דְאִיהוּ ב' מִן בְּרֵאשִׁית ל' מִן לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, (שיר ב יג) וְהַגִּפְנִים סְמִדְר נְתַנּוּ רִיחַ אֲלִין בְּעֲלֵי מִצּוֹת, קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יַפְתִּי וְלִכִּי לָךְ קוּמִי לָךְ בְּאוּרִייתָא דְבִכְתָּב, יַפְתִּי וְלִכִּי לָךְ בְּהִלְכָּה אוּרִייתָא דְבַעַל פֶּה, וְעוּד אֲנִי יֹשֵׁנָה בְּתַלְתַּת מֵאָה וְשִׁתִּין וְחֲמִשׁ פְּקוּדִין דְלֹא תַעֲשֶׂה, כְּחוּשְׁבֵן אַתּוּון יִשְׁנָה, וְלִבִּי עַר בְּרַמ"ח פְּקוּדִין דְעֵשָׂה כְּחוּשְׁבֵן וְלִבִּי וְר' מַעַר, רַמְזוּ דְאַתְיְיהִיבוּ מִיְמִינָא וּמִשְׁמַאלָא, מֵאֵי ע' מִן עַר דְאִיהוּ בְּתוֹסַפֶּת, דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְאַתְמַר בֵּיה (דברים לג כח) עֵין יַעֲקֹב, דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא דְכְּלִיל פְּקוּדִין דְעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה. דְאַתְיְיהִיבוּ מִיְמִינָא וּמִשְׁמַאלָא בֵּיה כְּלִילֵן.

וְעוּד קוּל דְּדוּדֵי דּוּפֵק דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְאִיהוּ תוֹרָה כְּלִיל תְּרִי"א, דְאַתְיְיהִיב מְתַרִּין דְרוּעִין דְתַמְן אַבָּא וְאִמָּא דְאִינוּן י"ה, וּבְהוּן אֲשֶׁתְּלִים תוֹרָה דְאִיהוּ ו' כְּלִיל תְּרִי"ג, ה' תַּתָּאָה אוּרִייתָא דְבַעַל פֶּה כְּלִילָא מְפֻלְהוּ אַתּוּון, וּבְהָ אֲשֶׁתְּלִים יְהוּ"ה.

וְעוּד אֲנִי יֹשֵׁנָה, שְׁנִיָּה וְדָאֵי לְחֲכָמָה דְאִיהִי י', כַּד אַתְרַחֵק מִיְנֵי רַחֲמֵי דְאִיהוּ ו', וְרָזָא דְמְלָא (משלי ג יט) יְהוּ"ה בְּחֲכָמָה יֶסֶד אֶרֶץ כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתַבּוּנָה, בְּחֲכָמָה דְאִיהוּ אַבָּא י', יֶסֶד בְּרֵתָא דְאִיהִי אֶרֶץ, ה' זַעִירָא הָאֶרֶץ וְדָאֵי, כּוֹנֵן שָׁמַיִם דָּא ו', בְּתַבּוּנָה דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְבִינָה אַתְקַרִּיאַת לְעֵילָא כַּד אִיהִי עִם בְּעֵלָה, תַּבּוּנָה אַתְקַרִּיאַת לְתַתָּא כַּד אִיהִי עִם ו', דְאִיהוּ בֵּן, ו', וְת' דְאִיהוּ תַּפְאַרְת, אֲשֶׁתְּאַרְת אִיהִי ה' עֲמִיָּה, וּבְהִהוּא זְמַנָּא דָּאֵת י' אִיהוּ עִם אִימָא, וְאִיהוּ מְרַחֵק מִינָה, אַתְמַר בְּה אֲנִי יֹשֵׁנָה (ואיחי שניה לה).

וְעוּד יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא, דְלֹא דְפִיק בְּה, וּבְהִהוּא זְמַנָּא דִּיִּתִּי בְעֵלָה, קוּל דְּדוּדֵי דּוּפֵק דְאִיהוּ ו' רַחֲמֵי דִילָה, רוּחַ צְפוּנִית נְפִיק לְגַבְהָ דְנִשְׁיב בְּכַנּוּר דְּוּד, רוּחַ דְרוּמִית

מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, דְּאִינוּן מִים מְסֻרָא דְחֹסֵד
 דְּתַמְן חֲכָמָה.

[תיקוני זוהר - דף קז ע"א]

וּבְזִמְנָא דִּייתִי פּוֹרְקָנָא, דְּפִיקוּ סְלִיק וְנַחֲת פְּגוּוֹנָא דְקָרְבַן עוֹלָה וְיוֹרֵד, סְלִיק ה' עֲלָאָה לְגַבֵּי י', וְנַחֲת ה' תַּתָּאָה לְגַבֵּי ו', וְמָה דְהוּה יַהֲוֵה' אֶתְחַזֵּר יַהֲוֵה, אָבָא עִם אִימָא, בְּרָא עִם בְּרֵתָא, וּבְגִין דָּא אָמַר נְבִיאָה (יִרְמִיָּה ט כב) כַּה אָמַר יַהֲוֵה אֵל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֲכָמָתוֹ, דְּאִיהוּ לִימִינָא בְּזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְרַחֵקָא מְשַׁכְּנֵיתִיה, וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגְבוּרָתוֹ, דְּתַמְן גְּבוּרָה בְּצַפּוֹן וְתַמְן עוֹתְרָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (אִיוב לו כב) מִצַּפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה, וּבְגִין דָּא וְאֵל יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֶשְׂרוֹ, (תַּמְן לְצַפּוֹן שְׁנֵאמַר מִצַּפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה), בְּזִמְנָא דָּאָת ו' מְרַחֵקָא מָה' דִּילֵיה, פִּי אִם בְּזָאת יִתְהַלֵּל הַמְתַּהַלֵּל הַשֶּׁפֶל וְיִדּוּעַ אוֹתִי כִּי אָנִי יַהֲוֵה וְגוֹמֵר, כִּד יַהֲוֵה יַהֲוֵה' כְּדָקָא יָאוֹת כָּל אוֹת בְּחֲבֵרְתָהּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית ב כג) עֵצִים מְעֻצְמִי וּבִשָּׁר מִבְּשָׂרֵי לְזָאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זָאת. עַל פִּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, דָּא חֲכָמָה אָבִיו, וּבִינָה אִמָּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (מְשָׁלִי ב ג) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ דָּא ו' בֵּן, וּלְבָתֵּר דָּאֲתִדְבַק בְּאִתְתֵּיהּ דְּאִיהוּ ה' וְהָיוּ לְבִשָּׁר אֶחָד, וְדָא אִיהוּ קָרְבַן עוֹלָה וְיוֹרֵד, קָרְבַן קָרִיבו דְּאֲתוּוֹן דְּמִתְקָרְבִין י' עִם ה' ו' עִם ה', וּבְגִין דָּא קָרְבַן לִיַהוּ'ה, דְּאֲתִקְרִיבַת אֲתָתָא לְבַעֲלָהּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (וִיקְרָא א ב) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבַן לִיַהוּ'ה, מֵאִי אָדָם דָּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּאִיהוּ קָרִיבו דְּאֲתוּוֹן, וּמָאן קָרִיב (דף קז ע"א) לְגַבֵּי אֲתוּוֹן, דָּא עֲלַת עַל כָּל הַעֲלוֹת. בְּהוּא זִמְנָא דְּפִיקוּ נַחֲת וְסְלִיק מְאַרְבַּע דְּפִיקִין לְעֶשֶׂר, דְּפִיקוּ בְּאַרְבַּע אֲתוּוֹן, סְלִיק בְּאִשָּׁא וְרוּחָא, וְנַחֲת בְּמֵיא וְעַפְרָא, וְרָזָא דְּמִלְהָ (בְּרֵאשִׁית כח יב) וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוֹ, עוֹלִים תְּרִי וְיוֹרְדִים תְּרִי, וְאִינוּן מִים קַמִּיץ, שְׁבִ"א אִשׁ, חֲלִ"ם רוּחַ, שׁוֹרִ"ק עֶפֶר מְאֵנָא דְכֻלְהוּ, בְּגִין דְּקַמִּיץ דְּאִיהוּ מִים י', בֵּיה סְלִיק ה' דְּאִיהִי לְשִׁמְאָלָא דְּאִיהִי שְׁבִ"א אִשׁ, וְאִמָּאִי סְלִיק ה' בְּקַמִּיץ, בְּגִין דְּתַמְן י' דְּאִיהִי חֲכָמָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וְיַהוּן י"ה בִּימִינָא, ה' אִיהִי עִם אָבָא, וְאִיהִי אַרְצָא, נַחֲת לְשִׁמְאָלָא דְּתַמְן רוּחָא דְּאִיהוּ חֲלִ"ם, דְּאִיהוּ רוּחַ דְּנִשְׁיב בְּאֲזֵן שְׁמְאָלָא דְּלִבָּא, וְיַהוּן ו"ה בְּשִׁמְאָלָא לְקַבֵּל לִבָּא, בְּהוּא זִמְנָא (יִחְזַקָּאֵל א כ) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ לְלֶכֶת יִלְכוּ.

כָּל נְבִיאָא מִתְנַהֲגִין אֲבַתְרִיהּ, כְּעַרְקִין דְּלִבָּא דְּמִתְנַהֲגִין כְּלָהוּ בְּתֵר רוּחָא דְּלִבָּא, וּמֵאִי נִיהוּ שְׁמֵ"ה דָּא מִשְׁ"ה, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (קִהֲלַת א ו) הוֹלֵךְ אֶל דְּרוֹם וְסוֹבֵב אֶל צַפּוֹן וְגוֹמֵר, וּלְבָתֵּר דְּסִלְקִין תְּרִין וְנַחֲתִין תְּרִין, סְלִקִין (אַרְבַּע) דְּפִיקִין לְעֶשְׂרָה, פְּגוּוֹנָא דָּא יוֹד הָא וְאוּ הָא, בָּאת י' סְלִיק ה', וּבָאת ו' ה' תְּנִינָא, בָּא' סְלִיק י', דְּאִיהוּ בְּעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן דִּידִין וּבְעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן דְּרַגְלִין, כָּל אֲתוּוֹן סְלִקִין בּוּא"ו דְּאִיהוּ אַחֲ"ד, כְּחֻשְׁבֵּן אַרְ"ץ, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא, סְלִיקַת לְנִקּוּדֵי לְחוּשְׁבוֹן זְעִיר דְּחַנוּדָא, קַמִּין י"ד, פִּתַּח כ', צְרִי י"ב, שְׁבָא ו', סְגוּל ח"י, חֲלָם ט"ו, חֲרַק י"א, חֲרַק בִּי י"ב, שְׂרַק ו',

שורק עם ו' י"ב, (נ"א מאי ניהו שורק איהו ארץ), לחשבון זעיר דחנוף, והאי איהו חשבון לכל נקודין לחשבון זעיר.

אמר ליה והא אתון דיהו"ה דאינון קרבן עולה ויורד, מאן סליק בקדמימא ומאן נחית, ו' נחית בקדמימא לגבי ה', ולבתר סליק י' לגבי ה' עלאה, דהכי אוקמוה מארי מתניתין, לא אבא בירושלים של מעלה וכו', לא ייעול י' בה' עלאה דאיהי ירושלים דלעילא, עד דיעול ו' בה' דאיהי ירושלים דלתתא

אדהכי הא סבא דסבין קא נחית, ואמר רבי רבי, הא פלה איהי בבי מרעא מרחימהא, צריך לאתערא בדפיקו דילה יתיר, דהא קול דודי דופק, קול רחימהא, דפיק לגבה בתקיפו סגי לארבע סטרין, הדא הוא דכתיב פה (יחזקאל לו ט) אמר יהו"ה מארבע רוחות באי הרוח, מסטרא דאזיר קדמאה דאיהו קדמון על פלא, דפיקו דרוחא איהו לח, מסטרא דחכמה איהו קר, מסטרא דאימא איהו בחמימו סגי, בגין דאזיר קדמאה נטיל בעמודא דאמצעייתא ונטיל בצדיק, וחכמה דאיהו קר נטיל בחסד ונצח, ואימא דאיהי חמימא נטילת בגבורה והוד, ומסטרא דשכינתא תתאה איהי יבש, דאיהי ארץ, דאתמר בה (בראשית א י) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, והא אינון ארבע וסלקין לעשר, פגוונא דארבע אתון דאינון יהו"ה, דסלקין לעשר יוד הא ואו הא.

ולתתא מיכאל גבריאל נוריא"ל רפאל"ל, אינון לבושין לארבע רוחין, דאתמר בהו (ישעיה יא ב) רוח יהו"ה, רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת יהו"ה, רוח יהו"ה דא אזיר קדמאה, רוח חכמה ובינה תרין ספירן אבתריה, רוח עצה וגבורה ימינא ושמאלא, רוח דעת ויראת יהו"ה דא עמודא דאמצעייתא ומלכות.

[תיקוני זוהר - דף קז ע"ב]

והריחו ביראת יהו"ה דא ריח נחת, ומאי ניהו ריח נחת דא צדיק דביה נייחא, דנח איש צדיק, אשה ליהוה דא נצח והוד, עליהו אתמר (במדבר כח ב) את קרבני לחמי לאשי, אשי יהו"ה אתקריאו, עליהו אתמר (שיר ב ה) סמכוני באשיות, (ישעיה כד טו) על פן באזרים כבדו יהו"ה, (שיר ז ט) וריח אפך כתפוחים, (משלי כה יא) תפוחי זהב במשכיות כסף, ואינון תרי אופני מרכבה, דתלת דרגין אינון, שרפים וחיות ואופני קדש, שרפים תרין דרועין ימינא ושמאלא, חיות גופא וברית, אופנים תרין (דף קז ע"ב) שוקין, מרכבה דכלהו שכינה, בגין דאינון שית תיקונין מסטרא דאת ו', דאיהו רוחא קדישא (נ"א דקודשא ברוך הוא). דדפיק ומנשיב בכלהו.

מלכות מרכבה דילה כלילא מארבע רוחין, ודא איהו רזא דו פרצופין, דאינון עשרה דפיקין, דאינון ה' דנפיק מלבא, דאיהו תבל ה' ל"ב, ד' ארבע מחנות, ד' חיות לפסא, ו' שית דרגין, דאינון שש מעלות לפסא, דמתמן כל נשמתין בארץ אצילות, ולאן איהו האי פרסייא בארץ בריאה, אלא בארץ אצילות, דשכינתא עלאה איהי פסא כבוד מרום מראשון (ירמיה יז יב) דאיהו מלכות

ובהון יהו"ו ההי"ו (ס"א ההו"י) אתלבש בשית ספירן, דאינון שש מעלות לפסא,
י אתלבש בחכמה וסליק לעשרה, דאינון עשר גלגלים דכרסייא, א לעילא דמות
פמראה אדם עליו מלמעלה, ודא אויר קדמון, ה' זעירא איהי לימינא, וחכמה
לימינא נטיר לה, ובהאי אתר יהו"ה בחכמה יסד ארץ, (משלי ג יט) ה' לשמאלא אש
על לבא, ו' רוחא דנשיב לגבה, ובעי רחמי מינה דלא אוקידת עלמא, בגין דגרמי
לה דאתרחקא מבעלה, ומאריך רוגזהא.

ולומנין דייתי פורקנא, אתמר לגבי ו' דאיהו דרגא דמשה, מוליך לימין משה
(ישעיה סג יב), לסמכא ה' דיליה בימינא, ודא איהו חי יהו"ה שכבי עד הבקר, בקר
דאברהם, י' אזיל לשמאלא וזקיף לה' דיליה, ודא איהו קרבן עולה ויורד, ורוזא
דמלה, יעקב בהאי אתר שכל את ידיו, ולחכימא ברמיזא.

אתחזר י"ה לשמאלא, דאינון שמור, ו"ה לימינא דאינון זכור, ודא איהו זה שמי
וזה זכרי (שמות ג טו) י"ה עם שמ"י שס"ה לשמאלא, ו"ה עם זכר"י רמ"ח לימינא,
בפסח יהון ו"ה לימינא, בראש השנה י"ה לשמאלא, שבועות אחד בתרוייהו ודא
עמודא דאמצעיתא, הדא הוא דכתיב (בראשית כט כז) מלא שבוע זאת ונתנה לך גם
את זאת, ביה אשתלים יהו"ה, ועם כל דא לא יהא שלם אלא בבת זוגיה דאיהי
אדנ"י, ובאן אתר בסופה, דאיהו כ"ו ה"ס דאיהי יאהדונה", ורוזא דמלה ויבא
יעקב שלם (שם לג יח) ביהו"ה, מיד ויבן לו בית דא סופה, כמה דאת אמר (שם יז)
ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית.

בההוא זמנא, מה דהוה אני ישנה בגלותא, דאסתלק דפיקו דילה שלימו דילה,
בההוא זמנא אתמר בשכינתא ולבי ער, לאתערותא דפורקנא, ובההוא זמנא נשיב
רוחא דקודשא בה, דבזמנא דרוחא דקודשא לא נשיב רוח סערה נשיב, באודנא
שמאלא דלבא, ויכיל למטעי עלמא

והאי איהו דאתמר ביה (יחזקאל א ד) והנה רוח סערה באה מן הצפון, דסעיר
גופיה דבר נש, דאתמר ביה (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה, ובההוא זמנא שלטין
בעלמא כל רוחין ושדין ומזיקין בישין דמחבלין עלמא דאינון מלאכי חבלה, ודא
דפיקו דמרעא דסליק באשא דגיהנם דאיהי מרה, ומחמם לגופיה דבר נש, וביה
וימררו את חייהם, (שמות א יד) דאברין דאינון ישראל, בעבודה קשה דא כבד,
דאיהו כבד על ערקין (דמרה) דדמא, בחמר ובלבנים דא ליחא חוורא, דאיהי כבדה
על בר נש, ומינה יתון ליה כמה מרעין בישין, דאינון מים הנדונים דמתגברין על
אברין דיליה.

ובכל עבודה בשדה דא דפיקו דדמא, דאתמר ביה (בראשית כה כז) איש יודע ציד
איש שדה, ומאי ניהו דפיקו דדמא רוח סערה, דאתגבר ביה דמא דערקין דכבד,
דאיהו עשו הוא אדום (שם לו א), דערקין דיליה פי רגליהם לרע ירוצו וימהרו
לשפוך דם (משלי א טו), אשר עבדו בהם בפרך (שמות א יד), דפיקו במרה אוכמא,
דאיהו יבש בריקנא, ובגין דא אתמר ביה בפרך.

[תיקוני זוהר - דף קח ע”א]

וְכַד אֲתַעְבֵּר רוּחַ סַעְרָה, כְּמָה דְאֵת אֲמַר (זכריה יג ב) וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמָאָה אֲעַבִּיר מִן הָאָרֶץ, אֲתַעֲרַר דְּפִיקוּ בַּהֲהוּא רוּחָא, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר (תהלים לג ו) בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעְשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל צְבָאָם, בַּהֲהוּא זְמַנָּא הַבְּלִים דְּצִלוֹתִין סִלְקִין בֵּיהּ בְּרוּחָא דְקוּדְשָׁא לְגַבֵּי עֵילָא, וְיִתְעַרְרוּ לְגַבֵּייהוּ הַבְּלִים עֲלָאִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוּ (דף קח ע”א) (דברים ח ג) כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְדוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כּו', דְּאִיהוּ הַבַּל דְּלָבָא דְשִׁכְיִנְתָּא קוּדְשָׁא, לְהַב הַמְזוּבָּח, וּמִיַּד דְּסִלְיַקַּת בַּהֲבִלִים דְּפּוֹמִיִּיהוּ דִּישְׂרָאֵל בְּצִלוֹתִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׂאִיל בְּגִינָה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר (שיר ג ו) מִי בּוֹזֵאת עוֹלָה וְדָאִי

וּבְגִין דָּא אֵית הַבַּל וְאֵית הַבַּל, אֵית הַבַּל דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית ד ב) וַתּוֹסֶף לָלֶדֶת אֶת אַחִיו אֵת הַבַּל, וְאֵית הַבַּל דְּצִלוֹתִין וּפּוֹלְחָנִין טְבִין, וְאֵית הַבַּל דְּמַלְיָן בְּטַלְיָן מַלְיָן רִיקְנִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (ירמיה י טו) הַבַּל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים בְּעַת פְּקוּדָתָם יֵאבְדוּ, מֵאֵי בְּעַת פְּקוּדָתָם, אֲלֵא בּוֹזְמָנָא דְאֲתִי פּוֹרְקָנָא וּפְקוּדָה לְיִשְׂרָאֵל, יֵאבְדוּ מַעֲלָמָא, הַבַּל תַּעֲתוּעִים דְּתוּעִים לְבַנֵּי נְשָׂא, וְרוּחָא דְקוּדְשָׁא שְׁלִיט בְּעֲלָמָא, דְּאִיהוּ דְּפִיקוּ דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שיר ה ב) קוֹל דּוֹדִי דּוֹפֵק, דְּפִיקוּ דְּסִלְיַק בְּגִלְגְּלֵי יִמָּא, דְּסַפִּינָה דְּאִיהִי לָבָא, וְכָל גַּלְיָא עֲלֵיהּ אֲתַמַּר, (יחזקאל א ב) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָהּ הַרוּחַ לְלַכְתָּ יִלְכוּ, וּבְהוּן הַחַיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב, רְצוּא תְרִין וְשׁוּב תְרִין, וְאִינּוּן יְהוָה, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (שם לו ט) כֹּה אָמַר יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הַרוּחַ.

שְׁכִינְתָּא עֲלָה אֲתַמַּר (ירמיה ה כב) אֲשֶׁר שָׁמַתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם, וְאִיהוּ תַחּוּמָא דְכֻלְהוּ, כְּגוּוּנָא דְתַחּוּם שַׁבַּת, וְכַד רְצִין גְּלִין בְּאַרְבַּע רוּחִין, מִיַּד דְּחֻזִּין שְׁכִינְתָּא דְאִיהוּ חוֹל לֵב (נ”א לים), דְּאִיהִי חוֹל דְּאַסְחָר לְיִמָּא, אֲתַמַּר בְּהוּן וְשׁוּב, חֲזָרָאן לְאַתְרֵיהּ, וְאַלְיָן אַרְבַּע רוּחִין כַּד נְפִיק מִן לָבָא, תְּנוּעָה דְלֵהוּן אִיהוּ לְאַרְבַּע סְטְרִין דְּסַפִּינָה, תְרִין בְּתֵרִין כְּנַפֵּי רִיָּאָה, וְתֵרִין בְּתֵרִי בְּתֵי לָבָא, וְתְנוּעָה דְדְּפִיקוּ דְרוּחָא עֲבִיד תְּנוּעָתֵיהּ, וְדְפִיק בְּנְקוּדָה אַחַת אוּ תְרִין אוּ תֵלַת, וְאַתְחַזֵּר לְאַתְרֵיהּ, וּבְנְקוּדִין דְּדְפִיק אֲשֶׁתְמוּדַע דְּפִיקוּ, לְזַמְנִין דְּפִיק זְמַנָּא חֲדָא וְאַתְחַזֵּר לְאַתְרֵיהּ, וְדְפִיקוּ דָּא אֲשֶׁתְמוּדַע בְּנְקוּדִין דְּאֲוִרֵיתָא, בַּהֲהוּא זְמַנָּא דְּדְפִיק בְּנְקוּדָה חֲדָא לְתַתָּא אִיהִי חִיר”ק, וְאִם הִיא לְעֵילָא אִיהִי חֲל”ם, כַּד אִיהִי בְּאַמְצַעִיתָא אִיהוּ שׁוּר”ק, אִם הִיא לְעֵילָא אַחֲזִי דְאַתְגַּבֵּר אֲשָׁא דְאִיהוּ חָם וְיִבֵּשׁ וְאִיהוּ קַל, דְּעֵלִיהּ אֲתַמַּר (ויקרא ו ב) זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, וְאִם הוּא דְפִיק נְקוּדָה לְתַתָּא אִיהוּ חֲר”ק, וְנַחֲתִית בְּמִיָּא דְאִיהוּ קַר וְלַח וְאִיהוּ כְּבֵד, וְאִי דְפִיק נְקוּדָה בְּאַמְצַעִיתָא שׁוּר”ק דְנִשְׁיֵב (נ”א דנחית) בְּרוּחָא עַל מִיָּא, וְאַחִיד בְּתֵרוּיִיהוּ וְאִיהוּ חָם וְלַח.

וְהֵאֵי אִיהוּ דְנְקִיד זְמַנָּא חֲדָא לְעֵילָא וְאַסְתֵּלַק דְּפִיקוּ, אוּ דְפִיק זְמַנָּא חֲדָא לְתַתָּא וְאַסְתֵּלַק דְּפִיקוּ, אוּ דְפִיק זְמַנָּא חֲדָא בְּאַמְצַעִיתָא וְאַסְתֵּלַק דְּפִיקוּ, וְאִם דְּפִיק תְרִי זְמַנֵּי דָּא בְּתַר דָּא וְאַסְתֵּלַק דְּפִיקוּ, הָא אִינּוּן צַר”י דְּדְפִיקוּ דְלֵהוּן שׁוּין, אֲבַל דְּפִיק נְקוּדָה חֲדָא לְעֵילָא וְנְקוּדָה חֲדָא לְתַתָּא דָּא בְּתַר דָּא אִינּוּן שְׁב”א, וְתֵרִין נְקוּדִין, אִינּוּן אִשׁ וּמִים, לְזַמְנִין דָּא סִלְיַק וְדָא נַחֲתִית, כְּגוּן אֵת הַמְּאֹר הַגְּדוֹל (לממשלת היום) וְאֵת הַמְּאֹר הַקָּטָן (לממשלת הלילה), (בראשית א טז) וְלְזַמְנִין אִינּוּן שׁוּין וְאִינּוּן שְׁמַיִם

אש ומים, ולזמנין דפיק תלת דפיקין חד לעילא ובתריה תניינא באמצעייתא ובתריה תליתאה לתתא, הא תלת יסודין יתערון ביה דאינון אש ומים ורוח באמצעייתא ודא שר"ק, ואם דפיק תרין דפיקין שוין דא בתר דא ונקודה בתר תרין לתתא הא אינון סגו"ל, דאינון מים ואש רוח לתתא, ולזמנין דפיקו בפותיא באריכו דא פת"ח, ולזמנין דפיק באריכו ונקיד נקודה אבתריה דא קמ"ץ, באריכו אחזי רחמי.

[תיקוני זוהר - דף קח ע"ב]

אם זכו דפיקו דפיק באלין נקודין תשע, שכנתא מאנא לכלהו עשירית לון, בגין דבה כלילן כל אתוון, ואתוון אינון לגבי נקודין פגופא לגבי רוחא, ובין כל דפיקו ודפיקו (י' שעוריה דאיהו שעור קומה), ו' שעוריה דאיהו שיעור קומה. (דף קח ע"ב) וכד נקודין דפקין ביה, אינון דפקין כלהו דפיקין בנייחא ברחמי, וכד לית תמן ו' דפקין במהירו, ואינון דינין דפיקין דדוחקא בתר דוחקא, ואנון (ירמיה ל ז) עת צרה היא ליעקב וממנה יושע.

ומאנא דנקודין איהו נפש, נשמתא איהי כתר על כלהו, ומינה פתרין, דאינון טעמי תנועה דנקודין ואתוון, ואיהי תליא במחשבתא, ונקודין תליין באמירה, אתוון בעשייה, ודא איהו אומר ועושה, מסטרא דימינא אמירה, מסטרא דשמאלא עשייה, עמודא דאמצעייתא כליל תרוייהו אומר ועושה, ובמאי אומר ועושה, בהויה, דאתמר בה (בראשית א ג) יהי אור ויהי אור, יהי אור יהי י' באור ואתעביד אויר דאחיד בתרוייהו בעמודא דאמצעייתא.

ואית דפיקו דעץ הדעת טוב ורע, דמהאי אתר יצר טוב ויצר רע, ואיהו רזא דלהט החרב המתהפכת (שם ג כד), דאתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה, דפיקו דיצר הטוב אחזי בריאותא ואסוותא דכל אברין, ודפיקו דיצר הרע אחזי מרעא דכל אברין דגופא, וכל מאן דאלים גבר, אי מתגברין זכוון אתהפך מנחש למטה, ומיד מטה כלפי חסד וכל גופא אתסי, ואם מתגברין חובין אתהפך ממטה לנחש ונשיך כל אברין בכמה נשיכין דכאיבין ומרעין, בההוא זמנא אתמר בדפיקו, אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע (שמות לב יח), קול דענויא קול דדפיקו דבי מרעא דגלותא אנכי שמע.

ואית דפיקו מאילנא דאיהו ביש, לית ביה טב כלל, דמניה נפיק רוח סערה, דאסעיר ביה גופיה דבר נש, ואתמר ביה (מלכים א יט יא) רוח חזק מפרק הרים, דאינון גרמין דגופא, ומשבר סלעים, דאינון צלעות דגופא דאינון פגוונא דסלעים, והאי איהו נפיק בזודן ולית ליה משקל ושעור, וביה (יונה א ד) והאנייה דאיהו גופא חשבה להשבר, והאי דפיקו סליק ונחית בגלי ימא, דאינון עשר פתרין תתאין, פגוונא דאיהי מלכות קדישא הכי איהו מלכות חייבא, פגוונא דמילה הכי איהי ערלה, דתמן סמא"ל ערל, ובת זוגיה ערלה, נחש ואשת זנונים.

לקבל תרי ירכי קשוט מסטרא דמסאבו תאומיא"ל תומיא"ל, ולקבלייהו אתמר (שמות טו ה) תהומות יכסימו ירדו במצולות כמו אבן, לקבל עמודא דאמצעייתא איהו עוגיא"ל דמתמן עוג מלך הבשן, מסטרא דתרין דרועין אינון (אגיא"ל) עזיאל,

אגגיאֵל מִתְמַן אַגַּג, וּבִיהַ כִּי גָאָה גָאָה סוּס וּרְכֹבּוּ רָמָה בֵּים (שם א), עוּזִיאֵל, מִתְמַן עוּזֹל, וּמִתְמַן עוּזֵא וּעוּזֵאֵל, וְאִיהוּ חוּזִיאֵל, יִכְרַסְמִנָּה חוּזִיר מִיַּעַר (תהלים פ יד), וְעִלְיָה אֲתַמֵּר (בראשית כז מ) וְעַל חֲרַבָּךְ תַּחֲיָה, וְאִיהוּ שְׁעֵרִיאֵל, דְּמִתְמַן רוּחַ סְעָרָה, וְאִיהוּ עֵשׂוּ אִישׁ שְׁעִיר, וּמִתְמַן שְׁעַר בְּאִשָּׁה עָרוּה, וְעִלְיָה אֲתַקַּף הֵהוּא דְאֲתַמֵּר בִּיהַ (שמות טו ב) עֵזִי וּזְמַרְתִּי יְיָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, יְהוֹה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוֹה שְׁמוֹ וְגוֹמֵר.

[תיקוני זוהר - דף קט ע"א]

לְקַבֵּל בִּינָה דְאֲתַמֵּר בַּהּ אֲלֶף בִּינָה, אֲלִין אֲלוּפֵי עֵשׂוּ, לְקַבֵּל חֲכָמָה אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אֲוֹן, לְעִילָא כְתֵרִיאֵל (נ"א כרתיא"ל) לְקַבֵּל כְּתֵר עֲלִיוֹן, וּמִתְמַן כְּתֵר לְכָל אֲלִין דְּעֵבְרִין עַל אֲוִרִיתָא, וְאִינוּן כְּתֵרִין תְּתַאֲרִין אִינוּן קְלִיפִין לְעֵשֶׂר סְפִירָן, וְעֵשֶׂר סְפִירָן מוּחָא בְּגוּיָהוּ, וְאֲלִין קְלִיפִין אִינוּן מְחִיצָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים, בְּאֲלִין קְלִיפִין מִתְלַבֵּשׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהַ, לְקַיִמָּא בְּשְׁכִינְתִּיהַ (תהלים קג יט) וּמְלֻכּוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְלְקַיִמָּא בִּיהַ (שם מז ח) כִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, אֲבַל לְעִילָא בְּאֲתֵרִיהַ אֲתַמֵּר (שם ח ה) לֹא יִגּוּרְךָ רָע, אֲלֹא קְלִיפִין דִּילְיָה לְעִילָא אִינוּן לְבוּשִׁין מְכַמָּה גְּוֹנִין שְׁפִירִין דְּנִהוּרָא, דְּמִנְהוּן אֲתַפְּשֵׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִלוּתָא, וְאֲתַלְבֵּשׁ בְּאֲלִין אַחֲרָנִין, בְּגִין לְנִטְרָא לְיִשְׂרָאֵל, דְּאִינוּן מִתְלַבֵּשִׁין בְּאֲלִין קְלִיפִין, וְדָא אִיהוּ (ישעיה סג ט) בְּכָל צָרְתָם לוֹ צָר (דף קט ע"א) וְכוּ', בְּקַדְמִיתָא יְהִיב לֹון בִּידָא דְשְׁלִיחַ דְאִיהוּ גְּבֵרִיאֵל, וְלֹא הוּא מְזוּנָא לְסַמָּאל וְלְמִשְׁרִיין דִּילְיָה אֲלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחָא, בְּגִין חוּבִין דְּיִשְׂרָאֵל אֲתַלְבֵּשׁ הוּא בְּהוּן, וְכַבֵּיכּוֹל אֲתִי לִיהַ עַל יְדֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְהֵאִי אִם יִשְׂרָאֵל אֲזֻלִין בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל וּמְקַיִמִין אֲוִרִיתָא וּפְקוּדִין דִּילְיָה, וְאִם חֵס וְשְׁלוֹם לָא מְקַיִמִין אֲוִרִיתָא וּפְקוּדִין דִּילְיָה, יְהִיב עֵשֶׂר כְּתֵרִין בִּידוּי דְסַמָּאֵל, וְלֹא צָרִיךְ מְזוּנָא לָא מִידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל שְׁכֵן מְשֻׁלְחָא דִּילְיָה, וְדָא לְפָרְעָה דְאֲמֵר (יחזקאל כט ג) לִי יְאוּרִי וְאִנִּי עֲשִׂיתִנִּי, בְּגִין דְּחֹזָא כְּתֵרִין נוֹכְרָאִין בִּידָא דְסַמָּאֵל, דְּבְקַדְמִיתָא כַּד הוּוּ כְּתֵרִין תְּתַאֲרִין בִּידָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַה כְּתִיב בְּיִשְׂרָאֵל (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם יְהוֹה נִקְרָא עֲלֶיךָ, וּבְזִמְנָא דְאִינוּן כְּתֵרִין נוֹכְרָאִין בִּידָא דְסַמָּאֵל, לָא דְחָלִין אֲוִמִין דְּעַלְמָא מִיִּשְׂרָאֵל, וְעַבְדִּין בְּהוּן פְּרַעוֹתֵייהוּ, עַד שְׁעַתָּא דְפּוֹרְקָנָא דִּיתְקִיִים בְּהוּ (זכריה יג ב) וְאֵת רוּחַ הַטּוֹמָאָה אֲעֵבִיר וְכוּ', דְאֲלִין קְלִיפִין גְּרַמִין אֲפֻרְשׁוּתָא בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבֵין יִשְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ רְזָא כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם (ישעיה נט ב), וְעַתִּיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֲעֵבְרָא אֲלִין קְלִיפִין, וְלֹא תַחֲזוּאָה לְיִשְׂרָאֵל בְּמוּחָא מְלַגָּאוּ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (שם ל כ) וְלֹא יִפְנֶף עוֹד מוֹרִיךְ וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ, וְלֹא יְהִיהַ מְחִיצָה בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהַ וּבֵין יִשְׂרָאֵל.

וּבְזִמְנָא דְעֵשֶׂר סְפִירָן מִתְלַבֵּשִׁין בְּאֲלִין קְלִיפִין, אֲלִין דִּידְעִין בְּקְלִיפִין עַבְדִּין אֲוִמָּאָה בְּשִׁמְהֵן וּבְהוּיּוֹת דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֲלִין קְלִיפִין וּבְטָלִין גְּזֵרָה, וְעַל אֲלִין קְלִיפִין אֲמָרוּ דְצָרִיךְ הַבְּדֵלָה, דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַלְבֵּשׁ בְּהוּן בְּיוֹמִין דְחוּל, וּבְשִׁבְתַּת אֲתַפְּשֵׁט מִנְהוּן וְאֲתַלְבֵּשׁ בְּלְבוּשִׁין דְקִדְשׁ, וְעֵשֶׂרָה לְבוּשִׁין אִינוּן דְקִדְשׁ, דְאֲתַמֵּר בְּהוּן (דברים לב יב) יְהוֹה בְּדַד יִנְחֲנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נֹכַר, בְּדַד עֵשֶׂר, כְּחוּשְׁבָן עֵשֶׂר

קליפות דחול, פד אתלבש בהון אתמר (ויקרא יג מו) בַּדד יִשָּׁב מִחוּץ לְמַחֲנֵה מוֹשְׁבוֹ, בַּהֲהִיָּא קְלִיפָה דְגָרִים בַּר גִּשׁ לְאַתְלַבֵּשׂא שֵׁם ה' בֵּיה נָטִיל נּוֹקְמָא, וּבְגִין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי־ךָ לְשׂוֹא (שמות כ ז), וּבְגִין דָּא תְקִינּוּ בַּהֲבַדְלָה הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ, דְּלֹא יַחְבֵּר קְלִיפִין דְּחֹל לְקְלִיפִין דְּקֹדֶשׁ, וְלֹא יַעֲבִיד לֹון תַּעְרוּבַת.

וְדָא אִיהוּ (ויקרא יט יט) שְׂדֵךְ לֹא תִזְרַע כְּלָאִים וּבְגַד כְּלָאִים שַׁעֲטָנוּ, וְכָל מֵאֵן דְּעָרַב לֹון אֲתַמַּר בֵּיה (במדבר יט כ) אֶת מִקְדָּשׁ יְהוָה טַמֵּא וּגּוֹמַר, דְּבִשְׁבַת דְּאַתְפַּשְׁט קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מֵאֲלִין לְבוּשִׁין וְאַתְלַבֵּשׂ בְּלְבוּשִׁין דְּקוּדְשָׁא, לֹא צְרִיךְ לְקַרְבָּא קְדָמוּהִי (נ"א קדמיהון) לְבוּשִׁין דְּחֹל, דְּמוּחָא לֹא מְקַבֵּל טוּמְאָה, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (ירמיה כג כט) הֲלֹא כֹה דִבַּרְי כָּאֵשׁ נָאֵם יְהוָה, דְּבֵיה לֹא יְכִיל לְאַתְעָרְבָא שׁוּם עִירוּב, אֲלֵא בְּלְבוּשִׁין דְּאַתְלַבֵּשׂ בְּשַׁבַּת וַיּוֹם טוֹב יְכִיל לְאַתְעָרְבָא, וּבְגִינֵיהּ מִנֵּי לְמַעַבְדַּת הַבְּדִלָה, דְּלִתְתָּא אִית אֵילְנָא מְעוּרָב טוֹב וְרַע כְּלָאִים, וְעֲלִיה אֲתַמַּר (בראשית ב יז) וַיִּמְעַץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, בְּגִין דְּהָהוּא מוּחָא דִּילִיה בְּפִרְיָהּ, יְכִיל לְאַתְעָרְבָא עֲמִיה קְלִיפָה, אֲבָל מוּחָא דְאִיהוּ נְהוּרָא בְּאַרְח אֲצִילוֹת לֹא יְכִיל לְאַתְעָרְבָא עֲמִיה (נ"א ביה) שׁוּם תַּעְרוּבַת.

וְאִית אֵילְנָא דְטוֹב וְרַע דְּקְלִיפִין, דְּאֵינּוּן גְּרַעֲיִנִין אֵינּוּן מְלַגָּאוּ רַע, וּמוּחָא דְקִיק מְלַבֵּר טוֹב, וְאִית דְּמוּחָא דְקִיקָא מְלַבֵּר טַב וּמוּחָא סְגִי בִישׁ מְלַגָּאוּ, כְּגוֹן דְּהָבָא וְכֹסֶפָא זְעִיר מְצוּפָה מְלַבֵּר, וְעוֹפְרַת סִיגִים מְלַגָּאוּ, דָּא מוּנִיטָא דְשִׁקְרָא, פּוּמִיה טַב וְלִבִּיה בִישׁ, וְאִית דְאִיהוּ קְלִיפָה מְלַבֵּר וּמוּחָא מְלַגָּאוּ, וְעֲלִיהוּ אֲתַמַּר גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר.

[תיקוני זוהר - דף קט ע"ב]

וְאִית אֵילְנָא לְתַתָּא דְעִבוּדָה זָרָה, דְלִית לִיה מוּחָא אֲלֵא קְלִיפָה מְלַגָּאוּ וּמְלַבֵּר, וְעֲלִיה אֲתַמַּר (תהלים א ד) לֹא כֵן הִרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ, וְאִיהִי אֲשֶׁרָה דְנִטְעִין אוּמִין דְעֵלְמָא קְדָם עִבוּדָה זָרָה, דְאֵיבָא דִילִיה מוּץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ רוּחַ, בְּזַמְנָא דִיִּיתִי מְלַכָּא מְשִׁיחָא (דף קט ע"ב) עֲתִיד קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאַעֲבָרָא כָּל אֲלִין קְלִיפִין לְעִילָא וְאַמְצַעִיתָא וְתַתָּא, וְלֹא יְהֵא עֲרַבּוּבִיא בְּפַמְלִיא דְלְעִילָא, בַּהֲהוּא זְמַנָּא (דברים לב יב) יְהוָה בְּדַד יִנְחֵנוּ לְיִשְׂרָאֵל וְאֵין עֲמוּ אֵל נֹכַר, בַּהֲהוּא זְמַנָּא (בראשית ד ב) וְתוֹסַף לְלֶדֶת, אִיתוּסַף רוּחָא דְקוּדְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (יחזקאל לו כו) וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֲתֵן בְּקִרְבְּכֶם,

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א)

רַבִּי אֲלַעְזָר וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזֵלִי בְאַרְחָא, אֲזַדְמֵן רַבִּי אֲלַעָאֵי עֲמַהוֹן, אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֲלַעְזָר שְׂמַעְתָּ בְּהֵאֵי קָרָא אֲמַאי אֲתַמַּר בֵּיה אֶת אֶת תְּרִי זְמַנִּי, בְּתַר דְאָמַר וְתוֹסַף לְלֶדֶת אֶת אַחִיו, מֵאֵי אֶת הַבֵּל, וְהֵא תִלַּת רַבּוּיִן הָכָא, תְּרִין אֲתִין רַבּוּיִן, וְתוֹסַף לְלֶדֶת רַבּוּיִיא, הָא תִלַּת רַבּוּיִין, אָמַר לִיה שְׂמַעְנָא דְתִלַּת רַבּוּיִין אֲלִין אֵינּוּן תִּלַּת טַפִּין דְאֲזַדְרִיקוּ מֵאַדָּם קְדָמָה (נ"א קדמאה דאתמר בהון אלה), אָמַר לִיה וְהֵא אֲנָא שְׂמַעְנָא (בראשית ב ד) אֱלֹהֵי וְלִדּוֹת הַ שְׂמִים וְ הָאָרֶץ תִּמְן תַּהֲוִי, אָמַר לִיה

וְדַאי הָכִי הוּא, דְּמִתְמָן הוּה קִינ יְסוּדִיה וְעִקְרִיה קָדָם דְּאַתָּא לְעֵלְמָא, אֲמַר וְדַאי רִזָּא
עֲלָאָה אֲתַגְלִיָּא דְלָא שְׁמַעְנָא עַד הַשְּׁתָּא.

אֲמַר לִיה אִם כֵּן אֲלִין טַפִּין דְּאַתּוֹסְפוּ הֵכָא מַאי נִינְהוּ, אֲמַר וְדַאי עַל אֲלִין תְּלַת
טַפִּין שְׂרִיין תְּלַת חֲכָמוֹת, חַד אִיהוּ חֲכָמַת הַמְּחַשְׁבָּה, וְתַנְיִינָא חֲכָמַת הַדְּבוּר, וְתַלְיָתָאָה
חֲכָמַת הַמְּעֵשָׂה, וְאִינוֹן תְּלַת עֲלָמִין סְתִימִין, תְּלַת טַפִּין דְּתַלְיִין מִן מוּחָא עֲלָאָה
סְגוּלָּה קְרִינֵן לִיה, וְאִית תְּלַת עֲלָאִין עֲלִיָּהוּ דְּתַלְיִין מִמוּחָא סְתִימָא דְּעִתִּיקָא
דְּעִתִּיקוֹ, וְאִינוֹן סְגוּלָּתָא, תְּלַת עֲלָאִין אֲתַרְמִיזוּ בִּי עֲלָאָה דְּאִית לָהּ קוּצָא לְעֵילָא
וְקוּצָא לְתַתָּא וְגוּ בְּאַמְצָעִיתָא, וְתַלְת טַפִּין תַּנְיִינִין דְּאִינוֹן סְגוּלָּה מִן י' תַּתָּאָה, וְרִזָּא
דְּמִלְה בְּרֵאשִׁית, תְּלַת מְאָדָם קְדָמָאָה, וְתַלְת מְאָדָם תַּתָּאָה, וּבְאֲלִין תְּלַת נְקוּדִין
אֲתַמַּר (ישעיה מד ו) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדִי אֵין אֱלֹהִים, וְאֲלִין אִינוֹן תְּלַת
גְּלָגוּלִין דְּאָדָם קְדָמָאָה, דְּתַלְת טַפִּין דְּאֲזַדְרִיקוּ בְּתַלְת אַבְהוֹן, דְּבַהוֹן.

יְבָרְכֵךָ יְהוָה יָאֵר יְהוָה יִשָּׂא יְהוָה, וְתַלְת תַּנְיִינִין בְּבְרִית וְתַרִי סְמְכִי קְשׁוּט, דְּנַח
שֵׁם וְיַפֶּת מִתְמָן הוּו, דְּאַתְמַר בֵּיה נַח אִישׁ צְדִיק מִסְטָרָא דְּצְדִיק חֵי עֲלָמִין, שֵׁם
וְיַפֶּת, מִסְטָרָא דְּתַרִין סְמְכִי קְשׁוּט, וְרִזָּא דְּמִלְה הֵכָא, (משלי ל ד) מַה שָּׁמוּ וּמַה שֵׁם
בְּנוּ כִי תִדְעַ, מַה שָּׁמוּ בְּאִימָא עֲלָאָה דְּתַמָּן חֲכָמָה, וּמַה שֵׁם בְּנוּ בְּאִימָא תַּתָּאָה
אֲשַׁתְּמוּדְעָא, אֲבַל תְּלַת גְּלָגוּלִין בְּתַלְת אַבְהוֹן, וְתַלְת בְּתַלְת סְמְכִין דְּתַתָּאָה, וְאֲלִין
שֵׁית הוּו עִתִּידִין לְמַהוּי תְּלַת בִּשְׁת וְתַלְת בְּהַבֵּל, אֲלָא דְּפָרַח י' מִשְׁת דְּאִיהִי נְקֻדָּה
כו'. (ע"כ מס"א).

וְעוּד וְתוֹסֵף לְלָדַת אֶת אַחִיו אֶת הַבֵּל, רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֲלֵעָאִי הוּו אֲזִלִי בְּאַרְחָא,
אֲזַדְמָן רַבִּי אֲלֵעֶזֶר עֲמַהוֹן, אֲמַרוּ וְדַאי עֲלָךְ אֲתַמַּר (בראשית כח יא) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם
דְּאַעֲרַעְנָא בְּשִׁכְנֵינָתָא, אֲמַר לֹון עֲלִיכּוּ אֲתַמַּר (שם לב ב) וַיִּפְגַּעוּ בּוּ מִלְּאֲכִי אֱלֹהִים,
מַאי מִלְּאֲכִי אֱלֹהִים, אֲלִין דְּאַתְמַר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מִלְּאֲכִיו רִחוּת, דְּרוּחִין
דִּילְכוֹן מְרוּחָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (נ"א דקודשא) חֲדוּ כְּלָהוּ בְּאַרְחָא. אֲמַר רַבִּי יוֹסִי
לְרַבִּי אֲלֵעֶזֶר מַאי וְתוֹסֵף לְלָדַת אֶת אַחִיו אֶת הַבֵּל, וְעוּד מַאי אֲתָא לְרִבּוּת וְתוֹסֵף,
וְתַרִין אֲתִין אֶת אַחִיו אֶת הַבֵּל.

אֲמַר לִיה וְדַאי וְתוֹסֵף דָּא תוֹסֵפַת רוּחָא דְּקוּדְשָׁא דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא,
מִתְמָן אֲתוֹסֵף לִיה רוּחָא דְּקוּדְשָׁא, תַּרִין אֲתִין לְרִבּוּת בֵּיה נִשְׁמָתָא וְנִפְשָׁא מְשִׁכְנֵינָתָא
עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וּמַאי הוּו תוֹסֵפַת עַל רוּחָא דָּא חֲכָמָה מְאָדָם עֲלָאָה.

אֲמַר רַבִּי יוֹסִי שְׁמַעְנָא דְּתַלְת רַבּוּיִין אֲלִין, אִינוֹן תְּלַת טַפִּין דְּאֲזַדְרִיקוּ מִמוּחָא
סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין, וְאֲלִין אִינוֹן תְּלַת גְּלָגוּלִין, וְאֲלִין תְּלַת טַפִּין, שְׁמַעְנָא דְּאִינוֹן
לְקַבֵּל תְּלַת נְשִׁים, דְּאַתְמַר בְּהוֹן (משלי יד א) חֲכָמוֹת נְשִׁים בְּנָתָה בֵּיתָה, דְּחַד אוֹפָה
וְחַד עוֹרֶכֶת וְחַד מְקַטְפַת, לְהֵיָא דְּאַתְמַר בָּהּ (במדבר טו כ) רֵאשִׁית עֲרִיסְתִּיכֶם חֲלָה,
וְדָא חֲלָה דְּפִסַּח דְּאִיהִי סְגוּלָּתָא, אִיהִי טַפָּה קְדָמָאָה וּמִינָהּ אֲזַדְרִיקוּ תְּלַת טַפִּין,
וְאִינוֹן תְּלַת יוּדִין י' י' דְּאִינוֹן סְגוּלָּתָא וְדַאי, וְאִינוֹן י' יְבָרְכֵךָ י' יָאֵר י' יִשָּׂא,
וּבְאֵן אֲתַר אֲזַדְרִיקוּ בְּתַלְת אַבְהוֹן, דְּתַמָּן נְחִית אָדָם בְּתַלְת גְּלָגוּלִין, וּמִאֵן אֲתַר
אֲזַדְרִיקוּ מִהֵוּא דְּנְחִית בְּהוֹן (דא י"ו) מִסְטָרָא דְּחֲכָמָה עֲלָאָה.

[תיקוני זוהר - דף קי ע"א]

וּלְקַבֵּל תְּלַת טַפִּין אֲלֵין תְּקִינוּ תְּלַת מִצּוֹת בְּפִסְתָּ, חֵד (דף קי ע"א) מִצָּה דְלַעֲלֵא לְבָרְכָא בְּהַ מוּצִיא, תְּנַיִנָא לְחַם מִשְׁנָה, תְּלִיתָאָה לְחַם עוֹנֵי בְּלֵא מְלַחָא, דְּהָא אֲתַמַּר (ויקרא ב יג) עַל כָּל קָרְבָנָךְ תִּקְרִיב מֶלֶח, בְּגִין דְּאִיהִי מִצָּה פְּרוּסָה, כְּגוֹנוֹנָא (דניאל ה כח) דְּפָרִיס פְּרִיסַת מְלֻכּוּתָךְ, עַד דְּתֵהָא שְׁלִימָה לָא צְרִיךְ לְקָרְבָא עֲלֵהּ מֶלֶח, דְּאִיהוּ חַל"ם, וּמֵאֵי נִיהוּ חֲלָם אֲמַצְעֵי (דכלהו תלת), תְּלַת טַפִּין עֲלֵאִין אֵינוֹן סְגוּלַת"א, דְּתַלְיִין מְמוּחָא סְתִימָא עֲתִיקָא דְעֲתִיקִין.

תְּלַת טַפִּין אֲזִדְרִיקוּ בְּגוּלְגֻלְתָּא מְמוּחָא תְּנַיִנָא וְאֵינוֹן סְגוּל"ל, בְּאֵן אֲזִדְרִיקוּ, בְּתַרִי סְמִכֵי קְשׁוּט וּבְרִית, דְּאֵינוֹן לְקַבְלֵיהוּ נַח שֵׁם וַיְפַת, נַח אֲזִדְרִיק בְּצַדִיק, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ו ט) נַח אִישׁ צַדִיק, שֵׁם וַיְפַת בְּתַרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, וְעֲלֵיהוּ אֲתַמַּר בְּרָא שֵׁית, תְּלַת טַפִּין עֲלֵאִין דְּאֵינוֹן סְגוּלַת"א, דְּאֲזִדְרִיקוּ מְמוּחָא סְתִימָא, אֵינוֹן קוּצָא דָּאת י' לְעֵילָא וְקוּצָא דִילָהּ לְתַתָּא, וְגוּ בְּאֲמַצְעֵיתָא דִילָהּ, מוּחָא דְאֲזִדְרִיקוּ תְּלַת טַפִּין אֲלֵין מִינָהּ, אִיהִי י', וְדָא י' דְּאִיהִי לְעֵילָא מֵאֵת א, י' לְתַתָּא מִן א מוּחָא תְּנַיִנָא, וְתַלַת טַפִּין דְּאֲזִדְרִיקוּ מִינָהּ אֵינוֹן סְגוּל"ל, תְּלַת טַפִּין דְּאֵדָם קְדַמָּא דְּאֵינוֹן תְּלַת גְּלֻגּוּלִים, וְתַלַת דְּאֵדָם תְּנַיִנָא תְּלַת גְּלֻגּוּלִין.

מֵאֵן אָדָם עֲלָאָה וְאָדָם תְּנַיִנָא, אֵלָא (משלי ל ד) מֵה שָׁמוּ וּמֵה שֵׁם בְּנוּ, מֵה שָׁמוּ אָדָם עֲלָאָה, מֵה שֵׁם בְּנוּ אָדָם תְּתָאָה, וְתַרְוֵיהוּ אֲתַרְמִיזוּ בַּהוּא קְרָא דְאֲמַר מִשָּׁה, (שמות ג יג) וְאָמְרוּ לִי מֵה שָׁמוּ מֵה אֲמַר, תְּלַת טַפִּין חֵד אוֹפָה בְּמוּחָא דְּאִיהוּ לְקַבֵּל יְמִינָא, דְּאִיהוּ אוֹפָה דְּאִיהוּ שֵׁר הָאוּפִים, וְחֵד עוֹרְכַת דָּא מוּחָא דְּאִיהוּ מְסַטְרָא דְשִׁמְאָלָא, דְּאֲתַמַּר בְּהַ (משלי ט ב) אֵף עָרְכָה שְׁלַחְנָהּ, וְהָא אוּקְמוּהוּ שְׁלַחֵן בְּצַפּוֹן לְקַבֵּל לְבָא, וְחֵד מְקַטְפַת לְקַבֵּל מוּחָא דְּאִיהוּ לְאַחֲרָא פְּלַפִי פְּתַף, וּלְקַבֵּל אֵילִין תְּלַת טַפִּין אֵינוֹן תְּלַת יוּדִין דְּאֵינוֹן בִּי"ד ה"י וְאוּ ה"י, דְּמַעֲיָדִין עַל עֵלַת כָּל הָעֲלוֹת, דְּעֲלִיהָ אֲתַמַּר (ישעיה מד ו) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים, דְּאִיהוּ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים.

וּמִשִׁית תְּקוּנוֹן אֲלֵין בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַבְרֵי לְשַׁת, לְמַהוּי שְׁמִיהָ שֵׁית, לְמַהוּי בִּיהַ תְּלַת גְּלֻגּוּלִין דְּאָדָם וְתַלַת דְּהַבֵּל, אֵלָא דְּפִרַח י' מִשַׁת דְּאִיהִי נְקוּדָה אֲבָן שְׁתִיָּה דְּמַתְמָן הוֹשְׁתַת עֲלָמָא.

וּבַהֲאֵי י' חֵב יוֹסֵף, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית מט כד) וַתָּשֶׁב בְּאֵיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו, מֵאֵי וַיִּפְּזוּ, דְּאֲזִדְרִיקַת טִיפָה דְּאִיהִי י' בֵּין עֶשֶׂר אֲצַבְעָאֵן, וְאַתְּפִלְגַת לְעֶשֶׂר נִיצוּצִין דְּאֲזִדְרִיקוּ מְקֻשַׁת דְּאִיהוּ בְּרִית, וּבְאֵן אֲתַר אֲזִדְרִיקוּ בְּעֶשְׂרָה הַרוּגֵי מְלָכוֹת, אֲמַר לִיהַ, וְהָא שְׁמַעְנָא דְּעֶשְׂרָה הַרוּגֵי מְלָכוֹת בְּנֵי יַעֲקֹב הוּוּ, אֲמַר לִיהַ חַס וְשְׁלוֹם, אֵלָא בְּדִיוּקְנֵיהוּ הוּוּ.

[תיקוני זוהר - דף קי ע"ב]

אֲמַר לִיהַ וּמֵאֵן גָּרִים דְּאֲזִדְרִיקוּ תְּמָן, אֲמַר לִיהַ דִּיוּקְנָא דְּאֲבוּהַ דְּאֲזַדְמָן לְגַבִּיהַ, דְּהוּהַ דִּיוּקְנָא דְּאָדָם קְדַמָּאָה, דָּא גָּרִים דְּאֲזִדְרִיקוּ לוֹן, וְנַעֲץ צְפָרְנֵי בְּקַרְקַע וּבְרַח גְּרַמִיָּה, וְלֵא אֲזִדְרִיקוּ (בההיא זונה, דאי לאו דאתחזיאת ליה דיוקנא דאבוה לא הוּוּ אֲזִדְרִיקוּ

הכי, ודיוקנא דאבוה גרם דההיא טפה וינס ויצא החוצה, ולא בבעירה, ובשכר וינס), (נ"א בהאי זונה, דאי הוה זריק לון בהאי זונה, הוה ישראל טבעין בימא, ולא למגנא אוקמוה קדמאין, בשכר וינס). (דף קי ע"ב) הַיָּם רָאָה וַיִּנָּס (תהלים קיד ג), וְאִי לָא, לָא הוּוּ נִפְקִין יִשְׂרָאֵל מִן יַמָּא, וְאִיהוּ קָבִיל עוֹנְשֵׁיהּ בְּאֵלִין עֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת, דְּהוּוּ עֲתִידִין לְמִיפְקַ מִינֵיהּ עֲשָׂרָה שְׁבַטִין, וּבְגִין דָּא הוּוּ עֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת כְּגוּוּנָא דְעֲשָׂרָה שְׁבַטִין דְּהוּוּ עֲתִידִין לְמִיפְקַ מִנֵּיהּ, וְהוּוּ חֲשַׁבִין חֲבַרְיָא דְעֲשָׂרָה בְּנֵי יַעֲקֹב הוּוּ.

אָמַר לִיה אִם פֶּן מָאן יְהִיב רְזָא דָא בְּשֵׁת, (אמר ליה נשמתהון דצדיקיא אתבריאו קדם דאתברי עלמא כמה דאוקמוה קדמאין), (נ"א כמ"ש בראשית, אין ראשית אלא נשמה, וכו' עי' לקמן קיב ע"א), אָמַר לִיה בְּגִין דָּא אָמַר קָרָא (ישעיהו מו י) מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וּבְגִין דָּא שֵׁת אִיהוּ סִימָא דְאַתּוּן, וּמִינֵיהּ אֲשַׁתְּמוּדְעָאן רִישָׁא דְאַתּוּן דְּאִיהוּ א"ב בְּא"ת ב"ש, וְעוּד שֵׁת, ש' דִּילֵיהּ אֵינּוּן תְּלַת עַנְפֵי אֵילָנָא לְעֵילָא, וְאִיהִי שְׂרֵשׁ לְתַתָּא, וְאַחֲזִי בְּהוּן תְּלַת גְּלֻגּוּלִין לְעֵילָא, וְתְּלַת לְתַתָּא.

ת' תפארת גש' [שְׁלוֹם, כְּלִיל שֵׁת סְטָרִין, וְדָא דְרָגָא דְמִשָּׁה, כְּלִיל תְּלַת אַבְהֵן וְתְּלַת דְרָגִין תְּחוּתֵיהּ, וְאֵינּוּן גְּלֻגּוּלָא דְאָדָם, שֵׁת אָנוּשׁ הֶבֶל, נַח שֵׁם יָפֶת, וּמִשֵּׁת וְאָנוּשׁ אֲתִיחְסוּ כָּל דְרִין, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ד כו) אִזּוּ הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהו"ה, אִזּוּ הוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות ב י) כִּי מִן הַמִּים מִשִּׁיתָהוּ), אִזּוּ הוּחַל לְמִיתֵי בְּגְלֻגּוּלָא, הוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שם טו א) אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה.

וּבְגִין דָּא שֵׁת מִתְּמַן הוֹשְׁתַּת עֲלָמָא, וּבְגִין דָּא פִי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחַר תַּחַת הֶבֶל, (בראשית ד כה) דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ בְּשֵׁם זֶה הֶבֶל, וְאִיּוֹב עֲלֵיהּ אָמַר (איוב לח לו) מִי שֵׁת בְּטוּחוֹת חֲכָמָה, חֲכָמָה מִי"ם עֲלִיוֹנִים, מִתְּמַן אֲתַמְשֵׁךְ, וּבְגִין דָּא פִי מִן הַמִּים מִשִּׁיתָהוּ, ש תְּלַת אַבְהֵן, וְדָא מ"ש מִן מִשָּׁה, ה' שְׁכִינְתָא תַתָּא, הֶבֶל ה' ל"ב.

וְכַפַּל שְׁמִיהּ תְרִין זְמַנִּין מִשָּׁה מִשָּׁה (שמות ג ד), לְאַחַדָּא בְּתִרִין הַהִי"ן ה' עֲלָאָה ה' תַתָּא, וְלְאַחַדָּא בְּתַלַּת עַנְפִין וּבְתַלַּת שְׂרָשֵׁין דְאֵינּוּן שֵׁת, תְּרֵי זְמַנִּין מ"ה מִמִּשָּׁה אִיהוּ אַחֲזִי רְזָא (משלי ל ד) מֶה שְׁמוֹ וּמֶה שֵׁם בְּנוֹ, דְּבַתְּלַת אַבְהֵן אֲתַלְבֵּשׁ מ"ה דְלְעֵילָא, וּבַתְּלַת דְרָגִין דְלְתַתָּא מ"ה דְלְתַתָּא, וּמִשָּׁה כְּלִיל תְּרוּוֹיְהוּ, אִיהוּ מִרְכַּבְתָּא שְׁלִימְתָא עֲלָאָה וְתַתָּא, כְּגוּוּנָא דָּא ש מִן מִשָּׁה תְּלַת אַבְהֵן, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין וּפְנֵי שׁוֹר וּפְנֵי נֶשֶׁר כּו', מ"ה דְמִשָּׁה וּדְמוּת פְּנִיָּהם פְּנֵי אֲדָם, וּבְגִין דְאִיהוּ מִרְכַּבָּה לְעֵילָא וְתַתָּא, אָמַר (שמות ג יג) וְאָמְרוּ לִי מֶה שְׁמוֹ מֶה אָמַר אֲלֵיהֶם, אֲדַהֲכִי הָא רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יוֹדָאי וְרַבִּי יְהוּדָה וְשָׂאֵר חֲבַרְיָא קָאָתוּ, אָמַר לְהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמֵאֵי עֶסְקִיתוּ, אָמְרוּ לֵיהּ שְׁמַעְנָא בְּךָ וְאֲתִינָא לְגַבְךָ, דְשָׂאֵילָנָא עֲלֶיךָ לְכָל חֲבַרְיָא וְלָא אֲשַׁכְחָנָא מָאן דְאֹדַע לָן מִינְךָ, עַד דְאֲעֲרַעְנָא בְּרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֲלַעָאי וְרַבִּי אֲלַעְזָר דְהוּוּ מִתְּעַסְקִין בְּרְזָא דְהֶבֶל בְּכָל גְּלֻגּוּלִין דִּילֵיהּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדָאי עוּבְדָא דְצַדִּיקָא לְעֵילָא תְלֵיא, וְתַמְּן אֲשַׁתְּמוּדְעַ כְּלָא, וְאֲתַעְרוּתָא דְלְתַתָּא גְרִים אֲתַעְרוּתָא דְלְעֵילָא, בּוּדָאי רְזָא דְגְלֻגּוּלָא בְּאַתַּר חַד אִיהוּ, וְכָל גְּלֻגּוּלִים אֵינּוּן כְּגוּוּנָא דְגְלֻגּוּלִים דְסֻלְקִין וְנַחְתִּין, וְגֻלְגַּל חַד אִיהוּ קְבוּעַ בְּאַמְצַעִיתָא בִּינֵיהּ, וְאִיהוּ לָא מִתְּנַעֲנַעָא הֲכָא וְהֲכָא.

וְרִזָּא דְמַלְהָ הָא אִוְקְמוּהָ, (קהלת א ד) דוֹר הַלְךָ וְדוֹר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עִמְדָתָא,
 דְאִיְהִי קְבִיעָא בִּינֵיהוּ (כגוונא דא, נפש איהו בקביעו דגופא, ורוחא סלקא ונחתא בגופא
 ומתפשטא בכל ורידי דלבא, כבר אמרנא דגלגולים אינון כגוונא דגלגלים דסלקין ונחתין
 בגלגול חד), כְּגוֹוְנָא דָא נֶפֶשׁ אִיְהִי בְקַבְיֵעוּ דְגוּפָא, וְרוּחָא נַחְתָּא וְסֻלְקָא בְּגוּפָא,
 וּמִתְפַּשְׁטָא בְּכָל וְרִידי דְלִבָּא דְמִתְנַעֲנְעִין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א כ) אֵל אֲשֶׁר
 יְהִי שָׁמָּה רוּחַ לָלֶכֶת יֵלְכוּ, אֲבָל נֶפֶשׁא קְבִיעָא בְּלִבָּא, כְּאִתְתָּא דְאִיְהִי קְבִיעָא
 בְּבִיתָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קיג ט) מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת, וּבַעֲלָה (בראשית ח ז)
 וַיֵּצֵא יֵצוּא וְשׁוּב, הֲכִי דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, דָּא עִמּוּדָא דְאִמְצְעִיתָא, אִיְהוּ אֲזִיל וְאֲתִי
 בְּגִלְגוּלָא, אֲבָל שְׁכִינְתָּא לְעוֹלָם עוֹמְדָתָא, אִיְהִי לָא אֲזִילָא בְּגִלְגוּלָא, וְלֹא אֲתִרְכִיבָת
 בְּאַתְרֵי אַחְרָא, וּבְגִין (דף קיא ע"א) דָּא אֲתִמְרֵי בְּהָ, (תהלים קכח ג) אֲשֶׁתְּךָ כַּגֶּפֶן פְּרִיָּה,
 מַה גֶּפֶן לָא קְבִילַת הֶרְפָּבָה מִמִּין אַחְרָא מְכָל אִילָנָא דְעֵלְמָא, הֲכִי שְׁכִינְתָּא לָא
 קְבִילַת עֲלֵיהָ הֶרְפָּבָה אַחְרָא בְּעֵלְמָא אֲלָא מִבְּעֵלָה

קָמוּ כְּלָהוּ חֲבֵרִיא וְאֲשֶׁתְּחֹו קָמִיָּה, וְאָמְרוּ אֵלֵינוּ לָא אֲתִינָא לְעֵלְמָא אֲלָא לְמִשְׁמַע
 דָּי, פְּתַח וְאָמַר וְזִרְחַ הַשְּׁמֵשׁ וּבֵא הַשְּׁמֵשׁ (קהלת א ה), וְזִרְחַ הַשְּׁמֵשׁ דָּא עִמּוּדָא
 דְאִמְצְעִיתָא, דְאִיְהוּ מִשָּׁה בְּדִיּוּקְנִיָּה, וְזִרְחַ הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים לג ב) יְהוֹ"ה מִסִּינִי
 בָּא וְזִרְחַ מִשְׁעִיר לָמוֹ, וּבֵא הַשְּׁמֵשׁ כִּד אֲתַכְפִּישׁ מִשָּׁה, וְעַם כָּל דָּא דְאֲתַכְפִּישׁ אֵל
 מְקוּמוֹ שׁוֹאֵף זִרְחַ הוּא שָׁם, וְדָא יְהוֹשֻׁעַ דְהוּא כְּגוֹוְנָא דְסִיְהֵרָא דְאִיְהִי שְׁכִינְתָּא.

וְעוּד וְזִרְחַ הַשְּׁמֵשׁ דָּא מִשָּׁה, כִּד יִיְתִי בְּגִלְגוּלָא בְּצַדִּיק גְּמוּר, וְכִד לָא אִיְהוּ בְּצַדִּיק
 גְּמוּר וּבֵא הַשְּׁמֵשׁ, אֲתַכְפִּישׁ מִנִּיָּה, וְאֲזִיל וְאֲתִי בְּגִלְגוּלָא עַד דְאֲשַׁכַּח אֲתִרִיָּה, וּבְגִין
 דָּא אֵל מְקוּמוֹ שׁוֹאֵף זִרְחַ הוּא שָׁם.

וְעוּד וְזִרְחַ הַשְּׁמֵשׁ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאֵן אֲתֵר, בְּבֵר נִשׁ דְשְׁכִינְתָּא עִמִּיָּה,
 כְּמָה דְאֵת אֲמַר (שמות כא) בְּכָל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי וְגוֹמֵר, וְתִרְגַּם אֲנִקְלוֹס
 בְּאַתְרֵי דְתִשְׂרֵי שְׁכִינְתִּיָּה תִמָּן, וְאִי לִית שְׁכִינְתָּא תִמָּן וּבֵא הַשְּׁמֵשׁ, אֲתַכְפִּישׁ מִנִּיָּה
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֲשֶׁתְּאֵר בְּחִשׁוּכָא וְשִׁלְטִין עֲלֵיהָ כְּמָה מַחְבְּלִין וְכְמָה יְסוּרִין
 בִּישִׁין, דְלֹאוּ אִינוּן יְסוּרִין שֶׁל אֲהַבָּה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים לא יז) עַל פִּי אֵין
 אֱלֹהִי בְּקִרְבִי מִצְאוּנֵי הֲרַעוֹת הָאֵלֹהִי, דְאֵלִין רַעוֹת מִמֶּנּוּן עַל כָּל עֵתִין וְרַגְעִין,
 דְעֵלְיִיְהוּ אֲתִמְרֵי (איוב ז יח) וְתִפְקְדֵנוּ לְבִקְרִים לְרַגְעִים תִּבְחַנְנוּ, וְזִהוּ שְׁאֲמַר דוֹד
 (תהלים לא טז) בְּיָדְךָ עֲתוֹתַי וְגוֹמֵר, וּמֵאֵן גְּרִים דְלֹא שְׂרִיא שְׁכִינְתָּא עֲלֵיהָ, וְלֹא נִהִיר
 שְׁמֵשׁא עֲלֵיהָ, בְּגִין הֵבֵל דְשִׁקְרָא וּמְלִין דְשִׁקְרָא דְנִפְקִין מִפּוּמוֹי, וּבְגִין דָּא (קהלת ח
 יד) יֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, אֵית הֵבֵל וְאֵית הֵבֵל, אֵית הֵבֵל מִמְּאֵרֵי דְשִׁקְרָא
 דְאֲתִמְרֵי בְּהוֹן (ירמיה י טו) הֵבֵל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, דְאִינוּן תוּעִים בְּעוֹבְדָא
 דְשִׁקְרָא.

וְיֵשׁ הֵבֵל דְאֲתִמְרֵי בֵיָּה, (דברים ח ג) כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִי יְהוֹ"ה יִחַיָּה הָאָדָם, וְדָא
 הֵבֵל דְאוּרִיָּתָא, דְאִיְהוּ חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, מִן ב' דְבִרְאשִׁית עַד ל' לְעֵינֵי כָּל
 יִשְׂרָאֵל, וְדָא הוּא הֵבֵל, וְהָא שִׁית אִינוּן עִם זֶה סֵפֶר, אֲלָא דָא ו' דְאִיְהוּ קוּל דְסֻלְקִי
 בְּהֵבֵל דְאִיְהוּ ה', זַפְּאָה אִיְהוּ מֵאֵן דְמַחְפֵּר לוֹן כְּחֵדָא, וְאִפִּיק לוֹן מִפּוּמוֹי בְּרַחֲמֵינוּ

וּדְחִילוּ דִי'ה, וּבְגִין דָּא (קהלת ח יד) יֵשׁ הֶבֶל וְכוּ', אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים שְׂמָגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים.

אָמְרוּ לִיהַ חֲבַרְיָא רַבִּי רַבִּי אִי הָכִי דְאֵינוֹן צְדִיקָיָא אַמַּאי מְגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, אָמַר לֹון גְּלָגוּלָא גְרִים לֹון דִּיִּיתִי לֹון כְּעוֹבְדָא דְרַשִׁיעִיָא, כְּאֵלוּ הוּוּ רַשִׁיעִיָא הָכִי יִיתִי לֹון יְסוּרִין וְדַחְקִין, וְהֵאִי אֵינוֹן דְנִשְׁמַתִּין דְלֵהוֹן מְסַטְרָא דְאָדָם וְהֶבֶל, דְדָא חָאב בְּמַחְשְׁבָה וְעוֹבְדָא, וּבְגִין דָּא אָמַר עֲלֵייהוּ קְרָא (קהלת א טו) בְּשִׁגְם זֶה הֶבֶל, גַּם לְרַבּוֹת אָדָם.

אָמְרוּ לִיהַ יְדַעְנָא דְמַחְשְׁבָה אֵיהִי אָדָם קְדַמָּא, מ"ה דְלַעֲיָלָא, מ"ה שְׁמוֹ, עוֹבְדָא כ"ח דִּילֵיהַ, כ"ח אַתּוֹן דְעוֹבְדָא דְבְרָאשִׁית בְּרָא וְכוּ', וְכֹלָא חֲכָמָה כַּח מָה, אִם פִּן בְּמַאי הוּוּ יְכֹלִי לְמַחְטִי הָכָא, אָמַר לֹון בּוֹדָאי פֶּל מָאן דְחַב בְּגוֹפִיהַ דְתַמֵּן עוֹבְדָא, וּבְנִשְׁמַתִּיהַ דְתַמֵּן מַחְשְׁבָה, כְּאֵלוּ חָאב בְּהַהוּא דְאֵתְבְּרִי אֵיהוּ בְדִיֻקְנִיהַ, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ כו'.

[תיקוני זוהר - דף קיא ע"ב]

וַיֵּשׁ רַשָּׁעִים שְׂמָגִיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְדִיקִים, דְאֵית לֹון עוֹתָרָא וְשָׁלָם וְאָרִיכוּ דִיּוֹמִין בְּהַאי עֲלָמָא, אָמְרוּ לִיהַ בְּתַר דְאֵינוֹן רַשָּׁעִים אַמַּאי אֵית לֹון פֶּל הַאי יְקַר, אָמַר לֹון הַאי טוֹבָה דְלֵהוֹן אֵיהוּ הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, דְגְלָגוּלָא דְלֵהוֹן גְרִים לֹון דְהוּוּ רַשָּׁעִים גְמוּרִים, וְעַבְדוּ (זכוון כמה מנייהו, ואתקצרו בקצרות שנין ולא אשתלים לון), כְּמָה מִינֵי טְבִין, אֵיִיתִי לֵהוֹן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּגִלְגוּלָא לְאֲשַׁלְמָא לֹון אַגְרִיִּיהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים ז י) וּמִשָּׁלֵם לְשִׁנְאֵיו אֶל פְּנֵיו כו', וְעֲלֵייהוּ אַתְמַר (קהלת ח י) וּבִכֵּן רָאִיתִי רַשָּׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ כו'. (דף קיא ע"ב) אַדְהָכִי הַא רַבִּי פְנַחַס קָא נַחִית מִמַּתִּיבְתָא עֲלָאָה, וְאַתְחַזִּי תַחוּת טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לִיהַ מַאי הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, וְכִי עַל הָאָרֶץ אַתְעֵבִיד הֶבֶל, אֲלָא כְּמָה דָּאֵת אָמַר (בראשית ב ו) וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ, דְאֵית הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, הֶבֶל דְצִלוּתִין וְהֶבֶל דְאֹרִיִּיתָא אַתְעֵבִיד עַל אֲרַעָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְאֵיהִי שְׁכִינְתִּיהַ, דְאֵתְמַר בְּהַ (ישעיה סו א) וְהָאָרֶץ הִדָּם רַגְלִי, וּמַאי נִיהוּ הֶבֶל דְאַתְעֵבִיד עֲלֵיהַ, אֲלָא הַפּוֹךְ הֶבֶל וְתַשְׁכַּחִיהַ הֶלֶב, וּמַנִּיהַ נְפִיק הֶבֶל וְדָא נְפִישׁ וּבִיהַ סְלִיק דְבוּר, רוּחָא נְפִיק מְאוּדְנָא שְׂמָאֲלָא דְלְבָא, וּמַנִּיהַ נְפִיק קְלָא, וְקָלָא אֵיהוּ אֵילָנָא, דְאֵתְפִלַּג לְכַמְהַ קָלִין דְאֵינוֹן עַנְפִין דְאֵילָנָא, וְאֵיבָא דִילֵיהַ דְבוּר, וְתַרוּיִיהוּ עֵץ פְּרִי, וְאֵינוֹן גּוֹף וּבְרִית, דָּא עֵץ ו', וְדָא פְרִי י' אוֹת הִבְרִית.

ה' תַתָּאָה שְׂרַשָּׁא דְאֵילָנָא, דְאֵית בֵּיהַ תַלַת ווּי"ן לְקַבֵּל תַלַת עַנְפִין דֵש, הַ עֲלָאָה תַלַת עַנְפִין, וְאֵינוֹן תַלַת ווּי"ן מִן וַיִּסַע וַיִּבְאָ וַיִּט, הַאי אֵיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְאֵעֲקַר עַנְפוּי דְקַצֵּץ בְּנִטְיַעוֹת וְאֵסְתַלַּק אֵיבָא, וְאַתְמַר בְּאֵילָנָא (דניאל ד יא) גִדּוּ אֵילָנָא וְקַצְצוּ עַנְפוּהִי כו', בְרַם עַקַר שְׂרַשׁוּהִי בְאַרְעָא שְׁבִקוּ, דְאֵיהוּ ה' תַתָּאָה, אֵסְתַלַּק הוּו"י וְאַשְׁתָּאֵר ה', וּבְגִין דָּא שְׁלֵשׁ מְשֻׁמְרוֹת הוּו"י הִלְלִיָהּ, וּבְכֹל מְשֻׁמְרַר וּמְשֻׁמְרַר יוֹשֵׁב הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹאֵג כְּאָרִי כו', ה' דְהִלְלִיָהּ עֲלָה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא שׁוֹאֵג בְּשֵׁלֶשׁ מְשֻׁמְרוֹת דְתַמֵּן הוּו"י, תַמֵּן הוּו"י אֵיהוּ וְדָאי.

וּמָנָא לִן דְּאֶעְקַר אָדָם אֵילָנָא וְאִיבָא וְעַנְפִין דִּילֵיהּ, וְלֹא אֶשְׁתָּאֵר תַּמָּן אֶלָּא שְׂרָשָׂא דְאִיהִי ה' תַּתְּאָה, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (בראשית ג ט) וַיֹּאמֶר לוֹ אִיכָה, כְּגוֹוֹנָא דְאִיכָה דְאֶתְמַר בֵּיהּ (אִיכָה א א) אִיכָה יִשְׁבֵּה בְדָד, אִיךְ ה' יִשְׁבֵּה בְדָד, בְּגִין דָּא אַתְּגַלְגַּל אָדָם בְּתַלְתַּת אַבְהָן, דְּאֵינֹון עַנְפִין דְּאֵילָנָא וְגוֹפָא וְאִיבָא דְאֵילָנָא, וְאַתְתַּקֵּן מֵה דְּאֶעְקַר, נַחֲתִית בְּאַבְרָם וְנָטַע בֵּיהּ ה' דְּאִיהִי עַנְפִין דְּאֵילָנָא, נַחֲתִית בִּיצְחָק וְעַבִּיד אִיבָא דְאִיהוּ י' מִן יִצְחָק, נַחֲתִית בִּיעֶקֶב וְנָטַע בֵּיהּ ו' דְּאִיהוּ אֵילָנָא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ וְאַלְהֵי יַעֲקֹב.

לְבַתֵּר אַתָּא מֹשֶׁה דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית ו ג) בְּשִׁגְם הוּא בְּשָׂר, שִׁגְם זֶה הֶבֶל, וְנַחֲתִית חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, דְּאִיהִי שְׂרָשָׂא דְּאֵילָנָא, וְאַשְׁלִים אֵילָנָא בְּשִׁמְא דִּיהו'ה, וּבְגִין דָּא אֶשְׁתַּלִּים בֵּיהּ שֵׁם יְהו'ה, כְּמָה דְּאֶתְ אִמֵּר (שמות ג יג) וַאֲמָרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מָה אִמֵּר אֵלֵיהֶם, (שם ד א) כִּי יֹאמְרוּ לֹא נִרְאָה אֵלֵיךְ יְהו'ה, דְּלֹאֲבַהֵן לֹא אַתְּגַלִּי לֹון, בְּגִין דְּלֹא הוּא שְׁלִים שְׁמָא בְּאַבְהָן, לֹא אַתְּגַלִּיא לֹון, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (שם ו ג) וְשְׁמִי יְהו'ה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, בְּמָה דְחַב אָדָם אַתְתַּקֵּן, וּבְמָה דְחַב הֶבֶל אַתְתַּקֵּן, וְאַתְחַזֵּר כְּלָא בְּתַקּוּנֵיהּ בְּעַנְפוֹי בְּשָׂרְשׁוֹי בְּגוֹפֵיהּ בְּאִיבֵיהּ, וְכֹלָא אֶשְׁתַּלִּים בְּב'ר דְּאִיהוּ מֹשֶׁה, ב'ר מִן בְּרֵאשִׁית, מַה דְּהוּוּ שֵׁת נַחֲתִית תַּמָּן י' וְאַתְעַבִּיד שִׁי"ת, וּמִתְחִיל בְּב' דְּאִיהִי בְּרַכָּה לְאַפְקָא אַרְעָא מְלוּוֹטִיא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית ג יז) אַרְוֵרָה הָאֲדָמָה בְּעַבּוּרָךְ, וְלְבַתֵּר נַחֲתִית ר' עֲלָה דְאִיהִי רֵאשִׁית חֲכָמָה, וְכַד קָרִיב לְטוֹרָא דְסִינֵי נַחֲתִית א' מִן בְּרֵאשִׁית דְּאִיהִי אֲנֹכִי, וְנַחֲתִית עֲלָה כְּתֵר, דְּאֵינֹון אַתּוּן דְּעֶשֶׂר אַמִּירֹן, וְאַשְׁתַּלִּים אֵילָנָא בְּכָל תַּקּוּנֵין דִּילֵיהּ.

אַמְרוּ לֵיהּ רַבִּי רַבִּי, הָא אֵילָנָא שְׁלִים בִּיהו'ה, אַמְאֵי נַחֲתִית א' מִן בְּרֵאשִׁית, אֶלָּא בְּגִין דְּאִיהוּ נְבִיעוּ לְאַשְׁקָאָה אֵילָנָא, דְּמִתַּמָּן אֱלֹהִי"ם מְלִיא"ה מְכַל תְּשַׁע סְפִירָאן, דְּאֵינֹון בְּבְרֵאשִׁית, שִׁית אֵינֹון שִׁית סְפִירָאן, בְּרֵא תַלְתַּת סְפִירָאן עֲלָאִין, אֱלֹהִי"ם אִיהוּ עֲשִׂירָאָה מְלִיאָה מְכַלְהוּ תְשַׁע, שְׁלִימוּ דְכֻלְהוּ, וּבְגִין דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִי"ם, בְּרֵאשִׁית בְּרֵא עִם אֱלֹהִי"ם, אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אַתּוּ לְנִשְׁקָא לֵיהּ פֶּרַח לְעֵילָא.

[תיקוני זוהר - דף קיב ע"א]

אַמֵּר רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲבֵרִיא בּוֹדָאי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶסְתַּכֶּם עִמָּנָא, עֲלָאִין וְתַתְּאִין לְמַהוּי בְּהַאי חֲבוּרָא, זְכָאָה דְרָא דְהַאי אַתְּגַלִּיא בֵּיהּ, דְּעַתִּיד כּוּלֵי הַאי לְאַתְחַדְשָׁא עַל יְדָא דְמֹשֶׁה בְּסוּף יוּמֵיא בְדָרָא בְתַרְאָה, לְקַיִמָא קְרָא (קהלת א ט) מ'ה ש'הִיָּה ה'וֹא שִׁיְהִיָּה, וּבֵיהּ (דף קיב ע"א) (תהלים לג יד) מ'מְכוֹן ש'בְּתוּ ה'שְׁגִיָּה, (שם קמד טו) אֲשִׁרֵי הָעַם שְׁכַכְּה' לוֹ בְּגִימְטְרֵיא מְשׁוּה, אֲשִׁרֵי הָעַם שִׁיהו'ה אֱלֹהִי"ו, דְּעֵלִיָּה אַתְמַר (קהלת א ד) דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְלִית דוֹר פְּחוּת מְשֻׁשִׁים רְבוּא, וְעֵלִיָּה אַתְמַר (תהלים קה ה) דְּבַר צוּה לְאַלְף דוֹר, וְאַתְפִּשְׁטוּתִיָּה הוּא בְּכָל דְרָא וְדָרָא, בְּכָל צְדִיק וְחַכְּם דְּמִתְעַסֵּק בְּאוּרִיָּתָא, עַד שְׁתִּין רְבוּא, לְאַשְׁלֵמָא לְכֻלְהוּ מְפַגְּמֵי דְלֵהוֹן, וְרוּא דְמִלָּה (ישעיה נג ה) וְהוּא מְחוּלָּל מִפְּשַׁעֵנוּ, דְּאִיהוּ שְׁקִיל לְכֻלְהוּ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאָרִי

מתניתין אשה אחת ילדה ששים רבוא, ומנו משה דשקיל פששים רבוא, ובגין דא אתמר עליה דור הולך (ודור בא) להווא עלמא, ודור בא איהו ייתי כמלקדמין. ועוד (בראשית ד כה) כי שתי לי אלהי"ם זרע אחר, שתי אתפשטותיה הוה עד יעקב, דפרח ביה י' מן שית ואשתאר שתי, ואשתאר יעקב עקב, דיעקב דיוקניה דאדם קדמאה הוה, כמה דאוקמוה שופריה דיעקב כעין שופריה דאדם הראשון, ובגין האי י' אתמר (תהלים קיח כא) אבן מאסו הבונים, דאינון אברהם ויצחק, דאתמר בה לגבי אדם (בראשית ג טו) הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, דהו ידעין דהוה עתידה לאלקאה מחויא, ובגין דא אתמר בה אבן מאסו הבונים.

אמרו ליה חבריא, והא אמר רבי פנחס דאת י' איהי ביצחק, אמר ודאי י' עלאה איהי מן חכמה, והאי איהי י' זעירא, ובגין דא אתמר בה עקב, הדא הוא דכתיב ואתה תשופנו עקב, ודא כף ירך יעקב, דאתמר בה (בראשית לב כו) ויגע בכף ירכו, ואתמר ביה והוא צלע על ירכו, ודא י' מן אדנ"י, ואיהו י' מן הוהי, דבה (שמות ג ו) ויסתר משה פניו כי ירא מהביט לאתר דחב בדקדמיתא, קדם דייתי בגלגולא, כיון דאתא יעקב תמן, מיד (בראשית לג יז) ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית, בת י', מיד אשתלים י' בעקב ואתעביד יעקב, ודא איהו דאמר קרא (שם טו) ויבא יעקב שלם, ולבתר אתא משה והפך הוהי מדינא לרחמי ואתחזר יהו"ה, ודא איהו רזא אבן מאסו הבונים, בהווא זמנא אמרו כלהו מאת יהו"ה היתה זאת כו',

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בספר אחר)

בראשית לית ראשית אלא נשמה, אמר ליה מהכא אשתמודע דבהאי אות דברית מילה חאב אדם וכל דרין דאתו אבתריה ודא איהו דאמר קרא פקד עון אבות על בנים בגין דמעשה אבותיהם בידיהם, אמר ליה אשתכח דשת איהו גלגולא דאדם והבל דאתמר ביה בשגם הוא בשר בשגם זה הבל ורזא דמלה אז הוחל לקרוא בשם יהו"ה, ואדעך בשם, אז, ההוא דאתמר ביה אז ישיר משה, בשם יהו"ה ואדעך בשם, בתרין שמהן מה שמו ומה שם בנו ואתמר ביה הוחל דמתמן הושתת עלמא.

אדהכי הא רבי שמעון ורבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר חבריא, פגעו ברבי אלעזר וחרוי דהו עמיה, אמר לון במאי עסקיתו אמרו ליה ברזא דגלגולא דאדם והבל, אמר ודאי ברזא עלאה דהוינא משתדלין, הויתון אתון משתדלין.

פתח כמלקדמין ואמר יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו', דא אדם והבל, במחשבה ובמעשה חאבו, כמה דאוקימנא לעילא, ומאי ניהו מחשבה ומעשה, אבא ואימא חכמה ובינה עליהו אתמר פלם בחכמה עשית הרי עשיה בגין דתמן פח מה, דא חכמה דאתפלג לתרין סטרין, מ"ה איהו אדם מחשבה חשב מ"ה, מ"ה אדם, תשכח דאיהו אדם מחשבה, בינה, תמן י"ה אבא ואמא וכן בגוייהו עמוד דסמיה לון, ההוא דאתמר ביה בשגם הוא בשר, בשגם זה הבל, דאיהו משה, מתמן הוה, והכי אוקמוהו קדמאין בשגם זה משה, הבל אתקרי על שם ב' מן בראשית, ל' לעיני כל ישראל, ה' חמשה חומשי תורה דעתיך לאתייבא על ידיה, ודא איהו הבל, דאתמר ביה כי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם.

ואית הבל דסטרא אחרא דאתמר ביה הבל המה מעשה תעותועים ודא הוא הבל דנבלות הפה ופתגמין בטלין דלית בהו תועלת כלל, ובגין דא יש הבל כו' שמגיע אליהם כמעשה הרשעים ויש הבל אשר מגיע אליהם כמעשה הצדיקים, מאי הרשעים דא סמא"ל ונחש ש דמשה איהי תלת ענפין דשרשא דאילנא ודא ש מן שת, מ"ה מן משה דא אדם, דאיהו בדיוקנא דאדם דלעילא, ודא איהו מה שמו ומה שם בנו והאי מ"ה, (ה) תורת יהו"ה תמימה, ה' חמשה חומשי תורה דאתייהבו ליה בארבעין יומין וארבעין לילון דלחם לא אכל ומים לא שתה.

ובגין דעקר ש דאיהי שרשא דאילנא מאתרה ואתעבידת תלת ענפין דאינון תלת זיינן כגוונא דא ש, דזרע דאיהו יורה כחץ, אתעביד ז', דתלת טפין אתפשטו ואתעבידו שרביטין, ובגין דאעקר לון מאתריהו ומה דהוה שרשא חדא עקרא חדא, אתפלגו לתלת, הכי איהו אודריק בתלת גלגולין, חד בנח, ותרין בשם ויפת, ובגין דכד אתא נח לא בעא רחמי על אילין גוברין דטופנא אתבייש לבתר ואמר ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, ושם לאו למגנא הוה קבע מדרשות, ויפת אתמר ביה יפת אלהים ליפת וישכון באהלי שם, באילין תלת הוה בעי לאשתרשא בשרשוי חמא דלא אצלת, אעקר ליה מתמן ונטע ליה לבתר יחידאה.

אבל אדם אתנטע בתלת אבהן ואצטריף ואתלבן בהון ואשתרש בשרשוי ואצלת, מיד אתא משה דאיהו בריה דאדם ויהיב קודשא בריך הוא אורייתא על ידוי לאשקאה אילנא לאתגדלא בשרשוי וענפוי בההוא זמנא אתתקן אילנא דעקר, חובא דחאב באילנא הכא תקין פלא, לבתר דאתכניש משה מעלמא אתמר ביה וזרח השמש ובא השמש ואתמר ביה הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח תלת זמנין סובב לקבל תלת גלגולין דרוחיה אסחיר תמן, מיד דאשכח תמן לשריא, מה כתיב ועל סביבותיו שב הרוח.

אמר ליה רבי אלעזר אשתמודע הכא רזא עלאה, מרוחא דקודשא דלעילא דאיהו בן י"ה, דאסחר לימינא ושמאלא ועמודא דאמצעיתא ולבתר לתלת תתאין דאינון צדיק ותרי סמכי קשוט, והכי אדם עלאה אוף הכי בשית סטרין, ודא רזא דבראשית, ברא שית לעילא, ברא שית לתתא, י' דפרח.

מן שת איהו י' דיעקב, דפרח י' מיניה ואשתאר עקב, ודא איהו רזא דהוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, ובגין דא כד פרח י' מן שת מה כתיב ביה כי שת לי אלהים זרע אחר, אחר גרים דאתאבד י' דאיהי זרע מן שת, ורזא דשת כל שתה תחת רגליו, כל ודאי דאיהו זרע אות ברית קדש, בההוא זמנא אתא משה בתרין לוחין דאינון ב' מן בראשית וכסי על שת ואתעביד בשת, ובאן אתר פסי ב' על שת בזמנא דאמר ויסתר משה פניו ואת י' איהי תמונת יהו"ה, בשכר ויסתר משה פניו כי ירא מהביט, ותמונת יהו"ה יביט, ואשתלים שת.

והיינו בראשית ברא אשתלים בשית, שת סיומא דאלפא ביתא, אב רישא דאלפא ביתא, ודא הוא רזא דא"ת ב"ש, הכא אתתקן אב עם בן תרוייהו דא על גב דא, בכל אתר דאזלו לא אתפרשו דא מן דא, בראשית תמן א"ת ב"ש, א"ב

שׁת, אֶשְׁתָּאֵר ר' י' מן בראשית, עליה אתמר וירא ראשית לו, דאיהו ראשית חכמה יראת יהו"ה, פגוונא דא בן בגו אבא, וירא ראשית לו, מתמן ירית לו נשמתא ואתקרי ראשית לו כשמייה, ואתקרי אדם כשמייה בתלת אבהן דאינון ש, אתא אדם במשה, ובמשה כליל פלא, ובגין דא ש מן משה שקיל ש' לתלת אבהן, מ"ה דיליה פגוונא דאדם קדמאה, מרפבתא שליםתא הות במשה בלחודוי, כמה דהוה בתלת אבהן, ואדם עלאה הוה במשה, תלת ענפין דש אריה שור נשר, מ"ה ודמות פניהם פני אדם, ואתמר ביה משה משה תרין זמנין לקיימא ביה מה שהיה הוא שיהיה ואשר להיות כבר היה דא אדם הראשון, אשתטחו פלהו קמיה ואמרו זכאה חולקנא דאערענא בך למנדע רזין עלאין טמירין דעתיק יומין. אמר רבי אלעזר אשתמודע מהכא דמשה מאתווי משמע דאיהו הבל ואיהו שת ואיהו משה, ואתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק, ואיהו אזיל בתלת תלת, ובכל תלת דאיהו רכיב אתמר בהון לא ימושו מפיה ומפי זרע ומפי זרע, מהכא אשתמודע דאיהו לא אשתכח אלא באתר דאית ביה אורייתא, ובגין דא זכרו תורת משה עבדי.

אמר ליה רבי יהודה אתפשטותא דיליה בבני נשא אית ליה שעורא, אמר ליה אין, עד שתין רבוא, ורזא דמלה דור הולך ודור בא, ואוקמוה קדמאין דלית דור פחות מששים רבוא, ובגין דא אתמר ביה אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא בכרס אחד, ומנו דא משה דאיהו שקול פששים רבוא מישראל, אמר ליה רבי שמעון בריה ברך ברי לעתיק יומין:

ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהו"ה (בראשית ד ג), מאן אתר אייתי ליה, מקץ ימים, משירין דיליה, פגון בר נש דאיהו בסוף יומי חזר בתשובתא, כד לא אית ליה חילא למעבד טב וביש, ובעולמוי בתוקפיה לא תב, כמה דאוקמוהו (ויקרא יט לב) מפני שיבה תקום, ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, אבל הבל מבכורות צאנו אייתי ליה קרבנא משפירו דיליה, ובגין דא וישע יהו"ה אל הבל. ועוד אל קין ואל מנחתו לא שעה, בגין דקרבנא דיליה הוה מההוא אתר דאקרי ערוה. ומאי הוה פשתים, דאתמר ביה (שמות כח מב) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה.

[תיקוני זוהר - דף קיב ע"ב]

אמר ליה רבי אלעזר, דאתכסי ביה בשר ערוה טב איהו, אמר ליה ברי לאו כל (דף קיב ע"ב) עריות שוין, האי לא קריב קרבנא דא אלא לקרבא ערוה דיליה לה, דאתמר ביה (ויקרא יח ו) איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהו"ה, ומאי ערוה דיליה זוהמא בישא ערלה, נוקבא דערלה, התיא דאתמר בה אדם הראשון מושך בערלתו הוה, ומאי ניהי אימא דערבוביא בישא, איבא דאלנא דטוב ורע, דאתמר בה (בראשית ג ו) ותקח מפריו ותתן גם לאישה עמה, ומאי ניהי לילית, מתמן קא אתיין ערב רב דאנון מעורבין בישראל, דאתמר בהון (ישעיה א ד)

הוי גוי חוטא, דאינון זרע מרעים בנינים משחיתים וכו', ואמרו אלה אלהיך ישראל לעגלא, ובגין דא (בראשית ד ה) ואל קין ואל מנחתו לא שעה.

והא קודשא בריך הוא אתמר ביה (תהלים קמה ט) ורחמי על כל מעשיו, ואתמר ביה (יחזקאל יח לב) כי לא אחפוץ במות המת, וקביל לון, כל שפן לקרבנא דקין, אלא דהוה רעותיה לביש כמה דאתמר, אבל הבל הוה רעותיה בקרבנא דיליה, לקרבא שכינתא להווא דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב לבושיה פתלג חוור ושער רישיה כעמר נקי, במאי, בהווא דקריב מבכורות צאנו ומחלבהן, ובגין דא וישע יהוה אל הבל והא אתמר.

[תיקוני זוהר - דף קיג ע"א]

ומיד דלא אתקבל קרבנא דקין, ויחר לקין מאד, ויאמר יהוה לקין למה חרה לך דלא מתקבל קרבנך, אם תטיב עובדך בגלגולא, שאת לך בעלמא, ותתקבל בתיובתא, ואם לאו לפתח חטאת רובץ, אמר רבי אלעזר הכא לא צריך לאתפסיא רזא, מאי שא"ת, ולא אתינא לדרשא בהאי קרא, אלא דהא שאת משא איהו ובהפוך אתוון, שא"ת איהו אש"ת, הכא רמיז דעבר על (ויקרא יח כ) ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך כו', דאתא על תאומתו של הבל, ודא איהו (בראשית ד ח) ויקם קין אל הבל, קם על תאומתו, ולבתר קטיל לבעלה, כגוונא דמצרי, ורזא דמלה (שמות ב יב) ויפן פה וכה, ואמרו קדמאין מאי ויפן פה וכה, אלא ראה מה עשה בבית (דף קיג ע"א) ומה עשה בשדה, ולית שדה אלא אשה, כמה דאת אמר (דברים כב כז) כי בשדה מצאה, הדא הוא דכתיב (בראשית ד ח) ויהי בהיותם בשדה, ויפן פה וכה, אסתכל אם הוה ביה מסטרא דטוב, דלזמנין אתפרש טוב מן רע ומתמן אינון גרים, ובגין דא אסתכל מפל סטרא עד שתין רבוא, ולא חזא תמן גיורא דנפיק מגיה, ויך את המצרי.

ולבתר מה פתיב ואם לא תיטיב, אל תקרי ואם אלא ואם, דאיהו (שם מט ג) יתר שאת ויתר עז, לפתח חטאת רובץ, מאי רובץ, אלא (שמות כג ה) כי תראה חמור שנאך רובץ כו', דאיהו לא יכיל למסבל על כתפוי חמרא דאורייתא, לא יכיל למסבל עליה עול מלכות בגלותא, וחדלת מעזוב לו, הכא אחזי לקין דעתידין למהוי ישראל בדוחקא בגלותא, עני ורוכב על חמור, דיהון כחמור משאוי על כתפוי, מעול המס בגלותא ומכובד המלאכה, ודא איהו רובץ תחת משאוי בגלותא, ובנוי דקין דהוו עתירין ותקיפין כמלכים בתוקפא סגיא, ובגין דא אמר הלא אם תטיב שאת, הלא אם תטיב למהוי שאת לעניי ישראל דאינון פבדים במשא כבד (יכבדו ממני), אנא אסביל לברך בעלמא, ומאריך עליהו, ואם לאו, לפתח חטאת רבץ, לתרעא דגיהנם אתפתחת, לנטלא נוקמא מנך ומפרך.

אמר רבי שמעון, בריך ברי לעתיק יומין, דהא רוח קדשא אתער לגבך, לגלאה הכא חדושים דלא אשתמודעו עד השתא, אמר ודאי דא איהו (בראשית ד י) קול דמי אחיך צועקים אלי, אינון דמים דישראל, דעתידין למגזל לון בנוי דקין ערב

רב רשיעייא חייביא בגלותא, ודא איהו (שם ו יג) פי מלאה הארץ חמס מפניהם, ודא הוא קטולא דקין להבל דעני חשוב כמת.

[תיקוני זוהר - דף קיג ע"ב]

ויהי (דף קיג ע"ב) מקץ ימים וגומר, פתח רבי שמעון ואמר מאי מקץ ימים, אלא מההוא אתר דעתיד למימר ביה (שם ו יג) קץ כל בשר בא לפני, (איוב כח ג) קץ שם לחשך, ותרגם יונתן בן עוזיאל קץ כל בשר, חבילו דכל בשרא, מלאכי חבלה, חמא דעתידין למיפק מניה מחבלים פרמים, דאינון ישראל דאתמר בהון (ישעיה ה ז) פי כרם יהו"ה צבאו"ת בית ישראל, בגין כך ואל קין ואל מנחתו לא שעה, וחמא דעתידין למיפק מהבל כמה צדיקיא, בגין דא וישע יהו"ה אל הבל ואל מנחתו.

והא בשעתא דאתיליד קין אתמר ביה קניתי איש את יהו"ה, ולא הוה הכי, משום דלא אתבסמת, וחויא תקיפא אטיל בה וזהמא דדינא קשיא, ובגין דא לא הוה אתבסמת, וכד קין מסטרא דנוקבא נפק תקיפא קשיא בדינוי, פיון דנפק דא אתחלשת איהי ואתבסמת, בתר דא ואפיקת אחרא בסימא יתיר, וסליק קדמא דהוה תקיף קשיא על אחרא, דהא כל דינין אתערעו עמיה.

תא חוי, מה פתיב (בראשית ד ח) ויהי בהיותם בשדה, בשדה דאשתמודע לעילא, בשדה דאקרי שדה של תפוחים, ונצח האי דינא לאחוי משום דהוה קשיא מניה, ואכפיייה ואטמריה תחותוי, עד דאתער בהאי קודשא בריך הוא, ואעבריה מקמיה ושקעיה בנוקבא דתהומא רבא, וכליל לאחוי בשקועא דימא רבא דמבסם דמעין עלאין.

[תיקוני זוהר - דף קיד ע"א]

ומנהון נחתין נשמתין לעלמא, אינש כפום ארחיה, ואף על גב דטמירין אינון, מתפשטין דא בדא ואעבדו חד גופא, ומהאי גופא נחתין נשמתהון דרשיעייא תקיפי רוחא, מתרויהון סלקא דעתך פחדא, לא אלא חד לסטרוי וחד לסטרוי, זכאין אינון צדיקיא, דמשלפי נשמתהון מהאי גופא קדישא דאקרי אדם דכליל כלא, אתר דכתרין ועטרין קדישין (דף קיד ע"א) מתחברין תמן בצרורא דאתכלא.

(נ"א): ויהי מקץ ימים ויבא קין מאי מקץ ימים אלא מההוא דעתיד לאתמר ביה קץ כל בשר בא לפני, ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, ועוד מקץ ימים ולא אמר מראש ימים, אלא משוירין דיליה ולא משפירו, כבר נש דאתי מסכנא לתרעיה ובזמנא דאיהו תאיב למיכל, בגין דלא למיהב ליה משפירו דמאכל, לא בעי למיהב ליה מדי בתר דאכיל שפירו דכלא, פניף ההוא דאיהו בסופא ויהיב למסכנא דא דאתיאש מניה, אמר ליה קודשא בריך הוא לכלבא תרמון ליה, ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, אבל הבל לא אקריב אלא משפירו דכלא הדא הוא דכתיב והבל הביא גם הוא.

ו, וישע יהו"ה אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה, ויאמר יהו"ה לקין למה חרה לך ולמה נפלו פניך, הלא אם תטיב שאת, אמר ליה אם אנת תטיב עובדך, שאת יסתלק קרבנך, ואם לא תטיב עובדך לפתח חטאת רביץ דיתפרע מינה, אתמר הכא רובץ ובאתר אחרא פתיב פי תראה חמור שנאף רובץ תחת משאו כו' לא תראה את חמור אחיך דא קין דאיהו רביץ מפובד עונוי, ואי לא בעי לאהדרא בתיובתא, וחדלת מעוזב לו דלא עביד עובדוי דאחור, ואי הדר בתיובתא עוזב

תעזוב עמו, מה עבד הבל, קם עליה ואפליה לארעא ולבתר קם קין וקטליה דכן פתיב ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו, ובגין דא אמר בן סירא טב לביש לא תעביד ובישא לא מטי לך.

ויאמר יהו"ה לקין אי הבל אחיך כו' (בראשית ד ט), אמר רבי שמעון וכי לא הוה ידע קודשא בריך הוא אן הוה הבל דשאל ליה, והא לא אתכפסי מניה מלה, כמה דאת אמר (ירמיה כג כד) אם יסתר איש במסתרים כו', אלא ווי לון לבני נשא טפשיא אטימין לבא סתימי עינא, דעלייהו אתמר (תהלים קטו ה) עינים להם ולא יראו בנהורא דאורייתא, אלין אינון בעירן דלא מסתפלין ולא ידעין אלא בתבנא דאורייתא, דאיהי קליפה מלבר ומוץ דילה, דאתמר בהון מוץ ותבן פטורין מן המעשר, דחכימין דאורייתא מארי דרזין זרקין תבנא ומוץ דלבר, ואכלין חטה דאורייתא דאיהי מלגא, כ"ב אתון דאורייתא דסלקין לחושבן חט"ה.

תא חזי אלין בעירן חשבין דשאל ליה קודשא בריך הוא א"י הבל אחיך כמאן דלא ידע אן הוא, אלא א"י איהו דאסתלק מן אדנ"י, דאיהו א' אהי"ה אימא עלאה אנכי, י יהו"ה דסליק עמה למדן לקין, בגין דא פד אסתלק א"י מן אדנ"י אשתאר ד"ן, ובגין דא א"י הבל אחיך, (בראשית ד ג) ויאמר לא ידעתי השומר אחי אנכי, לא ידענא דשכינתא דאיהי אנכי, עמיה תמן, א"י דאסתלק אימא וברא לגבי חכמה למיטל נוקמא מיניה, ואמאי לגבי חכמה, בגין דאיהו אדם עלאה דאתברי אדם תתאה בדיוקניה.

[תיקוני זוהר - דף קיד ע"ב]

ויאמר קול דמי אחיך צועקים אלי, מאי דמי, דם מבעי ליה, אלא מאי דמי ד"ן כחשבון דמ"י, ודא איהו (שם טו יד) דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול. ועוד מאי קול דמי, קול דם מבעי ליה, אלא תרגם אנקלוס, קל זרעין דעתידין למיפק מן אחוה, אינון שתין רבוא דעתידין למיפק מהבל, בההוא דאתמר ביה בשגם זה הבל, כלהו צווחין מן ארעא, הכא רמז ענוי הדין ועוות (דף קיד ע"ב) הדין והמס ושוד ושבר דעתידין בנוי דקין למעבד לבנוי דקודשא בריך הוא, ודא איהו קול דמי אחיך, אחיך אתקרי מסטרא דאנון דאתמר בהון (שמות לב כז) הרגו איש את אחיו.

(נ"א): ויאמר יהו"ה אל קין אי הבל אחיך, אמר רבי שמעון וכי לא הוה ידע קודשא בריך הוא אי הבל דהוה שאיל אי הבל אחיך, וכי איהו לא הוה ידע דקודשא בריך הוא לית מלה דיתכפסי מניה אפילו מחשבה דלבא כל שכן מלה דעלמא, דאמר לא ידעתי השומר אחי אנכי, אלא ווי לון לטפשין אטימין דלבא ועיינין לון ולא מסתפלין אלא בתבן למיכל מניה כבעירן, דחכימין דיידעין בחטה דאורייתא דאיהי שנים ועשרים אתון כחשבון חט"ה, אלין זרקין תבנא מדאורייתא ואכלין חטה דאורייתא מלגו, תו אחזי לכוון רזין טמירין בהאי קרא בזמנא דקטל קין להבל, סליק א"י מן אדנ"י ואשתאר ד"ן, א' איהו אנכי אימא עלאה, י יהוה דיודין אבא, דסליקו למתבע דינא על בנייהו דאיהו הבל ובגין דא אמר קודשא בריך הוא אי הבל אחיך.

בההוא זמנא אמר איהו לא ידעתי השומר אחי אנכי, חמא קודשא בריך הוא דלא אדכיר י, אלא א' דאיהו אנכי, אמר ליה קול דמי אחיך צועקים אלי, דם אחיך מבעי ליה, מאי דמי, אלא דא דם י, ועוד דמי איהו ד"ן כחושבון דאשתאר מן אדנ"י, וכלא קשוט, דתלת שמיהן כלילן בההוא שמא, אבא ואימא וברתא, דאנון יהו"ה אהי"ה אדנ"י, בגין דהבל הוה דיוקנא דאדם דלעילא

דאיהו עמודא דאמצעייתא ואיהו קול דאתמר ביה קול דמי אחיה, ואית רזא אחרא, קול דמי, קול דם מבעי ליה, אלא תרגם אנקלוס קל דם זרעין דעתידין למיפק מן אחוה, ואנון שתין רבוא.

בההוא זמנא דחמא דחובא דא באתר עלאה הוה תליא, הרהר בתיובתא ואמר גדול עוני מנשוא, הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ כו', הכא אתרמיז גלגולא דרשיעיא דאתמר בהון ובכך ראיתי רשעים קבורים ובאו כו', ודא איהו הן גרשת אותי היום דא גלגולא קדמאה, והייתי נע דא גלגולא תניינא, ונד דא גלגולא תליתאה, דא איהו רזא על שלשה פשעי ישראל, אם תב בתיובתא בתלת גלגולין שפיר, ואם לא, כתיב ביה ועל ארבעה לא אשיבנו, לא אהדר ליה בגופא אחרא, אלא יד ליד לא ינקה רע והכי אזיל נע ונד עד שתין רבוא, ולכל חד כפום חיליה, דההוא דקטיל הכי נטיל קודשא בריה הוא נוקמא מניה. ע"כ בספר אחר (כדף מ"א ת"ח תרין אתוון עד ותהלתי לפסילים שייך כאן).

אמר רבי אלעזר אם פן אשתמודע דכל עאקו דא יהא בגלותא בתראה, אמאי אתמר (בראשית ד ב) קניתי איש את יהוה, אי תימא בגין קני דנפיק מניה זרעא מעליא, בתר דיתכניש איהו יתערון בנוי דקין לחרבא עלמא, ומנייהו קול דמי אחיה צועקים, הדיא הוא דכתיב (תהלים יג ו) משוד עניים מאנקת אביונים כו'.

אמר ליה רבי שמעון, ברי, קין מסטרא דאילנא דטוב ורע הוה, ואתפשטותא דטוב הוה בגלגולא עד קני חותן משה, מתמן ואילך אתפשטותא דרע, ובגין דאחזי ליה קודשא בריה הוא מה דעתידין למעבד בנוי לישראל בכל דרא ודרא, דכלא אחזי ליה, אמר גדול עוני מנשוא, ומנא לן דאחזי ליה גלגולא דיליה בכל דרא ודרא, הדיא הוא דכתיב (בראשית ד יד) הן גרשת אותי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ, נע ונד ודאי, הכא רמיז גלגולא דיליה ובנוי, הדיא הוא דכתיב (קהלת ח י) ובכך ראיתי רשעים קבורים ובאו, והא אוקימנא לון (דברים ז י) ומשלים לשנאיו וכו', הן גרשת אותי דא גלגולא קדמאה, היום פההוא דאתמר ביה (תהלים צה ז) היום אם בקולו תשמעו, והייתי נע ונד תרין גלגולין אחרנין, אסתר הכא רמיז (דברים לב כ) ויאמר אסתירה פני מהם כו', (איוב לג כט) והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר, ועלייהו אתמר (עמוס ב ו) על שלשה פשעי ישראל, ועל ארבעה לא אשיבנו, דלא אהדר לון בגופא רביעאה, ולא בפורקנא רביעאה, אלא אתמר בישראל (דברים לב יב) יהוה בדד ינחנו ואין עמו אל נכר, בגין דא אוקמוה מארי מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח.

[תיקוני זוהר - דף קטו ע"א]

ועוד (דף קטו ע"א) אי תבל אחיה, תא חזי תרין אתוון אלין שמענא דלא אתר עלאה הו סלקין, א"י, א' אמון מופלא ומכוסה, י' מחשבה, דבהאי אתר חאבו אדם והבל, ואתמר דאינון א' פתר עליון, י' מחשבה, לעילא לעילא אסתלק האי חובה, אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא פמה מחשבות אינון, שכנינתא אתקרי מחשבה, ואיהי י' מן אדנ"י, וחכמה מחשבה, וכתר דאיהי א' מן אדנ"י מחשבה, וכמה מחשבין אינון דא לעילא מן דא, ודא על גב דא, הדיא הוא דכתיב (קהלת ה ז) פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם, ולעילא מפלהו מחשבה סתימא דכל סתימין, עלאה על כל עלאין, דלית מחשבה אחרא לעילא מניה, וכמה מחשבין

אינון לבושין דא לדא, ואיהו אשתמודע דלא חאב אלא במחשבה דאיהי לבושא, הדא הוא דכתיב (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי ואחבא, אתמר באדם ואחבא ואתמר במשה (שמות ג ו) ויסתר משה פניו.

אמר רבי שמעון, ברי, בודאי בכלא חאב אדם, במחשבה דאיהי לבושא, ובמחשבה דאיהי מלגאו, ובגין דא אמר למשה בזמנא דאמר (שמות לג יח) הראני נא את כבודך, אמר, פי לא יראני האדם וחי, דאם זכה שיראני, וחי לעולם, ובגין דא אמר ליה לא (שמות לג כ) תוכל לראות את פני, ולא אינון פנים הכא אלא פנים דלא נראין, באתר דאשתמודע עלת העלות, ובאתר דאתגלייא, וחובא דאדם גרים דלא יכיל משה לאסתכלא ביה, כל שפן אחרא, דעלת העלות אסתלק ממחשבה דחאב בה אדם, ובגין דא עין לא תשורהו, ומחשבה לא תכילהו, לא יכיל לאשגא ליה, דאיהו חי החיים, ובאתר דאיהו שריא לית מיתה תמן, ומחשבה דאסתלק מניה, בודאי איהו חכמה לבושא לחכמה סתימאה, בודאי בה חאב אדם, ובגין דא אתמר ביה (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי ואחבא.

[תיקוני זוהר - דף קטו ע"ב]

אמר רבי אלעזר, והא מהכא משמע דלא חאב במחשבה עלאה אלא בההיא דאיהי לבושא מינה, ואשתאר איהו (דף קטו ע"ב) בההיא דאיהי מלגאו, במוחא בלא קרקפתא, ובגין דא ואירא, דאודעזע מההיא דלגו מן מחשבה סתימא דאיהו עלת העלות, אמר ליה רבי שמעון, ברי, במחשבה דאיהו מוחא אוף הכי חב דזרעא מתמן נפיק, דאיהו נביעו דאילנא דחיי דאיהו אור קדמון ואור צח ואור מצוחצח, תלת טפין דאתרמיוזו ביי עלאה, קוצא דלעילא וקוצא דלתתא וגיו באמצעיתא, וערב תמן חשף דאפסיק בין עלת העלות למוחא סתימא, ובגין דא (שמות לג כ) פי לא יראני האדם וחי עד דהוא חשף אתעבר מתמן, ודא איהו רזא (ישעיה נט כ) פי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם ובין אלהיכם, ובגין ההוא חשף, לית מחשבה יכילא לאשגא תמן, כל שפן עין, עד דאתעבר מתמן ההוא חשף, וכגוונא דיליה לתתא אית עננא חשוכא דאתמר בה (איכה ג מד) ספתה בענן לך כו'.

אודעזע רבי אלעזר וכלהו חבריא ואודעזעו סבין מארי דמתיבתא, אמר רבי אלעזר עד כען לא ידענא דחובא דאדם הכי הוה עלאה, דמטא לאתר עלאה דכל עלאין, אמר, אבא, הב לי רשו למשאל אף על גב דלא אתייהיב רשו לכל בר נש למשאל כל שפן למנדע, אמר ליה אימא ברי דהא רעוא אשתכח ורשותא אתייהיב לגלאה כל מה דיכילנא למנדע, אמר ליה, אבא, אשתמודע בגין ההוא חשף דאפסיק בין עלת העלות למחשבה סתימא, דעלת על כל העלות לא אשתתף בשום מחשבה סתימא כל שפן גליא, ולא בשום אור גניו וטמיר וקדמון וצח ומצוחצח, אמר ודאי הכי הוא דאם אלין נהורין ומחשבין הוו מניה לא הוה יכיל חשף לאפרשא, אבל עלת על כל העלות איהו על כל נהורין גניזין וסתימין כנשמטא בגופא, ואור קדמון אף על גב דאיהו סתים וגניז ואיהו קדמון לכל ספירן ולכל אתון ונקודי וטעמי, הכי איהו לגבי עלת על כל העלות, כגופא לגבי נשמטא,

דְּבַעַלַת הָעֲלוֹת לִית בֵּיה גּוּוֹן וְלֹא צוּרָה וְלֹא דִיוֹקְנָא וְלֹא שׁוּתְפוּ, וּבִאֲתַר דְּעִין לָא שְׁלִיט מָאן יִכִּיל לְמַעְבַּד דְּמִיוֹן.

בְּתַר דְּהִרְהַר תְּשׁוּבָה אָדָם לְתַתָּא, הִדְרָא לְבוּשָׁא לְגַבֵּי מוּחָא דְאִיהוּ אַבָּא קַרְקַפְתָּא דְתַפְלִי, וְאֲתַחֲבַר מוּחָא דְאִיהִי חֲכֻמָּה בְּאִימָא, מִיַּד (בראשית ג כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיְלַבִּישֵׁם, וְאִינוּן תַּפְלִין דְּאִינוּן מְעוֹר, בְּהֵהוּא זְמַנָּא קָמַת תְּשׁוּבָה דְאִיהִי אִימָא קַרְקַפְתָּא דְתַפְלִי עִם אָדָם לְאַגְנָא עֲלִיהּ וְלִכְסִיָּא עֲלִיהּ דְהוּה עָרוֹם, כְּגוּוֹנָא דְאִיהוּ כְּפִי עַל מוּחָא עֲלָאָה, וּבְרִי, כָּל מָאן דְאַנַח תַּפְלִין כְּאֵלוֹ כְּפִי עַל מוּחָא עֲלָאָה, וּבְגִין דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה לָא זִוְהָ מְנִיָּה, וְרוּזָא דְמִלָּה (תהלים קל ז) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְיָ אֲדֹנָי מִי יַעֲמוּד, מִי יַעֲמוּד וְדָאֵי דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה הָא קָמַת בְּאָדָם עֲלָאָה, וְשְׂכִינְתָּא דְאִיהִי תַפְלָה שְׁל יַד בְּאָדָם תַּתָּאָה, שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה נְחַתָּת עִם אָדָם, וְשְׂכִינְתָּא תַתָּאָה עִם הֶבֶל, וְעַם כָּל (דא) מְאָרֵי דְדַכְּוֵי דְקָא אֲתִיֵּין מְנִיָּהּ, וּבְגִין דָּא (רות א יט) וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיחֵן.

[תיקוני זוהר - דף קטז ע"א]

מִיַּד דְּחָאבוּ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹבְדָא דְעַגְלָא מַה כְּתִיב (ישעיה ג ב) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם דְּאֲתַמַּר בְּהָ (משלי ב ג) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, אֲשֶׁתִּלְחַת (נ"א ואסתלקת) מְנִיָּהּ וּתְרַם מֵעַל הָאָרֶץ, דְּלֹא נְחַתָּת עֲלֵייהוּ אֲלָא (דף קטז ע"א) בְּשַׁפְתוֹת וַיִּמִּין טְבִין, וְאֲשֶׁתִּאֲרַת שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה יַחֲדָאָה לְתַתָּא, וְשְׂכִינְתָּא עֲלָאָה יַחֲדָאָה לְעִילָא, וְהָא אוּקְמוּהָ אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדַד, דְּבִקְדָמִיתָא לָא הוּת שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה זִוְהָ מְנִיָּהּ כְּגוּוֹנָא דְשְׂכִינְתָּא תַתָּאָה, זְכָאִין אִינוּן מְאָרֵי דְתִיּוּבְתָא דְנְחַתִּי לָהּ עֲלֵייהוּ בְּכָל יוֹמָא וְשַׁעֲתָא וְרַגְעָא וְלֹא זִוְת מְנִיָּהּ בְּכָל אֲתַר, דְּעֲלֵייהוּ אֲתַמַּר (שם ו כב) בְּהִתְהַלְכֶךָ תִּנְחָה אוּתְךָ כו' וְלֹא אִית לָהּ עֲלֵייהוּ יוֹמָא יְדִיעַ כְּגוּוֹנָא דְאַחַרְגִּין דְּלֹא נְחַתָּת עֲלֵייהוּ אֲלָא בְּשַׁפְתוֹת וַיִּמִּין טְבִין, אֲבָל מְאָרֵי תִיּוּבְתָא לָא זִוְת מְנִיָּהּ לְעֵלָם.

וּבְגִין דָּא בְּרִי, אִי הֶבֶל אַחִיךָ, אִי יִכְלִינָן לְמִימַר א' י' מִן אַהִי"ה אִימָא עֲלָאָה, וְאֲשֶׁתִּאֲרוּ ה' ה', וְאֲתַמַּר עֲלֵייהוּ וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיחֵן, הֲכָא חָאב הֶבֶל אָדָם, חָב בִּי"ו מִן יְהוָה וְאֲסִתְלַק י"ו וְאֲתַעֲבִיד ו' י', אֲמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא י' ו', אִינוּן, י' לְעִילָא ו' לְתַתָּא, מְאִי ו' י', אֲמַר בְּרִי הֲכִי אִיהוּ וְדָאֵי, דְּחוּבָה דָּא אִיהוּ לְעִילָא בְּאֲתַר א דְּאֲסִתְלַקַּת בְּמַחְשְׁבָה דְאִיהִי י' עֲלָאָה דְתַמָּן עֲלַת הָעֲלוֹת, וְאֲשֶׁתִּאֲרוּ ו' י' כְּגוּוֹנָא דָּא א, וְעַל י' עֲלָאָה אֲתַמַּר (תהלים צא יד) כִּי יַדַּע שָׁמַי, שָׁם י', יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱנֶהוּ, זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְּנְחַתִּי לִיָּה בְּמַחְשְׁבַתִּיהָ לְאֲתַרִּיהָ, דְּהָאֵי מַחְשְׁבָה עֲלָהּ אֲתַמַּר (ויקרא ז לז) זֹאת הַתּוֹרָה לְעוֹלָה לְמִנְחָה וּלְחֻטָּאת וּלְאִשָּׁם וּלְמִלּוּאִים וּלְזִבַח הַשְּׁלָמִים.

וְאִמְאֵי אֲתַמַּר בְּאֲתַר י' כִּי יַדַּע שָׁמַי, אֲלָא, כְּמָה דְלִית בְּאֲתַר י' שׁוּתְפוּ דָּאֲתַר אַחַרָּא, הֲכִי לִית בֵּיה שׁוּתְפוּ דְאִיהוּ אַחַד וְאִין שְׁנֵי לוֹ, אַחַד בְּלֹא חֲשְׁבֹן, הוּא בְּרָא כְּלָא וְלִית בּוֹרָא עֲלִיהּ, וְכִי אִית דִּיכִיל לְמַבְרִי אֶפִּילוּ יִתּוּשׁ זְעִיר אֲלָא הוּא, אֲלָא, מִיָּם אִית לוֹן חִילָא לְמַבְרִי אִילְגִּין וְעֲשְׂבִין, וְאִינוּן אֲתַבְרִיאוּ, אֲבָל בּוֹרָא עֲלִמִין בְּרָא וְלִית עֲלִיהּ מָאן דְּבְרָא לִיָּה וּלְחַפְיָא בְּרַמְיּוּזָא דְּבִאֲתַר דָּא לִית לְגַלְאָה יִתִּיר.

אמר רבי אלעזר מהכא משמע דאית בורא בשותפו דאתון, כגון ב' מן בראשית דאיהי אימא, ר' מן ראשית דאיהי חכמה, ו' מן בורא דאיהו עמודא דאמצעיטא, א' מן בראשית דאיהו פתר, שי"ת, שית ספירן, הא כלהו עשר, אם חסר חד לא אשתלים בריאה, אבל עלת על כל העלות איהו ברא כלא בלא שותפו כלל.

אמר רבי אלעזר וכי הא שמענא, דבעשר ספירן לא אתמר תמן אלא אצילות ולא בריאה, אמר רבי שמעון ומאן אמר דאית בהון בריאה אלא כלהו עשר בשותפו דא עם דא עבדין בריאה בעלמא, ואנא אימא דאם הוה חסר חד מן מנינא לא אשתלים ההיא בריאה, אבל עלת על כל העלות איהו בורא בלא שותפו אחרא דאיהו חד בלא שותפא כלל לא לעילא ולא לתתא ולא באמצעיטא ולא מכל סטרא כלל, אמר ודאי כען אתגליא מה דלא אתמסר לגלאה אפילו מלבא לפומא, ורזא דא צריך לאתכסיא מכל בר נש, דלאו כל מוחא יכיל למסבל האי, אלא אלין דידעין ברזין, אלין דחכמתא דלהון סליק על כל נביאיא וחכימיא.

אמר רבי אלעזר אבא, הא אתגליא א' ברזא עלאה כד אסתלק עלת העלות באת י' ואשתאר וי אלא מאי אוי, אמר ליה (א' עלאה) (נ"א אית א') לעילא מן א', דאית א' מאתון רברבן, ואית א' מאתון זוטון, ואית א' מאתון בינוניים, (נ"א זה שייך לדף פ"ג ע"א ועוד נעשה אדם) אינון אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשיה, ועלייהו אתמר (קהלת ה ז) כי גבוה מעל גבוה שומר, ואית תלת עלאין עלייהו בארץ אצילות, ועליהם אתמר וגבהים עליהם.

[תיקוני זוהר - דף קטז ע"ב]

ואינון דבריאה אינון לבושין לאינון דאצילות, והאי איהו אור לבוש עליון, ואינון עשר מתלבשין בעשר, ואלין דאצילות אמרו לאינון דבריאה דמתלבשין בהון, (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותינו, כל ספירה יהיב ביה חולקיה מלגאו ומלבר, ואם חסר חד מעשר ספירן דלא הוה יהיב ביה חולקיה לא הוה אשתלים בנינא דאדם, ובזמנא דחב אדם כל ספירה וספירה נטיל חולקיה מניה ואשתאר אין, ורזא דמלה (קהלת ג יט) ומותר האדם מן הבהמה אין, ובגין דא אמרו מארי מתניתין (תהלים מט יג) ואדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו, אדם דהוה לן ביקר דלעילא ולא נטיר ליה, נמשל כבהמות דמות דיליה, דאינון חיות הקדש, אבל עלת העלות כד ברא ליה כמה דאת אמר (נ"א הדא הוא דכתיב) (בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו, איהו נטיל כללא מיניה, ויהיב ביה בלא שותפו דאחרא, דאבא ואימא עבדו ליה בציורייהו (דף קטז ע"ב) בתרין ציורין, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ד) וייצר יהו"ה אלהים וייצר בתרין ציורין, ציורא דאבא דאיהו יהו"ה, וציורא דאלהים דאיהי אימא, ודא איהו וייצר יהו"ה אלהים, ולבתר עבד ליה מאנא הדא הוא דכתיב (שם) עפר מן האדמה, מן האדמה לא כתיב, אלא עפר מן האדמה, ודא שכנינא תתאה דאתמר בה (איוב לד טו) ואדם על עפר ישוב דאיהי גלגולא דיליה.

אמר רבי אלעזר, אבא, בתר דרעוא אשתכח צריך למפתח מלין באתגליא, מאי אדם דברא עלת העלות בדיוקניה, דהא כתיב דלית ביה דמות, אמר ליה, ברי, הכא לא אמר בצלמנו, דאית ביה דיוקנא, אלא בצלמו רוצה לומר כגוונא דאיהו רואה ואינו נראה, דיהא איהו הכי, וכגוונא דלית ביה דיוקנא, דיהא איהו הכי, וכגוונא דלית קדמון עליה דיהא איהו הכי, וכגוונא דאיהו עלת העלות חד בלא שותפו ובלא חשבון, דיהא איהו הכי, בלא כגוונא דיליה.

ואית אדם דבריאה ויצירה ועשיה כגוונא אחרא בלבושין וגופא (דלבר) (נ"א בלבד), דבאצילות הא אתמר דלית ביה בריאה ויצירה ועשיה כלל, אית בריאה דברא הוא לתתא בדיוקניה, אבל לאו דאתברי איהו.

ותא חזי אף על גב דאתמר בספירן בריאה, בלבושא מלבר איהו, ולא איהו מלגאו, ובגין דא כתיב (בראשית א כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו הכא רוא אחרא בגופא, אית ספירן דבריאה ואית ספירן דאצילות, ובגין דא ויברא אלהים את האדם, דא עמודא דאמצעיתא דאתמר ביה (ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, בצלמו שכינתא תתאה, בצלם אלהים שכינתא עלאה, וייצר יהוה אלהים את האדם דא צדיק חי עלמין, יצרו ביצירה עלאה וביצירה תתאה, דאינון י' מן א, ו' מן וייצר איהו ו' דאמצעיתא, דאיהו בתרין יודין באת א, ותרין יודין עליהו אתמר (משלי יד א) חכמות נשים בנתה ביתה ואינון חכמה קדומה וחכמה תתאה.

ואדם מסטרא דאות ברית י' אתיליד מהול, הדא הוא דכתיב (שמות ב ב) ותרא אותו פי טוב הוא, (ישעיה ג י) אמרו צדיק פי טוב, דתמן לאו קליפה דערלה כלל, והא דאתמר אדם הראשון מושך בערלתו הוה, דא אדם דעשיה, ומאי גיהו דא קליפה דאתלבשא ביה (נ"א דאתלבשת בה) לשלטאה על כלא, הדא הוא דכתיב (תהלים קג ט) ומלכותו בכל משלה, ובגין דא אתמר בה (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו לאתלבשא בכל דיוקנין וקליפין.

ועוד אתמר בה בשכינתא תתאה, נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, דתהא כלילא מכל ספירן, דכל עשר ספירן יהיבו בה כל חד חולקיה, ומאי חולקיה, אלא כל ספירה יהיב בה עשור דיליה, דכל ספירה סליק לעשרה, ויהבו ליה כל חד וחד עשור דיליה אשתארו אינון תשע תשע, וכל חד וחד אשתלים בה לעשרה, ובגין דא מעשרין חד מעשרה, ובגין דאיהי כלילא מפלהו אתמר בה (ירמיה ב ב) אהבת כלולותיך, כלילא מפלא, ולבתר דאתפלילת מעלאין אתמר בה (בראשית א כו) ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ, אתפלילת בתתאין, ואפילו בכל קליפין דסטרא אחרא אתלבשת, לקיימא בה ומלכותו בכל משלה, ובכל מה דאתלבשת אתפלילת (נ"א אתקריאת) בשמיה, הא הכא אדם דעשיה ויצירה.

אדם דבריאה אוקמוהו על תפארת, מאי בצלמו, בצלם, תרין דיוקנין דיליה לעילא, אלא (ס"א אלין) אינון וא"ו תרין ווי"ן, אינון תרין דיוקנין דא דאיהו אדם דאמצעיתא, דשכינתא עלאה איהי דמות אדם עלאה דאיהו חכמה עלאה, ושכינתא תתאה דמות אדם דאיהו עמודא דאמצעיתא.

[תיקוני זוהר - דף קיז ע"א]

ועוד, עמודא דאמצעייתא בדיקנא דכתר ודא אדם דבריא, ואדם דיצירה צדיק
 בדיקנא דחכמה, ובגין דא (מלכים א ה כו) ויהוה נתן חכמה לשלמה דאיהו צדיק
 ברית שלום שלם ה', ושכינתא תתאה אדם דעשיה דמות דשכינתא עלאה וכלא
 קשוט, (ושכינתא ודאי אתכלילת בכלא), ובגין דא זמנין אתקריאת נשר, זמנין חיה. (דף
 קיז ע"א) זמנין יונה, זמנין צפור, בכל מה דשליטא אתקריאת בשמיה, ובעשבין
 אתקריאת שושנה, עץ פרי עושה פרי, וכד שלטא על ארעא אתקריאת ארץ, וכד
 שלטא על ימא אתקריאת ים על שמיה, וכד שלטא על טורין אתקריאת סלע, לית
 בריה בעלמא דשלטא עליה דלא אתקריאת בשמיה, אבל עם כל דא דשלטא על
 כלא, עבידת אפרשותא בין דרגין דאינון מוחא ואיבא, לקליפין דסטר אחרא
 דאינון פקליפין דאגוזא דמכסיין על מוחא, ורזא דמלה (בראשית א ד) ויבדל
 אלהים בין האור ובין החשך, ווי ליה למאן דמערב קליפין דסטר אחרא עם
 דרגין דסטר דדכיו.

(כאן חסר) (אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה הלשון)

והאדם ידע את חוה אשתו וכו' (שם ד א), וכי לא אשתמודע בה עד תהיא זמנא,
 אלא מיזמא דאתחרב בי מקדשא קודשא בריך הוא לא אתיחד בשכינתיה ביומין
 דחול, ולא הווי ישראל אשתמודען תוקפיה ביומין דחול, בגין דממשלה דעבד
 ושפחה בהון, בתר דיתעברון מעלמא מיד וידע אדם עוד את אשתו ובההיא זמנא
 (ישעיה יא ט) פי מלאה הארץ דעה את יהוה, ובההיא זמנא אתקיים קרא (ירמיה לא
 לג) פי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם, (זכריה יד ט) וביום ההוא יהיה יהוה
 אחד ושמו אחד.

דבר אחר והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין, ידע ודאי פגון (אסתר ד
 א) ומרדכי ידע, אית ידיעה לטב ואית ידיעה לביש, בזמנא דאולידת לקין ידע את
 כל אשר נעשה ההוא וזהמא, ועד ההוא אתר דמטי ואתפשט ההוא וזהמא בכל
 דרין, ותלת גלגולי, עלייהו אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש
 עם גבר, בתר דיתגבר ביצריה דלא עביד חטאה, והאי ידיעה דקין איהו דאתגלי
 ליה עד ההוא אתר דאתפשט, דעליה אתמר (ישעיה יד כט) פי משרש נחש יצא
 צפע, בגין דאיהו משרש נחש דאטיל וזהמא בחוה, מלאך המות דגרים מיתה לאדם
 ולכל דרין דיליה, הכי, האי דרפיה לקטלא, ובגין דא קטיל להבל.

והאי וזהמא דאתנטיל מניה איהי לילי'ת אימא דערב רב, עלה אתמר (משלי ה
 ה) רגליה יורדות מות וכו', דאיהי סם מות דאל אחר דאיהו סמא"ל, ואיהי איבא
 דיליה, גם לרבות אל אחר, נחש בגינה אתמר (בראשית ג ו) ותקח מפריה ותאכל,
 הכא רזא דחוה ותתן גם לאישה עמה ויאכל גם לרבות, ולבתר חזא ליה דאתחרט
 פמה דאת אמר (שם ד יג) גדול עוני מנשוא, ובגין דא (שם ב) קניתי איש את
 יהוה, הכא רמיז קני חותן משה, דעתיד לאהדרא בתשובה ולקבלא את ברית,
 הדא הוא דכתיב (שם טו) וישם יהוה לקין אות, אות ברית מילה לאגנא עליה.

ובגין דא ותוסף ללדת את אחיו את הבל, מאי ותוסף אלא רזא דמלה ולא יסף עוד לדעתה (שם לח כו), בגין ההוא וזהמא דנפיק מניה, וחמא אתפשטותיה בכל דרא, כיון דחמא להבל דאתפשטותיה בכל דרא לטב, אמר ותוסף ללדת, אוסיפת איהי כמה קרבנין וכמה תחנונין וכמה בכיין בגיניה, כיון דאיהו הוה עתיד לדכא זהמא דיליה מעלמא, והא קהלת אמר (קהלת ח יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים אשר מגיע אליהם כמעשה הרשעים, הכא אתגלי צדיק ורע לו רשע וטוב לו, אית הבל, ואית הבל ועלייהו אתמר (שם י ב) לב חכם לימינו ולב פסיל לשמאלו, בשגם זה הבל, והא אוקמוהו בשגם זה משה, משה זה שת, ואיהו שם, ואיהו הבל, והן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר.

[תיקוני זוהר - דף קיז ע"ב]

ורזא דמלה (ישעיה סג יא) איה השם בקרבו, דאיהו (שמות ג יג) מה שמו, ודא אדם דאיהו רביעאה, ובגיניה אתמר (עמוס ב ו) ועל ארבעה לא אשיבנו, לא אשיבנו בגלגולא יתיר, כיון דנח ביה אבוי דאיהו אדם, בההוא זמנא אשתמודע (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו כי תדע, ודא איהו רזא מה שמו מה אומר אליהם, ודא איהו מרכבתא שלימא, ש תלת חיוון, דרכיב עליהו מ"ה, ועלייהו אתמר הן כל אלה יפעל אל (דף קיז ע"ב) פעמים שלש עם גבר.

קם רבי שמעון ואמר, (בראשית ד ב) ותוסף ללדת את אחיו את הבל, ווי לעלמא דאית לון עיינין ולא חזאן, אודנין ולא שמעין ברוזין דאורייתא, ואזלין בתר בצעין דהאי עלמא, תא חזי קין איהו יצר הרע, הבל יצר הטוב, הבל איהו הלב, ואינון תרי בתי לבא, הדא הוא דכתיב (קהלת י ב) לב חכם לימינו ולב פסיל לשמאלו, לב חכם לימינו דא הבל, דאתמר ביה ותוסף ללדת את אחיו את הבל, איהו תוספת רוח הקדש, קין איהו רוח הטומאה דאיהו גרע ולא אוסיף, קין גופא, קן לתרוייהו, ובגיניה אתמר אל תסתכל בקנקן אלא במה דאית ביה, ודאי קין איהו לבא, דאיהו קליפה דאגוזא, לאו ההוא דלעילא דאיהו איבא דאילנא דחיי, ובגין דהאי קין אית ביה טב וביש, אתמר ביה (בראשית ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, עד דאתעבר ההיא קליפה מניה דאגוזא, איבא אתקרי מיתה וחיי אור וחשך, הבל טב והבל ביש, הבל דאורייתא דאיהו להב, עלה אתמר (תהלים כט ז) קול יהו"ה חצב להבות אש, ודא ה' דמשה, מ' משה, ש' שת, דאתמר ביה (שמות ב י) כי מן המים משיתיהו, ש' שם, ולא למגנא הוה שם קובע מדרשות באורייתא, והוה שת סיומא דאלפא ביתא, שת בגין (תהלים ח ז) כל שתה תחת רגליו.

והבל מסטרא דימינא איהו פליל ז' הבלים, ואינון אבגית"ץ וכו', שית סלקין, דאינון להבים בשית עזקאן דקנה, והבל דפה שביעאה, ולקבלייהו אמר דוד שבע קלין דהבו ליהו"ה בני אלים, (תהלים כט) ועל אלין שבע אתמר (דברים ח ג) כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ואלין ז' קלין סלקין בון רקיעין, ואית ז' דשמאלא דנחתין בשבעה ארעין, ועלייהו אמר קהלת (קהלת ג כו) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה וכו'.

שבעה הבלים טבין אלין אינון שבע שני השבע, ולקבלייהו אחרנין לקבל שבע שני הרעב, אלין הבלים דחיי, ואלין הבלים דמיתה, ובגין דא יש הבל ויש הבלים, ה' לב, ד' ארבע חיוון דכרסייא, ו' שית דרגין דכרסייא, ועלייהו שריין עשר אמירן דאינון י', ו' דנפיק מהבל איהו קול דאיהו פורח באויר, דאיהו אור חמש אור ודאי אינון ה' עלאה, י' דבור ואמירה, ואינון הבלים הבל סליק בה' עלאה, והבל נחית בה' תתאה, נחית דבור, ובאלין הבלים סליק בחד קלא סליק, ובדא נחית, בה' תתאה סליק קלא דאיהו ו', בה' עלאה נחית דבור דאיהו י'.

והבלים סלקין ונחתין בלבא, והנה מלאכי אלהי"ם סלקין ונחתין תמן ואינון י"ו, ה' תתאה מוצב ארצה, וראשו מגיע השמימה דא ה' עלאה דאתקרי השמימה, ואם לא סלקין במחשבה דאיהי יו"ד ה"א וא"ו ה"א, לא מסתכלין בצלותין, אלין הבלים דלאו אינון מסטרא דיהודא, ותבלים אחרנין אינון בפירודא, וסלקין במחשבה בישא, ובגין דאית תמן פירודא אתמר במחשבה דלהון מחשבה בישא מצטרפא למעשה, (והבלים דלית בהון פירודא מחשבה דלהון מצטרפא למעשה).

ועקר דארבע אתוון ועשר אתוון איהי מלכותא, דאיהי כלילא מפל עשר ספירן, וביה צריך פלא לאכללא, דכל מאן דנטיל מלכות בלא תשע ספירן איהו מקצין בנטיעו, וכל מאן דנטיל תשע ספירן בלא מלכות איהו כופר בעיקר.

הבלים דסטרא אחרא עלייהו אתמר (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעתועים, דאינון הבלים סלקין בנבלות הפה ובשקרות, וכלהו סלקין לגבי מוחא אית חמה ולבנה וככביא ומזליא ברקיעין דאינון קליפין, דעלייהו אתמר (ישעיה ה יח) הוי מושכי העון בחבלי השוא, ועלייהו אתמר (שם נא ו) פי שמים פעשן נמלחו, וחפרה הלבנה ובושה החמה וכו' (שם כד כג), וכמה הבלים אית לון דכלהו מליין שקר ושוא, וכל מאן דאפיק מלין דשקרא כמה מלאכי חבלה פתחין גדפיהו לקבלון, הדא הוא דכתיב (קהלת י כ) פי עוף השמים יוליך את הקול וכו', ואלין מלולין אינון בגין כמה בניינין.

[תיקוני זהר - דף קיח ע"א]

(דף קיח ע"א) אמר המגיה, הנמשך אחר זה כבר נדפס בדף ק"ד ע"א, אמנם אחר כך מצאתי זאת הנסחא מדוייקת יותר מהאחרת, וכדי שלא לכפול הדברים ארמוז לך החלוף שיש ביניהם בלבד, בזאת הנסחא לא מצאתי או אשא על מיא בשורה ל', ובשורה ל"ד נקודין מן י' טעמים מן ו' איהי בת קול, ובדף ק"ה ע"א שורה ז' צ"ל ואיהי לב דכלהו בה אתכלילן ומינה נפיק דפיקו, ובשורה ט' וכד דפיק, ובשורה י' צ"ל רשפים ובשורה י"ב נחית צ"ל אחיד, דף ק"ד ע"ב בשורה י"ו דא צ"ל דמלה, בשורה י"ח ד' דילה צ"ל ד' דלה, שורה כ' אויר קדמון צ"ל אוירא קדמאה.

אמר המגיה זה התקון מצאתיהו מפוזר ומפורד ומוטעה, והרבה עמלתי וטרחתי להגיהו ולסדר הדברים על אופניהם, ובמקומות ממנו כתבתי הדברים פעמים מפני חלוף הנסחאות. עוד ראה זה מצאתי.

ותוסף ללדת את אחיו את הבל (בראשית ד ב), תא חזי הבל איהו הלב, ואית ב' בתים בלבא, (קהלת י ג) לב חכם לימינו הבל, לב פסיל לשמאלו דא הבל, קין איהו יניק מתרוייהו, ואיהו עץ טוב ורע, וקין איהו זוהמא דנחש דאטיל בחוה, ועליה אתמר (ישעיה יד כט) כי משרש נחש יצא צפע, מה ארחיה דחויא למקטל, כך דא קטל, ולבתר אתחרט, ובגין דא (בראשית ד טו) וישם יהו"ה לקין אות, אות ברית מילה, ובגין דא אמר (שם) קניתי איש את יהו"ה, ואף על גב דקי"ן איהו זוהמא, יכיל למעבד נקי", פגון יתרו דאתמר ביה (שופטים א טז) ובני קני חותן משה.

ורזא דמלה הבל הבלים אמר קהלת, ואמרו קדמאין אית הבל ואית הבל, יש צדיקים שמגיע אליהם כמעשה הרשעים וכו', (קהלת ח יד) אמרתי שגם זה הבל, הבל דימינא ה' פרסיא, ו' שש מעלות לפסא, ד' ארבע חיוון, אלין הבלים אינון לבושא לתפארת ומלכות דאינון ו"ה, י"ה פלילן, י' באויר, ה' תתאה דבור דסליק בהבל, וכלא אתפליל בשמא דבר נש דצלי צלותא או דעסיק באורייתא, אבל הבלים אחרנין דאתעבידן בארעא, סלקין באויר דהאי עלמא בקול ודבור דחול, וישראל מצלין בהון המבדיל בין קדש לחול, ואית אחרנין דאתמר בהון (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעתועים, ואינון הבלים וקול ודבור דנבלות הפה, אינון מסטרא דאלהים אחרים ממנן דשאר עמין דאינון סמאל ונחש, עלייהו אתמר בהבדלה ובין ישראל לגוים, כל חד פפום עובדוי כך בני בנינא, (קהלת ז יד) דנה לעמת זה עשה האלהים.

ותא חזי מאן דבנינא דיליה לעילא בסטרא דדכיו, בכל אלין הבלים דאורייתא וצלותא, עליה אמר קרא (ישעיה לו טז) ואשים דברי בפיך וכו' ולאמר לציון עמי אתה, והא אוקמוהו אל תקרי עמי, אלא עמי, מה אנא במלולא דילי עבדית שמיא וארעא כמה דאת אמר (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה שמים נעשו, כך אנת בשותפו עמי תעביד במלולא, אבל אחרנין דמפקין מפומייהו הבלים דשבועה, עלייהו אתמר (משלי ז כז) כי רבים חללים הפילה, ואלין אתקריאו חללים, דמחללין שם יהו"ה, ונפקין הבלים מפומייהו וקלא ודבורא לשקרא ואומאה לשקרא, ודכרין שמיא למגנא ולשקרא, בההוא שמא דנפקין לבטלא ולשקרא בנין לון בנינין דבטלין לון מעלמא, הדא הוא דכתיב (ירמיה ב ז) לשוא הפתי את בניכם, ווי לון לבני נשא דנפקין מפומייהו מלולין ואומאין דשקרא, טב לון דלא יתון לעלמא, קמו חבריא פלהו ואמרו רחמנא לשזבן רחמנא לשזבן.

[תיקוני זוהר - דף קיח ע"ב]

אמר רבי שמעון, רבנו, כל אלין בנינין תליין במחשבה, כמה דאשכחנא בקין והבל, קין היה עובד אדמה ומייתי בקרבנא פשתים, מההוא סטרא דערוה, הוה מחשבה לקרבא קמי קודשא בריך הוא ערוה, ומנין דפשתים איהו מסטרא דערוה שנאמר (שמות כח מב) ועשה להם מכנסים בד לכסות בשר ערוה, הבל הוה רועה צאן, קריב קרבנא מבכורות צאנו, הדא הוא דכתיב (בראשית ד ד) והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו, (דף קיח ע"ב) מחשבתיה הוה בההוא אתר דאתמר ביה, (דניאל ז ט)

ועתיק יומין יתיב לבושה כתלג חוור ושער ראשה כעמר נקא, וקודשא בריך הוא מחשבתיה טבא צרפה למעשה, ובגין דא קביל ליה, ומחשבה רעה לא מצרפה למעשה, ודא הוא קרבנא דקין, ובגין דא חרה לו, מיד ויאמר יהו"ה לקין למה חרה לך וכו', הלא אם תטיב שאת (בראשית ד ו), אם תטיב עובדך שאת, אנא מאריך לך ואטול מטולך עלי, ומנלן דשאת מטולא דחובין הוא, דכתיב (ישעיה א יד) נלאתי נשוא, ואם לא תטיב עובדך לפתח חטאת רובין, ודא פתח דגיהנם, דתמן חובין דילך שלטין עלך, ואם תטיב עובדך אתה תמשול בו.

רשיעיא לא שליט בהון מוסר אלא נטרין דבבו, כגוונא דעשו ויששם עשו את יעקב (בראשית כז מא), יעקב כגוונא דהבל ועשו כגוונא דקין, ויאמר מה עשית וכו' (שם ד י) חובא דא דקטלת לאחוך לא עבדת ליה אלא לשמא דאתקרי מ"ה, מ"ה אעידך ואסחיד עלך, ואיהי תבעה לך, ולא עוד אלא מ"ה דאיהו אדם דעביד לך, גרם דא דאפיק מלאך המות בך לעלמא, ודא איהו פוקד עון אבות על בנים (שמות כ ה), והא אתמר אם אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם, אלא כף הוה עובדי אבוה הוה בידיה, על סבה דאשה הוה, כמה דאתמר ויהי בהיותם בשדה, ואין שדה אלא אתתא, אתתא גרמת מיתה לאדם, וגרמת מיתה להבל, כמה דאתמר ביעקב עם ממנא דעשו ויאבק איש עמו (בראשית לב כה), כגוונא דא הוה קין והבל, ונצח הבל לקין, ואיהו מסטרא דרחמי דחיים עלוי ולא בעא למקטליה, וקם הוא וקטליה, ואתתא גרמא דא, עלה אתמר (משלי ה ה) רגליה יורדות מות, ובקנאה דיליה קטל ליה.

ויאמר קול דמי אחיך צועקים אלי מן האדמה (בראשית ד י), אנת הוא בריה דחויא דגרם מיתה לאדם, דאתמר ביה (שם ג יד) ארור אתה מפל הבהמה, כף אית לך לירתא מניה, דעובדא דיליה בידך, בגין דא ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה, דא הוה ארעא דלייט לה קודשא בריך הוא תשע לווטין, לייט לקין חד לאשלמא לעשרה, ובגין דא אמר (שם יא) ארור אתה מן האדמה וכו', כי תעבוד את האדמה וכו' דתהא תשש חילהא לגבך, ולא יפקון מינך מלכין ושלטיין.

נע ונד תהיה בארץ, דאנא אמרית לאדם וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה (שם א כו), דאנון בני נשא דתליין במזלות, דדמיין לחיוון ובעירן ועופות, כלהו אזלו לגבך לקטלא לך, ואנת תזיל נע ונד מקדמאי, נ"ע ונ"ד עו"ן ד"ן, ועוד נע ונד בגין דאנת עו"ן דנד"ה, ובנדה אתעבידת דאיהי זוהמא דהטיל נחש לחוה, בגין דא נע ונד תהיה, ועוד נע בגין דאנת מסטרא דסמא"ל, נד בגין דאנת מסטרא דנחש, נע בעלמא דין, נד בעלמא דאתי, דאינון שכינתא עלאה ושכינתא תתאה, דנטלין תרוייהו נוקמא מינך.

ובגין דא כד שמע דבאתר עלאה דא הוה תליא הבל, מיד ויאמר קין אל יהו"ה גדול עוני מנשוא (בראשית ד יג), הכא תב בתויבתא ואתחרט, בגין דא וישם יהו"ה לקין אות (שם טו), הכא רמז אות ברית מילה דקביל יתרו, דאתמר ביה (שופטים א טז) ובני קני חותן משה שנפרד מקין, (צ"ל (שם ד יא) וחבר הקני נפרד מקין), וביתרו

אתתקן קין מחוביה, ועוד בההוא זמנא קביל ליה, בגין דאחזי ליה בנוי דקני חותן משה דהו עתידין למהוי בלשפת הגזית, אמר וכי לחייבא קביל קודשא בריך הוא בתשובה, על אחת כמה וכמה לצדיקיא, מיד ויצא קין מלפני יהו"ה (בראשית ד טז), בהאי נפק מן דינא, וקביל עליה כל מה דאתגזר ביה, דכתיב וישב בארץ נוד, מה דאמר ליה נד, שוי עליה ו' ואתעביד נוד, ודא איהו דאתמר ביה וישם יהו"ה לקין אות לבלתי הכות אותו, דאם הוה נד אתמר ביה (שם) והיה כל מוצאי יהרגני, ובגין דתב בתיובתא וקביל עליה אות ברית, שוי עליה אות ו' לשונבא ליה, ולא עוד אלא דשוי ליה קדמת עדן, דבגיניה זכה לגן עדן.

[תיקוני זוהר - דף קיט ע"א]

וידע (דף קיט ע"א) קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך (בראשית ד יז), כל אלין תולדין מנעין ליה לאתרעא בהון, ואינון חנוך ועירד ומחויאל ומתושאל ולמך, ולמך נטיל תרי נשין עדה וצלה, עדה חנוך לטב, חנוך לנער על פי דרכו, צלה חנוכא דביש, ודא מלאך המות דמחנה לבר נש בחנוכין בישין, עירד לבתר אעיל רעדה בבר נש באברין דיליה, ולבתר דאפיל לבר נש בחובין, אלשין עליה ואחזי לא"ל כל מה דעביד, ודא איהו מחויאל מחוי א"ל, ולבתר נחית ותשש חיליה וקטיל ליה, ודא איהו מתושאל דתמן מות שאל, ואין מות אלא עניות, ולבתר אמליך עליה ודא איהו למך אתהפך עליה למלך, ותרין נשין דיליה חד עדה דמעיד על חובוי דבר נש, ותניינא צלה דאזיל עליה כצל, כמה דאת אמר (איוב ח ט) כי צל ימינו עלי ארץ, וכתיב (תהלים קמד ד) ימיו כצל עובר.

ותלד עדה את יבל (בראשית ד כ), בתר דקטיל ליה בעניותא, ושלטין עליה עדה וצלה, יבל, כגוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון (ישעיה נא ו) כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה, ויבל איהו אבי יושב אהל ומקנה, דכניש ממונא, ולבתר אתמר ביה (משלי יא ד) לא יועיל הון, והא אתמר דשליט עליה עניותא דאיהו מות, ולית עניותא קמי קודשא בריך הוא כעניותא דאורייתא, ולית מות כאינון דעברין על פתגמי אורייתא דאתקריאו מתים, ובגין דא אמר קרא (יחזקאל יא לב) שובו וחיו, ואחי יבל היה אבי כל תופש כנור ועגב, המנגנין בכל מיני נגונין, ובר נש דחדי בהו ואשתדל בהבלי עלמא, עליה אמר קהלת (קהלת יא ט) שמח בחור בילדותך וכו', ולבתר מה אמר ליה (שם) ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט, דעליהו אמרו מארי מתניתין, זמרא בביתא חרבא בביתא, אלא ושמתתם לפני יהו"ה אלהיכם (ויקרא כג מ), כגוונא (דוד) דאתמר (ביה) (מלכים ב ג טו) והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהו"ה.

וצלה גם היא ילדה את תובל קין, לויטש כל חרש נחשת וברזל (בראשית ד כב), דא יצר הרע, דאתמר ביה אם יצרך מתגבר עלך משכהו לבית המדרש וכו', ואחות תובל קין נעמ"ה דא אימן של שדים, ולמך בשעתא דשליט על בר נש ואיהי ביה תקיף כאבנא וכפרזלא, ולא עסיק באורייתא, שליט עליה וקטיל ליה, ועביד ביה פצע וחרורה, כמה דאת אמר (שם כג) כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי, בההוא

זמנא עתיד לנטלא קודשא בריך הוא נוקמא מתרוייהו, הדא הוא דכתיב (שם) פי שבעתים יוקם קין ולמך שבעים ושבעה, הדא הוא דכתיב (ישעיה כה ח) בלע המות לנצח.

[תיקוני זוהר - דף קיט ע"ב]

וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו ש'ת, סיומא דאלפא ביתא, ועליה אמר איוב (איוב לח לו) מי שת בטוחות חכמה, מאי חכמה דא דחסר מניה י', דבה הוה שית, דאיהו ברא שית, ואיהו ראשית, והוה אתמר ביה (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, הוה משמש שת באתר דהבל, ובגין דחסר מניה י' אתקרי אחר, בגין דכד חב אדם פרח מניה י', ועבד שת בלא י' דאיהי חכמה, ובגין דא שירותא הוה מן ח', דאינון ח' יומין דברית מילה, כמה דאת אמר (בראשית ד כו) אז הוחל לקרא בשם יהו"ה, ומתמן עברו ברית מילה, ואעברו מניה ערלה ופריעה למעלה בד' ולא בח', דשירותא דח' איהי בינה, למנצח על השמינית (תהלים יב א), ועלה אתמר אז הוחל, ועוד אז הוחל לישנא דצלותא, כמה דאת אמר (ישעיה נח ט) אז תקרא ויהו"ה יענה, דא הוא נטורא טבא, דאף על גב דהבל קטיל ליה קין, דמניה הוה נפיק מאן דנוקים ליה, הדא הוא דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה, רועה נוקים לרועה, ולבתר אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו"ה (צפניה ג ט), אבל כד עמלק דאינון (דף קיט ע"ב) בכורי מצרים ערב רב מעורבין בישראל, עלייהו אתמר (דברים כה יט) תמחה את זכר עמלק, דלא אשתאר מנהון שריד, דאלין אינון ערבוביא מפל אומין ואפילו מקין, ומיד דיתמחון מעלמא אז הוחל לקרא בשם יהו"ה (בראשית ד כו).

תקונא שבעין

בראשית ברא שית, ודא מטטרו"ן, אות בצבא דיליה, ובגיניה אתמר (שם טו) וישם יהו"ה לקין אות לאגנא עליה, ומה דהוה אזיל נע ונד בגלגולא, אתעביד נוד, מיד וישב בארץ נוד קדמת עדן, ודא אות דברית מילה דקנייה עליה באחוה בגין דנולד מהול, ובאן אתר זכי ליה, בקני, בגין דחזר תמן בתיובתא, ונפקו בנוי מיניה דעאלו לגן עדן, ובגין דא וישב בארץ נוד קדמת עדן.

לבתר עביד תולדין מסטרא דרע, ואתפשטו בגלגולין בעלמא, ועלייהו אתמר (שם יז) וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך, חנוך מסטרא דקין, ודא יצר הרע חנוכא לביש, ואית חנוך מסטרא דאנוש, דאיהו יצר הטוב חנוכא לטב, ואתמר ביה (שם ה כה) ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקח אותו אלהים, ודא חנוך דאתהפך בשריה ללפיד אש.

ותלתא אינון אדם שת אנוש, אנוש דמתמן אתיחסו כל דרין, הדא הוא דכתיב (שם ד כו) אז הוחל לקרוא בשם יהו"ה, מתמן נתפשטו כל גלגולין דצדיקייא, חנוך דנפק מאנוש איהו מטטרו"ן דנהפך בשרו ללפיד אש, ואיהו נוריא"ל, ועל תרוייהו אתמר (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, רצוא דא נוריא"ל, ושוב דא מטטרו"ן, הכי סלקין בחושבן, כמרא"ה הבזק, אלא איהו כמראה הקשת אשר יהיה בענן (שם

כח), דַּאֲתַמְר בֵּיה (בראשית ט יד) וְהָיָה בְּעֵנְי עֵנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָה הַקֶּשֶׁת בְּעֵנָן, וּבְגִינְיָה אֲתַמְר (שם טו) וְלֹא יִהְיֶה מִבּוּל לְשַׁחַת כָּל בֶּשֶׂר, בְּגִין דַּאֲתַהֲפֹךְ בְּשָׂרוֹ לְלַפִּיד אֵשׁ, וְכָל מְלֹאכִין דְּמִמְנָן עַל גְּשָׁמַתִּין דְּגִלְגוּלִין מִתַּמָּן הוּוּ.

וְעוּד כַּמְרָאָה הַקֶּשֶׁת, עֲלִיָּה אֲתַמְר לְמֹשֶׁה (שמות כה ז) וְרָאָה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אֲתָה מְרָאָה בְּהָר, כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֶּן עֶשְׂרֵה אֶת הַמְּנוֹרָה (במדבר ח ד), וְדָא מִטְטְרוּן, מ' דִּילִיָּה מְנוֹרָה, נוריא"ל נו"ר דִּילִיָּה, והוא ט"ט, והיו לְטִטְפוּת בֵּין עֵינֵיךָ, וְכִלְא אֲתַפְשֵׁט מֵאֲנוּשׁ, וּבְגִין דָּא אֲזַ הַחֲלָל לְקִרְוֹא בְּשֵׁם יְהוָה.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שֵׁית, וְאִינוּן שֵׁית הִיכְלָן, אִימָא עֲלָאָה שְׁבִיעָאָה, וּבְאֵלִין שֵׁית וַיֵּדַע אָדָם עוּד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת וְכו' (בראשית ד כה), שֵׁת סִימָא דַּאֲתוּוֹן, תַּחַת הַבַּל, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים ח ז) כָּל שֵׁתָה תַּחַת רַגְלֵי, אֲסַתְלַק י' מִן שֵׁית וְנַחֲתִית בֵּיה ה' מִן הַבַּל וְאֲתַעְבִּיד שֵׁתָה, כָּל שֵׁתָה תַּחַת רַגְלֵי.

וְעוּד שֵׁת עַל שֵׁם (שמות ב ו) כִּי מִן הַמַּיִם מְשִׁיתִיהוּ, וְעוּד שֵׁת עֲלִיָּה אֲמַר אִיּוֹב (איוב לח לו) מִי שֵׁת בְּטוּחוֹת חֲכָמָה, וְדָא י' דְּבָה הוּא שֵׁית, אוּ מִי גִתָּן לְשִׁכּוּי בִּינָה (שם) דָּא ה' מִן הַבַּל, וְשֵׁת אִיהוּ גִלְגוּלָא קְדָמָאָה דְּהַבַּל, לְהַהוּא דַּאֲתַמְר בֵּיה בְּשִׁגְם זֶה הַבַּל, בְּשִׁגְם זֶה מֹשֶׁה, וְהָא אוּקְיָמְנָא הַהוּא דַּאֲתַמְר בֵּיה (שמות טו א) אֲזַ יִשִּׁיר מֹשֶׁה, וּבְגִין דָּא אֲזַ הַחֲלָל לְקִרְוֹא בְּשֵׁם יְהוָה (בראשית ד כו), הַחֲלָל תַּמָּן הַתַּחֲלָה דְּגִלְגוּלָא קְדָמָאָה.

[תיקוני זוהר - דף קכ ע"א]

וְאֲתַפְשִׁטוּתָא דַּאֲתַ י' לְעִילָא מִשֵּׁת (נ"א משית), אֲתַפְשִׁטַת עַד סְפִירָה שְׁתִּיתָאָה דְּרַגְיָה דִּיעֵקֵב, וְדָא אֲבָן הַשְּׁתִּיָּה דְּמִתַּמָּן הוֹשְׁתַת עֲלֵמָא, דַּאֲתַמְר בְּהָ (שם מט כד) מִשֵּׁם רוּעָה אֲבָן יִשְׂרָאֵל, וְאֲבַתְרִיָּה אֲזַ, וְדָא מֹשֶׁה דְּמִדְּכָרִין לִיָּה בְּתַר יַעֲקֹב, וּבְגִין דָּא אֲזַ הַחֲלָל לְקִרְוֹא בְּשֵׁם יְהוָה, מִתַּמָּן וְאִילָךְ אֲזַ תִּקְרָא וְיְהוָה יַעֲנֶה (ישעיה נה ט), וּבְגִין דָּא שֵׁתָה, בְּתַר שֵׁת ה', וְאִינוּן י"ה, י' מִן שֵׁית ה' מִן הַבַּל, וְאִינוּן אֲבָא וְאִימָא, שֵׁית ו' בְּרָא בְּאֲמֻצְעִיתָא, וְתִלְתָא אֲתוּוֹן אֲתַפְלִילוּ בִיעֵקֵב, כִּד אֲתָא מֹשֶׁה בְּתַר יַעֲקֹב אֲשֶׁתְלִים בֵּיה ה' בְּתַרְאָה, וְשִׂרְיָא (דף קכ ע"א) עֲלִיָּה יְהוָה, וְאֲשֶׁתְלִים בֵּיה יְהוָה, וּבְגִין דָּא וְשְׁמֵי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם (שמות ו ג), אֲבָל לְמֹשֶׁה וְאֲמַרו ל' מ'ה שְׁמִי מ'ה אֲמַר אֲלֵיהֶם (שם ג ג), בְּגִין דַּאֲשֶׁתְלִים יְהוָה בְּמֹשֶׁה, אֲמַר אֲזַ הַחֲלָל לְקִרְוֹא בְּשֵׁם יְהוָה, דְּבִקְדָמִיתָא וְשְׁמֵי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם, וּבְתַר דַּאֲשֶׁתְלִים בְּמֹשֶׁה יְהוָה שְׂרִיָּא עֲלִיָּה יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, וְאֲתַקְרִי מ'ה, בְּהַהוּא זְמַנָּא מַה דַּאֲסַתְלַק בְּקְדָמִיתָא אֲהַדְר לִיָּה לְאֲתַרִּיָּה, וְאֲתַתְקַן כִּלְא.

וְלֹא עוּד אֲלָא תַרִּין זְמַנִּין אֲתַמְר בְּהַאי קְרָא מַה, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב וְאֲמַרו לִי מַה שְׁמוֹ מַה אֲמַר אֲלֵיהֶם, דְּכִלְא חֲזַר לְאֲתַרִּיָּה, מַה דְּלַעֲיִלָא מַה דְּלַתְתָא, דַּאֲינוּן מַה שְׁמוֹ וּמַה שֵׁם בְּנוֹ (משלי ל ד), וְחֲזַר כִּלְא עַל תְּקוּנִיָּה, וְעֵלַת הָעֲלוֹת גַּחֲת עַל כִּלְא, בְּהַהוּא זְמַנָּא דְּהַדְר אֲמוּנָה (ס"א ממונה) לְאֲתַרִּיָּה, אֲמַר מֹשֶׁה (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, דְּהָא כִלְא בִּיחֻדָא חֲדָא לִית תַּמָּן קַצוּץ וּפְרוּד, וְאִי חָאב

אבוי ואנא ועבידנא הפרשה הא קבילנא עונשא, וחזרנא כלא לאתריה ביחודא שלים בלא קצוץ ופרוד.

ועוד בראשית ברא אלהים, ברא שית, שית היכלין, אימא עלאה היכלא שביעאה, תא חזי שבע היכלין אינון דבנינא דלהון בשבע שמהן אבגי"תץ וכו'. היכלא קדמאה מרקמא בכל מה דאית ביומא קדמאה דבראשית, א' מן אבגי"תץ איהו פתר אמון מופלא ומכוסה, את ב איהו שני אלפים (יום) דהוה אורייתא טמירא בחיקו, שעשועים יום יום, ג' גומלת ומגדלת, ואיהי אימא עלאה גומלת חסד עם ספירה רביעאה דאיהי ד', ית"ץ י' חכמה, ת' תפארת, צ' צדיק, ומאן איהו חכמה י' הכא, דא חכמת שלמה.

א' אמון מופלא, רקים וצייר ציורא בהיכלא דאדם קדמאה דכל קדומים, דאית אדם ואית אדם, אית אדם דלית ספירה דלא אתקריאת אדם, אבל אדם קדמאה עלאה דכלהו, פתר עליון, סתים וטמיר, סתים דכל סתימין, עלת העלות, קדמון לכל קדומים, בגין האי אדם קדמון אתמר בעלת העלות, ואהיה אצלו אמון, ולהוהא קדמון אמר (בראשית א כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו, אנת יהיב כל ציורין וכל דיוקנין וכל תקונין סתימין, וכל אברין דכל מינין, ואנת (נ"א ואנא) יהיב חילא ביה דאשתמודענא (דישתמודע) ביה, דאם לא יהיב ליה שכל הא לא יכיל למנדע אמונה דילי, ובדא יהא שליט על כל חילי שמיא וארעא וימא, הדא הוא דכתיב (שם) וירדו בדגת הים וגומר.

ומאי ניהו האי אדם דאמר עליה נעשה אדם, דא חכמה עלאה דאיהי בדיוקנא דכתר, ועוד נעשה אדם דא עמודא דאמצעיתא, בצלמנו דא חכמה, כדמותנו דא אימא עלאה, דכמה דאיהו אדם דבריאה אדם דיצירה אדם דעשיה, בדיוקנא דכתר עליון חכמה ובינה, הכי איהו בדיוקנא דעמודא דאמצעיתא וצדיק ושכינתא תתאה, דבספירן כלא איהו אצילות.

ועוד נעשה אדם, עלת העלות למאן אמר האי, אלא עלת העלות אמר ליו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו לגו מעשר ספירן, ומאי ניהו עשר ספירן אל"ף ה"א יו"ד ה"א, וההוא דאמר נעשה אדם איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אגני ראשון ואגני אחרון ומבלעדי אין אלהים (ישעיה מד ו), תלת יודיין מעידין עליה דלית לעילא מניה ולית לתתא מניה ולא באמצעיתא, לית אלוה בכל צד בר מיניה, בהאי שמה אשתמודע הוא בלא חושבן.

[תיקוני זוהר - דף קכ ע"ב]

וציורא דהאי היכל, אינון עשר ספירן דמתלבשן בעשרה דברים דאתבריאו ביומא קדמאה, ואינון שמים וארץ, אור וחשך, תהו ובהו, רוח ומים, מדת יום ומדת לילה, שמים אית לעילא מן שמים דאיהו שמי השמים העליונים, ואית אור לעילא לעילא דאתקרי אור הגנוז לצדיקייא לעלמא דאתי, דעינא לא שליט עליה, ואית חשך סתים דאתמר ביה (תהלים יח יב) ישת חשך סתרו, ואית תהו ובהו לעילא, דאתמר בהון (ישעיה לד יא) קו תהו ואבני בהו. (דף קכ ע"ב) ואית רוחא

דְּקוּדְשָׁא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ רוּחוֹ הַקְּדוֹשׁ הַמְּרַחֵף עַל אַנְפֵי מַיָּא דְּאוּרִייתָא, מְדַת יוֹם
וּמְדַת לַיְלָה, מְדַת יוֹם שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, מְאִי יוֹם עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּמִנְיָהּ יוֹמִין
אַרוּכִין, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (משלי ג ב) אַרְךָ יָמִים בְּיַמִּינָהּ, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (תהלים מב
ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסִדּוֹ, יוֹמִין זְעִירִין מְסֻטְרָא דְּזְעִיר אַנְפִּין צְדִיק, מְדַת לַיְלָה
אִימָא תְּתָאָה, עַד הֵכָא א' מִן אב"ג.

מְאִי ב' (בינה), בַּהּ אֲשֶׁתְּמוּדְעִין דְּוּ פְּרָצוּפִין דְּאָדָם עֲלָאָה, ג' תְּלַת דְּיוֹקְנִין, כְּגוּוֹנָא
דְּאָדָם דְּבְרִיאָהּ וְאָדָם דְּיִצְיָרָה וְאָדָם דְּעֵשִׂיָה, ג' אֵית לָהּ רִישָׁא וְגוּפָא וּזְנָבָא, רִישָׁא
דָּא י', גוּפָא פְּרָצוּפָא, קוּצָא דְּלִתְתָא זְנָב, וּבְגִין דָּא אִמְרוּ מְאִירִי מִתְנִיתִין, אָדָם
הִרְאִשׁוֹן עָשָׂה לוֹ פְּרָצוּף וּלְבַסּוּף זְנָב, זְנָב עֲלִיָּה אִתְמַר (בראשית כא ח) וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
וַיִּגְמַל, עַד דִּיתְעַבִּיד פְּרָצוּף.

וְעוּד אַבְגִּית"ן, א' אִיְהִי מוֹרָה עַל א"ל מְסִתְתָר מְעִינֵי כָּל חַי וְנִעְלָם מְכָל
הַיְצוּרִים כְּלָם, אֲדִירִירו"ן עֲלִיָּה אִתְמַר קוּמָה אֲדִיר יְרוּן, וְאֵית מְמַנָּא תַּחֲוֹת יְדִיָּה
דְּאִתְקָרִי אֲדִיר אֲדִירִים, וְתַחֲוֹת מְמַשְׁלֵתִיָּה אֲתַנִּי"ה, וְאִיְהוּ נְפִיק מְהֵאִי פְּסוּק (במדבר
כד כא) אֵית"ן מוֹשְׁבֵיךָ וְשִׁים בְּסֻלַּע קַנְיָהּ, תַּמָּן אֵית"ן וְאִיְהוּ תַנִּי"א, ק' קַנְיָהּ, קַנְיָה
חֲכָמָה קַנְיָהּ בִּינָה (משלי ד ה), יְהוָה קַנְיָהּ רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ (שם ח כב) לְעֵילָא מְכַלָּא,
קָדָם מְפַעְלֵי מְאֹז, מְעוּלָם נְסַכְתִּי מְרֵאשׁ מְקַדְמֵי אַרְצֵי (שם), מְאִי מְרֵאשׁ, אֲלָא הַכִּי
אִמְרַת אוּרִייתָא דְּאִיְהִי רֵאשִׁית, אֲנָא אֲקַדְיַמַת לְמַהוּי רִישָׁא לְעָלָם.

ב' בִּיהִרִירו"ן (נ"א בִּיהִרִירו"ן) כִּי בִי"ה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד), וְאִיְהוּ ב'
בְּרוּךְ, וְסִימֵן בְּרוּךְ רֵאשִׁי אֲתוּוֹן, ר' רֵאשׁ, ו' וּמְקוֹר, ך' כָּל, ב' בְּרֻכּוֹת, דְּדָא הוּא
רֵאשׁ וּמְקוֹר לְכָל הַבְּרֻכּוֹת, וּבְגִין דָּא ב' אִיְהִי חֲכָמָה, וּמוֹרָה עַל הַפֶּתֶר דְּאִיְהוּ רִישָׁא
וּמְבוּעָא דְּכָל בְּרַכָּאן, וּבְגִין דָּא ב' תְּרִין לְחֻשְׁבָּנָא.

ג' גִּיהִרִירו"ן, וְאִיְהוּ תְּלִיתָאָה, וְדָא שְׁכִינְתָּא סְפִירָה תְּלִיתָאָה, (ובגין דא ב' אִיְהִי
חֲכָמָה, וּמוֹרָה עַל הַכְּתָר דְּאִיְהוּ רִישָׁא דְּמְבוּעָא דְּכָל בְּרַכָּאן), וְעֲלָהּ אִתְמַר (ישעיה מ ד) כָּל
גִּיא יִנְשָׂא, וְאִיְהוּ גְּמַטְרִיאוֹת פְּרַפְרָאוֹת לְחֲכָמָה.

וְעוּד בְּרוּךְ ב' אַחְזֵי תְּרִין, שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, ר' רֵאשִׁית חֲכָמָה, ו' אַחְזֵי שִׁית
סְפִירָן, ך' אַחְזֵי עַל כְּתָר עֲלָאָה, וְדָא אִיְהוּ רְזָא כָּל הַכּוֹרַע כּוֹרַע בְּבְרוּךְ מְעִילָא
לְתַתָּאָה, לְמַכְרַע בֵּיהּ לְהַהוּא (למנדע ביה בההוא) דְּכָל מְבוּעֵין וּמְקוֹרִין דְּבְרַכָּאן בִּידֵיָּהּ,
דְּאִיְהוּ עֲלַת הַעֲלוֹת, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשָׁם, צְרִיךְ לְזַקְפָּא לִיָּה בְּיו"ד ה"א וְא"ו ה"א
דְּאִיְהוּ מְלַגָּאוּ דְּעֵשֶׁר סְפִירָן, דְּאִיְהוּ עֲלָאָה וְזַקִּיף עַל כְּלָא, וְלִית אֱלוֹ"ה לְעֵיל מְנִיָּה,
וּבְגִין דָּא ב' אַחְזֵי עַל הַכְּרִיעָה, דְּכָל הַכּוֹרַע כּוֹרַע בְּבְרוּךְ, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בראשית יד כ)
וּבְרוּךְ א"ל עֲלִיוֹן, ג' אַחְזֵי עַל הַזְּקִיפָה דְּאִיְהוּ גָּאָה גָּאָה עַל כְּלָא, וְלִית מְאֹן
דִּיתְגָּאָה עֲלִיָּה, וּבְמֵאִי אֲתַגָּאָה עַל כְּלָא, בְּאֵת י' מִן אַבְגִּית"ן, וְדָא יַגְבִּי"ה, וְעוּד
אֲשַׁכְּחָנָא כְּגוּוֹנָא אַחְרָא יַגְבִּי"ה (נ"א יַגְבִּי"ה), וְאֲתוּוֹן דִּילִיָּה גְּבִי הִיָּה (נ"א גְּבוּה הִיָּה),
עֲלָאָה דְּכָל עֲלָאֵי.

ת' תְּלַמִּי"ה, ת' תַּל שְׁהַכַּל פּוֹנִים בּוּ, דְּתַמָּן אִיְהוּ הַהוּא דְּכָל עֵינִין וּמַחְשַׁבְתִּין
סְלִקִין לְגַבִּיָּהּ, בְּגִין דָּא ת' תוֹרָה קְדוּמָה דְּכָל קְדוּמִין, תוֹרַת חֲכָם מְקוֹר חַיִּים (משלי יג

יד), תורת יהו"ה תמימה (תהלים יט ח), ועוד תלמי"ה, תלמייה רוח נחת גדודיה וגומר (שם סה יא), בהאי שמא אתעביד ימא תלמים תלמים, ועוד תלמייה דא אורייתא, דתליין מינה כמה תלי תלין דהלכות פסוקות דלית לון חושבן.

[תיקוני זוהר - דף קכא ע"א]

צ' (צתני"ה) צתני"ה דא צדיק, עמוד סביל פלא, וביה אשתמודע מאן דאיהו לעילא מכלא, בגין דצדיק איהו כליל כל ספירן, וביה מתיחדין פלהו, ואתעבידו אגודה אחת, איהו לולב אגד דכלהו ספירן, ואת צ' ביה מצוירין כל צוירין דהיכלין דסחרין לגנתא דעדן דלעילא, בכמה צוירין דכל עובדא דבראשית, דירתין לון צדיקיא וביה (דף קכא ע"א) נקודין כל נקודין דאורייתא, דאינון נקודין בהיכלא דאיהי שכונתא תתאה, ונהרין פלהו על צוירין, כאבני מרגלאן דנהרין על רישא דכתרא, וכגוונא דככביא נהרין ברקיעא, ובגין דכל נקודין דככביא ביה, אתמר (בראשית א יז) ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ, דא שכונתא תתאה (ס"א דא נשמתהון דצדיקיא דמשתדלין באורייתא להוציא לאור כל תעלומה, הדא הוא דכתיב (דניאל יב ג) והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וגומר).

היכלא תנינא, מרקמא מפמה צוירין גלידין במיא, אבנין מרגלאן פלהו מליין מיא, ואינון אבני שיש טהור, דהיכלא תנינא בגויה, מנייהו איהו בנוי, בשמא דא קר"ע שט"ן, ואיהו רקיע קרע, דביה קרע ימא, ואפריש מתמן השטן דאיהו מיין מסאבין, ובגין דא יהי רקיע בתוך המים, ויהי מבדיל בין מים למים (בראשית א ו), דא הוא שמא דעקר שטן מן ימא דאורייתא, ואפריש ליה מתמן, בגין דאיהו עקר האמונה דישראל עלאה דכל עלאין, (ס"א מצאתי, סמוך דישראל וביומא תנינא לית תמן טוב בגין דביה אתברי גיהנם, כאן חסר).

זה ספר תולדות אדם (שם ה א), פתח רבי שמעון ואמר, סליקנא ידן למאן דברא עלמא, דגלי לן רזין עלאין סתימין גניזין טמירין, למימר קמי שכונתא, ושתין רבוא דחילין דיליה דמלאכין קדישין דלעילא, ושתין רבוא דמלאכין קדישין דלתתא דלא איעול בכסופא קדמך.

פתח ואמר, זה ספר תולדות אדם, זה ודאי כליל תרין עשר מזלות דאדם דלעילא, דאתמר עלייהו (תהלים קכב ד) שבטי י"ה עדות לישראל, זה ודאי אינון ארבע אנפין דאריה, ארבע אנפין דשור, ארבע אנפין דנשר, דבהון אשתמודעין פרצופין דבני נשא, וכלהו אנפין אינון רשימין בארבע אתוון דאינון יהו"ה, מאי אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ועליה אתמר (ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, מאן בית דיליה, דא שכונתא דאתקריאת דמות אדם, דכל דמיונין ופרצופין דבני נשא בה אשתמודעו, וכל צוירין דעלאין ותתאין, ובגינה אתמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה.

[תיקוני זוהר - דף קכא ע"ב]

(אמר המגיה, אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה, להזהירך באתי שתעמד על רגליך על במותי האמונה האמתית, ותקעת יתד במקום נאמן, פן יפתוך רעיונים זדונים, ויעלו דברים על לבך, ומלין לצד עלאה תמלל, בראותך בתיקון זה שידובר בו משערא ומצחא ואודנין ואנפין

ושאר אברים גשמיים, השמר אל תפן אל און ליחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמץ דבר מזה אפילו בהרהור, כי לעלת העלות לית מחשבה תפיסא ביה כלל, לית ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים גשמיים ולית ליה שם ידיע, אבל הוא ממלא כל שמהן, והוא שלימו דכלהו, ראה גם ראה מה שכתב התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, כשרצה לגלות סתרי התורה באדרא, פתח ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה (דברים כז טו), וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק, פן ח"ו יכשלו ונפלו, ועברו ממשכיות לבב, ימיקו וידברו ברע, מאחר שהיה רוצה לדבר מראש ועין ואזן ושאר אברים גשמיים, היה ירא שמא יטעו ליחס ולתאר לבורא יתברך גוף ותמונה, ומשה אמר כי לא ראיתם כל תמונה (דברים ד טו), וישעיה אמר (ישעיה מ יח) ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו, ואל מי תדמיוני ואשׁוה יאמר קדוש (שם כה), ודומיהם, שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו יתברך ובינינו מצד (דף קכא ע"ב) העצם והתבנית, אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיח ואין שיג לו להבינם, וקצר מצע דעתו לרדת לעמקם, ואיני רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים שריקות וארגים חורי קורי עכביש יארגו, בדעות כוזבות יאריכו למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף בן גיקיטיליא בהקדמת שערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפירוש התורה, והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף, ובמה שכתב ר' יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (ד, לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכן, וכן בחוצה להן, כי אין דבר שייגבילהו, ועל כן אין לומר בבורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה כו' עיין שם. עוד כתב (בדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות הוא במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשוב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעיסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבו הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנס, והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצרופים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו', ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, ולא יעבטון ארחותיהם).

פְּתַח וְאָמַר, וְאֵתָהּ תַּחֲזֶה מִכָּל הָעָם אֲנָשֵׁי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹהִיִּם אֲנָשֵׁי אֲמַת שְׁנָאֵי בְּצַע (שמות יב כא), אֲנָשֵׁי חֵיל מִסְטָרָא דְחֶסֶד דְּתַמְנָן י', וּבְגִינֵיהּ אֲתַמַּר הָרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, יִרְאֵי אֱלֹהִיִּם מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְּתַמְנָן ה', וּבֵיהּ אֲתַמַּר הָרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, אֲנָשֵׁי אֲמַת מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמֻצְעֵיתָא דְתַמְנָן ו' וְתַמְנָן אֲמַת, שׁוֹנְאֵי בְּצַע מִסְטָרָא דְמַלְכוּת דְּתַמְנָן ה', הָא הֵכָא אַרְבַּע תְּקוּנֵין דְּאֵינוּן פְּרָצוּפִין דְּבְנֵי נְשָׂא, אֵלִין אֵינוּן מְרָאָה (ס"א מראין).

וְאֵת אַרְבַּע דְּמַתְּלַבְשִׁין בְּהוֹן דְּאֵינוּן דְּמִיוֹן וְאֵינוּן אֲדֻנִּי, וְעַלֵּיהּוּ אֲתַמַּר (שם) וְשִׁמְתָּ עָלֵיהֶם שְׂרֵי אֲלָפִים מִסְטָרָא דָא, שְׂרֵי מְאוֹת מִסְטָרָא דָאָת ד', דְּאֵיהּוּ אַרְבַּע מְאוֹת דְּאֲשַׁתְּעֵבִידוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּגִין דְּבֵיהּ חָאבוּ, הָא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית כג טו) אַרְבַּע מְאוֹת שְׁקָל כֶּסֶף, וְשְׂרֵי חֲמִשִּׁים מִסְטָרָא דָאָת נ', וְשְׂרֵי עֶשְׂרוֹת מִסְטָרָא דָאָת י'.

[תיקוני זוהר - דף קכב ע"א]

אֲשַׁתָּארוּ עֶשֶׂר תְּקוּנֵינִי, עֲלִייהוּ אֲתָמֵר וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעָם, בְּשַׁעֲרָא בְּגוּוֹנֵינִי
 דִּילִיָּה בְּאֲרִיכוּ דִּילִיָּה בְּקַמִּיטוּ דִּילִיָּה, בְּמַצְחָא בְּקַמִּיטוּ דְּמַצְחָא בְּאֲרִיכוּ דְּמַצְחָא
 בְּפוּתִיא דְּמַצְחָא בְּשִׁרְטוּטֵינִי דְּמַצְחָא, בְּאוּדְנֵינִי (בס"א באודנין שערא דנחית עלייהו או
 תחותייהו), בְּאֲלִין אֲדָרִין דְּאוּדְנֵינִי בְּשַׁעֲרָא דְּתַחֲתֵי אֲוִדְנֵינִי, בְּאַנְפִּין בְּדִיּוּקְנֵינִי דְּאַנְפִּין
 בְּפִרְצוּפָא דְּאַנְפִּין, בְּעֵינֵינִי בְּגוּוֹנֵינִי דְּעֵינֵינִי בְּקִרְיָצִין דְּעַל עֵינֵינִי, בְּחוּטְמָא בְּאֲרִיכוּ
 דִּילָה בְּפוּתִיא דִּילָה בְּקַמִּיטוּ דִּילָה, בְּפִימָא בְּפִתִּיחוּ דִּילָה בּוּזְעִירוּ דִּילָה, בְּצוּאֵר
 בְּאֲרִיכוּ דִּילָה (דף קכב ע"א) בְּקַמִּיטוּ דִּילָה, בִּידֵינִי בְּשִׁרְטוּטֵינִי דִּידֵינִי בְּפִתִּיחוּ דְּלָהוֹן
 בְּסִתִּימוּ דְּלָהוֹן, בְּגוּפָא בְּקוּמָה דִּילָה בְּאֲרִיכוּ דִּילָה בְּקַמִּיטוּ דִּילָה.

בְּשַׁעֲרָא בְּגוּוֹנֵינִי דְּשַׁעֲרָא, שַׁעֲרָא חוּרָא אִיהוּ מְאֲלִין אֲנָשֵׁי חֵיל, דְּאֲתָמֵר בֵּיה
 (דניאל ז ט) וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב לְבוּשִׁיהַּ כְּתֹלַג חוּר וְשַׁעֲרָא רַאשָׁה כְּעֵמֶר נְקָא, שַׁעֲרָא
 סוּמְקָא מְאֲלִין דְּאֲתַקְרִיאוּ יְרָאֵי אֱלֹהִיִּים, שַׁעֲרָא יְרוּקָא מְאֲלִין דְּאֲתַקְרִיאוּ אֲנָשֵׁי
 אָמֵת, וְאִינוּן מְסֻטְרָא דִּיעֶקֶב דְּאֲתָמֵר בֵּיה (מִיכָה ז כ) תִּתֵּן אָמֵת לְיַעֲקֹב, וְתִלַּת גּוּוֹנֵינִי,
 עֲלִייהוּ אֲתָמֵר תִּתֵּן אָמֵת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, תְּלִיתָאָה פַּחַד יִצְחָק, גּוּוֹן אוּכְמָא
 מְסֻטְרָא דְּהָהוּא דְּאֲתָמֵר בֵּיה (שִׁיר א ה) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנְאוּהָ, מְסֻטְרָא דְּאֲלִין דְּאֲתַקְרִיאוּ
 שׁוּבָאֵי בְּצַע, וְאִיהִי שַׁעֲרָא דִּילָה אוּכְמָא, וְאִיהִי שַׁעֲרָא דְּאֲתוּוֹן דְּאוּרִייתָא, כָּל נִימָא
 וְנִימָא דִּילָה, דְּאֲתָמֵר עֲלִייהוּ (שם ה יא) קוּצוּתֵי תְּלִיתִים שְׁחֹרוֹת כְּעוֹרֵב, וְכָל נִימָא
 אִית לִיה מְבוּעָא דְּאִיהִי י', וְנִימָא שַׁעֲרָא דָּאֵת ו'.

שַׁעֲרָא קַמִּיטָא בְּרֹזָא דְּה' זַעֲרָא דְּנִטְלַת מֵאֵת י', שַׁעֲרָא אֲרִיכָא מְסֻטְרָא דְּה'
 עֲלָאָה דְּנִטְלָא מֵאֵת ו', עֶשֶׂר תְּקוּנֵינִי אֲלִין, כָּל תְּקוּנָא וְתַקוּנָא אִית לִיה (נ"א ביה)
 אַרְבַּע שַׁעֲרֵינִי דְּסֻלְקִין לְעֶשֶׂר, כְּגוּוֹנָא דְּרִשׁוֹת הַיְחִיד דְּרַחְבוּ אַרְבַּעָה וְגִבְהוּ עֶשְׂרֵה,
 אַרְבַּעָה יְהו"ה עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, לִית נִימָא דְּשַׁעֲרָא דְּלָא אַחֲזִי עֲלִמָא
 עֲלָאָה סְתִימָא, דְּעֲלִייהוּ אֲתָמֵר (שם ו ח) וְעֲלִמּוֹת אֵין מְסַפֵּר, כָּל אֲלִין עֲלִמִּין תְּלִיין
 מְכַתְּרָא דְּרִישָׁא, כְּגוּוֹנָא דְּאַבְנֵינִי וּמְרַגְלֵן דְּנַהֲרִין בְּכַתְּרָא דְּסַפֵּר תוֹרָה אוּ בַּעֲטָרָה
 דְּמִלְכָא, וְהָכִי אִינוּן נַהֲרִין כְּכַבְּיָא בְּרַקִּיעָא וּבֵיה קְבוּעִין.

וְהָכִי תְּלִיין צְבָא הַשָּׁמַיִם מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּגוּוֹנָא דְּשַׁעֲרָא
 דְּתְּלִיין מְעַל אוּדְנֵינִי מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (מלכים א כב יט) וְכָל צְבָא
 הַשָּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו מִימִינוּ וּמִשְׁמָאלוֹ, וּבְגִין דָּא צְרִיךְ לְבַעֲרָא שַׁעֲרָא מְעַל (ס"א
 מגו) אוּדְנֵינִי, דְּלָא יְהוֹן סְתִימִין תְּרַעֲוִין דְּשְׁמִיעָה דְּצִלוֹתָא, דְּבַהוֹן שְׁמַע צִלוֹתֵינִי הָהוּא
 דְּאֲתָמֵר בֵּיה (תהלים סה ג) שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִיךָ כָּל בִּשְׂרָא יְבָאוּ.

דְּאַרְבַּע תְּקוּנֵינִי אִינוּן, רַאֲיָה שְׁמִיעָה רִיחָא דְּבוּר, רַאֲיָה אִיהִי לְמִזְרַח (נ"א לדרום),
 וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (שמות יח כא) וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעָם אֲנָשֵׁי חֵיל, וְכַמְּה נְטוּרֵי תְּרַעֲוִין
 תִּמְן דְּאֲתַקְרִיאוּ עֵינֵי יְהו"ה, וְעֲלִייהוּ אֲתָמֵר (דניאל ט יח) פִּקַּח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שׁוֹמְמִתִּינוּ, שְׁמִיעָה יְרָאֵי אֱלֹהִיִּים, וְעֲלִיָּה אֲתָמֵר (שם) הִטָּה יְהו"ה אֲזַנְּךָ וּשְׁמַע, וְתִמְן
 דְּחִילוּ וּפַחַד יִצְחָק, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (חבקוק ג ב) יְהו"ה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרָאֲתִי, וּמֵאֵן
 דִּי מִשְׁתַּמַּע תִּמְן קָלִיָּה בֵּין בְּאוּרִייתָא בֵּין בְּצִלוֹתָא בֵּין בְּצַעֲקָה בְּלָא דְּחִילוּ, מִיַּד

(במדבר יא א) וישמע יהו"ה ויחר אפו ותבער בם אש יהו"ה, וכמה נטורי תרעין תמן דאתקריאו אזני יהו"ה.

ריחא תמן אנשי אמת, ותמן סלקין כל ריחין וקטורין ועשנין דקרבנין, וצלותין דאתחשיבו כקרבנין, ואם לא סליק לון בר נש בדחילו ורחימו, מה פתיב ביה (דברים כט יט) פי אז יעשן אף יהו"ה וקנאתו באיש ההוא, דבור לקבל שונאי בצע, תמן סלקין קלין ודבורין דאורייתא וצלותא, אלין דאתמר עליהו (קהלת י כ) פי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, לא אית תקונא מאלין, ארבע דלית תמן יהו"ה, ואיהו י אסתכל, ה ושמע, ו ומריח, ה וממלל, באלין ארבע תקונין.

[תיקוני זוהר - דף קכב ע"ב]

אריה דא ראיה, ואתמר ביה (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, בכל אתר ארבעתם דא יהו"ה, ארבע אתון דיליה דשלטין על כלא, והפוך אריה ותשכח ליה ראיה, ואיהו לימינא דחסד, דאיהו יומא קדמאה, דתמן א' (נ"א י) אור, ראובן דאיהו לימינא על שמייה אתקרי אור בן, שמיעה לשמאלא, ועליה אתמר (שם) ופני שור מהשמאל, נשר ריחא באמצעיתא, עליה אתמר (משלי ל ד) מי אסף רוח בחפניו, דאינון תרין נוקבין דחוטמא, פימא דבורא, דא אדם כליל ארבע אתון וכליל עשר אתון, ודא שכינתא, באלין (דף קכב ע"ב) ארבע תקונין אמר למשה ואתה תחזה מכל העם וגומר וצריך לאחזרא עלייהו.

ואתה תחזה בשערא, עליה אתמר (שיר ה יא) ראשו כתם פז דא פתר עלאה, ומלגאו מוחא, דמניה נפקין מבויעין לכל סטרא, לאשקאה לכל נימא ונימא דאיהי עלמא סתימאה, וכל מבויעא אתעביד ניצוץ, וכל נימא אתעביד שרביט, מוחא סתימא אתקרי אין סוף, דאתפלג לתלת מוחין דאינון י' י', דאתרמיזו בהאי שמא (י"ד ה"א וא"ו ה"א נ"א י"ד ה"י וא"ו ה"י). (קם סבא דסבין עתיקא דעתיקין, ואמר בוצינא קדישא, ודאי שמא דאתרמיזו תלת יודין דא) י"ד ה"י וא"ו ה"י ודא איהו מלגאו, אבל שמא דאיהו י"ד ה"א וא"ו ה"א, איהו כליל תלת אלפין א' א', אינון תלת אוירין, דמתלבשין בהון תלת מוחין י' י' י', שמא חד איהו גופא, ושמא תנינא מוחא, דא מלגאו, ודא מלבר.

תלת ווי"ן אית בהאי שמא, דאנון שרביטין, שער אתקרי על שם שעור קומתיה דקודשא בריך הוא, וכל נימא ונימא אתקרי נשמתא, ואית נימין דאתקריאו מלאכין, וכל ניצוץ אתקרי אופן ואתקרי גלגל, ואית מנייהו דאינון נימין מאשא חוורא כלהו רחמי, ואית מנייהו דאינון נימין דאינון מאשא סומקא וכלהו דין, ואית נימין כלהו ירוקין מאשא ירוקא, ואית נימין כלהו מאשא אוכמא, אלין אתקריאו שער דקודשא בריך הוא.

כל ניצוץ שעור מהלך דיליה עשר אלפין, וכל נימא איהי שעורא דאצבעא דקודשא בריך הוא, וכל אצבע איהו פרסה זעירא, וכל פרסה אית בה תלת מיל, לקבל תלת פרקין דאצבעא, וכל מיל איהו עשרת אלפים, אבל מיל דפרסה עלאה איהו עשרת אלפים רבוא, והכי דרועא תשכח בה תלת פרקין, וכל פרק איהו י',

וְכָל אִמָּה אִיהוּ ו', אֲבָל אֶצְבַּע וְאִמָּה דָּא שְׁעוּרִיהָ זְעִיר מִסְטָרָא דְזְעִיר אֲנָפִין, וְדָא שְׁעוּרִיהָ רַב מִסְטָרָא דְאֲרִיךְ אֲנָפִין.

וּבְכָל אֲבָר וְאֲבָר אִיהוּ יְהוּ"ה, וְאִיהוּ שְׁעוּרָא דְכָל אֲבָר וְאֲבָר, בְּגִבְהָא בְּאֲרָפָא עֵילָא וְתַתָּא, וְלֹאֲרַבַּע סְטָרִין, וְאִיהוּ בֵּין כָּל אֲבָר וְאֲבָר, לִית אֲתָר פְּנוּי מִנִּיהָ, כְּנִשְׁמַתָּא דְאֲשְׁתַּפְּחַת בְּכָל אֲבָר וְאֲבָר דְּגוּפָא, וְאִית אֲבָר עֲלָא דְאֲתַקְרִי יְהוּ"ה עַל שְׁמִיָּה, דְּשִׁלְטְנוּתִיהָ בְּאֲתָר יְדִיעָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (זְכַרְיָה יד ט) וְהָיָה יְהוּ"ה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ.

וְאִית תְּרִין אֲבָרִין עֲלָאִין מִנִּיהָ, דְּאֲתַקְרִיאוּ יְהוּ"ה אֱלֹהִים דְּשִׁלְטְנוּתְהוֹן בְּשְׁמִיָּא וּבְאֲרַעָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים ד' ל"ה) כִּי יְהוּ"ה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשִׁמְיָם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד, וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרִי אֱלֹהִים, וְשִׁלְטְנוּתִיהָ בְּכָל אֲרַעָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים מ"ז) מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, וְאִית אַחְרָא דְּשִׁלְטְנוּתִיהָ אִיהוּ בְּתִרִין אֲבָרִין בְּמוֹחָא וּבְלִבָּא, וְעֲלִיהָ אֲתַמַּר (דְּבָרִים ד') כִּי יְהוּ"ה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַבְדּוּ, וְאִף עַל גַּב דְּהָאֵי קָרָא עַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַמַּר דְּאֵין עוֹד מְלַבְדּוּ, עִם כָּל דָּא הָכָא רְזָא דְּדִיוֹקְנָא עֲלָא דִּילִיהָ, לְאַחְזָאָה בְּכָל אֲבָר וְאֲבָר דְּגוּפִיהָ שׁוֹלְטְנוּתִיהָ, לְאֲשְׁתַּמוּדְעָא לְבַר נֶשׁ אִיךְ אֲתַנְהִיג עֲלֵמָא, וְיִנְדַּע לְמַקְרִי לִיהָ בְּכָל אֲבָר כְּדָקָא יְאוּת לִיהָ, וְאִיךְ אֲשְׁתַּנִּי שְׁמִיָּה לְפּוּם הַהוּא אֲבָר.

[תיקוני זוהר - דף קכג ע"א]

וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרִי בֵּיהָ יְהוּ"ה רַחֲמֵי, וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרִי בֵּיהָ אֱלֹהִים, וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרִי בֵּיהָ אֱהִי"ה, וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרִי בֵּיהָ צְבָאוֹת, וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרִי בֵּיהָ א"ל, וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרִי בֵּיהָ שְׁד"י, וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרִי בֵּיהָ אֲדֹנָי, יְהוּ"ה מִמְנָא עַל קָלָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים כ"ט ד) קוֹל יְהוּ"ה בְּכַחַת, אֱהִי"ה עַל הוּיָה וְהִבֵּל דְּלִבָּא, הַהוּא דְרַכִּיב עַל קָלָא דִּיהוּ"ה אִיהוּ עֵלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת, סְתִים וְטָמִיר וְלֹא אֲתַגְלִיא, וְאִיהוּ רַכִּיב וְשִׁלִּיט עַל כָּלָא, אֱהִי"ה אַחְזִי עַל עֵלַת הָעֲלוֹת דְּאִיהוּ הִיָּה (דף קכג ע"א) הוּה וְיִהִיָּה, וְאִיהוּ הִבֵּל דְּסִלִּיק עַד אֵין סוּף, וּבֵיהָ רַכִּיב עֵלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת. א"ל אַחְזִי עַל אֱלֹהוֹת דְּעֵלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת, וְעֲלִיהָ אֲמַר אִיּוֹב (אִיּוֹב ה' ח) אֲנִי אֲדַרוֹשׁ אֶל א"ל, אֵל אֱלֹהִים הָאֱלֹהִים, וְכַד רַכִּיב עַל א"ל אֲשְׁתַּמוּדְעִין לִיהָ כָּל אֱלֹהִים, וּמִזְדַּעְזְעִין מִנִּיהָ, וְכָל מְלֹאכְיָא דְּאֲתַקְרִיאוּ בְּהָאֵי א"ל כְּגוֹן מִיכָא"ל גְּבַרִיא"ל, כְּלָהוּ מִזְדַּעְזְעִין מִהָאֵי א"ל דְּאִיהוּ אֱלֹהִים הָאֱלֹהִים, וּמָאן דְּקָרָא לֹון בֵּיהָ מִיָּד עוֹנִין לִיהָ בְּכָל שְׁעָתָא, וְהָכִי כָּל מְלֹאכְיָא דְּאֲתַקְרִיאוּ קָלִין בְּשִׁמָּא דִּיהוּ"ה, כָּל מָאן דְּקָרָא לֹון בֵּיהוּ"ה בְּעֵלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת מִיָּד עוֹנִין לִיהָ בְּקָלִיהָ, דְּעֵלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת אִיהוּ חַד בְּכָל שְׁמָהּ וְלֹא אֲשְׁתַּנִּי בְּכָלָהּ, דְּשְׁנוּיִין בְּשְׁמָהּ אֵינוֹן וְלֹא בֵּיהָ, דְּאִיהוּ בְּכָלָהּ כְּנִשְׁמַתָּא בְּכָל אֲבָר וְאֲבָר, אִית אֲבָר דְּשָׁמַע בֵּיהָ כְּגוֹן אוּדְנִין, וְאִית אֲבָר דְּמִסְתַּפֵּל מִנִּיהָ (נ"א בֵּיהָ) עַל עֲלֵמָא, וְאִית אֲבָר דְּאַרַח בֵּיהָ כָּל רִיחִין וּבוֹסְמִין דְּצִלוֹתֵין, וְרִיחִין טְבִין דְּהַבְּלִים דְּנִפְקִין מֵאוּרִיָּתָא מְפּוּמָּא דְּבִנֵּי נֶשָׁא, וְדָא רִיחָא דְּחוּטָמָא, וְאִית אֲבָר דְּמִלִּיל בֵּיהָ, וּבְאֵלִין אֲבָרִין אִית שְׁנוּיָא, אֲבָל בֵּיהָ לִית שְׁנוּיָא,

ואית אבר דממנא על דבורא ודא אדנ”י, ואבר דממנא על מחשבת, ואברין אלין פלהו בספירן.

רישא כתר עליון, מוחא חכמה, בינה לבא ובה לב מבין, תרין דרועין חסד גבורה, גופא עמודא דאמצעיתא, תרין שוקין נצח והוד, יסוד אמה, שכינתא אות דיליה. פתר אתקרי א”ל עליון, קונה הפל, (חכמה ובינה) אלהינ”ו בינה, ואלה”י אבותינו חכמה, ואיהו אלה”י אברהם אלה”י יצחק ואלה”י יעקב, הא”ל הגדול מסטרא דגדולה, והגבור מסטרא דגבורה, והנורא מסטרא דעמודא דאמצעיתא.

אדהכי הא אליהו קא נחית, ואמר רבי בוצינא קדישא, שמענא לעילא תקונא דילך בשמחן דקודשא בריך הוא, ובצלותא דיליה, חזור בך, דאת צריך לתקנא שמחן דקודשא בריך הוא פדקא יאות, דהא פלהו אזלין בתלת תלת, מסטרא דרחמי אתקריאו יהו”ה יהו”ה יהו”ה תלת אבהן, ואינון אש דלא איהו שורף, ואתקריאו בתלת שמחן אהי”ה אהי”ה אהי”ה, והאי איהו אש דאיהו שורף ולא אכיל, ואית שמחן דאתקריאו אדנ”י אדנ”י אדנ”י, ודא אש דאיהו שורף ואכיל ושצי פלא, הדא הוא דכתיב (ויקרא ט כד) ותאכל על המזבח את העולה ואת החלבים.

א’ איהו פתר על פלהו שמחן, ואיהו אתקרי א”ל, אהי”ה, אדנ”י, אלהי”ם, אלה”י, אלו”ה, אלהינ”ו אי”ה, או”ה, (ורוא דמלה א”ל אלהי”ם יהו”ה דבר ויקרא ארץ) (תהלים נ א). י’ ביה אתקרי י”ה, יהו”, יהו”ה, יהי”, יהי”ה, פלהו שמחן דפתחין בהוי”ת בי’, עקרא דלהון בחכמה, וכלהו שמחן דפתחין בא’, עקרא דלהון אימא עלאה, וכמה דעמודא דאמצעיתא איהו כליל מימינא ומשמאלא, הכי פתר עלאה כליל תרין שמחן אלין דאבא ואימא, ואיהו פתר על רישיהו, ואשכחנא תקונא בגוונא דא, אהי”ה פתר עלאה, יהו”ה עמודא דאמצעיתא, אדנ”י שכינתא תתאה. ומסטרא דכתר אתקריאו תלת ספירן אהי”ה אשר אהי”ה, חסד א”ל, גבורה אלהי”ם, עמודא דאמצעיתא יהו”ה, ורוא דמלה א”ל אלהי”ם יהו”ה דבר ויקרא ארץ, נצח והוד צבאו”ת, צדיק שד”י, מלכות אדנ”י.

[תיקוני זוהר - דף קכג ע”ב]

ובצלותא ברוך אתה יהו”ה, כל הפורע פורע בברוך, ודא צדיק חי עלמין, ועליה אתמר (מכילים א ב מה) והמלך שלמה ברוך, אתה את ה’ זעירא, בה צריך לנחתא ברכאן, וכל הזקף זוקף בשם דא יהו”ה עמודא דאמצעיתא, אלהינ”ו אימא עלאה, ואלה”י אבותינו אבא, הא”ל הגדול חסד, הגבור גבורה, והנורא עמודא דאמצעיתא, דביה אתכלילן מתתא לעילא ומעילא לתתא, כל ספיראן בעמודא דאמצעיתא, ובגין (דף קכג ע”ב) דא צריך לאכללא ביה תתאין בהכרעה, ולבתר עלאין בזקיפה. א”ל עליון, גומל חסדים טובים קונה הפל, וזוכר חסדי אבות, דא פתר עליון על פלהו, ומביא גואל לבני בנייהם דאבהן, אלין נצח והוד, למען שמו באהבה דא שכינתא תתאה, ועמודא דאמצעיתא איהו כליל תלת ברכאן קדמאין, דאינון אבהן וגבורות וקדושת השם, ואיהו כליל תלת בתראין בעבודה, ואיהו כליל

אֲמַצְעִיּוֹת, לְקַיֵּמָא בֵּיה אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִיִּים (ישעיה מד ו),
זָכָא אִיהוּ מֵאן דִּידַע לְצַלָּאָה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל תְּקוּנָין דִּילִיָּה פְדָקָא יָאוּת,
וּלְמִשְׁאֵל מַנְיָה בְּכָל דְּרָגָא וּדְרָגָא פְדָקָא יָאוּת.

חֲפִימִין פְּלָהוּ אֵינוֹן רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּחֻכְמָה, וּנְבוֹנִין רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּבִינָה,
וּמְאָרֵי גְמִילוֹת חֲסֵדִים דִּיוֹקְנֵיהוֹן רְשִׁימִין בְּחֻסְדָּא, וּגְבֻרִין בִּיצְרֵיהוֹן פְּלָהוּ רְשִׁימִין
בְּגְבוּרָה, וּמְאָרֵי תוֹרָה פְּלָהוּ רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּעֻמּוּדָא דְאֲמַצְעִיָּתָא, וּנְבִיאִים פְּלָהוּ
רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּנֻצָּח וְהוּד דְאֵינוֹן תְּרִי סְמֻכֵי קְשׁוּט, וְצַדִּיקִים נְטָרֵי בְרִית פְּלָהוּ
רְשִׁימִין דִּיוֹקְנֵיהוֹן בְּצַדִּיקָא, וּמְאָרֵי מַלְכוּתָא פְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּמַלְכוּתָא, וּמְאָרֵי יְחוּדָא
פְּלָהוּ רְשִׁימִין בְּכֶתֶר עֲלָאָה דְאִיהוּ מַחְשְׁבָהּ, דְתַמְן צְרִיךְ לְסַלְקָא יְחוּדָא בְּמַחְשְׁבָהּ
סְתִימָא, וּבְכִלְהוּ תְקוּנָין אֵלִין צְרִיךְ לְשַׁבְחָא לְעֵלְתָא עַל כָּל הַעֲלוֹת, דְאִיהוּ מְלַגְאוּ
כְּנֻשְׁמַתָּא בְּגוּפָא, וּבְגִין דְבְנֵי נְשָׂא רְשִׁימִין בְּאֵלִין דִּיוֹקְנֵין, אֲמַר לְמִשְׁהָ וְאַתָּה תַּחֲזֶה
וּגּוּמַר.

וְאַתָּה תַּחֲזֶה בְּשַׁעְרָא, אִי אַרְיָךְ, אוֹ קְמוּטָא, אוֹ עָגוּלָא, שַׁעְרָא שְׁעִיעַ אַרְיָךְ, אַרְחָא
מִתְפַּלְג בֵּיה לְכַמְהָ אוּרְחִין, עֲלָה אֲתַמַּר (ישעיה מג טז) הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרָךְ, וְאוּרְחִין
אַחֲרָנִין דְּמִתְפַּרְשִׁין מִינָהּ, אֵינוֹן נְתִיבִין, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (שם) וּבַיָּמִים עֲזִים נְתִיבָהּ,
תְּלַתִּין וְתַרְיִן שְׁבִילִין מִתְפַּרְשָׁן מִהָאִי אַרְחָא.

אֲדַהְכִי הָא אֵלֵיהוּ אֲתִי לְגַבִּיָּהּ, וְאֲמַר לֵיהּ, וְהָא דִּיוֹקְנֵין אֵלִין צְרִיךְ לְתַקְנָא לֹון
בְּאַתֵּר דְּלֵהוֹן, אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּדַאי, אַף עַל גַּב דְּבַעְלָמָא דְפִירוּדָא, דִּיוֹקְנֵין אֵית
סְגִיָּאִין דְאֲכַחְשִׁין עוּבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, דְּלֹאוּ אֵינוֹן אוּרַח מִישׁוּר, וְאֵינוֹן חֲשׁוּכִין, מְגוּ
חֲשׁוּכָא אֲשֶׁתְּמוּדַע נְהוּרָא, דִּיוֹקְנֵין דְּגֻנְתָּא דְאֲנַהְרֵן בְּצִיּוּרָא דְעוּבְדָא דְבְּרֵאשִׁית,
מְרַקְמֵי בְּכַמְהָ גְוּוּנִין נְהִירִין, וְאֵינוֹן פְּלָהוּ בְּקוּ וּבְמַדְהָ, וְאֵלִין דְּעַלְמָא דְפִירוּדָא אֵינוֹן
פְּקַלִּיפִין דְּאֶגּוּזָא לְגַבִּיָּהּ, דְאֵינוֹן מוּחָא מְלַגְאוּ, וְעַם כָּל דָּא מְגוּ חֲשׁוּכָא אֲשֶׁתְּמוּדַע
נְהוּרָא, וּמְגוּ אֵלִין קְלִיפִין דְאֵינוֹן דִּיוֹקְנֵין חֲשׁוּכִין, אֲשֶׁתְּמוּדַע צִיּוּרִין דְּגֻנְתָּא דְּעַדן
דְּלַתָּתָא, דְאֵינוֹן דִּיוֹקְנָא דְמֵאֲנֵי מְשַׁכְּנָא, אֲמַר וְדַאי הֲכִי הוּא.

פְּתַח וְאֲמַר, שַׁעְרָא שְׁעִיעַ אַרְיָךְ אִיהוּ רַחֲמֵי מְסֻטְרָא דְאַרְיָךְ אֲנַפִּין, דְאִיהוּ א, תְּרִין
אֲנַפִּין דִּילִיָּה ו' ו', כְּגוּוּנָא דָא וְאוּ א בִּינְיָיָהּ, וְאִיהוּ סְבָא דְסָבִין עֵתִיק דְעֵתִיקִין,
וְאִיהוּ (ס"א וְאַתְקֵרִי) אַרְיָךְ אֲפִים. שַׁעְרָא קְמִיטָא וְלֹא שְׁעִיעַ אֲלָא קְמִיט וְחֲרִישׁ (נ"א
וְחֲרִישׁ) אִיהוּ דִּינָא, דָּא רַחֲמֵי וְדָא דִּינָא, דָּא אַרְיָךְ אֲנַפִּין מְסֻטְרָא דו', וְדָא זְעִיר
אֲנַפִּין מְסֻטְרָא דִּי, שַׁעְרָא לָא קְמִיט וְלֹא אַרְיָךְ אִיהוּ בִּינּוּנֵי.

וְאִיהוּ שַׁעְרָא דְאַרְיָךְ אֲנַפִּין כְּגוּוּנָא דְתַקִּיעָהּ, וְקְמִיט וְחֲרִישׁ (נ"א וְאַרְיָךְ) כְּגוּוּנָא
דְשְׁבָרִים ו' ו' ו', לָא אַרְיָךְ וְלֹא קְמִיט אִיהוּ כְּגוּוּנָא דְתְרוּעָהּ, שְׁלִשְׁלֹ'ת דְתְרוּוִיָּהּ,
שַׁעְרָא בְּעָגוּלָא כְּלִיל כְּלָא, וְאִיהוּ כְּמִין כִּיפָה דְרַקִּיעָא דְאַסְחָר כְּלָא.

כְּגוּוּנָא דָא יְהוּ"ה דָּא מַלְכוּתָא קְדִישָׁא, אֲנָשִׁי חִיל שַׁעְרָא שְׁעִיעַ אַרְיָךְ, יְרֵאִי
אֱלֹהִיִּים שַׁעְרָא חֲרִישׁ (נ"א אַרְיָךְ) וְקְמִיט, אֲנָשִׁי אֲמַת שַׁעְרָא לָא אַרְיָךְ וְלֹא קְמִיט,
שְׁלִשְׁלֹ'ת דְכִלְהוּ, שׁוּנְאֵי בְּצַע שַׁעְרָא בְּעָגוּלָא.

[תיקוני זוהר - דף קכד ע"א]

דוד שבעה מיני דהבא הוה בשערוי, זהב ירקרק, זהב אופני, זהב אופיר, זהב פרוים, זהב סגור, זהב תרשיש, זהב כליל כל גוונים, ואיהו (דף קכד ע"א) זהב שבא, והאי איהו זהב מזוקק שבעתים, והכי אינון שבעה מיני חוורו, ושבע מיני סומקו, כל ספירן אתקריאו שביעות מסטרא דצדיק, עמודא דאמצעייתא איהו כליל כל גוונים, שערא חוורא איהו מסטרא דימינא, סומקא מסטרא דשמאלא, ירוקא מסטרא דעמודא דאמצעייתא, וכלהו שבעה שבעה, שערא אוכמא מסטרא דשכינתא, דאתמר בה (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, גוון יחידה (נ"א יחידאית) דלא תפיס בה גוון כלל, מלגאו דילה גוון חוור, ורזא דמלה ישת חשך סתרו (תהלים יב.יב).

שערא סומקא צריך לבערא ליה מפל וכל, בגין דאיהו בי דינא, ולויים בגין דהו מסטרא דדינא, אתמר בהון (במדבר ח ז) והעבירו תער על כל בשרם, ואתתא בגין דאיהי מסטרא דשמאלא, לא צריך לאתגליא בה שערא, דלא ישתמודעין בה מארי דדינא, ושערין אחרנין דבר נש צריך לבערא ליה תחות אודנין, בגין דלא יתקריבו ביה מארי דדינן לגבי תרעין דשמעין בהון צלותין, (ס"א ושערא דאיהו תחות אודנין צריך לבערא, דאתקרי מארי דדינא לגביכו) שערא שעיע עליה אתמר (במדבר ו ה) גדל פרע שער ראשו, וצריך לגדלא ליה, דלא צריך לאכחשא סדורא דעובדא דבראשית, אבל שערא דעמודא דאמצעייתא צריך דלא יהא לא אריך ולא קצר, ווי ליה למאן דשני ביה סדרי בראשית.

שערא אוכמא, ועיינין אוכמין, ואנפוי אוכמין, וגופיה אוכמא, אם הוא זכא איהו מסטרא דשכינתא, דאתמר בה שחורה אני ונאווה, דכל גוונים דסטרא דדכיו הכי אינון כגוונא דא, ואם הוא חייבא הוא מסטרא דשבתא", פתיא אוכמא, מצד נוקבא דקליפה, דתמן כל קסמין דעורבין אוכמין ועופין אוכמין מסטרא דמסאבו, דאית עלייהו פמה ממנן דאתקריאו לילות, דעלייהו אמר דוד (תהלים טו ו) אף לילות יסרוני כליותי, מפחד בלילות (שיר ג ח).

וכלהו נחתין תחות גדפוי דעורבין, ואחזי לון בתנועה דלהון פמה דינין דנחתין על עלמא, ואית אחרנין דממנן על קלין דלהון, וצווחין קלא בתר קלא פלהו בשברים, לאחזאה תבירו על בני נשא, ולזמנין צווחין בתלת סימנין דאינון קר"ק, דאיהו תקיעה תרועה תקיעה, לאחזאה דינא רפיא ברישא ובסיפא, ובאמצעייתא תבירא סגי, בתרועה דחקא בתר דחקא במהירו, ורזא דמלה ובחדרי משכבה אל תקלל עשיר, כי עוף השמים יוליד את הקול (קהלת י כ), נחש רכיב על קלא דעורבא אל אחר, בת זוגיה קסם סם המות, דבה אשתלים סמאל אל אחר.

רכיבת איהי על תנועין דגופא דעורב, ואיהי תנועה דכלהו, דנפקת לאסטאה לבני נשא בפרישת אורחין, תנועה דילה ברישא דעורבא, ובזנבא ובגופא ובגדפין דעורבא, נחש שריא בקריאה ואמירה וקלא ודבור דעורבא, ובאלין תנועין שריין כל הולך על גחון וכל הולך על ארבע מסטרא דמסאבו.

וּמָנָא יְדַעִין כּוּלֵי הַאי, בְּגִין דְּסַמְא"ל וְנַחַש מְמַנָּן עַל חוּבִין דְּבַנֵי נְשָׂא, דְּאִתְדַּנּוּ מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא דְאִיהוּ גְבוּרָה, וְכַד בְּר נֶשׁ עֵבִיד חוּבִין, כְּפּוּם הֵהוּא בְּר נֶשׁ הַכִּי סְלִיק חוּבִיָּה לְאַתְר דְּאִתְגַּזֵּר נִשְׁמַתִּיה, וְלֹא זֶו מִתְמַן הֵהוּא חוּבָא עַד דְּאִתְפָּרַע מִהֵהוּא בְּר נֶשׁ, וְאִם בְּר נֶשׁ אִיהוּ נִשְׁמַתִּיה בְּאַרְח אֲצִילוֹת, אִם חָאב, חוּבִיָּה מְטִי עַד סְפִירָן, וְעוֹנֵשָׂא אִיהוּ סְגִי כְּפּוּם דְּרַגְיָה.

[תיקוני זוהר - דף קכד ע"ב]

אָמַר רַבִּי אֲלֵעָזָר אָבָא וְכִי חוּבָא אִיהוּ בְּבַר נֶשׁ דְּתַלְיָא נִשְׁמַתִּיה מִהֵהוּא אִתְר, וְכִי אִית לִיה חוּבִין, וְהָא כְּתִיב (משלי יב כא) לֹא יֵאָנֶה לְצַדִּיק כָּל אֹוֹן, אָמַר לִיה אִין, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה נט ב) כִּי אִם עוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵיכֶם לְבִין אֱלֹהֵיכֶם, מֵאִי מִבְּדִילִים, אֲלָא דְסְלִיק הֵהִיא נִשְׁמַתָּא דְאֲצִילוֹתָא מְנִיָּה וְאִתְפָּרַשׁ מְנִיָּה. (דף קכד ע"ב) וְרִזָּא דְמִלָּה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הִיבְשָׁה וְגוֹמֵר (בראשית א ו), אִסְתַּלַּק נִשְׁמַתִּיה מְנִיָּה וְאִשְׁתָּאֵר גּוּפָא יְבִשָׂא, מָאן גּוּפָא הַכָּא, דָּא נִשְׁמַתָּא דְכַרְסִיָּא יְקָרָא (נ"א דקב"ה יהו"ה) דְּאִשְׁתָּאֵרֵת יְבִשָׂה, בְּגִין דְּאִסְתַּלַּקְת מְנִיָּה נִשְׁמַתָּא בְּאַרְח אֲצִילוֹת, דְּהָאִי נִשְׁמַתָּא אִיהִי גּוּפָא לְנִשְׁמַתָּא עֲלָאָה, וְאִי בְּעִי דְתַחְזוֹר לְגַבֵּי הֵהוּא נִשְׁמַתָּא, לִית לָהּ רִשׁוּ לְאַחְזוֹרָא לְגַבֵּיָּה, עַד דְּהֵהוּא חוּבָא אִתְעַבְרַת מְנִיָּה, וְרִזָּא דְמִלָּה שׁוּבּוּ אֵלַי וְאִשׁוּבָה אֲלֵיכֶם (מלאכי ג ז).

אָמַר לִיה רַבִּי אֲלֵעָזָר לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן אָבוּי, אָבָא אֲלִין תְּנוּעִין דְּעוֹרְבָא מֵאִי לְאִשְׁתַּמּוּדַע בְּהוּ בְּר נֶשׁ בְּגִין דִּיחְזוֹר בְּתִיּוּבְתָא, אָמַר לִיה בְּרִי וְדָאִי אָסִיר לְאִסְתַּפְּלָא בְּהוֹן לְעַמָּא קְדִישָׂא, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (במדבר כג כג) כִּי לֹא נַחַש בִּיעֶקֶב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל, אָבֵל אִם יִזְדַּמֵּן לְבַר נֶשׁ לְפּוּם שְׁעֵתָא וַיִּדַע בְּהוֹן, יִסְתַּפֵּל בְּהוֹן בְּגִין דִּיחְזוֹר מִחוּבּוּי בְּתִיּוּבְתָא, וְהָאִי לְבַר נֶשׁ דְּכָל (נ"א דלא) עוּבְדוּי כִּיעֶקֶב וְכִישְׂרָאֵל, דְּבַר נֶשׁ דִּיעֵבִיד עֵבְדִי דִיעֶקֶב דְּאִתְמַר בֵּיה (בראשית כה כג) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, מִה כְּתִיב בֵּיה (ירמיה י טז) לֹא כֹאֲלָה חֶלֶק יַעֲקֹב.

דְּמִסְטָרָא דִיעֶקֶב וְיִשְׂרָאֵל בְּעָא בְּלַעַם חִיָּבָא לְאִסְתַּפְּלָא בְּנַחֲשׁוּי וּבְקַסְמוּי, וְלֹא אִשְׁכַּח אִתְר לְאִעֲלָא לְגַבֵּיָּה, וּבְגִין דָּא אָמַר כִּי לֹא נַחַש בִּיעֶקֶב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל. אָמַר לִיה רַבִּי אֲלֵעָזָר, וְהָא בְּלָבָן כְּתִיב (בראשית ל כז) נַחֲשָׁתִי וַיְבַרְכֵנִי יְהוֹ"ה בְּגִלְגָּלָהּ, אִם כֵּן אִמָּאִי אַעֲרַב בֵּיה, אָמַר בְּרִי הַכָּא רִזָּא עֲלָאָה, דְּלִזְמִנִּין שׁוֹשְׁנָה אִשְׁתַּפְּכַת בֵּין קוּצִים, וְהַכָּא רִזָּא דְגִלְגוּלָא, אָמַר לִיה יְדַעְנָא, וְעַם כָּל דָּא בְּרִי, אַף עַל גַּב דְּאִתְמַר כִּי לֹא נַחַש בִּיעֶקֶב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל, בְּר נֶשׁ צְרִיךְ לְמַנְדַּע כְּלָא וְאִפִּילוּ חֲרָשִׁין, כְּמָה דְאִוְקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין, לֹא תִלְמַד לַעֲשׂוֹת (דברים יח ט), אָבֵל אִתָּה לְמַד לְהַבִּין וְלַהוֹרוֹת.

וּבְגִין דָּא תְּנוּעִין דְּעוֹרְבָא, אִית תְּנוּעָה דְסְלִיק בְּרַבֵּי"ע, וְאִחְזִי דְחוּבָא דִילִיָּה תַלְיָא לְעִילָא בְּעֲלָמָא דְאִתִּי, וְאִית תְּנוּעָה דְנַחֲתִית לָהּ בְּתַבִּי"ר בְּשַׁבְּרִים, וְאִחְזִי דְחוּבָא דִילִיָּה נַחֲתִית לְתַתָּא בְּעֲלָמָא דִין, לְמַהוּי לִיָּה תְּבִירוּ בְּגִינִיָּה, וְכָל אֲלִין סִימְנִין אִיהִי אִחְזִי בְּאַרְחָא, כְּגוּוֹנָא דְעַמְלָק דְאָמַר בְּגִינִיָּה (שם כה יח) אֲשֶׁר קָרַךְ בְּדַרְךָ, דְסִטְרִין אַחְרָנִין אִינוּן כְּלִסְטִים דְנַפְקִין בְּאַרְחִין, וּבְגִין דָּא עוֹרְבִין חִילָא דְלַהוֹן בְּאַוּרְחִין.

ואינן דמזלהון תליא בשבת, אינן עציבין, ואינן דוחקין רגלי שכינתא בגלותא, דבזמנא דאלין אתפשטו בעלמא, אתמר ברגלי שכינתא ויאסוף רגליו אל המטה (בראשית מט לג), אתכנישת לגבי זרעיה דיעקב מטה שלמה, ובגין דא וישכון ישראל בטח בדרך עין יעקב (דברים לג כח), דלא זזת שכינתא מינייהו בגלותא, בגין דלית בהו פסולא, ושבתא"י אית ליה תרין בתין, חד שפל ראש, ותניינא בית הסהר, דאסירי מלכא אסירין תמן בגלותא, ואינן דחקין שכינתא וישראל (נ"א שעתא לישראל) בגלותא, ובשפל ראש ישראל אינן שפלין לתתא, ומהאי ככבא ייתי כפנא ועניותא לישראל, ומאן דבעי לאסתמרא מניה, צריך לשנויי שמיה ולשנויי אתריה ולשנויי עובדוי, ודא איהו שנוי מקום שנוי השם ושנוי מעשה, והא אוקמוהו הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט).

[תיקוני זוהר - דף קכה ע"א]

שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפוי חוורין וגופא חוורא, אי אית ביה עובדין טבין דא איהו מסטרא דימינא, מסטרא דרחימו דאיהו אהבת עולם אהבתיך על פן משכתיך חסד (ירמיה לא ב). שערא חוורא ועינוי חוורין ואנפין חוורין וגופא חוורא, דלית ביה גמילות חסדים ברחימו דאהבה, האי הוא רמאי מסטרא דלבן הארמי, אסתמר מניה, בהרת לבנה היא, ולילי"ת היא בהרת לבנה אוכמא סומקא ירוקא, הדא הוא דכתיב (ויקרא יג ד) ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמוק אין מראהו מן העור, בהרת שחורה ושפלה איננה מן העור והיא כהה, תרין (דף קכה ע"א) גוונין תניינין אינן ירקרק או אדמדמ, פלהו מתהפכין עינוי בכעסא לחוורו ואוכמו וסומקו וירוקא, וכל דא במאי אשתמודע, דלית בר נש דלא אתפלילן ביה אלין ארבע גוונין, אלא ההוא גוון דשליט על פלהו אחרנין, ביה אתקרי, וביה אשתמודע לאתקרי חוור או אוכם או סומק או ירוק, ואלין ארבע גוונין בישין אינן ארבע קליפין דאגוזא, תהו ובהו וחשך ותהום, ואלין אינן (דברים ח טו) נחש שרף ועקרב וצמאון, נחש גוון חוור בהרת לבנה, שרף ועקרב, אדמדמ שרף, או ירקרק עקרב, וצמאון שחורה, אלין אינן ארבע גוונין דאשא דגיהנם.

ואתתא בישא מתמן קא אתיא, עלה אתמר (ויקרא יד מה) ונתן את הבית את אבניו ואת עציו בעניותא, דלא אשתאר בביתא, ובגין דא חכמות נשים בנתה ביתה, ואולת בידיה תהרסנו (משלי יד א), אלין אינן ארבע גוונין דאשא דגיהנם, דמסתלקי בעינין באנפין בשערא, ומאן אתר מסתלקי, ממרה אוכמא דטחול, וממרה סומקא דכבד, וממרה ירוקא דמרה, וממרה חוורא דריאה, אלין אינן ארבע גוונין חשוכין דמלאכי חבלה, וכלהו כלילן בלילי"ת סם המות, מאדי"ם איהו במרה אדומה למשפך דמא, ואיהו מפת חרב והרג ואבדן.

והכי שכינתא אשתמודעת בארבע גוונין שפירין נהירין, גוון חוור מסטרא דחסד, סומק מסטרא דגבורה, ירוק מסטרא דעמודא דאמצעיתא, אוכם מסטרא דאימא עלאה, דאתמר בה (משלי א ח) שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמה, ואתמר בה (שיר א ה) שחורה אני ונאווה, אימא תתאה נטילת גוון מאימא עלאה, שוקא

ימינא נטיל גוון מדרועא ימינא, תדא הוא דכתיב (תהלים טו יא) נעימות בימינך
נצח, שוקא שמאלא נטיל גוון מדרועא שמאלא, אות ברית נטיל גוון מגופא,
עמודא דאמצעייתא נטיל חכמה, אדם דרכיב על כלא, עלה אתמר (קהלת ח א)
חכמת אדם תאיר פניו, ועליה אתמר (תהלים קד כד) יהו"ה כלם בחכמה עשית, כתר
עלאה איהו סתים לא אשתמודע ביה גוון כלל לעילא, ובעמודא דאמצעייתא אחזי
כל גוונין.

הא הכא רזא דשערא, דביה אשתמודעאן אנשי חיל בגוון חוור, יראי אלהי"ם
בגוון סומק, אנשי אמת בגוון ירוק, שונאי בצע בגוון אוכם, ארבע אתוון
מתלבשין בארבע גוונין אלין, י' בגוון חוור, ה' בגוון סומק, ו' בגוון ירוק, ה' בגוון
אוכם, האי שמא איהו דרקים גוונין בכל אתר, ואיהו דצייר שרטוטין במצחא,
בגוונא דא יהו"ה, ואינון ארבע רשימין דשרטוטין, דאינון עמק רום ועמק תחת
ועמק מזרח ועמק מערב, שרטוטין זעירין דקריצין דעינא מסטרא דאת י', שרטוטין
באורכא בפותיא בגבהא מסטרא דתלת אתוון דאינון הו"ה, כלהון אשתמודעין
בשעור קומה דבר נש, באורכא מסטרא דאריך קומה, דאינון אנשי חיל, בפותיא
קצר קומה ורחבא דקומה, ואינון יראי אלהי"ם, בגבהא גבה קומה ואינון אנשי
אמת, זעירין בעגולא שונאי בצע מסטרא דאת י', ודוד מסטרא דאת י' אתמר ביה
(שמואל א יז יד) ודוד הוא הקטן, ואלין אינון שונאי בצע, שרטוטין אלין בארז
מישר, כשרטוטין דגט פטורין דצריך שרטוטי, או אלין דמחייבא אורייתא, ועל
אלין שרטוטין אתמר (תהלים כה י) כל ארחות יהו"ה חסד ואמת לנצרי בריתו
ועדותיו.

[תיקוני זוהר - דף קכה ע"ב]

שרטוטין באריכו מסטרא דרבי"ע בגוונא דתקיעה, ואלין אינון אריכין דקומה
מסטרא דימינא, ארך אפים, אריכין בקלא בצלותין באורייתא, אריכין ברוגזא,
אריכין בשערא בעיינין באנפין בחוטמא בשפון בדיקנא בגופא בדרועין ברגלין
באצבען (דף קכה ע"ב) רשימו דלהון חוור, ווי לון לאלין דמכחישין דיוקניהון
לעילא, כאלו מכחישין סדרי בראשית, וכאלו ממעטין את הדמות, דאיהו שיעור
קומה דלעילא, דאלין דשרטוטיהון אריכין, וקומה דלהון ואברים דלהון, צריכין
למהוי מארי דחסד, אריכין דרוגזא, מארי דרחימו, ההוא דאתמר ביה (ישעיה מא ח)
זרע אברהם אוהבי.

שרטוטין ברחבא, בגוונא דשברים, תנועה דלהון תבי"ר, ואינון רחבים וקצרים
דקומה, ואנפין רחבין וקצרין, ועינוי רחבים, וחוטמוי רחבים, ושפון רחבים, אלין
אינון יראי אלהי"ם, מארי דיראה מסטרא דיצחק, ווי למאן דאכחיש קומתיה
בעובדין בישין, דירית נשמתא בישא דרכיב על דיוקניה, דאכחיש פמליא לעילא.
שרטוטין גבוהין, ואנפין גבהנין, ועינוי גבהנין, וחוטמא ושפון גבהנין, וגופא
גבוה, אלין אינון מארי דקשוט זרע אמת, מההוא דאתמר ביה (מיכה ז כ) תתן אמת
ליעקב.

ואלין אינון אדנ״י, א' אריף אנפין ועליה שריא י', ד' רחבא דאנפין ועליה שריא ה', נ' גובה דאנפין ועליה שריא ו', י' רחבא דאנפין ועליה שריא ה', שרטוטין זעירין מסטרא דתרועה בעגולא בדיוקנא דאת י', שונאי בצע, מסטרא דדוד דאתמר ביה (שמואל א יז יד) ודוד הוא הקטן, ואינון עיינין זעירין שפירין בעגולא, אנפין זעירין בעגולא שפירין, חוטמא זעירא פימא זעירא גופא דיליה זעירא, שפיר בכלא, ועליה שריא ה'.

שרטוטין גבהנין מסטרא דתרועה, שלשלא"ה דתקיעה ושברים, דא סליק קלא בתרועה, ודא תבר לה בשברים, ודא בינוני בקליה, שלשלאה דתקיעה ושברים, לא אריף ולא קצר, מאן דאיהו בדיוקנא דאת יו"ד איהו קול דממה דקה, ודא מדה לכל אברין דאנפין לעילא, מתתא לעילא, איהי מדה לכל ספירה וספירה מעשר ספיראן, ובה סליקת כל ספירה לעשרת אלפים רבי רבבות, ו' שעוריה בכל ספירה וספירה ששת אלפים רבי רבבות, ה' ה' אינון מהלך בכל ספירה וספירה ה' אלפים רבי רבבות, מעילא לתתא, ומתתא לעילא.

שרטוטין עקימין דלאו אינון רשימין בארץ מישר, אנון רשימין דנחש עקלתון, דשרטוטין כשלשלאה פגוונא דא (אינון מהלך דנונין דימא), (נ"א מהלך דלהון כנונין בימא), דאינון פגוונא דתלמידי חכמים דמתרפין בימא, ואינון רזא דתרועה, [ציור] ושלשלת והכי מהלך דנוניא פגוונא דתרועה, ואינון דרג"א לתתא, שלשלת לעילא, פגוונא דקדושה הכי אינון רשימין מסטרא דמסאבו, דהכי אוקמוה מארי מתניתין (קהלת ז יד) זה לעומת זה עשה האלהים.

שרטוטין אינון פגוונא דלולב, דאתמר ביה נפרצו עליו פסול, הכי שרטוטין דאית בהו פרידו ופריצו, דא אחזי בגלגולא דיליה קדם דאתיא לעלמא, דהוה מקצץ בנטיעות ועביד פרודא באילנא דחיי, באתר דאתגורת נשמתיה, ובמאי אשתמודע, אלא שרטוטין דאינון אריכין פגוונא דא [ציור] (נ"א [ציור]) לית בהו פסק שלמין אינון, האי בר נש לא אכחיש דיוקניה, ולא עבד פרודא באילנא דחיי. [תיקוני זוהר - דף קכו ע"א]

ואם אית בהו פסק פגוונא דא (נ"א) האי בר נש אכחיש דיוקניה, ועבד פגם ומום, ובההוא פגם שריא מום, כפום מום דסיהרא, פריץ איהו, מצח אשה זונה (ירמיה ג ג), שריא ביה פריצו במצחו, מההוא אתר איהו פגים, וצריך לכסאה מצחו דלא יתגלי עריתיה למארי דדינא, ואם חזר בתשובתא, יהא פגימו דיליה נחית לתתא, לקבל בה ענשא, ואם לאו איהו חוזר בתשובתא, מסתלקת לעילא לתבעא ליה דינא בעלמא דאתי, בההוא אתר דפגים, עליה אתמר (שמות כא טז) מעם מזבחי תקחנו למוות, ולא למגנא אמרו קדמאין, במקום שאמרו להאריף אינו רשאי לקצר, לקצר אינו רשאי להאריף, דלא יכחיש דיוקניה ויעביד (דף קכו ע"א) פריצו בדיוקנא דלעילא.

באורייתא דלעילא מאן דרשים וצייר אלין שרטוטין, איהו אמון מופלא ומכוסה, מאן דאסתפל בשפולי משכנא, אשתמודע באלין רשימין וציורין, דאתמר בהון

(תהלים קלט טו) רַקְמָתִי בְּתַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ, צִיּוּרָא דְאַרְבַּע שְׂרֻטוּטִין אֲלִין, אֵינּוֹן אַרְיָה שׁוֹר נֶשֶׁר אָדָם, בְּכִלְהוּ אַרְבַּע רְשִׁימִין, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתֶּם, וְדָא מִיכָא"ל שֶׁר הַחֶסֶד לְיַמִּינָא, וּפְנֵי שׁוֹר מֵהַשְּׂמָאל לְאַרְבַּעַתָּן, דָּא גְבַרְיָא"ל שֶׁר הַגְּבוּרָה, וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן דָּא נֹרְיָא"ל (נ"א אוריאל) שֶׁר שְׁלוֹם עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וְדַמּוּת פְּנִיָּהּ פְּנֵי אָדָם, רְפָא"ל שֶׁר שְׂכִינְתָא, דְתַמְן פָּאָר, דְאַתְמַר בֵּה (יחזקאל כד יז) פְּאָרְךָ חִבּוּשׁ עָלֶיךָ.

מָאן דְלָא אֲתַחְזִיין שְׂרֻטוּטִין בֵּיהּ, לִית לִיהּ דִּיּוֹקְנָא כְּלָל לְעֵילָא, זְכוּתִיהּ נְחִית לְתַתָּא, עָלִיהּ אֲתַמַּר (תהלים סט כט) יִמְחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים, אֱלֹא אִם תָּב בְּתִיבְתָא, דְדָא אֲשַׁתַּכַּח דְלִית לִיהּ בְּמָה דִּיּוֹתִי בְּגִלְגּוּלָא, מָאן דְשְׂרֻטוּטִין דִּילִיהּ רְכִיבִין כְּגֹוּנָא דָא [צִיּוּר] (נ"א [צִיּוּר]) דָּא אַחְזִי דְקָא אֲתִיָּא בְּגִלְגּוּלָא חֲדָא, וְאִם תְּרִין שְׂרֻטוּטִין מוֹרְכָבִין כְּגֹוּנָא דָא [צִיּוּר] (נ"א [צִיּוּר]), אַחְזִי תְרִין גִּלְגּוּלִין, וְאִם תְּלַת שְׂרֻטוּטִין בְּמִצְחִיהּ מוֹרְכָבִין, הָא אֲשֻׁלִים (איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר, וְאִם לִית לִיהּ שְׂרֻטוּטִין בְּמִצְחִיהּ, וְאִת שְׂרֻטוּטִין עַל קְרִיצִין דְעֵינִין, דָּא אַחְזִי עַל אַרְבַּעָה לָא אֲשִׁיבֵנּוּ (עמוס ב א).

שְׂרֻטוּטִין אֵינּוֹן בְּאַתְוּוֹן דְאֵינּוֹן יְהוּ"ה, צִיּוּרִין בְּנִקּוּדִין דְאֵינּוֹן יו"ד ה"י וְא"ו ה"י, וְצִיּוּרִין אֵינּוֹן בְּעֵינִין בְּאֻדְנִין בְּאַנְפִּין בְּנִקּוּבִין דְחוּטְמָא בְּפוּמָא, קַמ"ץ שְׂרֻטוּטִין וְצִיּוּר, שְׂרֻטוּטִין לְעֵילָא וְנִקּוּדָה לְתַתָּא, דָּא אַחְזִי עַל גִּלְגּוּלָא קְדַמָּא, דְקָא נְחִית לְתַתָּא.

נִיצוּץ אִיהוּ חִיָּה תַחַת רְקִיעַ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (יחזקאל א כב) וְדַמּוּת עַל רֵאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ, רְקִיעַ וְדָאִי עַל רֵישָׁא דְחַיָּה, אִיהוּ קַמ"ץ, נִיצוּץ חִיָּה, רְקִיעַ לְעֵילָא מִינָהּ, נִיצוּץ אִיהוּ י' סְלִיק בְּאַתְוּוֹ דְאִיהוּ רְקִיעַ, שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר וְאַתְעֵבִידָת ס, וּבֵה (תהלים קמה יד) סוּמְךָ יְהוּ"ה לְכָל הַנוֹפְלִים, וְחַיָּה אִיהוּ סוּמְךָ (נ"א איהו י' סוּמְךָ) לְרְקִיעַ. רְקִיעַ עִם נִיצוּץ אִיהוּ גִלְגּוּל, רְקִיעַ בְּלָא נִיצוּץ אִיהוּ גִלְגַּל, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ גִלְגַּל הוּא שְׁחוּזָר בְּעוֹלָם, דְאַחְזִיר לְעֵלְמָא, וְדָא פְתַח, וְלָא אִית לִיהּ הַרְפָּבָה בְּגִלְגּוּל, דְלִית לִיהּ חִיָּה דְרְכִיב עָלֶיהּ, וְדָא שְׂרַבִּיט דְכַכְב, דְאַתְמַר בֵּיהּ (במדבר כד יז) דְרָךְ כָּכָב מִיַּעֲקֹב, דְרָךְ בֵּין שְׁתֵּי חַיּוֹת דְאֵינּוֹן צַר"י, וְאַתְעֵבִיד וַיִּצַּר, וּבִהוֹן קָא אֲתִיָּא בְּתִרִין גִּלְגּוּלִין, וְדָא אָדָם דִּיצִירָה, דְקַמ"ץ אִיהוּ אָדָם דְבַרְיָאָה, וְכַד אֲתָא בְּתַלַּת גִּלְגּוּלִין דְאֵינּוֹן סְגוּ"ל, אֲתַעֲבִיד שְׁלֹשָׁת מְשׁוּלָשׁ בְּהוֹן, וְדָא אָדָם דְעֵשִׂיָּה.

וְהַכִּי אִיהוּ שְׂרַבִּיט דְכַכְב, כַּד אִיהוּ עוֹבֵר בֵּין שְׁתֵּי אוֹפְנִים דְאֵינּוֹן שְׁב"א, אֲתַעֲבִיד שׁוּר"ק, דְרַג"א, וְאֵינּוֹן שְׁלֹשָׁת לְעֵילָא, בְּסְגוּ"ל, בְּסְגוּלַת"א, דְרַג"א לְתַתָּא בְּשׁוּר"ק, שְׁב"א צַר"י, חֲל"ם כַּד אֲסַתְלִיק בְּצַר"י אֲתַעֲבִיד סְגוּלַת"א, חֲר"ק דְנַחְתָּא בְּצַר"י אֲתַעֲבִיד סְגוּ"ל, וְכַד עָאֵל בְּשְׁב"א אֲתַעֲבִיד שׁוּר"ק, וְכַלָּא נִקְדָּה חֲדָא, חֲל"ם אִיהוּ לְעֵילָא בְּסְגוּלַת"א, חֲר"ק אִיהוּ לְתַתָּא בְּסְגוּ"ל, שׁוּר"ק אִיהוּ בְּאַמְצַעִיתָא כְּגֹוּנָא דָּא ו, הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר (איוב לב כט).

אַחְזִי גִלְגּוּלָא קְדַמָּא יְהוּ"ה, אַחְזִי גִלְגּוּלָא תַנְיָנָא יְהוּ"ה (נ"א וי"ה וי"ה), אַחְזִי גִלְגּוּלָא תְלִיתָאָה יוּ הוּ וּוּ הוּ, (נ"א אַתְגִּלְיָא וְאַחְזִי גִלְגּוּלָא קְדַמָּא יְהוּ"ה גִלְגּוּלָא תַנְיָנָא

תלת י' י' י', הרפבה דכלהו תלת אדנ"י, ורזא דא י' י' י', חל"ם חר"ק שור"ק, תלת יודי"ן, אמון מופלא אמון נסתר אמון מכוסה, דאתרמיזו בהאי שמא יוד"ה"י וא"ו ה"י, אמון מופלא דאשתמודע בכלהו, חד שריא בנפש הזכרון, ותנינא בנפש המחשבה, ותליתאה בנפש המצוייר, דאינון תלת מוחין י' י' י', ריהטא (דף קכו ע"ב) דסחיר לון פגוונא דא איהי קרקפתא דתפלין, שרטוטין פגוונא דא יהו"ה, יהו"ה בהון מלך הא הכא שרטוטין דמצחא. עיינין, בהון ואתה תחזה מכל העם, אנשי חיל בגוון חוור יראי אלהי"ם בגוון סומק, אנשי אמת בגוון ירוק, שונאי בצע בבת עין דאיהי אוכמא, ודא רזא דשבת, ש תלת ענפי תלת גוונין דעינא, ב"ת דשבת דא בת עין, ועלייהו אתמר (שמות לא טו) ושמרו בני ישראל את השבת וגומר, והא אוקמוהו דאינון תרין שבתות, אימא עלאה בתלת דרגין, ואימא תתאה בתלת דרגין, עמודא דאמצעיתא כליל שית סטרין דאינון שית דרגין, עיינין דמסתפלין בארץ מישר בחוורו, אלין אינון עיינין דרחימו, ובהון שכינתא איהי יפה פלבנה דלית בה פגימו, דאתמר בה (שיר א טו) הנף יפה רעיתי הנף יפה עיניך יונים.

ואית עיינין דההוא חויא איהו כרוף בהון, נחש הקדמוני, ולא מסתפלין בארץ מישר, בכל מה דאסתפל אתלטיא. עינא איהו פגלגל, גוון חוור פגוונא דימא דאסחר כל עלמא, ותניינא פגוונא דארעא, תליתאה פגוונא דארעא דישראל, נקודה זעירא דבת עין איהי פגוונא דציון, דאיהי נקודה דעלמא דמתמן הושטת עלמא.

ואית בר נש דגוון דיליה תכלת דאיהו דומה לרקיע, פמה דאוקמוה מארי מתניתין תכלת דומה לים, וים דומה לרקיע, ורקיע דומה לפסא הכבוד. ותלת גוונין אינון בעינא חוור אוכם תכלת, לקבל אש דלאו איהו שורף, ואש דאיהו שורף ולא אכיל, תליתאה דאיהו תכלת לקבל אש דאיהו שורף ואכיל, רביעאה לבת אש ודא שכינתא בת עין, ועלה אתמר (שמות ג ב) וירא מלאך יהו"ה אליו בלבת אש מתוך הסנה דא בת עין, וירא והנה הסנה בוער באש דא גוון דעל בת עין דאיהו גוון תניינא, והסנה איננו אפל גוון תליתאה, ויאמר משה אסרה נא ואראה וגומר (שם ג) גוון חוור דשרגא עלאה, ובתלת גוונין אלין אתאחדת (נ"א אתחברת) בת עין דאיהי שכינתא,

ובהון סלקא בתלת צלותין קדם יהו"ה, הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה וגומר, זאת תורת דא בת עין שכינתא דסלקא בתלת אבהן דתקיננו תלת צלותין, ובגין דא זאת תורת העולה וגומר, זאת תורת העולה בימינא דאיהו אש דלא שורף, דתמן חכמה דאיהו מבוועא דמיא, דאתמר ביה הרוצה להחפים ידריים, דתשש חילא דאשא, דאיהו גוון חוור דשרגא דלא יהא שורף, ונקודה דילה קמ"ץ, דאתמר ביה וקמץ הכהן (ויקרא ה יב), וכהנא איהו לימינא, קמ"ץ נקודה דאת י מסטרא דימינא לא אתחייב נקודה אחרא.

היא העולה גוון תנינא דאתאחיד בצלותא דמנחה, ביה סלקא ברתא לגבי שמאלא דתמן ה' עלאה, ובה הרוצה להעשיר יצפין, ובגין דאתתא מתמן, אמרו

מארי מתניתין אוקירו נשייכו פי היכי דתתערתון, בגין דמצפון אינון, (איוב לו כב) ומצפון זהב יאתה, ונקודה דאיהו מחייבא לאת ה' מסטרא דשמאלא שב"א, ועליה אתמר (ישעיה סו טז) פי בא"ש יהו"ה נשפט, על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר (ויקרא ו ב) דא גוון תכלת, דאיהו אחיד בצלותא דערבית, וביה סלקא שכינתא לגבי עמודא דאמצעיתא, וצלותא דערבית לקבל אמורין ופדרין דמתאכלין כל הלילה, ובגין דא תכלת דומה לרקיע, דאתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים, דאפריש מחלוקת בין ימינא ושמאלא, ונקודה דרקיע חל"ם, ומאן רקיע דא ו' דאיהו כגוונא דא [ציור] רקיע, והוא ניצוץ חל"ם עליה, והאי נקודה איהי מחייבת לאת ו', ורזא דנקודה יהוה, ורזא דמלה רק באבותיה חש"ק יהו"ה, (דברים י טו) פי בי חש"ק ואפליטהו (תהלים צד יד), כ"י ב"י רזא דשמא דארבעין ותריין, כ"י ב"י ירבו ימיה וגומר (משלי ט יא).

[תיקוני זוהר - דף קכו ע"א]

ואית מאן דאיהו מפרש אלין (דף קכו ע"א) תלת גוונין ברקיעא, דאינון תוור ואוכם ותכלת, חד תוור לעילא מן שרגא, וחד תכלת לתתא, אוכם באמצעיתא אפריש בתרוייהו, ולא אשתמודעו בקדרותא דיליה, ורזא דא מארי מתניתין אוקמוהו כגוונא דא, מאימתי קורין את שמע בשחרית, כדי שיפיר בין תכלת ללבן, מיד דאתעבר קדרותא דשמיא, דאתמר בה (ישעיה נ ג) אלביש שמים קדרות, מיד נהיר שמיא ואשתמודע איהו בין תכלת ללבן, ואשתמודע הכא תכלת מסטרא דשמאלא, לבן מסטרא דימינא, עמודא דאמצעיתא אחיד בתרוייהו, וביה קורין קריאת שמע בשחרית, דאיהי שכינתא בת עין.

והכי קריאת שמע דערבית צריכין לייחדא לה בעמודא דאמצעיתא, כמה דתקינו מארי מתניתין, לקרות קריאת שמע בככבים דאינון פינונים (כנויים), דהכי אוקמוהו, לא מן הככבים הנראים ביום, ולא מן הככבים הנראים בלילה, אלא מן הפינונים, דאינון מסטרא דעמודא דאמצעיתא, הא הכא תלת גוונין בשרגא, שכינתא נר דאתאחדת בהון, (משלי ו כג) פי נר מצוה ותורה אור, אור דא אורייתא דבכתב, דאיהי נשמת אדם, דנהירת על נר, על תרוייהו אתמר, (בראשית א טז) את המאור הגדול לממשלת היום, ואת המאור הקטן לממשלת הלילה.

גוון תוור ביה א"ל מלך יושב על פסא רחמים ומתנהג בחסידות, גוון תכלת פרסיא דדין, דאינון אימא עלאה אימא תתאה, אהי"ה אדנ"י, מלך דאחיד בתרוייהו יהו"ה יהו"ה, עליה אתמר (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו פי תדע, ואינון חכמה ועמודא דאמצעיתא, מסטרא דדין אמר קודשא בריך הוא אני אמית (דברים לב לט), ומסטרא דכרסיא דרחמי אמר קודשא בריך הוא ואחיה, ובגין דא תלמידי חכמים כד הו מסתפלין בגוון תכלת דעינא הו מענישין ביה, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, בכל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עוני.

דבגוון תוור מתלבש א"ל מן מיכאל ל שר החסד, ותחותיה נחש, ופורץ גדר ישכנו נחש, בגוון סומק אתלבש גבריאל ל שר הגבורה, ותחותיה שרף, בגוון ירוק

אתלבש אוריא”ל נוריא”ל שר שלום, ותחותיה עקרב, בגוון אוכם אתלבש רפא”ל שר דשכינתא, ותחותיה צמאון.

ובכל אתר דהו מסתכלין בגוון חוור הו מחיי, ובזמנא דאסתלק יהו”ה מפרסיא דדין ומפרסיא דרחמי, לית תמן עונשא ולא אגרא, ובגין דיהו”ה אסתלק במזלא קדישא עלאה דאיהו פתר עלאה, בההוא זמנא בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא, ובההוא זמנא הפל תלוי במזל ואפילו ספר תורה בהיכל, מה דהו קרוב יהו”ה לכל קוראיו, בההוא זמנא אתמר ביה (קהלת ז כד) רחוק מה שהיה, ועמק עמק מי ימצאנו, לית מאן דאשיג ליה אלא בחכמה ובבינה, ובגין דא כד אסתלק לההוא אתר לא משיגין ליה בכל ספירן, אלא בחכמה ובבינה, דאינון י”ם י חכמה מ’ בינה, ובגין דא רחוק מה שהיה, ועמק עמק מ”י ימצאנו, ורזא דמלה (מלכים א ה כט) קרובים אל יהו”ה אלהינו.

וכד אסתפל דוד ברוחא דקודשא, וחזא דאסתלק לאי”ן בגלותא בתראה, אמר עליהו (תהלים קכד א) אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, אי”ן א’ פתר עלאה י’ חכמה ו’ בינה, חזא דלא הו משיגין ליה, אלא בתלת צלותין דתקיננו אבהן, דאתקריאו הרי יהו”ה, אמר עליהו אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, עזרי מעם יהו”ה, דא מלך יושב על פסא רחמים, וכסא דין אסתלק מתמן, ודא יהו”ה דאיהו מלגאו דכל ספירה וספירה, עליה אתמר (ד”ה א כט) לך יהו”ה הגדולה והגבורה וגומר, בעשר ספירן שבח ליה דוד, בגין דאיהו לגו מפלהו, ואיהו מלבר דכל ספירה וספירה, ואיהו בין כל ספירה וספירה, לא אשתני בכל אתר.

[תיקוני זוהר - דף קכו ע”ב]

אית עיינין מפמה גוונין, פגון ארגמ”ן רגמ”ן, ר’ רפא”ל, ג’ גבריא”ל, מ’ מיכא”ל, ו’ נוריא”ל, ורזא דמלה מרכבו ארגמ”ן (שיר ה ו), א’ אור דנהיר באלין ארבע גוונין, א’ אורפניא”ל ואיהו (דף קכו ע”ב) מטטרו”ן, אור פניא”ל, ובגין דא אתקרי שר הפנים, ואיהו רזיא”ל ואיהו אוריא”ל, דהכי סליק לחשבן רזיא”ל, ואיהו סליק לחשבן רמ”ח פקודין דאורייתא, פחשבן אברה”ם, ודא מלאך תחסד, דמתמן, אורייתא אתיהיבת, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, ואיהו ממונה על רזי אורייתא, והוא גלי עמיקתא ומסתרתא, ידע מה בחשוכא, בגין דחשך איהו לבושא דאור, וביה אל”י דאתמר ביה (שמות טו ב) זה אל”י ואנוהו, אור הוא ר”ז, וכל מאן דיידע בהו עליה אתמר (דניאל ד ו) וכל רז לא אניס לך, ואיהו נהיר בגוון חוור דעינא, ואיהו נוריא”ל נור דליק מסטרא דשמאלא, דתמן רי”ו גבורה, ומתמן פקודין דלא תעשה, פרסיא דרחמי לימינא פרסיא דדינא לשמאלא, עמודא דאמצעיתא כליל תרווייהו וביה יהו”ה, דכפל שמייה תרין זמנין יהו”ה יהו”ה, ומשה דאתאחיד ביה כפל שמייה משה משה, ובגין דא ואדעך ב ש”ם (שמות לג יז) בתרין שמתן.

עיינין מרקמן נקדין בנקודין חוורין, פגון נקודין דעל לול”א, אסתמר מניה רמאי איהו, ומאי דאיהו בנקודין סומקין אושיד דמא איהו, בנקודין ירוקין פערסן

איהו מסטרא דמרה, בנקודין אוכמין גזלן איהו גנב, כל בישין דעלמא אית ביה, עיינין עמיקין אית בהון עומק טוב ועומק רע, האי לא ידע בר נש לביה, לביה עמוק עמוק מי ימצאנו, אם הוא עומק טוב לא יכיל בר נש למנדע חכמתיה, ואם הוא עם הארץ כמה עמוקין מחשבתין דיליה בישין, האי איהו קבר פתוח, הדא הוא דכתיב (תהלים ה י) קבר פתוח גרונם וכו', לשונם עמל ואון, אסתמר מעינא דא, בכל מה דאסתפל אתלטיא, איהו מסתפל לתתא למחשב כל מחשבין בישין, לית סופא לרשיעותיה.

עיינין גבהנין בהפוכא, עליהו אתמר (יחזקאל א יח) וגביהן וגבה להם ויראה להם, וגבותם מלאות עינים וגומר, כמה דעיינין עמיקין אינון דינא ומותא, הכי עיינין גבהנין אינון חיי ורחמי, ואית עיינין גבהנין מסטרא דההוא דאתמר ביה (שמות טו א) פי גאה גאה, סוס ורכבו רמה בים, ואית מנהון דאתחזיין גביה (נ"א דאחזיין על גבי) ורחא, ואחרנין דאתקריאו גאונים באורייתא, וכלהו אית לון עקרא לעילא, ובגין דא וגביהן וגבה להם ויראה להם, מסטרא דההוא דאתמר ביה (קהלת ה ז) פי גבה מעל גבה שמר, ודא מרפכה לעילא מן מרפכה, וגבהים עליהם, הדא הוא דכתיב (ישעיה כב א) משא גיא חזיון מה לך איפה פי עלית כלך לגגות, ואלין אינון דרכבין על מרפבות.

[תיקוני זוהר - דף קכח ע"א]

ועוד וגביהן אלין אינון אופנים, דאינון פגוונא דאתוון, וגבה להם אלין אינון שרפים דאינון לקבל טעמי דלעילא, כתרין על אתוון, וגבותם מלאות עינים אלין נקודין, דאתוון מלאות עינים מנייהו, כמה דאת אמר (זכריה ד י) עיני יהו"ה המה משוטטים בכל הארץ, מאי לארבעתם, אלין תלת חיוון, אינון דאתקריאו בשמא דיהו"ה, תלת זמנין פגוונא דא יהו"ה יהו"ה יהו"ה, אלין אינון ארבע אנפין לכל סטר לכל חיה, וגבותם מלאות עינים פגוונא דא [ציור] הא הכא שבעים ותרין עיינין דאינון לקבל שבעים סנהדרין, ומשה ואהרן על גביהון, אלין אינון וגביהן וגבה להם. (דף קכח ע"א) פגוונא דא [ציור] הא הכא חמש וארבעין עיינין כחשבון אדם ואינון יהו"ה וה"י. ועוד וגביהן דא שכינתא דאיהי על גבי חיוון ומשריין פלהו, הדא הוא דכתיב (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, וגבה להם דא עמודא דאמצעיתא, דשכינתא איהי על גבי אופנים, ועמודא דאמצעיתא דאיהו כליל שית ספירן על גבי חיוון, דאיהו כליל לון מטטרוון, ודא איהו פי גבה מעל גבה שמר וגבוהים עליהם (קהלת ה ז), אלין אינון אבא ואימא, כתרא על ראשהון, דאינון על גבי שרפים דתליין מכרסיא.

ועוד וגביהן דא אימא עלאה, דאיהי על גבי ספירן דאינון תחותה, דמינה כל אתוון, וגבה להם דא חכמה, דמתמן נקודין, ויראה להם דא כתרא דתמן טעמי, וגבותם מלאות עינים, אינון אור צח אור מצוחצח אור קדמון, וכמה נהורין דתליין מנייהו דנהרין מלגאו, כנשמתא בגופא.

ועוד וגביהן אלין אינון שבועה גלדי עינא, דאינון דא על גב דא כגלדי בצלים, וגבה להם דא עינא דאיהו כליל כל גוונין, וגבותם מלאות עינים אלין כנפי עינא ועפעפי וכרובי עינא, דארבע גוונין אית בעינא לקבל ארבע אנפין דכל חיה, ותרין כנפי עינא דאינון עפעפים, ותרי כרובי עינא, אינון לקבל ארבע גדפין דכל חיה, ובאלין ארבע גוונין דעינא נהרין ארבע אתוון יהו"ה, ובארבע כנפי עינא נהיר אדנ"י, דא איהו פי גבוה מעל גבה שמר, וגבהים עליהם (שם) אלין אינון יהו"ה אהי"ה אבא ואימא.

ועוד עיינין גבוהין מסטרא דימינא, ועיינין עמיקין מסטרא דשמאלא, דא ענו ודא ביישן, מסטרא אחרא דא גס רוח ודא עז פנים, כרובי עינא ועפעפי עינא עלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו הפרובים פורשי כנפים למעלה, סוככים בכנפיהם על הכפרת, דא כפורתא דעינא, תלת גוונין דעינא אינון אהי"ה יהו"ה אדנ"י, כלל ופרט וכלל, ואינון יחודא ברכה קדושה, וסימן י ענו ב יום ק ראנו (תהלים כ ט), דהכי סליק חשבן תלת שמהן אלין פחושבן יב"ק, אהי"ה פתר עלאה, יהו"ה עמודא דאמצעיתא, אדנ"י שכינתא תתאה, אדנ"י כלל (נ"א יהו"ה), אהי"ה פרט, יהו"ה (נ"א אדנ"י) וכלל.

ועוד עינא כגוונא דגופא, תרין כרובין דיליה כגוונא דתרין שוקין, תרין עפעפי עינא לקבל תרין דרועין, אלין מסככין ואלין פרחין, ואית כרובי עינא רברבין ועינא זעירא ואית כרובי עינא זעירין ועינא רברבא, בגין דא אמר לאהרן ולבש הכהן מדו בד (ויקרא ו ג), ואוקמוהו מארי מתניתין, מאי מדו כמדתו, הכי צריכין לבושי עינא דאינון כרובי עינא, דאינון דו פרצופין פתנות עור, דיהון כמדא דעינא.

ובגין דא (דברים כה יג) לא יהיה לך בביתך אבן ואבן איפה ואיפה גדולה וקטנה, דגודל איהו מדה לעיינין לחוטמא לשפון לאודנין לפומא, האי איהו מדה דכלא, ובגין דא אמר קרא (שמות כו ב) מדה אחת לכל היריעות, ועל כנפי עינא אתמר (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט, אלין אינון גווני עינא, ולקבל תרין כנפי עינא אינון תרין שפון דפתחין וסגרין, ולקבלייהו תרין כנפי ריאה, ועינא לקבל לבא דאיהו אש לוהט, ובכנפי ריאה רוחא דנשיב בהון, עלייהו אתמר עושה מלאכיו רוחות.

[תיקוני זוהר - דף קכח ע"ב]

וכל אבר ואבר ברא ליה קודשא בריך הוא במדה במשקל, ואם תשכח עיינין חד זעיר וחד רברבא, לאו איהו דא במשקל ובמדה, שקרן איהו, אסתמר מיניה, או אם עיינין רברבין ופומא זעירא, וחוטמא אריכא ואנפין זעירין, (נ"א עקימין) דלא אזלין פלהון במדה, עיינין וחוטמא ואנפין ופומא, עולין איהו דא, ובגין דא לא תעשו עול במשפט במדה וגומר (ויקרא יט לה), במדה דא מדה דשיעור קומה. (דף קכח ע"ב) דכל מאן דלא איהו בעל מדות, אכחיש שיעור קומה דלעילא, ולא

אתנטיל מתמן, דעשר ספירן דלעילא פלהו אזלין במדה מסטרא דאת י', ובמשקל מסטרא דאת ו', תרי מאזני השקל אינון ה' ה', מדה אחת.

[תיקוני זוהר - דף קכח ע"ב]

תא חזי י' איהו רישא, ואיהו מדה דעיינין דאודנין דאנפין דתרין נוקבין דחוטמא, מדה דפומא, שקל הקדש דא ו', שקל דגופא, כנפי השקל ה' אצבען דימינא וה' דשמאלא, ובגין דשמא דיהו"ה איהו מדה ושעור ומשקל, אמר קרא (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה, וכגוונא דא לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה (דברים כה יג), מאי פיס הכא דא פומא. (דף קכח ע"ב)

אדהכי הא סבא עלאה אודמן לגביה, ואמר והא אם עיינין שקילין הא אינון במדה, אבל אם אינון עיינין רברבן ושפון ועירין לא אכחיש מדה, אלא אם עיינין דא רב ודא קצר, דא עב ודא פחוש, או אנפין דא אריך ודא קצר, דא עב ודא פחוש, אלא בתר דזיווגין שקילין כל חד למיניה, ודאי לא אכחיש עובדא דבראשית.

ב' בתוספת, תרין פיסות פימא ולבא, דהכי אוקמוהו מארי מתניתין עליהו, מי שאין תוכו כברו אל יפנס לבית המדרש, דודאי איהו מאילנא דטוב ורע, דאיהו יימא חד בלב וחד בפה, מאן דאיהו מאילנא דחיי איהו תוכו כברו, פימא ולבא שוים, ועלייהו אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל אחרא דאין תוכו כברו דלאו פימיה ולביה שוין, עליה אתמר (שם ב יז) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, דודאי דא איהו ערבוביא בישא, דמשקר מונייטא דמלכא, דמערב כספא בעופרת. ודא הוה חטא דחיה דהטיל בה נחש זוהמא, דאיהו עופרת דאתערב בטפה (נ"א בכספא) חוורא כספא מזוקק, ולא אתדפי זוהמא מניה עד דאתא אברהם ועאל בנורא ואתלבן כספא, ונפיק עופרת לבר דאיהו ישמעאל, ואתמר באדם מושך בערלתו הוה, אתערב ערבוביא בדהבא, אצטריף ביצחק, ואפיק זוהמא לבר ודא עשו, ביצקב נח ואשתרש ואפיק תולדין, ואתרבי עץ החיים בענפוי ושרשוי.

עיינין בעגולא מסטרא דאת י', באריכו מסטרא דאת ו', כנפי עינא אינון ה'ה, בארבע אתון אלין איהו עינא במדה במשקל ובמשורה, והכי כל אבר ואבר ביה תשכח יהו"ה, דאזיל במדה ובמשקל, ואיהו במדה ובמשקל דדבורא, קלא איהו שקל, מדה דבור, כנפי תקלא תרין הבלין דאינון אמירה וקריאה.

גיונין דעינא, חוור לבנ"ה סומק מאדי"ם, ירוק חמ"ה, אוכס שפתא"י, תכלת צד"ק, ואינון כגוונא דחסד גבורה תפארת יסוד ומלכות, תרי פרובי עינא נצח והוד לקבלייהו נג"ה ככ"ב, כגוונא דסטרא דדכוי, הכי אינון מסטרא אחרא.

שבעה ככבי לכת אינון שבע כפולות בג ד כ פ ר ת כגוונא דא ב ב ג ג ד ד כ כ פ פ ר ה ת ת, דינא רפיא ודינא קשיא, ובהון והחיות רצוא ושוב (יחזקאל א יד), רצוא בדג"ש ושוב ברפ"ה, ואינון דינא ורחמי, והכי אינון מסטרא אחרא שבע

כפולות, לקבלייהו שבע רקיעין שבע ארעין, ואינון שבעה ושבעה מוצקות (זכריה ד ב), והכי אינון שבע תרעין דגיהנם ושבע היכלין, מליין נחשים ועקרבים וחשוכא, דמתמן הוה מתנבא בלעם חייבא, ועלייהו אתמר (ישעיה נא ו) כי שמים פעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה, וככביא דלהון עלייהו אתמר (שם לד ד) ונמקו כל צבא השמים (תהלים קב כז), המה יאבדו ואתה תעמוד, ובאבודא דלהון (שם צו יד) י"שמוחו ה"שמים ו"תגל ה"ארץ דאתבריאו בשמא דיהו"ה.

[תיקוני זוהר - דף קכט ע"א]

אנפין אינון בארבע גוונין, אית בר נש (דף קכט ע"א) דאנפוי חוורין מסטרא דאנשי חיל, ואית בר נש דאנפוי סומקא מסטרא דיראי אלהי"ם, ואית בר נש דאנפוי ירוקין מסטרא דאנשי אמת, ואית בר נש דאנפוי אוכמין מסטרא דשונאי בצע, לקבלייהו ארבע אחרנין מסטרא דמסאבו פלהו חשוכין, אנפין מסטרא דימינא בישא עופרת, דמתרפין מליחה חוורא, אינון עבים וגסים, ועינוי גסים ועבים, וגופיה עב וגס, מסטרא דימינא מוחא, חוורא ככספא, זרע אברהם אוהבי (ישעיה מא ה), ומאן דאיהו אנפוי וגופיה וכל אברין דיליה גסין ועבים, איהו עצל כבד חשוד, ומסטרא דהאי ליחה אתמר באברהם (בראשית טו יב) ותרדמה נפלה על אברם, והנה אימה חשכה גדולה נפלת עליו, והאי ליחה איהי זוהמא דהטיל נחש בחוה, ומסטרא דיליה תכבד העבודה (שמות ה ט), ומסטראה ולא שמעו אל משה מקצר רוח ומעבודה קשה (שמות ה ט), ומסטראה ויכבד לב פרעה (שם ט ז) ועבדיו, ואיהי כובד המס וכובד המלאכה.

אנפין ירוקין, אינון מסטרא דמרה, ירוקין חשוכין, והאי בר נש איהי קל, בהפוכא דליחה דאיהי כבדה, האי קל והאי כבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין במהירו ואקדים בסיבו, והאי קשיש בסיבו, ואיהו מאוחר בסיבו, האי אתעבד פתי למפתי בני נשא ברמאות, בגין דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני דמפתי לבני נשא, אסתמר מניה, והאי ירוקא פקחא לביש, האי כל מה דאית בלביה שפיך לבר, והאי גניז לון לגאון, האי כל עובדוי בעפובא, ודא כל עובדוי במהירו, ואיהו יבש גופא ואנפין וכל אברין דיליה, בהפוכא דאחרא, בגין דגיהנם דאיהי מרה ירוקא אוקיד ביה דאיהי כעס, כעסן איהו ודאי, דאוקיד ביה נורא לפום שעתא ומיד שכיך, הכי כל עובדוי בעי למעבד במהירו, ואחרא דאיהו כבד בנחת, דא בהפוכא דדא, דא נחש ודא שרף, דא מיא ודא אשא, מיא דמי טופנא דחביל כל בשרא, האי אחרא מניה גפרית ואש.

אנפין סומקין מסטרא אחרא, האי אתחוי בינוני לא גס ולא יבש, האי אתאדם מסטרא דמאדים, אושיד דמא איהו, אסתמר מניה, ותרין אינון בהפוכא סומק ואוכם, דא בינוני במתקלא, ודא בהפוכא מסטרא אחרא, דא שמחן ודא עציב, שמחן מסטרא דדם, שחוק הפסיל, ודא עציב מסטרא דמרה אוכמא, דא גזיל ושפיך דמא, ואיהו וותרן, ודא כניש קובץ על יד.

מִסְטָרָא דְדַכְיוּ בְּהַפּוּכָא, אַנְשֵי חֵיל אַנְפִין חוּרִין מִסְטָרָא דְמוּחָא, יִרְאֵי אֱלֹהִים
מִסְטָרָא דְלְבָא, אַנְשֵי אֱמֶת מִסְטָרָא דְפִימָא, שׁוֹנְאֵי בְצַע מִסְטָרָא דְגּוּפָא, וְהָא
אוּקְמוּהּ אַנְשֵי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵי אֱמֶת שׁוֹנְאֵי בְצַע מִסְטָרָא דְאֲדַנִּי, שְׁעוּר
וּמְדָה דְלַהוֹן יְהוּ"ה מְלַגְאוּ וּמְלַבְר, י' אֲתַלְבֵּשׁ בְּאַנְשֵי חֵיל וְדָא מוּחָא דְתַמְן חֲכָמָה,
ה' בִּירְאֵי אֱלֹהִים דְאִיהוּ לְבָא, וְתַמְן דְחֵילוּ וּרְחִימוּ דְאִינוּן י'הּ בִּימִינָא וּבְשִׁמְאַלָא,
וְאִינוּן נְסִתְרוּת בְּמוּחָא וּבְלְבָא, ו' אֲתַלְבֵּשׁ בְּפִימָא מִסְטָרָא דְאֵלִין דְאִינוּן אַנְשֵי אֱמֶת,
ה' אֲתַלְבֵּשׁ בְּגּוּפָא מִסְטָרָא דְאֵלִין שׁוֹנְאֵי בְצַע, וְאִינוּן תּוֹרָה וּמִצְוָה, וְעֲלִיָּהּ אֲתַמַּר
וְהַ נְגִלוּת.

[תיקוני זוהר - דף קכט ע"ב]

אַנְפִין עֲגוּלִין מִסְטָרָא דְנְקוּדָי, דְאִינוּן קַמִּין פְּתִיחַ צַרִי סְגוּלָא שְׁבִי"א חֲלִים
חֲרִ"ק שִׁרִ"ק שׁוֹרִ"ק, מְלָכוֹת עֲגוּלָא דְכֻלְהוּ. תָא חֲזִי, תִשַׁע זְמַנִין יְהוּ"ה, בְּכָל סְפִירָה
וּסְפִירָה נְקוּדָה דִּילֵיהּ, וְאִיהוּ יְהוּ"ה בְּמְלָכוֹת בְּלֹא נְקוּדָה, וְאֵלִין אִינוּן נְקוּדִין
דְמַחֲיִיבִין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, תִשַׁע נְקוּדִין אִינוּן חַד יְהוּ"ה בְּקַמִּין, תְּנַיִנָא יְהוּ"ה
בְּפִתְחָא, תְּלִיתָא יְהוּ"ה בְּצִירִי, רְבִיעָא יְהוּ"ה בְּסְגוּלָא חֲמִשָּׁא יְהוּ"ה בְּשְׁבִי"א, (דף
קכט ע"ב) שְׁתִיתָא יְהוּ"ה בְּחֲלִים, שְׁבִיעָא יְהוּ"ה בְּחִירִי, תְּמִינָא יְהוּ"ה בְּשִׁלְשׁ
נְקוּדוֹת, תְּשִיעָא יְהוּ"ה בְּשׁוֹרִי, מְלָכוֹת יְהוּ"ה כְּלִילָא מְכֻלְהוּ. קַמִּין אֲתַקְרִי
בְּנְקוּדָה דָא מִסְטָרָא דְכֶתֶר עֲלָא דְאִיהוּ סְתִים כְּקַמִּין, דְאִיהוּ סְתִים בְּמַחֲשָׁבָה, דְלֹא
יָדַע בַּר נֶשׁ מַה דְאִית בְּגוּיָהּ, וּמָאן דְאִיהוּ לְגוּ סְתִים בְּמַחֲשָׁבָה, עֲלֵת הָעֲלוֹת קָרִינָן
לֵיהּ.

וְאֲתַקְרִי פְתִיחַ כְּנְקוּדָה דָא מִסְטָרָא דְחֲכָמָה, דְבָהּ אֲתַפְתַּח וְאֲתַגְלִיָּא מַחֲשָׁבָה
סְתִימָא, כְּגוּוּנָא דָא לְעִילָא כְּדִיוֹקְנָא דָא, לְתַתָּא כְּדִיוֹקְנָא דָא וְתִרִין נְקוּדִין
אֲתַגְלִיָּאוּ בְאִימָא, בְּכֶתֶר עֲלָא סְתִימִין אִינוּן, וְאֲתַעֲבִידוּ צַרִי יְהוּ"ה, עֲלִיָּהּ אֲתַמַּר
(בראשית ב ז) וַיִּצַר יְהוָה, כִּי בִי"ה יְהוָה צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד), צִיר תִרִין
עֲלִמִין עֲלָמָא דִין וְעֲלָמָא דְאִתִּי.

סְגוּלָא דָא חֶסֶד, בֵּיהּ שְׁכִינְתָא אִיהוּ סְגוּלַתִּי לְעִילָא, סְגוּלָא לְתַתָּא, סְגוּלַתִּי
וּרְחִימָא מִסְטָרָא דִימִינָא, שְׁבִי"א כְּגוּוּנָא דָא מִסְטָרָא דְשִׁמְאַלָא, כִּי בְּאִ"ש יְהוּ"ה
נְשַׁפֵּט (שם סו טז), וְתַפּוּל שְׁבִי"א וְתַקְחֶם (איוב א טו), שְׁבִי"א עֲמָדִי (בראשית כט יט)
דְאִיהִי שְׁכִינְתָא דְאֲתַקְרִי שְׁבִי"א מִסְטָרָא דְשִׁמְאַלָא. וְאֲתַקְרִי חֲלִים כְּגוּוּנָא דָא
מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, מִשֵּׁם רוּעָה אֲבָן יִשְׂרָאֵל (שם מט כד), אֲבָן מְאִסוּ
הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה (תהלים קיח כב), כָּל מְרַגְלִיתָא יִקְרָא אִתִּי בְּחֲלִים, הַדָּא
הוּא דְכִתִּיב (שמות כח יט) לְשֵׁם שְׁבוּ וְאֲחַלְמָה, וּבֵיהּ וּנְחַלְמָה חֲלוּם (בראשית מא מא).

חֲרִ"ק אֲתַקְרִי מִסְטָרָא דְשׁוֹקָא יְמִינָא כְּגוּוּנָא דָא בֵּיהּ חֲקִירָה, חֲחֲקֵר אֱלוֹהִי תַמְצָא
(איוב יא ז), וְאִיהוּ קֶרַח הַנּוֹרָא, קֶרַח מֵהָהוּא נּוֹרָא (יחזקאל א כב) דְאִיהוּ עֲמוּדָא
דְאֲמַצְעִיתָא. שִׁרִ"ק הוּד אֲתַקְרִי, כְּגוּוּנָא דָא יְהוּ"ה, מִתַּמְן אֲתַקְרִיאֵת שְׁכִינְתָא שִׁרִ"ק,
קֶשֶׁר הַמְרַפֵּבָה, וְאִיהוּ הוּד דְמִשָּׁה, בֵּיהּ אֲשִׁתְּלִימוּ חֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקֶרְשֵׁי צֶלַע הַמְשָׁכָן

הַשְּׁנִית (שמות כו כז), פְּחוּשְׁבֵּן ה' דִּילִיה, אֲשֶׁתָּאָר ו'ד דו פְּרָצוּפִין, עֲלִיה אֲתָמָר (שם כז) עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ, קָרֶשׁ, קָשָׁר.

שׁוּרְק יוֹהוּוֹהוּ, דָּא צְדִיק, דְּאִיהוּ קוֹשֶׁר הַמְרַכְּבָה, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ד"ה א כט יא) כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְדָא דְמַתְרַגְּמִינָן דְּאֲחִיד בְּשָׁמַיָּא וּבָאָרְעָא, וְעֲלִיה אֲתָמָר (ירמיה ב כא) וְאֲנֹכִי נִטְעַתִּיךָ שׁוּרְק פְּלֶה זֶרַע אֲמַת, זֶרַע אֲמַת הוּא וְדָא, דְּאֲתָמָר בֵּיה (מיכה ז כ) תִּתֵּן אֲמַת לְיַעֲקֹב, אִיהוּ זֶרַע, וְשְׁכִינְתָּא עוֹר, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ב יח) אַעֲשֶׂה לּוֹ עוֹר פְּנֵגְדוֹ, כָּל אֲלִין נְקוּדִין אֲתַחֲיִיבוּ בְּשָׁמָא (נ"א אתחייב שמא) קְדִישָׁא מְסֻטְרָא דְתִשְׁע סְפִירָן, וּמַלְכוּת פְּלִילָא דְכֻלְהוֹ, אֲהַבַּת פְּלוּלְתִיךָ (ירמיה ב ב), הָא הֲכָא אֲנִפִין עֲגוּלִין דְלַעֲיִלָא, נְקוּדִין בְּנְקוּדִין.

וְאִית אֲנִפִי רַבְרַבִּי, וְאֲנִפִי זוּטְרִי, אֲנִפִין דְרַחֲמִי, וְאֲנִפִין דְזַעַם, דְּבַהוֹן וְא"ל זוּעַם בְּכָל יוֹם (תהלים ז יב), וּבְגִין דָּא אָמַר לְמִשָּׁה הַמֵּתָן לִי עַד שִׁיעֲבֵרוּ פָּנִים שֶׁל זַעַם, וּמִיָּד וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא, יְהוָה יְהוָה א"ל רַחוּם וְחַנּוּן (שמות לד ו), דְּאִינוּן בְּרִזָּא דָּאָת וְא"ו, תִּלְת עֶשֶׂר מְכִילָן, א' דְּבִאֲמַצְעִיתָא דּוּא"ו אַרְךָ אִפִּים מְאִי אִפִּים דִּילִיה ו'ו, דְּבַהוֹן מְאִירִךְ אֲנִפִין עַל חֵיבִיָּא, וּמְרַחֵם עַל עֲלָמָא, וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמָר (במדבר ו כה) יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחַנֶּךָ, יֵשָׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, ה' ה' אִינוּן גְּוֹנִין דְּאֲנִפִין חוּר וְסוּמָק, וְחוּטְמָא אִיהוּ אַרְיָךְ אֲנִפִין, יו"ד פִּימָא פְּלָלָא דְתִלְת דְרַגְלִין, י' חוּט בְּעֲגוּלָא, ו' לָשׁוֹן, ד' פְּלָלָא דְאַרְבַּע תְּקוּנִין שְׁפוּן וְשִׁנִּים וְחָד וְגָרוֹן.

[תיקוני זוהר - דף קל ע"א]

תָּא חֲזִי אֲתָמָר בְּאָדָם (איוב יד כ) מְשַׁנָּה פָּנָיו וַתִּשְׁלַחְהוּ, וּמָאן גָּרִים לִיה שְׁנוּיָא דְאֲנִפִין, לְשִׁנְאָה לִיה דְלָא יִשְׁתַּמּוּדְעָן בֵּיה מְאִירִי דְדִינָא, הָאִי אִיהוּ שְׁנוּי מְקוּם שְׁנוּי הַשֵּׁם שְׁנוּי מַעֲשֶׂה. וְעוֹד נְקוּדִין אִינוּן סְגוּלִין נְהַרִין (נ"א בהדין) נְקוּדָה דְאֲוִרִיתָא, וְאִינוּן נְעֻנְוִעִין דְאַתּוּן, לְקַבֵּל פְּרָקִין וְעֶרְקִין, דְאִינוּן נְעֻנְוִעִין דְאַבְרִין דְגוּפָא. וְאַתְקִרְיָאוּ בְּאֵלִין שְׁמֵהוּ, ק' דּוּמִיָּאֵל (נ"א ק' דְמִיָּאֵל) (ס"י קְמוּאֵל) מ' לְכִיָּאֵל צ' זִרְיָאֵל הָא קִמֵץ בְּאַתּוּי, פ' דָּאֵל ת' זִמִּיָּאֵל ח' סְדִיָּאֵל הָא פִּתָּח, צ' זִרְיָאֵל ר' זִיָּאֵל י' זִפִּיָּאֵל הָא צְרִי, ס"מ טוּרִיָּה (דף קל ע"א) ג' זִרְיָאֵל (נ"א ג' בְּרִיָּאֵל) ו' עֲנָאֵל ל' מוּאֵל הָא סְגוּל, ש"מ עִיָּאֵל ב' רְכִיָּאֵל א' הִנִּיָּאֵל הָא שְׁבָא, ח' נִיָּאֵל ל' הִרִיָּאֵל (נ"א ל' הִדִּיָּאֵל) מ' חֲנִיָּאֵל הָא חֵלֶם, ח' זִקִּיָּאֵל ר' הִטִּיָּאֵל ק' רְשִׁיָּאֵל (נ"א ק' דוּשִׁיָּאֵל) הָא חֶרֶק, ש"מ מוּעָאֵל ר' עִמִּיָּאֵל ק' נִיָּאֵל הָא שְׂרָק, ש"מ שִׁיָּאֵל ר' פָּאֵל ק' דְשִׁיָּאֵל הָא שְׂרָק, הָא תְּמַנְיָא וְעֶשְׂרִין שְׁמֵהוּ, דְאַתְמָר בְּהוֹן (תהלים קיא ו) כַּח מַעֲשִׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ, זָכָאִין אֲנִפִין דְנְהַרִין בְּהוֹן אֵלִין שְׁמֵהוּ, וְאִינוּן לְקַבֵּל י"ד פְּרָקִין דִּיד יְמִיָּא וּלְקַבֵּל י"ד פְּרָקִין דִּיד שְׁמָאֵלָא, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה, כּוּז'וֹ בְּמוֹכְס'וֹ כּוּז'וֹ, עֲלִיָּהוּ אֲתָמָר (שמות כ ג) לָא יְהִיָּה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנָי, וְאִם לָאו עֲלִיָּהוּ אֲתָמָר (משלי יא כא) יָד לְיָד לָא יִנְקָה רַע.

חוּטְמָא אַרִיכָא, דָּא הוּא בַר גֵּשׁ דְאִית בֵּיה רַחֲמִי, חוּטְמָא קְמִיטָא מְאִירִי דְרוּגְגָא אִיהוּ, חוּטְמָא עֲקִימָא מְסֻטְרָא דְחוּיָא אִיהוּ בְּכָל אַבְר דְחַב בַּר גֵּשׁ הֵהוּא חוּיָא אִיהוּ

כריכא תמן ועקים ליה, בין באודנין בין בעיינין בין בחוטמא בין בפיימא, ועליה אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון וגומר, וכל פאבין דבני נשא דאינון תקיפין, דאתמר בהון (דברים כח גט) וחלים רעים ונאמנים, הוא דנשיף לון ההוא חויא בכמה נשיכין בההוא אבר דחב, עד דאתפרע מההוא חובא, ובגיניה אתמר אפילו נחש פרוף על עקבו לא יפסיק, לא יפסיק ביחודא בצלותיה, והא כתיב בכל פקודין (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם, אמר להם בגין דא אמרו אבל עקרב פוסק בגין דקטיל. תא חזי בחוטמא אית תרין נוקבין, מחד נפיק רוחא, ומחד נפיק תננא, הדא הוא דכתיב (דברים כט יט) כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא, ברוחא קריר אמר (שמות טו ח) וברוח אפיה נערמו מים, בתננא דסליק פּעשן אמר (שם) נשפת ברוחך פסמו ים.

אודנין אית בהון אדרין ואכסדרין, ועלייהו אמר דוד שיר למעלות, דאינון פי גבוה מעל גבה שמר, וגבהים עליהם (קהלת ה ז), אי אינון אטימין אודנין לתתא, הכי אינון אטימין תרעין דשמיעה לעילא לגביהו, ואינון תרעין דאתמר בהון (תהלים סה ג) שומע תפלה, שמע ישראל (דברים ו ד), מתמן צריך לכוונא בשמיעה. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא שמיעה באן אתר תליא לעילא.

אמר ליה ברי ראיה הוא פסא למזרח, דמתמן נהורא נפיק לעולם, כמה דאוקמוה מארי מתניתין, מזרח משם האור יוצא לעולם, יהודה איהו למזרח, ואתמר ביה (בראשית מט ט) גור אריה יהודה. מערב דא פימא דתמן ערוב דכלא, ותמן מתערבין כל חיילין וכל דרגין, ומחנה אפרים למערב, ומטה למערב בין צפון לדרום. שמיעה לקבל שלחן בצפון, ותמן דחילו, הדא הוא דכתיב (חבקוק ג ב) יהוה שמעתי שמעך יראתי, ומחנה דן לצפון, ואזן דמות אל"ף, דאתמר ביה אלף בינה, דאיהי נמי עוז לצפון. ריחא לדרום, ריח גיחה ליהוה (ויקרא א ט), ואית לחוטמא תרין נוקבין, פלילין מדינא ורחמי, ואינון י' י', חוטמא ו' באמצעיתא, תרין צנורות אינון די' ליה, ואתמר לגבי מחנה ראובן לדרום ראובן, תרין נוקבין דחוטמא אינון לקבל לאה ורחל, חוטמא בארץ מישור בינייהו דא יעקב.

[תיקוני זוהר - דף קל ע"ב]

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, מנא לך דאימא (נ"א דבינה) איהי לצפון, ובה תליא שמיעה, אמר ליה ברי חמשין תרעין אנון דבינה, ובה מייחדין כ"ה כ"ה אתוון תרין זמנין בכל יומא, וישראל איהו בן י"ה, בינה ודאי כללא דתלת אתוון אבא ואימא וברא, ובגין דא שמיעה בה תליא, לית תקוונא מאלין ארבע אתוון דלא אתכלילן בה עשר ספירן, דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וארבע אתוון דאינון יהו"ה איהו לא אשתני בכל אתר, איהו שמע דשמאלא (דף קל ע"ב) לישראל, ואסתפל בימינא עלייהו, ובדרום איהו מרחף עלייהו, הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, ובמערב איהו ממלל עמהון, שנויין אינון במאני דגופא, אבל ביה לית שנויא כלל, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג ו) אני יהוה לא שניתי.

ובכל אבר ואבר (דאיהו גרא דכל פקודא) בעי בר נש לאמלכא לקודשא בריה הוא, ולתקנא ליה אתר דכיא ונקייה לשריא ליה תמן, ובגין דא צריך בר נש לבערא מניה מפל אבר ואבר, כל מחשבין וכל הרהורין בישין דטנופין דאינון קליפין, וצריך לאוקדא לון בכל פקודין כשרין, דשריין על כל אבר ואבר דאינון גרות, דכל פקודא גר אתקריאת, הדא הוא דכתיב (משלי ו כג) פי גר מצוה, גר יהוה נשמת אדם (שם כ כז), ובה צריך למחוי (שם) חופש כל חדרי בטן, ולבערא מנייהו שאור וחמץ מוץ ותבן, שאור וחמץ מן העפה (נ"א הטפה), מוץ ותבן מן החטה, לשריא תמן י"ה, י בעפה דאיהי טפה, ה' בחטה, דאיהי לבערא חט מן ה' דאשתארת סלת נקיה.

דכל פקודא דשריא על כל אבר ואבר אית לה שם ידיע, וכל חיילין ומשריין דמלאכין דתליין מניה, פלהו אתכנשו לההוא אבר, ונטרין ליה מפל מרעין בישין, ומאן דחליף לון או קרא לון באבר דלאו דלהון, ולא אינון ממנן עליהו, איהו אכחיש סדורא דעובדא דבראשית, ולא מתכנשין לגביה, למלכא דשוי ממנן על מלכותיה, ופליג לון על כל אתר ואתר, ואמר לון אנת תהא ממנא על אתר כף וכף, ואנת כף וכף, ולכל חד שוי ליה באתר ידיע, ובמלה ידיע, לית ליה חלופה באתר אחרא.

אבל קודשא בריה הוא דשלטנותיה בכל אתר פנשמתא דשלטנותה על כל אבר ואבר, מלא כל הארץ כבודו, בכל אתר דקרי ליה בר נש עני ליה, אלא אם ההוא אתר דההוא אבר איהו פגום בחובה דעביד בר נש, קודשא בריה הוא לא שריא בההוא אבר, דעליה אתמר (ויקרא כא יח) כל אשר בו מום לא יקרב.

ואברין דבר נש פלהו אינון מסודרין על סדרי בראשית, ובגין דא אתקרי בר נש עולם קטן, ומאן דאמליף לקודשא בריה הוא על כל אבר ואבר, פאלו אמליף ליה על כל עלמא, ואגרא דבר נש דאמליף ליה על כל אבר ואבר לא אתייהיב רשו לגלאה, דאלין אינון טעמי מצוות דלא אתייהיבו לגלאה, בגין דלא יהא בר נש עובד לקודשא בריה הוא על מנת לקבל פרי, אבל ברי מלין אלין דלא צריכין לאתגליא, יהון טמירין בלבך, עליהו אתמר (ישעיה כג יח) לאכול לשבעה ולמכסה עתיק, מלין עתיקין דלא אתמסרו לגלאה יהון טמירין בלבך.

תא חזי כד בר נש מתעטף בעטופא דמצוה, ומנח תפלין, וקרי ליה בקריאת שמע, הא תקין ליה פרסיא בעטופא דמצוה, והא אוקמוהו והוכן בחדסד פסא (שם טז ה), ובתפלין איהו מעטר ליה, הדא הוא דכתיב (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליך, וקרא ליה בקרא לשרייה על פרסיא דתקין ליה שמע ישראל, הכי קודשא בריה הוא מתקן ליה בההוא עלמא פרסיא ועטרה, וכמה דאיהו נחית ליה תמן, ויקום פרסיא בגיניה, ואמליף ליה על כל מלאכין (נ"א חיילין) ומשריין דתמן, הדא הוא דכתיב (בראשית א כו) וירדו בדגת הים ובעוף השמים וגומר, ורזא דמלה (שמואל א ב ז) כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו.

וכמה דנחית (ס"א דמגנין) ליה בכמה נגונין דשירות תושבחות והודאות, הכי כד סליק לעילא פלהו חיוון דמרפבות, ומשריין דמלאכין קדישין, דחיות ואופנים ושרפים, פתחין ליה (נ"א פרישן) גדפיייהו בחדווא בנגונא לקבלא ליה, הא הכא אגרא דצלותא ותקונין דילה דאיהי פקודא חדא.

[תיקוני זוהר - דף קלא ע"א]

פקודא דברית מילה, בגזירו דערלה ופריעה, כמה דאיהו אעבר מההוא אבר כל אלין קליפין דאלהים אחרים, ותקין ביה אתר לשריא ביה שכנתא תמן, דאיהו אות ברית מילה, הכי קודשא בריך הוא כד נשמתיה (דף קלא ע"א) סליקת לעילא, הדא הוא דכתיב (דברים ל יב) מי יעלה לנו ה שמימ ה, קודשא בריך הוא אעבר מניה כל מלאכי חבלה ומקטרגין דלא יקרבו לגביה בגין דשמא דיהו"ה שריא עליה דתשבח ליה באלין תיבין מי יעלה לנו השמימ ה, ראשי תיבות מיל"ה, וסופי תיבות יהו"ה, בשמיה סליק לעילא נשמתיה, ובההוא זמנא יתקיים ביה (שם כח ז) וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך ויראו ממך, וכמא דאיהו מקבל עליה כל פקודין דעשה, בדחילו ורחימו, הכי אמליכין ליה לעילא חיילין ומשריין, על אלין עלמין דתקין ליה קודשא בריך הוא לעילא, ומקבלין ליה עלייהו בדחילו ורחימו דמאריהון.

ובזמנא דבר נש אשתדל באורייתא דאיהו אור, ובמצוה דאיהו גר, פאלו נהיר עמודא דעננא ביממא קדם יהו"ה, ועמודא דאשתא בליליא, הכי כגוונא דא כד אזיל לההוא עלמא, מה כתיב ביה (שמות יג כא) ויהו"ה הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך, ולילה בעמוד אש להאיר להם, למאן לנשמה ורוחא ונפשא דיליה, דאינון לקבל כהן לוי וישראל, וכלא בזכו דאורייתא דאיהי אור וגר.

וכל מאן דנטיר שבת ואוקיר ליה ומענג ליה בגין יקרא דקודשא בריך הוא, הכי קודשא בריך הוא יחיב ליה אתר לעילא בנייחא דלא טרח ביה, ונח תמן מכל טרחא דהאי עלמא דטרח בכמה גלגולין ועובדין, ברי תא חזי, כל פקודין אלין תליין בדיוקנא דמלכא, ואית פקודין דאינון על מנת לקבל פרוס, ותליין מדיוקנא דההוא גער דלעילא, וצריך לפרשא כל פקודין דאינון בדיוקנא דמלכא.

אית (אלין) דתליין מרישא, ואית (ואלין) דתליין בעיינין, וכמה מלאכין ומשריין עלאין דאינון עיני יהו"ה ממנן עלייהו, ואית פקודין דתליין מן אודנין, וכמה מלאכין דאתקריאו אזני יהו"ה ממנן עלייהו, ואית פקודין דתליין מאנפין, וכמה מלאכין דאתקריאו פני יהו"ה ממנן עלייהו, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחד, ואית פקודין דתליין מחוטמא, וכמה מלאכין דאתמר בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות ממנן עלייהו, ואית פקודין דתליין מפומא, וכמה מלאכין דממנן על קלין דאורייתא ועל דבורין, דאתמר בהון (קהלת י כ) כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, ואית פקודין דתליין מידוי דמלכא, וכמה מלאכין ממנן עלייהו דאתקריאו ידין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, ואית פקודין דתליין מגופא פענבין דאתכלא.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא לעילא הא אוקמוה דלית גוף ולית גויה, אמר ליה ברי, לעלמא דאתי אתמר דאיהי אימא עלאה, אבל לתתא אית גופא בעלמא דין דאיהי שכנתא תתאה, וגופא איהי אורייתא, דמינה תליין כל פקודין, ואית פקודין דתליין מאות ברית, וכמה מלאכין ממנן עליהו דאתקריאו מארי דאותות, דאתמר בהון (בראשית א יד) והיו לאותות, ועליהו אתמר למשה (שמות ג יב) וזה לך האות, והאי איהו אות דכל צבא השמים ממנן עליה, ואית פקודין דתליין ברגלין, וכמה מלאכין ממנן עליהו, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, ואתמר בהון (שם ז) ורגליהם רגל ישרה, והכי תליין כלהו מגופא, בשערא דתליא מרישא, וכל נימא ונימא אחזי דאיהו מלאך דתליא מרישא.

וכל מאן דפשע בפקודא, כאלו פשע בדיוקנא דמלכא, זכאה נשמתא דאיהי בדיוקנא דמאריה, דמקיים פקודין אלין, דמינה תליין כל מלאכין אלין דאתקריאו עיני יהוה אזני יהוה, וכל תקונין וחיילין ומשריין דגופא דלעילא, וכד סלקת נשמתא כל אלין חיילין סלקין עמה, וכד נחתא כל אלין חיילין נחתין עמה, איהי סלם, והנה מלאכי אלהים (בראשית כח יב) סלקין ונחתין בה, בה ממש, וכד סלקא, קלא נחית ברומי רקיעין לכל חיילין ומשריין, תבו יקרא לדיוקנא דמלכא.

[תיקוני זוהר - דף קלא ע"ב]

מצוה (דף קלא ע"ב) דכל פקודא, ביה שריא יהוה, הוא אשתכח בכל אבר ואבר, הוא אשתכח בארבע גוונין דשערא ובארבע גוונין דעינא, ובארבע אדרין דאונדא, ובארבע גוונין דאנפין, ובקלא ובדבורא ובקריאה ואמירה, (ובעשיה דידין) ובכל אבר ואבר דגופא איהו יהוה, ממנא על כל מצוה ומצוה, דביה מצוה בא"ת ב"ש, מ"צ י"ה, פ"ץ ו"ה, הא מצוה יהוה, מצפץ, יהוה בא"ת ב"ש מצפ"ץ. וברי, כל אברין אתקריאו כנויין לשמא דיהוה, וכל מלאכין דתליין מההוא אבר כלהו סלקין ונחתין בשליחותיה, וכל מאן דקרא למלאכין ולכנויין ולא בההוא אבר דממנא עליה, לית סליק פעולה בידוי.

רישא איהו כנויין דשם אהייה, וכל מלאכין, וממנן דהויות, מהכא תליין, וביה שאלין מלאכין איה מקום כבודו להעריצו, אי"ה רשים באהייה, ותמן הי"ה דסליק בחושבן כ' דאיהו פתר, איהו רשים בא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י, (אהי"ה) אל"ף ה"א יו"ד ה"א איהו רזא דעשר אתון מעילא לתתא, האי איהו פתר בריש כלהו שמתן, ולעילא מניה יו"ד ה"י וא"ו (ב"א וי"ו) ה"י, אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, לעילא מניה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכלהו סלקין לארבעין ותריין אתון, ואלין אינון אתון דאתבריאו בהון שמיא עלאין, וארצות החיים, דאלין אתקריאו שמי השמים, ומאן דברא בהון כלא, אומנא דכלא, עלת העלות מתעלה על כלא, הוא בריך לכלא, ולעילא מפל ברכאן, ה"א הוא דכתיב (נחמיה ט ה) ומרום על כל ברכה ותהלה, ולא צריך איהו ברכאן מאחרא, דלית עליה מאן דאשפע ליה.

ברי אית פקודין דתליין ברגלין, דאתמר בהון (יחזקאל א ז) ורגליהם רגל ישרה, (שם יז) על ארבעת רבעיהם, בלכתם ילכו, דא אדנ"י, דעליה אתמר (תהלים פה יד)

צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה וַיִּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו, וַאֲיַנּוֹן מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּפֶר, דְּנַחֲתִין לְמֵאָה בְּרַכָּא, וְדָא ק' מִן צֶדְקָה דְּאִיהִי צְלוֹתָא, צ' תְּשׁוּעִים אֲמִנִים, ד' אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת, ק' מֵאָה בְּרֻכּוֹת, ה' חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וְהֵאֵי צֶדְקָה אִיהִי אִימָא עֲלָאָה, צֶדֶק אִימָא תְּתָאָה, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (שם) צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה, (ישעיה מא ב) צֶדֶק יִקְרָאָהוּ לְרַגְלוֹ, דָּא דִּינָא וְדָא רַחֲמֵי, צֶדֶק אִימָא תְּתָאָה, צֶדְקָה אִימָא עֲלָאָה.

כָּל פְּקוּדֵי דְּהִלִּיכָה תְּלִיין בְּרַגְלִין, כְּגוֹן הִלִּיכָה לְבִי כְּנִישְׁתָּא, הִלִּיכָה לְבָרִית מִיְלָה, הִלִּיכָה לְמַת מְצוּהָ, אוֹ לְכָל הִלִּיכָה דְּמְצוּהָ, וְהֵאֵי פְּקוּדָא דְּבָרִית מִיְלָה תְּלִיין בְּצִדִיק, וְצֶדְקָה בִּידִין מִן נָתַן תְּתוּן, כָּל פְּקוּדֵי אֲיַנּוֹן מְשׁוּלְבִין אֵלִין עִם אֵלִין הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שמות כו יז) מְשׁוּלְבוֹת וְכוּ', וְכֵן תְּפִלִּין תְּלִיין בְּרִישָׁא וּבִידָא שְׁמַאלָא, צִיצִית עַל כְּתֵפָא, מְצוֹת לְלִמּוּד וּלְלִמּוּד בְּפּוּמָא, וְכֵן צְלוֹתִין תְּלִיין בְּפּוּמָא, וְהֵכִי מְצוֹת שׁוּפֵר בְּרוּחָא דְּנָשִׁיב בֵּיהּ בְּפּוּמָא, וְהוּא רּוּחָא אֲתַעֲבִיד קָלָא, וְכֵן קְרַבְנִין דְּאֲיַנּוֹן רִיחַ גִּיחַח לִיהוּ"ה תְּלִיין בְּחוּטְמָא, וְאֵעִי בּוּסְמִין דְּאֲבַדְלָתָא, וְכָל דִּינִין תְּלִיין בְּדַבּוּרָא, וְכֵן בְּעֵינֵינוּ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרֵי מִתְּנִיתִין אֵין לְדִיין אֵלָא מַה שְּׁעֵינֵינוּ רּוּאוֹת.

[תיקוני זוהר - דף קלב ע"א]

וְאִית פְּקוּדֵי דְּתְּלִיין בְּשְׁמִיעָה כְּגוֹן קְרִיאַת שְׁמַע, אוֹ פְּקוּדֵי אַחְרָנִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן אִם הַשְּׁמִיעַ לְאֲזוּנֵי יָצָא, וְדָא תְּקִיעַת שׁוּפֵר, סוּף סוּף בְּאֵלִין אַבְרִין תְּלִיין כָּל פְּקוּדֵי, אֵלָא פְּקוּדָא דְּיִרְאָה וְאֲהַבָּה אֵלוֹ תְּלִיין בְּמוּחָא וּלְבָא, וְכָל פְּקוּדֵי דְּעֵשְׂיָה כְּגוֹן סוּכָה וְלִלְבַב תְּלִיין בִּידִין, וּבְאֵלִין תְּקוּנֵי (ס"א פְּקוּדֵי) צְרִיף בַּר נֶשׁ לְאַשְׁתְּמוּדְעָא כָּל מְלֹאכֵי דְּאֲתַקְרִיאוּ עֵינֵי יְהוּ"ה אֲזַנֵּי יְהוּ"ה, וְאֲיַנּוֹן דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֹאכֵי רּוּחוֹת (מִשְׁרָתוֹ אֵשׁ לוֹהֵט), דְּתְּלִיין בְּחוּטְמָא, וּמְלֹאכֵי דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל דְּתְּלִיין בְּקָלָא, וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבַר (שם) דְּתְּלִיין בְּדַבּוּרָא, וּמְלֹאכֵי דְּתְּלִיין בְּעֵשְׂיָה, כְּגוֹן וִידֵי אָדָם (יחזקאל א ד), וּמְלֹאכֵי דְּאֲתַקְרִיאוּ אוֹתוֹת, דְּתְּלִיין בְּצִדִיק (דף קלב ע"א) דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (ירמיה י ב) וּמֵאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אֵל תַּחֲתוֹ, וּמְלֹאכֵי דְּתְּלִיין בְּרַגְלִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוֹב, וְנַעֲנוּעָא דְּכִלְהוּ יְהוּ"ה, וְצְרִיף לְמַנְדַּע נְקוּדָה דִּילֵיהּ, בְּכָל אַבְר וְאַבְר נְקוּדָה דְּאֲתַחֲיִיב לְמְלֹאכֵי דְּאִיהוּ (אור) מֵיָם, וּלְמְלֹאכֵי דְּאִיהוּ אֵשׁ, וּלְמְלֹאכֵי דְּאִיהוּ רּוּחַ, דְּכָל נְקוּדֵי אֲיַנּוֹן אֲשָׁא וְרוּחָא וּמֵיָא, מְלָכוֹת עֶפְרָא מְאָנָא דְּכִלְהוּ עֲלָיִן דְּתְּלִיין מְסַפִּירוֹן, וְלִתְתָא הֵכִי אִית מְלֹאכֵי דְּתְּלִיין מְכַסָּא וּמְלֹאכֵי וְאוּפּוֹן, דְּמִתְמַן נְשָׁמָה וְרוּחָא וְנַפְשָׁא, גּוּפָא מְאָנָא דְּכִלְהוּ, מִיכָא"ל אִיהוּ מֵיָא, וְאִיהוּ מְמוּנָה עַל יְמָא, וּבְגִין דָּא כַּד אַעֲבַר מִשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּיָמָא, בֵּיהּ שְׁבַח לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שמות טו יא) מִ י כּ מוֹךְ בְּאֵלִים יְהוּ"ה, גְּבִרְיָא"ל מְמוּנָה עַל אֲשָׁא, אוּרִיָא"ל עַל רּוּחָא, רְפָא"ל עַל עֶפְרָא, מְאֵלִין תְּלִיין כְּמָה רַבִּי רַבּוּן דְּמְלֹאכֵי דְּתְּלִיין מְנִיְהוּ.

בְּרִי, אַגְרָא דְּאֵלִין פְּקוּדֵי דְּתְּלִיין בְּאֵלִין אַבְרִים, הוּא דְּמָאן דְּמִיחַד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּשְׁכִינְתֵיהּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְזוּוּג לֵיהּ בְּבֵת זוּגִיָה לְהַהוּא

עֲלָמָא, וּמָאן דְּקָרִיב לִיהּ לְשְׁכִינְתֵיהּ קְרַבְנָא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְקָרֵב לִיהּ בְּבֵת זוּגֵיהּ, וּמָאן דְּעֵבִיד לִיהּ בִּי מְקֻדְשָׁא, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (שם כה ח) וַעֲשׂוּ לִי מְקֻדְשׁ, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֵבִיד לִיהּ בְּהוּא עֲלָמָא בֵּית לְדִיירָא (לִיהּ) תַּמָּן דְּאִיהוּ קֻדְשׁ קֻדְשִׁין, וּמָאן דְּעֵבִיד לִיהּ סְכָה, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְסַכֵּף עֲלֵיהּ בְּהוּא עֲלָמָא, וְאִגִּין עֲלֵיהּ מִכָּל מְלָאכֵי חֲבֵלָה כַּד נִפִּיק מֵהַאי עֲלָמָא וְאִזִּיל לְהוּא עֲלָמָא.

וְכָל מָאן דְּמִבְרַךְ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וּמְקֻדְשׁ לִיהּ בְּצִלוֹתֵיהּ בְּהַאי עֲלָמָא, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְבָרַךְ לִיהּ בְּהוּא עֲלָמָא, וּמְקֻדְשׁ לִיהּ, וְלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת מְעַשְׂרָה, אוּף הָכִי עֵבִיד לִיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲשֶׂרָה חוּפּוֹת בְּגֵן עֵדֶן, דְּקְדוּשִׁין דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עִם שְׁכִינְתֵיהּ, אֵינּוּן קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ, וְשִׁבְעַת בְּרַכָּאן דִּילִיהּ אֵינּוּן בְּקָרִיאַת שְׁמַע, בְּשַׁחַר שְׁתַּיִם לְפָנֶיהּ וְאַחַת לְאַחֲרֵיהּ, וּבְעֶרְבַת שְׁתַּיִם לְפָנֶיהּ וְשְׁתַּיִם לְאַחֲרֵיהּ, הָא שְׁבַע, וְיַחַד דִּילֵהּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָכִי קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְבָרַךְ לִיהּ וְלִכְלָה דִּילִיהּ, וּמְקֻדְשׁ לִיהּ עֲמָה בְּקְדוּשָׁה, וּמִיַּחַד תְּרוּיְהוּ, וְכָלֵא מְדָה כְּנֻגַד מְדָה.

סוּף סוּף בְּכָל מָה דְּאֶשְׁתַּדֵּל בַּר נֶשׁ בְּפַקוּדוּי דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּגִינֵיהּ וּבְגִין שְׁכִינְתֵיהּ, הָכִי אֶשְׁתַּדֵּל קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּגִין בַּר נֶשׁ וּבֵת זוּגֵיהּ בְּהוּא עֲלָמָא, זְכָאָה חוּלְקֵיהּ מָאן דִּישְׁתַּדֵּל לְמַעַבְד רְעוּתֵיהּ, דְּלִית פּוּמָא יְכִיל לְמִימַר אַגְרָא דִּילִיהּ בְּהוּא עֲלָמָא דְּאִיהּ לְדְרֵי דְרִין, בַּר נֶשׁ עֵבִיד לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא רְעוּתֵיהּ דְּאִיהוּ לְפָנִים שְׁעֵתָא בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְנֵי לִיהּ בְּנֵינָא בֵּיהּ, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּנֵי לִיהּ לְבַר נֶשׁ בְּעֲלָמָא דִּילִיהּ בְּנֵינָא לְדְרֵי דְרִין, זְכָאָה מָאן דְּשָׂרִיא לִיהּ בְּכָל אַבְרָא וְאֶבְרָא דִּילִיהּ לְמַעַבְד לִיהּ אַתְר לְשָׂרִיא תַּמָּן, וְלֵאמֹלְכָא לִיהּ בְּכָל אַבְרָא וְאֶבְרָא, דְּלֵא יְהֵא בֵּיהּ אַבְרָא פְּנוּי מִנֵּיהּ, דָּאם חֶסֶד אַבְרָא חַד דְּלֵא שָׂרִיא עֲלֵיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, בְּגִין הוּא אַבְרָא אַתְחַזֵּר לְעֲלָמָא בְּגִלְגּוּלָא, עַד דְּאֶשְׁתַּלִּים בְּאַבְרָין דִּילִיהּ, לְמַהוּי כְּלָהוּ שְׁלַמִּין בְּדִיקְנָא דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דָּאם חֶסֶד חַד לֵאוּ אִיהוּ בְּצַלְמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא.

פּוּמָא עֲקִימָא לָא שָׂרִיא בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ מוּם, כָּל שְׁכָן אִם דְּבוּרָא דִּילִיהּ עֲקִים, עֲלִיהּ אַתְמַר (קהלת א טו) מְעֹרֹת לֹא יוּכַל לְתַקּוֹן, פִּימָא וּלְבָא אֵינּוּן לְקַבֵּל אוּרִייתָא דְּבִכְתָּב וְאוּרִייתָא דְּבַעַל פֹּה, קָלָא וְדְבוּר דְּנִפִּיק מִתְרוּיְהוּ אִיהוּ ו'ה', צְרִיךְ לְאַפְקָא לִיהּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ דִּי'ה', וְאִם לֹאוּ, לָא שָׂרִיא תַּמָּן יְהו'ה'.

[תיקוני זוהר - דף קלב ע"ב]

שְׁפוּן אַרִיכִין מְסֻטְרָא דְּאֲנָשֵׁי חֵיל, רַחֲבִין מְסֻטְרָא דִּירָאֵי אֱלֹהִי'ם, שְׁפוּן בֵּינּוּנִיִּים מְסֻטְרָא דְּאֲנָשֵׁי אַמַּת, זְעִירָן בְּעַגּוּלָא מְסֻטְרָא דְּשׁוּנָאֵי בְּצַע, כְּמָה קָלִין וְדְבוּרִין נְפִיקִין מִפִּימָא מִיד דְּנִפִּיקִין מִפּוּמוּי כְּמָה מְלָאכִים דְּאַתְקָרִיאוּ עוּפִין נְטֻלִין מְלוּלִין דְּפִימָא. חֲמֵשׁ תְּקוּנִין אֵינּוּן בְּפִימָא, דְּאַתְמַר בְּסֻפֵּר יְצִירָה, אַחַה"ע בּוּמ'ף גִּיכ"ק דְּטַלְנ'ת זִסְר'ר'ץ, וּבְהוּן (דְּבָרִים כו ו) אַבְנִים (דף קלב ע"ב) שְׁלֵמוֹת תְּבֻנָה לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכָמָה צְלוֹתִין וּפּוּלְחָנִין, וְעֲלִיְהוּ אָמַר יַעֲקֹב וַיִּשְׁכֵּב בְּמָקוֹם הַהוּא (בראשית כח יא), וַיִּשְׁכֵּב וַיִּי"ש כ"ב אֶתְוּן בְּמָקוֹם הַהוּא, י"ש (משלי ח כא) לְהַנְחִיל אוֹהֲבֵי יֵשׁ, כ"ב בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל (בראשית מח כ), בְּךָ בְּטַחוּ אֲבוֹתֵינוּ (תהלים כב ה), פִּי בְךָ אַרוּץ גְּדוּד (שם

יח ל), ובך בחר יהו"ה (דברים ז ו), אשר נשבעת להם בך (שמות לב יג), נגילה ונשמחה בך (שיר א ד), בהון ב"רוך כ"בוד יהו"ה ממקומו (יחזקאל ג יב).

דיקנא, בספר בן סירא, קליל דקן קורטמן, עב דקן איהו ברבויא דליחא בלחותא דיליה, ובגין דא איהו פתיא שטיא, (אמר רבי שמעון) מאן דלית ליה דיקנא באנפוי ובפימוי אלא זעיר, הוא פקחא (פקיעא), דמרה ירוקא איהי אתגברת עליה, ולית ביה לחותא כלל, דיקנא בינונית דא איהו איש תם, דעתיה שלים, מאן דלית ליה דיקנא באנפוי כלל, מרה קרירא ויבשתא אתגברת עלוי, לית ביה לחות וחמימות כלל, מארי דעציבו איהו, עובדוי פאתתא.

תא חזי אית בני נשא דממללן בנענועא דעיינין, ואחרנין בנענועא דידין, ואחרנין בנענועא דרישא, ואחרנין בנענועא דגופא, ואחרנין בנענועא דרגלין, דא איהו דבכל אתר דנשמתיה ביה, תמן עביד נענועא יתיר בההוא אתר.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, וכי נשמתא לא איהי באתר ידיעא בלבא, ואתפשטותה בכל אברין דלבא, אמר ליה ברי, והא כתיב בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, כפום עובדוי דבר נש הכי נפיק לה מאתרהא, ונחית לה לבר מאתרהא, כגוונא דשכינתא דאתמר בה (ישעיה נ א) ובפשעיהם שלחה אפכם, ותיובתא שלימתא, מאן דאתיב לה לאתרהא דהות בקדמיתא, דבזמנא דנשמתא איהי בלבא אתקריאת מטרוניתא, כד נפקת מלבא לא אתקריאת מטרוניתא, כפום חובוי דבר נש הכי נחית לה מדרגא לדרגא ומאבר לאבר, עד דנחית לה לרגלוי, וכפום זכוון דיליה הכי סליקת, עד דסליקת לאתרה, ובגין דא בכל אתר דנחתת, תמן עבדת תנועה יתרה בההוא אבר יתיר מאחרנין.

שרטוטין דידין אשכחנא דאינון כענפין דאילנא, מנהון אריכין, מנהון קצרין, מנהון משלבן, מנהון בעגולא זעירין.

אשכחנא ברזא דמתניתא, דטורין רמאין עמיקין, גו סוספיתא, קונטרא, קטרא דקטרין, תמן הוה חד אוכמא בלא רגלין, מפכפך הפוכין, גוף טריף, כד הוה יתיב אזיל, כד הוה אזיל יתיב, כד הוה אזיל מהפך טורין, כד הוה יתיב מעקר טורין, מאן דאערע ביה טריף ליה וקטיל ליה, ולא אהני, זכאה איהו מאן דאסתמר מניה.

כל דיוקנין דבני עלמא ביה רשימין, כל ציורין ביה מצויירין, כל גוונין ביה מרקמן, דסטרין אחרנין כמה ענפין תליין מניה, דשרביטין דנורא מלהטא דזריק, כמה גלגלין סחרין ליה, כלהו מליין עיינין דגומרין דנורא מלהטין, מנהון מזדעזעאן חילין ומשריין, לית בהון רחמנותא כלל, זכאה איהו מאן דאסתמר מניה.

[תיקוני זוהר - דף קלג ע"א]

ביה רשומין דיוקנין דחיוון בישין, דאינון מזל אריה, מזל שור מועד, מזל נשר, מזל אדם, כל בני ימא מסאבין ביה מצויירין, ועופין וחיוון דסטרא דמסאבו ביה רשימין ומצויירין, דכלהו מועדין לקלקל, כמה שרביטין ונצוצין אנדריקו מניה על בני נשא, ואינון נשמתין דחייביא, דקא מרפיבין על בני נשא, מנהון דכורין מנהון

נוקבין, לזמנין מרפיבין נוקבין על דכורין, לזמנין דכורין על נוקבין, פד אזדריקו לא אזדריקו לאתר ידיעא, אלא כל חד באתר דלא (דף קלג ע"א) מיניה. ווי לון לאינן טיפין, דאינן נצוצין ושרביטין אערעו ביניהו, אלין שטיין דלא מסתמין גרמייהו בזווגא דלהון, מרכיבין לון בהון, ואתעביד אילנא דעץ הדעת טוב ורע.

נוקבא אית ליה דאתקריאת להט החרב המתהפכת, דכל גלגולין דנשמתיין ביה מתהפכין, לזמנין מטה לנחש, לזמנין נחש למטה, והכי מתהפכא דכורא לנוקבא, נוקבא לדכורא, ואלין דהפכין לשלחנם גרמין הפוכין אלין. הפכפך דכלהו להט החרב המתהפכת מרע לטוב ומטב לביש, והכא רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו, ודא איהו גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור, מאן דאליים גבר, פד אליים נוקבא על דכורא בגלגולא דיליה לית ליה דיקנא, עקר הוא, עובדוי פבעירא, תועבה איהו.

והכי אינן מתהפכין דרגין מדינא לרחמי ומרחמי לדינא, כגוונא דסטרא דדכין הכי מתהפכין מסטרא דמסאבו, אם אליים גבר, והוא יהיה פרא אדם ידו בכל (בראשית טו יב), ואם אלימא נוקבא יד כל בו, אית שלטנותא לביש ואית שלטנותא לטב, אית שלטנותא דשליט (סליק) דא על דא, ואית שלטנותא דניאופין, פד שליט זונה עליה, פלהו בעירן אתיין עליה, כמה דאשפחנא בנבוכדנאצר, דאתמר ביה (דניאל ד כב) ומבני אינשא טריד ועשבא כתורין ליה יטעמון עד דשבעה עדנין יחלפון עלוהי, דאינן שבעה ככבי דיליה, יתחלפון עלוהי מדכורין לנוקבין, ובגין דא פד גלגולא דנוקבא קא רכיבת עליה, עובדוי איהו פאתתא, פד מליל מליל בפתיחו דידין, וקליה ודבוריה וכל עובדוי פאתתא, תועבה איהו, ובגין דא מברכין ישראל עמא קדישא, ברוך אתה יהו"ה אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, שמענא דאית נפשא דמרכיבין לה בכלבא, ובגין דא אמר דוד (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד פלב יחידתי, מאי יחידתי דא נשמתא, וכי נשמתא אתרכיבת בכלב, אמר ליה ברי אין, בההוא ערל נחש הקדמוני דפתי לחוה ולבני נשא, דא איהו פלב, ודא יצר הרע דאתא בההוא עלמא מורכב עליה לקבלא עונשיה.

ואית נשמתיין אחרנין דקא אתיין בגלגולא בכמה חיון, דאתקריאו מזל אריה, מזל שור, מזל נשר, מזל בתולה, מזל עקרב, מזל טלה, מזל מאדים, מזל נחש, מזל דגים, כמה דאשפחנא בתרין עשר שבטין דאתמתילו לחיוון, דא לאריה גור אריה יהודה (בראשית מט ט), יוסף בכור שורו, יששכר חמור גרם, יהי דן נחש עלי דרך, בנימין זאב יטרף, וברי כל דא רזא דגלגולא דיצר הרע, אית למאן דאיהו דמיא לאריה, ואית למאן דאיהו דמיא לחויא, ואית למאן דמיא פחמור, לכל בריין אשתני פפום עובדיהון, וכפום שעתא דאתעבידו בה.

ועם כל דא זכאה נשמתא דשליט עליה ורכיב עליה, פבר נש דרכיב על סוסיא או על חמריה, ווי ליה למאן דחויא שליט עליה, האי אתקרי רשע גמור, ומאן דאיהו שליט עליה איהו אתקרי צדיק גמור, ועליה אתמר (ישעיה מג ד) ואתן אדם

תחתה, אדם בליעל איש און, ולאמים תחת נפשך (שם), דכד בר נש איהו שליט על יצריה, הכי איהו שליט על כל שנאוי, ואם יצריה שליט עליה שנאוי שלטין עליה.

[תיקוני זוהר - דף קלג ע"ב]

וברי אשכחנא במתניתין, ברזא דשרטוטין וציורין וגוונין, בסתרא דרזין טמירא דטמירין, דאדם דבריאה דאיהו קדמון לכל קדומים רכיב באריה, סטא לימינא, ועביד שרטוטין, דאינון אורחין ושבילין דימא דאורייתא, דעלייהו אתמר (שם מג טז) הנותן בים דרך ובמים עזה נתיבה, אדם דיצירה רכיב בשור וסטא לשמאלא, ונטיל אשא בפמייה (דף קלג ע"ב) וצייר ציורין, אדם דעשיה רכיב בנשר ונטיל רוחא בפומוי וסטא למזרח באנפוי, ועבד גוונין בעיינין באנפין. אמר ליה מאן אדם דבריאה ויצירה ועשיה הכא, אמר ליה ברי האי איהו דאתמר ביה ואדם אין, ומותר האדם מן הבהמה אין (קהלת ג יט), ואיהו אדם דבריאה, דבהאי ברא עלת העלות כל בריין, אדם דיצירה חכמה, עליה אתמר (איוב כח כ) והחכמה מאין תמצא, דאיהו י מאין, דביה צייר כל ציורין דעלמא, ביה צייר עיינין וחוטמא נוקבין דחוטמא נוקבין דאודנין ופימא, כל נקודין וציורין דאינון עזקא לאת י, ואיהי בהון פאבנא בריש עזקא, אדם דעשיה דא ו' מאין, בינה איהי אם כל חי, מעשה בראשית, בה אתעבידו כל עובדין דעובדא דבראשית, וגוונין.

אריה דביה עביד שרטוטין, דא חסד ימינא, שור דביה צייר ציורין, דא גבורה, נשר באמצעיתא, דבה אשתמודעו כל גוונין, ודא תפארת, שפירו דכלא, דכל גוונין נהרין ביה, ונצח הוד יסוד אינון לקבל תלת אבהן.

כל שרטוטין וציורין ועובדין, אינון אתחזיין בשכינתא תתאה, דאיהי דמות אדם, ועלה אתמר (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, כלא אתחזי בה לתתאה, ולית בר נש יכיל למנדע ולאסתפלא בשרטוטין וציורין וגוונין דלעילא אלא בה, ובגינה אתמר (שמות לג כג) וראית את אהורי, אבל לעילא מינה ופני לא יראו (שם), דלית בריה דיכילא לאסתפלא תמן, בתקיפו דצחצוחים, ונהורא דגוונין, דעלייהו אתמר (שם כ) פי לא יראני האדם וחי, וכי באנפוי דמשה לא הווי יכלין לאסתפלא, כל שפן בעמודא דאמצעיתא, דאיהו כליל כל שרטוטין וציורין וגוונין, וביה נהרין כללו, ואיהו כליל בכלהו (כלל דכלהו).

ובגין דא אתקרי ש, כליל תלת ענפין דאינון תלת אבהן, ודא איהו רזא ושכבתי עם אבותי (בראשית מז ל), ובגין דא מלכות איהי ב"ת יחידה, שב"ת, דבה אתגליין כל גוונין ושרטוטין וציורין לבני נשא, ובה יכלין למנדע כל מה דלעילא, ולא באתר אחרא, דאיהי פגוונא דאספקלריאה, דאשתמודע בה פרצופין דאנפין. שרטוטין דידין אינון אילנא דחיי, כד אינון פתיחן למעבד טיבו, כשושנה דאיהי פתיחא לקבלא, ולארקא ריחא טבא.

ואית עובדין טבין דאינון איבא לאילנא, כגון צדקה, וכמה פקודין דתליין בידין למעבד בהון טיבו, ידין דלא אתחזיין בהון שרטוטין, לאו איהו דיוקנא מאילנא

דחיי, ואית שרטוטין בארץ מישר מסטרא דיצרא טבא, ואחרנין מסטרא דיצרא בישא, דאלין פתיחין לטיבו, ואלין פתיחין לביש, ואית דמורכבין אלין באלין, אילנא דטוב עם רע, ורע עם טוב, אלין אינון דידיהון זמנין עבדין טב וזמנין עבדין ביש, ידן דעבדין טיבו כל יומי, אלין אינון מאילנא דחיי, ואלין דעבדין טוב ורע, אלין אינון מאילנא דטוב ורע, וידן דכל יומי עבדין בהון עובדין בישין, דא איהו מאילנא דאתמר ביה (ישעיה ה ב) ויקו לעשות ענבים ויעש באושים, ואית אילנא דלא עביד פירין, ואיהו עקר, אלין אינון דלית בהון עובדין טבין, ובגין דא אמרו מארי מתניתין לא המדרש עקר אלא המעשה הוא העקר, ובגין דא עקרא דשרטוטין וצירין וגוונין איהו עובדא.

[תיקוני זוהר - דף קלד ע"א]

בת עין איהי אספקלריאה, אף על גב דאיהי אוכמא, בה אתחזיין כל פרצופין וגוונין דאנפוי דבר נש, כד סתים בר נש עינא איהו מחשבה סתימא, א קמ"ץ איהו, קמ"ץ סתים, עינא איהו י' בעגולא דיליה, ו' באורכא דיליה, כד אתפתח אתפתח בה' תתאה, כד נהיר נהיר בה' עלאה, בההוא זמנא דאתפתח בה' עלאה אתמר (דף קלד ע"א) בעינא (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהים, דאינון חמש אור דעובדא דבראשית, דכלילין בה' עלאה, חמש אור דנהרין בחמש גוונין, שבתא"י פתיא אוכמא, כל גוונין אתחשכאן ביה, איהו גוון גחון דחויא, דאתמר ביה (בראשית ג יד) על גחונך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך, עפר איהו קר ויבש, הכי טחול קר ויבש, ובגין דא ועפר תאכל כל ימי חייך.

תא חזי לאו למגנא אמרו קדמאין, אין הרוכב טפלה לסוס אלא הסוס טפלה לרוכב, דסוס איהו נוקבא, לרוכב דאיהו אדם, אם זכה אתמר ביה (שם ב יח) אעשה לו עזר, ואם לאו כנגדו יצר הרע, עליה אתמר (קהלת ז כו) ומוצא אני מר ממות את האשה, ודא טחול שבתא"י, עזר דא שכינתא, עלה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, ובגין דא הוּו אמרי מארי מתניתין, מצא או מוצא.

לזמנין תשפח סוסיא דאתגאה ואפיל לרוכבו תחותיה, דא אתתא בישא, לזמנין תשפח אדם רכיב על סוסיא, לזמנין איש, לזמנין עבד, כגוונא דא תשפח לזמנין דאית גוף דאיהו סוס שפיר בכל תקוני, ועביד עובדין בישין, בגין דאית ליה ההוא נפש דרכיב עליה, דאיהו אדם רע עבד או ממזר, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, לא המדרש עקר אלא המעשה הוא העקר, ולזמנין תשפח סוסיא בישא דאיהו גופא, דאית ליה דיוקנא בישא, ומאן דרכיב עליה איהו טב, וסטי ליה למעבד עובדין טבין, ודא איהו משה כלפי חסד, ומאן דאית ליה דיוקנא שפירא ועובדין טבין, דא צדיק וטוב לו.

והכי איהו מאן דאיהו צדיק ובה זוגיה צדקת, מאן דאיהו דיוקניה בישא ואיהו שפיר בעובדוי, דא צדיק ורע לו, והכי איהו מאן דאיהו צדיק ובה זוגיה בישא, ומאן דאיהו דיוקנא בישא ועובדוי בישין, דא איהו רשע ורע לו, והכי איהו מאן

דאיהו רע ואתתיה רעה, הכא אשתמודעין תלת גלגולין, רשע וטוב לו מאן דעובדוי בישין ודיקניה שפירא, ואתתיה צדקת שפירתא בעובדהא.

דגלגולא גרים דא למהוי בר נש צדיק וטוב לו, צדיק ורע לו רשע וטוב לו רשע ורע לו, דגופא בישא ואתתא בישא לצדיק איהו עונשא דיליה, דגלגולא מחייב ליה, אמר רבי אלעזר, אבא, אם פן מאי תקנתיה למאן דאיהו צדיק ואית ליה אתתא בישא, אמר ליה ברי, יעביד ליה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, ואי לא אתתקנת יתרוך לה מניה בגט ויתסי, ואתנטע באתר אחרא (איוב לג כט), והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, עד הכא בשרטוטין דידין.

בקומה בצואר, פתח רבי שמעון ואמר, אליהו אליהו, הא שכנינתא הכא, וכלהו חברייא עמה נטרין לך הכא, טול רשו מקודשא בריך הוא לנחתא הכא ליקרא דמלכא קדישא, אנת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמד, לתקנא שעור קומה דקודשא בריך הוא כדקא יאות ליה, אדהכי הא אליהו קא נחת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמיה, וקודשא בריך הוא על כלהו.

[תיקוני זוהר - דף קלד ע"ב]

פתח אליהו ואמר, רבון עלמא יהא רעוא דילך דאימא מלין בארע מישור כדקא יאות, כלהו במדה במשקל בשעור קומה דשכינתך. פתח ואמר, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשפלות, מאי לתמר, אלא לההוא דאתמר ביה (תהלים צב יד) צדיק כתמר יפרח, כפת תמרים, קומתך ודאי דמיא ללולב דלית ביה קצוץ ופרוד, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין נפרצו עליו פסול, לולב איהו דומה לשדרה דגופא, דאיהו ו', קומה דכלא, ואיהו שית בחושבון, וחמש ענפין מתפשטין מניה, ואיהו גופא (דף קלד ע"ב) דאילנא באמצעיתא, וחמש ענפין אינון תרין מהאי סטרא, ותלת מהאי סטרא, ועלייהו אתמר (ויקרא כג מ) וענף עץ עבות וערבי נחל, ענף לשמאלא, עבות לימינא, עץ באמצעיתא, ערבי נחל תרין, עבות תלת, וכלהו חמש, ואינון לקבל תרין שוקין וברית, ותרין דרועין, אתרוג לב באמצעיתא, עקרא דאילנא וענפוי, ואיהו איבא דאילנא, וביה איהו עץ פרי עושה פרי למינו.

צואר על כלהו אימא עלאה, מוחא אבא, וביה נביעו דאילנא, דמקורא דיליה אתקרי אין סוף, עלין דאילנא אינון קווצותיו, עלייהו אתמר (שיר ז ו) ראשך עליך ככרמל, כלהו ירוקין, דהכי צריכא שערא דאתתא דאיהי בריתא דמלכא למהוי ירוק כשבעה מיני דתבא, ואתרוג איהי ירוקא, ואסתר מתמן הות ירקרוקת.

שעורא דרצועין דתפלין אינון עד לבא, והכי שערו לון מארי מתניתין, והכי שעורא דשערא דברתא דמלכא עד לבא, וכל ענפא וענפא דאילנא דילה, דאינון קני מנורה, כלהו צריכין במדה ובמשקל ובמדה חדא, דלא יהא דרועא חדא אריך מחבריה, ולא שוקא חדא אריך מחבריה, אלא כלהו במדה במשקל דא בדא, והכי עיינין דיליה שקילין דא לדא, והכי אודנין, והכי נוקבא דחוטמא דילה, והכי אנפין דילה, והכי שפון דילה, דלא יהא חד אריך וחד קציר, אלא כלהו בשקולא חדא.

מבועא דמיא הכי צריך לאשקאה ולדפאה לכל גופא, וכלא אצטריך במדה ובמשקל כמבועא דמיא, ולכל אבר ואבר דאיהו ענפא דאילנא, במדה ובמשקל, וסימנא (ישעיה מ מ) מי מדד בשעלו מים, ושמים בירת תפן (איוב כח כה), ומים תפן במדה, מי ודאי, מדה דנביעו כגוונא דא ס, מם בריבועא, נקודה בעגולא, (מרובעת) ברבועא.

ורזא דמקוה ארבעים סאה כגוונא דא תשע נקודין לכל סטר, ובנקודה דמלגאו בה אשתלימו לעשר כל תשעה, עד דאתעבידו ארבעין, ואלין אינון ארבעים סאה, ואינון ס' עלאה, מ' תתאה, דא ברבועא ודא בעגולא, 'י נביעו דתרויהו, ורזא דא מים חיים.

ואית ענפין עלאין, וענפין בינוניים, וענפין תתאין, וכלהו במדה במשקל, עלאין במשקל דא בדא, בינוניים במשקל דא בדא, תתאין במשקל דא בדא, עלאין אינון אבהן, בינוניים ממנו, ותתאין שליחן דלהון, וכלהו אית לון שמהן ידיעאן, לאשתמודעאן שליחאן וראשין וממנו דתחותיהו, וכל חד אית ליה נקודה, וביה אשתמודע כל ענפא וענפא דאיהו אבר דגופא.

ראשין יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלך, נקודה דלהון יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלך, והכי אינון לתתא בתרין שוקין ואמה, ובגין דא כפל לון תרין זמנין יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלך, לעולם ועד שכינתא, ונקודה דילה יהו"ה, ודא רזא (תהלים צא יא) פ"י ב"י חש"ק ואפלטוהו, דראשי ראשין (תיבין) דאינון כתר עלאה חכמה בינה, (זכריה יד ט) ותי"ה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהו"ה אחד ושמו אחד, ותי"ה יהו"ה אבא ואמא, יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד כתר עלאה.

[תיקוני זוהר - דף קלה ע"א]

דין אינון משמשין דגופא, רגלין שליחן דגופא, ועלייהו אתמר (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות, משרתיו אש לוהט, ומשמשין דגופא תרין דרועין, אינון ע"ב ענפין דויסע ויבא ויט, אלין אינון ענפי דאילנא, שרשא דאילנא אינון שליחן, ואינון שבעין ותרין ע"ב עלאין לקבל שבעין ותרין תיבין, דאינון מן ותי"ה (דף קלה ע"א) אם שמע עד ושמעתם, ושבעים ותרין אחרנין אינון דפרשת ציצית, רישא דאילנא, משמשין דיליה דאינון שופטים ושופטים, אינון מ"ב תיבין מן ואהבת עד ותי"ה, גופא (נ"א נופא) דאילנא ממנו ושליחאן דיליה, חמשין תיבין דאינון מן ושמעתם את עד ויאמר.

שבעה שמהן דרישא דסלקין למ"ב, אינון אבגיתין וכו', רקיעא קדמאה אבגית"ץ, ונקודה דיליה יהוה, דנפקין מאלין ראשי תיבין בראשית ברא אלהים את, ואית תמן תמניא מבועין, דנפקין מצנורא חדא, דאיהו רקיע, ואינון תמניא נצוצין, ורקיע תניינא קרע שטן, ונקודה דלהון ויאמר אלהים יהי רקיע ודא יהו"ה, תליתאה נגדיכש נקודה דיליה ויאמר אלהים יקוו המים, ודא יהו"ה, רביעאה בט"ר צת"ג, נקודה דיליה ויאמר אלהים יהי מארת, ודא יהו"ה, חמשאה חק"ב טנ"ע, ונקודה דיליה ויאמר אלהים ישרצו המים, ודא יהו"ה, שתיתאה יגל

פִּזְק, נְקוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִיִּם תּוֹצֵא הָאָרֶץ, וְדָא נְקוּדָה יְהוּה, שְׁקִי צִי"ת, דָּא נְקוּדָה שְׂבִיעָא פְּלִיל בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָא, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִיִּם הִנֵּה נִתְּתִי, וְדָא יְהוּ"ה.

תָּא חֲזִי אֵית שְׁמֵהּ דְּאוֹרֵייתָא דְּנַפְקִין מְרִישֵׁי תִּיבִין דְּכָל פְּסוּקָא וּפְסוּקָא דְּאוֹרֵייתָא, וְאֵית שְׁמֵהּ דְּנַפְקִין מְסוּפָּה תִּיבִין, וְאֵית דְּנַפְקִין מְאֻמְצֵיתָא, וְרוּא דְּמִלָּה (נ"א דכלא) (ישעיה מד ו) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִיִּם, וְאֵית שְׁמֵהּ דְּנַפְקִין מִתְּרִין אֲתוּוֹן כָּל חַד וְחַד, וְאֵית מִתְּלַת תְּלַת, וְאֵית מְאַרְבַּע, וְאֵית מִחֲמֵשׁ, עַד עֶשְׂרֵה, אֵינוֹן מְעֵשֶׁר סְפִירָאן תְּלִיין, מִתְּרִין עֶשֶׂר אֵינוֹן תְּלִיין מִפְּתֵר עֲלָא, כְּגוֹן יוֹאחֲצִיבִירוֹן, בְּהֵאֵי שְׁמָא תְּמָן אָח, תְּמָן צִיץ, תְּמָן אֲבִיר, תְּמָן יְרוֹן, דָּא שְׁמָא דְּתִלְיָא מִכְּתָרָא עֲלָא, כָּל שְׁמָא דְּאֵיהּ מִתְּרִין עֶשֶׂר אֲתוּוֹן, אֵיהּ בְּרוּא דְּאֵלִיָּה, דְּאֵיהּ פְּל"א, וְעֲלִיָּה אֲתִמֵּר (תהלים קלט יד) אוֹדֶךָ עַל כִּי נִוְרָאוֹת נִפְלְאוֹתֵי נִפְלְאוֹתֵי מְעֻשֵׁיךָ, וְתִרִין עֶשֶׂר שְׁמֵהּ אֲנוֹן אַחֲצַבִּיהִירוֹן, (ס"א יואחצביבירו"ן), (ס"א אַחֲצַבִּיהִירוֹן), (נ"א אהה נצב הרירו"ן), כָּל חַד מִתְּרִין עֶשֶׂר אֲתוּוֹן, וְאֵינוֹן מִמֵּן עַל תְּרִין עֶשֶׂר צְנוּרִין, דְּנַפְקִין מִמְּקוֹר עֲלָא דְּלִית לִיהּ סוּף, וְאֵינוֹן מְסוּטָרָא דְּאֲרִיךְ אֲנַפִּין דְּאֵיהּ וְא"ו, וְאֵינוֹן ה"א ה"א, יו"ד אֵיהּ כ' כְּתֵר בְּרִישָׁא דָּא' (נ"א דא) דְּאֵיהּ אֲרִיךְ אֲפִים, דְּאֵיהּ וְא"ו, א' אֵיהּ אוֹרֵייתָא, דְּאֵיהּ אֲתִיָּהִיבַת בְּתִרִין לוֹחִין דְּאֵינוֹן ו' ו', וְאֵית כְּתָרָא דְּזַעִיר אֲנַפִּין דְּאֲתִמֵּר בֵּיהּ (איוב לו ב) כְּתֵר לִי זַעִיר וְאַחֲוֶךָ, וְכִמָּה כְּתִרִין אֵינוֹן, כְּתֵר תּוֹרָה וְכְתֵר כְּהוֹנָה וְכְתֵר מְלָכוֹת.

מֵאֵי אֵית בֵּין כְּתֵר לְעֻטְרַת, אֲלָא כְּתֵר אֵיהּ מְסוּטָרָא דָּא', דְּאֵיהּ בְּדִיוֹקְנָא דָּאֵת יו"ד, דְּסֻלִּיק כ', וְדָא א' מִן אֵהִיָּה, דְּאֵיהּ כְּתֵר דְּאֲרִיךְ אֲנַפִּין, א' מִן אֲדַנִּי כְּתֵר דְּזַעִיר אֲנַפִּין, י' מִן יְהוּ"ה אֵיהּ עֻטְרָה עַל סְפֵר תּוֹרָה דְּאֵיהּ ו', וְאֵית י' לְתַתָּא וְאֵיהּ י' מִן אֲדַנִּי, דְּאֵיהּ עֻטְרָה בְּרִישָׁא דְּכָל צְדִיק, לִית סְפִירָה דְּלָא אֵית לָהּ עֻטְרָה עַל רִישָׁא וְכְתֵר, וְעֻטְרָה דְּאֵיהּ י' אֵיהּ עֻטְרָה דְּבִרִית מִילָּה, דְּסֻלִּיק לְמָאָה, עֶשֶׂר זְמַנִּין עֶשֶׂר מָאָה, וְאֵיהּ עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, וְכִמָּה עֲלוֹת אֵינוֹן עַל עֲלוֹת דְּסֻלִּיק עַל כָּל בְּרַכָּאן וּפְקוּדִין.

[תיקוני זוהר - דף קלה ע"ב]

וְכָל סְפִירִין סֻלְקִין כָּל חַד וְחַד לְמָאָה בָּאֵת י', וּבָאֵת א' סֻלְקִין לְעֻשְׂרַת אֲלָפִים, וְאֵית לְעִילָא מְנִיָּהוּ הֵהוּא דְּאֲתִקְרִי עֲלַת עַל כָּל הָעֲלוֹת, דְּסֻלִּיק עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִית מֵאֵן דְּסֻלִּיק עֲלִיָּה, וְכִמָּה אֲתוּוֹן אֵית בְּאוֹרֵייתָא מְעוּטְרִים וּמְכוּתְרִים, וּמֵאֲלִין עֲלָאִין נִחְתִּין בְּרַכָּאן וּמְבוּעִין לְכָל סְפִירָה וְסְפִירָה (דף קלה ע"ב) דְּאֵינוֹן י"א, עַל כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה, וְאֵינוֹן י"א י"א מִן (דברים ו ד) ? הוּהּ א' לְהֵינוּ ? הוּהּ א' חַד, בָּא' אֲתִקְרִי א"ל עֲלִיָּין, בְּי' יְהוּ"ה, וְכֵן בָּא' אֲתִקְרִי אֱלֹהִינוּ אֵהִיָּה אֱלֹהִיִּם אֲדַנִּי וְהָא אֲוִקְמוּהָ. וְעוֹד כְּתֵר עֲלָאָה אָף עַל גַּב דְּאֵיהּ אוֹר קְדָמוֹן אוֹר צַח וְאוֹר מְצוּחָצַח, אֵיהּ אוֹכֵם קָדָם עֲלַת הָעֲלוֹת, וְכָל חֲיִילִין דְּתְלִיין מְנִיָּה אֲתִמֵּר בְּהוֹן (שיר ה יא) קוּוּצוֹתֵינוּ תְּלַתְלִים שְׁחוּרוֹת כְּעוֹרֵב, לִית נְהוּרָא קְיִימָא קְמִי נְהוּרִיָּה, דְּכִלְהוּ נְהוּרִין אֲתַחֲשַׁכָּאן קְמִיָּה.

תא חזי כמה עלות סתימין, דאינון מתלבשין ואינון מורכבין בספירן, וספירן מרכבה לגבייהו, דאינון טמירין ממחשבות בני אדם, ועלייהו אתמר (קהלת ח ח) פי גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם, נהורין מצוחצחין אלין על אלין, ואלין דמקבלין אינון פחשוכין מאחרנין דעלייהו דמקבלין מנייהו, ועלת על כל העלות, לית נהורא קיימא קמיה, כל נהורין מצוחצחין מתחשכאן קמיה.

וכל נהורין דאינון לעילא מנהורין אינון פתרין על רישייהו, ורזא דמלה אל'ף ה"א יו"ד ה"א, דא רזא דעשרה פתרין דאינון מורכבין על עשר ספירן, ודא איהו פי גבה מעל גבה שמר, וגבהים עליהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד ה"י וא"ו ה"י, אלין על אלין, עשר נהורין בעשר, הדא הוא דכתיב (במדבר ז) עשרה עשרה הכף בשקל הקדש, לעילא על כלהו עלת העלות דרכיב על כלא ושלטי על כלא, וכלהו שמהן אינון מרכבה דיליה, ולית דרכיב עליה, דלית לעילא מניה, ובגין דא אתקרי עלת על כל עלאין.

ושמהן אלין אינון צנורין, ושמהן דעלייהו מבויעין דנחתין לצנורין, וכל צנורין אינון כאברין דשעור קומה, דאזלין בשעור ובמדה ובתקלא, הדא הוא דכתיב (איוב כח כה) ומים תפן במדה, והא אוקמוה כל חד איהו מקבל פפי שעוריה, וכפי מדה דיליה, ואית נביעו לעילא דלית ליה מדה ושעור ומשקל, והא אוקמוה, (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה, במדה בחמש תקונין דהו' עלאה, במשקל דא ו', במשורה דא ה', משפט דכלא דא י', הדא הוא דכתיב (ישעיה ה טז) ויגבה יהו'ה צבאו'ת במשפט, דאיהו גבה מעל גבה שמר.

חמש זמנין כגוונא דא אאאא וסימנך (שמות כח יח) פתוחי חותם. אמר ליה רבי אלעזר, והא הכא שור"ק בנקודה חדא בפתוחי חותם, והכא בתלת נקודין באתריה, אמר ליה, באתר דאית ו' איהו שור"ק בנקודה חדא, באתר דלית ו' איהו שור"ק בתלת נקודין באתריה, עלאה ואמצעיתא ותתאה.

חמש נקודין אינון אלהי'ם, כגוונא דא אאאא, תמניא נצוצין אינון תמניא יודי'ן דסלקין תמנין, רקיע דאיהו דיוקנא דו' דאיהו רמיזא בקמ"ץ, הא פ"ו כחשבן אלהי'ם, ואלין נקודין עלייהו אתמר פתוחי חותם, פתוחי דאימא עלאה, דאיהי חותם, כלהון פתוחין בה וכלהו מצויירין בה ומתגלפאן בה, ואיהי חותם דכלהו, תשע נקודין אינון גליפין בה, תמניא ניצוצות ורקיע, ואיהו עשירית לון, תשע נקודין עד צדיק, ואיהי חותם דכלהון, כמה דאת אמר וצאצאיו חתם באות ברית קדש, והני אינון תשע מתתא לעילא, ואימא עלאה חותם דכלהו, פתר על כלהו, ובה נהרין כמרגלאן דנהרין בכתרא.

ומסטר דאלין נקודין אתקריאת שכניתא שיחה דכלא, שיחה דמלאכי השרת, שיחת דקלים, שיחת הרוחות, שיחת עופין, שיחת כל בריין דעלמא, אלהי'ם בלא נקודין אתקרי אלם, ודא רזא דמלה (שם ד יא) או מי ישום אלם, או מי, מ"י ודאי, אימא עלאה, מאן שוי אלם לאימא עלאה, עלת העלות דחילא דכלא בידיה.

[תיקוני זוהר - דף קלו ע"א]

דבר (דף קלו ע"א) אחר זה ספר תולדות אדם, זה ספר, דהא כמה ספרין אינון, ספרא דרב המנונא סבא, ספרא דחנוך, ספרא דרבי פרוספדאי, תא חזי, יומא חד אערענא באתר דרבי פרוספדאי, אנא וחברייא, ותקינת לן אמיה דרבי פרוספדאי מנרתא בשבעה בוצינין, ואפקת ספרא דרבי פרוספדאי, כי הוו קראן בספרא דא הכי הוו נחתין חילא דמלאכיא לסחרא לון, כבני נשא דמתקבצין לחופה במזמוטי חתן וכלה, וקודשא בריך הוא הוה נחית בכל משריין דיליה, למשמע מלין מההוא ספרא, ואבוי דרבי פרוספדאי הוה נחית ליה קודשא בריך הוא עמיה, למשמע מלין דבריה רבי פרוספדאי, וליליא דא ליל דשבועות הוה, והכי הוה חדי קודשא בריך הוא באלין מלין פיומא דאתייהבת אורייתא בטורא דסיני.

ליליא חדא אודמן לן למהוי אושפיוזין בבית אמיה דרבי פרוספדאי, ותקינת לן פתורא ומנרתא, והוה רבי פרוספדאי אתכנש לההוא עלמא, אמרת אמיה רבנן, והא לא הויתון שריין לפתורא דא בלא אורייתא, מאי אשתני זמנא דא משאר זמנין, אמינא לחבריא נפתח במילי דאורייתא, דלא ייתי תקלה להאי עניא על ידנא, דאם ידעת דברה איהו מת, ייתי תקלה על ידנא ותמות קדם זמנה, אפתח באורייתא.

[תיקוני זוהר - דף קלו ע"ב]

פתח ואמר, בראשית ברא אלהים דא נשמתא, כד נפיק ממעי אמיה אתמר בה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום, דנפיק עינוי סתימין, אפתח עינוי מיד (שם ג) ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור, בתר דאתכניש מהאי עלמא נשמתיה, מה פתיב ביה (שם א ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, כיון דאסתלקת נשמתא מניה גופא אשתארת (דף קלו ע"ב) יבשה, אמרת לון, רבנן, מלין אלין לאו אינון אלא מההוא עלמא, אזלת לההוא שרגא דהוה לה סימנא ביה, דכד רבי פרוספדאי הוה חי הוה שרגא מתנענעא ונהרא בכמה נהורין מרקמן, חזתה לנהורא דאתחשכת, מיד אמרת, רבנן רבנן, אבדה קא אתאבידת לי, ואנא בעינא למיזל לפשפשא בגינה, אמרו ודאי הא אשתמודעאת לה, אזלו לארחייהו, ואיהי נפקת לפרשת אורחין, ואשפחת יונה נוקבא, אמרת לה יונה יונה אנת דהות שליחא מהימנא למארך, הדא הוא דכתיב (שם ח ח) וישלח את היונה מאתו, ואתמר בך (שם יא) ותשב אליו היונה לעת ערב, תבת ליה בשליחותה, באומאה עלך בהתא יונה קדישא, דתיזיל בשליחות דילי, ותדע אי ברי חי או מת, מיד לעידן רמשא חזרה בשליחותה, דהכי חזרת לנח לעת ערב, הדא הוא דכתיב ותבא אליו היונה לעת ערב, והות ממרטת גדפהא, וחפרת כוכא, מיד יתבת קלא ואתכנשת לההוא עלמא.

לבתר דהוו אזלין בארחא רבי שמעון וחברוי, שאילו ליה, אמאי כד נפיק ינוקא ממעי אמיה איהו עינוי סתימין, אמר לון ודאי דא איהו רזא (שם כו א) ותכהן עינוי מראות, באלין מראות דאחזיאו ליה במעי אמיה כמה נהורין, כמה דחמא

יחזקאל במרפבה, לכל ינוקא אחזיין ליה כפום דרגיה, אחזיין ליה מאתר דאיהו נשמתיה, דאי ישתדל באורייתא ובפקודין, דינהיר ההוא אתר דאתנטילת נשמתיה, בכמה נשמתין.

[תיקוני זוהר - דף קלו ע"א]

ואיך נחתין בגיניה כמה מרפבות, ואולפין ליה כל אורייתא, ואי אשתדל בה אדפיר ליה כל מה דהו אולפין ליה במעי אמיה, לבתר אחזיין ליה גיהנם, דאם עבר על פקודי אורייתא מהו עונשא דיליה, כמה דאחזיאו ליה אגריה, לבתר דנפיק ממעי אמיה סתים (דף קלו ע"א) עינוי מכל אינון נהורין, כמה דאתמר ותכהן עינוי מראות, ואלין תה"ו ובה"ו, הדא הוא דכתיב והארץ היתה תהו ובהו וחשך וכו', והכי איהו מאן דלא אשתדל באורייתא, עינוי סתים מעלמא דאתי, בטר דאשתדל באורייתא, מיד ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, דנהרין ליה בנהורא דההוא עלמא, מיד דאזיל לההוא עלמא, מיד יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, אתפנשת נשמתא לאתר חד, הדא הוא דכתיב (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהי"ם אשר נתנה, וגופא אשתאר יבשה, הדא הוא דכתיב ותראה היבשה, לבתר דאתפנשת נשמתיה, קודשא בריך הוא יימא לשכינתא, תוצא הארץ נפש חיה למינה, מאן חיה אלין חיות הקדש, ונהרין ליה, דנחתין ליה לקבלא ליה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא יב) על פנים ישאונה וכו'.

ועוד תוצא הארץ נפש חיה לקבלא ליה, למינה דא בת זוגיה דאתייהיבת ליה בההוא עלמא, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, כמה חילין ומשריין ליקריה, ולבטר אפיק ליה אלנין ועשבין בגנתא דעדן, הדא הוא דכתיב ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ וכו', כל מה דאתברי בשית ימי בראשית פלהו מזומן ליה בההוא עלמא, בגן עדן עלאה ותתאה.

[תיקוני זוהר - דף קלו ע"ב]

דבר אחר זה ספר תולדות אדם, דא ספרא דחנוך נער, דעליה אתמר (בראשית ה כב) ויתהלך חנוך את האלהי"ם ואיננו פי לקח אותו אלהי"ם, ואמאי קארי ליה תולדות אדם, אלא הכא רזא דגלגולא, תולדות אדם אתקרי, דמינה נפק, ואיהו הוה תולדה דיליה, ואמאי אתקרי נער, אלא הכא רזא (איוב לג כה) ישוב לימי עלומי, כמה דהוה בקדמיתא לעילא, ולבטר נחית בההוא דאתמר ביה (בראשית לו ב) והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו, ויבא יוסף את דבתם רעה, מאי דבתם רעה אלא דהו מגזעא (דף קלו ע"ב) דאלין דאמרו (תהלים ח ה) מה אנוש פי תזכרנו וכן אדם פי תפקדנו ותחסרהו מעט מאלהי"ם, דיתבת ליה כל גנוזי שמיא, וכל מפתחן דיליה בידיה, ואשליטיה בכל דיליה, פגוונא דמלפא דאמר ליוסף (בראשית מא מ) רק הכסא אגדל ממך.

אמר ליה והא עז"א ועזא"ל הו אלין, אמר ליה והא אחרנין הו מתפנשין עמיה, אמר ליה רבי אלעזר והא קודשא בריך הוא עד דאתיעץ בחיילין דיליה לא הו עביד לאדם, דאמר נעשה אדם, אמר ליה לאולפא דרך ארץ לבני נשא,

דנטיל רברבא עצה מדזעיר מניה, ולא עוד אלא רוא אחרא אית הכא, למלכא דהוה ליה שליחא מהימנא, והוה בעי למיהב ליה אגריה, אמר לחיילוי אנא בעינא לשלטאה האי שליחא דילי עלייכו, בגין דהוא מהימנא, אי אית מאן דידע ביה מלה אחרא יימא, בזמנא דלא אשכח מקטרגא עליה, אמר נעשה אדם.

ותו נעשה אדם, בעינא אדם די עביד פקודי אורייתא, וישתדל באורייתא, לעבדה ולשמרה, ויהא ליה אגרא טבא, ושולטנו עלייכו, ודא איהו (ישעיה ס כא) נצר מטעי מעשה ידי להתפאר, דהא מלאכי עלאי אף על גב דאינון גבורי כח עושי דברו, לא עבדי גבורה בפולחנא דקודשא בריך הוא, דאינון פלחין בהכרת, ולית לון ערובא דבשרא ויצרא בישא, ובגין דא נעשה אדם, וישלוט בכו, הדא הוא דכתיב (בראשית א כו) וירדו בדגת הים ובעוף השמים וגומר.

ותו נעשה אדם אנא יהיב ביה נשמתא, דכתיב בצלמינו, וכתיב (תהלים לט ז) אף בצלם יתהלך איש, ואתון יהבו ביה רוחא ונפשא, וארעא ארבע יסודין, וידמה לכלא עלאין ותתאין, ומה דרעינא דלהוי שליט וממנא עלייכו, אצדיקו דינא דילי, ויהא ברעו דלכון, דאנא אשרי שמי עליה, וחותרמא דילי בידיה, דאיהו חותם הברית, מלאכיא דסטרא ימינא ברכו ליה, ואמרו נעשה ונשמע, הדא הוא דכתיב (שם קג כ) ברכו יהוה מלאכיו גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו, ודא מטטרוין, לקבליה יוסף לתתא, והו אחרנין דהו שנאין ליה ואמרו (שם ח ה) מה אנוש כי תזכרנו, ובגין דא ויבא יוסף את דבתם רעה, וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלום, ולא דאינון אלין עז"א ועז"ל, אלא אינון אחרנין דאתכנשו (ס"א דאתכללו) עמהון.

דבר אחר זה ספר תולדות אדם, אמר רבי שמעון, זה ספר דא צדיק חי עלמין, דאיהו אפיק תולדין, זה ספר ודאי ולא אחרא, ואינון תולדות אדם, ההוא דאתמר ביה (ישעיה מד ג) כתפארת אדם לשבת בית, מאן בית דיליה, דא שכנתא, ורעיא מהימנא אנת הוא פדיוקניה, ולך חילא לאסתכלא בדיוקנין דבני נשא, בציורין דההוא דאתמר ביה (בראשית ה א) בדמות אלהים ברא אותם, דכל ציורין דבני נשא אינון רשימין בכרסיא, ובגין דכל פרסיא ומרפבתא דאנת זקינא, אנת אית לך חילא לאסתכלא, בגין כך ואתה תחזה מכל העם וגומר.

(אמר המגיה זה מצאתי בס"א וטוב לשומו כאן) דבר אחר (בראשית ה א) זה ספר תולדות אדם וכו', זה תרין עשר אנפין, דאתמר בהון (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ופני שור וגומר, ופני נשר וגומר, ביום ברא אלהים אדם חיה רביעאה, וצריך לאסתכלא בהון, באנפין בארבע גוונין דנהרין בהון ארבע חיות, דאתמר בהון (דברים ה ד) פנים בפנים דבר יהוה עמכם, ובמשה נאמר (שמות לג יא) ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים, בתר דאהדרו לאחורא, קודשא בריך הוא הדר לון אחרוי, ודא איהו (שם כג) וראית את אחרי ופני לא יראו, ואלין אינון פנים דנראין ופנים דאינון נראין. אנפין חורין בענוה, אינון אנשי חיל, אנפין סומקין בבשת, דאית לון כסופא מן שמיא, אינון יראי אלהים, אנפין ירוקין באורייתא, אינון אנשי אמת, אנפין אוכמין במצוה, דאיהי תפלה דיד, ותפלין במשכא אוכמא, אינון שנאי בצע, אבל אנפין בלא ענוה ובלא בשת ובלא תורה ומצוה, אינון תהו ובהו וחשך ורוח, דאתמר בהון (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וכו', דאינון

אחורין עלמא לתהו ובהו, אנשי חיל מזרעא דאברהם, דביה שכינתא תתאה, יראי אלהי"ם מזרעא דיצחק, דביה שכינתא עלאה, דהיא אוצרא להכמה, אנשי אמת מזרעא דיעקב דאתמר ביה (מיכה ז כ) תתן אמת ליעקב, וביה ו' דאיהו תפארת, שנאי בצע מסטרא דדוד דאיהו רגלא רביעאה וביה י', דאתמר ביה בגינה (שמואל א יז יד) ודוד הוא הקטן, האי איהו שמא ההו"י, ובגוונא אחרא אתפריש לזמנין הוה"י, שכינתא עלאה ותתאה, עמודא דאמצעיתא בינייהו, ובגוונא אחרא יהו"ה מסטרא (דמשה) דמטטרו"ן, גוונין מתהפכין לשית סרי בשכינתא פד איהי צריכא לתתאין, ודא איהו דאמרו מארי מתניתין, דבר נש דצריף לבריות אנפוי משתנין כפרום, דאתהפך לכמה גוונים, ואית הפוכא דגוונים לטב דנהרין בנהורא, ואינון מרקמן מכמה גוונין, וכל האי בגופא, כגוונא (דגינתא) דעדן דאתברי בשמא דיהו"ה. כל גוונין וציוירין דאלין גופין, ואינון כגוונא דנובלת אורה דלעילא גלגל חמה, ועלייהו אתמר פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, וכך דיוקנא אית ליה ארבע גוונין, דאית גוונא חורא סומקא ירוקא אוכמא, נימין אינון ככביא ומלאכיא וממנן דתליין מאנפין כחושבן נימין, וכלהו משמשי לאנפין. פומא (במדבר יב יח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, פה איהו ברזא דכרובים, דאתמר בהון (שמות כה כ) והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, אלין שפון פד אתפתחו אתפתחו באדני"י (יהו"ה), כמה דאת אמר (תהלים נא יז) אדני"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. ואמרו מארי מתניתין, כל הפורע פורע בברוך, וכל הזוקף זוקף בשם יהו"ה, פד איהו פורע פרוכים סוככים בכנפיהם, ודא איהו סוכך דסוכה, דאיהו כ"ז ה"ס, וסימנא יהו"ה אדני"י, פרשי כנפים למעלה איהו רמ"ח, פל הזוקף זוקף בשם, בתרין שמהן דאינון אהי"ה יהו"ה, וסימנא י"א י"א, (דברים ו ד) יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, חכמה ובינה עלייהו אתמר והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, יהו"ה אחד עלייהו אתמר סככים בכנפיהם על הפפרת ואינון ו"ה. דבר אחר והיו הכרובים, אינון צורת אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, פורשי כנפים למעלה י"ה, סככים בכנפיהם ו"ה, דאינון ארבע גדיפין, ועלייהו אתמר (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפי נשרים, וכרובים תרי שפון, על נס היו עומדים, דא לישנא, וישמע את הקול, קלא דנפיק מגרון, וידבר אליו דבור דפומא, וקלא ודבור תפארת ומלכות, ועשר אמות ארך הקרש, ועליה אתמר (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, דא פומא היכל, ועליה אתמר אדני"י שפתי תפתח. מלגאו מניה קדש הקדשים ודא לבא, פרוכים כנפי ריאה, עלייהו אתמר והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הפפרת, דא פפרת הלב, דתמן (משלי כ טז) גר יהו"ה גשמת אדם, ופניהם איש אל אחיו תרין פליין. בלבא דאיהו קדש הקדשים אית תרי בתי, בחד סם חיים, ובחד סם מות דאיהי אש, כהנא רבא דעאל לקדש הקדשים, אם זכה סם חיים הוה נפקא מתמן ונהירא באנפוי, וקלא ודבור הוה נפיק מתמן מקודשא בריך הוא ושכינתיה, ואם לא זכה סם מות הוה נפיק מסטרא דשמאלא, והוה קטיל ליה, ומאי גיהו כהנא בגופא, אלא גשמה ורוח ונפש, אינון לקבל כהנים לויים וישראלים, תלת צלותין לקבל תלת קרבנין, ואינון מאכלין דקודשא בריך הוא ושכינתיה. אם הוה עאל בשכינתא דאיהי סם חיים, סם חיים הוה נפיק לקדמותיה, ואם לאו הא סם המות לקבליה, דאיהי מרה אוכמא, ומינה ימות בר נש בעניות, ואיהי לסטרא שמאלא דלבא, ודא טחול. בני אהרן רוח ונפש, דאהרן איהו גשמה, תרין בניו גצח והוד, אם יעלון קרבנא כדקא יאות, הא סם חיים, ואי לאו הא סם מות, דאיהי מרה, אש זרה אוקיד לון, דכתיב (ויקרא י א) ויקריבו לפני יהו"ה אש זרה וגומר, ותצא אש וגומר, אינון סליקו לה מאתרהא, ועאלו לה קמי מלפא דלבא, ולא הוה להו רשו למיעאל לתמן, בה קודשא בריך הוא נטיל דינא בהון. שפון עקימין, לית רשו לכהנא לקרבא בהון קרבנא, דעאל קדם יהו"ה, דעלייהו אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקון וכו', וכן עיינין עקימין פטורין מן הראייה, דנחש עקלתון תמן, דאיהו נטיל גהורייהו, ופימא אטימא אתקרי טומטום, ואנדרוגינוס איהו דיוקנא דזכר ונקבה,

כְּגוֹנָא דָּא אִיהוּ בַר נֶשׁ דְּקַלְיָה וּדְבוּרִיָּה כְּנוֹקְבָא, וּמָאן דְּאִיהוּ חֲצִיּוֹ עֶבֶד וְחֲצִיּוֹ בֶן חוּרִין, חֲצִיּוֹ עֶבֶד
 דִּינֶצֶר הָרַע, וְחֲצִיּוֹ בֶן חוּרִין דִּינֶצֶר הַטּוֹב, כָּל אֲלִין פְּטוּרִין מִן הָרְאִיָּה, בְּזִמְנָא דְנִפְקִין מִן גּוֹפָא, נִפְשָׁא
 דְּאִיהִי כְּגוֹנָא דָּא, לִית לָהּ רֶשׁוּ לְאַסְתְּפֻלָּא וּלְאַתְחַזְוִיָּא בְּשִׁכְנִתָּא, קְדָמָהּ בְּשַׁעַת פְּטִירְתָּהּ מִן גּוֹפָא.
 פִּימָא דְאַטְיָמָא בְּדְבוּר, אֲבָן דְּאִיהוּ יֶצֶר הָרַע שְׁלִיט עָלָהּ, וְאַתְקֵרִי טוּמְטוּם, בְּגִין דָּא פְּטוּר מִן הָרְאִיָּה,
 דְּנִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא בְּגִין דָּא יִיתוּן בְּגִלְגוּלָא, עַד דְּאַתְחַזְרוּן שְׁלָמִין לְאַתְרֵיהוּ כְּמָה דְאַתְיִיחְבוּ,
 כְּמָה דְאַתְ אָמַר (קְהֵלֶת יב ז) וְהָרוּחַ תֵּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה, וּמִינָהּ אֲוִלִּיפְנָא קַל וְחוּמְר
 בְּאַחֲרֵינִי דְאִינוּן נִשְׁמָתָא וְנִפְשָׁא, וְלֹא עוֹד אֵלָּא דְקָרָא אֶסְהִיד עֲלֵיהּ (אִיּוֹב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל
 אֲלֵּל פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר. וּמָאן דִּיִּתִּי בְּגִלְגוּלָא זִמְנָא קְדָמָהּ אִם יִיתִי חוּר, אֲתַקְיִים בֵּיהּ קָרָא
 (יִשְׁעִיָּה א יח) אִם יִהְיִי חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ, וּבְמָה יִתִּידַע בַּר נֶשׁ דְּאִיהוּ בְּגִלְגוּלָא קְדָמָהּ, אִם
 הוּא קְלִיָּה (דף קלח ע"א) כְּשִׁבְרִים אוֹ כְּתְרוּעָה, וְגוֹפִיָּה וְאַנְפוּי חוּרִין, אִם הוּא קְלִיָּה כְּשִׁבְרִים אִיהוּ
 מְזִמְנָא קְדָמָהּ, וְאִם קְלִיָּה כְּתְרוּעָה אִיהוּ מְזִמְנָא תְּנִינָא, וְאִם גּוֹפִיָּה יְרוּקָא וְאַנְפוּי יְרוּקִין וְקְלִיָּה
 תְּקִיעָה אִיהוּ מְזִמְנָא תְּלִיתָא, וְאִם הֵדֵר לְגוּוֹנִיָּה, קְלִיָּה כְּתְקִיעָה וְגוֹפִיָּה חוּר וְאַנְפוּי חוּרִין, דָּא אִיהוּ
 כְּגוּוֹנִיָּה קְדָמָהּ, כְּמוֹ דְּאוּקְמוּהוּ בֵּין דְּהַחֲמִיץ דְּחוּר לְגוּוֹנִיָּה קְדָמָהּ, כְּגוּוֹנָא דָּא בְּהַפּוּכָא לְטָב, וְכֵן
 אֲנְפוּי סוּמְקִין וְקְלִיָּה כְּשִׁבְרִים, וְאַנְפוּי יְרוּקִין וְקְלִיָּה תְּרוּעָה, הָא אֲתַתְּקוּ. וְעוֹד אֲשַׁכְּחָנָא, בַּר נֶשׁ דְּכָל
 צִיּוּרִין דִּילִיָּה בְּאַרְחַ מִישֵׁר, שְׁקִילִין בְּתַקְלָא, וְלִזְמִנִּין שְׁפוּן אִינוּן עֲבִים, וְנִפְקִין מִתְּקוּנָא דְּצִיּוּרִין
 וְדִיקְנִין אַחֲרֵינִי, אוֹ אִינוּן אַרוּכִין אוֹ אִינוּן קְצָרִים, תָּא חֲזִי וְאַתָּה תַּחֲזוּהּ מִכָּל הָעָם, הֵכָּא אוּקְיָמָא
 לְמַנְדַּע תְּקוּנִין אֲלִין, אֲנָשִׁי חֵיל עֵינִין, יְרָאִי אֱלֹהִים אוּדְנִין, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (חֲבֻקֻק ג ג) יְהוָה
 שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְךָ יְרֵאתִי, אֲנָשִׁי אֲמַת חוּטְמָא, שׁוֹנְאִי בְּצַע פּוּמָא, אִם חוּטְמָא לֹא אִיהוּ בְּשׁוּהָ עִם תְּקוּנִין
 אַחֲרֵינִי, דְּעֵינִין אַרְיִכִין, וְאַנְפִּין אַרְיִכִין, וְאוּדְנִין אַרְיִכִין, וּפּוּמָא אַרְיִכָּא, וְחוּטְמָא עָבָה, תְּמָן אֲתַגְלִיָּא
 גִּלְגוּלָּא דְנִפְשָׁא, וְאִם עֵינִין לֹא בְּשׁוּהָ מְאַחֲרֵינִי, תְּמָן אֲתַגְלִיָּא גִלְגוּלָּא דְנִשְׁמָתָא, וְאִם אוּדְנִין לֹא
 בְּשׁוּהָ, תְּמָן אֲתַגְלִיָּא גִלְגוּלָּא דְרוּחָא, פּוּמָא בְּגִין דְּאִיהִי פְּלִלָּא דְכָלָּא, אִם לֹא אִיהִי בְּשׁוּהָ, הָא אֲתַמַּר
 בֵּיהּ (שְׁמוֹת כ ה) פֶּקֶד עֹן אָבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים, וְאִם עַל אַרְבַּע גִּלְגוּלִין לֹא
 אֲתַתְּקִנָּת, אֲתַמַּר בְּהֵיאָ שְׁעֵתָא (עֲמוּס ב א) וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנוּ. וְכָל נִשְׁמָתִין דְּאַתְיִין תְּלַת זְמַנִּין
 וְלֹא מִתְּתַקְנִין, אֲתַקְרִיאוּ פּוּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עַרְב רַב, אֲבָל צְדִיקָא דְכָל זִמְנָא דִּיִּיתוּן מִתְּתַקְנִין, יִיתוּן
 עַד אַרְבַּעָה, אֲפִילוּ עַד שְׁתֵּין דוּר, וְדָא אִיהוּ (קְהֵלֶת א ד) דוּר הוֹלֵךְ וְדוּר בָּא, וְדָא נִשְׁמָתָא דְּאִיהִי מִשָּׁה
 רַבִּינוּ, כְּלִילָא מִשְׁתֵּין רְבוּא, וְשִׁכְנִתָּא עֲלָאָה דְּאִיהִי נִשְׁמָת חַיִּים כַּד שְׂרִיא בְּמִשָּׁה, אֲתַחֲשַׁב לִיָּה כְּאִלוּ
 אֲתָא בְּשְׁתֵּין רְבוּא, וּבְגִינָהּ אֲתַמַּר אֲשֶׁה אַחַת יְלִדָה שְׁשִׁים רְבוּא בְּכֶרֶס אַחַד. וְאִינוּן מְרַעִין דְּבְנֵי נָשָׂא,
 דְּאַתְמַר בְּהוּן (דְּבָרִים כח נט) וְחָלִים רָעִים, (מִשְׁלִי ג ח) רְפָאוֹת תְּהִי לְשַׁרְף, כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְּצְדִיקָא,
 אֲבָל כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְּרִשְׁעִיָּא, כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל אֲמַרְת לְגַבִּיָּהּ (שִׁיר א ו) אֵל תְּרַאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְתִּי,
 דְּאֲלִין שְׂרִיִן לֹון לְפִתְאָה לְבְנֵי נָשָׂא, כְּמָה דְּהוּוּ מְפִתִּי לְיִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא בְּשִׁית שְׁעֵתִין, הֵדָּא הוּא
 דְּכְתִיב (שְׁמוֹת לב א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָשָׂשׁ מִשָּׁה, הָא אוּקְמוּהָ בְּשִׁית שְׁעֵתִין עֶבְדוּ יֵת עַגְלָא, בֵּין שֵׁשׁ
 לְשַׁבַּע, אֲפִרִישׁוּ בֵּין עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא לְשַׁבַּע, דְּגּוֹפָא וְשִׁכְנִתָּא, וּבְגִין דָּא מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְאַפְרָשָׁא לֹון מְשַׁבַּע, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (שִׁם יב טו) אֲךָ בַיּוֹם הָרִאשׁוֹן, אֲךָ חֶלֶק בֵּין שֵׁית לְשַׁבַּע, בְּגִין
 דָּא אֲמַרְהָ כְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל (שִׁיר א) שְׁשׁוּזְפַתְנִי הַשְּׁמֶשׁ, שֵׁשׁ זְפַתְנִי הַשְּׁמֶשׁ, דְּאַסְתְּלַק מְנִי ו' דְּאִיהוּ הַשְּׁמֶשׁ,
 דְּנִהִיר בְּשִׁית תִּיבִין דְּאִינוּן (דְּבָרִים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אַחַד, וְהָא אֲתַמַּר. (עַד כֹּאן
 הֵהָג"ה מְסַפְרִים אַחֲרֵים).

[תיקוני זוהר - דף קלח ע"ב]

וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיֻּלְּד בְּדַמּוּתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת (בראשית ה ג), ש תלת חיוון דמרפבתא, ת איהי (משלי כ כח) גר יהו"ה נשמת אדם, דאתמר בה (יחזקאל א י) ודמות פניהם פני אדם, ודא איהו וילד בדמותו כצלמו. ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימות, מאי וימות, אלא כל יומין דהוה חי הוה תשע מאות ותלתין שנין, ושאר שנין בתוספת הוה מית. ושבעין דחסרו מאלת, יהב לדוד משנוי, בגין דהוה עתיד לאשלמא לון ביה, והכא רזא דפורקנא.

עשר דרין הוו מאדם ועד נח, (בראשית ה כח) ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה וילד בן ויקרא את שמו נח, לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, ואמאי, דבקדמיתא הו טרחין בגלגולין, עד דאתא נח דאיהו שבת, וביה נחו פלהו, וביה אתיישבו, ואפיק לון לעלם.

אמר רבי אלעזר אמאי הו קדמאין חיינ יומין סגיאין, כגון אדם דאתמר ביה ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן פלהו דרין עד נח הו חיינ שנין סגיאין, ומאברהם (נ"א ומנח) ואילך הו מתמעטין בשנין, אמר ליה ברי, רבוי שנין ואריכו דיומין אינון מאריך אנפין, ומעוטא דיומין ושנין מזעיר אנפין, ובגין דא באברהם אתמר אלה תולדות השמים והארץ בהפראם בה זעירא.

[תיקוני זוהר - דף קלט ע"א]

ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן. (דף קלט ע"א)

(אמר המגיה אלו התקונים מצאתי בספר אחר כתובים מאחד ועשרים תקונים ולהלאה, ולמען לא ימצא זה החבור נעדר מאלו המרגליות יקרות וטובות, גמרתי אומר לשים בעט ברזל ועופרת את שרשרות העבותות על המשבצות, ומצא מין את מינו ונעור).

תקונא תניינא [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ב וכ"ג)

בראשית ברא אלהים, בראשית בר"א תי"ש, דא אילו דיצחק. בראשית תמן א"ש לעולה דיצחק, ורזא דמלה (ועל אלין תלת גלגולין אתמר (שיר ז ב) מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב, (רות ד ד) וזאת לפנים דא אימא עלאה עלמא דאתי, ד"א לגביה צריך חליצה, והדא הוא דכתיב (שמות ג ה) של נעליך וגומר, ואם לאו לית לון רשו לרווחא רמתאה (נ"א לרווחא דמיתא) לסלקא לעלמא דאתי, ובגין דאיהי יום הכפורים אסיר בנעילת הסנדל), (בראשית כב ז) הנה האש והעצים ואיה הששה לעלה, נפק קלא ואמר משית יומי בראשית אתברי לעקדה דיצחק.

בגין דלא אית קרבן דבטיל מותנא כעקדה דיצחק, דאתמר ביה (שם) ויעקוד את יצחק בנו, אתקשר מדת הדין (מלאך המות) ואתעקד לעילא, ולא הוה ליה רשו לקרבא לבי דינא רברבא דאיהו גבורה, לתבעא דינא, ועקדה דנא מועילה לגלותא, דהוה עתיד לאתקטלא משיח בן יוסף, וקלא נפיק מההוא זמנא (שם) אל

תעש לו מאומה (שם יב), בגין דאתגברו רחמי על דינא, ורזא דמלה (תהלים צח א) הושיעה לו ימינו, ולבתר זרוע קדשו, דגבר ימינא על שמאלא.

כד אתגבר טפה דדכורא על טפה דנוקבא איהו בן, רחמי איהו ודאי, אבל כד אתגבר טפה דנוקבא על דכורא, בת איהי ודינא איהי, ורזא דמלה דכורא שליט על נוקבא גרים דשליט ימינא על שמאלא, ויפקון ישראל ברחמי ולא בדינא, ודא איהו (תהלים קיז ב) כי גבר עלינו חסדו, ורזא דמלה (ישעיהו סו ז) בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

ובשמא דקודשא בריך הוא, יהו"ה רחמי, אדנ"י דינא, כד שליט יהו"ה על אדנ"י יאהדונה"י רחמי איהו, וכד שליט אדנ"י על יהו"ה אידהנוי"ה דינא איהו, ורזא דמלה (שם מ י) אדנ"י אלהים בחזק יבא, בתקיפו דינא, ובדא עקדה דיצחק דאתעקד קמי אבוי, ומסר גרמיה למיתה בגין דישויב משיח וישראל דלא ימותון, ולא עוד אלא דאפילו אי ישראל להו עברין בגלותא, על שפיכות דמים וגלוי עריות ועבודה זרה, זכות אבהן יגן עליהון משרפה הרג וחנק, בגין דאברהם נתנסה בנורא, ויצחק בספינא, ויעקב בגלותא, זכות אבהן יהא מגין עליהון.

ועוד נסיונא דתלת אבהן מעידין, דלא עבר אדם דאיהו ישראל על תלת פקודין אלין, דמני לון (ליה) קודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב טז) ויצו יהו"ה אלהים על האדם, ויצו דא עבודה זרה, לאמר דא גלוי עריות, על האדם דא שפיכות דמים, דנשמטא דאדם עאלת בגלגולא דאברהם, ואם איהו עבד עבודה זרה, כד עאל בנורא הוה אתוקד, הדא הוא דכתיב (דברים ז כה) פסילי אלהיהם תשרפון באש.

[תיקוני זהר - דף קלט ע"ב]

דאש אית ליה תלת גוונין, חוור וירוק ואוכם, ורביעאה תכלת, ואינון דבקין בגחלת דאיהו סומקא הא חמשה, כחשבון ה (חמש) דאיהי אמונה דקודשא בריך הוא דאיהו ו', דאתלבש בחמש גוונין ונהיר בהון, וביה סלקין גוונין דאינון פלילן בה, והיא סליקת בהון לגבי ו', הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) היא העולה, וכד סלקין תרין דאינון ו' ה' בקרבנא, נחתין תרין מלעילא דאינון י"ה, (דף קלט ע"ב) ומתקרבין אתוון ומתייחדין ומתקשרין דא בדא, ודא איהו רזא דקרבנא.

ורזא דמלה (בראשית כה יב) והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו, סלקין תרין באשא, ונחתין תרין. ואשתוב אברהם בשמא דיהו"ה, דאף על גב דאית ארבע מלאכים דאינון ממנן דשמא קדישא, לא בעי קודשא בריך הוא לאשתדלא באברהם לשזבא ליה אלא איהו ממש, בגין דקני על שמיה, וביה אתלבן אדם הראשון דאיהו ישראל, דלא עבר על ויצו דאיהו עבודה זרה, לבתר אתלבש ביצחק ואצטרף ואמר (בראשית כב יב) אל תעש לו מאומה, דההוא דאצטרף ביה לא עבד מדעם, דלא עבר על שפיכות דמים, וכן יעקב אתגלגל ביה, כד נחת לגלותא דמצרים (דחוצה לארץ) דדחיל דלא הוה סליק, בההוא זמנא אמר ליה

קודשא בריך הוא (שם מו ג) אל תירא מרדה מצרימה וגומר, אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלה גם עליה.

תקונא תליתאה [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ד)

בראשית תמן אר"י דקרבנא, דהוה נחית בקרבנא בדיוקנא דארי אכיל קרבנין, ודא איהו קדמאה לחיוון דהוה אכלי קרבנין. אמר ליה רבי אלעזר ואמאי הוה נחתין חיוון למיכל קרבנין, אמר ליה ברי ארבע חיוון אינון בכרסיא, אריה שור נשר אדם, ובגופא דבר נש ארבע יסודי, דממנן עליהו ארבע חיוון, דנפש כלילא בהון, ובגין דא פרנסה דנפשא מאלין ארבע, כד חאב בר נש בארבע יסודי דיליה כאלו חאב בנפשא, הדא הוא דכתיב (במדבר ו יא) מאשר חטא על הנפש, ובההוא זמנא אתפרש מיא מאשא ורוחא מעפרא.

דמעפרא נפקין זרעין דאינון פרנסה דאדם, וממיא חיוון דאינון פרנסה דארי, ומאשא בעירין דאינון פרנסה דשור, ומרוחא עופין דאינון פרנסה דנשר, וכד חב בהון אתפרשן יסודין ואית בהון מחלוקת דאיהו פרודא, וסליק שם יהו"ה מניהו, ועאל יצר הרע דאיהו סמא"ל שטן, דיהו"ה לא שריא בפרודא, ורזא דמלה (הושע י ב) חלק לבם עתה יאשמו, ובגין דא צריך קרבנא מאלין מינין דחב בהון, לקרבא בהון, אינון ארבע יסודין דאית בהון פרודא, ובההוא זמנא דמתקרבין יסודין דא לגבי דא, מיד נחית קודשא בריך הוא עליהו וברח שטן, ואי לא ברח הא אשא דקרבנא אוקיד ליה, הדא הוא דכתיב (ויקרא ו ה) והאש על המזבח תוקד בו.

ורזא דקרבנין (איוב י יא) עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תסוככני, עור איהו לבושא דאדם, הדא הוא דכתיב (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבישם, אם זכה כתנות אור מרקמן מפקודין דעשה, דאגרא דלהון לעלמא דאתי דאיהו אור הגנוז לצדיקיא, ואם לא זכה משכא דחויא דכליל ארבע יסודין, דתמן רשימין פקודין דלא תעשה דעבר בר נש עליהו, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין עונותיו של אדם חקוקים לו על עצמותיו, וקריבו דמשכא דאדם פקודין דעשה, דאינון קריבו דאתון דשמא דקודשא בריך הוא.

[תיקוני זוהר - דף קמ ע"א]

ועליהו אתמר (ויקרא א ב) אדם כי יקריב מכם קרבן, מכם ודאי, לאפקא משכא דחויא דביה מרקמין פקודין דלא תעשה, ואדם דעבר עליהו אתמר ביה (תהלים קמד ד) אדם להבל דמה ימיו כצל עובר, (במדבר יט יד) אדם פי ימות באהל, פי ימות ודאי, ודא איהו קריבו דקרבנא דעשו יצר הרע, דאתמר ביה (בראשית כז לא) יקם אבי ויאכל מציד בנו. בשר איהו שבר מן שברים, ואיהו סומק, מסטרא דחיה דאיהו שור, בשר חי בשר טהור, ואית (דף קמ ע"א) אחרא דבשר בשדה טריפה דשריא ביה רוח הטומאה, מלאך המות דרכיב על קרנוי שור מועד בשר טמא.

עצם, אית עצם טמא ואית עצם טהור, ובשר דדכיו ועצם דדכיו, עליהו אתמר (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, ועצם איהו אריה, גידים איהו נשר,

נֶשֶׁר, וְנִשְׂרָא דְדַכְּיוֹ וְנִשְׂרָא דְמִסְאָבוּ, עֵצִים וּבִשָּׁר וְגִידִים עֲלִיֵּיהוּ שְׂרִיא בְּרַכָּה וְקְדוּשָׁה וְיַחְוּד, דְּאִינוּן כְּהֵן לִוי וְיִשְׂרָאֵל, בְּעֵצִים כַּד שְׂרִיא בְּרַכָּה בֵּיהּ, מִיַּד (יחזקאל לו ז) וְתִקְרְבוּ עֲצֻמוֹת עֵצִים אֶל עֲצָמוֹ, מִתְקַרְבִּין וּמִתְקַשְׂרִין דָּא בְּדָא בְּקַרְבְּנָא, וּמִיַּד נְחִית עֲלִיֵּיהוּ מִשְׁחָא וְשְׂרִיא עֲלִיֵּיהוּ בְּרַכָּה, בִּשָּׁר שְׂרִיא עֲלִיהּ קְדוּשָׁה, דְּאִיהִי מִסְטָרָא דְלוֹיִם, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב וְקִדְשֵׁת אֶת הַלוֹיִם, מִיַּד מִתְקַרְבִּין עֲרֻקִין דְּדָמָא לְגַבֵּי לְבָא, דְּבִרְכָאֵן מִכְּהֵנִי אִינוּן, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (במדבר ו כג) דִּבְר אֵל אַחֲרָן וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ. גִּידִים מִיִּשְׂרָאֵל, וְאִינוּן יַחְוּדָא וְקְדוּשָׁה וְקְשׁוּרָה דְגֵרְמִין וּבִשְׂרָא, וְכַד מִתְקַשְׂרִין בְּתַרוּוֵיהוּ אֶתְקַרְיָאוּ יַחְוּד וְיַחְוּד אִיהוּ בִּישְׂרָאֵל, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד.

מִשְׁכָּא אִיהוּ דְמוֹת אָדָם מְלָכוֹת, כָּל דִּיּוֹקְנִין אֶתְחַזְוִין בֵּיהּ, וְאִיהִי כְּלִילָא מִבִּשְׂרָא וְגִידִין וְגֵרְמִין, וְאִיהִי תְמוֹנַת כָּל, וְאִיהִי בְּרַכָּה וְקְדוּשָׁה וְיַחְוּד, כְּהֵנִים וְלוֹיִם וְיִשְׂרָאֵלִים, דְּאִינוּן קְשִׁירָן בְּתַלְת אַבְהֵן, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן הָאֲבוֹת הֵן הֵן הַמְרַכְּבָה, בְּבִשָּׁר כַּד מִתְקַדְשָׁא, נְחִית עֲלִיהּ דָם טְהוֹר, וְגִידִים כַּד מִתְיַחְדִּין נְחִית עֲלִיֵּיהוּ רוּחָא קְדִישָׁא, גֵרְמִין נְחִית עֲלִיֵּיהוּ מִיַּד דְדַכְּיוֹ, דָּא אִיהוּ רוּזָא דְקַרְבְּנִין. הַדָּא רַבֵּי אֶלְעָזָר וַחְדוּ חֲבַרְיָא וְאִמְרוּ אֵילוּ לָא אֶתִּינָא לְהָאִי עֲלֵמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע דָּא דִּי.

אִמַר רַבֵּי שְׁמַעוֹן בְּרִי, וְעוֹד בְּרוּזָא דְקַרְבְּנִין, לְבָא אִיהוּ מְזַבַּח דְבֵיהּ דָם דְקַרְבְּנִין, וְעַל דָּא אֶתְמַר (שמות כ כד) וְזָבַחְתָּ עָלָיו, אִם זָכוּ אֲרִיָּה הוּוּה נְחִית לְמִיכַל קַרְבְּנָא, וְאִי לָא כְּלָבָא נְחִית, וּבָאֵן אֶתֶר בְּכַבֵּד, דְתַמְזֵן מְרָה גִיהֵנָם, דְּאִיהִי עֲלוּקָה דְאִית לָהּ תְרִי בְנוֹת הַב הַב, כְּמָה דְאֶת אִמַר (משלי ל טו) לְעֲלוּקָה וְכוּ', וְכְלָבָא בְהוֹן צְווּחַ הַב הַב, וּמְרָה אִיהִי גִיהֵנָם, חֲרַבָּא דְמִלְאָךְ הַמּוֹת דְאִית לָהּ תְרִי פִיּוֹת כְּגוּוֹנָא דְגִיהֵנָם, דְּאֶתְמַר בֵּהּ (שם) לְעֲלוּקָה שְׁתֵּי בְנוֹת הַב הַב, כְּגוּוֹנָא דָּא אֶתְמַר בְּחַרְבָּא (שם ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כְּלַעְנָה חֲדָה כְּחַרְב פִּיּוֹת.

וְכַבֵּד אִיהוּ סְמַאֲלִי, מְרָה סַם מוֹת דִּילֵיהּ, כַּד שְׁלֵטָא מְרָה עַל עֲרֻקִין דִּילָהּ וּמִתְגַבְּרָא בְּחוּבִין, אֶתְמַר בְּפִרְקִין דְכַבֵּד וּמְרָה, (שמות טו כג) וַיִּבְאוּ מִרְתָּהּ וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִיַּם מִמֶּרְהָ כִּי מָרִים הֵם, בְּהֵוּא זְמַנָּא אִינוּן עֲרֻקִין דְלָבָא בְּדוּחְקָא וּמִתְטַמְרִין בְּלָבָא, כְּגוּוֹנָא דְנַח וְאֶתְתִּיהּ וּבְנוֹי וְחִיוּן וּבְעִירִין וְעוֹפִין דְמִתְטַמְרִין בְּתִיבָה, וְלָבָא אִיהוּ בְּדוּחְקָא בְהוֹן, דְּאִם מְרָה מְטָא לְלָבָא מִיַּד יְמוֹת בַּר נֶשׁ, וּמְרָה לָא מִתְגַבְּרָה עַל יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן לָבָא אֶלָּא בְּחוּבִין, אִי חֲזָרִין בְּתִיבָתָא דְאִיהִי נְשַׁמַּת חַיִּים שְׂכִינְתָא עֲלָהּ, הָא אֶסּוּוֹתָא תְהֵא לְלָבָא וְלְעֲרֻקִין דִּילָהּ, וְאֶתְמַר בְּהוֹן (שם) וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם, וְאֶתְסִין עֲרֻקִין (גופא) וְאֶבְרִים דִּילֵיהּ.

טְחוּל דָּא לִילִיָּת אִימָא דְעַרְב רַב, שְׁחוּק הַכְּסִיל, מָאן כְּסִיל דָּא אֵל אַחַר סְמַאֲלִי, וְעַרְב רַב אִינוּן בְּנֵהָא, דְּאִינוּן מְעוּרְבִין בִּישְׂרָאֵל רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעֲלִיֵּיהוּ אֶתְמַר אִם רֵאִית רְשָׁע שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָת לֹא אֵל תִּתְגַּרְהָ בּוֹ, עֲלִיֵּיהוּ אֶתְמַר (חבקוק א ג) לָמָּה תִּבְיֹט בּוֹגְדִים תַּחְרִישׁ בְּבַלְע רְשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ, רְשָׁע דָּא כְּסִיל, עַרְב רַב בְּגִלְתָּא אִינוּן רְשָׁע, בְּבַלְע צְדִיק מִמֶּנּוּ, דָּא יִשְׂרָאֵל, וּמָאן גְּרִים דְּבַלְע לֹוֹן, בְּגִין

דלאו אינון צדיקים גמורים, כמה דאתמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע.

[תיקוני זוהר - דף קמ ע"ב]

וטחול איהו לילי"ת, (משלי ג לג) מארת ה' בבית רשע, ואיהי אספרה לרביי דאינון חייביא, חייכת בהון בעותרא בהאי עלמא, (דף קמ ע"ב) ולבתר קטילת בהון, ואמאי אתקריאו רביי, בגין דלית בהון דעת לאשתנבא מינה, אבל לב מבין אשתנב מינה, דתמן צדיק, ורוא דמלה (קהלת ז כו) טוב לפני האלהים ימלט ממנה, וחוטא ילכד בה.

פליות אינון יועצות אם זכו עאל בהון נבואה דאיהי (משלי כ כו) גר יהו"ה נשמת אדם, ואתעבידו נביאים, ואינון יועצים לטב, ואית בהון עצה ותושיה.

כנפי ריאה, אם זכו שריא בהון רוח קודשא, ואתמר בהון (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהו"ה, ועלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו הפרבים פורשי כנפים, הפרובים כגון צורת אדם, פורשי כנפים לקבל תלת חיוון דפרשין גדפין לקבליה דאדם, ואינון שית גדפין, תרין לכל חיה, מסטרא דשכינתא גדפין דחיוון מרובעים, שית גדפין לקבל שש מעלות לפסא, ארבע גדפין לקבל פרסיא מרובע, פורשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת, דא כפרת דלבא קדש קדשין, ודא לבא.

נפש רוח נשמה, כהן לוי וישראל, כהן איהו נשמה, אם זכה גר יהו"ה גר הוה נהיר ביה מלבא פשמש זורחת, ורוחא דקודשא הוה נפיק מבין גדפוי דפרובין דאינון כנפי ריאה, והוה ממליל עמיה, ואם לאו נורא, ודא נפש הוה דליק, ונפיק אשא מלבא ואוקיד ליה. קרקבנא וקיבה פד נאים אתקרי קיבה ישן.

ואית שינה לטב ואית שינה לביש, לטב כגון חלום דאיהי סלם (נ"א כגון חלום) דחזא יעקב, וביה דביק קנה, ושית עזקין דקנה איהו שית דרגין דנבואה, וסלקין לשתינ נשמי, דהוה נאים בהון דוד, דהכי אוקמוה, דוד הוה מתנמנם פסוס, וסוס לא נאים אלא שתינ נשמי, ואית שינה לביש חלמא בישא, דאתמר ביה לגבי אברהם, (בראשית טו יב) ותדמה נפלה על אברם, והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו, והא אוקמוה בארבע גליות, ובגין דחלום ייתי בתרין דרגין, אוקמוהו קדמאין, כמה דאי אפשר לבר בלא תבן פך אי אפשר לחלמא בלא דברים בטלים, בגין דייתי חלמא כאן על ידי מלאך, כאן על ידי שד, בגין דחלמא איהו מסטרא דאילנא דטוב ורע, אבל מסטרא דאילנא דחיי לא אתיא (עליה אלא דקיבה) אלא על ידי קיבה דקודשא בריה הוא דאיהי שכינתא דיליה, ולית תמן קיבה רע דאיהו שד.

קרקבן טוחן, אי בר נש זכאה איהו טוחנת מן לצדיקים, דאינון אברים קדישין בפקודין דעשה, ואי לא אזלין בפקודין טבין, מתפרנסין בלחם הקלוקל מזונא קלא בקלון. וושט (במדבר יא ח) שטו העם ולקטו, שטין (שטיין) לקטין בשטותא, וטחנו בריחים בדוחקא, אלין אינון טוחנות בפומא, או דכו במדוכה דא חיה, ובשלו בפרור דא אצטומכא.

ברי, רזא עלאה הכא, אם זכו ישראל הוה נחית לון אורייתא מן שמיא בלא דוחקא, ולא הוו צריכין לאלפא חד לחבריה, הדא הוא דכתיב (שמות טז ד) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים, דלית לחם אלא אורייתא, לא זכו בגין ערב רב דאינון שטיין, אתמר בהו שטו העם ולקטו, דיטרחון לאלפא דא לדא, לפרנסה כל חד בדוחקא, ולחפימיא ברמיזא. אבל לעתיד לבא יתמחון ערב רב מעלמא, ואתמר בהון (ירמיה ל א לג) ולא ילמדו עוד איש את אחיו וגומר, ובגין דא וושט איהו לביש ואיהו לטב, חוור וסומק, דינא ורחמי.

וברי, בודאי אינון שלוחיא דצבורא, צריכין פד קראן ספר תורה דיחתכון מלין, ולא יימרון להון בהלעטה, פגוונא דערב רב דאתמר בהון (במדבר יא יג) הפשר עודנו בין שניהם, והוו אכלין בהלעטה, וכגוונא דעשו דאתמר ביה (בראשית כה ל) הלעיטני נא, ולא הוו טחנין ליה, אתמר בהון (במדבר יא לג) ואף יהו"ה חרה בעם.

[תיקוני זוהר - דף קמא ע"א]

הדרא דכנתא דא איהו נחש בריח נחש עקלתון, דזמינין צדיקיא (דף קמא ע"א) למיכל ליה. ואית חלב טמא דאיהו נחש, דאיהו אסיר למיכל עמא קדישא, בגין דעליה אתמר (בראשית ג יד) ארור אתה מפל הבהמה.

תקונא רביעאה [מהדורה תנינא]

(זהו תיקון כ"ה)

בראשית תמן י"ש, (משלי ח כא) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, ובגין דתמן אוצר דאיהי יראת יהו"ה, מניה אתמליא לצדיקיא, ואינון דחלין לקודשא בריך הוא ירתין האי יש, וערבוביא בישא לא הוו דחלין לקודשא בריך הוא אלא בגין עותרא, והוו מנסין ליה, פגוונא דא (שמות יז ז) היש יהו"ה בקרבנו אם אין, וכל אינון דמנסין לקודשא בריך הוא ודחלין ליה בעותרא ולא דחלין מניה בעניותא כמו בעותרא, לאו אינון אלא ערבוביא בישא, דאית יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, אית מאן דדחיל לקודשא בריך הוא בגין דיחון בנוי או דלא נחית לעניותא, או דרחים ליה בגין דיהיב ליה עותרא, ומנסה ליה פגון נעביד האי פקודא הכי, ונחוי היש יהו"ה בקרבנו ויהיב לן אגרא בגיניה אם אין, דאי לא יהיב ליה אגרא בגינהא לא רחים ליה, ולא יהיב ליה צדקה ולא יעביד פקודא, ומנסי לקודשא בריך הוא בכל פקודא ועובדא, בודאי האי איהו מאלין ערבוביא בישא, דאתמר בהון היש יהו"ה בקרבנו אם אין.

אלא רחימו ודחילו דקודשא בריך הוא, שלים בכל פקודא ופקודא דעביד, בין דיהיב ליה אגרא בטיבו בין דלא יהיב ליה, ובגין דא מני באורייתא (דברים ו ד) ואהבת את יהו"ה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, ואוקמוהו קדמאין, אם חביב עליך נפשך מממונה לכה נאמר בכל נפשך, ואם חביב עליך ממונה מנפשך לכה נאמר בכל מאדך, דאית בר נש דצלי ואזיל בכל פקודין דלא יהיב עליהו אגרא, ואם הוה יהיב אגרא עליהו לא הוה עביד לון, דודאי סגיין אינון מבני נשא דאינון עתירין בעותרא סגיא, ואינון חביבין עותרא דלהון יתיר

מנשמתא דלהון, דעותרא דנפשא איהו פקודין טבין בעלמא דאתי, ועותרא דגופא ממונא ועדוונא בעלמא דין.

ואינון דמחבבין ממונא מנפשא, אם הוו יהבין ליה כל אורייתא במאה זוזי לא הוו יהבין להו בגינה, בגין דממונא חביב עלייהו מנפשא, ומה דדחיל ורחים ליה לאו איהו אלא בגין ממונא, האי דשוי ממונא עקרא ואורייתא דרחים קודשא בריה הוא טפל, האי רחימו ודחילו לא חשיב ליה קודשא בריה הוא, אלא עקרא דרחימו ודחילו דקודשא בריה הוא, דאף על גב דאיהו רחים ממוניה מנפשיה, דירחים ליה בממוניה, במה דאיהו חשיב עליה, ולא בטפל דיליה, לכך נאמר בכל מאדה, וכן מאן דחשיב נפשיה מממוניה, והוה יחיב כל ממונא דעלמא ולא הוה נזיק אפילו באברא זעירא דאית ביה, לכך נאמר בכל נפשך במאי דרחים ליה.

תקונא חמישאה [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ו)

דף קמא ע"ב

בראשית (ישעיה סו טז) פי באש יהוה נשפט, אלהים מארי דינא, ועליה אתמר (שמות כב כז) אלהים לא תקלל, בודאי כמה דלעילא אתמר (תהלים עה ח) פי אלהים שפט זה ישפיל וזה ירים, כף איהו צריך למהוי דינא לתתא, לדא ישפיל בדינא ולדא ירים, כפום (דף קמא ע"ב) עובדוי, לדא מטה כלפי חסד, לדא כלפי גבורה, אמת באמצעיתא, ובגין דא אתקרי דיין אמת, אלהים הכפס"א בחושבן, דתמן י"ה דאיהי חכמה ובינה, זה שמי עם י"ה שס"ה מסטרא דשמאלא, ודא י"ה מן אלהים, ה' על י' נוקבא.

וכד דיין איהו דן, צריך למהוי איהו יתיב ובעלי דינא קיימין, כגוונא דלעילא, דאתמר בקודשא בריה הוא (איוב א ו) ויבאו בני האלהים להתיצב על יהוה, איהו יתיב, ואינון קיימין למתבע דינא, ובגין דשטן יעול בינייהו למתבע חוביהון דבני ישראל, אינון במטולא עליה, עד דהוה דן להון ודא איהו להתיצב על יהוה, ועוד להתיצב על יהוה, לשאלא ולמתבע דינא לגבי (נ"א קמי) קודשא בריה הוא יהוה, כד נהיג עלמא ברחמין, ומקטרגין ותבעין דינא, ודא איהו להתיצב על יהוה. ותו להתיצב על יהוה, יהוה עמודא דאמצעיתא, דשאלין ותבעין דינא מגבורה בי דינא רברבא, דקיימא על עמודא דאמצעיתא, ודא הוא על יהוה, על דמקרבין דינן קדם גבורה אתמר בהון להתיצב על יהוה, דאף על גב דבנוי אינון ישראל לית ליה רשו לאעברא על דינא, דאורייתא בדינא אתיהיבת, ואומי עלה דלא יעבר עלה, ולגבי דינא גבורה איהי באמצעיתא, וחסד מימינא, ועמודא דאמצעיתא משמאלא, וכל דינן מהאי אתר תליין, וכל ספירן פלהו אתקריאו דינן גבורה ואפילו יהוה.

דינא קדמאה חדא אתקרי דין לדון בחנק, ואתמר (דברים כא כג) לא תלין נבלתו על העץ. אמר ליה אלעזר ברי, הכא צריך לחדשא מלין, אית עץ ואית עץ, חדא הוא דכתיב (שם כ יט) פי האדם עץ השדה, ואית אדם דאיהו עץ הדעת טוב ורע,

וְחֹבֵב דְאָדָם אִיהִי נִבְלָתוֹ דְאָדָם קְדָמָא דְאִיהִי עֵץ הַחַיִּים, לָא צְרִיךְ לְתַלְיָא בֵּיהּ
 חֹבֵב דָּא, הֲדָא הוּא דְכְתִיב לֹא תִלֵּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, דְמָאן דְאָכַל מֵעֵץ דִּילֵיהּ
 דְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, אֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית נ כב) וְאָכַל וְחִי לְעוֹלָם.

וְעוֹד לֹא תִלֵּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, עֵץ דְהֶכָא דָּא תְלָמִיד חָכֵם דְאֲשַׁתְּדַל בְּאוּרֵייתָא
 דְאִיהִי עֵץ הַחַיִּים, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בֵּיהּ, לֹא
 תִלֵּין בּוֹ נִבְלָתוֹ, דְאִיהִי חֹבֵב דְחָב בְּיוֹמָא לֹא תִלֵּין עֲמִיהּ בְּלִילָהּ, דְמִיד יְתוּב
 בְּתִיבְתָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהּ מְאֵרִי מִתְנִיתִין אִם רְאִיתָ תְלָמִיד חָכֵם שְׁחָטָא בְּיוֹם אַל
 תְּהַרְהֵר אַחֲרָיו בְּלִילָהּ, דְוְדָאִי עָשָׂה תְשׁוּבָה, (נ"א שמא עשה תשובה, שמא סלקא דעתך,
 אלא אימא ודאי עשה תשובה).

וְעוֹד לֹא תִלֵּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, דָּא תְלָמִיד חָכֵם, נִבְלָתוֹ דָּא בֵּת עִם הָאָרֶץ דְאִיהִי
 רִיחָשָׂא, דָּאִם אַנְתָּ תִלְיָא לָהּ בֵּיהּ, אוֹ קוּבְרָה אוֹ קוּבְרָתוֹ, וְדָא אִיהוּ (דברים כא כג) כִּי
 קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ, כִּי קָבוֹר הוּא לָהּ אוֹ תִקְבְּרֶנּוּ אִיהִי לֵיהּ, וְאֲתַתָּא דָּא לָאוּ אֶקְרִי זְוִיגָא
 וְיַחְוֵדָא דִּילֵיהּ, אֶלָּא אִיהִי כְּמִטּוּלָא תִלְיָא עֲלֵיהּ, כְּחֹיֵא קָשִׁיר עַל קַדְלֵיהּ, וּבְגִין דָּא
 (שם) כִּי קָלַלְתָּ אֱלֹהִים תִּלְוִי, דְאִיהִי קָלְלָהּ, דְקָטִילַת לֵיהּ אוֹ אִיִּיתִי לֵיהּ לִיִּדִי
 עֲנִיּוּתָא.

דְּבַר אַחַר לֹא תִלֵּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, דָּא שְׁבַת, דִּירִית בֵּיהּ בַּר נֶשׁ נִשְׁמָה יְתִירָה,
 לָא צְרִיךְ לְאֲתַחְזִיא קְדָמָהּ נַפְשָׂא דְשְׁלֹטָא בְּבַר נֶשׁ בְּיוֹמִין דְחוּל, בְּמִלְאכָה דְאִיהִי
 אֲסוּרָה בְּשַׁבַּת, אֶלָּא קָבוֹר תִּקְבְּרֶנּוּ בְּיוֹם הַהוּא, דְלֹא אֲתַחְזִיא קְדָם זְכוּר וְשְׁמוֹר
 דְשַׁבַּת, וּבְגִינָהּ אֲתַמַּר (שמות ה ה) שֶׁל נֶעְלִיף מֵעַל רִגְלֵיךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד
 עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, (דברים כא כג) וְלֹא תִטְמֵא אֶת אֲדָמָתְךָ, דְנִשְׁמַתָּא יְתִירָה אִיהִי
 אָרֶץ יִשְׂרָאֵל דְלַעֲלֵא, אֲדַמַּת קֹדֶשׁ, דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (ירמיה ב ג) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לֵיהו'ה.

[תיקוני זוהר - דף קמב ע"א]

וְעוֹד לֹא תִלֵּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ דָּא בַּר נֶשׁ דְאִיהוּ נִבְלָל, עֲלֵיהּ אֲתַמַּר כָּל הַמַּעֲמִיד
 תְלָמִיד דְלָאוּ אִיהוּ הֶגוֹן כְּאֵלוֹ מַעֲמִיד אֲשֶׁרָהּ, וּבְגִין דָּא לֹא תִלֵּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ
 דְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים. דְּבַר אַחַר לֹא תִלֵּין וּגּוֹמֵר, הָעֵץ אֶלִּין יִשְׂרָאֵל דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (דף קמב
 ע"א) (ישעיה סה כב) כִּימִי הָעֵץ יִמִּי עֲמִי, חֹבֵב דְעַבְדוֹ עִם נִבְלָל, לָא תְהֵא תִלְיָא לֵיהּ
 בְּיִשְׂרָאֵל, דְכַד עַבְדוֹ יֵת עַגְלָא חֲשִׁיב מִשָּׂה דִישְׂרָאֵל עַבְדוֹ לֵיהּ, וְאָמַר (שמות לב יא)
 לְמָה יְהו'ה יַחֲרֵה אַפָּךְ בְּעַמֶּךָ, אָמַר לֵיהּ קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא (שם) לָךְ רַד כִּי שָׁחַת
 עַמֶּךָ, מִיד נְחִית וְחִזָּא עַגְלָא דִיּוֹקְנָא דְשׁוֹר וְחַמּוֹר, שְׂאִיל לֵיהּ מָאן עַבְד לָךְ, אָמַר
 חַמּוֹר, עַרְב רַב (יחזקאל כג כ) אֲשֶׁר בָּשָׂר חַמּוֹרִים בְּשָׂרָם, שׁוֹר אָמַר נְמִי הֲכִי, טַבְעַת
 דְעַלְהּ מְזִל שׁוֹר בְּזַמְנָא דְאֲתַמַּר בְּעַרְב רַב (שמות לב ג) וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת גִּזְמֵי
 הַזָּהָב, אֲזַדְמַנַּת תַּמּוֹן, וְאֲרַמִּי כָלָא אַהֲרֹן בְּנוֹרָא, וְנִפְקַת עַגְלָא דִיּוֹקְנָא דְשׁוֹר וְחַמּוֹר,
 בַּהֲהוּא זְמַנָּא צְוֹחַת רִיחַ הַקֹּדֶשׁ וְאֲמַרְתָּ, (ישעיה א ג) יַדַּע שׁוֹר קוּנְהוּ וְחַמּוֹר אַבּוּס
 בְּעַלְיוֹ, יִשְׂרָאֵל לֹא יַדַּע עֲמִי לֹא הַתְּבוּנָן.

וְרִשְׁעֵיָא מָה חֲזוּ לְמַעַבְד עַגְלָא, אֶלָּא וְדָאִי אֵינּוֹן הוּוּ מְכַשְׁפִּין דְפָרְעָה, יוֹנוֹס
 וְיַמְבְּרוֹס בְּנֵי בַלְעָם, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (שמות ח ג) וַיַּעֲשׂוּ כֵן הַחֲרָטוּמִּים בְּלִטְיָהֶם, וְחֲזוּ

דלא הוה ממשו בהון, אתחזרו עמיה דמשה וקבילו ברית מילה, וקודשא בריך הוא
 דידיע גלויים וסתירין, דהוה ידע בהון דאינון מגזעא בישא, פד הוה נחתא לשכינתא
 אתמר בה (שם יד יט) ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל, ולא אמר
 לפני העם, ובגין דא נטלו קנאה בלבייהו, ואמרו (שם לב א) קום עשה לנו אלהים
 אשר ילכו לפנינו, כגוונא דהוה אזיל קדמיכו, ובגין דא עבדו ית עגלא בחרשין
 דלהון, ודא איהו ידע שור קוניהו וכו', ישראל לא ידע חרשין, עמי אהרן ומשה בני
 עמרם לא התבוננו, ודא איהו לא תלין נבלתו על העץ, חובא דא דעם נבל לא
 תלין נבלתו על העץ דאינון ישראל. דבר אחר לא תלין וכו', דא גיורא דלא
 אתגייר לשמא דקודשא בריך הוא, לא תליא ביה בישראל דאינון עץ, כמה
 דאוקמוהו (ישעיה סה כב) כימי העץ ימי עמי.

ועוד לא תלין נבלתו, דא נבלות הפה, על העץ דא לישנא בישא, דחובה דא
 גרים דימות קדם זמניה, ודא איהו פי קבור תקפרנו, דבר אחר לא תלין נבלתו,
 דא יצר הרע, על העץ דא נשמת חיים, דמאן דחלל בה אתמר ביה פי קבור
 תקפרנו, וימות בעלמא דין ובעלמא דאתי, דא איהו דיניה בחנק מאן דעבר על
 דא. (דבר אחר לא תלין נבלתו על העץ, דא נפשא דחול דלא תתחזיא קדם נפשא יתירא
 ובגינה אמר למשה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך).

תניינא הרג, הרג לגנב, ולגזול עונשא, ובגין דא הממשפן לחבריה צריך למחזר
 ליה משכוניה בעידן דצריך ליה, כיון דלית ליה אחרא, הדא הוא דכתיב (דברים כד
 יג) השב תשיב לו את העבוט ואתמר בקרא אחרא (שמות כב כה) אם חבל תחבל
 שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו, האי בנשמתא דבר נש ממלל, אם חבל
 תחבל נפשא ורוחא, שלמת רעך דא נשמתא.

[תיקוני זוהר - דף קמב ע"ב]

ואם חבול תחבול תפלין דיך ותפלין דרישא, שלמת רעך כסוייא דמצוה, עד בא
 השמש, דאתמר ביה (תהלים פד יב) פי שמש ומגן יהוה אלהים, תשיבנו לו קדם
 דיתכניש מניה, דעליה אתמר (מלאכי ג ג) וזרחת לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא
 בכנפיה, מאי צדקה צלותא, ומרפא בכנפיה כנפיה מצוה דאינון תפלין כנפי יונה,
 וכנפי מצות ציצית, היא שמלתו לעורו משכא דתפלין, ואם את לא תחזיר אלין
 כסויין ליה קדם דיתכניש מניה שמשא דאיהו קודשא בריך הוא, דאתמר ביה פי
 שמש ומגן יהוה אלהים, הכי יתכניש מינד נשמתא, דאתמר בה (תהלים פט לו)
 כסאו כשמש נגדי, מדה לקבל מדה, ובגין דא עד בא השמש תשיבנו לו, לו לעני
 דאיהו צדיק, ולשכינתא דאיהו ענייה בגלותא, פד יתי ליליא דאיהו גלותא, במה
 ישכב (דף קמב ע"ב) שכינתא, דודאי שמשא דאיהו קודשא בריך הוא לא נהיר לה
 בגלותא דאיהו ליליא, ואשתארת בחשוכא, ובגין דא צריכין ישראל לאנהרא לה
 בגלותא באור ונר, דאיהו תורה ומצוה, אור נשמתא, נ"ר נפש רוחא דאינון סימן
 נ"ר, בתי דתפלי למשכב בהו שכינתא בגלותא, וכסויא דציצית לאתעטפא ביה
 במשכבה.

ובגין דא אי בר נש לא אנה תפלין וציצית, במה ישכב איהי בגלותא, עלה אתמר (תהלים מא ב) אשרי משפיל אל דל ביום רעה ימלטהו יהו"ה, ובזכות פקודין אלין ירתין בני נשא תלת קטרין, דאינון נשמתא ורוחא ונפשא, ובהו צריק למקרי לישראל עלאה, דינחית לאנהרא בשכינתא בנהורא דפורקנא, דאיהי שמש צדקה, ומרפא בכנפיה לישראל דאינון בבי מרעא בגלותא. דצדקה איהי שכינתא עלאה, עלה אתמר (איכה ב יג) מי ירפא לך, ואיהי כ"ה כ"ה אתון דקריאת שמע ערבית ושחרית, וביה נחתא לישראל למפרק שכינתא, אבל בימינא אוקים לה ורחם עלה, הדא הוא דכתיב (ישעיה נד ח) ובחסד עולם רחמתיה, ובגין דא נשמתא ורוחא ונפשא אינון משפכא (משכונא) דשכינתא בגלותא, ועליה אתמר (דברים כד יג) ושכב בשלמתו וברכך, ובגין פקודין אלין שריא שכינתא על בר נש.

ועל נשמתא אתמר (מיכה ז ח) משכבת חיקך שמר פתחי פיה, דלא תדור אם לא תשלם, הדא הוא דכתיב (משלי כב כז) אם אין לך לשלם למה יקח משפכך מתחתיה, ואשתארו רוח ונפש יתומים, ואם נשמתא עברת על פקודי אורייתא ואנחת חובין בגופא, דין איהו ליפרע מנכסי יתומים, בפקודין דעשה דאשתאר לון מנשמתא, דבגין חובין נטלין מחייביא משפונא דאיהי נשמתא, ודא איהו (שמות כב כח) אם חבל תחבל שלמת רעה.

ואי אית ליה חובין ואית ליה זכוון, אתפרעו חובין בזכוון, ואתמר יצא שכרו בהפסדו, מיד חזרין ליה לגופא קדם דייתי שמשא, ודא איהו (שם) עד בא השמש תשיבנו לו, דכד נאים בר נש נשמתא סלקא מניה, ולא נחתת בגופא עד דפרעת כל חובין דעבד בר נש בההוא יומא, ובגין דא ממשפן לה ההוא בי דינא דלעילא, בגין דמקטרגא סליק אבתרהא למתבע מינה דינא, בארבע מיתות בית דין, תרין דאתמר לעיל, ותרין דאינון שריין על אינון דמגלין עריין דאורייתא, זפאה איהו מאן דנטיר לה בכל יומא.

ובזמנא דחובין אינון רברבין, ומלוה בר נש חובין על משפונא, אבד משפונא דאיהי נשמתא, ולא חזרת לגביה, וכלא איהו בדין דדן לה גבורה דאיהו בי דינא רברבא, בכל ליליא בתרין עשר שעתין ובשבעין ותרין רגעין פחשפן חס"ד, דאתמר ביה (ישעיה מז ה) והוכן בחסד כסא, ורוזא דמלה (איוב ז יח) ותפקדנו לבקרים, לרגעים תבחננו.

ואית חובין דאינון בסתר, ולא יכילן לאסהדא בהון מלאכין דאזלין עם נשמתא, דאתמר בה (תהלים צא יא) פי מלאכיו יצוה לך, הא שכינתא סהידת עליהו, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כד) אם יסתר איש במסתרים, בגין דשכינתא על רישיה, דאתמר בה דע מה למעלה ממך, עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבין, (לזמנין נשמתא לא הות מודה בחובין דתבע עליה יצר הרע, וחשיד יצר הרע בהאי), (נ"א ולזמנין נשמתא לא חבת וחשיד יצר הרע בהאי), ואזלין לגבי בי דינא ודן עליהו דין הנשבעים, אומיאת נשמתא עליהו ואתפטרת, ואם לאו פרעת.

[תיקוני זוהר - דף קמג ע"א]

ואית חובין דאתמר בהון (איוב לו ז) וביד פל אדם יחתום, ומראין לה חתימת ידהא. ואית חובין דאינון על תנאי דאתני עליה לפרעא לון בהאי עלמא, דחובין דיליה באתריה, דלא יגבה לון תובע אלא באתריה, ואלין אינון חובין דעשרין שנין, ואית חובין לתתא, דאוקמוהו קדמאין דעד עשרין שנין (דף קמג ע"א) מענישין לתתא ולא לעילא, ואית חובין דמענישין לעילא ותבעין לון לעילא בי דינא רברבא, ובגינייהו ממשפנין נשמתא לעילא, ולא מניחין לה לנחתא לתתא, אבל בחובין דמענישין עלייהו לתתא, לא מענישין לה לעילא, ולא מעכבי ליה תמן, ואית חובין דנשמתא דגבין מנייהו בכל אתר, פגון (שמות כא יז) ומקלל אביו ואמו, דאתמר ביה מות יומת, מבי דינא דלעילא ומבי דינא דלתתא, דאתדנת בתרין דינין, ובגין חובא דא בכל אתר דאשכחין לה לעילא גבין מינה, ובכל אתר דאשכחין לה לתתא גבין מינה, ולית פקודא דלית לה רשו לאגנא עלהא, דאית חובין דדיינין לה בדינים חמורים לנשמתא, ויתי מצוה דאיהי מטרוניתא פגון מצות תפלין, ואגינת עליה ופרישת גדפהא עלה, ולית רשו למקטרג לקרבא תמן, ואית חובין דמטרוניתא לית לה רשו לאגנא עלייהו, הדא הוא דכתיב (שם יד) מעם מזבחי תקחנו למות.

אבל פקודין אית דאינון שפחות, מאלין פקודין דאינון על מנת לקבל פרס, אף על גב דיינתון לאגנא עלה, בטלי לון מקטרגין תחות רשותייהו, (נ"א נפקין לה מקטרגין מרשותייהו), ואית חובין אחרנין דאתקריאו חלוקי דיינין, על חובין דחולקין בהון, מנהון מטה כלפי חסד, ודיינין לה לנשמתא בממון דאיהו דיני ממונות, ואית אחרנין דחולקין עלייהו ואינון נוטין כלפי חובה, למידן לה בדיני נפשות, אם זכוון מתגברין על חובין דנין לה בדיני ממונות, וגבין מזכוון דאינון גמילות חסדים דיליה, ואם חובין מתגברין דיינין לה בדיני נפשות מסטרא דגבורה, וגבין בה נפש ורות.

ולעילא לית משוא פנים בין זכאה לחיביא, וכן צריך להשוות לתתא גבי דינא זכאה עם חיביא, מסטרא דאמת עמודא דאמצעיתא, ולא יהא דיינא רשאי למעבד משוא פנים לחד מנייהו בדינא, דבדיינא דלעילא אתמר ביה (דברים י יז) לא ישא פנים ולא יקח שחד, ווי ליה לדיינא לתתא דאשתני מדיינא דלעילא, דאכחיש עובדא דבראשית, ולא יימא דא מהימנא מדא, דכמה דאיהו לתתא (שם טז יח) שופטים ושופטים תתן לה בכל שעריה, לדיינא גופין, הכי אית לעילא שופטים ושופטים לדיינא נשמתא, ולא יוקיר לדא יתיר מדא, אלא תרוייהו בהשוואה בדינא, ואינון צריכין למשמע קדם דיינא, ולא ימללון עד דשאל לון דיינא, ויהיב לון רשו למללא, ויהון קדמיה בדחילו, בגין דשכינתא שריא עלייהו, ומאן דתבע קשוט פאלו מקיים על עלמא דיין אמת (ס"א דין אמת), וכל שכן מאן דדן דין אמת, פאלו מקיים (תהלים פ יב) אמת מארץ תצמח, ווי ליה למאן דאוקים שקרא ואפיל אמת, דגרים (דניאל ח יב) ותשלך אמת ארצה, ומאן גרים דא דיינא דלא דן דין

אמת, ובודאי דיין דין אמת כאלו הוא אפיק לשכינתא ולישראל מגלותא, ואוקים לון מארעא.

קם רבי שמעון על רגלוי, וסליק ידוי לגבי עילא, ושבח למארי עלמא, ואמר, רבון עלמא עביד בגין שכינתא דאיהי בגלותא, ואם איהי באומאה הא אבא ואמא דאינון חכמה ובינה יכלין למעבד התרה, הדא הוא דכתיב (ישעיה יד כז) יהו"ה צבאו"ת יעץ ומי יפר, אם התלמיד אומי הרב יכיל למעבד התרה.

[תיקוני זוהר - דף קמג ע"ב]

ואם נדר או נשבע בן דאיהו ו' דלא יפרוק לה אלא דתהי בגלותא עד זמנא ידיעא, ונדר או שבועה איהו בי"ה דאינון חכמה ובינה, ואיהו אתחרט, הא תלת בני נשא יכלין למפטר ליה, ואינון תלת אבהן לעילא לקבלייהו, ואם לא תתחרט, אנא בעינא מינה, ומפל אינון דמתיתבתא דלעילא ותתא, דתעביד בגין רעיא מהימנא דלא זו משכינתא בכל אתר, ואיהו עאל שלם בינה ובינה זמנין (דף קמג ע"ב) סגיאין, ומסר גרמיה למיתה בגינה ובגין בנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת.

ואם הוא נדר מסטרא דאבא ואמא, ולא בעי, אנא סליק לגבי ההוא דאתמר ביה (דברים יז ח) פי פלא ממך דבר, דאתמר ביה במופלא ממך אל תדרוש, דיפטור נדר, ואף על גב דשכינתא איהי בגלותא לגבי בעלה פנדה, דאיהי יפריש בין דם לדם, ואתפתח מקורא דילה, לדכאה לה במים דאורייתא, מים חיים דלא פסקין, ואפריש מינה דם נדה דאיהי לילי"ת, דלא אתקריבת בהדה, דאיהי חובא דנשמתא דסאיבת לה, ולית לה רשו לסלקא נשמתא לגבי בעלה, לההוא אתר דאתייהיבת מתמן, ואתדנת בין דין לדין, בין דיני נפשות לדיני ממונות, דאית מאן דפרע בממוניה, ואית מאן דפרע בנפשיה, ובין נגע לנגע, כמה דאוקמוהו (איכה א א) איכה ישבה בדד, דאיהי חשיבא שכינתא בגלותא כמצורע, דאתמר ביה (ויקרא יג מו) בדד ישב מחוץ למחנה, מחוץ ודאי, דא גלותא, דאיהי לבר מארעא דישראל, דאיהי מותבא דאת ה'.

ואי מקורא לא יכיל למפתח עד דיפתח ליה ההוא דסגיר ליה, אנא מפייסנא ליה בגין יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו יחודא (דיחודיה תמן), ובגין לבושין דאתלבש, מיד אתפתחת מקורה ואתדפיאת שכינתא, ורזא דמלה (ירמיה יד ד) מקוה ישראל יהו"ה מושיעו בעת צרה, מושיעו ודאי, ההוא דמקורא דמקוה בידה.

תקונא שתיתאה [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ו)

בראשית תמן תרי אש, ואלין אינון תרין אשין דאינון בורא מאורי האש, ועלייהו אתמר (שיר ב ה) סמכוני באשיות, בתרי אשות, ואמאי אמר בהון סמכוני, אלא בלילי שבת נשמה יתירה קא נחתא לסמכא שכינתא תתאה בגלותא, דאתמר בה (עמוס ה ב) נפלה ולא תוסיף קום, וכד אתא מוצאי שבת אסתלקת נשמתא יתירה דבה וינפש, וינפש מיד דאיהי אסתלקת וי נפש, דלית מאן דסמיך לה,

בהוא זמנא איהי אמרת לישראל סמכוני באישיות דאינון מאורי האש, ומאי ניהו תרי תורות, דאינון חצובות מאש דאיהי אלהים מדת הגבורה, ומאי ניהו למודי יהו"ה תרין שפון דאקרונ להבות (דאוקדון בלהבות) אש, ואינון תרין תפוחין, דמנהון רוחא דמשיחא נפיק, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה.

לבת מלך דהות בבי מרעא מרחימו דבעלה, דאזל בעלה איהי נפלת למשכבה, צווחת ואמרת סמכוני באישיות, הא איהי בבי מרעא, היא אומרת רפדוני, במאי בתפוחים דמתרבים בעצי היער, ואלין אינון עצי בשמים.

[תיקוני זוהר - דף קמד ע"א]

קם סבא תליתאה ואמר רבי רבי, הא אנן בעצי בשמים מבדילין, והכא איהי לא אמרת אלא בתפוחים, אלא אנן מברכין על עצי בשמים בגין דאתמר בהון (שיר ז ט) וריח אפך בתפוחים, ולא עוד אלא כל מיני בשמים אינון טבאן לברכא עליהו, ואנן דעבדין בהדס בגין דאית ביה תלת עלין, דאתקריאו תלת הדסים, דרמיזין לתלת אבהן, אבל תרין נוקבין דחוטמא אינון לקבל תרין תפוחין דאינון תרי נביאי קשוט, די בהון עתיד לאפקא רוחא דקודשא דאיהו רעיא מהימנא דלעילא, דביה אתישבת נפשא דילה, ובגין דא איהי אמרת (שם ב ה) רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני (דף קמד ע"א) בליליא דשבת אתמר (שיר ה ה) קמתי אני לפתוח לדודי בשבת, וכד נפיק שבת אתמר (שם) ודודי חמק עבר, ובההוא זמנא (שם) בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענני, עד דאומינא דבזמנא דייתי זמנא אחרא דאחיד בידיה ולא אשבקיניה למיזל, כמה דאתמר (שם ג ד) אחזתיו ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי, דא בי מקדשא דלעילא, ואל חדר הורתי דא בי מקדשא דלתתא.

ובזמנא דאחיד בידיה בפורקנא בתרייתא, לא יהא לי כזמנין אחרנין, דבכל פורקנא ופורקנא הוה אתי, ולבתר הוה פרח מנאי, אבל בפורקנא בתרייתא אנא אחיד ביה וקשיר ליה בכמה קשירין דרחימו, דלא יזוז מנאי לעלם ולעלמי עלמין, דבכל גלותא וגלותא הוה אזיל מנאי, והוינא שאיל עליה לכל עובר ושב, הדא הוא דכתיב (שם) כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי, וזמנין לא הוינא אשפח מאן דיימא לי מדי מניה, והוינא אומי בגיניה לכל בני קרתא, הדא הוא דכתיב (שם ה ח) השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני, וכמה זמנין (שם ג א) על משכבי בלילות דאינון גליות, בקשתי את שאהבה נפשי ולא הוה מאן דיימא לי, עד דאיהו הוה אתי, וכען בגלותא בתרייתא ברח דודי בכעסא סגיא, ושאלנא בגיניה ולא אשבחנא מאן דיימא לי מדי, ובגין דא אנא אומינא, דבזמנא דייתי ואחידנא בידי דלא יזוז מנאי, ואנא אחזתיו ולא ארפנו אחזתיו בקשורא דתפלין דיד, ולא ארפנו בתפלין דרישא.

תא חזי, דודהא פד יתי לגבה, יימא לגבי תרין משיחין (שם ז יג) נשכימה לפרמים דאינון ישראל, די בהון אתמר (ישעיה ה ז) כי כרם יהו"ה צבאות בית

ישראל, נראה הפרחה הגפן דאיהי שכונתא בהון, הנצו הרמונים אלין אינון דמליין מצות פרמון.

קם רבי שמעון ואמר סבא סבא, נשכימה לפרמים, הא אית פרמים דלאו אינון ישראל, כגון (שיר א ו) דשמוני נוטרה את הפרמים פרמי שלי לא נטרתי, ואינון ערבוביא דערב רב, דאינון מעורבין בהון בישראל בגלותא, ובגין דא כד ייתי קודשא בריך הוא לגבי שכונתא, איהו יימא לגבה, נשכימה לפרמים, נראה אם פרחתה הגפן בהון, דאתמר בה פי כרם יהוה צבאות בית ישראל, הנצו הרמונים אלין ודאי אינון דמליין מצות פרמונים, שם אתן את דודי לך, אלין דאינון רחימין דילך, תמן יהיבנא לון לך, (שיר ב יא) כי הנה הסתו עבר שולטנו דשאר ממנן דאומין, הגשם חלף חלף לו שלטנותא דערב רב.

בההוא זמנא יימא לגבה, (שיר ז א) שובי שובי השולמית, בתרי בתים דאינון בית ראשון ובית שני לתתא, שובי שובי בבית ראשון ושני לעילא, ונחזה בך. דבר אחר, שובי שובי ארבע זמנין, בארבע אתוון דילה דאינון אדני, ונחזה בך בארבע אתוון דיליה דאינון יהוה, אמר קודשא בריך הוא לגבי ישראל, ארבע זמנין שובי בשכונתא בתיובתא, ונחזה בך בארבע כוסות דפורקנא דאינון בפסת, דחייבין ביה ישראל למשתי ארבע כוסות, כגוונא דארבע גאולות, שובי שובי בארבע יחודין (ס"א יסודין) דילך, ונחזה בך בארבע חיוון, ונחזה בך בשמיא וארעא, ומיד (דה"א טז לא) ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך.

[תיקוני זוהר - דף קמד ע"ב]

בההוא זמנא הנצנים נראו בארץ אלין אבהן, זכוון דלהון אתגליאן על שכונתא דאיהי ארץ החיים, ועל בנהא דאתמר בהון (בראשית כח יד) והיה זרעך כעפר הארץ, (שיר ב יב) עת הנזמיר הגיע, (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל, וקול התור נשמע בארצנו, (ישעיה נב יח) קול צופיך נשאו קול יחדיו ירננו, כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון, בההוא זמנא קודשא בריך הוא משבח לה, הדא הוא דכתיב (שיר ז ו) ראשך עליך כפרמל, דא תפלין (דף קמד ע"ב) דרישא, ורצועין תליין מפאן ומפאן כזמורות, דאינון כפרמל דתליין מגפן, ודלת ראשך כארגמן דא תפלה דיד, מה דהות דלת בגלותא ענייה, הדא הוא דכתיב (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטוף, תהא לבושא כארגמן, דאיהו סוד אוריאל ר'פאל ג'בריאל מ"כאל ג'וריאל, (שיר ז ו) מלך אסור ברהטים דא קודשא בריך הוא יהוה, דיהא אסור בארבע בתים דילה דאינון אדני, ארבע רהטי מוחא, דיהא אסור ברהטים כגוונא דא יאהדונה, כי שמך בך ובך שמך, ודא איהו סוד אמן מן ארגמן.

דבר אחר (שם) ראשך עליך כפרמל, דא (תהלים קיט קס) ראש דברך אמת, דלת ראשך כארגמן דא שכונתא, מלך דא אברהם, אסור דא יצחק בעקדה, בקשרא דתפלין דדרועא שמאלא, ברהטים דא יעקב בארבע רהטי מוחא דתפלין דרישא, דאתמר (בראשית ל לח) ברהטים בשקתות המים.

קם רבי שמעון ואמר, אתפנשו חיילין קדישין עלאין ותתאין, למחמי בקשוטהא דכלה, דהא חופה מתתקנא לגבה, וחתן קא נטיל לה תמן, פתח ואמר אליהו אליהו נחית הכא, אנת וחיילין דנשמתהון דצדיקייא דמתיבתא עלאה ותתאה, לקשטא לכלה, מיד הא נחית אליהו בכמה חיילין דמלאכין וכמה נשמתין.

פתח ואמר ראשך עליך כפרמל, פלה כמה מתתקנא ראשך בתפלין דאיהו (נ"א דאינון) פאר על ראשך, דעלייהו אתמר (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליך, ורצועין תליין מהאי סטרא ומהאי סטרא, מה דהו תלתלים שחורות כעורב, הא אינון ירוקין כפרמל, כעלין ירוקין דאינון בגפנין כפרמל, ומה דהו בגלותא דלת, תפלה לעני, ודא תפלה דיד, דבה הוא מתעטפא עני בגלותא (ס"א בצלותא), הדא הוא דכתיב (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף, כען אתמר בך (שיר ז ו) ודלת ראשך פארגמן, מלך אסור ברהטים, אלין ארבע רהטי מוחא, ארבע בתי דתפלין דאינון אהי"ה, וכן ביד אהי"ה, כחושפן חד ועשרין אזכרות דתפלין דרישא, וחד ועשרין אזכרות דתפלין דיד, וסליקו לחושפן אהי"ה אהי"ה, הוא מלך אסור ברהטים, אש"ר אהי"ה, ואיהו רא"ש יהו"ה קרינן ליה, אסור בכלהו אזכרות.

דבר אחר ראשך עליך כפרמל, רישא דילך פלה, על פלהו חיילין סלקא, (שם) על ששים כמה מלכות דאינון שתין סדרי משנה, וסלקין לשית מאה, ולששים רבוא, ושמונים פלגשים דהו תמנין ספרי דאגדתא, ועלמות אין מספר אינון הלכות דלית לון מספר וחושפן, דאינון נימין דשערין דכלה דלית לון חושפנא, ואנת פלה סליקת על פלהו, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על פלנה.

דבר אחר ראשך עליך כפרמל, שערך דילך כמה איהו מתתקנא בתלת עשר תקונין, דאינון תרי עשר מזלות וסיהרא תלת עשר, ונימין דילך אינון ככביא ומזלי דלית לון חושפן, ודלת ראשך, אנת (הוא) דהוית סיהרא עניה תחות פלהו ככביא, מהדקא בין רגלין, הדא הוא דכתיב (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, כען הא אנת רישא לכלהו, פארגמן דאיהו אמן יאהדונה", אנת אדנ", מלך דאיהו יהו"ה, אסור ברהטים דילך, ארגמן א"וריאל ר"פאל ג"בריאל מ"יכאל נ"וריאל, חיילין קדישין שמעו,

[תיקוני זוהר - דף קמה ע"א]

כד חתן דאיהו שמשא ייתי לאנהרא לסיהרא, איהי אתקשטת בשערהא דילה, מתתקנא בתלת עשר (נ"א בתריסר) דקנין (דרגין, תקונין), דאינון תריסר מזלות, שמשא (צ"ל וסיהרא), (תהלים יט ו) והוא כחתן יוצא מחפתו, ואיהו ישיש כגבור לרוץ ארחין ברקיעא, יציץ לגבה ודאי, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ב ט) משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים, לאסתכלא לגבה ברקיעא (דף קמה ע"א) דאיהו (ס"א דא איהו) ישיש, מאי כגבור, מה גבורה עביד בהאי, אלא תרין עשר משקופין אית ברקיע, וכלהו חיילין מקטרגין לגבייהו נטורי תרעין, שמשא מתעטרא באתוון דתפלין דאיהו שם יהו"ה, ואתלבש בגבורה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב יג) יהו"ה

כַּגְבוּר יֵצֵא, וְדָא אִיהוּ יְשִׁישׁ כַּגְבוּר לְרוּץ אֲרַח, וּבְקַע חֲלוּנוֹת פְּלֵהוּ דְרִקִיעַ, וְעֵבִיד
תְּרִין עֶשֶׂר אֲרַחֲנִין, כְּמָה דְעֵבֵד מִשָּׁה עַל יַמָּא, וְדָא אִיהוּ לְרוּץ אֲרַח, וּבִגִּין דְנָטִיל
בְּקַדְמִיתָא מַגְבוּרָה, שְׁמִשָּׁא נְפִיק סוּמְקָא.

לְבַתַּר אֲתַלְבֵּשׁ בְּחֶסֶד דְאִיהוּ חוּור, וּבִיָּה אֲשַׁתְּכֶךָ רוּגְזִיָּה דְשְׁמִשָּׁא, יְרוּק הוּהּ
מִסְטְרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, וְכַד אֲתַלְבֵּשׁ (נ"א אתלבן) בְּחֶסֶד בְּנִהוּרָא חוּורָא, מִיָּה
יְהֵא נְהִיר לְסִיְהֵרָא, מְקַצָּה הַשְּׁמַיִם מוּצָאוּ, דָּא עַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, קַצָּה דִילָהּ
צְדִיקָא, וְתִקּוּפְתּוֹ עַל קְצוֹתֵם תְּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט, וּבִהוּן אֵין נִסְתָּר מַחְמַתּוֹ, דָּא שְׁכִינְתָּא
עֲלָאָה דְאִיְהִי חֲמָה, מִן תַּמָּן יִצְטַבַּע בְּגוּוֹן יְרוּק דְאִיהוּ רַחֲמֵי, בַּהֲהוּא זְמַנָּא מִסְתַּפְּלִין
שְׁמִשָּׁא וְסִיְהֵרָא כְּחֻדָּא, וְאֵין נִסְתָּר מַחְמַתּוֹ, דְאִיְהִי חוּפָה דִילָהּ.

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא נְטִלַת הִיא מִתְלַת גְּוּוֹנִין, לְאֲתַפְּאָרָא קְדָמִיָּה בְּתַלַּת גְּוּוֹנִין דְעֵינָא,
דְאֵינֻן חוּור סוּמְקֵי יְרוּק, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא אִיהוּ יִימָא לְגַבְהָ, (שיר ו ה) הַסְפֵי עֵינֵיךָ
מִנְגְּדֵי שְׁהֵם הִרְהִיבוּנִי, מוֹקְדִין לִי בְּשַׁלְהוּבִין דְרַחֲמֵי דִילָךְ, וּבּוֹצִינָא קְדִישָׁא תְּרִין
עֵינִין אֲנֻן תְּרִין לִוְחִין יְקִירִין דְאֲוֹרִיִּיתָא, דְאֲתַמַּר בְּהוּן (שמות לא יח) לַחַת אֲבָן
כְּתוּבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים (שם לב טו) כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבְרִיָּהֶם, וּמִרְקֻמָּאן מִתְרִין עֶשֶׂר
גְּוּוֹנִין מֵהָאֵי סְטְרָא, וּמִתְרִין עֶשֶׂר גְּוּוֹנִין מֵהָאֵי סְטְרָא, דְאֵינֻן אַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִין סְטְרִין,
וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (שם) מִזָּה וּמִזָּה הֵם כְּתוּבִים, ז' וּז' תְּרִין זְמַנִּין אַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִים
סְפָרִים.

וְאֵינֻן תְּרִין עֶשֶׂר אֲנָפִין וְתְרֵי עֶשֶׂר גְּדָפִין דְחִיוּוֹן, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א ו)
וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם גְּוּוֹן חוּור דְעֵינָא, וּפְנֵי שׁוּר מֵהַשְּׁמַאל לְאַרְבַּעַתָּם
גְּוּוֹן סוּמְקֵי דְעֵינָא, וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּם אֵינֻן גְּוּוֹן יְרוּק דְעֵינָא, דְאֲתַמַּר (שם)
וְאַרְבַּעָה פָּנִים לְאַחַד וְגוֹמֵר, וְאַרְבַּע כְּנָפִים וְגוֹמֵר, הָא אַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִים, גְּדָפִין אֵינֻן
כְּנָפֵי עֵינָא, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר מִזָּה וּמִזָּה הֵם כְּתוּבִים, וְחִיוּוֹן בְּהוּן כְּתִיב (ישעיה ו ג) וְקָרָא
זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, זֶה אֵל זֶה
וְדָא, כְּגוּוֹנָא דְלִוְחִין דְאֲוֹרִיִּיתָא דְאֲתַמַּר בְּהוּן כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבְרִיָּהֶם מִזָּה וּמִזָּה הֵם
כְּתוּבִים, לַחַת אֲבָן כְּתוּבִים וְגוֹמֵר, לַחַת אֲבָן, מֵאֵי אֲבָן, דָּא אֲבָן הַשְּׁתִיָּיָה, שְׁמִמְנָה
הוֹשְׁתַת הָעוֹלָם, וְהִיא בַת עֵינָא, עֲלָהּ אֲתַמַּר (זכריה ג ט) עַל אֲבָן אַחַת שִׁבְעָה עֵינַיִם,
וְאֵינֻן שִׁבְעָה גְלָדֵי עֵינָא, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (תהלים קיט קסד) שִׁבְעַת בְּיוֹם הַלְלַתִּיךָ, וְדָא
מְלֻכּוּתָא קְדִישָׁא, דְאֲתַמַּר בָּהּ (שם קיח כב) אֲבָן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פָּנָה, מֵאֵי
הַבּוֹנִים אֵלֵין אֵינֻן מְאִרֵי מִתְנִיתִין דְאֵינֻן בְּנָאן בְּנִינִין דְעֲלָמָא, וּפּוֹסְקֵי הַלְּכוּתָא,
דְמֵאֲסוֹ בָּהּ בְּגִלוּתָא, אֲתַמַּר בָּהּ הִיְתָה לְרֵאשׁ פָּנָה, בְּגִין דְאִיְהִי הַלְּכָה לְמִשָּׁה מִסִּינֵי
קְבֵלָה לְמִשָּׁה, וּמָה דְהוּת בַּת עֵינָא אוּכְמָא, מִיָּנָה וּבָהּ יְהֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְהִיר
עֲלָמָא, בְּגִין דְאִיהוּ נְהִיר בָּהּ.

[תיקוני זוהר - דף קמה ע"ב]

וְעֵינִין דְנִהְרִין בְּאֲוֹרִיִּיתָא, עֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (שם קמה טו) עֵינֵי כָל אֱלִיָּהּ יִשְׁבְּרוּ וְאֲתָהּ
נּוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעַתּוֹ, וְצָרִיךְ בַּר נֶשׁ לְאֲתַעֲסָקָא בְּהוּן תְּדִיר עָרַב וּבְקַר וְצִהְרִים
תְּמִיד, לְאֲסַתְּפֵלָא בָּהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵינֵי, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (דברים יא יב)

תמיד עיני יהו"ה אלהיך בה מראשית השנה ועד אחרית שנה, ואוליפנא תמיד מתמיד, תמיד דערב ובקר, מתמיד דתמיד עיני יהו"ה אלהיך בה, והא תמיד דערב ובקר דקריאת שמע איהו, אלא מפאן אוליפנא דמאן דקרי קריאת שמע ערב ובקר בכל יום תמיד, כאלו קיים והגית בו יומם ולילה באורייתא, הדיא הוא דכתיב (יהושע א ח) לא ימוש ספר התורה הזה מפיד והגית בו יומם ולילה, וספר תורה (דף קמה ע"ב) איהו עין, תרי כנפי עינא תרי לוחי, ועלייהו אתמר תמיד עיני יהו"ה אלהיך בה מראשית השנה, ומאי בה, בבת עין דאיהי שכינתא, וכנפי עינא עלייהו אתמר (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק, תלת גוונין כלל ופרט, וכלל ואינון אהי"ה אשר אהי"ה, דאינון כלל בכל אורייתא, אהי"ה כלל, אשר פרט, אהי"ה כלל. קריצין דעל עיינין, עלייהו אתמר (שיר ה יא) תלתלים שחורות כעורב, ואינון תלי תלים. מצחא דעל עיינין בה ציץ נזר הקדש, מרוקם בגוונין וציורין דבי מקדשא דלעילא, וציורין דילה שרטוטין בפותיא ובארפא, מנהון דקיקין מנהון רברבין, ועלייהו אתמר במקום שאמרו להאריך אינו רשאי לקצר, לקצר אינו רשאי להאריך, להאריך מסטרא דו, לקצר מסטרא די.

אנפוי דמטרוניתא, אינון מ"ט אנפין טהור, נהרין פשושנה חוור וסומק, נטלין מימינא ושמאלא, גוון חוור בליבון דענות, סומק בשת דדחילו, ירא בשת, כד אתחזרו ירוקין, הא חתן דילה אסתלק לגבי חמה דאיהי אימא עלאה, ומאלין תלת גוונין דאנפין תליין שבועין ותריין אנפין כחושבן חס"ד, ובהון יר"ו אתוון כחשבון גבור"ה, ודיא איהו רזא דויעבר יהו"ה, רזא דעיבור, נהיר בהון לגבי כלה בארבע אנפין, הדיא הוא דכתיב (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחת, ועמודא דאמצעייתא איהו וא"ו עיבור השנה, דאית בה תלת עשר ירחין, ואנון ואיהי בראשי תיבין ו"הו א"ני ו"הו, וביה איהו אשה (נ"ל איש) ואיהי אשה עוברא, סוד העבור יסוד, דאיהו יסוד טפה, דמינה אתעבידת עבור, דאיהו וא"ו, דהא וא"ו בלא טפה לית לה עבור, ודיא איהו מוחא דתמן חכמה.

וא"ו איהו חוטמא מתתקנא באנפין, עלייהו אתמר (בראשית ב ז) וייצר יהו"ה אלהי"ם, ונהרין בחוור וסומק, וחוטמא דאזלא בארע מישר איהי חותם אמת, ואם לאו איהי בארע קשוט לאו איהי חותמא דגושפנא דמלכא, ובגין דא ציורא דמטרוניתא דיוקנא דילה דחוטמא, מתתקנא באנפין ובארע מישר על אנפין, ותריין נוקבין דחוטמא תרי נביאי קשוט, פימא ברעא דמלכא, ובה לשון למודים דאיהו צדיק, ועלה (נ"א ועלייהו) אתמר (שיר ד ג) כחוט השני שפתותיך ומדברך נאווה באורייתא, פימא כללא דכלא, מינה קול ודבור דאינון ו"ה, מינה הבל דאיהי ה', פימא דקיקא סתימא באות י, מתתקנא בשמא דיהו"ה, ובגין דא כחוט השני שפתותיך ומדברך נאווה.

צוארך כמגדל השן (שם ז ה), דא ירושלם, עלה אתמר (שם ד ד) כמגדל דוד צוארך, תכשיטין דילה כהנים לויים ישראלים, בנוי לתלפיות דא צדיק דאיהו תל

שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים בּוֹ, פְּנוֹת דִּילִיָּה תְרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, דְּשְׁכִינְתָּא וּדְאֵי אִיהִי יְרוּשָׁלַם, תְּכַשְׁיטִין דִּילָה תְּלַת אַבְהֶן, חֲרוּזִין דִּילָה תְרִי סְמְכֵי קְשׁוּט.

דְּבַר אַחַר צְוֹאֲרֵךְ דָּא אֹרִייתָא, תְּכַשְׁיטִין דִּילָה רַמ"ח פְּקוּדִין דִּילָה, חֲרוּזִין וְקַמִּיעִין דִּילָה אֵינּוֹן מִמֶּנּוּן עַל שְׁס"ה לֹא תַעֲשֶׂה, דְּנִטְרִין לָהּ בְּהוֹן, וְכַד אֶסְתַּלַּק צְוֹאֲרֵךְ בְּתַכְשְׁיטִין דִּילָה לְגַבֵּי חֲתָן, כְּמָה רִיחִין טְבִין סְלָקִין בְּהַ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ג ו) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר, דָּא טוֹרָא דְסִינֵי דְאִיהִי צְוֹאֲרֵךְ עֲלֵמָא, (שם) מְקַטְרַת מוֹר דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שם ד) אֵלֶךְ לִי אֵל הַר הַמּוֹר, וְלְבוֹנָה דָּא סִיְהֵרָא קְדִישָׁא, עֲלָה אֶתְמַר וְאֵל גְּבַעַת הַלְבוֹנָה, מִכָּל אַבְקַת רוּכַל דָּא צְדִיק, דְּאִיהוּ כָּל כְּלִיל בְּכֵלָא.

[תיקוני זוהר - דף קמו ע"א]

דְּבַר אַחַר צְוֹאֲרֵךְ דָּא אֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, הֶלְכָה לְמִשָּׁה מְסִינֵי, מְקַטְרַת מוֹר אָמַר מוֹר, וְלְבוֹנָה לְבוֹן הַהֶלְכָה, מִכָּל אַבְקַת רוּכַל דָּא צְדִיק דְּאִית בֵּיהּ מִכָּל מִינִים, וּדְא נְהִיר לָהּ לְאֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, וּמִיד (דף קמו ע"א) דְּאִיהִי מִתְקַשְׁטָא בְּכָל מִינֵי תְּכַשְׁיטִין, יְרוּשָׁלַם דְּאִיהוּ צְוֹאֲרֵךְ עֲלֵמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְחַר לָהּ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (זכריה ה ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סְבִיב, וְאִיהוּ מְחַבֵּק לָהּ בְּתִרִין דְּרוּעִין, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (שיר השירים ב ו) שְׂמָאלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיִּמִּינוּ תַחֲבִקֵנִי.

וַיִּדִין דְּמִטְרוּנֵיתָא כְּלָה קְדִישָׁא, אֵינּוֹן רְשִׁימִין כְּלָהוּ בְּשֵׁמָא דִּיהו"ה, כְּגוּוֹנָא דָּא (אמר המגיה הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בְּכַף י', בְּחַמֶּשׁ אֶצְבָּעֵן ה', בְּדְרוּעָא דִּילָה ו', בְּכַתְף דִּילָה ה', בְּכַתְף דִּילָה מְצוּיִירִין כְּמָה שְׂרֻטוּטִין כְּעַנְפִין דְּאֵילָנָא דְּחִי, לְרִשְׁמָא בֵּיהּ דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בְּהַ וְתַמְכִּיהַ מְאֹשֶׁר, מִימִינָא דִּילִיָּה אֶתִּיְהִיבַת אֹרִייתָא דְּבַכְתָּב, מְשִׁמָּאֵלָא דִּילִיָּה אֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, וּבְאֵן אֶתִּיְהִיבוּ בְּתִרִין לוּחִין, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (שיר ד ה) שְׁנֵי שְׁדִיךְ כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֻמֵי צְבִיָּה.

וְעוֹד ו' אִיהוּ אֹרִייתָא דְּבַכְתָּב, דְּאֶתִּיְהִיבַת בְּתִרִין דְּרוּעִין דְּאֵינּוֹן שִׁית פְּרָקִין, וּבְאֵן אֶתִּיְהִיבַת בְּתִרִין לוּחִין, דְּאֵינּוֹן שְׁנֵי שְׁדִיךְ, וְאֵינּוֹן י' י' (ובהון צורת ז'), וּבְהוֹן צַר, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּצַר, וְאֵינּוֹן בְּתוּלִין דְּעֵלִימְתָא דְּאִיהִי אֹרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (שמות לב יט) וַיִּשְׁבֵּר אֶתֶם תַּחַת הַהַר חֲתָן דִּילָה, הֵהוּא דְּאָמַר (דברים כב כ) לֹא נִמְצְאוּ בְּתוּלִים לְנַעֲרָה (שם יט), וְעַנְשׂוּ אוֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף אֲלֵין מֵאָה בְּרַכָּאן (שם), וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ בְּגִלוּתָא כָּל יָמֶיהָ.

שְׁבָחָא דְּגוּפָא, (שיר ז ח) זֹאת קוּמְתָךְ דְּמִתָּה לְתַמַּר, וּמֵאֵן דִּידַע שְׁעוֹר קוּמָה דִּילָה אִיהוּ יְרִית עֲלֵמָא דְּאִתִּי דְּאִיהוּ ו', דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (ירמיה יז יג) מְקוּהַ יִשְׂרָאֵל יְהוָה, מְקוּהַ דְּאִיהוּ קוּמָה דִּילָה שְׁעוֹר דִּילָה, שְׁעוֹר קוּמָה דָּא צְדִיק, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (תהלים צב יג) צְדִיק כְּתִמַּר יִפְרַח, וְעֲלָה אֶתְמַר דְּמִתָּה לְתַמַּר.

דְּאֶתְמַר בְּהַ, (שמות טו כז) וַיִּבְאוּ אֵלֵימָהּ וְשֵׁם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מִים וְשִׁבְעִים תַּמָּרִים, תְּרִין עֶשֶׂר עֵינּוֹת אֲלֵין אֵינּוֹן תְּרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין, דְּאֵינּוֹן שִׁית בְּתִרִין דְּרוּעִין

ושית בתרין שוקין, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ה יד) ידיו גלילי וזהב ממלאים בתרשיש, מאי בתרשיש בתרי שש, בתרין דרועין שית פרקין, וכן שית אחרנין בתרין שוקין, (שם טו) שוקיו עמודי שש, אלין אינון י"ב עינות מים. שבעים תמרים די בהון צדיק בתמר יפרח הא אינון חמש אצבעאן, ובהון תליסר פרקין, אינון ח"י, וכן ח"י ביד ימין, תלתין ושית, וכן ח"י ח"י בתרין רגלין, הא ע"ב, (אמר המגיה תימה כי הפרקין ארבסר ואיך אמר תליסר), שבעין דלהון שבעין תמרים, תרין צדיקי בתמר יפרח בהו.

ובהון כתיב (שם ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, נעלים דילה נעילת החג ונעילת הפסח, ולא צריך לאתחזאה קדם נעלים דחול, דאינון שאור וחמץ, ועלייהו אמר למשה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, דתרומה וחולין כגוונא דא לא צריך לאתערבא תרומה בקדש, וכן מלאכה דחול לא צריך לאתחזאה קדם מלאכה דקדש דאיהו מלאכת הפהנים, וכן אש דחול לא צריך לאתחזאה בשבת קדם אש דקדש, דכלהו חול ואחרנין קדש, ובגין דא מני המבדיל בין קדש לחול.

הא ציון דאיהי שכינתא נפקא בכל קשוטין דילה, וכל עלמא מורין לה באצבע, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג כ) חזה ציון קרית מועדנו, וחתן נפיק מעוטר לגבה, וכל עלמא אמרי (שיר ג יא) צאנה וראנה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו, חתונתו שכינתא עלאה, שמחת לבו שכינתא תתאה, יום דתרוייהו עמודא דאמצעיתא, בוצינא קדישא הא כלה מתקשטא לגבי בעלה דאיהו יהו"ה, ברא דמלכא.

תקונא שביעאה [מהדורה תנינא]

[תיקוני זוהר - דף קמו ע"ב]

(זהו תקון כז) (דף קמו ע"ב)

דא איהו בראשית ברא אלהי"ם, בראשית אבא ואימא, יהו"ה אלהינ"ו, ברא יהו"ה, ברא דאבא ואימא, אלהי"ם ברתא, ועלייהו אתמר (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו, (שמות כ יב) כבוד את אביך ואת אמה, אביך דא קודשא בריך הוא, אמה דא שכינתא, דחילו דילה בפקודין דלא תעשה, אוקירו דילה בפקודין דעשה, וכל אינון דמקיימי פקודי דעשה עלייהו אתמר (שמואל א ב ל) כי מכבדי אכבד, ואינון דעברין על לא תעשה עלייהו אתמר ובזי יקלו. אמר בוצינא קדישא רבי רבי, ומה הוא אוקירו ובזיון לקודשא בריך הוא בפקודין דעשה ולא תעשה, אלא בודאי פד שכינתא איהי בגלותא, כל מאן דעביד מצוה לאקמא לה מן גלותא, כאלו אוקיר לקודשא בריך הוא.

למלכא דהוה ליה קטטה עם מטרוניתא, וארמא לה מן היכליה, ואיהי אזלת לגבי שכינהא, והלא כל מאן דמקבל לה בביתיה ואוקיר לה (ודאי אוקיר למלכא), ועאיל שלם בינהא ובין בעלה, הלא כל יקרא דעביד לה למלכא עביד, דאם מלכא פעס עלה זמנא חדא או תרין, יהא ליה שלם עמה ויחזיר לה לביתיה, ואיהו שאיל לה מאן אוקיר לה או מאן זלזל בה, או אם תריך לה למלכותא אחרא.

כְּגוֹנָא דַּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּרִיךְ לָהּ לְשְׁכִינְתָּא, וְאַרְמֵי לָהּ מִבֵּיתֶיהָ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְהִלֵּא כָּל מָאן דְּאוּקִיר לָהּ בְּגִלוּתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אוּקִיר, אוּ מָאן דְּמִזְלִיל בֵּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִזְלִיל, וּבְגִין דָּא כִּי מַכְבְּדֵי אַכְבֵּד וּבוּזֵי יִקְלוּ, דְּאָף עַל גַּב דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זַבִּין לָהּ בְּחוּבִין דְּבִנְהָא בְּגִלוּתָא רַבִּיעָא, אִיהוּ נְטִיר לָהּ וְאִיהוּ יִפְרוֹק לָהּ, וְרוּא דְּמִלָּה (שמות כא ז) וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כִּצְאֵת הָעֲבָדִים, אֲלֵא תִפּוֹק בֵּת חוּרִין, בְּגִין דְּבְּגִלוּתָא קְדָמָא דְּלֹא הוּת לָהּ בְּעֵלָה דְּאִיהִי אוּרִייתָא חִירוֹ דִּילָהּ, לֹא נִפְקַת לָהּ בֵּת חוּרִין, וְנִפְקַת בְּחַפְזוֹן כְּעִבְדָּא דְּבֵרַח מְרַבּוּנִיהָ וְלֹא אִית לָהּ שְׁטַר חִירוֹ, אֲבָל בְּפוּרְקָנָא בְּתַרִּייתָא דְּאִית לָהּ בְּעֵלָה דְּאִיהוּ בֵּן חוּרִין, לֹא תֵצֵא בְּחַפְזוֹן וְלֹא תֵצֵא כְּעִבְדִּין, דְּאִתְמַר בְּהוֹן עֲבָדִים חֵינּוּ לְפָרְעָה בְּמִצְרַיִם, אֲלֵא תִפּוֹק בֵּת חוּרִין, וּבְגִין דָּא כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כִּצְאֵת הָעֲבָדִים.

וּמְנַלְן דְּאוּרִייתָא אִיהוּ חִירוֹת, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות לב טז) וְהַמְּכַתֵּב מִכְּתָב אֱלֹהִים הוּא חִירוֹת עַל הַלְּחַת, וְאִיהוּ יְהֵא לָהּ בְּפוּרְקָנָא בְּתַרִּייתָא חִירוֹת מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת, דְּלֹא יְמוּת מְשִׁיחַ בֵּן אֲפָרַיִם, חִירוֹת מְשַׁעְבּוּד מְלַכְוִת דְּלֹא יִשְׁתַּעְבְּדוּן בָּהּ וּבְבִנְהָא לְעֵלָם, וְיְהֵא לָהּ חִירוֹ וּלְבִנְהָא מִכָּל מְרַעִין בִּישִׁין דְּעֵלְמָא דְּאִינוּן עֵרַב רַב, וְיִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דְּהַהוּא נַעַר אוּ מְכַרְסִיא קְדִישָׁא, אָף עַל גַּב דְּהוּוּ מְחוּיִיבִין בְּכַמָּה חוּבִין, כְּמָה דְּאִמְרִין אִין בֵּן דּוּד בָּא עַד שִׁיחֵיהָ דוּר שְׁכָלוֹ זְכָאִי אוּ כְּלוֹ חֵיב, אִתְמַר בְּהוֹן (שם כא ח) אִם רָעָה בְּעֵינֵי אֲדוּנִיָּה אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה, עִם כָּל דָּא וְהַפְּדָה בְּגִלוּתָא, וְלֹא יִמְשׁוּל לְמוֹכְרָה בְּגִלוּתָא, בְּבִגְדוֹ בֵּהּ, בְּגִין דְּבִגְדוֹ בְּעִבּוּדָה זָרָה.

וְעוּד כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּתוֹ לְאִמָּה, דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְּמַכְר לָהּ בְּגוּפָא דְּאִיהוּ אִמָּה דִּילָהּ, וְאִתְמַר (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירְתָּהּ, כִּד תִּפּוֹק מִגּוּפָא לֹא תֵצֵא כִּצְאֵת הָעֲבָדִים, דְּאִינוּן נְפִשׁוֹת דְּאִינוּן מְשׁוּתְפִין עִם גּוּפָא תַתָּא, דְּהִנָּאָה דְּלֵהוֹן לָאוּ אִיהִי לְעֵלְמָא דְּאִתִּי, לְאִשְׁתְּדִלָּא בְּאוּרִייתָא דְּאִיהוּ חִירוֹ מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת, אֲלֵא לִירְתָּא לְעֵלְמָא דִּין, וּבְגִין דָּא נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי אִשְׁתְּדִלָּא בְּאוּרִייתָא, לֹא תֵצֵא כִּצְאֵת הָעֲבָדִים מִגּוּפָא בְּדוּחְקָא, כְּנִשְׁמַתָּא דְּעַם הָאָרֶץ דְּאִיהִי עֲבָד, אֲלֵא תִפּוֹק בֵּר חוּרִין מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת.

תְּקוּנָא תְּמִינָאָה [מִהַדּוּרָה תְּנִינָא]

(זהו תקון כ"ח)

דף קמז ע"א

בְּרֵאשִׁית, (דף קמז ע"א) דָּא בְּאָר (נ"א באר שית), וְאִינוּן תְּרִין, חַד (במדבר כא א) בְּאָר חֲפְרוּנָה שְׂרִים כְּרוּנָה נְדִיבֵי הָעַם, חַד אִיהוּ בְּאָר דְּאִתְמַר בָּהּ (בראשית כו כא) וַיְרִיבוּ גַם עָלֶיהָ, וְתַנְיִנָּא בְּאָר אַחֲרָת וְלֹא רַבּוּ עָלֶיהָ, בְּאָר דְּרַבּוּ עָלֶיהָ דָּא אוּרִייתָא דְּבַעַל פָּה, דְּאִתְמַר בָּהּ (שם כ) וַיְרִיבוּ רוּעֵי גֶרָר עִם רוּעֵי יִצְחָק לְאִמְר לְנֹו הַמָּיִם, אֲלִין מְקַשִּׁין עַל אֲלִין, וְאֲלִין חוּלְקִין עַל אֲלִין, אֲלִין מְטַהֲרִין וְאֲלִין מְטַמְּאִין, אֲלִין פּוֹסְלִין וְאֲלִין מְכַשִּׁירִין, אֲלִין אוּסְרִין וְאֲלִין מְתִירִין, בְּשִׁית סְטְרִין, וְאִינוּן בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שִׁית וכו'.

תקונא תשיעאה [מהדורה תנינא]

(זהו תקון כ"ט)

בראשית ברא שית סטרין דאסור והתר כדקאמרן, ועליה אתמר (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי כ"ח אתון דעובדא דבראשית, בהאי (נ"א דאיהו) כ"ח תלמידי חכמים (בראשית כו כב) ויחפרו באר אחרת ולא רבו עליה, דאיהי הלכה למשה מסיני קבלה למשה מסיני, ומשה בגינה בזמנא דאמר ליה קודשא בריך הוא אין שלום בעירך, אמר ועתה יגדל נא פח אדנ"י, ואיהי תלמוד דאתמר למשה, משה קבל תורה מסיני, משנה שפחה דילה, דא אתעביד להלכה דאיהי בריתא דמלכא לבושא, ובריתא דמלכא איהי בת קול מלגא, ובריתא איהי שפחה לה מלבר, ואלין תרין סמכין לה לבריתא דמלכא בגלותא משנה ובריתא.

ואית שפחה בישא דאתקריאת שטנה, הדא הוא דכתיב (בראשית כו כא) ויקרא את שמה שטנה, אתתא דנחש דאיהו שטן, ודא איהו מחלקת וקושיא, ועלה אתמר (שמות א יד) וימררו את חיייהם בעבודה קשה, דודאי דא איהו קושיא, בחומר דא קל וחמר, דא נחש עקלתון מחלקת, זמנא איהו קל בשעבודא דישראל כד חובין קלין עלייהו, וזמנא דאיהו חמור פבד, ומסטרן דילה (שם ה ט) תכבד העבדה.

ונחש איהו אזיל בקושיא ומחלוקת, כגוונא דגלי ימא, כגוונא דא כד חשיב בר נש דאיהו בקושיא ומחלקת לתתא בסיפא דמתניתין, אשכח לה ברישא, וכד חשיב דאיהו ברישא, אשכח לה בסיפא, ולבתר פליג באמצעיתא דמתניתין, ויחפרו באר אחרת דא פסיקתא, דתמן פסקי הלכה ואיהו תרוץ, ולא רבו עליה ויקרא שמה רחובות, ואלין פסקין ותרוצין אינון לבנים, דאינון לבון ההלכה, ודא איהו ובלבנים, ובכל עבודה בשדה ודאי דא ברייתא, דעלה אתמר (דברים כב כז) פי בשדה מצאה וגומר, את כל עבדתם זו משנה, שפחה תנינא לברייתא, אשר עבדו בהם בפרך, הכל תלוי עד שיבא אליהו, דא שפחה תליתאה דאיהי אקרי עבודה (עיבוד ה). קם ינוקא חדא, פתח ואמר (איוב לב ו) צעיר אני לימים ואתם ישישים.

תקונא עשיראה [מהדורה תנינא]

(זהו תיקון ל')

[תיקוני זוהר - דף קמוז ע"ב]

בראשית ברא א' להים דא בב"א, ואינון תלת בבי דאתרמיזו בתלת אנפין בראשית בר"א א' להים, ועלה אתמר (שמות כב ח) על כל דבר פשע על שור על חמור דא בבא קמא, על שיה על שלמה דא בבא מציעא, על כל אבדה אשר יאמר פי הוא זה דא בבא בתרא, על שור ביה מתופחים מארי מתניתין דא עם (דף קמוז ע"ב) דא, ואית שור ואית שור, שור תם ושור מועד, ואית חמור ואית חמור, ועל אלין דסטרא דמסאבו אתמר בהון (דברים כב י) לא תחרוש בשור ובחמור יחדו, ויעקב בגינייהו אמר (בראשית לב ו) ויהי לי שור וחמור, צאן דא שיה דאתמר ביה על שיה, ועבד ושפחה דא איהו על כל אבדה.

ושור מועד, ארבעה ועשרים תולדות דנזיקין תליין מניה, וכלהו תליין מארבע אבות דאינון קרן ושן וגוף ורגל, נגיחה בקרן, שן דהוה אכיל בגזל, רבצה בגופא על מאני ותבר לון, ולית מאני אלא תלמידי חכמים, וכן הזיק ברגליו, וכלהו במתניתין אתמר, חמור איהו חמור בחומרא דמתניתין, ותלמיד חכם דשליט עליה אתמר ביה עני ורוכב על חמור, ומאי ניהו דשליט עליה, חכם מפלא ורב רבן דא שליט עליה, אבל אחרא איהו מחמרא בתריה בחומרא דמתניתין, וכן שור נגח לון בקושיא, ונשיך לון, ורביץ עליהו ותבר לון, ודא איהו מחלקת, וכן ברגל תבר מאני, ובגין דא בשור ובחמור דאינון ממנן דעשו וישמעאל, יתון רכיבין עליהו תרין משיחין ושלטין עליהו, ומארי מתניתין שלטין עליהו, ועליהו אמר יעקב ויהי לי שור וחמור דשליט עליהו, בתלמודא ובמדרשים, ובקשירו דתפלין וציצית שליט עליהו, דאינון מועדים לקלקל, דאתמר בהון (שמות א יד) וימררו את חיהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים.

מיד נפק קלא ואמר, אנחו ליה לינוקא ויסליק לאתריה, דהא שתין הלכות דאינון ששים המה מלכות תליין באורא, ואיהו אתי לסלקא לון לאתריהו, מיד פרח ולא חזו מדי, אמר רבי שמעון ודאי דא איהו תינוק יונק משדי אמו, ודא נער, דאיהו אנהיג ארביין בימא, דאינון תלמידי חכמים דאזלין בימא דאורייתא, בארבע רוחין, די בהון אתמר (יחזקאל לו ט) פה אמר יהוה מארבע רוחות באי הרות, ואית ארבע רוחין אחרנין מסטרא דשטן דאתיין בקושיא ומחלוקת, וטבעין ספינות דאינון תלמידי חכמים בימא דאורייתא, ולא יכלין לנפקא מתמן, וגלגלין סלקין ונחתין בהון.

אדהכי הא ינוקא קא נחית, פתח ואמר בוצינא קדישא פתח פיה באורייתא, דהא פימך איהי סיני, קלין והבלין דנפקין מפומך עליהו אתמר (שמות כ יח) וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידים וגומר, וכלהו צייתין למלוך עלאין ותתאין, דאינון שתין רבוא דמתיבתא עלאה, ושתין רבוא דמתיבתא תתאה, ואנת איהו בדיוקנא דמארך, דבזמנא דפתח באנכי שור לא נגח אריה לא שאג עוף דאיהו נשרא לא פרת, וכל חיילין דתליין מנייהו בכרסייא יקרא, ואדם לשבת על כרסייא דאיהו קודשא בריך הוא, איהו ציית למלין דילך, בגין דמטרוניתא דילה דאיהי אורייתא קדישא סליק בפומך.

תקונא אחת עשרה [מהדורה תנינא]

(זהו תיקון ל"א)

[תיקוני זוהר - דף קמח ע"א]

מִיד פֶּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית, וְאִינוּן שִׁית יָמִים בְּרֵאשִׁית אֱלֹהִים מֵאֵי אֱלֹהִים יִמָּא שְׂבִיעָא, וְרוּא דְמַלְהָ (קהלת א ו) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, וְהַיָּם אֵינוֹ מֵלֵא. עַלֵּאִין שְׂמֵעוּ, נוֹנִין דְּרַחֲשִׁין בִּימָא דְאֹרִייתָא, עַלְהָ אֲתִמַּר (תהלים קד כה) שֶׁם רִמַּשׁ וְאִין מִסְפֵּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת, וְכִלְהוּ שְׂאֲגִין עַל טְרַפִּין, וְשְׂכִינְתָא אֲתִמַּר בָּהּ (משלי לא ו) וַתֵּתֵן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ, כָּל הַנְּחָלִים דְּאֹזְלִין לִימָא הָא שְׂבַע אֵינוּן, וְאִינוּן שְׂבַע נַעֲרוֹת (דף קמח ע"א) הָרְאוּיוֹת לְתַת לָהּ לְאִימָא קַדִּישָׁא דְאִיהִי בַת שְׂבַע, יָם אוֹקְיָנוֹס כְּלִילָא מִשְׂבַּע יָמִים, וְאִמָּאִי אֲתִקְרִיאַת אוֹקְיָנוֹס, בְּגִין דְּכָל מֵינִי מֵיָא וְנוֹנִין וְרַחֲשִׁין דְּלָאו אֵינוּן דִּילָהּ, וְיִתּוֹן לְאֲעֵלָא בָּהּ, אִיהִי מְקִיא לֹון, וּמִתְמָן הֵם שְׂבִים לְלַכְתָּ, כְּגוֹנוֹא דְתִיבַת נַח דְּלָא הוּהּ מְקַבְּלָא מִמֵּינָא אַחְרָא, אֶלָּא מֵאֲלִין דְּמִנִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין דָּא כָּל הַנְּחָלִים דְּאֵינוּן תְּלַמְּדִי חֻכְמִים כְּלָהוּ מִשְׁתַּדְּלִי בְּאֹרִייתָא הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, וּבַעֲזָן לְאֲעֵלָא לְשְׂכִינְתָּא, וְאִיהִי לָא מְקַבְּלָא לֹון בְּגוֹוָה, אֶלָּא לְאֲלִין דְּמִנִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֲעֵלָא לְגַבְהָ (נ"א בגוואה), דְּאֵינוּן שְׂבַע רוּעִים, וְלִשְׂבִטִין דְּנַפְקִין מִנֵּיהוּ, וְלְכָל דְּאֲתִיִּין מִסְטֵרֵיהוּ וְיִתְעַרְבוּן בְּהוֹן, יִמָּא קַבִּילַת לֹון וְיִתְעַרְבוּן בְּגוֹוָה, אֲבָל לְאַחַרְנִין לָא קַבִּילַת לֹון, וּמִתְמָן אֵינוּן שְׂבִין לְלַכְתָּ.

דְּוִדָּאִי אִיהוּ ה' יִמָּא, נַחַל דִּילָהּ ו', כָּל אֵינוּן דִּירְתִין נִשְׁמַתִּין מִן יִמָּא וְנַחַל דִּילָהּ, בְּדַחֲלֵוּ וְרַחֲמֵוּ דִּיֵּהּ, אִיהִי קַבִּילַת לֹון, וְאַחַרְנִין דְּלָאו אֵינוּן חֶלֶק יְהו"ה אִיהִי לָא קַבִּילַת לֹון, וְדַחֲיָא לֹון מִתְמָן, וּמִתְמָן הֵם שְׂבִים לְלַכְתָּ. קָמוּ כְּלָהוּ וּבְרִיכוּ לֵיהּ, וְאָמְרוּ פִּימָא דְשְׂכִינְתָּא, סִינֵי סִינֵי, זָכַאִין אוּדְנִין דְּשְׂמַעִין מְלִין אֲלִין מְפוּמָּךְ.

אמר המגיה ע"כ מצאתי, ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבעים אלא שלא הושמו איש על ידו לדגליהם, וכבר מצאתי לקוטים אחרים, ולפי שלבי אמר לי שאינם מכלל התקונים רק מאמרים מפוזרים מספר הזהר, הבדלתי אותם לי למשמרת עד אשר אראה מה יהיו, ואם יהיה אלקים עמדי והנחני בדרך אמת עוד אוסיף להדפיס דברים יקרים ונוראים שלא נראו בגלוי עד היום הזה, וברוך י"י אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי שגלגל זכות זה על ידי.

תם ונשלם - שבח לאל בורא עולם

מפתח סדר דרך הלימוד "תיקוני זהר היומי" ל-354 ימות השנה - (המספרים לפי עמודי הספר)

<p>יום 77..... יח כסלו</p> <p>יום 78..... יט כסלו</p> <p>יום 79..... כ כסלו</p> <p>יום 80..... כא כסלו</p> <p>יום 81..... כב כסלו</p> <p>יום 82..... כג כסלו</p> <p>יום 83..... כד כסלו</p> <p>יום 84..... כה כסלו</p> <p>יום 85..... כו כסלו</p> <p>יום 86..... כז כסלו</p> <p>יום 87..... כח כסלו</p> <p>יום 88..... כט כסלו</p> <p>יום 89..... ל כסלו</p> <p>יום 90..... א טבת</p> <p>יום 91..... ב טבת</p> <p>יום 92..... ג טבת</p> <p>יום 93..... ד טבת</p> <p>יום 94..... ה טבת</p> <p>יום 95..... ו טבת</p> <p>יום 96..... ז טבת</p> <p>יום 97..... ח טבת</p> <p>יום 98..... ט טבת</p> <p>יום 99..... י טבת</p> <p>יום 100..... יא טבת</p> <p>יום 101..... יב טבת</p> <p>יום 102..... יג טבת</p> <p>יום 103..... יד טבת</p> <p>יום 104..... טו טבת</p> <p>יום 105..... טז טבת</p> <p>יום 106..... יז טבת</p> <p>יום 107..... יח טבת</p> <p>יום 108..... יט טבת</p> <p>יום 109..... כ טבת</p> <p>יום 110..... כא טבת</p> <p>יום 111..... כב טבת</p> <p>יום 112..... כג טבת</p> <p>יום 113..... כד טבת</p> <p>יום 114..... כה טבת</p>	<p>יום 39..... ט חשוון</p> <p>יום 40..... י חשוון</p> <p>יום 41..... יא חשוון</p> <p>יום 42..... יב חשוון</p> <p>יום 43..... יג חשוון</p> <p>יום 44..... יד חשוון</p> <p>יום 45..... טו חשוון</p> <p>יום 46..... טז חשוון</p> <p>יום 47..... יז חשוון</p> <p>יום 48..... יח חשוון</p> <p>יום 49..... יט חשוון</p> <p>יום 50..... כ חשוון</p> <p>יום 51..... כא חשוון</p> <p>יום 52..... כב חשוון</p> <p>יום 53..... כג חשוון</p> <p>יום 54..... כד חשוון</p> <p>יום 55..... כה חשוון</p> <p>יום 56..... כו חשוון</p> <p>יום 57..... כז חשוון</p> <p>יום 58..... כח חשוון</p> <p>יום 59..... כט חשוון</p> <p>יום 60..... א כסלו</p> <p>יום 61..... ב כסלו</p> <p>יום 62..... ג כסלו</p> <p>יום 63..... ד כסלו</p> <p>יום 64..... ה כסלו</p> <p>יום 65..... ו כסלו</p> <p>יום 66..... ז כסלו</p> <p>יום 67..... ח כסלו</p> <p>יום 68..... ט כסלו</p> <p>יום 69..... י כסלו</p> <p>יום 70..... יא כסלו</p> <p>יום 71..... יב כסלו</p> <p>יום 72..... יג כסלו</p> <p>יום 73..... יד כסלו</p> <p>יום 74..... טו כסלו</p> <p>יום 75..... טז כסלו</p> <p>יום 76..... יז כסלו</p>	<p>יום 1..... א תשרי</p> <p>יום 2..... ב תשרי</p> <p>יום 3..... ג תשרי</p> <p>יום 4..... ד תשרי</p> <p>יום 5..... ה תשרי</p> <p>יום 6..... ו תשרי</p> <p>יום 7..... ז תשרי</p> <p>יום 8..... ח תשרי</p> <p>יום 9..... ט תשרי</p> <p>יום 10..... י תשרי</p> <p>יום 11..... יא תשרי</p> <p>יום 12..... יב תשרי</p> <p>יום 13..... יג תשרי</p> <p>יום 14..... יד תשרי</p> <p>יום 15..... טו תשרי</p> <p>יום 16..... טז תשרי</p> <p>יום 17..... יז תשרי</p> <p>יום 18..... יח תשרי</p> <p>יום 19..... יט תשרי</p> <p>יום 20..... כ תשרי</p> <p>יום 21..... כא תשרי</p> <p>יום 22..... כב תשרי</p> <p>יום 23..... כג תשרי</p> <p>יום 24..... כד תשרי</p> <p>יום 25..... כה תשרי</p> <p>יום 26..... כו תשרי</p> <p>יום 27..... כז תשרי</p> <p>יום 28..... כח תשרי</p> <p>יום 29..... כט תשרי</p> <p>יום 30..... ל תשרי</p> <p>יום 31..... א חשוון</p> <p>יום 32..... ב חשוון</p> <p>יום 33..... ג חשוון</p> <p>יום 34..... ד חשוון</p> <p>יום 35..... ה חשוון</p> <p>יום 36..... ו חשוון</p> <p>יום 37..... ז חשוון</p> <p>יום 38..... ח חשוון</p>
--	---	--

"תקוני זהר היומי" - לימוד כל ספר תקוני זהר במשגל השנה - [מפתחות דף 2]

יום 115.....) כו טבת	יום 157.....) ט אדר	יום 115.....) כו טבת
יום 116.....) כז טבת	יום 158.....) י אדר	יום 116.....) כז טבת
יום 117.....) כח טבת	יום 159.....) יא אדר	יום 117.....) כח טבת
יום 118.....) כט טבת	יום 160.....) יב אדר	יום 118.....) כט טבת
יום 119.....) א שבט	יום 161.....) יג אדר	יום 119.....) א שבט
יום 120.....) ב שבט	יום 162.....) יד אדר	יום 120.....) ב שבט
יום 121.....) ג שבט	יום 163.....) טו אדר	יום 121.....) ג שבט
יום 122.....) ד שבט	יום 164.....) טז אדר	יום 122.....) ד שבט
יום 123.....) ה שבט	יום 165.....) יז אדר	יום 123.....) ה שבט
יום 124.....) ו שבט	יום 166.....) יח אדר	יום 124.....) ו שבט
יום 125.....) ז שבט	יום 167.....) יט אדר	יום 125.....) ז שבט
יום 126.....) ח שבט	יום 168.....) כ אדר	יום 126.....) ח שבט
יום 127.....) ט שבט	יום 169.....) כא אדר	יום 127.....) ט שבט
יום 128.....) י שבט	יום 170.....) כב אדר	יום 128.....) י שבט
יום 129.....) יא שבט	יום 171.....) כג אדר	יום 129.....) יא שבט
יום 130.....) יב שבט	יום 172.....) כד אדר	יום 130.....) יב שבט
יום 131.....) יג שבט	יום 173.....) כה אדר	יום 131.....) יג שבט
יום 132.....) יד שבט	יום 174.....) כו אדר	יום 132.....) יד שבט
יום 133.....) טו שבט	יום 175.....) כז אדר	יום 133.....) טו שבט
יום 134.....) טז שבט	יום 176.....) כח אדר	יום 134.....) טז שבט
יום 135.....) יז שבט	יום 177.....) כט אדר	יום 135.....) יז שבט
יום 136.....) יח שבט	יום 178.....) א ניסן	יום 136.....) יח שבט
יום 137.....) יט שבט	יום 179.....) ב ניסן	יום 137.....) יט שבט
יום 138.....) כ שבט	יום 180.....) ג ניסן	יום 138.....) כ שבט
יום 139.....) כא שבט	יום 181.....) ד ניסן	יום 139.....) כא שבט
יום 140.....) כב שבט	יום 182.....) ה ניסן	יום 140.....) כב שבט
יום 141.....) כג שבט	יום 183.....) ו ניסן	יום 141.....) כג שבט
יום 142.....) כד שבט	יום 184.....) ז ניסן	יום 142.....) כד שבט
יום 143.....) כה שבט	יום 185.....) ח ניסן	יום 143.....) כה שבט
יום 144.....) כו שבט	יום 186.....) ט ניסן	יום 144.....) כו שבט
יום 145.....) כז שבט	יום 187.....) י ניסן	יום 145.....) כז שבט
יום 146.....) כח שבט	יום 188.....) יא ניסן	יום 146.....) כח שבט
יום 147.....) כט שבט	יום 189.....) יב ניסן	יום 147.....) כט שבט
יום 148.....) ל שבט	יום 190.....) יג ניסן	יום 148.....) ל שבט
יום 149.....) א אדר	יום 191.....) יד ניסן	יום 149.....) א אדר
יום 150.....) ב אדר	יום 192.....) טו ניסן	יום 150.....) ב אדר
יום 151.....) ג אדר	יום 193.....) טז ניסן	יום 151.....) ג אדר
יום 152.....) ד אדר	יום 194.....) יז ניסן	יום 152.....) ד אדר
יום 153.....) ה אדר	יום 195.....) יח ניסן	יום 153.....) ה אדר
יום 154.....) ו אדר	יום 196.....) יט ניסן	יום 154.....) ו אדר
יום 155.....) ז אדר	יום 197.....) כ ניסן	יום 155.....) ז אדר
יום 156.....) ח אדר	יום 198.....) כא ניסן	יום 156.....) ח אדר
יום 199.....) כב ניסן		
יום 200.....) כג ניסן		
יום 201.....) כד ניסן		
יום 202.....) כה ניסן		
יום 203.....) כו ניסן		
יום 204.....) כז ניסן		
יום 205.....) כח ניסן		
יום 206.....) כט ניסן		
יום 207.....) ל ניסן		
יום 208.....) א אייר		
יום 209.....) ב אייר		
יום 210.....) ג אייר		
יום 211.....) ד אייר		
יום 212.....) ה אייר		
יום 213.....) ו אייר		
יום 214.....) ז אייר		
יום 215.....) ח אייר		
יום 216.....) ט אייר		
יום 217.....) י אייר		
יום 218.....) יא אייר		
יום 219.....) יב אייר		
יום 220.....) יג אייר		
יום 221.....) יד אייר		
יום 222.....) טו אייר		
יום 223.....) טז אייר		
יום 224.....) יז אייר		
יום 225.....) יח אייר		
יום 226.....) יט אייר		
יום 227.....) כ אייר		
יום 228.....) כא אייר		
יום 229.....) כב אייר		
יום 230.....) כג אייר		
יום 231.....) כד אייר		
יום 232.....) כה אייר		
יום 233.....) כו אייר		
יום 234.....) כז אייר		
יום 235.....) כח אייר		
יום 236.....) כט אייר		
יום 237.....) א סיון		
יום 238.....) ב סיון		
יום 239.....) ג סיון		
יום 240.....) ד סיון		

יום 241.....ה סיון	יום 280.....יד תמוז	יום 319.....כד אב
יום 242.....ו סיון	יום 281.....טו תמוז	יום 320.....כה אב
יום 243.....ז סיון	יום 282.....טז תמוז	יום 321.....כו אב
יום 244.....ח סיון	יום 283.....יז תמוז	יום 322.....כז אב
יום 245.....ט סיון	יום 284.....יח תמוז	יום 323.....כח אב
יום 246.....י סיון	יום 285.....יט תמוז	יום 324.....כט אב
יום 247.....יא סיון	יום 286.....כ תמוז	יום 325.....ל אב
יום 248.....יב סיון	יום 287.....כא תמוז	יום 326.....א אלול
יום 249.....יג סיון	יום 288.....כב תמוז	יום 327.....ב אלול
יום 250.....יד סיון	יום 289.....כג תמוז	יום 328.....ג אלול
יום 251.....טו סיון	יום 290.....כד תמוז	יום 329.....ד אלול
יום 252.....טז סיון	יום 291.....כה תמוז	יום 330.....ה אלול
יום 253.....יז סיון	יום 292.....כו תמוז	יום 331.....ו אלול
יום 254.....יח סיון	יום 293.....כז תמוז	יום 332.....ז אלול
יום 255.....יט סיון	יום 294.....כח תמוז	יום 333.....ח אלול
יום 256.....כ סיון	יום 295.....כט תמוז	יום 334.....ט אלול
יום 257.....כא סיון	יום 296.....א אב	יום 335.....י אלול
יום 258.....כב סיון	יום 297.....ב אב	יום 336.....יא אלול
יום 259.....כג סיון	יום 298.....ג אב	יום 337.....יב אלול
יום 260.....כד סיון	יום 299.....ד אב	יום 338.....יג אלול
יום 261.....כה סיון	יום 300.....ה אב	יום 339.....יד אלול
יום 262.....כו סיון	יום 301.....ו אב	יום 340.....טו אלול
יום 263.....כז סיון	יום 302.....ז אב	יום 341.....טז אלול
יום 264.....כח סיון	יום 303.....ח אב	יום 342.....יז אלול
יום 265.....כט סיון	יום 304.....ט אב	יום 343.....יח אלול
יום 266.....ל סיון	יום 305.....י אב	יום 344.....יט אלול
יום 267.....א תמוז	יום 306.....יא אב	יום 345.....כ אלול
יום 268.....ב תמוז	יום 307.....יב אב	יום 346.....כא אלול
יום 269.....ג תמוז	יום 308.....יג אב	יום 347.....כב אלול
יום 270.....ד תמוז	יום 309.....יד אב	יום 348.....כג אלול
יום 271.....ה תמוז	יום 310.....טו אב	יום 349.....כד אלול
יום 272.....ו תמוז	יום 311.....טז אב	יום 350.....כה אלול
יום 273.....ז תמוז	יום 312.....יז אב	יום 351.....כו אלול
יום 274.....ח תמוז	יום 313.....יח אב	יום 352.....כז אלול
יום 275.....ט תמוז	יום 314.....יט אב	יום 353.....כח אלול
יום 276.....י תמוז	יום 315.....כ אב	יום 354.....כט אלול
יום 277.....יא תמוז	יום 316.....כא אב	
יום 278.....יב תמוז	יום 317.....כב אב	
יום 279.....יג תמוז	יום 318.....כג אב	

מפתח לספר תיקוני זהר

1	תקוני הזוהר - הקדמת תקוני הזוהר
39	הקדמה אחרת לתקוני הזוהר
41	תקונא קדמאה
42	[ודא תקונא תניינא]
42	[תקונא תליתאה] תקונא תניינא
42	ודא תקונא תליתאה כגונא דא
43	תקונא רביעאה
44	תקונא חמישאה
48	תקונא שתינאה
55	תקונא שביעאה
56	תקונא תמונאה
56	תקונא תשיעאה
56	תקונא עשיראה
61	תקונא חד סר
62	תקונא תריסר
63	תקונא תליסר
70	תקונא ארביסר
71	תקונא חמיסר
72	תקונא שיתסר
72	תקונא שיבסר
73	תקונא תמוני סרי
89	תקונא תשסרי
99	תקונא עשרין, וחד ועשרין
153	תקונא עשרין ותרין
166	תקונא עשרין ותלת
167	תקונא עשרין וארבע
169	תקונא עשרין וחמשא
172	תקונא עשרין ושית
175	תקונא עשרין ותמוניא
176	תקונא עשרין ותשע
177	תקונא תלתיין
182	תקונא תלתיין וחד
184	תקונא תלתיין ותרין
185	תקונא תלתיין ותלת
186	תקונא תלתיין וארבע

187	תקונא תלתין וחמשא
187	תקונא תלתין ושתא
188	תקונא שבע ותלתין
190	תקונא תמניא ותלתין
191	תקונא תשע ותלתין
193	תקונא ארבעין
196	תקונא חד וארבעין
197	תקונא ארבעין ותריין
198	תקונא ארבעין ותלת
199	תקונא ארבעין וארבע
199	תקונא ארבעין וחמשא
200	תקונא שית וארבעין
200	תקונא שבע וארבעין
204	תקונא תמניא וארבעין
206	תקונא תשע וארבעין
207	תקונא חמשיין
208	תקונא חד וחמשיין
209	תקונא תריין וחמשיין
210	תקונא חמשיין ותלת
211	תקונא חמשיין וארבע
211	תקונא חמשיין וחמש
214	תקונא חמשיין ושתא
219	תקונא שבע וחמשיין
220	תקונא תמניא וחמשיין
223	תקונא תשעה וחמשיין
223	תקונא שתין
225	תקונא חד ושתין
226	תקונא שתין ותריין
227	תקונא שתין ותלת
228	תקונא שתין וארבע
230	תקונא שתין וחמש
231	תקונא שתין ושתא
235	תקונא שתין ושבע
237	תקונא תמניא ושתין
237	תקונא שתין ותשעה
287	תקונא שבעין
332	תקונא תניינא [מהדורה תנינא]
334	תקונא תליתאה [מהדורה תנינא]

337	תקונא רביעאה [מהדורה תנינא]
337	(זהו תיקון כ"ה)
338	תקונא חמישאה [מהדורה תנינא]
343	תקונא שיתאה [מהדורה תנינא]
350	תקונא שביעאה [מהדורה תנינא]
351	תקונא תמינאה [מהדורה תנינא]
352	תקונא תשיעאה [מהדורה תנינא]
352	תקונא עשיראה [מהדורה תנינא]
352	(זהו תיקון ל')
354	תקונא אחת עשרה [מהדורה תנינא]
354	(זהו תיקון ל"א)

מפתח דפי תקוני זהר הישנים

68.....	דף כט ע"ב	37.....	דף טז ע"א	1.....	דף א ע"א
69.....	דף ל ע"א	38.....	דף טז ע"ב	1.....	דף א ע"ב
70.....	דף ל ע"ב	39.....	דף יז ע"א	3.....	דף ב ע"א
72.....	דף לא ע"א	40.....	דף יז ע"ב	4.....	דף ב ע"ב
73.....	דף לא ע"ב	41.....	דף יח ע"א	5.....	דף ג ע"א
74.....	דף לב ע"א	42.....	דף יח ע"ב	6.....	דף ג ע"ב
75.....	דף לב ע"ב	44.....	דף יט ע"ב	8.....	דף ד ע"א
76.....	דף לג ע"א	45.....	דף כ ע"א	10.....	דף ה ע"א
79.....	דף לד ע"א	46.....	דף כ ע"ב	13.....	דף ו ע"א
80.....	דף לד ע"ב	48.....	דף כא ע"א	14.....	דף ו ע"ב
81.....	דף לה ע"א	49.....	דף כא ע"ב	15.....	דף ז ע"א
82.....	דף לה ע"ב	50.....	דף כב ע"א	16.....	דף ז ע"ב
84.....	דף לו ע"א	51.....	דף כב ע"ב	18.....	דף ח ע"א
85.....	דף לו ע"ב	53.....	דף כג ע"א	19.....	דף ח ע"ב
86.....	דף לו ע"א	54.....	דף כג ע"ב	19.....	דף ט ע"א
87.....	דף לו ע"ב	55.....	דף כד ע"א	21.....	דף ט ע"ב
88.....	דף לו ע"ב	56.....	דף כד ע"ב	22.....	דף י ע"א
88.....	דף לח ע"א	57.....	דף כה ע"א	23.....	דף י ע"ב
90.....	דף לח ע"ב	58.....	דף כה ע"ב	25.....	דף יא ע"א
91.....	דף לט ע"א	59.....	דף כו ע"א	26.....	דף יא ע"ב
92.....	דף לט ע"ב	61.....	דף כז ע"ב	27.....	דף יב ע"א
93.....	דף מ ע"א	62.....	דף כז ע"א	31.....	דף יג ע"ב
94.....	דף מ ע"ב	63.....	דף כז ע"ב	32.....	דף יד ע"א
96.....	דף מא ע"א	64.....	דף כח ע"א	33.....	דף יד ע"ב
97.....	דף מא ע"ב	66.....	דף כח ע"ב	35.....	דף טז ע"א
98.....	דף מב ע"א	67.....	דף כט ע"א	36.....	דף טז ע"ב

"תקוני זהר היומיי" - לימוד כל ספר תקוני זהר במשגל השנה - [מפתחות דף 7]

212.....דף פח ע"ב	155.....דף סד ע"ב	99.....דף מב ע"ב
213.....דף פט ע"א	156.....דף סה ע"א	101.....דף מג ע"א
214.....דף פט ע"ב	157.....דף סה ע"ב	102.....דף מג ע"ב
216.....דף צ ע"ב	159.....דף סו ע"א	103.....דף מד ע"א
218.....דף צא ע"א	160.....דף סו ע"ב	104.....דף מד ע"ב
219.....דף צא ע"ב	161.....דף סז ע"א	106.....דף מה ע"א
220.....דף צב ע"א	163.....דף סז ע"ב	107.....דף מה ע"ב
221.....דף צב ע"ב	164.....דף סח ע"א	108.....דף מז ע"א
224.....דף צג ע"ב	166.....דף סט ע"א	109.....דף מז ע"ב
225.....דף צד ע"א	167.....דף סט ע"ב	111.....דף מז ע"א
226.....דף צד ע"ב	169.....דף ע ע"א	112.....דף מז ע"ב
227.....דף צה ע"א	170.....דף ע ע"ב	113.....דף מה ע"א
228.....דף צה ע"ב	171.....דף עא ע"א	114.....דף מה ע"ב
229.....דף צו ע"א	172.....דף עא ע"ב	116.....דף מט ע"א
231.....דף צו ע"ב	173.....דף עב ע"א	117.....דף מט ע"ב
232.....דף צז ע"א	175.....דף עב ע"ב	118.....דף נ ע"א
233.....דף צז ע"ב	176.....דף עג ע"א	120.....דף נ ע"ב
235.....דף צח ע"א	177.....דף עג ע"ב	121.....דף נא ע"א
236.....דף צח ע"ב	178.....דף עד ע"א	123.....דף נא ע"ב
237.....דף צט ע"א	179.....דף עד ע"ב	124.....דף נב ע"א
239.....דף צט ע"ב	181.....דף עה ע"א	125.....דף נב ע"ב
240.....דף ק ע"א	183.....דף עז ע"א	126.....דף נג ע"א
241.....דף ק ע"ב	184.....דף עז ע"ב	128.....דף נג ע"ב
242.....דף קא ע"א	185.....דף עז ע"א	129.....דף נד ע"א
244.....דף קא ע"ב	186.....דף עז ע"ב	130.....דף נד ע"ב
245.....דף קב ע"א	188.....דף עח ע"א	131.....דף נה ע"א
246.....דף קב ע"ב	189.....דף עח ע"ב	132.....דף נה ע"א
247.....דף קג ע"א	190.....דף עט ע"א	132.....דף נה ע"ב
249.....דף קג ע"ב	191.....דף עט ע"ב	134.....דף נו ע"א
250.....דף קד ע"א	193.....דף פ ע"א	135.....דף נו ע"ב
251.....דף קד ע"ב	195.....דף פא ע"א	136.....דף נו ע"א
252.....דף קה ע"א	196.....דף פא ע"ב	138.....דף נו ע"ב
253.....דף קה ע"ב	197.....דף פב ע"א	139.....דף נח ע"א
255.....דף קו ע"א	198.....דף פב ע"ב	140.....דף נח ע"ב
256.....דף קו ע"ב	199.....דף פג ע"א	142.....דף נט ע"ב
257.....דף קז ע"א	200.....דף פג ע"ב	144.....דף ס ע"א
258.....דף קז ע"ב	202.....דף פד ע"א	145.....דף ס ע"ב
260.....דף קח ע"א	203.....דף פד ע"ב	146.....דף סא ע"א
261.....דף קח ע"ב	204.....דף פה ע"א	148.....דף סא ע"ב
262.....דף קט ע"א	205.....דף פה ע"ב	149.....דף סב ע"א
263.....דף קט ע"ב	206.....דף פו ע"א	150.....דף סב ע"ב
265.....דף קי ע"א	209.....דף פז ע"א	151.....דף סג ע"א
265.....דף קי ע"ב	210.....דף פז ע"ב	153.....דף סג ע"ב
268.....דף קיא ע"ב	211.....דף פח ע"א	154.....דף סד ע"א

"תקוני זהר היומי" - לימוד כל ספר תקוני זהר במעגל השנה - [מפתחות דף 8]

327..... דף קלו ע"א	298..... דף קכד ע"א	269..... דף קיב ע"א
327..... דף קלו ע"ב	299..... דף קכד ע"ב	272..... דף קיב ע"ב
328..... דף קלז ע"א	300..... דף קכה ע"א	273..... דף קיג ע"א
328..... דף קלז ע"ב	301..... דף קכה ע"ב	274..... דף קיג ע"ב
332..... דף קלח ע"ב	302..... דף קכו ע"א	274..... דף קיד ע"א
332..... דף קלט ע"א	305..... דף קכז ע"א	275..... דף קיד ע"ב
333..... דף קלט ע"ב	306..... דף קכז ע"ב	276..... דף קטו ע"א
334..... דף קמ ע"א	307..... דף קכח ע"א	277..... דף קטו ע"ב
336..... דף קמ ע"ב	308..... דף קכח ע"ב	278..... דף קטז ע"א
337..... דף קמא ע"א	309..... דף קכח ע"ב	279..... דף קטז ע"ב
339..... דף קמב ע"א	310..... דף קכט ע"א	281..... דף קיז ע"א
340..... דף קמב ע"ב	311..... דף קכט ע"ב	282..... דף קיז ע"ב
342..... דף קמג ע"א	312..... דף קל ע"א	283..... דף קיח ע"א
343..... דף קמג ע"ב	313..... דף קל ע"ב	284..... דף קיח ע"ב
344..... דף קמד ע"א	315..... דף קלא ע"א	286..... דף קיט ע"א
345..... דף קמד ע"ב	316..... דף קלא ע"ב	287..... דף קיט ע"ב
346..... דף קמה ע"א	317..... דף קלב ע"א	288..... דף קכ ע"א
347..... דף קמה ע"ב	318..... דף קלב ע"ב	289..... דף קכ ע"ב
349..... דף קמו ע"א	319..... דף קלג ע"א	291..... דף קכא ע"א
350..... דף קמו ע"ב	321..... דף קלג ע"ב	291..... דף קכא ע"ב
352..... דף קמז ע"ב	322..... דף קלד ע"א	293..... דף קכב ע"א
354..... דף קמח ע"א	323..... דף קלד ע"ב	294..... דף קכב ע"ב
	324..... דף קלה ע"א	295..... דף קכג ע"א
	325..... דף קלה ע"ב	296..... דף קכג ע"ב

זה הציור שייך לתקוני הזוהר דף ח' עמוד ב'

יהי הוי ויהי ויה ייה היי יהי הוה ויהו היה היי ויהה הוו יהה ההו ווה
ההי יהו הוה היו יהה ההו הוי יהו היו ויה הוי הוי ויהי יהה ויהה יוו
יהה ההי היה יהי ההו ההו היו היה היה ויה הוה היו ויה ההה ויי ויהה
הוי הוה היה יוה יהו ההו היו היה היה יהה ויהה יוו יהה ההו יוה ההו
יהו ההו יהו היו ויה: יהנה הנהי והיה היהו. יההו. ההיו. ויהה. ההוי
יוהה. הויה וההי היוה.

נ"א בשם בן ע"ב וכתוב בחסרונות של כתיבת זקני הרב

יהי הוה והו היה יהו הוה	יהו הוי ויהי הוי	יהוה הוהי והיה היהו
היי ויהה הוו יהה היו ויהה	הוי ויהי היו יהו	יההו ההיו ויהה ההוי
ייה ההו ווה ההי ויה ההו	והי היו יהו הוי	יוהה הויה והיי היוה
הויה	היו יהו הוי ויהי	
יהו היו ויה הוי	יהה ויהה יוו יהה	יהו ההו היו היה היה
הוי ויהי היו יוה	ההי	יהה ויהה יוו יהה ההו
והי יוה יהו היו	היה	יוה ההו יהו ההי היו
		ויה
יהו ההו היו היה היה ויה הוה היו ויה ההה וי ויהה הוי הוה היה יוה		

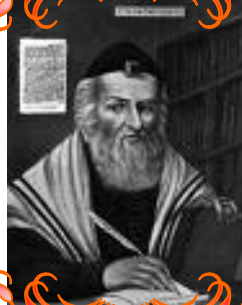
שאלו ואתכנשו לרבי שמעון בר יוחאי

על ידי לימוד הזוהר נצא מן הגלות ברוחמים

עד מתי נחכה ומה נעשה להביא את משיח צדקינו במהרה בימינו?

הבה נתבונן בדברי רבינו הגדול הגר"א ז"ל. הגר"א שהיה כאחד מן הראשונים וכל רז לא אניס ליה, עד שגדולי ישראל העידו עליו שהיה נהורא דמשיח בן יוסף, וכך כותב עליו בעל ה"מגלה עמוקות" ומביא את דברי האריז"ל אשר "אחד מג' דברים שנצרך משיח בן יוסף לבוא בכל דור ודור הוא לגלות רזי התורה למי שראוי לזה, וליבי אומר לי בבירור אשר לזה נשלח לנו עיר וקדיש משמיא נחית הה"ג הגר"א ז"ל לגלות לנו את התורה בנגלה ובנסתר" (תולדות יצחק על ביאור הגר"א לספר יצירה חלק ב' תרבי"ד דף ק"מ ע"ב – קמ"א ע"א)

אלפיים שנות יסורים ומכאוב עברו על עמינו, אלפיים שנות גלות ברוחניות ובגשמיות, בניי נעים ונדים, בעניים מתנדנדים, בין חושך לאור, בין יאוש לתקוה, נופלים וקמים, בנסיגות מזדככים, בסבל נצרפים, מאוה"ע נרדפים וראשם מכופפים, עד מתי?
ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה – כשמגיע העת למסור דין וחשבון, מן השאלות שנשאלת הנשמה "צפית לישועה?" (שבת ל"א ע"א). ואף על פי שיתממה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא, האם פועמת בנו התקוה, שהנה עוד היום נתבשר - משיח בא?! האם חיכינו לישועת הכלל? האם פעלנו לקירוב הגאולה השלימה?

ובחיבוריו הקדושים של רבינו הגר"א מוצאים אנו את הדרך בה נלך לאורו עד עצם היום הזה. והוא היה אומר: כיצד נקרב את ביאת המשיח?

ומביא בספרו אבן שלמה פרק י"א אות ג': "הגאולה הזאת לא תהיה רק על ידי לימוד התורה ועיקר הגאולה תליא בלימוד הקבלה". ככתוב בזוהר הקדוש (פרשת נשא קכ"ד ע"ב) אמר משה רבינו לרבי שמעון בר יוחאי "והמשכילים יזהירו זוהר הרקיע בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר ואילין לא צריך נסיון [רצונו לומר: כי הלימוד בספר הזוהר לא יסבול חבלי משיח] ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי. [תרגום: משום שעתידיים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים].

כאן המקום לצטט מתיקוני זוהר (סוף תיקון שישי): "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חיבורא דילך, כד איתגליא לתתא בדרא בתראה, בסוף יומיא, ובגיניה וקראתם דרוך בארץ", ע"כ. תרגום בלשון ק: וכמה בני אדם למטה יתפרנסו, ר"ל יעסקו ויחיו, מזה החיבור שלך, כאשר יתגלה למטה בדרך האחרון, בסוף הימים, ועל ידי זה יקויים וקראתם דרוך בארץ, וכתב שם הגר"א בביאורו, "שיגאלו על ידי לימוד הזוהר", עכ"ל.

מעלות לימוד הזוהר רבות הן ונלקט פירוורין ועירין ממה שאמר רבינו הגר"א על לימוד הזוהר הקדוש.

מעניק חיות לנפש האדם, ותורת הנגלה מחיה את גופו. מכאן שאין שלימות לאדם רק ע"י תוספת לימוד פנימיות התורה, תורת הסוד.
וממשיך שם "והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם" מעין הבטחה ללומדי הזוהר הקדוש. כל מי שילמד בזוהר הקדוש ינצל מן היצה"ר ויגבור עליו. ומי אינו רוצה להנצל מתגרות היצר? מי אינו חפץ להנצל מנסיגות החיים? הרי היצר הרע אינו מרפה מאתנו אף לא לדקה ועובד עלינו במשרה מלאה סביב השעון. וכאן מבטיחים לנו שיכול נוכל לו ולא יהיה בכוח היצר לשלוט בנו. היאך? ע"י לימוד הזוהר.
אותו הדבר מצינו גם בפירושו הגר"א על משלי ה' י"ח: "העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם".
ואכן מקובל על פי הגר"א ללמוד בכל יום זוהר ושערי אורה כפי שנכתב בספר הנהגות צדיקים (הנהגות פרטות מרבי יוסף זונדל מסלאנט ע"פ הגר"א).

שלומי אמוני ישראל המאמינים בד' ובתורתו, קבלו את התורה הכתובה ביד משה ואת התורה המסורה על פה ביד משה, תורת הנגלה. וקבלו את תורת הקבלה והסוד מאת התנא רבי שמעון בר יוחאי, בכך נשלם פרד"ס התורה שהוא פשט רמז דרש סוד. וכך כתב הרמ"מ משקלוב בפני הגר"א על משלי (ב, ט) ששמע מהגר"א כמה פעמים, שכאשר מבין הסוד – ירכוש את כל פרד"ס התורה על בוריו, אבל כל עוד שלא יבין הסוד גם פשט התורה לא יבין בברור. (מקדש מלך זוהר משפטים)
כך מובא גם בסידור הגאון מוילנא: "ההשגה מתחילה מתורת הנסתר ורק אחר כך משיגים יתר חלקי התורה. ולבסוף משיגים את התורה הנגלית".

לא רק זאת לימוד הזוהר נצרך לכל יהודי לשלימות גופו ונפשו כפי שמצינו באבן שלמה פרק ה' אות כ"ו: "פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש וההיצוניות לחיצוניות הגוף" תורת הנסתר

כתוב בהקדמת הספר זוהר הרקיע: "ורבינו הגר"א ז"ל אשר היה כאחד מן הראשונים... וכל רז לא אניס ליה... כתב פירושים על הזוהר הקדוש והאדרא רבה קדישא והספרא דצניעותא והתיקוני זוהר, ובביאורים על השולחן ערוך מביא מקורות מדברי הזוהר... ובל תמימי דרך הולכים בתורת הזוהר ומאמינים בו".

לשם כך התגייסנו ופתחנו את "מפעל הזוהר העולמי" שע"י "חברה מזכי הרבים" במטרה לחלק על הלומדים ולצרף עוד ועוד יהודים למעגל הלומדים הקבועים בזוהר הקדוש. לאחר עבודה מאומצת הצלחנו לחלק את הזוהר ל- 12 כרכים ל- 12 חודשי השנה. כשכל כרך מחולק ללימוד יומי כך שבלמוד של 10 - 15 דקות מן הזוהר בכל יום נסיים תוך שנה את ספר הזוהר.

ביהמ"ד, ישיבות וכוללים המקבלים על עצמם את הלימוד היומי יכולים לקבל חינם את הזוהר ע"פ הלימוד היומי לזיכוי הרבים מטרתנו להגיע ל- 1000 סיומי זוהר כתקנת הבי"ד הגדול שבירושלים משנת תרפ"א

שם חתמו הגאונים הצדיקים רבי יצחק ירוחם בן רבי משה יהושע יהודא לייב דיסקין, רבי יוסף חיים זוננפלד אב"ד דקהילת האשכנזים עיה"ק ירושלים, רבי יעקב מאיר ס"ט ראש הרבנים דק"ק ספרדים, זצ"ל. ועוד (ראו בעלון מס' 2).

נצא בקריאה נרגשת לכל אחינו בני הנמצאים בכל אתר ואתר עורו והתעוררו להאיר את העולם באור העליון, בואו וטלו חלק בקירוב הגאולה. הצטרפו ללימוד היומי מתוך הזוהר הקדוש.

וזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי יגן עליכם ועלינו להושע בתשועת עולמים בב"א.

להרשמה עבור קבלת ספר הזוהר המחולק חינם לשלוח בפקס: 02-995-1300 כל הקודם זוכה!

נתיבה ועריכה

02 - 5800364

ירושים בדחיפות אנשים נמרצים המעונינים לזכות את הציבור בהפצת הזוהר המחולק לעמוד היומי וכן עלונים

סֵפֶר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלְקו

לִימוּד

זוהר

הַיּוֹמִי

אָדָר

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

6

חברה מזכי
הרבים העולמי

סֵפֶר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלְקָה

לִימוּד

זוהר

הַיּוֹמִי

שָׁבֵט

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

5

חברה מזכי
הרבים העולמי

סֵפֶר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלְקָד

לִימוּד

זוהר

הַיּוֹמִי

טִבֵּת

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

4

חברה מזכי
הרבים העולמי

סֵפֶר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלְקָג

לִימוּד

זוהר

הַיּוֹמִי

כֶּסֶלּו

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

3

חברה מזכי
הרבים העולמי

סֵפֶר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלְקָב

לִימוּד

זוהר

הַיּוֹמִי

חֶשֶׁנו

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

2

חברה מזכי
הרבים העולמי

סֵפֶר

הַזֹּהַר

הַיּוֹמִי

חֶלְקָא

לִימוּד

זוהר

הַיּוֹמִי

תְּשִׁירִי

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

1

חברה מזכי
הרבים העולמי

ספר

הזוהר

היומי

חלק יב

לימוד

זוהר

היומי

אלול

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

12

חברה מזכי
הרבים העולמי

ספר

הזוהר

היומי

חלק יא

לימוד

זוהר

היומי

אב

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

11

חברה מזכי
הרבים העולמי

ספר

הזוהר

היומי

חלק י

לימוד

זוהר

היומי

תמוז

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

10

חברה מזכי
הרבים העולמי

ספר

הזוהר

היומי

חלק ט

לימוד

זוהר

היומי

סיון

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

9

חברה מזכי
הרבים העולמי

ספר

הזוהר

היומי

חלק ח

לימוד

זוהר

היומי

אייר

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

8

חברה מזכי
הרבים העולמי

ספר

הזוהר

היומי

חלק ז

לימוד

זוהר

היומי

ניסן

זוהר
המחולק
ל-354

ימות

השנה

עם

זוהר חדש
ותיקוני זוהר

7

חברה מזכי
הרבים העולמי